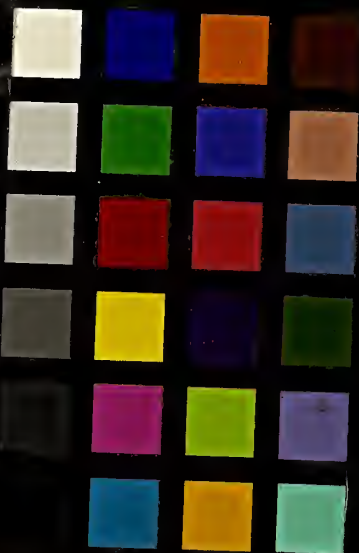
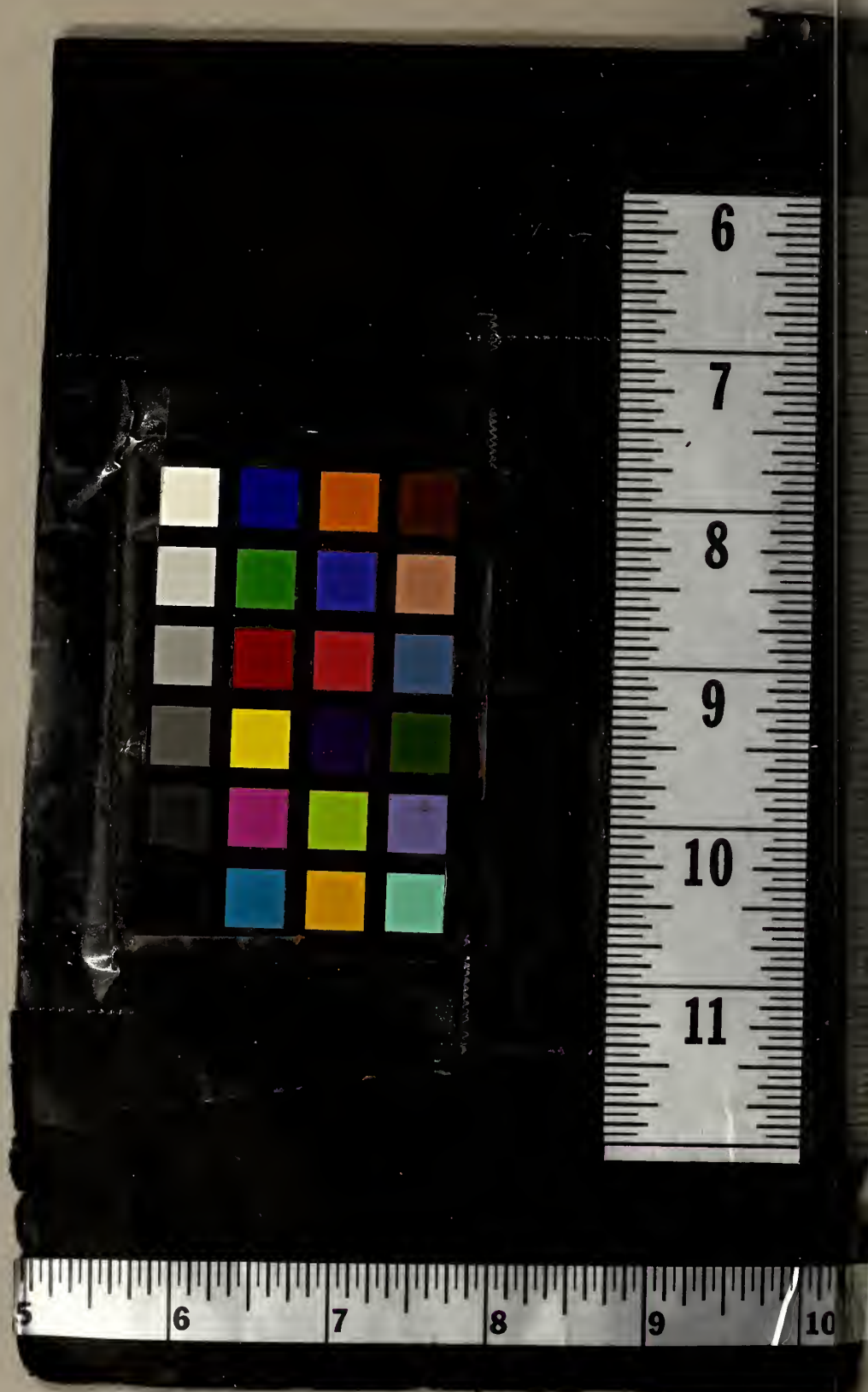
The image shows the front cover of an antique book. The binding is made of dark brown pigskin, which has been blind-stamped with various designs. At the top, the title 'SCRUTINIUM' is stamped in large, bold, capital letters. Along the left and right edges, the words 'SCRIPTURARUM' are stamped vertically. The cover is decorated with several circular stamps, some of which appear to be portraits or crests. A large, ornate metal boss, shaped like a cross with a central circular element, is attached to the center of the cover. The corners and edges are reinforced with metal plates and small metal rivets. The overall appearance is one of great age and historical significance.

Scrutinium scripturarum, printed in
Germany about 1468. The binding is
stamped pigskin with metal bosses, signed
and dated by the binder, Richenbach of
Gyslingen, in 1470. This is one of the
earliest known dated bindings.

[Handwritten signature]

5/04 b.

Sylvia Augusta Brown.

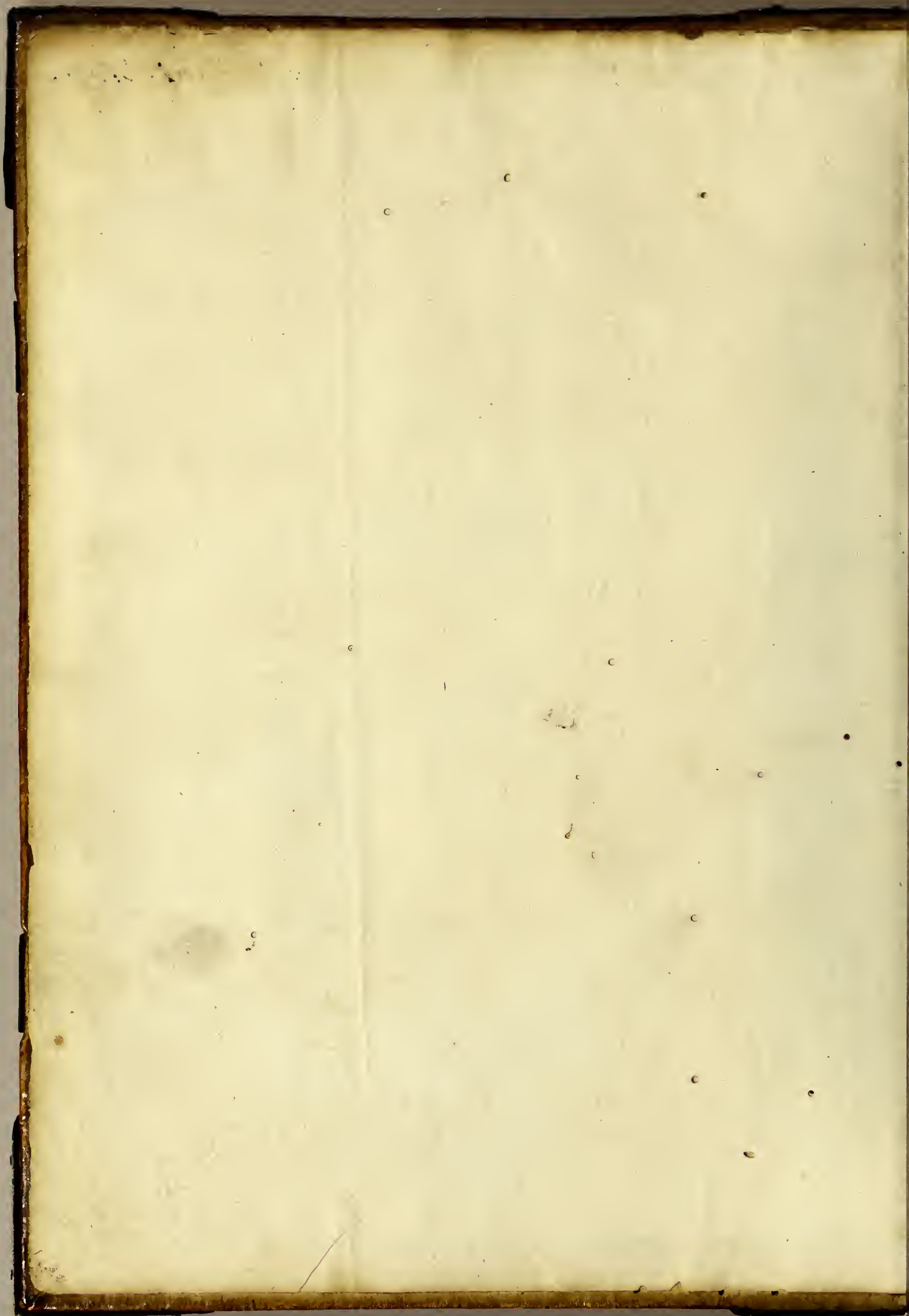
Dr. 100

Indians sent to

Comp. 100 per 100

1000 1000 1000

1000 1000

Tratium Carmelitarum Gaillbunnæ ad viticæ

Incipit dialogus qui vocatur scrutiniū scripturarum.
Composit⁹ p̄ Reuerendū patre domini Paulū de sancta
maria magistrū in theologia. Ep̄m Burgen archicācella-
rū serenissimi p̄ncipis dñi regis castelle et legionis quē cō-
posuit post additiones positas ad postillam Nicolai de lyza
Anno domi. **MD**. cccc. xxxiii. etatis sue. anno. lxxxj.

Scrutamini scripturas in quibus putatis
vitā habere eternā. et ille sūt que testi-
moniū phibēt de me. jo. 4. xp̄s volens
iudeos instruere circa ip̄i⁹ cognitionez
in qua vita eterna consistit. iuxta i⁹. jo.
1. **H**ec est vita eterna vt cognoscāt te
deū et quem misisti filiū tuū. que quidē
cognitio per sacraz scrutiniū scriptura-
rum habet de quo ps̄. beati qui scrutantē testimoniā ei⁹.horta-
baſ eos de hui⁹i scrutiniō faciendo. dicēs. **S**crutamini scriptu-
ras etc. Quib⁹ verbis tria notant que ad cognicōnez xp̄i per
intelligendā diuinā r̄pturaz requirunt. **V**nū est q̄ miste-
ria xp̄i in sacra scriptura posita ⁊ tradita non sūt querēda
solū superficialiter ⁊ p̄functorie. s; diligenter p̄ modū scrutan-
tis. vt ver⁹ sensus littere clarius seu verius repiaſ ad modū
ill⁹ qui rem latentem p̄ obscuritatē seu op̄usionē in aliqua
domo p̄ diligens scrutiniū vlt̄ repire. vñ **Soph.** p̄. deus in-
tendens iniqua cogitationū in iherl̄m occulte p̄etrata reue-
lare dicebat. **I**n illo tpe scrutabor iherl̄m in lucernis. p̄ lucer-
nas enī op̄uenerūt abscondita in latibulis seu obscuritatibus
reperi. **Q**uod quidem scrutiniū scripturarū in p̄mitia eccl̄ia
audientes apl̄oz doctrinā p̄manue exercebant. de quib⁹ actiū.
1. cotidie scrutātes scripturas si hec ita se h̄rent. **S**cōm
vero qđ in p̄dicto verbo notat. est q̄ nō solū scrutādo scriptu-
ras ex scripturis sacri canonis. s; veteris testam̄ti sūt acapi-
enda testimoniā xp̄i. s; etiam ab alijs scripturis apud ip̄os
hebreos autenticis. **E**t ideo dixit in quibus putatis vitam
eternā habere. q. d. **N**on solū scrutemini scripturas in quibus
verē vitam eternam habetis. s; que in sacro canone ve. tes.
cōtinent. s; etiā illos in quib⁹ putatis vitam eternā habere
scz que apud vos sūt. sunt autenticæ. licz in se autoritatez nō
habeāt. que quidē scripture sūt glose seu auctes talmudice ⁊

alia scripta apud ipsos autētica. **E**x talibus enī possunt su-
mi efficacīa argumenta contra eos. **T**ū quia in nōnullis
mysterijs diuinis qñq; ad aliqua qñq; pphetabāt nescientes.
ut legīt de Caypha. 10. xi. **T**ū quia ī iudicālib; et in dispu-
tacōibus dialecticis cōfessio aduersarij p sufficiētī habet pba-
cōne. **S**i autē cōtra hoc dicat. q scriptura talmudica et hmoi
nondū erant tpe xpi scripta. **D**icendū q verū est qntum ad
modū quo nūc sūt in volumib; totalitē cōpilata seu ordīata
s; erant scripta p longū temp; ante xpi tpus et p partes qñ
p modū apocrifariū et postea fuerūt cōpilata seu cōiūcta et
in libris publicis redacta sicut gradan; int nos cōpilauit de
creta. et etiā dicta scōrum que antea a magnis tpijs fue-
rūt edita. **E**t q sic sit de talmudica cōpilacōne seu constru-
ctiōne habetur expresse a Rabimoyse in suo deut. qd est liber
magne auctas int eos in pte pbeniali ubi pncipalitē agit de
talmudica aucte de tempe quo cōpilatū seu constructū fuit.
Tercū qd in pdicto vbo notat est. q p scrutiniū scriptura-
rū cōtra iudeos nō est querend; sensus mysticus. s; solū lralis
a quo enī solo fm aug. cōtra donatistas. et in alijs locis effi-
cax fuitur argumētū. **E**t ideo subdit. Ille sūt que testio; phi-
bent de me. **T**estimo; pbaconem dicit manifestam q ex solo
sensu lrali scriptarum ut dictū est habet. **S**i autē cōtra hoc d-
q sensus lralis qui ex pmaria significacōne p vocē acapiē nō
indiget scrutinio cum talis sensus se statim offert intellectui
Et ideo de tali sensu impropē dicetur. **S**crutamī scripturas.
sufficēt enī dicē. **L**egite seu intelligite scripturas. **D**icend; q
licet sens; lralis sacre scripture ex significacōne pmaria p vocē
acapiat. **N**on tamē ex h; sequit q scrutinio nō indigeat ad
verū lre intellectū reperien; . **S**ūt ei in sacra scriptura multe
dictiones equoce significātes diuersa q ad hoc vt sciat s; q sēsu
acapi debeāt requirē scrutiniū rōnis. **S**ilr in scripturis sūt ali-
qua pabolice tradita in quib; aliqd pprie aliqd figuratiue tra-
dit. **V**nde ad sciendū quō debeāt acapi requirē scrutiniū. **S**i-
milē cū veritas alicui; scripture lralitē intellecta. videt viti-
a alteri; repugnare. qd sepe cōtingit in sacris scripturis ad
lram intellectus oport; recurrē ad indaginē rōnis. vt repug-
nātia inter sacras tollat auctes. que et multa filia occurrūt
cōtra iudaicā cecitate disputādo ut infra patebit. quoz re-
spectu et filium rēe xpus dicit. **S**crutamī scripturas et. **V**n

Crisost. sup h^c verbū dicit. Non aut ad lectionē simplicem scripturarū s; ad scrutacōnem exquisitā eos mittebat. quia ea q̄ de eo dicebant i scripturis desup obūbrabant. nec i s^rificae exp̄mebant. s; velut quidā thesaur⁹ recōdebant. hec ille. **Q**ue quidē obūmbra cōes p equinocacōes et apparētes contradiccōnes et huiū i mīsterijs xp̄i p̄sertim in antiquo testam̄to tradit̄s sepe occurrūt. ppter que pprie xp̄s eis p̄apiebat scrutamini scripturas. **S**; attendendū quia ipsi iudei specialit̄ pharisei non ex toto corde exquirebant xp̄m vt eum veracit̄ agnoscerent. s; potius vt occasionez eum repellendi inuenirēt. **I**deo in scrutinio scripturarū non de eis verificat̄ verbum p̄dictū. s. b̄ti qui scrutant̄ testimōia ei⁹ in toto corde exquirūt eū. n̄ enī ex tot corde requirebāt eū. s; pot⁹ de eis circa hoc p̄p̄e dī illud p̄s. **S**crutati sūt mīqtates. talit̄ ei scrutati sūt scripturas vt ex eis niterent̄ negare xp̄m eē messia. et sic de eis verificat̄ illud qd sequit̄. defecerūt scrutātes scrutinio. ¶ **I**n tētio ergo h⁹ tractat⁹ ē p̄mo discurre p̄ errores iudeoz p̄serti p̄ncipales quib; ipedimē seu retrahimē a cognitōe veri messie ostēdendo p̄ verū scrutiniū scripturarū q̄ ip̄e est ver⁹ xp̄s. et q̄ ip̄i inique scrutantes defecerunt scrutinio. **S**cdo quia n̄ nulli etiā veram fidem habentes de quibusdā etiam in sacris scripturis p̄tentis. vel que ab ecclia seu doctorib; s̄ctis tradimē quorū rōnem ignorant sepe mirant̄ sic ex quadā deuotione talīz rōnez scire appetentes ista scrutant̄. **I**uxta ill⁹ p̄s. mirabilia testimonia tua. ideo scrutata est anima mea. **I**darco ad taliū deuotionē excitandaz eorū admiracōnem rationabilit̄ soluendo. **S**cdo loco p̄cedet. ¶ **V**nde p̄ns tractatus in duas p̄tes distinguit̄. quorūz p̄ma in forma dialogi composita est. vt p̄ vni⁹ aduersariū inquisicōez et alterius discussionem veritas clarit̄ elucescat. **I**n qua quidē altercatione noīe Sauli iudei seu phariseum notauit. eo q̄ inter persecutores doctrine xp̄i **S**aulus fuit p̄cipuus. **D**e ip̄o enī legit̄ **S**aulus enī adhuc spirans minaz et cedis in discipulos dñi vt act. ix. capl^o. **C**atholicū vero sub noīe pauli volo eē cognominatum. de quo legit̄ act. p̄dicto capl^o. paul⁹ aut magis inualescebat et s̄fundebat iudeos qui habitabāt damasci affirmans qm̄ hic est xp̄s. **S**cda vero ps modo p̄cedit didascalico in qua fidelis post fidem susceptam tanq; discipulus de quibusdā in sacris testimonijs scripturarū cōtentis scrutādo

miraſ et a magiſtro iam in catholica doctrina erudito. horz
declaracōez ſeu intellectū deuote petit. a quo horū declaracōez
reapiēs deuotōz reddiſ. Et qz ad utrūqz ſcrutiniū p̄dictōz
rēte agendū auxiliū requiriſ diuinū. Ideo p̄cor cū p̄s. da m̄ i
tellectū et ſcrutabor mādata tua. vt ſic ad mādataz diui
noz meritoriā custodiā attingē merear de qua ſubdit. Et
custodiā illa in toto corde meo. per quā custodiā ad ſumaz
retribucōez deueniſ. Iuxta illud. in custodiendis illis retri
butio m̄lta. quā nobis p̄cedat xp̄us dei filius. Amen.

Preſens aut tractat⁹ diuidiſ p̄ diſtincōes. diſtinc
tiones vero p̄ capla modo infra ſcripto.

Incipit ergo diſtinctio p̄ma de ſcrutatio ſcrip
turarū. de hijs qui ſaluādi l̄ redimēdi erāt p̄ xp̄m
in lege p̄miſſū. et continet quatuor capitula.

In capitulo p̄mo oſtendiſ qz nō ſolū iudei ſeu iſrl̄itici qui
de gñe iacob deſcendēſ ſm carnē ſaluādi erāt ſeu redimen
di p̄ xp̄m. ſz etiā de alijs nacōibz erant ſaluandi. et quō non
om̄s iſrl̄itici ſaluandi erāt. ſz valde pauci eozū.

In caplo ſcdo p̄tinent obiectōes p̄tra p̄dicta cum earum
ſolucōnibz.

In caplo tercio oſtendiſ qz p̄ meſſiaz erant ruendi et ſcā
dalizandi p̄ncipales ſeu maiores ⁊ etiā ppl̄ares ppl̄i iſrl̄itici.

In caplo. iiii. oſtendiſ quō diuſis ſigñificacōibz horz ter
miorū. iſrl̄. et iuda. et iacob. ⁊ huiōi. vtendū ſit in expoſicō
ne ſacraz auctoritatum.

Sequiſ capitlū p̄mum. Quod non ſolum iudei. ſed de
omni natione hom̄es ſaluandi erant.

Saulus.

O Paule audiui qz m̄gr tuus dū viueret dice
bat m̄gr̄is noſtris. Scrutami ſcripturas i quibz
putatis vitā eternā habere. ipe ſunt q̄
teſtimoniū p̄hibēt de me. Sz ſcrutādo ſcriptu
ras manifeſte repio qz ſolus ppl̄s iſrl̄iticus
qui p̄prie dicē ille. qui a iacob ſm carnē deſ
cendit per meſſiā promiſſum erat ſaluandus. legiſ enī yſa.
iii. In die illa. ſ. tempore meſſie vt cōiter exponitur. erit
germen domini in magnificēcia et gloria et fructus terre

sublimis et exultatio hys qui saluandi fuerint de israhel. et
q hoc se extēdat ad om̄s isrl̄iticos habet ysa. xlv. vbi habet
sic. **I**n dño iustificabit̄ et laudabit̄ om̄e semen isrl̄. et q hec
salus se nō extēdat ad alios ppl̄os. **H**abet exp̄sse ysa. lx. vbi
sic legit̄. **E**cce tenebre operiet̄ terram et caligo ppl̄os. **S**up te
aut̄ orietur dñs. et gl̄ia ei⁹ in te videbit̄. que quidem pphēcie
cōiter exponunt̄ de salute p xpm̄ fienda. **E**x quib⁹ et multis
alijs māifeste patz q saluandi p messiam debēt esse solū de fi
lijs isrl̄ seu iacob quoz patrib⁹ facta est pmissio. et q om̄s
isrl̄itici tales saluādi sūt p eum. **C**um ergo nazaren⁹ quem
tu p̄dicas hoc non fecit. mlti enī de ppl̄o isrl̄itico ym̄o ma
ior ps eoz nec fuerūt n̄c sūt p eum saluati vt est notū. vnde
patz q ille nō fuit messias in lege pmissus. **E**t hanc potissi
mam rōnem inducit iste famosus m̄gr in lege mosaica et
ph̄ia p̄tissim⁹. s. **R**a. mo. egiptus in suo dētro. in li. de in
diab⁹. titlō de regib⁹ et bellis eozū. caplō. xj. vbi sic. **I**hesus
nazaren⁹ ymaginat⁹ est esse messias. et fuit interfect⁹ p iu
dicū et infra volēs eludere nazarenū nō fuisse messiam ait
sic. **N**am om̄s pphete locuti sūt q messias est redēptor et sal
uator eoz. et congregator eozū. **E**t iste dedit occasionē ad p
dendū isrl̄ gladio et dispergendū reliquias eoz et ad supprimē
dum eos. hec ille. et sic vides q p scrutiniū scripturaz i hac
materia loquēcū testimoniū repit̄. nō pro te sed contra te.

Paulus. **O**saule ad auctes sacre scriptu
re quas allegas et reape teneor. **R**espōdebo tibi pmo. et de
inde dicam ad dicta **R**a. moysi. licz ex talib⁹ non vales sē
me sumere argumētum cum sit de p̄fessione tua. sicut nec
ego ex dictis doctoz n̄roz possum efficacit̄ cōtra te arguere.
nisi forte ex rōibus in illis stentis. pmo ergo ad auctes sa
cras quas scrutatus fuisti strā me tibi respondeo q defecisti
in hoc scrutinio. mlti enī sacra eloquia obmisisti ex quibus
oppositum illius qd̄ intēdis haberi potest. **S**unt enī auctes
q̄plime manifeste testantes q nō solū ppl̄s quē dicis isrl̄iti
cum. s; etiā alie nacōes p mundūz disperse saluāde erant per
xpm̄. vñ et iacob patriarcha qui p̄m⁹ pphetavit de xpo ven
turo. **G**en. xlix. caplō dicēs. **N**on auferet̄ sceptrū tē. donec
veniat dñs qui mittend⁹ est. statim subdit. qui ē expectatio
genai. **E**t ysa. xi. caplō de ipso legit̄. **R**adix yesse qui stat
in signū ppl̄ozū ipm̄ gentes deprecabunt̄ alias requirēt. **I**tē

zacharie. ij. Et congregabunt gentes multe in die illa et erunt michi in populum quod ad litteram secundum omnes intelligitur de tempore messie. que quidem extensio saluandorum per christum clarius traditur ysaie. xlix. ubi de deo ad suum christum loquente sic legitur. pax est ut sis michi seruus ad sustinendas tribus iacob et feces israel conuertendas. dedi te in lucem gentium ut sis salus mea ad extremum terre. Que quidem auctoritas manifeste ostendit quod saluatio fienda per christum non erat restringenda solum ad populum ex israel descendentes secundum carnem. sed potius extendenda ad ceteras nationes gentium et ceteras regiones terre. Cuius extensionis rationem assignant Rabbini tui antiqui si bene dicta eorum scrutatus fueris.

Saulus. Dic michi primo ubi habes istam extensionem ex dictis magistorum nostrorum antiquorum. Et deinde contra dicam tibi in alijs in tua responsione contentis.

Paulus. In glossa illa magna super gen. que glossa apud vos dicitur veresich rabba in capitulo. xli. talis questio mouetur. scilicet an poterit dici de deo seu de messia quod sit acceptor personarum. Et respondetur ibi absit. sed omnes confitentes ei corde ore et opere saluabuntur. scriptum est. scilicet iere. xxxij. In diebus illis saluabitur iuda. scilicet confitentes. Et hoc est quod dicitur in ysa. dedi te in lucem gentium ut sis salus mea usque ad extremum terre. hec in glossa. Ex qua glossa manifeste habes duo. unum est quod lex christi seu eius salus erat extendenda. non solum usque ad iherusalem et inde usque seu ad iudeos et israeliticum. sed etiam usque ad extremum terre et ad alias nationes. Aliud est quod deus esset acceptor personarum si confitentes ei ore et corde et operibus. etiam si non essent israelitici secundum carnem non essent saluandi per christum. Et sic habes extensionem predictam. et eius rationem per tuos magistros.

Saulus. Posito quod deus saluaturus esset per messiam omnes recte credentes et bene operantes. etiam si ex alijs nationibus descenderent prout tu asseris ex hoc non tollitur. quoniam omnes israelitici a iacob secundum carnem descendentes saltem ipsi messie contemporanei et eorum successores nemine excepto per ipsum messiam debere saluari. legitur enim michie. ij. aggregatione congregabo iacob. totum te in unum conducam et reliquias israel pariter ponam illum quasi gregem in ouili. Et infra. transibit rex illoz coram illis et dominus in capite eorum quod ad litteram intelligitur de christo. totum iacob aggregaturo seu redempturo. Ideo ysa. xlv. In domino iustificabitur et laudabitur omne semine israel. prout super tibi allegaui quod loquitur de ultima

redemptōe sū omīs. **Ex** quibz habes qz totū iacob et omīs ex
semīe isrl' erant iustificandi ⁊ laudādi p xpm. **Ex** istis igiē
et multis alijs sil'ibus habet manifeste qz xpus tuus n̄ fuit
ille de quo loquunt' pphete cuz mlti ymo maior ps de semīe
isrl' non solum nō sūt redēpti seu agregati p ipm. sed pot'
mēfecti et dispersi. et quasi sūsumpti p eum. put **Ra. moy.**
pōict' dicit vt sup. **¶ Paulus.** **¶** Defecisti
saule in hoc scrutinio sic et in pcedenti. Si enī bene scrutatus
fuisses sēpturas māifeste repisses qz non omīs isrl'itici. s. sū
carnem descendētes ab isrl' erant p xpm redimēdi seu saluā
di. s. valde pauci ex eis respectu remanēcium. **¶ Saul.**

¶ Indica michi auētes sacras hoc dicentes.

¶ Paulus. **¶** Legiē enī ihere. iij. Cōuertamī fili' re
uertētes ait dñs. quia ego vir vester et assumā vos. vnum
de ciuitate. et duos de cognacōe et introducam vos in syon.
et dabo vobis pastores iuxta cor meū et pascēt vos sciēcia
et doctrina. **Que** quidē verba intelligenda sūt de vltima re
demptiōe que p messiam erat explenda. non aut de redēpti
ōe a captiuitate babilonica put quidam false extimauerūt
Legiē enī in eodē contextu. **In** illo tpe vocabūt iherl'm solū
dñi et agregabunt' ad eam omīs gentes in noīe dñi. **Et** ideo
Ra. saio. expositoz vester in libro qui dī Canchedorī ī capl'o
helech. verbz pōicta. s. assumaz vos vnū de ciuitate et duos
de cognatione exponit de vltima redemptiōe p eos expecta
ta. dicit enī sup verbū pōictū ihere. sic. **Eligam** iustos et in
troducā eos in syon. **Ex** quo patz qz in redēptiōe p mes
siam fienda nō omīs isrl'itici erant saluandi. s. solū iusti qui
erant pauci respectu iustoz qui remanebāt sine redēptiōe
Et iō dicit vnū de ciuitate et duos de cognatione. q. d. valde
pauci eligent' ex mltis. **Item** in eodē capl'o helech quidaz de
antiquis calmutaz alias talmudicoy dicit qz sicut de sexcen
tis milibus qui egressi sūt de egipto nō intrauerūt terram p
missionis nisi duo tñ. s. **Caleph** et **iosue.** **Sic** erit in tempe
messie nā scriptū ē **Ozee. ij.** **Cauet** sibi iuxta dies iuuetutis
sue et iuxta dies ascensionis ei' de terra egipti. **hec** ille. patz
igiē ex dictis illoz qz tpe messie pmissi valde pauci redimen
di erāt de ppo isrl'itico respectu nō redēptozū qd est ppositū.

¶ Capl'm scdm de obieccōibz ptra pōicta ⁊ eaz solucōe.

II — Saulus. — **II**

Ego ostendi tibi per sacras auctores quod solus populus israeliticus
erat per messiam redimendus. et quod omnes illius populi per
ipsum erant persecuturi redemptionem. ut patet per auctores per
me allegatas. Si tu ergo michi proponis alias auctores que vi-
dent sonare oppositum. Dic ergo michi quod possit ex istis auc-
toritatibus contrarietas tolli. manifestum est enim quod non possunt due verita-
tes ad invicem contrariari. **II** Paulus. **II** Ad contrarie-
tatem tollendam a sacris eloquiis. tam circa predicta quam etiam
circa multa alia oportet presupponere quod ad scrutandum verum intel-
lectum in sacris eloquiis contentum requiritur scrutari significa-
ta verborum seu nominum et aliarum dictionum in eis contentarum. scilicet an
sint univoca sicut hoc nomen lignum univocum dicitur de quolibet re
de qua non solum hoc nomen lignum. sed etiam ratio eius verificatur. vel
sit mere equivoca sicut hoc nomen canis quod de aliquo fidei et de
aliquo animalis dicitur quibus non ratio per nomen significata. sed solum
nomen est commune. an. scilicet. sint non mere equivoca. sed a consilio seu per
translacionem. ut cum hoc nomen equus dicitur de equo vero qui est
quoddam animal. et etiam de equo in pariete picto in quibus licet ratio
ipse sit diversa. est tamen inter eos aliqua similitudo. scilicet. figuralis
Et ideo talia nomina non dicuntur mere equivoca sed accommodata seu
translata. Et quia in sacris eloquiis inveniuntur multe et diverse
equivocationes. Idcirco oportet inquirere diligenter significationes
dictionum ad veritatem sine contrarietate extrahendam quod etiam
doctores tui videntur sentire. **II** Saulus. **II** Allega
doctores nostros hoc sentientes. **II** Paulus. **II**

Nille tuus magnus magister. scilicet. Rabimoyse egipcius in prima
parte sui libri de directione prophetarum in preambulo ubi agit de intelli-
gione sui operis sic ait. in libris prophetarum inveniuntur nomina
mere equivoca que intelliguntur a simplicibus seu ignavis de per
magis significatis per talia nomina. Sunt etiam nomina accommodata
scilicet. equivoca seu a consilio translata que intelliguntur a predictis de
re prima a qua fuerunt translata seu accommodata. hec ille.
Que quidem distinctio nominum licet plenius et clarius a nostris docto-
ribus traditur. allego tamen tibi predictum Rabimoysem quia
scio quod eum recipies potius quam doctores nostros. **II** Saulus. **II**

Applica ista ad propositum. scilicet. ad tollendam contrarietatem pre-
dictarum auctorum. quarum quedam per me. alie vero per te sunt allegate.
II Paulus. **II** Si diligenter scripturas sacras

freris scrutat^r repies q^d filiatio in scripturis nō vniuoce ac-
cipiē. s; equoce seu accomodate vl' trāstate a consilio. Qñq;
enī accipit^r filia tō fm carnalez gñacionē. vt gen. v. de adam
et Seth et alijs legiē. genuit filios ⁊ filias. et sic in pluribus
alijs loas. Qñq; vero filiatio accipit^r p filiatione spūali. ⁊ h^c
dupl'r. quia aut in bono vt cum dicit^r. iij. **Re. iij.** filij pph-
etaz sedebāt coram eo qd̄ intelligitur de filiatiōe discipline seu
doctrinē. fm quā illi qui sequebant^r doctrinā seu disciplinā
phetaz dicebant^r eoz filij ppter patrū imitacōem seu similitu-
dinē. licz ab eis nō essent gñati carnalit. In malo vero cum
dicit^r iob. xl. **I**pse est rex sup om̄s filios supbie. quā quidē fi-
liatiōez manifestū est non esse intelligendam fm carnalē p-
pagacōez. tali enī modo supbia non generat. vnde intelligēda
est hec filiatio fm sequelā. **S**upbi enī sequunt^r passiones seu
motū supbie sic filij nāles vt plimuz sequunt^r mores patz.
fm quā distincōem filij isrl' qñq; intelligunt^r in scriptura
illi tñ qui de iacob descenderūt fm carnē. vt dicit^r exo. pmo.
Hec sūt noīa filioz isrl' qui ingressi sūt egiptum cuz iacob qd̄
intelligit^r solū de filijs isrl' fm carnis gñationem. put decla-
rat^r cum ibidem subdit^r. Om̄es aīe que egressę sūt de femore
iacob. Qñq; vero per isrl' seu filios israhel vl' semen isrl' in-
telligunt^r illi qui sequunt^r verū cultū dei israhel. etiā si non
sint ab isrl' seu iacob carnaliter descendentes. vñ ysa. xliij.
vbi agit^r ad lram de mltiplicacōe ppli israhel p vocationem
genauz ad fidem dei que p effusione spūs sancti facta est. de
qua dicit^r. effundam spm̄ meum sup semē tuū ⁊c. ⁊ germina-
bunt inter herbas quasi salices iuxta fluētes aquas. In eo
dem ptextu ostendit^r q^d hec mltiplicatio semis israhel seu iac-
cob nō est intelligenda fm carnalem ppagationem tñ. vnde
ibidem statim subdit^r. **I**ste dicet dñi. ego sum et ille vocabi-
tur in noīe iacob. et hic scribet in manu sua dñō. et in noīe
isrl' assimilabit^r. in quibz vbis distinctio p̄dicta declarat^r di-
ligentē scrutati. **N**az p hoc qd̄ ait. iste dicit dñi ego sum intel-
ligit^r de isrl'ica fm carnem. talis enī potest dicere dñi ego sum
Iuxta illud deutro. xxxij. caplo. ps dñi popul⁹ eius. et isrl'
sunt iulus hereditatis ei⁹. vnde et de isto etiā fm p̄mariā sig-
ficacōez dicit^r. **E**t ille vocabit^r in noīe iacob. **C**um aut sub-
dit. et hec scribet in manu sua dñō. intelligit^r ille qui p imi-
tationem opis dicit^r esse isrl'itic⁹ seu de iacob. etiā si non

per carnalem generationem. per manus enim in scripturis sacris
operationes intelliguntur. ut cum dicitur in psalmo. **I**nnocens ma-
nibus et mundo corde. unde cum dicitur. et hic scribet in manu
sua domino. intelligendum est quasi dicitur. **I**ste et si non potest dicere
domini ego sum. nec etiam vocari nomine iacob eo nomine quo alius
supradictus qui israeliticus est secundum carnem suam. scribet tamen ma-
nu sua domino. scilicet adherendo ei per operationem. et ut ostendat quod talis per
nomen et etiam cognoscitur israeliticus statim subdit. **E**t in nomine
israel assimilabitur. **E**t in hebreo habet cognoscitur. quod dicitur. **I**ste qui
per operationem debet dici esse dei. etiam nomen israel meretur per quoddam
similitudinem seu cognoscitur. **E**x quo habes quod sub nomine israel per
intelligi in scripturis. etiam ille qui non per carnis propagationem
descendit. sed tantum per similitudinem operationis. et sic intellexerunt illi
passum magistri tui. **I** Saulus. **O**stende michi
obsecro unde magistri nostri intellexerunt istum passum illo modo
quo tu dicis. **P**aulus. **Q**uere **R**abiasalo.
doctorem et magistrum tuum qui in glo. sua super ysaiam ad litteram super
istud verbum. **E**t in nomine domini assimilabitur. sic dicit. isti sunt qui
convertuntur de gentilitate ad fidem israel. hec ille. et sic habes pro-
positum. scilicet quod imitatores israel seu iacob secundum fidem et rectas ope-
rationes licet sint de gentilitate conversi ad fidem nomine israel nominantur
dicitur. ut dictum est per patrem ex antea ysaie allegata. **E**t glo.
Rabiasal. qui apud te doctor authenticus est. de quibus intelligenda
sunt verba prophetarum per te allegata. per que dicuntur omnes filii
iacob seu israel salvandi per messiam. **P**er istos enim intelli-
gendi sunt illi qui secundum fidem et operationem descendunt de israel et
iacob cuiusque nationis sunt. non autem illi qui secundum carnem solum
ab israel et iacob descendunt. tales enim non sunt vere seu sim-
plicitate dicendi israelitici nec de iacob descendentes nisi secundum quod
scilicet secundum nomen tantum. **I** Saulus. **I**lli qui de israel
seu iacob descendunt secundum carnem. licet non sint filii israel per imita-
tionem fidei et operis per tu dicis. tamen adhuc verius debet dici
de filii israel sic filius alicuius per carnalem generationem verius dicitur
tur filius eius quam adoptivus. **P**aulus. **R**atio
tua et si haberet locum in rebus corporalibus. non habet tamen
in spiritualibus in quibus vera filiatio non secundum bona carnalia seu
etiam temporalia attendi debet. sed secundum bona spiritualia. ut patet de fi-
lius prophetarum qui non in bonis presentibus temporalibus succedebant pro-
phetis. sed in bonis spiritualibus. scilicet in dono prophetie. **E**t ideo proprie loquendo

noīatio isrl̄is seu iacob que est fm̄ imitationē fidei et op̄is
pp̄ior est et verior noīatio q̄z ad sp̄ualia. q̄z noīatio israhel
que est fm̄ carnis pp̄agatōez. vnde tales filij vere et simplici
ter dicunt filij isrl̄ in sp̄ualibz. Illi vero qui tm̄ fm̄ carnales
generatōez descendūt non sūt simplici dicendi filij isrl̄ nisi
tm̄ fm̄ quid. s. fm̄ carnem seu nomīatōez tm̄. put iam dic
tum est. ¶ **Saulus.** ¶ Nunquid habes. aliquā
auctem in qua hec dicta tua fundent. ¶ **Paulus.**
¶ **Ps̄aie. xlvij. legiē.** audite hec domus iacob qui vocamī
nomīe isrl̄ et de aquis iuda existis qui iuratis in noīe dñi. et
in deo isrl̄ recordamī. non in veritate nec i iusticia. Ex quo
patz q̄ illi qui iurabāt in noīe dñi. nō in veritate nec i iusti
cia non erant pp̄rie dicendi isrl̄. s. solū nomīe. tales enī. s.
qui iurant in nomīe dñi nō i veritate nec in iusticia irreue
rent se habent ad deum. vnde talibz pp̄heta dicebat. audite
nūc dom⁹ iacob qui vocamī noīe israhel. q. d. licz estis de do
mo iacob fm̄ stirpem gñationis. non tamē estis veri isrl̄i
ci licz vocamī tali nomīe. quia nō re s. noīe solū estis isrl̄i
ci. Et de talibz etiā dicit **Osee. p̄mo.** voca nomē ei⁹ nō ppl̄s
meus. In quo ostendit q̄ illi qui a deo recedūt fm̄ op̄ationē
et fidem nō sunt pp̄rie dicendi popul⁹ eius. licz a patribz deū
colentibus descendant. sicut ibidem filius qui fm̄ carnem a
pp̄heta descendebat vocabatur non populus meus.

¶ **Capl̄m. iij.** in quo ostendit q̄ p̄ messiam erant ruendi ⁊
scādalizandi p̄ncipales seu maiores et etiā ppl̄ares populi
isrl̄ici. ¶ **Saulus.**

O Jcet filiatio fm̄ fidem et op̄ationem put tu dicis sit
potior et dignior q̄z filiatio fm̄ carnalem gñationem
saltem in sp̄ualibz. nichilomī⁹ tamē filiatio illa que
fm̄ carnem est non est in tantū eienda q̄ totaliter amittat
bona p̄na saltem tp̄alia. Et ideo ratio **Rabunioysi** quam
tibi allegavi sup̄ius in suo vigore manet. dicit enī q̄ occasio
ne illius quem tu dicis messiam isrl̄ est dispersus p̄ orbem ⁊
distructus ⁊ oīno deiectus qd̄ est signū manifestū ip̄m naza
renū non fuisse verū messiam in pp̄hētis p̄missū. cum null⁹
pp̄heta videret dicē q̄ p̄ verum messiaz talia mala p̄ngerēt
in populo isrl̄itico qualitercūqz israhel intelligat. ¶

¶ **Paulus.** ¶ Licet ut dixi tibi dicta magistrozū

tuorum non sunt a me accipienda tanquam habenda autem contra
me. **C**oncedo tamen magistro tuo predicto quod occasione veri messie
quem ego predicto populus tuus est dispersus per orbem et destructus
et omnino electus. sed hoc non est signum ipsum dominum iesum nazarenum
non fuisse eorum messiam in prophetis promissum. sed potius est verum
signum scrutantibus scripturas concludens oppositum. scilicet quod ipse fuit
et est verus christus in prophetis promissus. nam causa dispersionis
et destructionis seu defectionis iudeorum principalis fuit occisio christi
quam nequissime perpetraverunt propter peccatum haberi ex auctoribus seu hys-
toris authenticis. Si enim ipsum nazarenum in christum recepissent et
in penam huius redemptionis destructionem et alia mala paterentur.
tunc videretur habere locum magistri tui. **S**ed quia opposi-
tum contingit. scilicet quod postquam eum contempserunt eiecerunt et occiderunt predicta
mala deveniunt eis. **I**ndarco ratio tua magis facit contra te
si bene consideras. **I** Saulus. **I** Indica michi
obsecro vniuersis quod per peccatum mortis nazareni iudei fuerint destruc-
ti et dispersi. **I** Paulus. **I** De hoc quod per occasio-
nem iudei meruerunt destructionem et electionem et cetera predicta
habendus est sermo inter me et te separatim domino procedente. quia
hoc requirit scripturarum scrutinium singulare. **S**ed ad primum sufficit
michi ut tibi ostendam quod si bene scripturas sacras scrutatus
fueris manifeste repies quod ipse messias futurus erat in scandalo
lumet et laqueum israel et iherusalem. **E**t hoc quoniam ad pauperes eorum. scilicet
ad status superiores et etiam quoniam ad populares seu vulgares. de
ipso enim christo legitur ysa. viij. **E**t erit vobis in sanctificationem et
in lapidem offensionis et petram scandalum duobus domibus is-
rahel. et in laqueum et in ruinam habitantibus in iherusalem. **E**x quo
habetur quod ille messias qui futurus erat in iustificationem confirmam-
do eos in bono qui adhererent ei. ipsemet futurus erat in laqueum
et lapidem offensionis et duabus domibus israel. scilicet regali
et sacerdotali qui sunt principales status in israhel sicut in qualibet
natione. quas duas domos israel propter suam incredulitatem
iusto iudicio fecit ruere. **S**ilicet futurus erat ille in laqueum
et ruinam habitantibus in iherusalem. scilicet ceteris seu vulgari populo. quia
in ciuitate iherusalem ubi christus passus est omnes tales fere ruerunt per
infidelitatem licet non omnes. unde statim sequitur ibidem. et offendent
ex eis plerumque. quod non omnes. **E**x qua autem manifeste ha-
betur quod messias expectatus et promissus debebat esse occasio offensi-
onis et scandalum duobus pauperis statibus israeliticis et et in ruinam

plūmis vlgaribz pplis de habitantibz in iherl'm modo p'dicto
¶ Saulus. ¶ Hec auctas p te allegata nō solu-
dit ppositū tuū ppter duo. p'mū quia h'c non loquit de mes-
sia. s; de deo. Immediatē enī ante illa v'ba dicebat ppheta.
dñm exercitū ipsū sanctificate. ipse pauor vester et ipse ter-
roz vester. **¶** Statim subdit. Et erit in scīficationē. s. ille deus
quē sanctificabitis de quo loquor. **¶** Ex quo patz q de deo non
de messia loquit. Scdo quia ille due domus de quibus loquit
ysaias fuerūt domus phastee filij Romelie regis isrl' quas
fecit deus ruere p oze filiu hela. iij. **R. xv.** Et domus oze
filij hela quā cū toto regno isrl' fecit deus ruere p Salmana-
sar regem assirioz. iij. **R. xvij.** vnde si bene s'deres aucto-
ritas p'dicta nō facit p te. **¶**

¶ Paulus. ¶ Ad
p'mū qd obias tibi rñdeo q de² et xps seu messias s'm veraz
fidem quā p'dico non sunt duo. s; vn². et idē deus et homo.
et id ppheta loquēdo de deo dicens. dñm exercitū ipm sanc-
tificate. et submittendo. Et erit in scīficationēz tē. de xpo pla-
ne potest intelligi qui idem est cum deo. quia tamē scō q hoc
erit tibi duz ad credendum pnunc. et est tante arduitas qd
requirit singulare et diligens scrutiniū scripturarū. **¶** Idcirco
placet vt supsedeam² ad pñs. de ista inquisitione sicut de alia
sup'dicta. s. de occasione xpi donec habeam² colloquiū speciale
circa deitatem xpi. vbi diuina grā inspirante intendo tibi p
suadere ratione et ostendere auctibus sacris. q s'm veritatem
xpus seu messias est verus deus et verus homo. **¶**

¶ Saulus. ¶ Licet firmiter credo q non psuadebis
michi nec etiā oñdes qd pmitas cum sis p'tra totā rōnez
et sacras auctes. tamē placet supsedere ad p'sens de hoc vt
p se fiat de eo inter te et me altercatio sufficiens. vñ responde
michi pnūc ad scdm. **¶ Paulus. ¶** Ad scdm
respondeo tibi q dicere q iste due dom² de quibz ppheta loq-
tur. de domo phastee filij Romelie et de Oze filio hela q fue-
runt reges isrl' non est cōuenient dictum. cum quia sicut i
regno iuda licet fuerunt multi reges israhel successine. non
tamē ppter hoc dicunt m'ltē domus regie. s; tñ dicunt vna
domus. s. domus dauid. vnde i cap'l'o p'cedenti ppheta loquēs
achaz regi qui a magnis t'pibus post dauid regēz successerat
dicit ei. audite nūc domus dauid. psupponēs q domus regia
eadem erat a t'pe dauid et c'tra. Et similē habet i alijs locis.

Sic in proposito dicendum est de regibus israel. scilicet quod licet phastee filius Romelie et Ozeas filius hela fuerint duo reges in israel successiue. non tamen dici debent due domus regie cum eadem sit domus regia regni israel. cum quia licet phastee filius Romelie una cum Rasini rege Syrie ascenderint in iherusalem contra achaz regem iude. ut habetur. iiii. R. ix. de qua contro- uersia ysaías loquitur super eodem capitulo. Ozeas autem filius hela non legitur habuisse agere aliquid contra achaz seu ezechiam nec aliquid contra regem iude. Et ideo non apparet ratio quare de ozea seu eius domo in hoc loco fieret mentio. unde manifestum est secundum seriem litterarum quod illud quod propheta loquitur de duobus domibus israel non est intelligendum de duobus regibus per te allegatis. sed de duobus domibus. id est. duobus statibus principalibus. scilicet. regio et sacerdotali modo predicto intelligendo. quibus idem deus seu idem christus qui debebat esse in sanctificatione. scilicet. iustis. fidelibus. idem ipse habebat esse in lapide. offensionis et petra. scandali. etc. non credentibus. unde ex predictis diligenter considera- tis possent tolli strarietates que apparent in auctoribus sacris de israel et iacob et huiusmodi loquentibus in materia redemptionis seu saluationis israelis seu iude et huiusmodi. attribuendo singula singulis secundum diuersitatem significationum superdictarum iuxta exi- gentiam materie.

¶ Capitulum. iiii. in quo ostenditur in specialiter quod diuersis significationibus horum terminorum israel iuda et iacob et huiusmodi uten- dum sit in expositione sacrarum auctoritatum.

¶ Saulus.

Quoniam multiplicitas sensuum seu significationum in una scrip- tura seu dictione parit ambiguitatem seu deceptionem et arguendum tollit firmitatem. secundum quod aliquae fallacie in dialecticis assignantur. Debet ergo dari circa diuersa significata predictorum terminorum aliqua regula seu mensura secundum quam possit intelligi qualiter singula significata singulis casibus seu materiis debeant applicari quod videtur valde difficile. unde di- stinctiones tue non videntur sufficere ad tollendam strarietatem absque omni fallacia seu ambiguitate a sacris auctoribus de pre- dicta materia loquentibus. ¶ Paulus. ¶ Primum recte scrutanti scripturas non est difficile regulam seu ratio- nem dare. quia talis ambiguitas seu strarietas tollatur.

¶ Saulus.

¶ Indica michi que dicas sufficienter ea

declarando. **¶** Paulus. **¶** Si circa hoc recte sa-
cras scripturas scrutata fueris. auctes reperies q in scrip-
turis sacris de hac materia loquentibz varijs et diuisis modis
israhel et iacob seu iuda sūt intelligendi saltem .v. modis.
Est enī vn^{us} modus qn scripture loquunt de redemptōe isrl'
ostendēdo ipi^{us} redemptoris. s. ipi^{us} messie originem. et talis
oportet q isrl' intelligat p^{ri}ie fm gñationē carnalem. vt cū
dicē de xpo venturo. ysa. lxxv. traducam de iacob semen. et
de iuda possidente montes meos. Et ysa. xi. Egrediet vir-
ga de radice yesse rē. et sic de filiis. Est etiā alius modus
s. scōs fm quē scripture loquunt de hīs qui fuerūt p^{ri}mi et
p^{ri}ncipales coopatores in misterio redemptōis cū ipso messia
seu xpo. s. in diuulgando eius fidem et doctrinā. et in talibus
intelligendū est israhel seu iacob vtroq; modo simul. s. fm
carnem et fm spm. vt cū dicē. qui egrediunt impetu ab ia-
cob implebunt totū orbē semie. ysa. xxvij. Est etiā ali^{us} mo-
dus. s. terci^{us}. quādo scripture loquunt de suscipientibz redēp-
tōnem seu saluationē effectualit. vt cum dicē. isrl' saluat^{ur}
est in dño salute eterna. ysa. xlv. et michee. ij. caplo. Cong-
gatione segregabo iacob totū te. et sic de filiis. Et in hīs
oportet q intelligat isrl' fm spiritum p^{ri}ie. siue talis israhel
sit fm carnalem gñationē siue non. Est etiā alius modus
s. quart^{us}. qn scripture loquunt de hīs qui ppter sua peccata
non fuerunt p^{ri}ncipes redemptōis. Et in talibz oportet intelli-
gere isrl' fm carnalem gñationē. non aut fm spūalem. vt
cum dicē. Osee. ix. de p^{ro}plo isrl'itico. ppter maliciā operum
suorum de domo mea expellaz eos. non addam diligere eos
oīs p^{ri}ncipes eoz deuantē rē. Quē quidē verba et filia in-
telligenda sūt de isrl' qui non fm spm. s. tantū fm carnem
a patribz descendūt. Potest etiam quī^{us} modus assignari
s. qn scripture de isrl' loquunt mixtum. vt cū dicē ysa. p^{ri}mo
Nisi dñs reliquisset nobis. s. isrl' et inde semen quasi sodo-
ma fuisset. rē. vbi oportet intelligere isrl' vtroq; modo. qā
fm carnem qn^{us} ad eos a quibz fuerunt relictū. fm spm vero
qntum ad semen relictum. Sunt etiā forte alij modi loquē-
di in scripturis sacris de hac materia qui fm p^{re}dictos modos
seu ad eos reduci possunt. **¶** Saulus. **¶** Nūquid
habes auctaes seu rōnes ad hec que p te dicta sūt fundanda
¶ Paulus. **¶** Ad p^{ri}mū modū loquēdi fundāduz

seu formandum sunt auctes ostendentes qd messias pmissus
in pphetis debet esse ex semine abrahe. vt habetur gen. xxvj.
caplo. Et bñ dicentē in semine tuo omnes gentes terre. prout
plenius ibidem in quadā additione fuit expositū. Similiter
habetur ex aucte scripture qd pdictus messias debet esse de tri-
bu iuda. vt gen. xlix. caplo. Nō auferet sceptrū de iuda. nec
dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittēd⁹ ē tē. qd loquit de
messia etia⁹ fm doctores tuos. debet etiā messias esse de fruc-
tu ventris dauid. cui dicit i ps. De fructu ventris tui ponā
sup sedem tuam. Cum igit origo saluatoris denūciat esse de
semine abrahe. et de femore iude. et de fructu ventris dauid. q
oīa pntent ad carnalez gñationez. manifestū est qd messias
pmissus fm carnem debet descendere a patribus pdictis.

¶ Saulus. Nunquid messias non debet descendē
a pdictis etiam fm spūalem gñationez cum sit sanct⁹ sanc-
toz et maxim⁹ imitator patrū in sanctitate. Cur ergo non
attribuis sibi generacōem fm utrūq; modum. s. carnalem
et spūalem. **¶ Paulus.** Scdm veram fidē quā
p dico messias descendit a patrib⁹ carnalibus qui in sua ge-
nea logia ponunt fm carne⁹ tantū. Naz fm spūalem gñā-
tionē a solo deo patre nascit⁹ seu nat⁹ est. Et quia hoc mīste-
rium vt dixi tibi requirit scrutiniū singulare. ideo ad presēs
supseamus de hac inquisitione. s; sufficit tibi qd messias ha-
buit descendere fm carnem a patribus quod non dubito te
concedere. Ad 2⁹ modum loquēdi fundandū satis videtur
sufficere euidentia facta. Est enī manifestum qd fides xpī et ei⁹
disciplina diuulgata fuit in orbe terrarum p aplos seu dis-
cipulos suos qui p maiori pre fuerunt de israhel fm carne⁹
et etiam fm spiritū. p supposita vestra veritate qd tu etia⁹ po-
tes cedere de messia p te expectato sine puidio tue opinio-
nis. Ad terciū vero modum fundandū recta ratio psuadet.
omīs enī qui in dñio saluat⁹ est salute eterna oportz qd sit
de israhel fm spiritū vñdecumq; sit ille fm carnalem gñati-
onē. alias enī deus esset acceptor psonaz. vt supra tibi dixi-
ram. Quartus etiam modus parī rōne fundat⁹. Nūq; illi
qui p peccata sua a salute expellunt⁹ non descendūt fm spi-
ritum a patribus. Quintus vero modus fundat⁹ ex quarto et
tercio. ex quib⁹ mixtus est seu composit⁹. Ex quib⁹ diligen-
tē cōsideratis et debite applicatis possūt tolli stranietates absq;

ambiguitate seu fallacia a sacris auctoribus de israhel seu iacob et huiusmodi in praedicta materia loquentibus.

Distinctio secunda de scrutinio scripturarum circa vocacionem gentium ad israheliticam dignitatem. Et continet quatuor capitula.

In primo capitulo ostenditur quod gentes vocande erant ad israheliticam dignitatem.

In secundo capitulo ostenditur quod vocatio gentium erat inapienda propter quod christus personaliter fuisset in iherusalem et ibi euangelizaret. nec ibi inuenisset viros iustos.

In .iii. capitulo ostenditur quod fideles christi non nomine israhel seu iuda. sed alio nomine erant vocandi.

In .iiii. capitulo ostenditur quod licet nomen israel seu iuda post passionem christi fuit reprobatum seu in execrationem dimissum. fideles tamen christi ex israel et iacob secundum carnem descendentes. non minus dignitatem christianam seu ecclesiasticam sortiti sunt quam alii gentiles.

Capitulum primum in quo ostenditur quod gentes vocande erant ad israheliticam dignitatem.

Saulus.

Dicitur ex dictis tuis possit haberi quod etiam gentiles ad cultum dominum venientes possent nomine israhel seu iacob cognominari. ut in tercio modo supra dicto ex tuis colligitur dictis. non tamen ex hoc habetur quod tales. scilicet aduene gentiles israheliticam dignitatem consequantur. scrutans enim scripturas

reperio quod huiusmodi aduene licet in consortium israhelitarum recipiantur et sub eorum nomine cognominentur. non tamen ad similem seu equalem dignitatem assumuntur. unde quia secundum doctrinam tuam seu magistri tui tales aduene. scilicet de gentilitate conuersi ad eandem seu ad omnimodam similitudinem israhelitice dignitatis recipiuntur. sequitur quod christus tuus non est messias in prophetis promissus. quia talia per se et suos discipulos dogmatizauit contra sacras determinationes scripturarum.

Paulus.

Indica

Saulus. **L**egitur ysa. xlii. Si serebit enim dominus iacob et eliget adhuc de israel et requiescere eos faciet in humum suam et adiunget aduena ad eos et adherebunt domui iacob. et

infra sub eodez stextu. Et possidebit eos domus isrl sup ter-
ram suam et erunt capientes eos qui se ceperat. Ex qua auc-
toritate habes manifeste qd cu de⁹ miserebit iacob rē. s. tpe
messie et adiunget aduena ad eos. s. p vni⁹ dei cultū qd tunc
tales aduene erunt sui seu subditi isrlitaz. non aut eis in
cōdicōe seu qualitate eqles. **¶ Paulus. ¶**

¶ Auētas illa loquit de statu ppli isrlitici cum fuerit libera-
ti a captiuitate babilonica. nō autē de tpe messie. Dicit eni
ibi immediate ante. ppe est vt veniat temp⁹ ei⁹. s. liberatio:
nis iudeoz de babilone que facta est in pñcipio regni Cyri
regis psaz. vt habet Esdre pmo. Quod temp⁹ non erat mlti-
tum longū a tpe ysaie. Ideo subdit. et dies ei⁹ non elonga-
bunt. Secus ē de liberatione que p messiam erat fienda que
non erat ita ppe. s. p. de. annos et vltra a tpe ysaie sū ver-
ritatē nram. sū aut opmionē tuaz quia adhuc expectas il-
lam liberationē post tempus pphete pōicti iam fluxerūt duo
milia annoz et vltra. et adhuc nō apparet finis de quo tpe
tam longissimo et intermiato nullo modo potest dici. ppe est
vt veniat tempus ei⁹ et dies ei⁹ non elongabunt. In tem-
pore aut messie non regies qd ouersi de gentilitate sint serui
seu subditi isrlitaz. s. potius de veraqz natione. s. isrlitica
et gentili debeat fieri vni⁹ et idem popul⁹ dei. vñ zacharie. ij.
caplo. lauda et letare filia syon quia ecce venio et habitabo
in medio tui dicit dñs. qd intelligit de tpe messie quādo ha-
bitabit deus in nobis. Et sequitur. Et applicabunt gentes
multe ad dñm in illo die. s. p ouersionē gentiū ad fidem et
erunt michi in pplm. Ex quo patz qd inter eos non erat di-
stinctio nationū. s. iudei et greci seu alteri⁹ nacōis. s. vni⁹ po-
pul⁹ tñ sicut vnus deus. **¶ Saulus. ¶** Ex illa
auēte quā allegas licz potest ocludi qd gentiles ouersi ad iu-
daismū recipiant ad legis obsequiā equalit cum alijs itā-
tum qd possent dici vni⁹ popul⁹ cum eis non tamē ex hoc ha-
bet qd tales alienigene admitterent ad ea que erant honoris
Nam vt habet deutro. xxij. aliqui gentiles in tertia gñatio-
ne. aliqui in decima. aliqui nunqz admitterent ad honores
seu dignitates isrliticas. **¶ Paulus. ¶** Psa. liij.
de hac materia legit. Et filios aduene qui adherent dommo
vt colant eum et diligant nomē ei⁹ rē. Et sequit. adducam
eos in montē sanctū meū et letificabo in domo orōnis mee

holocausta et victime placebunt michi super altare meum. Ex quo habes quod etiam gentiles cultui diuino adherentes equaliter se debent habere in omnibus ad dignitatem israeliticam pertinentibus.

¶ Saulus. ¶ Non habes ex ista auctoritate intentum sicut nec ex prima. nam adducit in sanctuario nec etiam letari in domo orationis vel etiam animalia ibi offerre. ut ex eis sacerdotes offerant holocausta et sacrificia in altari. ceterum est plurimibus fidelibus. secus est de alijs personis et dignitatibus ad quas non debebant admitti huiusmodi aduene. ut iam dictum est et per me allegatum.

¶ Paulus. ¶ Nulla dignitas in lege magis exigebat certam tribum seu prophetiam quam sacerdotum. ad quod nulli licitum erat accedere nisi esset de semine aaron. ut habetur numeri. xviii. capitulo et in multis alijs locis. et tamen legimus quod tempore messie de gentilibus ad fidem conuersis erunt assumendi sacerdotes et leuitae. Legimus. ysaie ultimo vbi de messia et eius discipulis qui ab eo missi fuerunt ad predicandum agitur cum dicit. Et mittam ex eis qui euasi fuerunt. scilicet a persecutione fienda tempore messie ad gentes. scilicet conuertendas. Et sequitur in eodem contextu Et assumam ex eis. scilicet gentilibus conuersis in sacerdotes et leuitas dicit dominus. Ex quo habes manifeste quod etiam ex gentilibus potuerunt fieri sacerdotes et leuitae. Et sic sequitur quod tales ad dignitatem israeliticam debeant assumi quod etiam quidam doctores tui senserunt.

¶ Saul. ¶ Allega doctores nostros qui hoc videant sentire. **¶ Paul.** ¶ Super illud exo. xii. Hec est religio pharae. sequitur in littera in eodem contextu. Eadem enim lex erit indigene et colono qui peregrinantur apud vos. vbi glosa Rayanay sic ait. futurum est. scilicet tempore messie quod conuersi de gentibus sint sacerdotes domui ministrantes. hec ille.

¶ Capitulum. ii. in quo ostenditur quod vocatio gentium erat impedienda propter quod christus personaliter fuisset in iherusalem et ibi euangelizaret nec ibi inuenisset viros iustos et huiusmodi.

¶ Saulus. ¶ **A**ssumere sacerdotes et leuitas non solum de alienigenis. sed etiam de alijs tribubus israel propter quod de tribu leui manifestum est quod esset transgressio legis moysi propter quod est de directo contra doctrinam magistrum tuum et discipulorum eius. cum tamen ipse fateatur quod non venit soluere legem. Mat. v. capitulo. Sed quia de hac intentione singulare contra te certam habere tanquam re nouissima

et certissima et doctrine tue inimica. **I**darco ad presens super
deo de hoc. **S**ed persequendo materiam de qua agimus. scilicet de voca
tione gentium. quero a te si gentes indifferentes erant vocande
ad fidem tui messie seu christi. ex quibus cum israelitica natione erat
unus populus constituendus. quomodo ergo dicit **Ro. xv.** Non sum
missus nisi ad oues que pierunt domum israel. Non enim vales
dicere quod ibi loquebatur de israel secundum spiritum. ut sic comprehenden
tur etiam alij credentes de ceteris nationibus ut super in euasio
nibus tuis dicebas. **T**am hoc non habet locum hic. loquebatur
enim messias tuus cuiusdam chananee de partibus tyri et sydonis
egresse. cui petenti ab ipso beneficium curacionis. respondit. non sum
missus nisi etc. **E**x quo patet quod ibi cum dixerat ad oues que
pierunt domum israel. intelligendum est de israel secundum generationem
carnalem de qua chananea non descendebat alias responsus ip
sius ad eam nullam continebat rationem. **S**i igitur ipse non fuit
missus nisi ad domum israel secundum carnem. sequitur quod alie oues que non
erant de tali domo israel non pertinebant ad ipsum. et sic vocatio
gentium ad suam fidem est manifeste contra commissionem quam dicit
sibi a deo factam. **¶ Paulus. ¶** Placet michi
quod allegas dicta euangelij nostri. licet ut credis sint contra me.
et ut videas quod eloquia christi nostri sunt examinata. et nullo modo
repugnant alicui veritati. ad declarandum verborum christi per te allega
torum tibi respondeo quod licet christus missus fuerit ad totum genus hu
manum redimendum. ut patuit per auctorem ysaie super per me alle
gatum. xlix. capitulo ubi dicit. parum est ut sis michi seruus ad
sustinendas tribus iacob et feces israel quertendas dedi te in
lucem gentium etc. **I**n qua manifeste apparet quod salus per ipsum
facta seu fienda se extendebat ad omnes nationes et usque ad ex
trema terre tamen eius doctrina seu predicatio et miraculorum operatio
primo et principaliter et per seipsum erat exercenda in populo israeli
tico secundum carnem eo quod antiquis patribus iudeorum fuerat facta pro
missio. **E**t propter hoc dicit. Non sum missus etc. scilicet. ut in persona
mea eis predicem et inter eos miracula faciam. non sic autem
ad ceteras nationes. quia tamen primario parte iudei fides christi
repulerunt nisi valde pauci ut dictum est. **E**t gentiles in mag
no numero eum susceperunt. **I**deo contra discipulos christi iudeis repro
batis ad predicandum gentibus se extenderunt prout apostolus noster
ad **Ro. xv.** hoc eleganter declarat cuius auctorem tibi non allego.
eo quod non reaperes eam. **S**i si scrutatus fueris scripturas sacras

p te recipiēdas hoc poteris bene repire. s. q. xp̄us p̄mo ad po-
pulū isrl̄it̄cū erat ventur⁹. et ibi erat p̄mo euangelizand⁹
verbum dei. Consequēter aut̄ ppter defectum iudeoz ad alias
natōes erat hoc trāsferendū. **II Saulus. II** Alle
ga michi vbi sint auctes hoc asserentes quas ego recipere te-
neor. **II Paulus. II** Lege in ysaia. xli. capitulo
in fine vbi habet sic. p̄m⁹ ad syon dicet. Ecce assum et iheru-
salem euangelistā dabo. Et sequit̄. vidi et non erat vir.
nec ex istis quisq; vt iniret consiliū ⁊ interrogantis respondet
verbū. Ecce om̄s iusti et vana opa eoz tē. Et sequit̄ statim
in p̄ncipio p̄cedentis capitli. Ecce huus me⁹ suscipiam euz.
elect⁹ me⁹ cōplacuit sibi in illo aīa mea. dedi sp̄m meū sup̄
eum vt et iudiciū gētib⁹ pferret. que quidē verba et multa
sequētia in hoc capitulo loquunt̄ de xp̄o ad l̄ram. vnde Rabi
sal. in hoc loco exp̄sse dicit. totū illud loquit̄ de rege messia
ac de redemptōe vltima. hec ille. Idem habet in trāslatione
caldaica ip̄i⁹ ionathe que equalet textui apud eos. Ex qui-
bus habes q. ille rex messias p̄mus ad syon dicet. Ecce as-
sum p p̄niam siue ibi manifestat⁹ est. et iherl̄m euangelis-
tam dabo annūciando ibidem verbum salutis p suam p̄dica-
tionez. s. quia ibi nō inuenit in illa natione virtuosos seu
iustos qui vellent recipere doctrinā suam. s. pot⁹ p maiori p̄e
oppositū. Ideo dicit. Et vidi et ecce non erat vir n̄ ex istis
quisq; vt iniret consiliū tē. Ecce om̄s iusti ⁊ vana opa eoz
tē. Idcirco de messia qui est huus dei s̄m naturā assumptam
et e⁹ electus in quo placuit deo tē. Statim subdit. Iudiciū
gentibus pferet. quia iudicia sua s̄m legem et doctrinam ī
defectū iudeoz gentib⁹ ptulit. et vt ostenderet q. hec iudicia p
māsuētudinē et hūilitatē erant p̄mulganda. non in tumultu
seu strepitu sic in datione legis veteris que cum errorib⁹
maximis data fuit. vt exp. xix. caplo habet. Ideo subdit. nō
clamabit nec accipiet p̄sonā. calamū quassat⁹ nō cōteret
tē. Et sequit̄. donec ponat in terra iudiciū et legem ei⁹ insu-
le expectabunt. qd totum de lege xp̄i verificat̄ que in insulis
maris fuit p discipulos diuulgata postq; p̄daliē xp̄us fuit
in iherl̄m ⁊ ibi euangelizaret vt dictū est. n̄ ibi inueniss; vi-
ros iustos nisi in modico quod quasi nichil reputatur.

¶ Capitulum terciū in quo ostendit̄ q. fideles xp̄i non noīe

isrl' vel iuda seu iacob. s; alio nōie erant vocandi.

Saulus.

Ex quo tu asseris q; gentiles erant vocandi nō solū ad fidem xpī. s; etiam ad isrliticā dignitatem. et tales pot' sit dicendi isrl'ite q; antiqui eo q; descendūt de isrl' s'm filiationē spūalem. Quero igit' que est rō qua tales cōiter non nōiantur isrl' seu iacob et hui'ōi. s; alijs nomībus. nominatōes enī a digniori cōsueverunt fieri.

Paul'. **Q**uod p'p's xpī p'missi non deberet nōie israhelis s; alio nomīe vocari potest haberi aucte et ratione.

Saulus. **I**ndica michi p'mo auctem scripture hoc dicentem que in rebus diuinis efficacior est q; ratio humana. et dāinde redde rōnes si que sūt. **P**aul'. **P**sa. lxxv. vbi loquit' de messia qui de iacob erat descēsur' et de iuda dicens. **E**ducam de iacob semen et de iuda possidentē mōtes meos. et hēditabūt eā electi mei. et serui mei habitabūt ibi. qd' intelligit' ad l'ram de xpō et suis sequacib'. **E**t infra de hīs qui ab eo recessuri erant dicit. **E**cce serui mei comedēt et vos esurietis. serui mei letabunt' et vos erubescetis etc. In quibus et alijs ibi mēpositis ponit d'as inter seruos dēi. s. adherentes xpō p'dicto. et ei stradicentes ibidem. vt oīdat q; hui'ōi serui dēi non nomiābunt' sic p'us. s. isrl'. s; alio nomīe. et q; nomē isrl' quodāmodo quasi execrabile manebit. **S**ubdit in eodem stextu alloquens p'fidis a xpō recedentib'. **E**t dimitteas nomē vestrū i iuramentū electis meis et inest dicit te d'ns. et suos suos vocabit nomīe alio. **E**x qua aucte manifeste habes q; israhelici s'm carnem a xpō recedētes habebant dimittere nomē suū. s. isrl' in iuramentū. s. execrationis electis meis. i. xpianis qui aliquādo iurant execratione. si hoc feci moriar ut iudaeus. **E**t sic nomē israhelis remanet p' xp'm in iuramēto execratorio. sicut mīi. v. vxor de zelōp'ia accusata dicit' a sacerdote. det te d'ns in maledictionem et exemplū in populo. et sic manet nomē israhelis post xp'm in maledictionē execratoriā. **E**t sequit' in dicta auctoritate ysaie. **I**nterfiet te d'ns qd' s'm quosdā fuit impletum p' Romanos destruentes templū et gentē. sed non bene consonat p'cedentib'. semp enī hic loquit' in pl'alī mō cum illis a xpō deuiantib'. **E**t ideo hoc qd' dicit. **I**nterfiet te d'ns referendum est ad nomē isrl' de quo immediate dixerat. **E**t

dimittetis nomī vřm ī iuramentū. cui nomī ppha alloquēs
dīcīt. **I**nterficiet te dñs. nomē enī alicui⁹ sicut dīcīt viue per
bonā vl. glorioſā famāz. sic dīcīt mori p infamiā seu igno-
miniā. vt cum dīcīt in p̄s. quādo moriet et pibit nomē ei⁹.
Et postq̄z ppheta oñdit obp̄briū nomīs isrl̄itū modo p̄dic-
to statim dīcīt. q̄ serui dñi. s. fideles iā non nomē isrl̄is. s.
alio nomē erant vocandī. vnde subdit. **E**t suos suos. s. fi-
deles vocabit nomē alio. quia vocati sūt fideles in p̄mitua
eccl̄ia discip̄lī xp̄i. **I**uxta ysa. liiij. vniūſos filios tuos doc-
tos a deo. quia om̄s illi fuerūt ab ip̄o xp̄o deo īmediate doctī.
non sicut in veteri lege in qua fideles docebant a deo mediā
te moyse seu pphetis. p̄ea vero defunctis p̄ maiori p̄te p̄mi-
tuis eccl̄ie qui a deo vt dictū est īmediate fuerūt docti vocati
sunt fideles noīe xp̄iani a xp̄o seu a crismate qđ vnctionem
gr̄e designat. qua p̄prie diuidit̄ popul⁹ dēi a non populo dēi
¶ Saulus. **H**ec auctas p̄ te allegata non adaptat̄
tuo p̄posito. **I**lli enī qui reproban̄ in hoc loco. a ppheta erāt
ydolatre. alloquēs enī eos dīcīt. **E**t vos qui dereliquistis do-
minū et oblitū estis nomē sanctū meūz. qui ponitis fortune
mēsā et libatis sup̄ eam mīabo vos in gladio tē. **C**onstat
aut̄ q̄ in tēplo scđo p̄sertim in tpe quo tuus messias venit.
iudei non erant ydolatre. **I**deo cum hīc dīcīt ponitis fortune
mēsā. q̄ intelligit̄ de deo seu dea fortune qđ p̄tinet ad ydo-
latrīā. hoc non potest intelligi de iudeis stēpanēis xp̄o tuo.
Sed oportz q̄ intelligat̄ de iudeis in templo p̄mo existentibus
qui p̄ magna p̄te fuerunt ydolatre. vt habetur in. iij. **R**e-
et quia illi nō p̄diderūt nomē isrl̄is. vt patz de multis viris
sanctis qui postea fuerūt vt zacharias. malachias. esdras. da-
niel. et huiōi. **I**dc̄o tua expositio nō videt̄ gl̄ona veritatī
¶ Paulus. **S**i diligētē consideras l̄ram istī⁹ cap̄lī
p̄prie adaptat̄ p̄posito meo. qđ singla contēta in hoc cap̄itlō
hoc manifestāt que singlarit̄ tangere obmitto causa breui-
tatis. s. tautum declarabo tibi exordīū hui⁹ p̄phete. et deinde
respondebo ad obiectiōnē tuam. **C**irca p̄mū ī exordio hui⁹
altercaciōis ppheta sic dīcīt. **H**ec dīcīt dñs. quomō si īuenia-
tur gr̄anū. s. vinū in botro. s. p̄ tempestatez. qđ quidē gr̄anū
est modicum respectu ei⁹ qđ p̄ditum est in tempestate ⁊ dīcīt
s. volentī dirumpē ne dissipēs illud. qm̄ bñdictio est ī eo. i.
bñdictio dēi q̄ remansit ibi reliquijs p̄mittibz sic faciāz p̄p̄

huos meos. i. patriarchas et prophetas antiquos. ut non dis-
perdam totū. s. populū iudaicum. Et ut ostendat quomodo ista
fient subdit. Et educam de iacob semen. et exponat ut sup-
dictū est quod manifeste adaptat appposito meo. Ad illud autem
quod obiis de hoc quod dicit qui ponis fortune mensam etc.
Respondeo tibi dupliciter. vno modo quod hoc intelligitur de ydola-
tria. put tu opinaris. Et licet hoc peccatum non fuerit in templo
secundo. fuit tamen frequenter in primo. Et quia in hoc capitulo propheta non
solū impperat eis de peccatis occurrentibus tempore christi. sed et de peccatis an-
tiquorum patrum. dicit enim immediate ante exordium predictū. Et iniqui-
tates vestras patrum vestrorum filii qui sacrificauerunt super montes etc.
Ex quo patet quod de iniquitate patrum antiquorum filii cum iniqui-
tate contemporaneorum eos arguit. Et sic referendum est verbum pre-
dictum. s. qui ponitis fortune mensam etc. ad ydolatriam in qua
patres peccauerunt de quibus simul eos arguit cum patribus
Alio modo potest intelligi hoc verbum. s. qui ponitis fortune
mensam non de ydolatRIA. sed de superstitioso cultu ceremonia-
rum. quicquidem cultus licet in veteri lege erat licitus et merito-
rius. tamen post passionem christi et sue fidei diuulgationem est pni-
tiosus. In quo cultu cōiter ponunt indei mensam. et libant super
eam in festis azimorum et alijs festiuitatibus que omnia sunt ve-
ritati fidei contraria cum per ea prestantur futura que iam sunt p-
terita. Et quia hoc peccatum fuit in templo secundo cuius destructio per
xlii. annos post passionem christi consummata fuit in quo tempore
iam erat diuulgata fides christi. Idcirco eis imponit istud pec-
catum in quo christum negabant sicut et hodie perfidi eorum negant
non solū verbis. sed etiam factis. s. vtendo falsis prestacionibus
ceremoniarum. Ideo de pena eorum subdit. et nūcabo vos in gladio
etc. quod impletum fuit manifeste per Romanos. Et scilicet per pro-
phetam annuat materia ostendendo dicit in eis huos dei. s. fide-
les christi et alios eum derelinquentes vsque ibi. Et dimittetis no-
mē vestrum in iuramentum. et huos suos vocabit nomine alio quod
fuit intentum. put super declaratum est. **I** Saulus. **I**
Audio auctes tuas que aliquantulum videntur sonare appositum
tuum et volo scire si habes aliquas rationes appositum tuum sua debet
ut dixisti. **I** Paulus. **I** Multe rationes possunt assignari
ad hoc quod nomina fidelium christum recipientium debuerunt esse alia
a nominibus fidelium qui fuerunt ante eius aduentum. sed ad presens
sufficiunt due. vna est quod hoc fuit ad denotandum dñam inter

fideles xpi et enī negantes sub breuitate. Si enī utriq; cōter
denominaret hoc nomīe isrl' denominando fideles oportebat
addere sūm spūalem gn' adonez. et oppositū de oppositis qđ esset
fastidiosum. nōiando autē quosdā discipulos seu xpianos et
alios iudeos seu hebreos breuius discernunt. Alia rō et forā
or est quia denōiationes sūueuerit fieri a digniori. qđ patz tā
ī rebus nālīs qz artificialibz. In nālīs enī cōposita deno
miant a formis que sūt mā digniores vt homo aīal et huius
modi. Sīl'r in artificialibz vt domus mensa et huiusmodi. in qui
bus denōiatio fit a forma. Por' etiā denōiatur a termino
ad quē vt in phi. iij. qui habet rationē finis et boni. nō autē
a termino a quo. Idem autē in pposito. nam hec nōia isrl' u
da iacob et huiusmodi sumunt a patriarchis a quibz descendit
eorz successores seu imitatores. xpiani autē dicunt a xpo a q
descendūt sūm verā imitationē opatōis et susceptōis fidei
vt dictum est. Constat autē qđ xpus pcellit in dignitate et p
fectōe omīs patriarchas qđ etiā doctores tui assenserit de mel
fia. vnde sup illud verbū ysa. liij. Ecce itelliget huius mens
exaltabit et eleuabit et sublimis erit valde. qđ verbū intel
ligit de xpo sūm. omīs doctores qui dicūt exaltabit pl' qz abra
ham. et eleuabit pl' qz moyses. et sublimis erit valde plus
qz angeli dei. Cum igitē dignitas seu pfectio xpi excedat su
pradictos. manifestū est qđ denōiatio suoz fidelū pot' debet
esse ab eo qz ab abrahāz moyse seu isrl' vel iacob et huiusmodi.
Et sic habes rōnem verbi p me sup allegati. s. et seruos su
os vocabit nōie alio.

Capitulum. iij. in quo ostendit qđ licet nomē isrl' seu iuda
p' passionē xpi fuit reprobātū seu in execrationē dimissū.
fideles tamē xpi ex isrl' et iacob sūm carnē descendentes non
mī' dignitatē xpianā seu ecclīasticā sortiti sūt qz alij gētiles.

¶ Saulus. ¶
¶ Quia tuis assertōibz supdictis videt sequi qđ isrl'ite sūm
carnē sunt a deo itantū reprobātū qđ etiā eoz nomen
execrabile remanet. Ex quo videt qđ tales etiā si fi
dem xpi tui recipiant non tamē pfectionē seu dignitatē gē
tiliū ei' fidem recipiendū attingāt. Sicut et ī lege veteri ali
qui gentiles. aliqui nō admitterebant ad honores seu isrl'itas
dignitates. etiā si obsequantiā legis recepissent. vt habetur
deutro. xxij. qđ videt cōtra multas sacras auctes. ex quibz

habet q̄ q̄nctūmq; isrlitici fuerūt eoz p̄ctis deieci. nō tamē
repellunt seu reliquunt a deo. dī enī ī ps. q̄ nō repellet dñs
plebē suā. et hēditatē suā nō derelinquet. Et idē ī multis locis
¶ Paulus. ¶ Absit a me asserere q̄ isrlite fm carne;
a iacob seu iuda descendentes si fidem xp̄i recipiāt dignita-
tem xp̄ianā seu isrliticā non attingāt. hoc enī et si dicam;
q̄ non esset contra dignitatē xp̄i qui ab illis patribus fm
carnem descendit p̄pter eā excellēciā et sanctitatē. et maxi-
me p̄pter unione ad deū q̄d est singulare in ip̄o. esset tamē ma-
nifeste strā dignitatē nō solū ap̄loz. s; etiā baptiste. Et edā
q̄d pl̄ est contra dignitatē beate virginis de qua cantam⁹. q̄
ex semīe abrahe ē orta. et de tribu iuda clara ex stirpe dauid.
¶ Saulus. ¶ De illis quos valde sanctos reputatis
et qui fidem vram diuulgauerunt t̄ hui⁹ dī. non est mirum
si p̄dic⁹ defect⁹ nataliū non eis noceat. et ideo de eis non est
trahenda sn̄a ad alios p̄sertim ad vlgares et simplices.
¶ Paulus ¶ Si cupis veritatē in hac materia ad ple-
nū cognoscere. vide doctozē nrm egregiū. s. ap̄lm genā qui
in quādā epl̄a sua ad Ro. missa hoc discutit et finalit̄ deter-
minat quid in hoc sciendū sit. cui sn̄ie om̄s fideles xp̄i ob-
temperare habent. **¶ Saulus. ¶** Nosti q̄ nō debes
allegare in altercatōib; nris tuos doctozes sic nec ego alle-
go auctes nroz doctoz contra te. **¶ Paulus. ¶**
¶ Concedo tibi q̄ doctozes nri nō sunt allegandi strā te. s;
bene p̄ te. vnde quia ī hac materia sn̄a pauli magis est tibi
favorabilis q̄ straria. Ideo tibi eū allegavi. **¶ Saulus.**
¶ Ex quo sic est dic michi quid sentit in hac materia apo-
stolus tuus. **¶ Paulus. ¶** Noneris q̄ sic int̄ popu-
lū isrliticū tpe dauid qui figura messie seu xp̄i erat fuit mag-
na strouerha inter viros iude et viros isrl̄ qui adinuicem
scertabant de hoc. s. quis eoz pl̄ habebat in ip̄o rege. vt ha-
bet ī. ij. Re. xix. dicebant enī viri iude ad viros isrl̄. michi
ppior est rex quia. s. erant de eadem tribu. viri aut̄ isrl̄ dice-
bant ad viros iude. decem p̄tibus ego maior sum apud regē
magisq; ad me p̄tinet. quia. s. de isrl̄ erant decem tribus et
de iuda due tñ. Sic suo modo in p̄mitua eccl̄ia sub nro xp̄o
contigit magna scertatio inter fideles xp̄i iudeos et gentiles
quoz vna ps mior erat nro. s. illa de nacōe iudeoz. alia nō
pars erat maior nro. s. gentiliū. et vtraq; ps p̄sumebat se

habere excellenzā apud xpm plus qm alia ex certis rōnibz
p eos allegatis quā scertatōz apl's amouit rēphendēs virā:
qz prem et dēminās q non esset distinctio iudei et greci. pnt
ad Ro. x. caplo dicte eplē. Et ad rōes contra iudeos natio
ne p gentiles factas in caplo. x. et. xi. p dicte eplē apostol'
efficacē respondit. vnde quia gentiles ex incredulitate iudeo:
rū xpm negācūm. etiāz ouersos de iudaismo increpabant.
Ideo de hoc gentiles reprimit mltis rōibus. quaz pma ē q
incredulitas iudeoz nō fuit vlis. quia mlti ex eis crediderūt
et de hoc dicit. nunqđ deus repulit pplm suū. s. iudaicū gene
ralitē eum repellens. Et qz rō dicit absit. vnde nō dixit apl's.
nūquid dñs repellit iudeos seu isrl'tas s; pplm suū. q. d. nū
quid totū pplm repellit quia multi ex eis xpo adheferūt. S;
quia forte diceret p gentiles q illi qui fuerūt ouersi de iudaif
mo erant modice reputatōis seu auctis ī eccl'ia dei. vnde de
talibus non erat fienda mentio. Nam statim subdit. Nam
et ego isrl'ta sum qui tamē nō solū vocat' fui ad fidem xpi.
s; etiam ad apl'tum. Et si forte diceret a gentilibus contra
iudeos q erant valde pauci nūo. et sic qđ modicū ē p nichil
lo reputat' fm pplm. Ideo reprimit eos exemplo helie qui pu
tabat q totū isrl' corruerat omīs pphetas occidēdo et altaria
dei destruendo. sic q null' nisi ipse sol' helias remanēt. vnde
et dicebat. ego relict' sum solus et querunt aīam meam. qđ
totū habet. iij. Re. xix. vbi sciendum quia deus qnē nichil
latet scēbat q non erat sol' helias relictus sicut ipse estimas
bat. s; multi plures alij deū colentes. Ideo subdit apl's. Sed
quid dicit illi diuinū responsū ad tollendam estimationem
suam. Reliqui m̄ septem milia viroz quoz genua non cur
uauerūt baal. et sic in pposito non solū apl's remansit de iu
daismo in adherendā xpi. sic nec helias in cultu dei. vnde cō
cludit apl's ex hui'ōi exemplo. sic ergo in hoc tpe. s. noue le
gis reliquie fm electionē dei salue facte sūt. Et vt apl's ma
gis reprimeret gentiles de hoc q iudeos ouersos irrōnabiliter
refutabant addidit scđam rācionē in qua ostendit q etiam
incredulitas ipa iudeoz fuit valde vtilis gentilibus cōuersis
ad fidē eo q apl'i relinquētes iudeam incredulam transierunt
ad cōuertēdum gentiles. vt habetur act. xv. Et de hoc dicit
apl's. Nunquid sic offenderunt. s. iudei vt caderent. s. tantū
ita q nichil vtilitatis inde sequeret nisi casus iudeoz. Et

respondit. Absit. si illoꝝ delictū salus est gentibus quia. occa-
 sionalit̃ modo p̃dicto ex incredulitate iudeoꝝ secuta est sal-
 genā. deus enī adeo est bon⁹ s̃m aug⁹. qđ non p̃mittit ma-
 la fieri nisi ex eis elicerent̃ maiora bona. Et ex ista rōe scđa
 apl's infert terciā quasi a forciori arguēdo dicit. Si enī amis-
 sio eoꝝ. s. p̃ incredulitatē recōaliatio est mūdi qđ itelligit̃ oc-
 casionalit̃ mō p̃dicto. quid assumptio eoꝝ n̄ vīta ex mortuis.
 quia vt dicunt expositores iudei scātes scripturas suerſi ad
 fidem magis poterant p̃ficere circa informacōem simpliciuꝝ
 q̃m aliq̃. ut patet de paulo apollo et plib⁹ alijs. Consequenter
 quarto apl's pbat intentum p̃ duo exempla nālia. p̃muꝝ est
 cum dicit qđ si delibatio est sancta et massa qđ intelligendū
 est de apl's qui fuerūt q̃si quedam delibatio de massa iudaica
 assumpta. Scđm exemplū est cum dicit. Et si radix sancta
 et rami. patriarche enī fuerunt quasi radices tot⁹ ppl'i isrl'i-
 tid. Ex quib⁹ exemplis intēdit apl's excludere qđ casus iudeoꝝ
 non erat irrepabilis eo qđ erant abiles ad bonū. vt patet de
 radice et delibatione. Consequent̃ apl's inducit alias rōnes
 p̃dictū ppositū sfirmantes quas ad p̃ns omitto causa breui-
 tatis. Et cum misericors de⁹ te p̃duxerit ad hoc vt sis habi-
 lis ad accipiendas sanctoꝝ auctes ista et alia poteris in illis
 plen⁹ videre. Ad p̃ns aut̃ sufficiat tibi qđ s̃m doctrinam ca-
 tholicam isrl'itā s̃m carnem si fidē xp̃i recipiāt. dignitateꝝ
 xp̃ianā seu eccl'iasticam sicut ceteri gentiles attingē possunt
 Non enī est distinctio iudei et greci vt p̃ apl'm determinatū est
 vnde ex hoc qđ iudei cū essent in sua infidelitate obstinati. no-
 men eoꝝ fuit dimissum in iuramēto execratōis vt dictū est.
 non tollit̃ quin p̃ eoꝝ suersionē ad fidem xp̃i sint ceteris in
 bñdictionē putetiam auctes apud te recipiende testant̃.
 ¶ Saulus. ¶ Ostende michi auctes a me recipiendas
 hoc testantes. ¶ Paulus. ¶ Multe sūt auctes hē-
 testantes. sed ad presens sufficiat illud zacharie. viij. Et erit
 sicut eratis maledictio ī gentibus dom⁹ iuda et domus isrl'
 sic saluabo vos et eritis benedictio. Ex quo patet qđ illi iudei
 quoꝝ nomē p̃ns erat in execratione. quia cum aliquis alicui
 maledicebat dicebat. Sis talis sic iude⁹. Sic postq̃ fuerit in
 statu salutis qđ vlt alicui bñ dicere dicit. fiat tibi sic isrl'it⁹
 seu iudeis. ¶ Saulus. ¶ Auctas illa s̃m vos ap-
 plicat̃ statui n̄ro hodierno s̃m p̃maz ei⁹ p̃tem. quia ad p̃ns

sum? in maledictione gentibus. put tu exponis. si tpe mes-
sie que expectamus implebitur in nobis secunda pars auc-
toritatis p'dicte. s. et eritis b'ndictio. **I**n quo tpe expectam?
q' cetera n'cōes in nobis b'ndicant' modo p' te exposito.

Omnifunctio tertia de scrutinio scripturarū circa temp'
aduent' xpi an sit p'teritū vl' futurū et continet
quatuor capitula.

In capitulo primo ostenditur q' aduentus xpi
generalis duplex est.

In scdo capitulo ostenditur q' temp' p'mi aduent' est p'teritū
s'm p'phetiam iacob patriarche.

In tercio capitulo ostendit' q' messias iam dū est q' venit p'
reuelationē factam danieli de lxx. ebdomadibus.

In quarto capitulo ostenditur q' s'm omīs m'gros seu exposi-
tores famosos iudeorū qui tempore p'mi aduent' xpi det'mi-
nate locut' sūt temp' p'mi aduent' xpi iam t'nsit in p'teritū.

Capitūm p'mū in quo ostendit' q' aduent' g'nalis duplex est.

I Paulus. **I**

Expectationē tuā si scruteris scripturas ma-
nifeste repies esse manem cum temp' messie
ad saluandas gentes in p'phetis p'missi iam
dū est q' in p'teritū transijt. ut potest mani-
feste approbari tam p' sacras auctes q' p' alias
auctes a te recipiendas. **I** Saulus. **I**

Poce q' asseris. in hoc enī p'sistit magna p's n're controu-
ersie. **I** Paulus. **I** Anteq' ad hoc discutiendū ac-
cedam. ne i equocū int' nos p'cedat oportet aīa d'uertere q' ad-
uent' xpi siue messie in mundū put ex sacris scripturis po-
test p'bari duplex est. vn' s. ad saluandum seu redimendū
gen' humanū. quicquidē aduentus p'nūciat a p'phetis fore in
fōr paupis hūilima. Scōus uō aduēt' ad iudicandū mūdū
qui quidē aduent' p'nūciat in scripturis fore in maxia p'tate
et maiestate. vnde si diligenter scripturas et veras hystori-
as scrutat' fueris. p'm' iam dū est q' transijt in p'teritū.
Scōus vero nō. Et ideo de p'mo aduentu ad p'ns itendo age-
re tecum. **I** Saulus. **I** Primo ostēde michi vnde
habet q' aduent' messie in mundū sit duplex. Regio enī q'

pphe loquētes de aduentu messie semp loquunt de futuro nō
distinguentes futurū temp⁹ fm remotū et ppinquū vt applicet
temp⁹ mag⁹ ppinquū pmo aduētui et longinquū scdo. put
tu videris intēde. ¶ **Paul⁹.** **L**icet pphe nō distig
uant ita expsse aduentū messie p remotū et ppinquū tempus
futurū eo mō quo tu dicis. tñ cum de aduētū messie simplr
loquunt attribuētes suo aduētui diuersas seu strarias dis
positiones oportet indecludere q sint duo aduent⁹. vt alte
ri eoz applicent aliqua et alteri alia. ¶ **Saulus.** ¶
¶ **O**portz te declarare ea que dicis allegando auctes sacras
ad hoc si quas habes. ¶ **Paulus.** ¶ **Zacharie.** ix.
manifeste repies q rex messias ventur⁹ erat in forma hoīs
paupis ad saluandū p iusticiā pplm suū. Legit enī ibi. **Ex**
ulta satis filia syō iubilare filia iherlm. **Ecce** rex tu⁹ venit
tibi iustus et saluator et paup. et ascendēs sup asinā et super
pullū rē. sup quē locum **Rabisal.** mgr tuus dicit expsse.
scriptura ista non potest intelligi nisi de rege messia. hec il
le. **H**abes igit ex hoc loco q rex messias ventur⁹ erat in cui
tatem iherlm in forma paupis et equitafa pauprima. et q
veniebat ad saluandū p iusticiā. vnde et vocant eum r sal
uatorem r iustum que omnia ad ei⁹ aduentum pueniēt. s. qui
est ad saluandū p iusticiā. **I**bidez enī legit. tu aut in sang
uine testamenti tui misisti vinctos tuos de lacu rē. **D**e alio
vero ei⁹ aduentu habet dan. vii. vbi tractans de gñali indi
cō dicit. **I**udiciū sedet et libri apri sunt. **E**t p⁹ pauca subdit
Aspiciebam ergo in visione noctis. et ecce in nubibz celi qñ
fili⁹ homis veniebat et vsqz ad antiquū diez puenit. et i cō
spectu ei⁹ obtulerūt eū. r dedit ei potestātē et honorē. et regna
et omēs ppli tribus et lingue ipi fuent. potestas ei⁹ pēas et
na que no auferēt. et regnū eius qd nō corrupet. **I**n quo
passu idem mgr tuus **Rabisal.** dicit. **E**t iste est rex messi
as. **C**um igit in aduentu a zacharia pñunciato exprimit q
rex messias in forma pauprima erat ventur⁹. **E**t i pphēa
danielis legit ipm venturū esse i maxima potestate r maiē
tate. oportet ergocludere duplicē ei⁹ aduentū fuisse a pphe
tis pñunciatū. **I**n quoz pmo messias veniēs ad saluandū
ventur⁹ erat in for pauprima for hūana. **I**n scdo vero ipē
met messias veniēs ad iudicandū vētur⁹ pñunciat in pēate
magna et maiestate. vnde de pmo ei⁹ aduentu vt dicebam

inter me et te p nunc est agendum. scilicet scrutando scripturas
an sit pterit⁹ vel futur⁹. scdo aduentu. s. ad iudiciu ad pns
omisso. quia de ipso nulla est disceptatio inter me et te. qntu
a d hoc enim omnes concordēs sumus q sit venturus.

¶ Capitulum scdm in quo ostendit^r q tempus pmi aduent⁹
xpi est pteritum sm prophetam iacob patriarche.

¶ Saulus. **¶**

Quicquid sit de scdo aduentu ostende si vales q mes-
sias pmiss⁹ ad saluandū iam venit. **¶** Paul⁹.
¶ Inter pphetas qui locuti sūt de aduentu messie p-
seram designādo temp⁹ hui⁹ aduent⁹. pmi⁹ fuit patriarcha
iacob qui volens filiis suis quedā pdicere que futura erant
eis gen. xlix. Inter alia de tribu iuda de qua sm omīs messi-
as erat descensur⁹. dixit hec verba. sm translatōez nram non
aufere^r sceptrū de iuda. nec dux de femore ei⁹ donec veniat q
mittend⁹ est. qui est expectatio gentiū. Ex quo habet intentū
Nam cum sceptrū a iuda a magnis epib⁹ est translatum.
nec etiam est dux de femore ei⁹. Constat māfeste q venit il-
le qui mittendus erat. s. messias pmiss⁹ qd est ppositum.

¶ Saulus. **¶** In multis defecit hec argumētatio tua t p-
mo in vera translatōe. non enī sic se habet veritas hebraica
in hoc loco sicut trāslatio tua quā alegas. et spāliter i hoc qd
dicit. donec veniat qui mittend⁹ est. In hebraica enī veritate
in hoc loco dicit^r donec veniat Sylo. qd est nomen ppiū cui⁹
dam loci vbi fuit aliqñ tabernaculū dñi et archa testamenti
vt habet pmo **Re.** vnde sens⁹ hui⁹ auctis quā allegas sm
veritatem lre hebraice talis pot⁹ esse. s. q nō aufere^r dñum
seu pfidenciā vel pmat⁹ que fuerant in tribu iuda tpe josue
et iudicū vsqz dum veniret Sylo. s. quādo saul fuit vnc-
tus tpe quo tabernaculum dei fuit in sylo. et pñs erat ibi
vinctio qua reges vngi debebant. Et quia saul erat de tribu
beniamin. et iste videt^r esse sens⁹ plan⁹ hui⁹ auctis que nichil
facit p te. nichil enī hic agi^r de messia de quo ad pñs loqui-
mur. **¶** Paulus. **¶** Hec tua expositio est manifeste
extorta et incōsona lre. tum quia tpe quo saul fuit vnc-
archa dñi iam erat amota de Sylo in chariathiarim. vt in
pmo **Re. vii.** Tum quia pauco p⁹ vñctionez saulis vnc-
fuit dauid in regem. quiquidem dauid fuit pmi⁹ rex de tribu

iuda. et extunc reges de illa tribu successerunt. Non ergo pos-
 set dici auferri sceptrum de tribu iuda quoniam incepit esse in appropinqua
 dispoſitione ad regnum perfectum. Tum quia de saul nullo modo potest
 verificari hoc quod immediate subditur in littera. scilicet qui est expectatio gene-
 rum seu aggregatio gentium cum ad saul nichil istorum pertinet.
 unde predicta tua expositio nullum habet locum in hoc passu.

Saulus. Et si verba patriarche non intelligan-
 tur de saul ut tu dicis. possunt tamen intelligi de alijs ut de
 Roboam qui fuit rex israel de tribu Eſſraym. per quem decem tri-
 bus ablatae sunt a regno iuda. et adheſerunt Ieroboam. ut
 in. Re. x. capitulo. Et sic est sensus. Non auferetur sceptrum de
 iuda. scilicet sceptrum regni quod fuit datum dauid et successoribus suis
 donec veniret Ieroboam qui coronandus erat in Silo. et fin-
 talem expositioem que satis est applicabilis littere nulla mentio
 fit de messia de quo hic agitur. et per omnes nec per illam habes intelli-
 gum.

Paulus. Hec tua expositio manifeste
 est nulla. tum quia per Ieroboam non fuit ablatum regnum a
 domo iuda. sed potius stetit firmum per successionem hereditariam in ciui-
 tate iherusalem que erat metropolis ubi erat templum et archa do-
 mi. et vinctio sacra que propria erat et essetialia in regno isra-
 helitico seu hebraico. tum quia aggregatio illa facta per Ierobo-
 am non fuit in sylo. sed in sychem ut. iij. Re. capitulo allegato.

Saulus. Volo scire in expositioe huius passus pro
 ut translatio tua ponit. scilicet cum dicit. donec veniat qui mit-
 tendus est. licet enim non sit propria cum littera hebraica. est tamen aliqua
 littere ei consona. Sylo enim interpretatur missio seu missus secundum quam
 translationem propheta ista fuit manifeste impleta per nabuch-
 regem babilonie qui missus fuit a deo propter peccata populi ad destru-
 endam terram iude. et ad auferendum regem iudeorum put habere
 iij. Re. ultimo capitulo. Et sic est sensus. non auferetur regnum
 aut sceptrum de iuda. donec veniat qui mittendus est. scilicet nabuch.
 qui a deo fuit missus et abstulit totam potestatem regiam seu scep-
 trum de iuda. Cui nabuch. fuerunt gentes aggregate. quia eius
 impium fuit valde dilatatum. ut habetur jere. xxv. et in alijs
 multis locis. unde predicta verba patriarche secundum tuam transla-
 tionem accepta prope exponunt de nabuch. nulla mentione facta
 de messia de quo agitur.

Paulus. Quia hec
 dictio Sylo. put in hoc loco ponitur est aliquantulum obscura. cui
 expositores eam varie et multipliciter exposuerunt. ut posset euadere

a manifesta impugnatio huius auctoris. Idcirco recurrendum est
in hoc loco ad translationem Caldaicam factam per aquelon que
translatio apud vos tres habet excellencias. primo. scilicet. ut nul-
lus est ausus ei contradicere per Rabisal. in multis locis et per
Rabi moy. egipsum in suo libro de directione et per alios. secunda
est quod in scholis puerorum ubicumque legitur pentateuchus legitur eis hec
translatio post textum. tertia est quia etiam in synagogis ubi in
diebus sabbatinis leguntur aliquae lectiones ipsius pentateuchi quod
ad maiorem solennitatem repetuntur translate. tales translationes
sumuntur ubicumque terrarum a predicta translatione aquelon. Con-
stat autem quod ipsa translatio in hoc loco sic habet. non auferetur ha-
bens preteritum de domo iuda nec scriba de filiis filiorum israel eius
usque in secula donec veniat messias cuius est regnum. et ipsi con-
gregabunt gentes seu populi. hec in predicta translatione. Ex qua
habes manifeste quod hic loquitur patriarcha de messia de quo hic
agimus. Item habes per Rabisal. magistrum tuum qui hanc sequitur
translationem in hoc loco. Item etiam per alios. **S**aulus.
¶ Qui sunt illi doctores nostri quos dicit sequentes translationem
caldaicam in hoc loco. **¶** Paulus. **¶** super illud
verbum gen. xlix. Congregami filii iacob ut annuncietur que
ventura sunt vobis in nouissimis diebus. que quidem verba
proposuit iacob filiis suis ante prophetiam seu benedictionem suam
In qua prophetia verba pallegata continentur. scilicet. non auferetur scep-
trum de. Rabi moy. gerunden. in sua expositione sic dicit. no-
uissimi dies. sunt dies messie. quoniam iacob significabat illa tempora in
verbis suis cum dixit. donec veniat Sylo et ipsi congregabunt
populi. nouissimi enim dies. dies messie sunt. hec ille. Item ille
magnus Rabi Chabadias in sua translatione arabica quod contra-
legit in libro africe. Idem Rabi camhi in libro suo qui dicit Sa-
rasim ubi agit de dictionum significatione dicit expressse quod per sylo
quod habetur in illa auctoritate. donec veniat sylo. significat filius
eius. et est propheta de messia. Sunt etiam alii plures hoc sentien-
tes quos causa breuitatis omitto. sufficiunt enim predicti quia in
ore duorum vel trium stat omne verbum. habes igitur ex hac auctoritate quod mes-
sias de tribu iuda promissus iam venit a tempore quo ablata fuit
preteritum seu sceptrum de iuda quod fuit per me propositum. **S**aul.
¶ Et si hoc quod dicitur in auctoritate predicta. donec veniat Sylo
intelligatur de vero messia ut videntur velle doctores per te allegati
adhuc ex dicta auctoritate non habes propositum. Nam sceptrum

nondū ē ablatū de iuda. adhuc enī remanet p̄as seu domi-
niū iudicandi causas et determinandi apud capita trāsmi-
grationū q̄ sūt ī babilōia que locū regis tenēt sup totū pplm
isrl̄itacū. vt habet a **R**abimoyse egiptio ī libro de iudicijs
ī determinacōibz suis de caueozm caplo. iiii. vbi sic dicit. **Ca-**
pita ēnsmigracōis que sūt ī babilonia locum regis tenēt
et p̄nt dñari ī isrl̄ vbiqz terrarū et iudicare sup eos siue ve-
lūt siue nolūt sicut scriptū est. non auferet̄ sceptrū de iuda.
p̄ istud enī sceptrū itelligunt̄ capita ēnsmigrationū que sūt
ī babilonia. hec ille. **E**t sic p̄dicta auctas non facit p̄ te.
Non enī ex vi p̄dicte auctas est necessariū scedere q̄ iam ve-
nit messias. cum nondū sit sceptrū ablatum de iuda.

Paulus. **H**ec responsio seu euasio tua non soluz
est māifeste falsa s̄m euidentā fcti. s̄ etiā ē notorie ficta seu
mendosa. et insup contra p̄phetā veritatē. p̄mū patz ex hoc
Nam babilonia ī qua tu asseris esse capita trāsmigratio-
nū habenda tales p̄ates et dominia sup totū populū iudai-
cum. manifestissimū est q̄ iam a magnis t̄pibz ātra est de-
structa et inhabitabilis redacta. et hoc fuit de ea p̄phetatum
ysa. xiiij. caplo vbi sic dicit. **E**t erit babilon illa gloriosa ī
regnis. inclita ī supbia caldeoꝝ. sicut subūit de⁹ Sodomam
et Gomorrā non habitabit vsqz infnē. et non fundabitur
vsqz ī gnatione et gnationem. **C**onstat aut̄ q̄ ī terra ī-
habitabilē destituta null⁹ cōmorat̄. et multom⁹ credibile
est q̄ sūt ibi talia capita. **E**st etiā notoriū inter nos q̄ a
magnis t̄pibz retroactis nunqz ī p̄tibus babiloniā nec
aliq̄ iudicūz. nec determinatio. nec rumor de illis p̄tibus ad
istas p̄tes europe veniret. vnde notoriū est s̄m euidentā fac-
ti q̄ non sūt ibi iudei dñantes sup totū isrl̄ vt tu asseris.
Scđm aut̄. s̄ q̄ euasio tua sit ficta seu mendosa patz ex hoc.
Nam s̄m tuū **R**abimoysem p̄dictum et cōiter om̄s docto-
res tuos extra terrā p̄missionis nō p̄t. nec licet nec aliquo
modo licuit alicui iudeo iudicare iudicia criminalia de quibus
s̄. est occasio seu mutlatio mēbz humani. **C**ōstat aut̄ q̄ qui
non habent iurisdictionē ī talibus non p̄nt iudicare neqz ca-
pitalit̄ punire blasphemū seu ydolatrā homicidā vl̄ adulte-
rū. nec aliū quēcunqz icurrentē filia crimia que grauissima
sūt s̄m legē mosa yca. et sic exceptis istis et similibz cetera
sūt leuia. **E**x quo sequit̄ q̄ illa capita trāsmigrationū q̄

tu dīas esse in babilonia nō pnt indicare de quibus seu ca:
pitalibz criminibz cum sint extra terram pmissionis. s; tñ de
leuibus et paruis causis. quoz respectu non pnt dīa habere
sceptz neq; p̄tatem regalem put tu dīas. vnde de eis etiā
si p̄nūc essent n̄ posset dīa q; tenerent locuz seu sceptz regis.
s; tales essent sic indices inferiores habentes modicā p̄tatem
Vides ergo q; **R**abimoyse et alij **R**abini tñ qui a sserūt
q; in babilonia sint capita trāsmigrationū habēda p̄tatem
regiam sup totum populū iudaicū manifeste mencunt cum
illud asserūt qd est extra mentē suam. om̄s enī xcordit tenēt
q; extra terrā pmissionis nulli iudeoz p̄net talis potestas.
Tercia euasio tua est extra p̄phetica m veritatē. legiē enī oze
iij. sic. dies multos sedebūt filij isrl sine rege et sine p̄ncipe.
et sine sacrificio et sine altari. que quidez auctas tā s̄m tuos
expositores qm nostros intelligiē de statu iudeoz in captiuita
te hodierna. **E**t sic patz q; asserere iudeos habere in babilōia
vel alibi tpe hui⁹ captiuitatis p̄ncipem vel regē seu aliquod
hui⁹dī. non solū est extra ip̄am euidentā rei. s; etiam extra pro
phetica m veritatem. **¶ Saulus. ¶** Si hec dicta pa
triarche que p te allegas p̄rie s̄sonarent p̄posito tuo. opor
teret q; messias tuus veniret ante temp⁹ machabeoz p quos
fuit sceptrū de iuda ablatū. **M**a chabeī enī vt manifestū est
q; non erant de tribu iuda. s; de tribu leui. **E**rant enī illi sa
cerdotes ⁊ illi totū pplm gubernabāt in templo scdo p centū
annos et vltra. ante aduentū xpī tui. vt patet in hystorijs
iosophi et alijs. **C**um igiē messias tuus natus est tempe he
rodīs regis qui machabeis successit in regno iudeoz. **C**ōstat
q; non venit tpe p̄nomiato p patriarcham. **N**am longe añ
tempus herodīs in quo tpe xp̄us tuus nat⁹ est iam erat ab
latū sceptrū de iuda. vt dictū est et trāsiuerat in machabeos
qui erant alteri⁹ tribus. **¶ Paulus. ¶** Quāuis s̄m
aliquos expositores n̄ros machabeī licz sacerdotes fuerint ⁊
p s̄ns de tribu leui. erant tamē de tribu iuda s̄m lineā mat̄
nam. et ideo p gubernacōz eoz non erat ablatū sceptrum de
iuda. cum hoc posset clare p̄bari. **I**deo ad obiectionē tuā s̄m
alios plenius respondeē. **A**d qd sciendū q; vt habet nūi. xj.
tpe moyse de mādato dī fuerunt aggregatū. lxx. seniores ppli
isrl vt essent coadiutores in regimie ppli cum ip̄o moyse. ⁊
extūc s̄m om̄s doctores tuos semp fuit in iudaismo collegiū

seu sfiliozū qđ dicebat **C**auhedim ad qđ omēs difficultates
seu dubia fidei et legis pueniebāt. **S**ilr et omia magna et
summa iudicia seu stroū sie de quibz cōiter intelligitur illud
dentro. xvij. caplo. **S**i difficile et ambigū apud te iudicaz
pspexeris inter sangnem et sāguinem causam et cām tē. et
infra. **S**urge et ascende ad locū quē elegerit dñs deus tuus.
Et infra. **E**t facies quecumqz dixerint qui psunt loco quem
elegerit dñs et sequeris sententiā eoz. nec declinabis ad dex
teram et sinistram. que quidē **C**auhedim a tpe dauid et atra
residebant pñcipalitē sub regibus et duabus iude in ihrlm et
p̄ea in babilonica captiuitate dum ibi essēt reges et duces
de iuda. **C**onsequenē aut in reditu p̄dicte captiuitatis reside
bant apud ihrlm sub duabus de tribu iuda dum essēt. et du
rabat p̄as eoz etiā non existente rege seu duce de iuda put
p̄as alicui⁹ capli vacante sede durat. **E**t sic auētas et p̄as
Cauhedim durauit etiā tpe machabeoz. et vsqz ad xl. ānos
ante destructionē tēpli scđi. **I**n quo tpe cessauit ex toto eozū
potestas seu iurdictio. eo qđ tūc tempis herodes interfecit oēs
rabinos seu m̄gros illi⁹ collegi. put habē i libro cauhedim
jerosomu⁹ in capitulo de iudicis pecuniay. **I**dem habē m̄li
bro abodazara caplo p̄mo. vñ p̄tūc p̄rie fuit ablatū n̄ solū
sceptrū de iuda. s; etiā scriba de filiis ei⁹ qđ quidē temp⁹ conē
rit cū tpe passiōis xp̄i n̄ri qui fm oēs p. xliij. ānos añ destruc
tōez tēpli fuit pass⁹ sicut et regnū herodis qui alienigena
erat. **I**n cui⁹ tpe titulus regius a toto gñe iudeozū fuit abla
tus. et fuit valde p̄pinquū temp̄i natiuitatis xp̄i. **E**x quibz
patz qđ tpe machabeoz non fuit ablatū sceptrū de iuda. s; tē
pore herodis vt dictū est. **I**n quo tpe verus messias est na
tus quod manifeste scordat cum p̄phēcia patriarche sup̄dic
ta. **¶** **S**aulus. **¶** **S**cđm tuam narratōem duo tem
pora assignas circa expositionē verboz patriarche. vnū. s. qñ
do fuit ablatū sceptrū de iuda herode regnāte qui alienigena
erat. aliud v̄ro temp⁹ assignas quando ablat⁹ fuit dux seu
scriba de filiis eius. et hoc dñs impletū fuisse qñ herodes oc
cidit **R**abinos seu m̄gros legis qui dicebantur cauhedim.
que quidē. s. narratio tua nō videt fundari in aliqua auēte
auentica. nec etiā videt cōsona verbis patriarche sup̄dictis
Non enī assignauit duo tpa s; tñ vnū dicēs. donec veniat
qui m̄tend⁹ est. s. messias fm te et translatōem caldaicam

Paulus. **¶** Scdm hystorias talmudicas quas te-
neris tanq̃ autēcas habere duo fuerūt ablata de tribu iu-
da diuisis tyibz licz uon multū abinuicē remotis. vñū est
scepterū regnī. quia herodes ascalonita cum esset non solum
alienigena. s; etiā seruus de domo machabeoz. et defacto reg-
nasset in iudea ⁊ iherl'm. Idarco amēs q̃ cum regnū ei non
cōpeteret de iure eo q̃ legit de utro. xviij. de medio fratrū tuoz
ponas sup te regem. nec poteris sup te ponē alienigenā. pos-
set p tpe cōsurgere aliquis de stirpe dauid et eum de regno ex-
pellere. Ideo interfecit omēs quos potuit habere de gñe regio.
In qua occasione ablatū fuit scepter de iuda p̃sertim fm ex-
timationē ppli cōez et ipi herodis qui credebatur nullū de stir-
pe regia in iudea remansisse. Sed sceptro ablato modo p̃dic-
to adhuc remanebāt cauhedrim qui dicunt doctores seu scri-
be qui residebant sub herode sic alias residebant sub regibz seu
duabus isrl'it'is. s; p̃ea fuerūt ab herode interfecit cauhedrim
omēs. ⁊ tunc p̃prie fuit ablat' scriba de filiis iuda. que omnia
sup̃dicta hystorialit' in libro qui dicit bababatica caplo p̃mo.
Et in libro canhedrim ierosomu. et i libro abodazara sup al-
legatis habent. patriarcha igit' spū dei p̃cognoscens p̃prie in-
dixit alias p̃dixit. Non auferet' scepter de iuda in hoc p̃sig-
nans p̃mam ablationē p̃dictam ad titulū regnū p̃tinentem
Consequent' dixit. Et scriba de filiis eius. i hoc p̃signās scdā
ablationē cauhedrim p̃dictā. que quidē due i diuersis tyibz
cōtulerunt sub herode seu herodianis. Et attendēdum q̃ licz
de p̃ma ablatione certificat' p hystorias talmudicas palle-
gatas. non tamē de tpe quo contigit p eas certificari. p hy-
storias vero n̄as. s. euangelicas certificari. non solū de oc-
casione. s; etiā de ipius tpe. Tradūt enī herodē occidisse quos-
cumq; potuit inuenire in bethleem iudea bimatu. Et infra.
Et hoc cum nat' esset saluator noster in bethleem iude put-
in. ij. caplo ostendit. De scdā vero occasione. s. cauhedrim de
tpe quo contigit sum' certificat' p hystorias tuas in libris p̃-
allegatis q̃ fuit p. xl. annos fere ante destructionē templi se-
cundi. Constat aut' fm omēs hystoriographos q̃ passio xp̃i
nostri fuit p. xli annos ante destructionē templi scdī. Et sic
habet ex p̃dictis q̃ non fuit ablatū scepter de iuda p herodē
nec dux nec scriba de filiis eius modo p̃dicto. donec venit
messias ut dictū ē qd fuit p̃positum. ante enī venit messias

in mūdum p suā natūitatem q̄ fūisset ablatum sceptrū de iuda vt dictū est. **S**ilr ante fuerunt ei. s. messie gentes congregate p suam passionē qm scriba de filiis ei⁹ auferētur. ut sup̄ est fm tuas hystorias ostensum. **¶ Saulus. ¶**

¶ Non video quō possis asserere q p passionē xpī tui fuerit ei gentes segregate. totū enī oppositum patz p euidenciā factū quia p mortem xpī tui non solū gentes fuerūt ei segregate. s; etiam discipuli p̄p̄y dimisso illo dispersi per orbem fugerūt.

¶ Paulus. ¶ De hac cōgregatione genaiū ad xpī nō strū p suam passionē oportet nos habere finitō isto articulo singulare certamē. et ideo p̄nunc differat et statim⁹ quod incepim⁹. s. scrutamū scripturaz arca aduentū xpī an sit p̄teritū vel futurū.

¶ Capitulū teraiū in quo oñdicitur q iam diu ē q messias venit p reuelationē factam danieli de .lxx. ebdomadibus.

¶ Saulus ¶

H d. ppositū nostz put vis reuētendū. Et si ppheta p dictū patriarche iacob fm trāslationē nram **C**aldai cam quodāmodo p te faciat adhuc vellē aliā autētem ad hoc q temp⁹ aduentus messie sit p̄teritū si quā habes.

¶ Paulus. ¶ Multas habeo autētes hoc satis ostendētes illis p̄sertim qui veritatem scire desiderant sine affectione mī n⁹ recta. s; tñ vnā allegabo tibi que est de vltimis pphetaz de hoc loquēcū sicut ppheta p̄allegata patriarche fuit de primis pphetis seu pphetis tractantib⁹ de tpe aduent⁹ messie.

¶ Saulus. ¶ Allega illā autētem quam dicis vt videam⁹ si facit p te.

¶ Paulus. ¶ Daniel qui fuit de vltimis pphetaz veteris testamēti de hac materia. s. de aduentu messie inter ceteros ptractauit qui vt habet dan. .ix. Cum orōibus pabus et ieiunijs et sacco et cinere orans deū tpe babilonice captiuitatis p illuminatiōe seu repatione sacruarij ciuitatis et ppli isrlitici. cum instant orasset ⁊ peccata p̄pria ⁊ ppli cōfiteret. angel⁹ gabriel ei apparuit tpe sacrificij vespertini quādo ieiunantiū mentes magis eleuant et deuotius orant. Quiquidē gabriel postq̄m reddidit danielē attentum ppter arduitatē dicendoy. dicēdo ei hec verba. **N** exordio p̄cum tuaz egressus est fimo. **E**go autē veni vt indicarez tibi. quia vir desideriorū es. **T**u autē aiaduerte fmonem et intellige visionē. **C**onsequēt et reuelauit temp⁹ aduentus

messie dicēdo ei hec verba . fm trāslationē tuā . lxx . ebdoma-
de abbreviatae sūt alias decise sunt sup populū tuū et sup vr-
bem sanctā tuā vt sūmar puaricatio et finē accipiat pccm
et deleat iniquitas . et adducat iusticia sempiterna . et imple-
atur visio et pphcia . et vngat sancti sanctoz . In quibus
verbis angelias manifeste patet q infra terminū . lxx . ebdo-
maday a deo p angelū danieli reuelatū . iusticia sempiterna
erat adducenda . s . messias pmissus . de quo in ps . Orie in
diebus ei iusticia . Et iere . xxii . caplo . hoc est nomē qd voca-
bunt eum iustus dñs de noster . et sic in alijs locis iustus seu
iusticia p excellēciā de messia dicē . Cum igit temp pdicta-
rum ebdomaday iam diu est q transiuit vt posset euidentē p-
bari . non solū p rōnes . s . etiā p auctes a te recipiendas . seq-
tur q iusticia sempiterna . s . ipe messias iam diu est q venit
qd est intentū meū in hac nra altercatōe . **S**aulus .

Auctes p te allegata nō cōcludit intentū tuū nisi p-
pbes aliq que non credo te pbare posse . et spāliter tria que tibi
bi p ordinē tangam . pmo . s . q tibi incumbit pbare q p hoc
qd dicē iusticia sempiterna in hoc loco intelligat messias p-
missus . Iusticia enī sempiterna pprie deus est qui cū sit ius-
tus put i scripturis sepe nomiat . sequit q sit iusticia . Illa
enī que de deo dicunt in cōcreto oportet verificari de eo i abstra-
cto ppter ei simam simplicitatē . Et cum ipe sit sempiternus
sequit q ei iusticia que est sua essēcia sit sempiterna . vnde p-
prius sens huiōi dicā angelia . s . et adducat iusticia sempiterna .
est vt adducat deus qui est iusticia sempiterna pprie vt
dictū ē . Deus aut dicē venire seu adducā methaphorice fm
suos effectus qñ . s . effectus mē sue vl . puidēcie vel iusticie sue
venit seu ducē ad miserandū seu puidendum suis creaturis
vnde si bene cōsideras in hoc loco sic debet intelligi hoc dictum
s . et adducat iusticia sempiterna . Non enī daniel i suis ora-
tionibz que in illo caplo qd tu allegas cōtinent . petiit mes-
siam adducā nec aliquid huiōi . s . solū repationē templi et ci-
uitatis que erant destructe et etiā amotionē ob . pbz . ppli sui .
put vba sua manifeste sonāt . In quibz nulla mētio de mes-
sia repitur . vnde quia infra terminū pdictay ebdomadarum
deus venit miserādo populo suo reducēdo eos de captiuitate
babylonica et reedificādo templū et ciuitatē . et vīdicādo
eos de inimicis . s . de caldeis qui infra istud tempus fuerunt

destructi p meos. **I**deo horu respectu satis pprie potest in-
telligi adductio iusticie sempiternae correspondente ad orones
danielis quibz ista petebat. **P**aulus. **U**tqz accedo tibi
q deus est iustus. et p omis iusticia sempiterna eo modo quo tu
dicas. et etia q in hoc loco p hoc q dicit iusticia sempiterna i-
telligat ipse deus. s; p hoc non excludit quin verba ista de mes-
sia seu de xpo intelligant. **N**am put iam dixi tibi verus mes-
sias iuxta veritate fidei nre verus deus e de cuius divinitate tra-
ctatur sum tecu in articulo certo p se. **S**ed ad pns ostendam
tibi magistros tuos qui verba predicta angeli exponunt de
messia pmissio. in libro enim cedar holan. i. de ordine mundi
Rabibarachia expones illud ysa. lvi. vbi dicit. ppxima e
salus mea ad veniendu et iusticia mea ad releuandu. dicit
expsse q p illud qd dicit. et iusticia mea. intelligit messias de
quo scriptu est i danieli ut adducat iusticia sempiterna. hec
ille. **S**ilr rabimoyse gerunden. expones pdicta verba an-
geli in suo loco sup dan. sic dicit. **I**usticia sempiterna et san-
ctuariu sanctuanoz vel sancto sanctoz. non nisi ipse messi-
as e sanctificatus de filiis dauid. hec ille. **E**t sic habes manifeste
fm doctrina antiquoru talmudistar et modernoru etia ma-
gistroz q p iusticiam sempiterna et sanctu scroz que in vbis
angeli supdicta continent intelligit messias. **I**llud aut qd obi-
cis dicens. q daniel in suis orobz in pdicto caplo stentis n
petuit messia adduci. s; solu repatione templi non facit stra-
positu mecu cu deus ex habundancia sue bonitatis no solu me-
rita supplicuz excedit. s; etia orationu vota. sepe eni pl^o dat
qm ab eo petat. unde gen. xviij. abrahā non petenti q dare
sibi filius de sara. s; solu s; sua tōez hysmahelis dicens. vna
hysmael viuat corā te. **D**eus respōdit. **S**ara vxor tua pariet
tibi filiū. **E**t infra. **E**t p hysmael exaudiui te. **E**x quo
patz q no solu qd petebat s; amplius ei accessit. **E**t sic in appo-
sito. tñ quia licz daniel non petiit aliquid de messia s; ex cō-
sidera tōe verboz iere. orass; p libera cōe ppli isrl de babilōica
captiuitate et reedificatōe tēpli et huiōi. **D**eus tamē cui ni-
hil latet futurū psciens q illa liberatio ppli et illa reedifica-
tio templi et huiōi. non erāt stabiles seu ppetue nec p se in-
tente. **I**deo reuelauit sibi veram consolationē ppli. et ppetuam
edificationē tēpli dei p aduentum iusticie sempiternae et scēti
sanctoꝝ. s. messie fiendos. sic si aliquis suus dño suo gratus

seu acceptus peteret a domino suo aliquam gratiam modici valoris et
dominus ei responderet. bene dabo tibi illam si est modice reputatio.
quia cito corrumpetur. sed dabo tibi aliam incorruptibilem maiorem. Sic
primi **Re. ix.** Samuel dicebat Sauli quem sciebat futurum regem
de afinis quas nudius tertius possideris ne sollicitus sis. quia in
veniente sunt. et cum erunt optima israel. nonne tibi. et sic in proposito.
deus autem sciens quod appropinquabat tempus messie in quo redi
mendus erat populus dei et civitas sancta. scilicet iherusalem spiritualis perpetuo
reparanda danieli petenti de temporalis liberatione et reedificatione civi
tatis seu templi quodammodo momentanea respondit. quod illa edificatio
quam petebat fieret et cum hoc dicit. **Et rursum reedificabitur**
platea et muri. Sed consequenter ostendit ei quod huiusmodi reedificatio
non erat durabilis. et hoc cum dicit. **Et civitatem et sanctuarium dis**
sipabit populus cum duce venturo et finis eius vastitas. Verum tamen
ut eum vere consolaretur revelavit sibi liberationem populi spiritualem que
fienda erat. scilicet per summationem per arcanis et peccati et deletionem
iniquitatis que per adunctionem iusticie sempiternae et vocationem
sancti sanctorum implenda erant infra tempus. lxx. ebdomadarum a
deo deserviarum puta plane ista sonat. **¶ Saul. ¶** Quicquid
sit de intellectu harum dictionum. scilicet iusticia sempiterna et sanctus
sanctorum adhuc non habes intentum tuum ex hac auctoritate danielis.
et hoc ex duobus que tibi ut dicebam incumbunt probare. primo
quia non constat hec ebdomada cuius sint quantitas. scilicet an dierum
annorum centenario seu millenario. **Ebdomada enim nichil**
aliud dicit nisi septenarium. dicunt enim ebdomade diez et an
norum. **Et sili modo seu ratione potest dici ebdomade iubileo et**
centenario et huiusmodi. **Et quia hoc est incertum ex dicto angeli**
ideo tempus preteritum in predictis ebdomadibus incertum remanet no
bis. Secundo quia dato quod essemus certificati de quantitate ebdoma
darum adhuc ignoramus earum initium. non enim habemus earum initium in
littera. nec per dominum earum finis. unde dato quod infra tempus predictarum eb
domadarum messias esset venturus et quod ille ebdomade sint an
norum. adhuc nescimus an illud tempus sit preteritum vel futurum cum
harum ebdomadarum ut dominum est initium nescimus. et sic patet quod argu
mentatio tua in hoc loco non includit intentum tuum. **¶**
¶ Paulus. ¶ Ad primum quod obias de quantitate temporis
ebdomadarum tibi respondeo quod ebdomade preterite in hac revelatio
facta danieli manifestum est quod sunt intelligende annorum. tum quia
in tota sacra scriptura non invenitur aliqua ebdomada dici nisi

vel diez. vt leui. xxiij. vbi de festo ebdomaday agitur. vel annoz vt ibide. xxv. vbi de iubileo agitur. Et igitur fingere ebdomadam iubileorum et huiusmodi non consonat sacre scripture. nec vsui cōiter loquendi. tū qz tui expositores tam talmudici antiqui qz etiam moderni nunqz has ebdomadas intellexerunt nisi annoz. vt patet in libro qui dicitur Cedar holam. s. de ordine mundi in expositōe Rabisal. sup hūc passū. Silr et Rabinoy. gerūden. et sic de alijs qui omīs licz in expositōe aliorū contentoz in hac reuelatōe deuiant a veritate nra et etiam iter se sint diuisi. In hoc tamē q. s. huiusmodi ebdomade intelligatur annoz nullus eoz discordat. tū quia cum sit manifestum qz ciuitas iherusalem p romanos a magnis tpeibus sit destructa et ex tunc sacrificiū iudaicū fuisse ablatū qd iuxta planū sen sum lre in vltima pōictay ebdomoday hoc pnofticat fore vltimū saltē p. lxxij. ebdomadas. legitur enī sic ibi. Et post ebdomadas. lxxij. occidet xpus et non erit ei et ciuitas et factuarū dissipabit ppls cum duce venturo. et finis est vastitas. sequitur qz iam a magnis tpeibus retroactis tempus pōictay ebdomaday sit finitū. Et quia stat expōictis qz infra tempus pōictay ebdomaday adduci debebat iusticia sempiterna. s. messias. sequitur qz a magnis tpeibus circa. s. a tpe quo finite sūt lxx. ebdomade sepe dicte sūt pphēciā daniel xpus seu messias debuit venire. et sic est pmi aduentus de quo agitur sūt reuelationē angelicā factā danieli iam diu est qz transijt in pteritū qd fuit a me intentū. **II. Paulus. II. Licet verū ē** qz expositores nri et spālīe mgrī antiqui talmudistay p. lxx ebdomadas pōictas intelligūt ebdomadas annoz vt tu dicis. tū illi nō ccedūt tempus aduentus messie iam pteritū. Exponūt enī lram huiusmodi reuelatōis p alios modos. ita qz p hoc nō pnt cogi vt ccedāt messiam iam venisse. et iō ex dictis eozū tu nō posses occludere qd intendis. cum sit manifeste extra mentē eozū. **II. Paulus. II. Scio vtiqz qz mgrī tui conant** sic ex torte exponē lram huiusmodi reuelatōis ut subterfugiant a veritate ibide pnta. s. ex hoc non tollit quin ex dictis ab eis scissis possim extra te agere. In dyalectis enī quicquid alter disputantū habet ex cōcessione alteri reputat probatū et occlusū inter eos. licz ille ccedens pl'a alia diuisa seu cōtraria pponat. Silr in altercatōibz iuridicis semp credit homi cōtra se licet nō p se nisi de consensu sui aduersarij. vñ

et, in proposito expones magistroz tuoz. ego non cogor admittere
nisi tñ in hijs que p me faciūt. quia ppter qz ipi unanimē
scedūt ebdomadas huiōi intelligendas eē annoz. ideo hoc p
pono tibi tanq̃m a te nōcio scedendū et recipiendū. De alijs
vero expositōibus suis si que sūt strā me. non cogor eas re
ape nisi forte ratio vel auctas sacre scripture eis suaderet. et
eodē modo debet esse inter me et te. qz si ex auctabz noui testa
mētū vel sanctorz nroz aliquid iuentū fuerit cōtra me potes
illud allegare et oportebit qz ego scedā illud. De hijs autē q̃
stra fuerint in p̃dictis non eris obligat⁹ scedere. **¶ Saul⁹**
¶ habeo mentē tuam circa p̃mū qd obicēbam. dic igit̃ ad
scdm. s. de incio huiōi ebdomaday qd in lra nō est exp̃ssum
¶ Paulus. ¶ Si bene lram cōsideras inciu huiōi ebdo
maday angel⁹ ostendit danieli vbi postqz p̃posuit sibi. lxx.
ebdomade deāse sūt sup populū tuū 7c. vsqz ibi. Et vngat
sanct⁹ sc̃toz. statim subdit. Sato ergo et aīa duerte ab exitu
s̃monis ut itez edificet̃ ihrlm usqz ad xpm ducē ebdoma
des septem et ebdomade. lxxij. erūt. vñ s̃m planū intellectū
lre in hoc qd dicit̃. ab exitu s̃monis et iterū edificet̃ ihrlm.
ostendit̃ inciu hāz ebdomaday esse ab exitu sermonis reedi
ficacōis ihrlm. S; quomodo intelligat̃ illud. ab exitu s̃mo
nis 7c. diuersi diūsimode exposuerūt. aliqui vero exposuerunt
de exitu s̃monis dei ad gabrielē angelū de quo dixerat. ab i
cio p̃cūm tuaz egressus est s̃mo. alij vero a. xx. anno regni
artaxerxis. s. qñ idem rex p̃cepit vt reedificaret̃ ihrlm. ut
habet̃ neemie. iij. caplo. alij vero vt mgr̃ raymūd⁹ martini
et alij sequentes exponūt h̃c inciu fuisse a. iij. anno zedechie
regis a quo anno vt sufficient̃ pbat̃ exiuit s̃mo dei ad jēni.
dicens. Cū ceperint impleri in babilonia. lxx. anni visita
bo vos et suscitabo sup vos ṽbū bonū. et reducā vos ad locū
istū. in quo ṽbo s̃mo dei p̃mo exiuit de reditu ppli in ihrlm
Et p̃ s̃ns reedificandū tibi templū dei et habitacula ppli et
mīstroz licz adhuc non esset data licēcia reedificandi. vnde
iste fuit p̃m⁹ exit⁹ s̃monis dei de reductione captiuitatis ba
bilonice ad quā referē p̃prie verbū angeli dicentis danieli.
Sato ergo et aīa duerte ab exitu s̃monis vt reedificet̃ ihrlm
Cōsonat autē huic snie qd daniel in suis õroibz et ieiunijs su
p̃dictis sumpsit exordiu ab illa p̃pheta jeremie. dicit̃ enim
in p̃ncipio illi⁹ capli dan. ix. Ego daniel intellexi in libris

nūm annoꝝ de quo fact⁹ est s̄mo dñi ad jeremiam p̄phetam
vt cōplerē dies cōsolatōis iherl̄m. lxx. anni. et posui faciem
ad orandū deū tē. Ex quo p̄ q̄ danieli cōsideranti de verbis je
remie p̄dictis ab illis v̄bis sumpsit sibi iniciū angli dei di
centis. ab exitu s̄monis vt reedificet iherl̄m tē. vnde ab isto
iniciō p̄cedendo ī cōputatōe. lxx. ebdomaday r̄cte s̄m veteres
hystorias et planiorē sensū l̄re deueniē ad vltimā ebdoma
dā in qua passio xpi fuit celebrata p̄ quā s̄m veritatē fidei
n̄re cōfirmata fuit p̄uaticatio et finem accepit p̄c̄m. ¶

¶ **Saulus.** ¶ Ostēde ergo m̄ p̄cessū hui⁹ cōputatōis. s̄
lxx. ebdomaday vt videaz quō ab illo exitu s̄mōis. s̄. dei ad
jeremiā vsqz ad temp⁹ passionis qd̄ dīcis fūerit implete. lxx
ebdomade sup̄dicte. ¶ **Paul⁹.** ¶ Non est necē vt tibi
ad p̄ns oñdam illū p̄cessū quē petis. qz potes cū habē plene
in illo libro notabili q̄ dīcē pugio iudeozū m. ij. p̄te. iij. ca
pitlō vbi hec cōputatio est p̄fecte edita. Silr̄ illam iuenies
pauis mutatis in postilla magistri nicolai sup̄ hoc capitlū
dñi. ix. Et ī additōibz quas in illo caplō edidim⁹ in quibz
oibz p̄dicta cōputatio vera et exquisita cū reprobacōe ex
positōis **Rabisaī.** m̄gri tui p̄fecte tradit et p̄p̄. Ibi etiam
iuenies planū sensū et rōnem oīm q̄ in illo caplō sūnent tā
de diuisione triparta ebdomaday. s̄. p̄ septem et. lxxij. et vnā.
Silr̄ de quo itelligit vsqz ad xpm̄ ducē et occidē xpus. et sic
de alijs ibidē contentis. et iō remitto te ad p̄dicta. tū qz hic
nō agim⁹ de hoc vt iueniam⁹ tēpus aduent⁹ xpi distincte et
p̄ctualit̄. s̄. solū strutam scripturas adiueniendū scrip̄as
s̄m reuelatōez p̄dictay ebdomaday danieli factā an iste ad
uentus sit adhuc in futurū expectandus an iam transiit
in p̄teritū. Et quia s̄m expositores non solū n̄os s̄ etiam
tuos totum temp⁹ harū ebdomadarū infra qd̄ iusticia sem
piterna. s̄. xpus erat adducend⁹ cum iam diu est q̄ transiit
in p̄teritū vt patet ex p̄dictis. Ideo hoc suffiat ad p̄bandū
intentum meū ad p̄sens sine hoc q̄ intremus ad calculan
dum p̄cessum cōputatōis ab iniciō ebdomaday vsqz in fi
nē p̄feram cū ille p̄cessus ex varietate hystoriarū et alioꝝ cō
currentium sit valde longus. ⁊ transcendat compendiosita
tem hui⁹ tractat⁹. ¶ **Saulus.** ¶ **Allega michi**
doctores nostros s̄m quos totū temp⁹ p̄dictarū ebdomaday
tam transiit in p̄teritū. ¶ **Paulus.** ¶ In illō

libro talmut qui dicit abodazara caplo pmo habet determinat
te q. lxx. ebdomade danielis incipiunt a destructione pmi te
pli. et terminant i destructione templi scdi. **I**nter quas qui
dem duas destructoes fluxerunt. cccc. xc. anni qui faciunt. lxx.
ebdomadas annorum. quoz quidem annoru pmi. lxx. anni
fluxerunt durante destructione templi que facta fuit per na
buchodonasor. cccc. vero anni et. xx. fluxerunt a pncipio re
edificatiois templi scdi vsqz ad destructione e² p romanos.
Idem etiā habet in libro qui intulatur de ordine mundi. qui
hebraice dicit Cedar holam. quas quidem auctes **R**abi sal.
sequit in hoc passu tanqm iuolabiliter tenendas apud hebre
os apud quos illa que in talmuth determinata habent seu
diffinita sine contradictione circa sacre doctrine expositione.
non licet eis qualitercuqz ab eisdem recedere. s; tenenda sunt
tanqm in textu sacre scripture contenta put in multis lo
cis ab eis tradit. **E**t a **R**abimoyse in pncipio sui deuteron:
mij tanqm pro fundamento totius sui opis p supponit. auc
toritas ei talmudica i huius determinatioibz apud iudeos est
in eodem gradu sicut auctas vniuersalis ecclesie apud nos.
Constat aut q a destructione templi scdi p tunc in quo te
pore fuit finis. lxx. ebdomada daru fm tuos doctores vsqz ad p
sentem annu. s. a nativitate domi. **M**. cccc. xxxij. fluxerunt
anni mille tricenti. lxiiij. **E**t sic habes manifeste q vltimus
terminus ebdomaday fm computatione doctorum tuorum iam
a magnis temporibz retroactis transiit in pteritum. et per
consequens tempus aduentus messie de quo agim⁹ qui infra
easdem ebdomadas pphetice seu angelice pnuclatur fore.
Saulus. **¶** **L**icet illi magistri seu doctores quos al
legas sic computassent ebdomadas. fuerunt tamen alij docto
res nri aliter sentientes. **E**t ideo ex pdictis solum no potes
formare efficacem contra me ratione nisi prius discurras
p alios doctores. **¶** **P**aulus. **¶** **L**icet bene cre
do q multi hebreoru attendentes q ex pdicta computatone
ebdomaday p suos magistros determinata occludebat xpm ia
venisse inuenerunt circa hoc quasdam vanas seu confusas
expositiones. vt saltem p vias obliquas et extortas verita
tem luce clarioze subterfugerent. put de eis variat **E**zech.
xiiij. **S**icut vulpes in deserto sunt pphete tui. i. doctores tui
isrl. vulpes eni volentes seu queretes subfugere venatorē

vel canem multas et varias vias et cauernas atq; tortuo-
sas sequuntur quod in hoc loco maxime contingit tuis exposi-
toribus de quibus omnibus non est scrutum faciendum. Nam
ut ait phus in primo ethicorum. omnes quidem perscrutari opinio-
nes inane forsitan est. sufficiens aut maxime que sufficere
mus appareat vel estimetur habere aliquam rationem. hec ille. Cum
autem predicta expositio tuorum doctorum quam supra allega-
ui sit a doctoribus talmudistarum nemine eorum contradicente de-
terminata tradita. et postea a tam magno expositorum tuo. s.
Rabisal. repetita tanquam conclusa in sua glossa non oportet
putare phus dicit ad alias singulares expositiones seu opiniones di-
tere de uno tamen te certifico quod fuerint multi doctores tui qui de ter-
mino aduentus messie non per hebdomadas predictas sed per alias
auctores discurrerunt tractauerunt. quorum quilibet assignauit
certum tempus huiusmodi aduentus. que quidem tempora licet
varia et ex diuersis motibus per quolibet eorum assignata omnia
iam tamen transierunt in preteritum. et sic iuxta testimonium
cuiusque eorum tempus aduentus christi iam transiit in preteritum quod
est intentum. Omnia enim vera secundum philosophum primo ethicorum personant
vero.

Capitulum. iiii. in quo ostenditur quod secundum omnes magistros seu
doctores et expositores famosiores iudeorum qui de tempore pri-
mi aduentus christi determinando locuti sunt idem aduentus iam tra-
nsiit in preteritum. **S. Saulus.**

Darra michi qui sunt illi doctores nostri qui tempora
diuersa assignauerunt ad huiusmodi aduentum et quomo-
do illa tempora iam transierunt. **S. Paulus.**

Inter tuos doctores fuerunt multi quasi philosophi et alij
moderni quasi ultimi. et alij mediij. et in quolibet istorum or-
dinum fuit non modica temporis latitudo in qua fuerunt plu-
res et varij rabini seu expositores famosi qui de hac materia
tractauerunt. **S. Saulus.** **I**ndica michi de quo-
libet istorum graduum seu ordinum unum vel duos si forte ha-
bes tuam opinionem in hoc asserentes. **S. Paulus.**

De turba primorum talmudistarum fuerunt aliqui ut nosti qui
vocantur thanay quorum auctas inter vos alios est maxima per
prophetas. Et de istis fuerunt tres de hac materia loquentes.
quorum unus dicitur **Ra. yote.** qui in libro cedar holam. s. de ordine
mundi exposuit terminum. lxx. hebdomadarum modo superius dicto

fm' quē iam transiit tempus aduentus messie vt dictū est.
Fuit etiam alijs de maximis illoz qui de thanaym qui vo-
caē **R**abī aaquiba qui secutus est istam computationē eb-
domadarū. et sic credebatur q' messias erat venturus tempore
destructionis templi scōi. **I**deo secutus est quēdam fatuū no-
mie heutoliba qui illo tempore dixit se esse messiam quē fa-
tuū secuta est magna multitudo iudeoz p^o. xlviii. annos a
destructione iherl'm p' romanos. et congregati sūt in quada-
m ciuitate nomie biter et rebellauerūt cum p'dicto falso mes-
sia aduersus impatorem alias imperiū romanū. qua ratōe
adrianus cesar īnsfretauit et obsedit eos cū suo falso mes-
sia antedicto. et capta ciuitate omēs interfecit cum suo fal-
so messia p'ut omīa ista tradunt p'lixius in quodam libro
qui dicē demoy iudij qui incipit bislosa p' aquini. **E**t i glō
treñ. jeronimi sup illud verbum treñ. ij. caplo. dissipauit do-
mū et nō est misertus omīa speciosa iacob de quo quidē fal-
so messia et suis sequacibus intelligit illud danielis. xj. filij
quoq' p'uaricatorū populi tui extollent vt impleant visio-
nem et corruent. fuit alijs vt ibidem habetur qui dicē de do-
mo helie pphete qui posuit ibidem exp'sse. s. in libro de ordine
mundi q' p' sex milia annozū debebat mundus durare quicū-
dem anni erant p' tres partes diuidendi isto modo. quia per
duo milia annoz p'ma mund' erat quasi sub vacuo. per hoc
designās tempus ante legis dationem qd vocat vacuū. quia
non erat aliquis populus sub lege diuina. duo milia vero
annozū sequenciā vocat tempus legis. asserēs q' hoc temp' de-
bebat fluere a datione legis vsq' ad messiam. duo vero mi-
lia tercia seu vltima asserit esse sub messia. quia fm eum ab
aduentu messie vsq' ad finem mundi debāt fluere duo mi-
lia annozū. **C**onstat aut q' iuxta cōputatōez hebreozū que i
hys regionibus hispanie et vbiq' terrarū cōiter tenetur a
creatione mundi vsq' ad p'sentē annū dñi. **M**cccc. xxxij.
fluxerunt quinq' milia et centum et nonaginta et duo añi
Vnde fm p'dictū doctorem tempus aduētus xpī a mille. c.
xcij. annis transiit in p'teritum. **E**t sic habes tres p'ncipales
de numero eorum qui dicunt thanaym. post p'dictos fuerūt
alii non tante auctis sed quasi sub eis. et isti dicuntur emor-
rayn. de quib' fuit vnus de maioribus qui vocaē **R**ab qui
determinauit i libro **C**aubedzin in belech q' oēs termi assignati

de aduentu messie iam transiuerunt in p̄teritum. et q̄ non
pendebat redemptio nisi in ip̄a penitencia. hec ille. que quidē
determinatio verissima est si sane intelligat̄. **N**am termin⁹ as-
signat⁹ in p̄phetis iam transiuit vt dictū est. in quo termino
iam xp̄us venit et non pendet redemptio nisi in ip̄a penitē-
cia. quia quicumq; eorum penitendam agerēt statim haberēt
messiam qđ habemus per rei euidentiam. **S**ed licet iste **R**abi
non ita recte intellexit verba p̄ seipm̄ plata. tamen ex eis
habem⁹ qđ om̄s termini assignati de aduentu messie iam transi-
siuerūt qđ est intentum. **F**uit et alius contemporaneus sibi qđ
considerans qđ om̄es termini de aduentu messie iam transi-
uerant put̄ iam dixerat. focus suus voluit p̄cludere viam
inuestigandi hui⁹dī terminos ne p̄ hoc aliqui causarent̄ alias
auisarent̄ de veritate. **E**t ideo dixit. ve aīabus computanti-
bus alias computandū terminos. s. aduentus messie. per hoc
volens designare qđ esset peccatum inquirere seu inuestigare
de hui⁹dī terminis. non reddens ad hoc aliquam rationem nec
auctem. cui⁹ malicia manifesta est. **N**am nullus fuit famos-
us scriptor seu glosator inter eos qui de hoc solempniter non
inquireret. put̄ iam patebit post p̄dictos qui dicunt̄ emor-
yn fuerunt alij qui dicunt̄ gaom̄ de quorū numero fuit vn⁹
in asia nomīe **R**abi cabadras qui scripsit super talmud et
super bibliam. et composuit vnū librum qui vocatur liber de
credendis ī quo conatus est ex dictis p̄phetarū p̄bare qđ mes-
sias nondum venerat. **E**t exquisiuit cum magna diligēcia
de termino aduent⁹ messie. **E**t conclusit fm̄ suam diligentem
inquisitionem certum terminū p̄dicti aduentus qui iam trā-
siuit in p̄teritum per. ccc. xl. annos et ultra vt ī eodem libro
habet̄. **P**ost p̄dictos **G**aom̄ surrexit **R**abimoyse egipcius
qui tante auct̄is fuit inter eos ut a maiori parte iudeorum
dicitur puerbialiter qđ a moyse. s. legistatore vsq; ad moy-
sen. s. egipciū maior non surrexit sicut iste moyse. **I**ste ve-
ro licet in suo deuto. in libro de indiabo titulo de regib⁹ vbi
tractat de messia. determinat qđ nullus debet computare t̄m-
nos aduentus messie sequens opinionem supradicti dicēs
Ve aīabus computandū terminos. tamen ip̄emet in quadā
epistola quam misit iudeis qui erant in affrica scripsit qđ ha-
bebat ex certissima traditione antiquorū qđ p̄pheta venturus
erat in israhel. et qđ messias debebat venire et redimere isrl̄

in anno a creatione mundi. iij. **¶** dccc. lxxiiij. qđ etiam
conatus est fundare in quadam aucte balaam. ij. capitulo.
Et cum iam dictum est fm computationem indeorū. p̄m̄
annus. s. millesim⁹ quadringentesim⁹. xxxij. est millesimus
centesimus. xxi. a creatione mundi fm eos. sequit̄ qđ termi⁹
ab eo assignatus transiit iam in p̄teritum per. cc. viij. an.
nos. quā quidē cōputationē fūdauit ī quadā aucte balaam
numeri caplo. xxij. vbi dicit̄ in translatione nostra. **I**n tē.
poribus suis dices jacob et isrl̄ quid operatus est de⁹. vbi in
hebreo habetur. quasi in tempore isto dicitur jacob et israel
quid opatus sit deus. quod verbum ex traditione antiquorū
suorū sic expomē. qđ q̄ntum tempus defluerat a creatione
mūdi fm hebreorum computationē vsq; ad tempus ī quo
balaam ista verba dixit. tantum tempus p̄se fluere habe.
bat a tempore ip̄ius dicti. s. balaam vsq; ad tempus in quo
p̄phēcia futura erat in israhel p̄ messiam. quicquid tamē sit
de ista p̄batione de qua non est curandū sufficiat ad p̄sens
qđ p̄ ip̄ius **R**abimoyse gerunden. qui scripsit super tal.
mud quoddā opus quod vocauit nouellas. **E**xposuit etiam
pentateucum in cui⁹ expositōis parte p̄hemiali determinauit
cum magna solemnitate qđ messias erat venturus certissi.
me in anno a creatione mūdi. v. **¶** c. xvij. **I**tem alius de
puinda puinde nomie **R**abi leui berig nerson. vulgariter
magister leo de bannolas nūcupatus qui scripsit sup aliquos
libros biblie ī expositione sua sup danielē reddens deo gra.
cias qui sibi reuelauit terminū aduentus messie. assignauit
hui⁹i terminū in anno sup̄dicto. v. **¶** c. xvij. fm hebreorū
computationē concordans cum **R**abimoyse gerunden. sup̄
dicto. quorū. s. amborū termi⁹ iam transiit in p̄teritum per
lxxiiij. annos. **D**e **R**abisal. vero iam dictum est supra. qđ
fm eum finis. lxx. ebdomadarū fuit finitus tempore destruc.
tionis templi scđi. **E**x quibus om̄ibus bene consideratis ha.
bes qđ aduentus messie de quo agim⁹ non solū fm scrutini.
um scripturarū sacrarū quas tibi sup̄ allegauī. s; etiam fm
alias auctes in quibus putas vitam eternam habere. s. tal.
mudistay et aliorum doctorum seu magistrorū vl̄ expositoꝝ
tuorum in varijs temporibus et regionibus constitutorum

tempus aduentus messie iam transijt in p̄teritum. **¶**

¶ Saulus. **¶** Q̄ doctores nostri varie scripserunt et etiā fallibiliter de huiōi t̄m̄io seu t̄pe contingit eis ex hoc q̄ huiōi t̄mp̄ est clausū a deo et signatū. ita q̄ non possit cognosci a quoquam vsq; dum venerit ipsum tempus. testante daniēle vltimo cap̄lo vbi de hac materia loquens sic ait. vade daniel quia clausi signatq; sunt sermones vsq; ad t̄mp̄ p̄finitum. vnde ex eis non habes intentū ratione p̄dicta.

¶ Paulus. **¶** Si bene consideras autētem danielis p̄ te allegatam nō repies q̄ tempus istud sit clausum seu signatum om̄ibus. s; tantū p̄rauis et impijs. quia malicia sua excecata ea que sunt luce clariora non possunt videre sed doctis et iustis huiōi t̄mp̄ non denunciat esse clausum. Legit enī ibi. s. danielis vltimo statim post verba p̄ te allegata sic. Eligent et dealbabit et quasi ignis p̄babitur multi. et impie agent impij. nec intelligent omnes impij. porro docti intelligent. habes ergo ex dictis danielis q̄ tempus illud p̄finitum solum impijs dēbat esse clausum et signatū. nō autem doctis. Cum autem tu non potes concedere om̄s magistros tuos sub quorū doctrina et eruditione viuūt omnes iudei fuisse impios. sed potius iustos et doctos eos credis seu reputas. sequitur q̄ p̄ eorū impietatem non potes eos excusare a cognitione temporis aduentus messie p̄finitū cū apud te non reputentur impij. sed iusti et docti.

Quarta distinctio de scrutinio scripturarū loquendū de congregatione iudeorum per xpm seu messiam. et continet quatuor cap̄la.

¶ In p̄mo cap̄lo ostendit̄ q̄ congregatio isrl̄itarū est duplicat̄ intelligenda. s. corporalis et sp̄ialis.

¶ In secundo cap̄lo ostenditur q̄ congregatio sp̄ialis est dignior seu potior q̄m corporalis.

¶ In tercio capitulo ostenditur q̄ p̄ terram israhel et iherusalem et templū dei vbi p̄phete dicūt congregādos fore om̄s israhelitas. intelligendum est de celesti beatitudine in qua sancti spiritualiter congregantur.

¶ In. iij. cap̄lo ostendit̄ q̄ reedificatio templi ezechieli reuelata nō est expectāda māl̄iter i fuso impleri. neq; ex ipsa sumitur argumentum contra illud quod p̄batur est xpm

iam venisse.

¶ Capitulum p̄mū in quo ostendit̄ q̄ congregatio isrl̄ita-
rum dupl̄r est intelligenda. s. corporalit̄ et spiritualit̄.

¶ Saulus. **¶**

Quantumcūq; per auct̄es p̄basset̄ q̄ tempus
aduentus messie transijt in p̄teritum vt in-
tendis. adhuc non posses euadere alias sa-
cras auct̄es quib; multa dicunt̄ fore implē-
da p̄ messiam p̄missum. que tam̄ fm̄ rei no-
tissimā euidentia constat nondum fuisse im-
pleta. Ex quib; n̄cio sequit̄ messia nondum venisse.

¶ Paulus. **¶** p̄pone que sunt illa nondum imple-
ta que fm̄ auct̄es sacras p̄ messiam denūciantur impleri. et
hec p̄ singula vt melius discudant̄. **¶** Saulus. **¶**

¶ Inter cetera p̄pono tibi vnū. s. congregationē iudeorum
seu israhelitarū p̄ xpm̄ faciendam. de qua congregatione ut
nostis q̄mpl̄m̄ i p̄phete loquentes expresse. et tamen hodie vt
euidenter patet sūt ita dispersi p̄ orbem sicut vnq; fuerunt.
Ex quo patet q̄ messias p̄missus qui eos debet congrega-
re nondum venit. **¶** Paulus. **¶** Allega illas
auct̄es quas credis p̄ te facere in hoc loco vt eas diligenter
scrutando veritas pateat. **¶** Saulus. **¶** De cons-
gregatione dispersionis isrl̄is futura inter multas p̄pheti-
cas auct̄es que hoc dicunt. occurrit michi illa ezechielis. xxxix
vbi sic dicit. hec dicit dñs deus. Nunc reducam captiuita-
tem iacob et miserebor totius domus israhel. et zelabo nomi-
sancto meo. et infra. Et congregabo eos de terris inimicorū
suorum. sanctificabor in eis in oculis gentiū multarū. Et sci-
ent quia ego dñs deus eorum. Et infra. Cum congregauero
eos in terram suam et non dereliquerim quenq; ex eis ibi. et
non abscondā vltra faciem meam ab eis. Ex qua auctori-
tate manifeste habes q̄ deus congregatur⁹ erat populū suū
israhel de terris inimicorū et deducere sup̄ terram suā. qđ pa-
tet manifeste vsq; hodie non esse impletū p̄ messiam tuū.
Ex quo sequitur q̄ est implenda p̄ verum messiam quē ex-
pectam⁹. **¶** Paulus. **¶** Circa hanc cōgregatio-
nem ante om̄ia debes scire q̄ sicut sup̄ tibi ostēderim p̄ auct̄es
Rabimoyse magistri tui alique dictōes in sacris scripturis
contēte sūt equoce mere ul' a consilio que quādo ī scripturis

venit oportet diligenter inquirere in quo sensu sumantur sic dicitur
tum fuit de his dictionibus israel iacob seu iuda in prima
distinctione capitulo. iij. Et sic in proposito congregatio de qua
hic propheta loquitur equiva est. quandoque enim significat congrega-
tionem corporalem in aliquo loco. quandoque vero significat
congregationem spiritualem aiorum in aliquo credibili seu opi-
nabili vel desiderabili et huiusmodi. sicut enim corpora in eodem lo-
co posita dicuntur congregata localiter et ab invicem remota
dicuntur dispersa. Sic animi in eodem conceptu intellectu seu
voluntatis existentes vni dicuntur seu uniti. et a fortiori prout dicitur
aggregati. vnde auctas per te allegata dupliciter potest intelligi. quia secundum
quosdam de congregatione corporali intelligitur quod fuit impletum in
reditu de captivitate babilonica quando omnis populus israeliticus qui
voluerunt ascendere ad terram promissionis habuerunt licentiam
seu potestatem hoc facendi. ut habetur. ij. paralip. ultimo. et
Esore primo. Et huic sententie consonat principium huius pro-
phetie in qua dominus dicit prophete. Nunc convertam conversionem
iacob et. quod esset manifeste falsum si hoc esset adhuc futurum
cum ab illo tempore in quo dictum fuit. nunc convertam usque
ad istud tempus transierunt plus quam mille sexcenti anni.
Sed quia tempore ezechielis quando hoc dictum fuit per prophetam
iam tempus predictae congregationis iminebat. Ideo prius di-
xit in hac prophetia. Et nunc reducam captivitatem istam et
Et congregabo eos de terris inimicorum suorum et. Et isto mo-
do intelligitur istud ezechielis. xj. Et congregabo vos de popu-
lis. et adunabo vos de terris in quibus dispersi estis. et dabo
vobis humum israel. Que quidem prophetie et plures alie simi-
les fuerunt implete in reditu captivitatis babilonice per con-
gregationem corporalem israelitarum que tunc fuit facta. Secundum
vero alios congregatio in hac auctoritate contenta intelligitur secundo
modo congregationis supra dicto. scilicet animorum quod impletum
fuit per messiam seu christum nostrum sub quo totus israel. scilicet fideles
christi qui veri israel dicuntur prout in prima distinctione est con-
gregatus seu unitus in fide christi secundum quam anime fidelium uniantur seu
congregantur. Nec obstat secundum istos quod dicitur. nunc convertam
Cum quia non tantum distat tempus in quo fuit hec pro-
phetia dicta a tempore adventus christi sicut ad tempus presens ut est
manifestum. tum quia respectu divine eternitatis temporalia
omnia reputantur ut nunc. Ex quibus patet quod secundum utramque

predictarum expositionum prophetia ista iam est impleta. et sic hec
auctoritas nichil facit pro te. **S**aulus. **S**i bene
consideras neutra predictarum expositionum potest stare cum ve-
ro sensu literalis huius auctoritatis quod volo tibi ostendere. primo de pri-
ma expositione. Secundo de secunda. prima enim expositio que dicit quod pro-
phetia predicta fuit impleta tempore reditus de captivitate ba-
bilonica. est manifeste falsa propter duo que in eadem prophetia
continentur que nunquam fuerunt tempore templi secundi impleta. primum
est illud quod dicit ibi. Et non derelinqua quemquam ex eis. quod est
manifestum non fuisse impletum tempore reditus de capti-
uitate babilonica. In quo reditu nedum decem tribus que
ibi non interfuerunt. sed etiam de alijs duabus multi relictii sunt
Secundum est illud quod dicit in predicta auctoritate. non abscondam
ultra faciem meam ab eis. quod nullo modo potest dici fuisse im-
pletum in illo tempore. Cum a destructione templi secundi usque
nunc manifestum est deum abscondere faciem suam a nobis
plus quam antea relinquendo nos in tam diuturna et tam acer-
ba captivitate ut est manifestum. **P**aulus. **P**rima obiectio tua contra primam expositionem non va-
let propter duo. primum est quia tempore reditus de captivitate ba-
bilonica omnes habuerunt licentiam a Ciro universalem redeun-
di in iherusalem libere. ut patet per ea que super allegantur. scilicet. ii. para-
lipson. ultimum. et primo esdre. Et sic verificatur illud. Et non
dereliquerim quemquam ex eis. quia nullus fuit derelictus quin
posset redire si vellet sublato iugo captivitatis et licentia con-
cessa generali. Secundum est quia Esdre in fine secundi capituli. et in prin-
cipio tercius per reditum captivitatis babilonice. hec verba leguntur
Et habitaverunt sacerdotes et levite et de populo et cantores et jan-
itores nathamei in civitatibus suis et omnes israel. et perierunt mensis
vii. et filii israel. et in civitatibus suis congregatusque est populus quasi
vir unus in iherusalem. Ex qua auctoritate patet manifeste quod omnes israel
fuit in reditu captivitatis babilonice in iherusalem quod concordat
manifeste cum prima expositione. **S**aulus. **I**mpo-
ssibile videtur. vel saltem non verisimile quod non remansissent
aliqui de tanta dispersione iudeorum per orbem facta. In super
manifestum est quod de decem tribubus ultra flumina ethiopie
transmigratis nullus fuit in iherusalem in reditu captivitatis ba-
bilonice. et sic nullo modo potest dici quod totus israel fuit in
iherusalem in reditu de captivitate babilonica. **P**aulus

De decem tribubus non debuit hic fieri mentio quia iam
erant p[er]se non solum a regno dauid quod erat a deo institu-
tum sup[er] totu[m] israhel. s[ed] etia[m] a cultu diuino qui erat in iher[us]lm
vt habet[ur] iij. Regu[m] xvij. Et sic forte de duabus tribubus
aliqui remanserunt qui non ascenderunt in iher[us]lm in reditu[m]
captiuitatis p[ro]dicte. necesse est dicere ad saluandam au[tem]
Esore sup[er]dictam q[uod] fuerunt tam pauci q[uam] quasi nulli repu-
tan[tes]. nam s[ecundu]m p[ro]ph[et]am. ij. ethicoz. quod modicum est quasi ni-
hil reputat[ur]. vnde et similiter quod dicit[ur] in au[tem] ezechielis.
p[er] te allegata. Et non dereliquerim quenq[ue]m ex eis. Isto mo-
do intelligendu[m] est. s[ci]l[icet] q[uod] de paucis vel modicis si forte reman-
serunt non facit mentione[m] p[ro]pheta sicut nec Esoras cu[m] dix-
it om[n]is israhel in p[ro]dicta au[tem] p[er] me allegata. **¶** **S**aulus
Ad huc restat illud verbum in p[ro]dicta au[tem] Ezechiel
p[er] quod nullo modo illa au[tem] potest verificari o[mn]i tempore re-
ditus captiuitatis babilonice. s[ci]l[icet] cum dicit[ur]. Et non abscon-
dam vltra faciem meam ab eis. Constat aut[em] q[uod] post illud te-
pus maxime abscondit deus faciem suam ab israhel p[er]ferti
in hac captiuitate a romanis incepta et vsq[ue] hodie p[er] totum
orbem crudeliter continuata. **¶** **P**aulus. **¶** **B**e-
ne concedo tibi q[uod] deus abscondit faciem suam a iudeis in hac
captiuitate existentibus plus q[uam] ante. vnde de eis verificatur
illud deutero. xxxj. Et abscondam faciem meam ab eis. et erit
in deuotionem. De quo forte inter me et te in sequentib[us]
erit aliquod colloqui[u]m cum de v[er]dicta mortis xpi loquer[emur].
sed ex hoc non sequit[ur] q[uod] deus abscondit faciem sua[m] ab israhel.
s[ci]l[icet] a veris fidelib[us] qui israhel dicunt[ur] s[ecundu]m spiritum vt habet[ur]
sup[er]a. Ab istis eni[m] nunq[ue] deus abscondit faciem sua[m].
postq[uam] effudit spiritum suu[m] super eos in die pentecostes. Et
ideo p[ro]p[ri]e dicit[ur] p[er] p[ro]phetas. Et non abscondam vltra faciem
meam ab eis. cum effundero spirit[u]m meum super dom[u]m israhel
dicit dom[us] d[omi]ni. o[mn]i qua effusione largissima p[ro]phetatu[m] fuit iohelis
iij. cap[itu]lo. **¶** **S**aulus. **¶** **Q**uomodo potest veri-
ficari q[uod] deus nunq[ue] abscondit faciem sua[m] ab illis quos di-
cis fideles seu discipulos xpi tui cum constat q[uod] post illud te-
pus pentecostes in quo d[omi]n[u]s spirit[u]m. s[ci]l[icet] fuisse infusum in eis
om[n]es isti discipuli et om[n]es fere illoz sequaces fuerunt occi-
si p[er] gentiles. et vagi atq[ue] p[er]fugi super terram dispersi. maxi-
ma s[ed] et tribulatio[n]es et obp[ro]bria et iurias passi vt tue hystorie

testant. que quidē persecutio fuit maxima. et durauit p totum orbem usqz ad tempus cuiusdā impatoris qui nescio quo spiritu ductus pdictam persecutionem mandauit cessari. Falsum est ergo dicere qz deus nunq̄m abscondit faciem suam a fidelibus xp̄i tui post illud tempus pentecostes a te assignatum cum p quadringentos annos fere durauit illa persecutio prima quam passi sunt xp̄iani. et postea in p̄cessu t̄pis multe alie persecutiones in varijs temporibus contra eos insurrexerunt et etiā cotidie insurgunt ut est manifestum et hystorie tue et etiā rei euidentia testantur. **II. Paulus.**

Concedo tibi qz discipuli xp̄i et omnes eius fideles maximas persecutiones tribulationes atqz obprobria fuerūt passi post passionem xp̄i nostri. et qz persecutiones ille durauerunt p magnum tempus. et etiā in diuersis mūdi p̄tibus durant. s; ex hoc nō sequit̄ qz deus abscondit faciem suam a fidelibus xp̄i. per faciem enī dei p̄prie intelligit̄ grācia sua p quam hoīes saluātur. Juxta illud ps̄. **Ostende faciem tuam et salui erimus.** Quā quidē grāciam itanta habundācia deus infudit in xp̄i fideles in die illa quādo habundantē sp̄m suū effudit sup eos put fuit p iohel dictum et p̄pheta tū. et etiā postea in diuersis temporibus p̄sertim in p̄mitua ecclia qz fideles illuminati p illam grāciam ad nichilū reputabant aduersa mundi p fide et amore xp̄i sustinere. p quam tolerandam maximarum persecutionū nomē xp̄i fuit per orbem exaltatum et eius fides diuulgata. vnde ex hoc non sequit̄ deū abscondisse faciem suam a xp̄i fidelibus. s; potius faciem suam misericordit̄ eis ostendere. juxta illud nūi. vi. **Ostendat dñs faciem suam tibi. et misereat̄ tui.** maxima enī dei mīa relucet in illo qui ppter nulla mūdi aduersa a rectitudine seu iusticia cordis et vere fidei confessione nō recedit. de quibz in ps̄. quā ppter te mortificam tota die. Et iō dicit̄ a quodā de n̄ris. **Hec est victoria q̄ vincit mūdū.** fides n̄ra put insequētibz dño cedere te cū mē nos fiet sermo de victoria xp̄i ampli⁹ declarabit̄.

II. Caplm. ij. in quo oñdit̄ qz congregatio sp̄ialis est dignior seu potior qm̄ corpalis. **III. Saulus.**

Placz michi ad p̄ns supsedere a discussione de victoria xp̄i tui vt inde fiat singularis inter te et me de h̄c disceptatio. Sed ad p̄positum n̄m redeundo contra

scđam expositionē auctis ezechielis p me sup allegare. Inq̃
expositione dicebas q congregatio in illa aucte contenta
intelligit spūalis. s. aīarū. ⁊ sic asseris q tot⁹ israhel fuit et ē
congregatus in fide xpī tui cui vnū obīās. s. q cōgregatio
spūalis non inuenit in sacra scriptura. s. vbiq; dicit con
gregatio intelligit corporū. vnde illa expositio nullū habet ī
scriptura sacra fundamentū. **¶** Paulus. **¶** Con
gregatio spūalis legit in scriptura. Dicit enī in ps. Cor eius
congregauit iniquitatē sibi. Constat aut q cōgregatio inīq̃
tatū ī corde fit p multaz cogitationū iniquaz cōgregationē
que non est congregatio corporū s. conceptū cordis. Legit
etiā ezechielis. xxvij. q ppheta iussu diuino accepit duo lig
na quoz vnū scripsit tribui iude et socijs ei⁹. et aliud tribui
effraym et socijs eius. que quidē ligna de mandato dei vnū
ad altez adiunxit p quā adiunctionem vt ibīdem legit pfi
gurabat a deo vnio israhelis adiuicem. sic q non vltra di
uiderent ī duas gentes seu duo regna. Ex quo patet q p cō
iunctionem corporalem figurat cōiunctio spūalis ī scrip
tura. et p q̃s patet q cōiunctio spūalis est potior seu digni
or qm corporalis. sicut figuratum potius seu digni⁹ est qz fi
gura. vnde expositio illa que dicit congregationē de qua lo
quitur Ezechiel in aucte allegata p te. intelligendā eē de cō
gregatione spūali rationalis est et mltis locis scripture sa
cre consona. **¶** Saulus. **¶** Multa p̃supponis que
non probas. quoz vnum est q figuratum potius seu digni
us est qm figura. Scđm est q exponere congregationē hoīm
que simpliciter in scriptura tradit p congregationem spū
tualem est rationale. Tercū est q talis expositio est sacre
scripture consona. ⁊ quia nullū istorum triū in ratione nec
auctoritate fundas. Ideo eadem faditate possūt negari sicut
concedi. **¶** Paulus. **¶** Q figuratum dignius sit
qm figura satis est notum in artificialibus que p humanam
artem inueniunt. Nam hui⁹i figura est ppter figuratū. ad
hoc enī fit figura vt figuratūz representet vt ymago Cēsaris
Cesarem et hui⁹i. Constat aut fm plm q ppter vnumq; talē
et ipm magis. Similiter et in figuratis locutionibus
quibus sepe pphete vtunt figura est ppter figuratum. pphē
te enī sicut et poete pulchritudinē humanā p rosam figurāt.
et fortitudinē p leonem ⁊ hui⁹i. Constat aut q pulchritudo

humana perfectior est quam pulchritudo rose cum sit perfectioris sub
iecti secundum naturam. **S**ilr et fortitudo humana que est habi
tus virtutis anime rationalis perfectior est quam leonina. et sic
de similibus. et sic probatur primum. **E**x quo sequitur secundum. nam mai
festum est quod congregatio hominum spiritualis in aliquo bono spi
rituali utpote in vera fide seu in caritate perfectior est quam con
gregatio eorum in aliquo bono corporali. **E**t ideo exponere ali
quod bonum minus perfectum in scriptura contentum per aliquod bonum
magis perfectum rationale est preterquam in promissionibus ad
christum pertinentibus. que quidem promissiones de maximis bonis in
telligende sunt. **T**ercium etiam patet. **N**am sacra scriptura se
pe consuevit tradere sub corporali figura nonnullam spirituale
ut diuina per humana et huiusmodi. vnde tria pre-supposita mea sup
dicta satis probantur.

In Capitulo. iij. in quo ostenditur quod per terram israhel et iherusalem
et templum dei ubi prophete dicunt congregandos fore omnes isra
elitas intelligendum est de celesti beatitudine in qua sancti spiritualiter
congregantur. **S**aulus.

Pre-supponis quod promissiones ad christum pertinentes de max
imis bonis intelligende sunt. quod tamen non pro
bas. **S**ed quia circa congregationem israheliticam. de
qua nunc agimus adhuc est ulterius altercandum. **I**deo primum
suppono de predicto pre-supposito ut de eo fiat singularis sermo. et
ad propositum redeundo volo tibi ostendere quod tam ezechiel in au
thoritate per me allegata quam alij de congregatione israheliti
ca loquentes intendunt dicere congregationem corporalem. **E**x
ponunt enim locum ubi talis congregatio israhelitarum est facienda
Vnde moyses loquens de hodierna captiuitate nostra in qua su
mus dispersi per orbem. silr et de nostra reuerfione seu conuerfio
ne ad deum deuter. xxx. sic dicit. **R**educetque dominus deus tuus
captiuitatem tuam et miserebitur tui. **E**t rursum inde congre
gabit te. **E**t infra. **S**i ad cardines celi fueris dissipatus inde
te congregabit dominus deus tuus. et inde te assumet atque intro
ducet in terram quam possiderunt patres tui et habitabis eam
perpetuo. **E**x quo patet manifeste quod illa congregatio deberet fieri a di
uersis partibus terre ad terram promissionis quod necesse est intel
ligi de congregatione locali. **I**tem jeremie. iij. ubi de redemp
tione seu congregatione nostra a captiuitate hodierna ad patriam
agitur dicit. in tempore illo vocabunt iherusalem solium domini.

et congregabunt ad eam omnes gentes in nomine domini in iherusalem ubi manifeste habetur quod congregatio illa per messiam expectata non solum ad terram promissionis. sed ad civitatem iherusalem est intelligenda. Et sic patet quod loquitur de locali congregatione. Item ezechiel. xl. capitulo et in alijs tribus seu quatuor sequentibus agit de mensuratione templi reedificandi per extensionem. Quod quidem reedificatio hactenus non fuit impleta nec tunc Esdras nec machabeorum seu herodianorum ut patet inveniunt illa capitula et hystorias de templo secundo loquentes. unde necesse est ad veritatem prophetie salvandam quod reedificatio illa impleatur tempore nostre congregationis expectate per messiam. unde ex predictis auctoribus manifeste habes quod congregatio israelitica debet fieri in terra sancta ut in prima auctoritate. et etiam in civitate sancta iherusalem ut in auctoritate secunda. Si vero quidem templum iherosolimitanum est reedificandum modo et forma per ezechielem prophetam expressis. Ex quibus manifeste habet quod congregatio de qua propheta loquitur est corporalis. ¶ **P**aulus. ¶ **U**t proponit tibi in prima distinctione et per tuum Rabinum. ¶ **P**robaui quod qui sacras scripturas recte intelligere vult oportet quod significaciones dictionum equivocarum discernat. ¶ **C**onstat autem recte scripturas sacras scrutari quod iste terminus terra in sacra scriptura equivoce dicitur. nam quandoque accipitur per istam terram corpoream et sensibilem in qua homines communiter habitant. quandoque vero per spirituales in qua solum sancti habitant. De qua dicitur in psalmo. Credo videre bona domini in terra viventium. unde auctoritas illa quam allegas de utro. xxx. in qua dicitur. Si ad cardines celi fueris dissipatus inde te segregabit dominus deus tuus etc. Si intelligatur de hodierna captivitate vestra put tu exponis. tunc congregatio de qua loquitur intelligenda est spiritualis. Si vero et terra stentia in illa auctoritate intelligenda est non terra sensibilis in qua presbiteri habitaverunt corporaliter per certo tempore et pro ea mortui sunt. sed terra viventium in quam quicumque reuersus fuerit ad deum per veram penitentiam que fidem dei et caritatem presupponit introducat et eternaliter maneat. unde ex illa auctoritate non habes aliquid contra me. ¶ **S**aul. ¶ **E**t si terra aliquando in scripturis accipitur per eternam mansionem hoc est cum additione huius termini viventium et huiusmodi. Sed terra simpliciter sumpta sine aliqua additione non credo quod accipitur in scripturis nisi per hanc terram sensibilem. ¶ **P**aulus. ¶ **P**rimo terra simpliciter sumpta sine aliqua additione quandoque accipitur in scripturis per terram spirituales in qua sancti habitant. dicit enim in psalmo. Iusti

aut hereditabunt terram et habitabunt in seculum seculi super eam.
Constat autem quod nulla est terra sensibilis in qua iusti in seculum
seculi habitant cum omnes iusti in hac vita existentes sint mor-
tales. Et sic patet quod terra de qua loquitur psalmista. non est terra
sensibilis in qua habitant mortales homines temporaliter. sed illa terra ce-
lestis in qua iusti habitant in seculo seculi. scilicet eternaliter. et ista
est proprie terra vivencium. et sic patet quod vocat psalmista terram
simpliciter sine additione illam terram celestem quam sancti inhabitant
quam quidem significatores et doctores tui sentiunt. **¶ Saul.**

¶ Indica michi. quod doctores nostri intelligunt terram simpliciter
sumptam in scripturis quicquid significare terram vivencium.

¶ Paulus. **¶** Super illud psalmi. lx. capitulo plus tuus omnes
iusti in perpetuum habitabunt terram. doctores antiqui tui in libro
Canehedin capitulo belech sic dicunt. omnes israeliti habent sortem in
seculo futuro. scriptum est enim plus tuus omnes iusti in perpetuum he-
ditabunt terram. hec illi. quia autem tenent omnes postero-
res et moderni sine contradictione. Ex qua patet quod terra simpliciter
in verbis psalmi dicta. scilicet cum dicit. hereditabunt terram. accipit
per terra illa celestem. Et eodem modo intelligenda est in auctoritate deu-
teronomi per te allegata. unde ex illa non habes aliquid contra me.

¶ Saulus. **¶** Video excusationem tuam circa significatores
alias exponere huius termini terra. sed adhuc hec tua evasio non suf-
ficiat ad auctorem perhere. super per me allegatam. secundum quam pa-
tet quod non solum in terra promissionis aggrandi sunt redimendi per christum
seu messiam. sed etiam ad civitatem iherusalem sanctam. dicit enim. in tempore
illo vocabunt iherusalem solum domini et congregabunt ad eam omnes
gentes. perhere. in. unde dicit. licet terra quicquid accipiat per terra cele-
stem ut videntur dicere auctores per te allegate. Ista dictio tamen iherusalem
accipit semper per illam civitatem sanctam iherusalem in qua templum salomonis
fuit fundatum ubi secundum legem antiquam cultus domini celebrabatur. unde
ad illam populus pertinet congregatio corporalis seu localis de qua
agimus. **¶ Paulus.** **¶** De hac dictione iherusalem idem est
dicendum sic de hoc termino terra. scilicet quod equivoce saltem a consilio accipit
in scriptis. Super illud etiam psalmi. iherusalem que edificatur ut civitas cuius
principatio eius in idipsum. doctores tui tradunt quod iherusalem inferior
dirigitur ad iherusalem superiorem. hec illi. Ex quo patet manifeste quod in-
telligunt illud quod dicitur in psalmi. iherusalem que edificatur per iherusalem inferio-
ri. Et illud quod sequitur. ut civitas cuius principatio in idipsum pro
iherusalem superiori. que quidem expositio est satis congrua. quia illa

inferior iherusalem ad illam superiorem dirigere seu ordinare. per igitur ex
dictis tuorum quod iherusalem quique accipit in scripturis sacris per illam
celestem. et sic eam debes intelligere in auctoritate jeremie per te allega-
ta. in qua dicitur quod congregabuntur ad iherusalem omnes gentes in
nomine domini. Et scias quod etiam secundum doctores non solum beatitudo
celestis vocatur iherusalem in scripturis sacris. sed etiam mons dei et
locus sanctus dei et sanctuarium et atria domini et templum domini et
huiusmodi. Et ideo cum dicitur. quis ascendet in montem domini. aut quis
stabit in loco sancto eius. Et alibi. Et concupivit anima mea in
atria domini. et multa filia intelligi debent secundum tuos de celesti
beatitudine. **¶ Saulus. ¶** Ostende michi qui sunt
doctores nisi hoc dicentes. **¶ Paulus. ¶** Inter
tuos doctores qui de beatitudine futura loquuntur quodamodo
rationabiliter. ille fuit principalis ut nosti. scilicet. Rabim. egipcus
qui de hoc tractavit in suo dentro. in titulo de prima. capitulo. viij.
in quo. et in pericula. viij. loquens de premio eterno sic dicit. hoc
est premium quo nullum super eo. et hoc est bonum pro quo nullum aliud
bonum. Et hoc desideraverunt omnes prophete. quod bonum etiam multis
vocaverunt nominibus ut mons dei et locus sanctus eius et locus sanc-
tuarum et via sancta atria domini templum domini domus domini et
porta domini. hec ille. Ex qua auctoritate per quod tibi circa hoc dixeram.

¶ Capulum. iij. in quo ostendit quod reedificatio templi ezechiel
revelata non est expectanda male in futuro impleri. neque
ex ipsa sumitur argumentum contra illud quod probatum est christum ve-
nisse. **¶ Saulus. ¶**

Dicet concedat tibi quod hee dictiones terra iherusalem templum
dei et huiusmodi quique accipiantur in scripturis per celestem beatitu-
dinem. illa tamen auctoritas Ezechiel. xl. et in alijs capitulis se-
quentibus ostenta ubi agitur de reedificatione templi non tolerat
hanc expositionem. declarat enim ibi propheta numerum et mensuram omnium
cellularum templi. filiarum et fenestrarum et picturarum sub exquisita
mirabili pericula. Que quidem reedificatio sic narrata oportet
intelligi de materiali edificatione. Costat autem quod talis reedificatio qualis
ibi continetur non fuit pro predictum prophetam nec etiam ante. unde ne-
cesse est quod tempus messie nostri impleatur. **¶ Paulus. ¶**

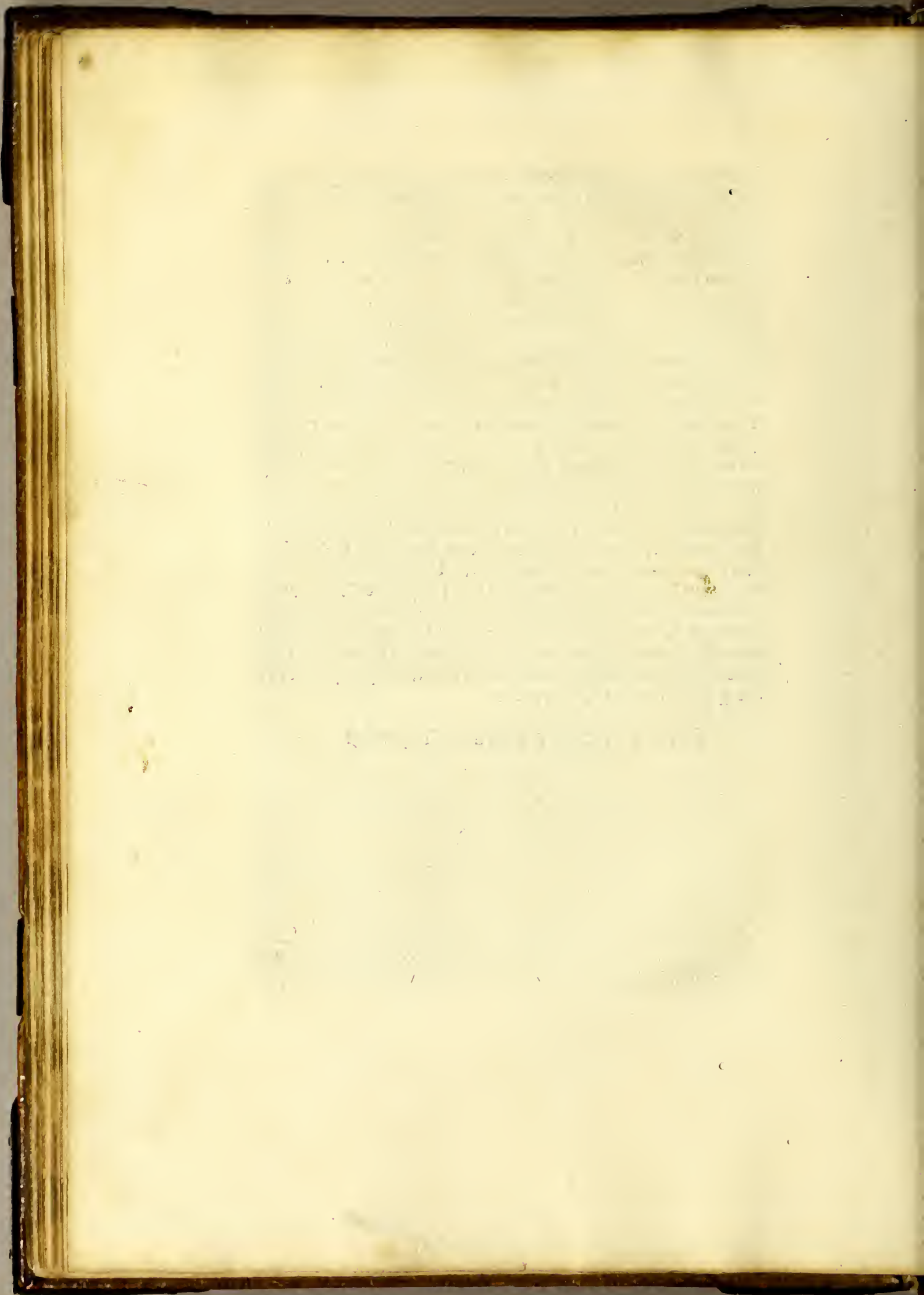
¶ Duo presupponis in hac tua argumentatione quorum opposi-
tum per tuos proprios doctores posset probari. primum enim presuppo-
nis quod ista visio ezechiel de qua loqueris oportet intelligi de materiali

edificacōe. Scdm etiam p̄supponis q̄ hec visio mālū intellec-
ta nunq̄m fuit impleta post p̄dictā p̄phēciā. s̄z oppositū pri-
mi habet exp̄sse determinatum in libro cauehorū capl'o helech
vbi sup̄ illud verbū ezechiel' vltimo p̄ arcuitū. xvij. milia
et nomē ciuitatis ex illa die dñi ibidē sic habetur. dicit **Ra-**
bi abba. domus que est corā sancto et benedicto. s. deo. xvij.
milibz leucarū cōtinet sicut scriptum est p̄ arcuitū. xvij. mi-
lia rē. Sup̄ quā autētem **Rabī** sal. sic dicit. De iherl'm cele-
lesti itelligunt hī textus. s. ezechielis. hec illi. Ex quibz ma-
nifeste habes q̄ illud verbū vltimū ezechielis quod est quasi
conclusiū totā materie hui' reedificacōis. et p̄ consequens
tota illa reedificatio intelligenda est de celesti iherl'm. hoc idē
etiam potest haberi p̄ auctoritatem **Rabī** moyse egipci sup̄ p̄
me allegatā in qua dicit q̄ mons dei et locus sanctus eius.
et atria domi et templū domi et dom' domi et porta domi et
hui'oi. q̄nqz itelligunt i scripturis de p̄mio eterno. vnde p̄
fm eū q̄ illa que in visione ezechielis de templo dei et domo
dei et porta domi et multa hui'oi tradunt itelligi p̄nt de p̄-
mio eterno que in celesti iherl'm potissime habent. Et sic patz
q̄ fm doctores tuos reedificatio p̄ ezechielē narrata non est
necessariū q̄ itelligat de mālū reedificacōe. put tu p̄suppōis
Contra p̄suppositū tuū scdm i quo dicit constare q̄ talis re-
edificatio qualis in p̄phēciā ezechielis continet nunq̄m hactē-
nus fuit materialiter impleta. **S**unt q̄mplimi doctores seu
hystorigraphi tui asserentes q̄ licet talis edificatio sicut per
ezechielem p̄noscatur non fuit impleta tempore zorobabel
Neemī seu **Esdrē**. fuit tam̄ postea impleta in templo sc̄do
In quo tempore plures reges p̄sarū ex aliqua deuotione ad-
diderunt multa ad edificia templi. **S**imiliter et machabei q̄
faciem templi ornauerunt coronis aureis. et multo magis
vt dicit iosephus in libro. xv. antiquitatū. herodes ascaloni-
ta rex iudee magna edificia fecit et sumptuosa ad fortifica-
tionem ciuitatis et decorem templi. vnde fm istos licz in sc̄p-
turis non traditur p̄culariter quando fuerunt oīa illa im-
pleta que in visione ezechielis continent. possibile tamen est
seu p̄sumptibile q̄ i p̄cessu temporis sub p̄dictis. s. p̄sis ma-
chabeis et herodianis fuissent impleta. **U** **S**aulus. **L**
Opiniō p̄ma talmudistarū seu **Rabī** sal. nō videt posse
stare p̄pter q̄mplima p̄cularia que i illa p̄phēciā continent

que impossibile seu valde difficile esset applicare ad celestia.
Scda vero opinio etiam videtur esse inconsona rationi. Nam
si tale edificium materiale fuisset factum in templo scdo sicut
pnunciatum fuerat p ezechielem. fuisset de hoc aliqua scrip-
tura autentica inter nos quod tamen non apparet. **I**
Paulus. **V** Ad illud quod obicit contra pman
expositionem tibi respondeo q in beatitudine celesti multi et
diversi sunt gradus seu ordines beatorum angelorum. s. et hominum
de quibus non possumus in hac vita existentes exquisitam no-
ticiam habere. licet in prophetis revelatōibus inuane. De bea-
titudine enī celesti legit ysaiē. lxiij. caplo. quod oculus nō
vidit et. unde talia non cadunt sub expssa et expliata nar-
ratione nostra licet quodāmodo cadant sub prophetis isinu-
atōibus. Potest etiam exponi pōicta reuelatio ezechielis spi-
ritualiter de ecclia sanctorum in hac vita cōmorandū et de rez-
gimine eorum in quo multa et varia spūaliter ordinata cō-
sistūt sicut in edificatione ezechieli reuelata. et isto modo ex-
ponit a multis de nris saltem sgrue quas expositiones ppe-
earum plixitatem ad presens omitto. Remitto tamē te ad
illas cum eas volueris audire. Et nota q ezechiel inter cete-
ros prophetas p libus utitur pabolis. ut patet in pncipio sue
pphecie de visione rotarum et aliorum. et in caplo. ij. et. iij.
de rotulo libri. et in capitulo. iij. de latere in quo edificata
erat iherlm. et de sartagine et sic de multis alijs. ut patet in
pcessu sue pphecie in qua qmplimas methaphoras mouet.
unde ipse de seipso deo dicebat ezechielis. xx. a. a. a. domine deus
ipsi dicūt de me. nunquid p pabolas loquitur iste. quasi dicāt
omnes smones istius pphece sunt pabolici. Ex qua considera-
tione apparz q iste visiones edificationū quas Ezechiel tra-
didit non imerito sunt methaphorice intelligende. et sic i eis
et similibus sensus lralis est. non ille qui p lram significat
sz ille qui p res ipas quas lre significāt intelligit. put patz
vere scrutanti varios scripture sacre sensus. Et hoc facit ma-
nifeste p ista expositione sm quā hec reedificatio ezechielis
est intelligenda pabolice. De hoc aut quod obicit contra se-
cundam expositionē tibi respondeo q de gestis i templo scdo
post primos eius edificatores parum seu modicum habet eo
q pphece in templo secundo iam deficiebant seu languebant.
Et ideo huiusmodi edificia non inueniūt sic complete narratum.

perfectum cum in magno processu temporis et sub varijs et diversis edificatoribus fuit constructum ut dictum est. Et nota quod propheta aliqua proponebat per modum precepti que tamen non debent intelligi ut precepta. scilicet ut imponant necessitatem observandi sed quasi consilia que non habent vim obligandi ad penam si non servientur. unde super capitulo xlv. dicitur. **H**ec dicit dominus deus in primo mense. id est prima mensis sumes vitulum de armento immaculatum. et expiabis sacrarium etc. Et similiter ponit alia que circa sacerdotes et circa principes in sacrificijs et ornamentis et ingressu templi et alijs que si intelligerentur ut precepta. esset manifeste contra illud. **N**on addetis ad verbum quod vobis loquor neque auferetis ab eo. unde in veteri testamento sicut nullus potuit auferre aliquid preceptum de hijs que deus precipiebat per moysen. ita neque poterat addere aliquod preceptum ultra ista. Et similiter potest dici de edificacione templi et civitatis hic apposita. scilicet quod non significabat reedificacionem templi aliam quando necessario fiendam. sed edificacionem que de consilio prophetico fieri debebat. et sic predicta edificacio potest intelligi materialiter sicut sonat non prophetizando quod fieret. sed quod quasi de consilio ad maiorem perfectionem fieri deberet. et secundum hoc per secundam expositionem non excluditur prima expositio. Nam propheta istud edificium consulebat fieri materialiter propter significationem spirituales illius quam propheta principaliter intendebat. Ex quibus patet quod ex ista revelatione Ezechielis non habetur quod christus novum venit cum secundum utramque expositionem hec prophetia transiret in preteritum.

Sequitur distinctio. v. de scrupulis scripturarum

Omnifunctio quæta de scruto scripturarum lo
quens de redemptioe et de modo redemptiois
isrl per xpm seu messiã. et cõtenet. xi. capla

In pmo capitulo ostenditur q duplex est
redemptio. s. corpalis et spūalis. et q redemptio
spūalis ē dignior seu pfectior qz redemptio corpāl

In secūdo capitulo ostendit q habūdanda temporalium
bonorum et libertas a subiectioe humana non reputant ad
redemptionem spūalem p messiam pmissam. **S**ilr q messias
non in pte bellica armorū erat victurus gentes. et q tali
um bonorū habūdanda de cōi cursu hoies distrahūt a diui
na cognitiōe. qui quidē cursus nō erat mutād tpe messie.

In caplo. iij. ostendit q i sacra scriptura qnq agitur de
victoria spūali. et q victoria spūalis ē dignior seu virtuo
sior qz victoria tpalis.

In quarto capitulo ostendit q verus messias de quo lo
quitur scriptura excellēior et pfectior in pphetis pñosticatur
non solū homibz. sed etiā angelis dei. **S**ilr q redemptio
in pphetis p messiam pmissa ceteris redemptioibz de quibus
in scriptura fit mentio est pfectior. et p consequēs q huic re
demptori. s. messie victoria competit pfectior ceteris victorijs
scilicet victoria spūalis.

In caplo quinto ostendit q illa que in pphetias pñūdatio
nibus tradunt sonāda bella seu victorias corporales non
sūt applicanda pmo aduentui messie. sed secūdo.

In capitulo sexto ostendit q mod⁹ redemptionis ppli dei
p messiam fm scrutiū scripturarū. pmo fundari debet. s. se
quēter vero eius cōgruitas seu oueniēda fm rōnez qn⁹ fra
gilitas humana pmitit muestiganda est.

In caplo septio ostendit q ille seruus dei de quo loquit
ysaias caplo. liij. p totū. et in fine pcedētis capituli est ver⁹
messias. nō autem ppl's iudeoz sicut **R**abi sal. falso finxit
et q ex illo caplo cum fine pcedētis capli habent. xi. exclusio
nes plane tradite que pprie messie nostro applicant qui nō
p potendā armorū alios vīcento. s. pous parcēdo et moriēdo
suos redemit a hūitute pcti. n̄ aut a seruitute corpali huāna

In capitulo. viij. ostendit q licz de⁹ potuissz hominē redi
mere a pctis sine passione et morte xpi. nō tñ ex hoc dicend⁹

est q̄ frustra hominē p̄ xpi passionē redemit.

In capitulo .viii. oñdicitur q̄ mod⁹ liberationis populi dei a p̄cto p̄ passionem ⁊ mortē xpi fuit ouenienior ex pte dei liberātis q̄ si p̄ solam diuinā miam pplm libera sset.

In caplo .x. ostendit q̄ mod⁹ liberacōis ppli dei a p̄cto p̄ mortem et passionē xpi fuit ouenientior ex pte xpi p̄ quē facta fuit redēptio seu liberatio q̄ si p̄ solam diuinā miam popul⁹ fuissz liberatus.

In caplo .xi. oñdicitur q̄ mod⁹ liberacōis populi dei a peccato p̄ passionē et mortē xpi fuit cōuenientior ex pte ppli q̄ si p̄ solam diuinā miam popul⁹ fuisset liberatus.

Capitulū p̄mu⁹ in quo ostendit q̄ duplex est redēptio. s. corporalis et spūalis et q̄ redemptio spūtualis est dignior seu p̄fectior q̄ redemptio corporalis. **S**anctus.

Habeo mentē tuā circa aggregacōem israhelitis que p̄ messiam seu xpm p̄noſtica ē fienda. Sed volo ut mihi dicas quid sentis de redemptione quā p̄phete frequentē p̄mittunt populo israhelitico per messiam. ut cum dicat ysa. lix. veniet ad syon redemptor. et. xlviij. auditum facite hoc vsqz ad extremū terre dicite. dicite redemit dom⁹ suū suū iacob. et multa similia que in p̄phetiis p̄missionibz p̄ueniē qd nō pōt dici iam impletū. cū iudei seu popul⁹ israhelitic⁹ non est redemptus a ſuitute. s. p̄ oppositū nec etiā fideles xpi tui quos dīcīs esse veros israhelitas fuerunt p̄ xpm tuū redempti a p̄secucōibus seu afflictionibus mūdi. ut patz in historiis p̄mittuorū tuorū. neqz etiā hodie sūt redēpti ab hui⁹i adūſitatibz in diūſis p̄tibz orbis. Ex q̄ patz q̄ xps tu⁹ nō fuit ver⁹ redēptor ppli ⁊ p̄ dñs nec verus messias. **P**aul⁹. **C**ir istā dēonez redimere seu redemptio et hui⁹i. ſilr ē dicendū sicut ſup̄ de aggregacione. Est enī duplex redemptio. s. corporalis. ut cu⁹ dī exodi. vi. redimā vos in brachio extēto. et exo. xv. ca. dux fuisti i misericordia tua pplō tuo quē redemiſti qd intelligit de redemptōne a ſeruitute egiptiaca que corporalis erat et sic de mltis alijs. Est aut alia redemptio spūalis. s. cum homo redimit a ſeruitute p̄cti de qua in ps. Ex vsuris ⁊ iniquitate redimet aīas eorū. Et alibi. Et ipse redimet isrl ex oibus iniquitatibz ſuis. et sic de multis ſilibz vnde redēptio p̄ messiam in p̄phetis p̄-

missa intelligenda est. non de prima redemptione. scilicet corporali sicut. redemptio egiptiaca et babilonica. sed spirituali. scilicet a servitute peccati sic de aggregatione dictum est. talis enim redemptio. scilicet spiritualis valde dignior est quam redemptio corporalis. et sic magis pertinet ad bona que per verum redemptorem messiam promittuntur. **Saulus.**

Duo presupponis que tibi incumbunt probanda ad tuum habendum intentum. quorum unum est quod spiritualis redemptio est dignior quam corporalis cuius oppositum tenet contra. vulgariter enim dicitur. Non bene per totam libertas venditur auro quod contra intelligunt homines de libertate a servitute humana. presupponis etiam secundum quod maiora bona magis pertinent ad promissionem messie quam minora. videamus ergo de primo. deinde procedamus ad secundum. **Saulus.**

Ad primum tibi respondeo sic quod redemptio spiritualis. scilicet a servitute peccati est dignior seu maior quam redemptio corporalis. scilicet a servitute humana satis videtur notum. Si enim infideles seu pagani luce fidei carere credunt bona anime potiora esse quam bona corporis. ut patet non solum per stoicos qui bona exteriora non iudicant esse bona hominis. sed etiam per peripateticos qui dicunt bona exteriora esse bona hominis licet minima. utriusque enim tenet bona anime digniora esse et maiora quam bona corporis. Cuius ratio patet. nam cum corpus sit propter animam sicut materia propter formam. Constat quod bonum anime potius est quam bonum corporis. finis enim habet rationem optima secundum philosophum. hoc autem quod allegas de libertate corporali quod non bene per totam tenet. putat vulgariter dicitur. verum est. nam auxilium seu divitiarum et huiusmodi sunt de bonis exterioribus hominis que sunt minora bona quam libertas corporalis que est de bonis corporis. que quidem bona corporis secundum philosophum sunt media inter bona anime que sunt maiora et bona exteriora que sunt minora. Et ideo non bene venditur libertas corporis que est de medijs bonis per totam auro quod est de bonis minimis. Et eadem ratione ymo et fortiori libertas anime non bene venditur. non solum per totam auro. sed etiam per libertate corporis cum bona anime excedant in dignitate. cetera bona hominis tam corporis quam exteriora ratione predicta. unde et per philosophum cum dixisset. apud dominum est misericordia et copiosa. apud eum redemptio. ut ostenderet que esset illa redemptio copiosa statim subdit. Et ipse redimet israel ex omnibus iniquitatibus eius. quod. illa est magna seu copiosa redemptio in qua redimitur israel ab iniquitate. redemptio enim a subiectione hominum licet bona non tam magna est seu copiosa.

Capitulum secundum in quo ostenditur quod habundantia temporalium bonorum et libertas a subiectione humana non requiruntur ad redemptionem spirituale per messiam promissa. Sicut quod messias non in prestate bellica armorum erat victurus gentes. et quod talium bonorum habundantia de concursu homines distraherent a divina cognitione. qui quidem cursus non erat mutandus tempore messie. **Saulus.**

Quicquid sit de compactione harum redemptionum adinuicem concedo tibi quod tempore messie redimendi sunt israel spiritualiter. scilicet ab iniquitatibus. legimus enim ieremias. **I**n tempore illo queres iniquitas israel et non erit et peccatum iuda et non inuenietur quoniam propitius ero eis quos reliquero. Et si forte hec verba intelligantur de redemptione a captivitate babilonica multo a fortiori intelligenda sunt de redemptione a captivitate hodierna ad quam requiritur plenaria redimendorum. ut habetur deuteronomio xxx. ubi sic dicitur. Converteris ad dominum deum tuum et audies vocem eius. Et infra. et convertet dominus captivitatem tuam et miserebitur tui etc. que ad liberationem de captivitate hodierna intelliguntur. et sic non est dubitandum quod ad redemptionem hodiernam requiritur vera plenaria in ipsis redimendis. Sed ex hoc non concluditur quod redemptio corporalis. scilicet a servitute humana requiratur in redemptione messie. Nam ad hoc quod ipsa redemptio spiritualis sit perfecta et integra requiritur redemptio corporalis que expectatur per hoc quod aliquis rex de genere dauid vincat potenter ceteras nationes mundi taliter. quod totum israel deducat a subiectione gentium. et remaneat in libertate mera sub domino dei et sui messie seu christi. ut habetur expresse ezechielis xxxiii. ubi de hac redemptione loquens dicit. Et sciet. scilicet israel quod ego dominus cum contrinero catenas iugum eorum et eruo eos de manu impantium sibi. Et ibidem paulo ante dicit. Ego autem dominus ero illis in deum. et fuus meus dauid princeps in medio eorum. De hac etiam victoria generali ipsius messie legimus matthei. xxiii. orietur stella de iacob. et surgent virga de israel et percudet duces moab et vastabit omnes filios Seth etc. Ex quibus et alijs ibi contentis est manifestum quod de israel debet surgere aliquis potens qui omnes filios Seth scilicet totum mundum qui de Seth descendit liberet. Nam noe a quo totum genus humanum hodie descendit de Seth descendit dimoscat. ut habetur genese. v. Et sic per talem victoriam erunt filii israel liberi a subiectione gentium. que quidem libertas est quodammodo necessaria ad libertatem a peccato habendam per quam futura vita acquiritur prout ille magister magnus. scilicet Rabimoyse egipcius in suo deuteronomio.

titlo de pnia capitlo .ix. sufficienter ostendit sic dicens. ppe
hoc desiderauerunt isrl et pphete eoz et sapietes eoz dies mei
sie vt quiesceret a subiectione regnoz nequa que no dimittit
tut isrl ad laborandum in lege et pceptis put debet. et vt in
ueniant eis requies et multiplicent iusticia p qua increant vi
tam futuri seculi. hec ille. Et idem in titlo de regibz et bellis
eoz caplo ultimo loquens de tpe messie sic ait. In illo tpe no
erit fames neqz bellu neqz zelus seu contentio. quia bona erunt
valde affluentia et oia mineralia inuenient sic terra et non
erit cura hoim nisi vt cognoscant deum tantummodo. hec ille.
Video igitur fm veraz doctrinaz istius doctoris. q libertas a sub
iectione humana est necessaria in tpe messie ad habendu ve
ram libertatem seu pfecta. Et io no oportet exponere redemp
tionem pmissam in pphetis p tpe messie p redemptionem spualē
tantu. s; etiā p corpalem. que tamē libtas. s. corporalis no fuit
hacten per messiam tuū gñaliē vt dictū est habita. vnde et
expectanda est homi p verū redēptorez. s. messiam a nobis ex
pectatum. **P**aulus. **S**i bene consideras ma
gister tuus **R**abimoyse defect in scrutinio scripturarū de
vero messia loquētū in multis et spaliē i duobz que ad ppo
situm pueniunt. pmo enī deficit in hoc q asserit habundantiam
bonoz tpaliū vt pote libtas corporalis a subiectione hūana. **S**ilr
et pax tpalis et magna copiā diuiciaz hui? mūdi fuisse ne
cessaria ad hoc vt hoies cognoscāt deum. et in diuinis operi
bus exercentē seu pficiāt. **S**ecdo deficit asserens q messias p
missus habebat vincē omīs nationes mūdi potēt. et sic edu
cere pplm isrlitū a subiectione gentiū. pmo enī defect p.
Si enī scrutatus fuisset scripturas manifeste inuenisset q ha
bundācia tpaliū bonoz ē potissima causa seu occasio obliuisc
cendi deum et ydola colendi. legīt enī deutro .vii. **E**go p
pio tibi ne postq comederis et satiatus fueris et domos pul
cras edificaueris et habitaueris in eis. habuisti qz armenta et
omniū greges argenti et auri cūctorū qz rerum copiam. eleuē
cor tuū et no remiscaris dñi dei tui q eduxit te de terra egip
ti. Et infra. **S**i oblit? fueris dñi dei tui ambulabis p deos
alienos rē. hēs g ex testimonio eximij pphetaz. s. moyfi q co
pia tpaliū bonoz occasione pbet no cognoscendi deū. s; obli
uiscendi. **I**dem habes p testimo? illi? sapiētissimi. s. salomo
nis qui pū .xxx. a deo instāte petebat. mēdicatē et diuicias

ne dederis michi. s; tñ victui meo tribuas necessaria. ne forte saturat? illi dñr ad negandū. et dicā. quis est dñs. honores etiā hui? mñdi impediūt cognitiōez intellectuā. testante dauid. homo cum in honore esset non intellexit. Si ergo tu? magister scrutat? fuisset hui? et files scripturas nō asseruisset q? copia bonoz rerū tpaliū requirebat de directo ad cognitiōez dei. Scdus vero defect? tui mñri dicentis q? messias pmissus cum potentia armorū corpali deberet vincē totū mundum et vniūsum patz manifeste. ysa. xlii. vbi de messia ad lram tractat sic legit. Ecce huius meus suscipiā eum. elect? meus complacuit sibi in illo aīa mea et dedi spm meū sup eum. iudiciū gentibz pferet non clamabit nec accipiet psonas nec audiet foris vox ei?. calamū quassatū nō steret. et linū fumigans nō extinguit in veritate educet iudiciū. non erit tristis neq; turbulent? donec ponat in terra iudiciū et legem ei? infule expectabūt. Ex quo habes q? messias pmissus cum sūma humilitate et māsuetudine docturus est gentes et datur? legem suam. nō in tumultū seu elatione que ptiuent ad exercitiū corpalis victorie. Ioz habet zacharie. ix. vbi de aduentu messie fm maiores doctores tuos tractat legit. exulta satis filia syon. iubilā filia iherlm. ecce rex tuus venit tibi iustus et saluator ipse paup ascendēs sup asinā et super pullū asine et disperdam quadrigā ex effraym et equum de iherlm. et dissipabit arcus belli et loquet? pacem gentibus. et potestas ei? a mari vsq; ad mare. et a flumibz vsq; ad fines terre. Ex quo habes q? messias pmissus in paupate et magna deiecciōe venturus erat et nō cum quadrigis et equis nec in bellicis armis. s; pacem loquēdo suū dñiū erat extendendum p orbem. quas auctes mñr tuus Ra. moy. si cōfiderasset certe nō dixisset. in libro et capitlo p te allegatū. q? sicut dauid videt moabitas. s. p vim armorū. Sic messias victur? erat totū vniūsum qd non est vez. Nam victoria xpi mere spūalis intelligenda est. vt patebit sicut et sua redemption. **S**aulus. **R**abimoyse posset respondē ad tuas obiecciōes. Et pmo ad pñm sic. licz enī verū sit q? de cōi cursu hoīm habūdanda seu affluēcia tpaliū bonorū īpediat a cognitiōe dīna et et a notīcia veritatis tñ spāli seu singlari dono diuino posset homo cū hui? affluēcia non impediri a taliū bonoz spūaliū psecutiōe. Legit enī de abrahā

gen. xij. q̄ erat mltum onerat⁹ in pecudib⁹ argento ⁊ auro
Et tam̄ legi⁹ ibidē. xviij. ambula coram me ⁊ esto pfectus
Ex quo patz q̄ affluēcia bouoz rex t̄paliū nō nēcio impedit
pfectionē humanā. et sic videt⁹ intelligendū in t̄pe messie
s. q̄ hoies etiā dono dēi speciali p bonā affluēciā bonoz t̄pa:
liū non impediē a dīna cognicōe et amore. s; poq̄ in ea p
fident. **¶** **Paulus.** **¶** Concedo tibi q̄ illi qui
sūt in magna pfectione cōstituti nō distrahunt p habundan
ciā bonoz t̄paliū a diuina cognicōe et amore. s; hoc pmet
solū ad magnos et pfectos sic abraham. s; ad cōez seu wlgā
rem pplm auctes p̄dicte testant⁹ oppositū. s. q̄ hui⁹i habun
danciā nō adiuuat s; distrahit. Cum autē messias debet cōez
doctrinā exercē omībz pplis p quā dēū cognoscant et ei adhe
reant oportz q̄ non eos alliciat seu attrahat p bona t̄palia q̄
de cōi cursu hoies ab hoc distrahūt. **¶** **Saulus.** **¶**
¶ Et si de cōi cursu verū sit q̄ habūdanciā t̄paliū bonorum
hoies distrahāt a diuina cognicōe et hui⁹i sicut auctes p te
allegate vidēt dicē. In t̄pe autē messie hoc erit nouū. s. q̄
hui⁹i habūdanciā t̄paliū non solū nō distrahunt. s; etiā ad
iuuāt hoies ad diuina cognoscenda. et bona opa exercenda.
Sic enī de cōi cursu nature est q̄ lupus agnū capiat et par
dus hedū et hui⁹i. Et tñ de t̄pe messie legi⁹ ysa. xj. **Habita**
bit lupus cum agno et pardus cuz hedo accubabit vitulus
et leo et ouis fil' morabunt⁹ t̄c. pari igi⁹ modo istud nouum
fore messie t̄pe debet credi. s. q̄ hoies bonis t̄palib⁹ repleti n̄
impediēt ex hoc a diuina cognicōe. s; poq̄ p ea adiuuent⁹ et
pfiāt. deo hoc opante de nouo in hōib⁹ sic int̄ bruta aīalia
sup̄dicta societatem insuetam factur⁹ est dicto modo. **¶**
¶ **Paulus.** **¶** In hac responsione seu cauillacōe tua
manifeste cōtradici⁹ doctrine magistri tui **Rabimoyfi** sup̄
dica. Dicit enī in li. de iudicib⁹ titlo allegato. caplo. xij. nō
ascendat sup̄ cor. q̄ in t̄pe messie cesset aliquid de cōsuetudine
mūdi. aut sit aliquid nouū in hys que facta sūt a p̄ncipio.
s; mūdos fm cōsuetudinē suam incedet. hoc enī qd dī in ysa.
Habitabit lupus cum agno. pabolicū est et enigmaticum et
figt q̄ isrl' habitabit cōfident⁹ cum impijs seculi qui figu
rant⁹ vt lupus et pard⁹ in scripturis. hec ille. Ex quo habes
q̄ fm tuū m̄grm non est dicendum q̄ cōsuetudo natural'
seculi mutet⁹ t̄pe messie. s; auctes hoc sonātes sūt exponende

tanq̃ pabolice. vnde patz q̃ dicere q̃ in tpe messie hoīes qui
cōir p affluenciā tpaliū bonoz alias distrahebant a cognicōe
spūaliū tunc p nouū donū dei per tpalia non distrabant. s;
pocut ad diuina seu in dīnis pficiant est manifeste oīra doc-
trinam expressam tui magistri.

Capitulū teraum in quo agē q̃ in sacra scriptura qñq;
agē de victoria spūali. et q̃ victoria spūalis est dignior seu
virtuosior q̃ victoria corpalis. **S**aulus.

Oīra scdm qd obidebas contra **R**abimoysem dicē-
tem q̃ messias vīctur⁹ erat vnūsum vi armorū qd
dīas esse falsum. asseris enī q̃ victoria xpī tui habu-
it esse mere spūalis tibi respondeo q̃ hec assertio tua est ma-
nifeste oīra cōez cursū loquēdi scripturaz. Est enī īsona
oībz victorijs que ī gestis sacre scripture repiunt. victoria
enī quā abraham habuit de quīq; regibz tpalis fuit. per quā
a melchisedech sacerdote dei excelsi benedictōez accepit eo q̃
deo ptegente hostes in manu seu potestate suā habuit. vt le-
git̃ gen. xiiij. **E**gipcjs etiā in mari vīrute dīna corpaliē sub-
mersis victoria diuina laudat̃ cantātibz moyse et filijs isrl̃
Dextera tua dñe sfregit inimicum. exo. xv. **I**dem de victo-
rijs iosue et de mltis alijs que tpibus iudicū in isrl̃ contige-
runt vsq; in tpe dauid qui fm te figura fuit xpī tui. **I**ste
etiam dauid qui plia dñi mltiplicat̃ pliauit. et graruz actio-
nes de tot victorijs agens ipi deo psallens dicebat. qui docz
manus meas ad plū. et digītos meos ad bellum. qd intel-
ligitur de corpali victoria. **N**on ergo repio p sacras scriptu-
ras discurrendo hanc victoriā spūalem quā tuo messie at-
tribuis. cui⁹ rōnes sic incōuenient impbas. **R**abimoy. qui
illud verbū. vastabit omīs fideles sech. qd intelligit̃ de mes-
sia de victoria corpali exposuit. sic et alia oīa in sacra scrip-
tura contenta que de victoria loquunt̃. de corpali victoria
intelligunt̃. **S**aulus. **V**ictoria spūalis
non solū repit̃ in sacra scriptura. s; etiam affirmat̃ ipam eē
meliozem q̃ victoria corpalis. **L**egit̃ enī pū. xviij. melior est
viro fortis et qui dñatur aīo suo expugnatoze vrbiū alias vz
bis. **R**atio autē quare paciens vir virtuose melior ē viro
forti. assignat̃ cōir ab expositozibz sic. **N**am pacētia que ē
virt⁹ ppe p̃sistit in fortitudine aīe p quā equanimit̃ tollerant̃

adūsa. Et ideo quāto aīa melior est corpore. tanto fortitudo
aīe est melior q̄ fortitudo corporalis. **R**atio autē scōi. s. cum di
cīt. qui dñatur aīo suo melior est expugnatore vrbū talis ē
Nam sensitiu⁹ appetit⁹ p̄ maiori pte in homībus dñatur ap
petitui intellectu. licet extra ordinē rōnis. **S**ed ille cui⁹ ratio
dñatur suo sensitiuo appetitui p̄ oīs dñatur dñis ceterorū
hoīm. ⁊ sic tale dñit⁹ vlt⁹ victoria maior est seu vtuosior qm
victoria corporalis. vnde dyogenes phis de alexādro magno
qui q̄plimas vrbes expugnauerat audacē dicebat q̄ alexā
der erat suus sui sui. nam dyogenes p̄ rationē dñabat suo
sensitiuo appetitui. cui. s. sensui alexander diligēt seruiebat.
mouebat enī alexander sollicitē p̄ ambitionē et cōcupiam.
quib⁹ tam dyogenes dñabat p̄ rationē eas subiciens. **H**abes
igīt p̄ auctē sacram et rationē q̄ est dare victoriā spūalē
et q̄ talis victoria est melior q̄ victoria corporalis.

Capitulum quartū in quo oñditur q̄ verus messias de
quo loquit̄ scriptura excellentior et pfectior in pphetis p̄nos
ticaē. non solū homībus. s. etiā angelis dei. **S**ilr q̄ redemptō
in pphetis p̄ messiam pmissa ceteris redemptōib⁹ de quibus
in scriptura fit mentio est pfectior. et p̄ oīs q̄ huic redēpto
ri. s. messie cōpetit victoria pfectior ceteris victorijs. s. vic
toria spūalis. **S**aulus.

Hvdio illa que dicis de victoria spūali et de ei⁹ cōpa
tione ad corporalē victoriā. **S**ed vt ista ad ppositū
tū applicetur oportet te duo pbare. quorū vnū est q̄
hui⁹i victoria spūalis p̄neat ad verū messia. **A**liud vero
q̄ p̄ talem victoriā quā dicis spūalem messias tuus rede
mit populū isrlitcū seu suos fideles. **P**aulus.

Concedo tibi q̄ hec sūt p̄ me pbanda. **E**t ideo prius pba
bo p̄mū. deinde scōm. **A**d pbationē igīt p̄mi p̄suppono tibi
duo. vnū est q̄ messias de quo loquimur excellentior ⁊ p
fectior p̄noticaē in pphetis esse ceteris quibuscūq; hoīb⁹.
Aliud est q̄ redemptio in pphetis p̄ messiam pmissa ceteris
redemptionib⁹ de quibus in sc̄ptura fit mentio est pfectior.
p̄mū patet nam licet in veteri testamēto mlti fuerūt sancti
et pfecti viri. vt patriarche inē quos p̄ncipalis fuit abrahā
cui facta est pmissio future b̄titudinis. gen. xxi. **S**imilit̄
fuerunt et p̄phete de quibus moyses fuit p̄ncipalis in legis

datione et in dei cognitione et in miraculorum operatione put
de eo testatur scriptura de utro. ultimo. Et non surrexit ultra
propheta in israel sicut moyses. quem nosset dominus facere ad faciem
in omnibus signis atque portentis terrae. Si fuerunt alii qui eo quod
populum israel saluauerunt ab hostibus dicuntur saluatores. ut legitur
de aboth. iij. iudicum. Suscitauit dominus eis. scilicet filiis israel salua
torem vocabulo aboth alias hayoth filium Gera filium gemmi
qui utraque manu per dexteram utebatur terrae. Si de sompnone le
gitur iudicum. xij. Ipse saluabit israel de manibus philistinorum
et sic de multis alijs. tamen inter omnes illos nullus fuit tante per
fectioris quod de eo dicantur tam magna et sublimia sicut dicuntur de
messia promisso. Ex quo patet propositum. scilicet quod messias promissus in
ter ceteros patriarchas et prophetas seu saluatores fuit excel
lentior. **S**aulus. **A**llega illa magna et
sublimia que de messia dicuntur in prophetis. sic quod de nullo al
io filia dicuntur. **P**aulus. **P**saie. liij. cum
de redemptione seu saluatione ultia que per messiam erat fi
enda loqueretur dicens. quod pulchri super montes pedes annuncian
tis et predicantis pacem. annunciantis bonum. predicantis salutem.
dicentis. syon regnabit deus tuus terrae. Et infra. pauid dominus brach
ium sanctum suum in oculis omnium gentium. et videbunt omnes fines
terre salutare dei nostri terrae. Et infra. precedet enim vos dominus et
congregabit vos deus israel. que et multa alia que in hoc con
textu continentur de redemptione que per verum messiam erat fienda
hinc omnes expositores tam nostros quam tuos intelligunt. et ut ibi
dem declararet propheta maximam dignitatem huius redemptoris
in eodem contextu nullo alio interposito subdit. Ecce intelliget
super me exaltabitur et eleuabitur et sublimis erit valde. Quis
autem sit iste seruus de quo loquitur propheta translatio caldaica
ostendit dicens in hoc loco. Ecce intelliget super me messias.
quid autem significent verba prophete in hac etiam replica tunc excellen
tissima cum dicit. exaltabitur et eleuabitur et sublimis erit val
de. Talmudici expositores in hoc loco declarant dicentes super
hys verbis sic. Exaltabitur plus quam abraham. et eleuabitur plus
quam moyses. et sublimis erit valde plus quam angeli ministri. scilicet deo
ministrantes. Ex quibus verbis prophetis scilicet cum talmudicis ex
positioibus satis habes quod nulli primum nec prophetarum tanta dig
nitas competat sicut messie. qui non solum maior quam abraham pater
fidei et quam moyses in tota domo dei fidelissimus. numerus. xij. sed

et sublimior q̄z angeli dei denotat. p̄^o p̄suppositū manifestū
est. 2° vero p̄suppositū. s. q̄ redēptio que p̄ messiam erat fieri:
da est excellentior alijs ceteris que in p̄teritis t̄pibus fuerunt
p̄batur p̄ illud ysa. xlv. **I**sr̄l saluat^r est in dño salute eter
na. non confundem̄ et non erubescetis vsq̄z in seculūz seculi.
Ex quo patz q̄ salus ista est p̄petua non habens finē qđ non
potest dici de aliqua saluatione quāz in p̄teritis t̄pibus filij
isrl̄ habuerunt. om̄s enī fuerūt limitate in t̄pe. q̄a solū cer
tis t̄pibus durauit. ut patz de egip̄tica et babilonica et alijs
p̄cularibus. **S**aulus. **V**erba hui⁹
auctis quā vltimo allegas vident loqui de p̄terita saluatōe
Dicit enī. isrl̄ saluat^r est in dño que est de p̄terito. non enim
dicit saluabit^r. **E**x quo patz q̄ t̄pe ysaie loquētis illa salua
tio de qua loquit^r iam trāsiuerat in p̄teritū. s. ista de qua agi
mus futura erat t̄pe isti⁹ p̄phete. et ideo non videt^r q̄ de ip̄a
p̄pheta loquat^r. **P**aulus. **T**ua camillatio
nullū habet hic locum. tū quia māifestū est q̄ p̄phete sep̄s
sime loquunt^r de futuris p̄ modū p̄teriti. et hoc p̄pter certitu
dinē p̄phete. **I**lla enī que a deo sibi reuelant^r ita iudicat^r eē
certa ac si essent p̄terita. licz nondū inchoata. qđ patz in q̄z
plimis locis. et ī hoc caplō patz p̄ me allegato vbi dicitur.
Consolat^r est dñs ppl̄m suū redemit isrl̄m viderunt om̄es
termini salutare dei nr̄i. que om̄ia p̄tunc erāt futura et ad
huc p̄ te expectant^r. et tamē loquit^r p̄ modū p̄teriti. cum quia
t̄pe hui⁹ p̄phete manifestū est q̄ nulla fuit facta saluatō seu
redemptio p̄petua seu eterna. etiā h̄m te. **E**t ideo necesse est ut
intelligant^r verba p̄phete de futuro. quoz veritas saluatur
ratione iam dicta. **P**redictis igit^r duobz p̄suppositis iā p̄
batis facili^r ex eis ocludit^r p̄mū p̄ me p̄bandū s. q̄ victo
ria sp̄ialis p̄ncipalit^r p̄tineat ad verū messiam. **S**ic enī nālīe
actua p̄portionant^r suis passiuis. silr et forme substāles suis
materiis ut ex documētis phisicis habet^r. ut p̄fectiores forme
decan^t materiis p̄fectioribz et huiōi. **S**ic in p̄posito p̄fectiori
redemptori. silr et p̄fectiori redemptōi p̄fectior victoria debe
tur. **C**um aut^r exp̄dictas patz q̄ p̄fectior redemptor inter cete
ros de quibus p̄phete loquunt^r verus messias est. **S**imilit^r et
inter redemptions alias redemptio p̄petua est p̄fectior. sequit^r
q̄ p̄ victoriam sp̄ialem que p̄fectior est t̄pali ut dictūz est. re
demptor p̄fectior redemptions p̄fecta; suis redemptis acq̄rat

quod fuit probandum primo.

In Capitulo quinto in quo ostenditur quod illa que in prophetis pronuntiata sunt tradunt sonantia bella seu victorias corporales non sunt applicanda primo aduentui messie sed secundo.

Saulus.

De hoc quod modo probas non est magna controuersia inter me et te. sicut enim faciliter concederem tibi quod messias promissus perfectior est inter ceteros homines qui dicuntur saluatores seu redemptores. **S**ilr et quod redemptio per ipsum expectata perfectior atque validior seu diuturnior sit ceteris. silr et tibi concedo quod victoria sua potentior sit atque validior ceteris. alie enim victorie non se extenderunt ad omnes filios seculi. sed ad totum uniuersum. sed tantum ad aliquas gentes et certa climata et hoc cum modica duracione. victoria autem messie totum uniuersum ad semper subiugabit. unde in istis facile concordarem. Sed maior pars totius nostre controuersie in hac parte consistit in hoc quod tu asseris vix messiam victurum esse pacem. non autem corporaliter vincendo seu supprimendo quod est manifeste contra auctores sacre scripture. **L**egitur enim zacharia. ultio de quodam bello iherosolimitano in quo omnes gentes debent congregari. et erit ciuitas capta et pro ea liberata. **E**gredietur dominus et pluriabit contra gentes illas sicut per liam est in die certaminis. et per multa que ibidem predicantur que pertinent ad victoriam corporalem illius belli concluditur. **E**t erit dominus rex super omnes terras. **I**n die illa erit dominus vnus. et nomen eius vnus. **E**x qua prophetia habes manifeste quod per victoriam corporalem erit deus rex super omnem terram. **S**ilr et nomen eius vnum. quia non nominabitur diuersis nominibus seu cultibus sicut in presenti tempore. sed omnes gentes sub vna fide et vno ritu deum colent. que quidem concordia finalis per victoriam messie supradictam que corporalis est expectatur. **S**ilr quod dicit sophonie iiii. tunc reddam populis labium electum ut vocent omnes in nomine domini. et huiusmodi et humero vno quod usque hodie non est impletum. tamen erit in futuro postquam deus effuderit iram suam super gentes et regna prout ibidem habetur. que tamen effusio ire per corporalem subuersionem intelligenda est. **I**tem quod habetur ezechiel xxxviii. et xxxviiii. de phio gog et magog. quod quidem plium manifeste pronuntiat corporale et cum bellicis armis exercitatum. **I**n qua prophetia multa et varia ponuntur que nullo modo possunt exponi nisi de actibus bellicis et huiusmodi. **I**n cuius fine redemptio

populi israelita ponit cum ibidem subdit ocludendo. **N**unc
conuertam captiuitatez iacob et miserebor domui israel etc.
Ex quibus manifeste habet quod per bella fortissima corpea et per vic-
toriam corporalem redimendus est israel virtute divina per messiam. et hoc
subiungendo et supprimendo gentes aduersas. non autem paciendo
ut tu videris sentire. **P**aulus. **S**i bene at-
tendis ea que dicta sunt super duo sunt aduentus generales mes-
sie seu christi de quibus sacra scriptura mentionem facit. non scilicet
sed quicquid de uno. quicquid de alio. **I**n quibus duobus aduentibus licet
idem sit christus seu messias veniens. non tamen sub eadem for-
ma sed sub diuersa seu opposita. nec ad eundem effectum proximo pro-
cedendum. sed ad diuersos prout ex sacris auctoribus posset probari. **I**n pri-
mo enim aduentu messias pronuntiatur venturus in forma maxi-
me mansueta et humili. de qua ysaia. xlii. quod calami quassati
cum non conterer. et linum fumigans non exstinguet. et zacha-
ria. ix. de eodem legitur. **E**cce rex tuus venit pauper et equitans super
asinum etc. **E**x quibus et filiis manifeste ostendunt prophetam quod-
dam aduentum christi fore in forma maxime humilitatis et sine
aliquo bellico tumultu. de tempore autem et effectu principali et proximo
huius aduentus habes per danielum cum dicit daniel. ix. lxx. ebdoma-
de abbreviate sunt super populum tuum et super urbem sanctam
tuam ut consummaretur puercatio. et finem accipiat peccatum. et deleatur
iniquitas. et adducatur iusticia sempiterna etc. **E**x quibus habes
manifeste quod messias iuxta pronuntiationes propheticas venturus
erat in forma mansuetissima et humili ad consummationes et pec-
cata atque iniquitates tollendas. et hoc in tempore danieli reuela-
to. **E**st autem secundus aduentus messie de quo propheta aliter loquitur
tam circa formam sub qua venturus est. quam circa effectum principalem
sui aduentus. de quo secundo aduentu daniel. vii. aspicebam
in visu. et ecce quasi filius hominis veniebat et usque ad antiquum dierum
peruenit. et in conspectu eius obtulerunt eum. et dedit ei potestatem
et honorem et regnum. et omnes populi tribus et lingue ipsi serui-
ent. potestas eius preterita eterna que non auferetur. et regnum eius
quod non corrumpetur. **Q**ui quidem filius hominis de quo propheta loquitur
in hoc loco intelligitur etiam secundum expositores tuos ipse messias.
Effectus autem huius aduentus declarat a danieli in eodem capitulo
cum dicit. **I**udiciu[m] sedit et liberi accepti sunt. **H**abes igitur mani-
feste auctoritate danielis. quod christus venturus est aliquando non in forma
mansueta seu humili. sed sub forma maxime maiestatis et

potestatis. habes etiā q̄ effect⁹ hui⁹ aduentus est nō ad delēdas
iniquitates p̄cēdo peccatoribus sic in p̄mo aduentu seu sal-
uādo. s; adiudicandū seu puniendū iniquos ⁊ peccatores ⁊
hui⁹ p̄ suū rectuz iudiciū. Et de hoc scōo aduentu. s. ad iu-
diciū etiā loquunt̄ p̄phete in m̄ltis locis. vt cu; dicit̄ ysa.
iij. dñs ad iudiciū veniet cum seniorib; populi ⁊ p̄ncipib;
eius ⁊c. De tpe aut̄ hui⁹ scōi aduentus non habent̄ reuela-
tiones p̄phete sic de p̄mo. Si vis ergo o saule non deficere
in scrutinio scripturarū de vtroq; aduentu xp̄i loquendū a
vero sensu p̄ eas int̄ro. distingue hui⁹ duo tpa et duos ad-
uent⁹ et illa que videris in p̄phetiis locucōnibus p̄nentia
ad remissionē peccator⁹ et delectōnē iniquitatū et hui⁹. appli-
ca p̄mo aduentui in quo ista p̄ messiam teste daniēle debue-
runt impleri. ad que non requirūt̄ tumult⁹ seu strepitus ar-
mior⁹. Non enī vincēdo hoīes p̄ potēciā erat ventur⁹ xp̄c ad
dimittenda p̄c̄ta et ad saluandos hoīes. s; pot⁹ p̄ humilitatē
et paciēciā ab eis durissīma et acerba paciēdo. In remittē-
do enī p̄c̄ta et delēdo iniquitates nō requirūt̄ bella corpea q̄
sūt̄ extra aīam vt est manifestum. Illa autem que videris
in scripturis que de aduentu dei seu xp̄i loquunt̄ p̄mēcia ad
p̄lia et cōiectacōes corpeas. vt illa que allegas de gog ⁊ ma-
gog. ezech. xxxix. et de p̄lio ih̄l'imitano zacha. ix. Silr de ef-
fusione furoris dei sup̄a gentes. Sophonie. iij. applicare de-
bes scōo aduentui in quo xp̄us ventur⁹ est non vt passurus
ab iniquis. s; pot⁹ vt index potētissim⁹ ad puniendū om̄s si-
bi rebelles cum anti xp̄o duce eor⁹. Et sic p̄ distinctionē hui⁹
tp̄is et aduentui cōcordabis scripturas

¶ Capitulum. vi. in quo ostendit̄ q̄ modus redemptionis
populi dei p̄ messiam per scrutiniū scripturarū p̄mo fundari
debet. ⁊ sequentē vero ei⁹ sgruitas seu oueniēcia p̄ rationem
quantum humana fragilitas p̄mittit̄ inuestiganda.

Saulus.

Aodio distincōez tuam quā etiā alias p̄posuisti m̄
de duobus aduentibus xp̄i. s; loquēdo de p̄mo adue-
tu messie de quo nūc agim⁹. in quo dicit̄ ipm fuisse
ventur⁹ ad parciendū p̄c̄tis et delēdas iniquitates et hui⁹.
In quo actu non requirūt̄ potēcia armior⁹. s; pot⁹ hūilitas
et paciēcia. et sic ab homib; durissīma seu acerbissīma xp̄us

seu messias padēdo daret sinez peccato ⁊ dēleret iniquitates.
ad quod nō video te allegare rationē nec auctem. cum tam
sit valde remotū a credulitate humana. cum de⁹ ad quē solū
puet dēlere iniquitates et tollere peccata nō indigeat aliq
causa media ad hoc faciendū. s; sola sua liberalitate et sum-
ma mīa hoc facere potest. De ipso enī legiē Exo. xxxij. q; ipse
est mise ricors et clemēs padens et multe miseracōis et ve-
rax. qui custodit mīam in milibus. qui auferit iniquitatem
⁊ scelera a tq; pēa. p istas enī vias dñi ab ipso deo moysi re-
uelatas s; uenit deus peccata dēlere sine hoc q; aliquis iustus
p acquirenda tali remissione padatur. unde et nūi. xiiij. qñ
dens ppter pēa populi ipm deum maxime irritantis vole-
bat pplū isrliticiū dēlere seu pcutere in peste. moyses p eis
interpellans ad deum sibi repētabat hui⁹ōi vias mīe sue
quas alias sibi reuelauerat sic dicens. Domīe longanimis
et multe mīe auferens iniquitatem et scelera. Et infra di-
mitte obsecro peccatū ppli tui hui⁹ fm magnitudinem mīe
tue. Et subdit infra. Dixitq; dñs. dimisi iuxta verbū tuū
Ex quo patz q; ad dimissionē pētoz seu scelerū p deum non
requirit nisi sola misericordia diuina. non ergo requirebat
messiam venisse ad padendū dura seu aspera vt de⁹ dimit-
teret scelera atq; peccata. s; solū suffecisset oracō ipi⁹ messie
p populo. sicut et moyses in hystoria sup̄dicta legiē fecisse.

Paulus. **V**erum est in dubio q; hoc mis-
terū de quo agimus. s. de modo redemptōis hūane p xpm ē
valde remotū a nro naturali ingenio seu intellectu cuz sit
oīno sup̄ naturā. et iō aucte sacre scripture fundari oportet
illud qd veritas fidei nre in hoc tenet. Ea enī que ex sola di-
uina volūtate pueniūt sup̄ oīne debitū creature sic misterū
redemptōis de quo agim⁹ nobis inotescere nō pnt nisi qñ
in sacra scriptura tradant. p quam diuina volūtas nobis
innotescat. Idarco in p̄mis recurrendū est i hoc ad scriptura-
rum scrutiniū loquendū de redemptōe seu de modo redemp-
tōis populi dei p messiam. qd cum in scripturis iuenimus
iuestigāde sunt rationes que p hūana fragilitate repiri pos-
sunt ad agruitatē seu ouenientā modī redemptōis p̄nētes
vt sic rationes humane sint consone scripturaz testimonijs
Paulus. **P**lacet michi vt istū ordinem
teneas in hac materia. s. vt pmo ostendas p sacras auctes

si tamen potes istum modum redemptionis quem presupponis videre licet quod messias promissus redempturus erat populum a peccato patiendo ab hominibus dura et acerba. non autem vincendo corporaliter aduersarios. hoc enim reputo tam remotum a ratione naturali humana quod non nisi diuina auctoritate clara et expressa debet a prudenti viro dignum fide existimari. Si autem hoc poteris ex sacris eloquiis ostendere quod tamen non credo. tunc poterimus ad rationes congruitatis seu conuenientie procedere.

Capitulum. vii. in quo ostenditur quod ille finis dei de quo loquitur ysa. capitulo. liij. per totum et in fine precedentis capituli est verus messias. non autem populus indeorum sicut **Rabisal.** false finxit. et quod ex illo capitulo cum fine precedentis habentur. xi. conclusiones plane tradite que proprie messie nostro applicantur quia non per potentiam armorum alios vincendo. sed potius patiendo et moriendo suos redemit a fuitute peccati. non autem a fuitute corporali humana. **Paulus.**

Quod messias redempturus a peccato erat populum non vincendo corporaliter aduersarios. sed potius patiendo ab eis crudelia et acerba usque ad mortem inclusive satis declaratur ab illo euangelico propheta ysa. liij. capitulo in quo locuturus de hac materia que ut tu asseris et verum est valde remota a naturali ratione humana sic dicere incipit. Quis credit auditui nostro. quod. d. vix vel raro credibile est hominibus prefertim luce fidei carentibus illa que dicitur sum de messia predicto quod impletum fuit prefertim in iudeis qui per maiorem partem non crediderunt misterium passionis de quo hic ait propheta. nec hodie ut vi. deo credunt. unde recte propheta in exordio annuntiationis huius misterii incipit. Quis credit auditui nostro. fides enim est ex auditu. unde uestri doctores sepe dicunt de hijs que per traditiones antiquorum recipiunt quod ex ore auditus didicerunt. Que autem sunt illa tam difficilia ad credenda declarat plane in hoc loco et principaliter illa que de messia de quo agitur sunt in proposito nostro attendenda. **Paulus.** Ex illo capitulo ysa. s. liij. non potes fundare intentum tuum. non enim ibi loquitur propheta de messia put tu presupponis. sed potius loquitur ad istam de populo indeorum de quo loquitur qui de vno homine. sicut exo. iij. dicit. filius meus primogenitus israel. Sic enim exponit **Rabisal.** expositor noster applicando omnia que in hoc capitulo continentur. s. languores

plagas despect⁹ ignominiā et hui⁹di . p^olo iudeoz i captiuitate hodierna existentiū . nō aut ad messia . et ideo sinistre de h^o capit^olo sumis extra me argumentū . **Paulus .**

¶ Q^{uod} cap^lm sup^odictum . s . ysa . liij . intelligat de populo iudeorum in hodierna captiuitate existentiū . nō soluz l^{ra} non patit⁹ . s^{ed} etiā est incōsonū tuoz antiquoz expositōibus . tunc enī **Rabīsal** . et alij m^u bene intelligentes hāc falsā finxerunt expositionē vt misterū passionis saluatoris n^{ost}ri q^{uo}d i hoc cap^lo plane tradit⁹ occultare seu offuscare possint . **¶** At nō p^{ro}sonet p^{ro}dicta falsa expositio antiquoz tuoz veris assertionibus patz ex iam dictis nam ut sup^o tibi dixi in trāslatione caldaica jonathe que vt nosti equalis ē auct⁹is texui . eo q^{uo}d talmudica antiqui cōiter tenēt translationē traditam fuisse ab aggeo . zacharia . et malachia pphetis oppositū manifeste p^{ro}uenit . Nam super illud verbū . **Ecce intelliget suus meus** . q^{uo}d est in fine p^{re}cedentis capituli . et p^{ro}uenit cum capit^olo sup^odicto . s . legis translatio sup^odicta h^{ic} . **Ecce intelliget seruus meus messias** . vnde manifestū est s^{ecundum} p^{ro}dictam trāslationē q^{uo}d cap^lm istud de messia loquit⁹ . non aut de populo iudeorū . Idem patz p^{er} talmudicos expositores qui de excellēcia illi⁹ serui dei de quo dic^{it} . **Exaltabit⁹ et eleuabit⁹ et sublimis erit valde** . dicunt q^{uo}d ille suus dei . s . messias de quo in hoc capit^olo p^{ro}pheta loquit⁹ . erit exaltat⁹ et eleuat⁹ et valde sublimis p^{ro} q^{uo}d q^{ui} abrahā et moyses . et p^{ro} q^{ui} angeli qui deo m^{is}trāt ut largius tibi supra cum de excellēcia redemptoris ageretur p^{ro}posui . q^{uo}d vt manifeste vides nullo modo posset verificari de p^{ro}lo iudeoz . vnde expositio **Rabīsal** manifeste est insona dictis antiquoz tuoz . et p^{ro} q^{uo}d nō debes eam repudiare et reputare falsam et ficticiam ratione p^{ro}dicta . **Saul .**

¶ Licet translator Caldaicus et etiam alij talmudica anti^{qui} qui exponāt hoc cap^lm . s . ysa . liij . de messia intelligi . veruz tamē ex quo habeo tantū doctorem sic **Rabīsal** . asserentem oppositū sufficit michi satis ad euacuandaz rationem tuam contra me ex hoc cap^lo . ad hereo enī in hui⁹di expositione dictis **Rabīsal** . **Paulus .** **¶** Enasio tua nullo modo habet hic locum . tum quia dicta **Rabīsalomo** . nullo modo habent equalem auct⁹em sicut translatio Caldaica q^{uo}d s^{ecundum} oēs tuos a tribus pphetis fuit tradita vt dictū est . nec etiam sicut anti^{qui} talmudici quorū vnus de expositozibus

fuit **Rabifal**. put est manifesta et notoria in oibus scolis
indeoy. vn aliq magis moderni qz **Rabifal**. dimissa falsa
sui expositione in hoc loco secuti sunt translationem caldaicam
et expositione suoy antiquoy. tum quia verba supdicti
capituli nullo modo tollerant huiusmodi falsam et fictam **Ra**
sal. expositione. ¶ **Saulus**. ¶ Volo audire a te
prius qui sunt illi moderni expositores nri qui dimissa expo
sitione **Rabifal**. sequuntur caldaicam translatione et antiquo
ru expositione. et consequent ostende michi que sunt verba in
pdicto capitulo contenta. que exponet **Rabifal**. nullo mo
do possent tollerare vt asseris. ¶ **Paulus**. ¶

¶ **Rabimoyfes Gerudei**. in sua glosa sup gen. xix. dicit
sic. Rex messias habet dare cor suu ad petendu miseraciones
p israhel. et ad ieiunandu et humiliandu se p eis. sic scriptu
est ysa. liij. Ipse aut vulneratus est ppter iniquitates nostras
attritus est ppter scelera nostra. hec ille. Ex quo habes mani
feste q hoc capitulum fm ipm doctorem loquitur de xpo ad israhel
Sic et translator caldaicus et alij expositores exposuerunt.
non aut de populo indeoy vt **Rabifal**. fingere voluit.

¶ **Saulus**. ¶ Declara michi que sunt verba in caplo
supdicto contenta que nullo modo possunt tolerare. q capitu
lulu illud intelligat de toto populo indeoy. put **Rabifal**.
exponit. ¶ **Paulus**. ¶ Omisiss alijs que ad hoc
faciunt eo q forte non de necessitate scindant. tria tamen con
tinent in pdicto caplo que nullo modo applicari pnt populo
indeoy in hac captiuitate existenti. quoy vnu e q populus
indeoy licet multipliciter sit vulneratus et attritus in hac capti
uitate. non tamen hoc patitur ppter iniquitates gentiu seu ppter
scelera eoy. ita ut gentes recipiant a deo salutem seu ventu
ppter merita indeoy talia a gentibus paciendi. hoc eni no
solu est manifeste falsu cum sit contra diuinu iusticia fm qua
deus reddidit vnicuiq fm opa sua. sed etiam est contra men
tem oim expositoꝝ tuoy. Ipi eni nemie discrepante credunt
q gentes que mo supprimunt seu affligunt pplm iudaicum in
hac captiuitate finaliter sunt ppter hoc puniendi p deum de quo
intelligit. alias intelligat illud iohelis ultimo. Enogabo
oms gentes et educam illas in vallem iofaphat. et discep
tabo cum eis ibi sup pl'o meo et hereditate mea isrl' qs dis
perferunt in nacibus. et terram meam diuiserunt. et super

populū meūz miserunt sortem. Cum igit̃ ppheta testat̃ de
suo dē de quo hic loquit̃. q̃ linore suo alij sūt sanati. ⁊ q̃ do-
mī in eum impo sint iniquitatē. s. penam oīm alioz. s. hoīm
sequit̃ q̃ nō loquit̃ ppheta hic de p̃lo iudeozum p̃ cui⁹ penas
alij nō saluant̃. s. pot⁹ puniunt̃. Item scdo de isto seruo dē
testat̃ ppheta q̃ iniquitatem non fecit nec inuentus est dolus
in ore eius. qd̃ non solū de iudeis est manifeste falsum vt pa-
tet p̃ euidentiaz rei eo q̃ oīs p̃ maiori pte sint pleni vsuris
et iniquitate et dolo. s. etia⁹ p̃ auctez sacre scripture habetur
manifeste q̃ in hac captiuitate sūt ppter peccata ppria eozū
et q̃ si de peccatis eoz peniterēt et ouerterent̃ ad deum statim
essent redempti. vt habet̃ exp̃sse deutro. xxx. etiam s̃m expo-
sitōnem tuozum hoc est etiam stra mentem doctorum tuozū
qui p̃supponentes q̃ in hac captiuitate sunt ppter magnum
peccatum seu magna peccata. Inter se inquirant quod sit
illud peccatū vel que sint illa peccata. vnde aliqui dicunt
sic **Rabīsal.** licz irrationabilē q̃ ppter peccatū vituli in de-
serto fabricatū. De quo habet̃ exodi. xxxiij. alij vero dicunt
q̃ ppter varia p̃cta singuloz. alij dicunt ⁊ forte veri⁹ si recte
intelleuissēt vt infra deo dante patebit. q̃ p̃ctm ppter quod
sunt in hac captiuitate nō est eis notū seu reuelatū. s. occul-
tum. Sed quicqd̃ sit de istis manifestum est q̃ oīs concordant
q̃ popul⁹ iudeoz non est sine peccato seu iniquitate. nec pp̃
aliaz genatū p̃cta. s. pp̃t sua ppria. Et sic habet̃ q̃ s̃uus dē de
quo loquit̃ ysaias. qui sine peccato ē. non potest intelligi de
populo iudeoz. s. de aliquo dē suo qui est oīno inuimus a pec-
cato. Item tercio de isto seruo dē ppheta in fine hui⁹ capituli
dīat. q̃ p̃ transgressoribus exorauit qd̃ non potest intelligi
de populo iudeoz qui solū nō orat p̃ gentilibz. ymo cotidie
orat p̃ destructiōe **Romani** imperij et p̃sertim p̃ destructio-
ne ecclīe xpī et discipuloz ei⁹. vt patet p̃ quādam orationez
que cotidie ab eis dīc̃t in suis synagogis in qua inter que-
dam alia exp̃sse dīc̃t. oīs heretici subito pereant. que verba
Rabīsal. **Rabimoy.** et ceteri sic exponūt. Ista heretici sunt
discipuli nazareni. vide ergo si de talibus pot̃ verificari illd̃
p̃ transgressoribus exorauit. Ex quibz habes manifeste q̃ seru⁹
dē de quo loquit̃ ppheta in p̃dicto caplo. non est popul⁹ iu-
deozū. nec aliquis iustus. quo alius iustus creat⁹ sit maior.
s. aliq̃s dē seru⁹ qui angelos et ceteros seruos dē in dīgtate

precellit. unde et de xpo predixit. exaltabitur et elenabitur
et sublimis erit valde. pnt sup allegatū est iuxta expositio:
nē tuorū doctorū qui hec verba exponūt sic. exaltabit sup
abraham. et elenabit sup moysen. et sublimis erit valde su-
per angelos deo mīstrātes. qui quidez huius dei p vulnera et a-
flictiones et mortez quas passiū? erat ceteros a peccatis et
a penis peccati erat redemptur? ut testat manifeste ppheta i
hoc caplo dicens. vere languores nostros ipse tulit. et dolores
ipse portauit. **I**tem vulneratus est propter peccata nostra.
ateritus est ppter scelera nra. disciplina pacis nre sup eum.
et liuore ei? sanati sum? et sic de alijs. **E**x contentis igit i hoc
caplo cum fine pcedentis capitli ipi immediate coniuncti inter
alia ad materiā nram penencia māifeste habes. xi. **P**rimū
est q? iste redemptor huius dei excellēdor est ceteris sanctis. tā
in celo qz i terra existētibz. de quo dicit. exaltabit et elenabit
et c. pnt p tuos doctores expositū est. **S**cōm q? ipse fuit in suo
exordio puul? et humilē ortū habens. de quo dicit. ascendit
sicut virgultū et sic radix de terra siccitū. **T**erciū est q? in
suo pgressu fuit despectus et quasi ad nichilū reputatus. de
quo dicit. despectū et nouissimū viroz et c. unde nec reputaui
mus eum. **Q**uartū q? fuit vulnerat? ppter iniquitates nras
f. tollendas. unde dicit. **E**t liuore ei? sanati sumus. et infra.
iustificabit ipse iustus suos meos mīstos. et iniquitates eoz
ipse portabit. **Q**uintū q? omīs iusti ppter ipm de lege cōi erra-
uerunt a via salutis. et ipse oēm iniquitatez portauit. f. quo
ad penas. de quo dicit. **O**mīs nos quasi aues errauim? et de?
imposuit in eum iniquitates oīm nrm. **S**extū q? has penas
siue dolores vsqz ad mortem meliusue voluntarie et patientē
sustinuit. de quo dicit. oblat? est quia ipse voluit et sicut ouis
ad occasionē ducet et quasi agnus coram tondeute et c. **S**epti-
mū est q? totū hoc fuit ppter scelus populi. ipse tamē mund?
erat a peccato. unde dicit. ppter scelus populi mei pēssi eum
Et infra. qui peccatū nō fecit nec inuent? est dolus in ore ei?
Octauū q? ipse huius dei debebat habere victoriā et foras spoli-
lia diuidē eo q? tradiderit in mortem aīam suā. de quo. **I**deo
disparāz ei plūmos et foras diuidet spolia p eo q? tradidit
morti aīam suam. **N**onū q? ipse erat reputand? malefactor
sen sclerat?. de quo dicit. **E**t cum scleratus reputat? ē. **D**ed-
mū q? iste huius dei p mortem et alia que tollerant licet oīa

peccata sufficienter sustinuit. non tamen omnium effectiue. sed multorum.
Vnde dicit. **E**t ipse propter multorum tulit. **V**nde etiam quod tanta
fuit caritas huiusmodi huius dei quod etiam pro suis aduersariis et affligen-
tibus ipsum atque occidentibus deum orauit. de quo subdit. et pro
transgressoribus rogauit. **D**uodecimumque quod ista que in hoc capitulo
traduntur sunt valde remota a naturali ingenio. de quo dicit
quis credidit auditui nostro ut superius expositum est. quod quidem omnia
et singula proprie applicantur vero messie nostro si diligenter fueris
scrutatus gesta sua tam in vita quam in morte. habes ergo ex con-
tentis in predicto capitulo quod tibi dixeram. scilicet quod verus messias
non per potentiam armorum alios vincendo et superando. sed pa-
cendo et moriendo suos erat redempturus. et hoc a fuitute peccati
non autem a subiectione seu fuitute humana.

Capitulum viii. in quo ostenditur quod licet deus potuisset hominem
redimere a peccatis sine passione et morte christi. non tamen ex
hoc dicendum est quod frustra hominem per christi passionem redemit.

Ideo intentum tuum fundari in dictis ysaie capitulis superius
dictis. que quidem capitula si de vero messia intelligan-
tur. appositum tuum videtur aliquantulum fundari in auctore. sed
quia in superius dictis dixisti quod per quod per scripturarum scrutinium de re-
demptione seu modo redemptionis populi per messiam loquendum
inuenissemus auctorem sufficientem quod consequenter erant inuestigare
de rationibus quantum per humana fragilitate recipi possunt ad
agruentatem seu conuenientiam modi redemptionis in scriptu-
ris inuentum pertinentes. ut sic rationes humane scripturarum
testimonij consonarent. **I**darco ad prius procedendum videtur ad
rationes. **C**irca quod audeo tibi dicere quod predictus modus redemp-
tionis quem tu vis apparere ad verum messiam. scilicet quod paciendo
et moriendo suos esset redempturus a peccatis est non solum incon-
sonum. sed omnino repugnans dictamini naturali humane rationis.
quod patet multiplici ratione. **E**t primo per considerationem diuine omni-
potentie. **C**onstat. enim. quod deus per suam omnipotentiam omnia potest
sine medio facere que cum aliquo medio facit. **V**idetur enim in
per scriptum. **O**mnia quecumque voluit dominus fecit. **C**um ergo potuit redi-
mere populum suum a peccatis sine hoc quod seruus dei tam exalta-
tus et sublimis patere. frustra ergo per mortem messie omnis
saluauit cum sine hoc eos saluare potuisset. **I**n naturalibus

enī operibꝫ que a deo sūt ordinata frustra. dīcāt fieri p̄ plura
qđ potest fieri p̄ pauciora iuxta sūiam phī. et sīlī i huiꝫ di-
uinis opibꝫ est dīcendū que opa dīuina sūt tanqꝫ a deo cre-
ta mota et regulata. **P**aulus. **C**ōcedo tibi
qđ deꝫ potuit saluare populū suū a p̄ccīs sine hoc qđ x̄ps mor-
tem patereꝫ. potestati enī dīuine cūcta subiacent. vnde ysa-
lix. Ecce non est abbreviata manꝫ dñi vt saluare nequeat.
Sed hoc ītelligendū est simplr et absolute nulla p̄suppōe fac-
ta. sꝫ ex aliqua suppōe p̄posita aliter est dīcendū. **S**i enī sup-
ponat qđ s̄m dēi p̄sāam seu dīspōnez que cassari nō p̄nt deꝫ
erat saluaturꝫ populū p̄ mortem x̄pi. hac suppōe facta nō
erat simul possibile x̄pm nō pati et hōiem alio mō qꝫ p̄ eius
passionem liberari. volūtas enī dīuina seu eīꝫ consiliūz in sui
dīspōne non fallitur. teste p̄s. Consiliū autē dñi in eternūz
p̄manet. **C**um autē in scripturis dñis p̄ quas voluntas dēi
nobis īnotescīt p̄nūciatū est qđ deꝫ p̄ mortē messie seu x̄pi
suū populū erat saluaturꝫ. vt sup̄ oñsum est. p̄ qñs impossi-
bile est qđ aliter eos saluaret. impossibile dico non simplicē
sꝫ ex suppōe p̄dicta. **S**aulus. **L**icꝫ verū est qđ
p̄uidēda dīuina in seīpa cōsiderata non fallūt cum hoc. tamē
stat qđ dīuina p̄uidēda nō omibꝫ rebꝫ nēccitatē imponit.
quedam enī res nō necessario sꝫ contingent eneniūt. **E**t ideo
in talibꝫ scriptura reddit rōnem de aliquibꝫ medijs quibꝫ
aliquos effectꝫ deus p̄ducit cum posset tales effectꝫ sine tali-
bus medijs p̄ducere. **L**egit enī exo. xiiij. **C**um emisisset pha-
rao populū non eos duxit deus p̄ viam terre philistim que
vicina est. reputās ne forte peniteret populꝫ si vidisset ad-
uersum se bella cōsurgere et reuertereꝫ in egiptū. **C**irca quod
attende qđ nō dixit scriptura. non eos duxit deus p̄ viā ter-
re philistim. quia sic fuerat a deo dispositū. sꝫ reddit rationē
dicens. ne forte peniteret populꝫ. **E**x quo patꝫ qđ in huiꝫ
effectibꝫ p̄cedētibꝫ a dīuina volūtate cōtingēda manet ī
rebus ratione cuiꝫ querenda est ratio de medijs quibꝫ deꝫ ef-
fectꝫ p̄ducit. et nō sufficit dicē qđ talē fuerat a deo dispositū.
poterat enī deꝫ de talibus aliter ab eterna dīspōne. vnde ī p̄po-
sito licꝫ ab eterno a deo fuisset dispositum qđ p̄ mortem messie
populū saluaret vt tu asseris. adhuc restat querendū de rōe
huiꝫ dīspōis. cum sine hoc saluare potuisset ut dictūz est. ab
eterno enī dīspōne potuit deꝫ qđ sine morte messie populꝫ

a pctis redimeret. et sic videt q frustra mortuus fuit messi-
as ppter salutem ppli. In nālibus enī opibus que a deo sūt
ordinata cōr dicit q frustra fit p pl'a qd potest fieri p paucio-
ra. **Paulus.** In nālibus operibz tunc verum
est q frustra fit p plura qd potest fieri p pauciora quādo aliqd
eque bene fieret p pauciora sic fit p plura. Sed cum contingit
q aliquid oueniendū seu pfectū fit p pl'a qz p pauciora fieret
tunc sepe natura facit p plura qd p pauciora potuisset fieri.
sicut duos oculos in aīali ad videndū fm naturā format.
cum tamē tantū p unū oculū aīal possit videre. et sic i alijs
opibus nālibus. vnde illa regla seu dictū regulare in quo
dicit q frustra fit p plura qd potest fieri p pauciora. intelligē-
dum est si ita cōueniendū p pauciora fieret sic p pl'a. nō autē
cum oueniendū fit p plura qz p pauciora. Et ideo in apposito
nō quia mors xpi fuit oueniendū modū liberandi hominem
a peccato qz si deus sua volūta te hominem libera sset. Idcirco nō
est dicendū q frustra p mortem xpi de hominem liberauit.

Capitlm. ix. in quo ostendit q modus liberationis ppli
dā a pctō p passionē et mortē xpi fuit oueniendū ex pte dēi
liberantis qz si p solam diuinā mīam populū libera sset.

Saulus.

Hecce michi quomō iste modus liberationis populi
s. p mortem messie fit oueniendū qz si deus solū sua
ppria mīa hominem libera sset. **Paulus.**

Quod iste modus liberandi populū a peccato p mortem xpi
fit oueniendū qz si de sola mīa ul' sua volūta te pplm libe-
ra sset. patz tribz rōibz quaz pma sumit ex pte dēi liberantis
Scda sumit ex pte xpi seu messie p quē facta ē liberatio seu
redēptio. Tercia vō ex pte hoīs liberati seu redēpti. Ex pte ei
dēi attendere debes q de cui' opa sunt pfecta in omibz suis
opibus pferam in hys que sunt circa gubernacōem generis
humani relucēt simul sua mīa et iusticia. vnde ps. Vniūse
vie dñi mīa et veritas. i. iusticia. Ratio aut hui' apud nos-
tros doctores ad plenū deducit. Sed quia auctes eoz non re-
aptes allegabo tibi tuos. Tui enī doctores antiqui cōiter te-
nent q deus p duas mensuras seu pprietates quas vocant
midoch mūdū gubernat. s. p mensuraz seu ppetatē iusticie
seu iudiciū quā dicunt significari i sacra scriptura vbiqz

ponit hoc nomē beloyim. Et p mensuram seu pprietatē mī
sericordiē quā dicunt significari ubi ponit adonay. quo p
supposito sup illud verbum gen. iij. emisit eum. s. adam dñs
deus. s. de orto voluptatis ad excolendum terram rē. **D**icit
Rabi iosue cum mīda. s. cum mensura seu pprietate iusticiē
et mīe creauit de adam. et cum pprietate iusticiē et mīe dedit
ei pceptum sile. cum pprietate iusticiē et mīe eiecit eum. hec il
le. **C**ui ratio fundat in hoc q tam in creatione ipi ade qz i
ppiendo ei. qz etiam in eiectione ipi ponunt hec dno noīa
diuina. s. adonay qd significat mēsurā seu pprietatem mīe.
et beloyim qd significat mēsurā seu pprietatem iusticiē. **I**n
creacōe enī ade legē. formauit de hōiem de limo terre et ipsi
rauit i faciem ei spiraculū vite gen. ij. **I**n ppiendo ei etiā
dicit. pcepitqz dñs de ei ex omī ligno rē. **E**t in ei eiectione
legē gen. iij. **E**misit eum dñs de de orto voluptatis. **E**x q
patz q cum mensura seu pprietate iusticiē et mīe de creauit
adam. **S**ilr cū eisdem ei pcepit. et cum eisdem eū eiecit de pa
diso. **I**dem ergo dicendū est de ipi ade et totus gnīs huma
ni recōciliatōe. que p xpm seu messiam erat fienda. s. q non
p solam mīam veputa p solam diuinā volūta tem parcen
do seu remittendo peccata erat fienda recōciliatio. s. cum hoc
p mensuram seu pprietatem iusticiē. s. satisfaciendo p offensa
in deo cōmissa. que quidē satisfactio facta fuit p mortem et
passionē xpi. put ysaias declarat in caplo allegato dicēs.
in psona generis humani omēs nos sicut oues errauim. r
de posuit in eo iniquitates oīm nostz. **E**t sic patz q hic mo
dus liberandi hōiem p mīam et iusticiam cōformior est. et p
dñs cōueniendior diuine gubnacōi ex pte dei liberantis q to
tum mūdum et pferam genū humanū p mēsurā seu pprie
tatem iusticiē et mīe gubernat vt dictū est. **S**aulus.
Multa hic inuoluis quoz quedā indigent vltiori de
claratōe. quedam vero sūt vt credo indeclarabilia. quia nul
lam vident cōtinere rationē. **P**aulus. **O**stēde
michi pmo que sūt illa que indigent vltiori declaratōe.
et deinde pcedam ad illa que dics indeclarabilia. vt nō cō
fusse s. distincte pcedam. **S**anctus. **M**anifeste
reqrit declarationē illud dictū doctoris nrī dicentis. q cum
mensura seu pprietate iusticiē et mīe de creauit adam. **S**ilr
cum eisdē pprietatibz dedit ei pceptū. et cū eisdem pprietatibz

enī de paradīso eiecit. **C**reatio enī p̄mi hoīs nullo mō vidē
ad iusticiam p̄tinere. s; ad solam mīam. cum nulla merita
ip̄i? a de p̄cesserint ante sui crationē quib; deus ex debito ius-
ticiē eū debūisset creare. **I**n p̄cepto etiā dei dato nō vident̄ ap-
parere iste p̄tates. **I**n eiectione aut̄ de paradīso non videtur
aliqua ratio mīe apparere. s; solus iusticiē cū illa eiectio fuit
penalis et de iusticiā p̄cedens. non aut̄ de mīa ut patet.

Paulus. **D**icta doctoris tui p̄allegata veritatez
tenent etiā in quolibet ope diuino. **I**n quolib; enī tali inue-
niē mīa et iusticia p̄ut patz in aucte psalmiste p̄allegata.
s; restringendo nos ad p̄dicta tria de quib; doctor tuus loqui-
tur. s. de creatōe ade et de p̄cepto ei dato et de eiectione ei de pa-
radīso. manifeste repies in quolib; eorū p̄dicta duo inueni-
ri. **I**n creatione enī p̄mi hominis sicut et in creatione cuiuslib;
rei. licz non p̄supponat̄ aliq̄ meritū in creatura. p̄supponit̄
tamē aliquid in dei cognitione in qua om̄ia eternalit̄ p̄exis-
tunt. et s̄m hoc saluat̄ ibi ratio iusticiē. inq̄ntum res inesse
p̄ducunt̄ s̄m q̄d ouenit diuine sapiēcie et bonitati. saluat̄
etiā quodamō ratio mīe inq̄ntum res sine meritis p̄cedentib;
ex nō esse inesse p̄ducunt̄. **I**n p̄cepto aut̄ dato ade ratio mīe
satis apparet. inq̄ntum sibi data fuit licentia edendi de om̄i
ligno paradīsi. **R**atio aut̄ iusticiē apparet in p̄hibendo eū sub
cōminatōe pene mortis de esu ligni scie boni et mali. **I**n eie-
ctione aut̄ de paradīso licz nō appareret mīa dei totalit̄ relax-
ans p̄ctm. apparet tamen mīa allevians dum circa cōdignū
punit. p̄ctm enī ade ex p̄te obiecti. s. dei i quē offensam com-
misit cui? excellēcia est infinita quodamō est infinitū. s̄m
q̄d infinitū quodā modo penam meruerat. vnde solū eidendo
eum de paradīso misericordiē eum puniuit. s. atra p̄dignū
Ex quib; patz q̄ mod? liberandi hoīem a peccato p̄ iusticiā
et mīam oueniendū modus est ex p̄te dei liberantis q̄z si per
solam mīam liberasset eum inq̄nt? iste mod? s̄formior est ce-
teris modis quibus de? gubernat mūdum. et etiā quib; p̄-
mu; hoīem gubernauit ut sup̄ dictū est. **E**st etiā iste modus
liberandi hoīem non solū p̄ mīam. s; p̄ mīam et iusticiā cō-
ueniendū ex p̄te dei liberantis ad quē p̄tinet nullū malum
relinquere unpunitū. vnde deentro. xxxij. capitulo. dei p̄fecta
sunt opera et omnes vie eius iudicia. deus fidelis absq; vlla
mīq̄tate iustus et rectus est. **E**t quo patet q̄ ad p̄fectionem

ominoꝝ operū paret vt iusticia exerceat absqꝫ vlla iniquitate
qđ non fieret si peccatū hoīs sine satisfactiōe iusticie totalitē
relaxaret. **¶** Paulus. **¶** Video declarationem
tuā satis congruam seu conuenientē ad dicta doctoris nrī i hoc
s. qꝫ p mensurā et p̄teritatem iusticie et mīe deus hoīem guber-
nat. ex quo satis videt sequi qꝫ redemptio seu liberatio ppli a
peccato conueniendior est p iusticiam et mīam qꝫ p solā mīam
vt iā diu dixisti. **¶** Sed adhuc restat tibi vt declares illud qđ p
suppōis qđ meo iudicio est indeclarabile. s. quō p morteꝝ xpī
seu messie fuit facta satisfactio p offensa i deo cōmissa a to-
to pplō. hoc enī māifeste videt in consonū dictamī cuiꝫqꝫ
nālīs rōnis p̄ter tria. p̄mo. **Nā** nulli satisfcit p maiorēz offē-
sam sibi illatā. verbi gracia. si aliquē regem vl p̄ncipē suū
subditꝫ offendit furando seu rapiendo bona sua. manifestuꝫ
est qꝫ non satisfcit sibi de tali offensa p hoc qꝫ p̄ea cōmittit
in eum seu in suis iniuriā p̄uicendo seu offendendo aliquem de
magnatibꝫ suis. hoc enī magis addit in p̄ma offensa qm de
ea immuit. **Cum** igitꝫ occidere xpī seu messiam qui excellen-
tior est in dignitate et s̄ctitate. nō solū hoībꝫ sꝫ etiā ange-
lis vt sup̄ dictū est. est ḡuissimū peccatū in quo maxime de-
offendit. sequitꝫ qꝫ p eꝫ mortem sic p̄uidose et sceleritꝫ p̄etra-
tam nō potuit deo satisfieri p peccatis ppli. **Item** scđo in sa-
tisfactione requiritꝫ equalitas quedā ad culpam cōmissā cuiꝫ
fit actꝫ iusticie. sꝫ passio seu mors xpī non videt esse equalitꝫ
omībꝫ culpis delinquentū cum sint q̄i infinite vl saltem i-
miabiles. non ergo p passionem xpī seu messie satisfieri po-
tuit deo de omībꝫ p̄ctis alioꝝ hoīm. **Item** terđo in p̄tibus p̄ntē
requiritꝫ ydēmpnitās intꝫ peccantē et penitentē. eiusdē enī est cō-
teri cuiꝫ est peccare. **Non** enī valet stritio vniꝫ ad delendum
p̄ctm alteriꝫ. **Silr** videt dicendū de cōfessione et etiā de satis-
factione. s. qꝫ eiusdē est peccare et satisfacere et cōfiteri. **Cum**
igitꝫ xp̄us seu messias non peccauit vt patꝫ p auctem ysaie
liij. caplo p te allegatā. sequitꝫ qꝫ ad ipm nō p̄tuit satisfacere
p p̄ctis. sꝫ potius ad ipos peccantes. **Ex** quibꝫ bene consi-
deratis videt manifeste qꝫ p mortem seu passionē messie seu
xpī non fuit facta satisfactio s̄m iusticiā p peccatis ppli re-
dempti seu redimendi. et sic iste modꝫ non fuit cōueniēs vt
tu asseris ad redimēdum humanū genꝫ a p̄ctis. sꝫ potius in
cōsonās oīno. **¶** Paulus. **¶** Ad p̄mā respondeo

ubi q passio seu mors xpi vel messie dupliciter pot considerari.
vno modo ex pte occidendu et sic scedo tibi q fuit grauissimu
peccatu put tu dicis. **A**lio modo ex pte xpi patientis seu sus-
tinētis inqn ex maxima caritate et obediēcia passionem et
mortem sustinuit. et isto modo passio illa fuit maxime me-
ritoria. vnde cum dicit q deo fuit satisfactor de peccatis ppli
seu totius humani gnis p mortem et passionem xpi. passio
intelligenda est ibi ex pte patientis sm quam fuit maxime
meritoria et satisfactoria. non aut ex pte inferenciū seu oc-
cidenciū sm quā fuit grauissimu peccatu. **V**nde circa hoc si bn
consideras potest attendi maxima mia diuina que tante boni-
tatis est vt ex passione et morte maxime facinorosa et deme-
ritoria ex pte committenciū ex ipa eadem elicet tam maximu
meritu ex pte patientis vt esset satisfactoria etiā p peccatis
crucifigenciū ipm. **E**t sic in eadem passione relucet nō solū
diuina iusticia inqn p eam fuit punitū sufficientē pccm to-
tus generis humani. s; etiā mia diuina inqn per eam fuit
sublatū seu dimissum pccm humani generis. **A**d scdm ve-
ro qd obias de equalitate que requiritur inter satisfactionē
et culpam tibi rñdeo q passio xpi ex pte patientis considerata
fuit maioris meriti qm exigeret recompensatio totius offense
humani generis. tum ppter magnitudinē caritatis ex qua
padebat. **I**n caritate enī consistit radix totius meriti. vnde quia
maior fuit caritas in xpo patiente qm odiū in oibus offen-
dentib; deū. **I**dearco nō solū equalit. s; etiā suphabundantē pro
omnibus satisfecit. tum ppter dignitatē vite sue quā satisfi-
cēdo ponebat. que quidē dignitas excellit omēs dignitates
humane vite put sup dictum est. et ampli⁹ forte declarabit.
Vnde passio xpi non solū sufficiens. s; et suphabundans satis-
factio fuit p totius hūani generis pccō. **E**t in hoc etiā si bn cō-
sideras relucet diuina mia simul cum eis iusticia. que quidē
diuina mia tantā caritatē in aīam xpi seu messie infudit et
tantā excellentissimā dignitatē ei cōtulit vt ei⁹ passio supha-
bundantē p omnib; satisfaceret et oīm dolores portaret. **I**ux-
illud ysa. liij. vere languores nros ipe tulit. et dolores no-
stros ipe portauit. **D**iuina aut iusticia relucet in hoc inqntū
non solū satisfactionē equalentem. s; etiā suphabundantē
p omnib; humani generis pccis accepit. **A**d terciū vero qd
obias de ydemptitate que requirit inē peccantē et penitentē

respōdeo q̄ non est similis ratio de p̄nitentia et satisfactiōe
Confessio enī cōsistit in actu interiori ip̄i volūtat̄is ad quē
non possunt sumi instrumēta exteriora. Satisfactiō vero cō-
sistit i actu exteriori ad quē p̄nt sumi instrumēta inter que
etiam cōputant̄ amia. vnde et vn̄ p̄ alio satisfacere potest
Et in hoc etiam si bene cōsideras manifeste relucet diuina mi-
sericordiā simul cū ei⁹ iusticiā. diuina enī mīa relucet in hoc
q̄ p̄cā hōim p̄ solius xp̄i seu messie satisfactiōē relaxauit
Iuxta illud ysaie caplo allegato. **E**t liuore ei⁹ sanati sum⁹
quasi diceret. misericordiē habuit se deus nob̄ scum. quia
non p̄prio liuore nostro sed liuore ei⁹. s. xp̄i sanati sum⁹. **R**e-
lucet etiam diuina iusticiā inq̄n̄ non relinquit p̄cā impu-
nita s; in ip̄o xp̄o fuerunt penaliē inflicta. **I**uxta illud ca-
pitlo allegato. attrit⁹ est p̄pter scelera n̄ra. **¶** **S**aulus.

Video te conari ad ostendendū seu suadendū q̄ p̄ passio-
nem seu mortem messie p̄ls dei erat liberand⁹ s̄m diuinam
iusticiā et ei⁹ mīam simul qd̄ non videt cōsonare dictis p̄-
phetarum qui liberationē seu redemptionē istam q̄q; attri-
buūt iusticiē t̄m. vt cum dicit̄ ysaie p̄mo. **S**yon i iudicio re-
dime⁹ et reducet eam i iusticiā. **I**n qua auēte t̄m iusticiē di-
uine attribuit̄ hui⁹i redēptio. **E**t infra ysa. liiij. p̄ph̄a de hac
redemptiōe loquēs dicit. **I**n mīa sempiterna misertus sum
tui dixit redemptor tu⁹ dñs. **I**n qua auēte solū mīe diuine
attribuit̄ redemptio qd̄ nō scordat dictis tuis in quib⁹ asseris
q̄ p̄ p̄niam et iusticiā simul erat fienda redemptio. **¶**

¶ **P**aulus. **¶** **A**uētes quas allegas non sūt intel-
ligende exclusiue. q̄a si sic essent adinuicē oppositē. **S**i enī cuq;
dicit̄. **S**yon i iusticiā redime⁹. itelligeret̄ syon t̄m i iusticiā re-
dime⁹. sic esset str̄a hoc quod dicit̄ infra. **I**n mīa sempiter-
na misert⁹ sum tui. vnde manifestum est q̄ non exclusiue
sūt intelligenda ista dicta sicut nec ponit̄ ibi aliqua dictio
exclusionē sonās. et ideo ex ambab⁹ auētib⁹ simul iūctis i
tentū meū inferē. **E**t si scrutat⁹ fueris scripturas rep̄ies ex
p̄sse q̄ simul in mīa et iusticiā erat futura redemptio. **¶**

¶ **S**aulus. **¶** **O**stende michi obsecro aliquā auētem at-
tribuentem redemptionē tunc futuram iusticiē ⁊ mīe simul.

¶ **P**aulus. **¶** **O**zeas m. ij. caplo loquēs de deo p̄ filiū
dinē sponsi et de populo ei cōiuncto p̄ modū sp̄se dicit. **E**rit
in die illo dicit̄ dñs. vocabit̄ me vir me⁹ ⁊ c. infra declarās

quomodo esset ista coniunctio inter deū sponsum et ecclesiam suam seu populū suū et sponsā sic dicit. **S**ponsabo te ī iusticia et iudicio et ī misericordia et miseratōibus. **E**x quo habes manifeste q̄ coniunctio populi dei ad deū in qua consistit vera redemptio et reconciliatio totū gñis humani ad deū futura erat p̄ iusticiam et mīam simul. non autē p̄ mīam solū nec solū p̄ iusticiam ut dictū est.

Capitulū. x. in quo ostenditur q̄ modus liberatōis populi dei a p̄cto p̄ passionē et mortem xp̄i fuit cōueniētiō ex pte xp̄i p̄ que fuit facta redemptio seu liberatio qm̄ si per solam diuinam misericordiam populum liberasset.

Saulus.

Neo mentem tuā circa hoc q̄ modus liberandi populū a p̄cto p̄ mortem seu passionē messie sit cōueniētiō ex pte dei liberantis qm̄ si deus sola sua voluntate pl̄m liberaffet. **S**ed quia dixisti p̄dictū modū erat etiam cōueniētiō ex pte messie seu xp̄i p̄ que facta est liberatio seu redemptio. **I**deo volo q̄ michi ostendas p̄ auctes seu rōnes si quas habes. **S**aulus. **Q**uod iste modus liberatōis seu redemptōis generis humani. s. p̄ passionē et mortē xp̄i seu messie sit cōueniētiō modū ex pte ip̄i xp̄i p̄ que facta est redemptio q̄ si solū p̄ dei mīam absq̄ passionē xp̄i hoc fecisset. satis patet ex duobus. p̄mo ex dignitate redemptōis actus ip̄i xp̄o homī p̄ mortē et passionē suā attributa. **C**onstat enī q̄ xp̄us in scriptura dicit̄ redemptor. ut cum dicit̄ ysa. lix. veniet ad syon redemptor t̄c. qd̄ cōiter exponit̄ etiā ab expositoribz tuis de xp̄o seu messia qui redemptor simplr̄ seu gñaliter nūcupat̄ qd̄ ad magnā excellēciā seu dignitatem ip̄i xp̄i p̄net. **S**i autē p̄ solam diuinā mīam deus hūanum genū redemisset nulla inueniente passionē seu mortē xp̄i nulla ratio diceret q̄ xp̄us inq̄ntū homo redemptor diceret̄. nec ei dignitas huiōi redemptōis attribuere. unde ex pte xp̄i manifeste patet q̄ hic modus redemptōis. s. per suam passionē cōueniētiō est q̄ si fieret redemptio sine ea inq̄ntum p̄ ip̄az xp̄o huiōi attribuit̄ cālit̄as redemptōis gñalis que excellētissima est. **S**aulus. **R**edemptor totū humani gñis seu populi dei nullū est nisi deus. legit̄ enī ysa. liij. **E**go sum dñs et non est absq̄ me saluator. **E**t infra. hec dicit dñs. redemptor noster sanctus isrl̄. psalmista

etiam alloquens deum dicebat. redemisti me dñe deo veritatis
Constat aut qd esse deum veritatis pñet soli deo. non autē
messie. Et ideo dignitas redemptōis gñalis soli dei est.

Paulus. ¶ Concedo tibi qd deus sit redemptor oīm
fidelū tanqm pma causa oīm que sūt in vniuerso. Sed ad
xp̄m hōiem pprie pñet esse redemptorem imediate et tanq̄
p̄ximā causā sicut etiā in nālībus homo qui generat hōiem
dicē pprie genitor eius. et tñ cum hoc dñs est genitor tanq̄
causa pma et remota oīm. et ideo si passio xp̄i non fuisset
opata redemptionem nullo modo xp̄us redemptor diceret i
qn̄tum homo. sicut nec de moyse dicē qd fuit redemptor po-
puli isrl̄itici de egip̄taca captiuitate. licet fuerit mīster dei in
ip̄a redemptione. ¶ **Saulus.** ¶ Habeo mentem tuā
in hoc. s; quia dixisti qd ex duob; patebat suenientia huius
redemptōis ex pte xp̄i p quē facta est redemptio. postq; dixis-
ti p̄mū restat vt dicas michi scdm. ¶ **Paulus.** ¶

Scdm p qd habet qd suenientior modus fuit ex pte xp̄i p su-
am passionē redimē humanū gen; qm si p solam mīaz dei
redimere p̄t; sic. scrutando enī scripturas repies qd modus
quo sancti s̄sueuerunt deū placare vel ab eo maximas gr̄as
impetrare. vel a plaga ab hostibus inferenda pplm eruere. Et
in ob̄suatione legis diuine pplm cum deo cōfederare. vel ab
onīb; p̄ctis semel in anno pplm mundare. semp fuit p ob-
lationē sacrificior; sp̄pue cū sanguine. De pmo enī legē gen.
viii. qd noe p diluuiū edificauit altare dño. in quo holocan-
sta optulit. p quā quidē oblatōez holocaustoz placatus fuit
deus et accessit vt ultra diluuiū in mūdo non veniret. Sequi-
tur enī statim ibidem. odoratusq; est dñs odorem suauitatis
et ait dñs ad eum. nequaquā ultra maledicam terre ppter ho-
mīes t̄c. De scdo aut legē gen. xxij. qd abraham postq; optu-
lit filiū suū quem ex mandato dei volebat in holocaustū of-
ferre a quo fuit phibit; p angelū. et deinde arietem p eo op-
tulit in holocaustum. post huiusmodi holocausti oblationē fuit
sibi facta repromissio p iurandū qd i semīe suo bñdicerē-
tur omēs gētes que fuit sūma gr̄a semī abrahe accessa et to-
to generi hūano. Que quidē duo sacrificia tam solēnissima
et fructuosa manifestū est qd nō sine sanguinis effusione fue-
runt facta. De tertio etiam legē Exo. xij. qd p aspersionem
sanguinis agni pascalis p postes et domoz limina libera batur

populus dei a plaga seu peste egipcijs inflicta seu inferenda
Dicit enim ibi. videbo sanguinem et transibo vos nec erit in vo-
bis plaga disperdens etc. De. iiii. et legitur exo. xxiij. q. p. da-
tionem legis in eius confirmatione moyses dispersit sanguinem ho-
locustorum super populum ut confederatio inter populum et deum per legem accep-
tam confirmaretur. dicit enim sic. Ille vero. s. moyses sumptum
sanguinem dispersit in populum et ait. hic est sanguis federis quod
perpigit dominus vobiscum super cunctis sermonibus hijs. De quo etiam
legitur leuitica. xvi. q. in die expiationis de quo dicit ibidem
In hac die expiatio erit vestra atque mundatio. ab omnibus pec-
catis vestris coram domino mundabimini. Summus sacerdos intrans
sancta sanctorum semel in anno distillabat de sanguine sacrificio-
rum super propitiatorium et coram propitiatorio. Ex quo patet quod per san-
guinis effusionem seu asperisionem populus ex institutione divina mun-
dabatur. Ratio autem huius institutionis declarat in capitulo sequen-
ti. s. xviij. ubi sic. quia anima carnis in sanguine est et ego illum
s. sanguinem dedi vobis ut super altari meo expietis per animabus
vestris quia sanguis per animam piaculo sit. Cum igitur in redemptio-
ne populi per christum seu messiam omnia predicta vel ipsis maiora con-
currere debuerunt secundum omnes. Conuenientior ergo modus fuit
ut per asperisionem sanguinis christi preciosissimi sacrificium humanum
genus redimeretur. que quidem asperio per singulas asperisiones su-
per predictas tanquam perfectum per imperfectum fuit figurata. quod si per solam
misericordiam dei humanum genus redimeretur secundum quod nulla esset confor-
mitas seu correspondencia ad preterita sacrificia. ¶ **S**aulus
¶ Contra hoc quod obcludis quod conuenientior modus fuit ut per
sacrificium asperisionis sanguinis christi humanum genus redimeretur
quam per solam dei misericordiam quodammodo possit rationabiliter obici. et primo
habeo expressam auctorem dicentem oppositum. legitur enim osee. vi.
in persona dei misericordiam volo et non sacrificium quod de directo oppo-
tue occlusioni. misericordia enim putatur propheta testatur acceptabilior esse deo
quam sacrificium. Ex quo patet quod humanum genus redimi per solam
dei misericordiam acceptabilius esset quam per sacrificium. ¶ **P**aulus.
¶ Auctas tua non facit contra me. Conclusio enim mea loquitur
de misericordia diuina. propheta autem loquitur de misericordia humana compa-
rando eam sacrificio per hominem deo oblato. que comparatio intelligi
debet ceteris paribus sicut in comparationibus recte acceptis in-
telligi debet. unde sensus huius auctas est quod misericordia humana sola sine
sacrificio accepta est deo. Sacrificium vero solum sine misericordia non est

deo acceptum. nam cum mīa sit effectus caritatis. sequitur qd sola semp sit acceptabilis deo. **S**acrificiū autē put est actus exterior cū sit sine mīa ē sine caritate et p̄ q̄s nō est deo acceptū. qd est manifeste verū et hoc nullo modo repugnat conclusioni mee. hoc enī sacrificiū. de quo agim⁹ cū maxima mīa et caritate fuit oblatū. vñ et deo acceptissimū. **S**aulus.

Psecūm dicta tua passio seu mors xpi tui opata fuit salutē hūani gñis p̄ modū sacrificij sic alia sacrificia que allegasti ī veteri testamēto opata fuerūt aliqua bona. s; hoc videt falsū. Nam qui offert sacrificiū aliqd sacrū facit put ipm nomen sacrificij sonat. Illi autē qui xpm occiderūt magnā petrauerunt maliciā s̄m te. non ergo fecerunt aliqd sacrū. et ideo pot⁹ debuit dici maleficiū qm sacrificium. **P**aulus.

Sacrificiū passionis xpi ipse xpus obtulit ex maxima caritate. non autē illi sacrificiū illud obtulerūt qui eum occiderunt. ex quorū pte passio fuit maximū maleficiū. **P**aulus.

Saulus. **C**onformitas seu correspondēcia quā asseris esse inter passionē xpi quā dicis esse sacrificiū ad p̄terita sacrificia veteris testamēti que dicis p̄figurasse hāc passionem videt esse nulla. In sacrificijs enī veteris legis nunq̄ offerēbat caro hūana. quīymō talia sacrificia nephāda erāt. Dicit enī in ps̄. Effuderunt sangnē innocentē sangnē filiorū suorū et filiarum suorū. quas sacrificauerūt sculpalibus ebanaan. Ex quo patz qd passio seu mors xpi non habet rationem sacrificij s̄m s̄formitatem ad sacrificia antiqua.

Paulus. **L**icet in sacrificijs veteris testamēti nō offerēbat caro humana. ex hoc nō sequitur qd non p̄figurarēt sacrificiū passionis xpi. veritas enī oportet qd excedat figuram. nec requirit qd veritas et ei⁹ figura sint eiusdē sp̄s. nē etiam eiusdē generis. homo enī verus excedit suam figurā in pariete depictam intantū qd homo verus est aīal rōnale et est in gñe sube. et ei⁹ figura depicta est quoddā accidēs in gñe qualitatis. Et sic in p̄posito licz caro aīaliūz non sit eiusdē rōis cum carne xpi. s; valde ab ea distans. sufficiens tamē ē ad carnem xpi figurandā. nec erat oueniens qd tanta multitudo hoīm occideret ad p̄figurandū mortem xpi sicut aīalia q̄ sacrificabant. Esset enī conē mīam ipius dei qui solū xpm voluit imolari p̄ salute tot⁹ mūdi. vñ nō decebat diuinā clemēciam qd multi homines imolarent solum ad signū

imolationem xpi ad quā significandū sufficiebat imolatio
animalium rōne p̄dicta. **N**o hoc autē qđ dīcis qđ carnē humanā
sacrificare erat nebandū. **I**n xta illud p̄s. **E**ffuderūt sang
nem innocentē tē. **R**ūdeo qđ illa sacrificia erant nebanda ī
q̄ntum fiebant extra mādātum diuinū in honore ydolorum.
vnde ibidē subdit. quas sacrificauerūt sculptilibz chanaan.
Si autē aliqua caro humana ex mādato dei et p̄ ei⁹ obediē
tiam fuisset sacrificata hoc esset deo acceptū. vt patz in imo
latōe ysaac gen. xxi. que a deo fuit valde accepta et merito
ria p̄ut ibidē habet. **S**aulus. **L**icet abra
ham voluit ymolare filiū suū ex mandato dei. non tamē eū
imolauit vt ibidē habet. vnde ex illa imolatōe non potest
sumi argumentū qđ imolare carnez humanā de mādato dei
esset deo acceptū neqz meritorū. **S**aulus.

Si volūtas abrahe circa imolationē filij ex obediēcia dei
fuit meritoria vt est manifestū. opoz dicere qđ si ipse abrahā
nō fuisset p̄hibet⁹ p̄ scdm dei mandatū ab imolatione. sed
ex p̄mo mandato dei imolasset filiū qđ illa ymmolatio esset
valde meritoria. **R**adix enī et fundamentū meriti in volū
tate p̄sistit. dicunt enī doctores tui frequentē qđ dñs cor vult
seu acceptat. et intelligunt p̄ cor volūtatem homīs in qua
radix meriti p̄pue p̄sistit ut dictum est. **S**aulus.

Licet aliqualiē ostendisti qđ p̄ mortem seu passionē mel
sie p̄ls redimeret⁹ a pctō vt videntē aliqualiē dicere verba
ysaie liij. hoc tamē intelligit p̄ modū satisfactōis vt iā sup̄
dixeras. sic qđ ille p̄ suaz passionē p̄ alijs satisfaceret. nunqz
tamē legē qđ passio sua p̄ modū sacrificij alios liberaret.

Saulus. **I**n p̄phēcia zacharie vbi ad lram agē de
p̄mo aduentu messie. etiam h̄m doctores tuos in caplo. ix.
vbi dicit. **E**cce rex tuus venit tibi iust⁹ et saluator tē. post
qm̄ dixerat. et disperdam quadrigā ex effraym tē. ad osten
dendū qđ non habebat xp̄us triūphare vi armoz. s; miraclo
rū v̄tute et doctrina pacifica. de quo dicit. **E**t loquit⁹ pacē gē
tibus tē. **I**n eodē p̄textu subdit. tu quoqz ī sangne testamē
ti cui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non erat aqua. qđ
quidē verba ad lram dirigunt ipi regi messie de quo ibidem
agē. cuiquidē messie p̄pheta alloquēs dicit. **T**u autē ī sang
ne testamēti tui. s. in sangne tuo qui effusus est emisisti vinctos
tuos. i. eduxisti antiquos patres ī limbo mferni detētos

qui dicit lacus propter eius profunditatem in quo non est aqua nec
nec ignis infernalis. sed erant ibi detenti usque aduentum re-
deptoris. Ex qua auerte habes manifeste quod messias per sanguinem
suum qui dicit hic sanguis testamenti redemptus erat seu edu-
cturus detentos in lacu supradicto. quicquid sanguis testamēti
manifeste pertinet ad sacrificium quod contra in veteri lege per sangui-
nis effusionem perficiebatur ut deductum est. **Saulus.**

¶ Duo presupponis in hac allegatione que non sunt sufficienter
probata. primum presupponis. quia cum dicit in sanguine testamēti
tui. intelligit sanguis christi quod non consonat littere. debuisset enim di-
cere secundum mentem tuam in sanguine tuo. non autem in sanguine tes-
tamēti tui. Secundo presupponis presens fuisse in limbo detentos ante ad-
uentum messie. quod non probas. et ut credo quod non potes probare
per authenticas scripturas. **Paulus.** **¶** Ad primum
respondeo quod sanguis christi de quo hic loquitur. dicit sanguis tes-
tamēti in quantum per ipsum sanguinem fuit confirmatum nouum testamē-
tum sic per passionem sanguinis holocaustorum factam per moysen sse-
derat fuit populus cum deo in confirmatione legis veteris exodi. xxiii.

Secundum vero quod obicit de presens ante aduentum christi in lim-
bo existentibus requirit singulare scrutinium scripturarum de quo
ad prius supradictum est ut de eo fiat inter te et me deo duce sin-
gularis discussio. **Saulus.** **¶** Placet michi ut
fiat singularis discussio de hoc quod asseruisti. scilicet quod presens antiqui
debeant esse in limbo ante aduentum messie. Sed responsio tua ad
primum meum obiectum in qua dicit quod sanguis christi tui in quan-
tum per ipsum sanguinem nouum testamentum confirmatum fuit non
consonat dictis tuis. dixisti enim super quod sanguis christi fuit sacri-
ficium quo expiebatur seu redimebatur populus a peccato. Nunc autem
asseris quod sanguis christi fuit confirmatum nouum testamēti. et de hoc
dicit intelligi illud prophete. tu autem in sanguine testamēti tui. sed
ista non videntur stare simul. aliud est enim confirmare testamen-
tum. et aliud est peccatum expiare ut de se patet. **Paulus.**

¶ Passio christi in qua sanguis eius effusus fuit plures habet ef-
fectus adinuicem compatibles ex quibus alias potest habere plures
nominationes. Nam sicut in rebus naturalibus una et eandem rem
videmus habere diuersos effectus ex quibus diuisimode possunt deno-
minari. Sol enim illuminat calefacit et exsiccat. Ex quibus effec-
tibus denominari posset illuminatum calefactum et exsiccatum.
Sic dicendum est de passione christi seu eius sanguine que multos

effectus salutiferos circa humanum genus habet. ex quibus sanguis christi et etiam ipse christus denominatur. Nam quantum consideratur illa passio in carne christi sic habet effectum satisfactionis seu redemptionis in quantum per eam seu per ipsum sanguinem christi liberamur a vitante peccati secundum quam considerationem christus dicitur redemptor. ut dictum est quantum vero per ipsam passionem seu sanguinem christi genus humanum deo reconciliatur sic habet effectum sacrificii. et sic dicitur sanguis testamenti secundum quam considerationem christus dicitur sacerdos. Iuxta illud psalmi tu es sacerdos in eternum quod de christo intelligitur ad litteram habes igitur ex supradictis quod iste modus liberandi. scilicet populum a peccato per mortem seu passionem christi sicut fuit convenientior ex parte dei liberantis quam si deus sola sua voluntate populum liberasset ut superius fuit deductum. Sic ex parte christi seu messie per quem facta est liberatio seu redemptio. predictus modus convenientior fuit. nam si per solam dei misericordiam genus humanum fuisset liberatum absque christi passione. tunc christus homo nec diceretur redemptor humani generis. nec etiam sacerdos in eternum ut iam ostensum est.

Capitulum. xi. in quo ostenditur quod modus liberationis populi dei a peccato per passionem et mortem christi fuit convenientior ex parte populi liberati quam si per solam dei misericordiam populus liberatus fuisset.

Saulus.

Habeo mentem tuam in duabus convenientiis supradictis. quarum una sumitur ex parte dei liberantis. alia vero ex parte messie per quem facta est liberatio seu redemptio. Restat ergo ut ostendas michi terram quod presupposuisti. scilicet quod ex parte hominis liberati seu redempti convenientior modus fuit hominem liberare per mortem et passionem christi quam per solam dei misericordiam.

Paulus. Multe rationes sunt. hoc quod queris ostendentes secundum auctores nostrorum doctorum seu sanctorum. Sed quia scio te illas non recipere. Ideo unam tantum allegabo tibi quam credo esse consonam dictis prophetis. que quidem ratio talis est. Si genus humanum per solam dei misericordiam fuisset a peccato liberatum passione christi non inveniunt ex tali liberatione homo non haberet exempla tam salutifera et ad humanam salutem necessaria sicut in passione seu morte christi perfecte habuit. In passione enim christi nobis fuit ostensum maximum exemplum obediencie que in sacris eloquiis sacrificii proponitur. ut habetur primi. Re. xv. capitulo. nulla autem obediencia maior vel similis legitur quam quod christus seu messias deo

patri obediret se volūtate offerendo crudelissime mord. In
passione etiā xpi exemplū hūilitatis pfecte nobis pponit p
quā quidē virtutem .s. humilitatis grā dei que maximū do
nū est nobis dat. Juxta illud pū. iij. māsuētis de^o gradām
dabit que enī maior vel tanta māsuētudo legē qz q xpc sac
tus scōz excellentior angelis facit. vt sup̄ ostensū ē. Impio
rum pēti seu tyrannidi semetiipm humiliaret. que quidem
virtutes et multe alie in passione seu cruce xpi exemplariter
ad salutem nostrā sūt ostense. Ex quo patet q ex pte homis
liberati sūenientior mod^o fuit vt homo p passionem xpi in
qua tot exempla salutifera nobis pponunt liberaret qz si p
solam dei mīam sine talibus exemplis salutiferis fuisset libe
ratus. **S**aulus. **I**ndica michi si habes alī
quam autētem scripture sacre hoc qd dīas ostendentem. **P**
Aulus. **H**abeo vnā autētem breuissimam in qua
hoc qd dixeram cōpendiose demonstrā. Ille enī ppheta mag
nus .s. ysaias qui passionem xpi et ei^o salutiferos effectus
exp̄ssius qm alij pphete in caplo. liij. sup̄ sepe aliēgato p̄nosti
cauit cum dixisset. liuore ei^o. i. xpi passi sanati sum^o. ibi de
immediate an̄ p̄dixit. disciplina pacis nre sup̄ eū. qd meū p̄o
fici cōpendiosissime occludit. Doctrina enī pacis nre n̄ ē alia
qm illa doctrina per quā pacem spūalem psequimur. In qua
quidē pace sal^o cōsistit. S; hec doctrina al^o disciplina pacis nre
est sup̄ eū in qm ip̄e illā doctrinā pacis nre vbo et exemplo do
cuit ut sup̄ dictū est. Et ideo liuore ei^o sanati sum^o. non so
lū effectiue seu meritorie. s; etiā doctrinalit. quā quidē doctri
nam salutiferā sic exēplariē homo nō habuisset si absqz pas
sione et morte xpi p solam dei mīam fuisset a p̄cto liberatus
vt dictū est.

Functio sexta de scrutiō scripturarū circa exten
sionē redēptōis seu salutis p xpm facit an illa .s.
cōprehendit tm̄ stēpaneos sibi et posteros. vel
etiā se extendit ad p̄res et alios fideles qui ab anti
quo p̄cesserunt. et stinet sex capla.

In caplo p̄mo ponunt aliquē rōes seu auctoritates qui
bus videt q sancti antiqui qui fuerunt ante aduentū xpi nō
fuerūt in limbo detenti vsqz huc q fuissent p xpm redempti.

In .ij. caplo p̄supponit oppositū .s. q p̄ctm p̄ni parentis
in posteros transiit et q sancti sup̄dicti ppter hoc p̄ctm detenti

fuerunt in limbo vsq; ad passionē xpi. qđ quidē p̄suppositum
p̄ auctem ysaie p̄batur et ōtra p̄bationē arguē. et finaliter
soluē. ōcludendo ex dicta aucte tria huic p̄posito p̄nēda.

In tercio caplo vltē. altercat sup̄dicta aucte ysa. ōsten
dendo ex ea statū antiquoz patz p̄ mortem ante aduentum
messie. ad cuius assertionē inducunt alie auctes apud hebreos
autēntice.

In. iiii. caplo inducunt alie auctes ex quib; cōprobat qđ
sancti antiqui testamēti post mortē non ibant ad paradysum
vbi est locus sāctoz. nec etiā ad gehennā. s; ad quēdam lo
cum qui a doctoribus hebreoz suburbū paradisi vocat. nō ob
stante qđ p̄dicti sancti decessissent ab hac vita mundi nō so
lū a p̄cto actuali. s; etiā originali.

In. v. caplo dat ratio quare quedā penalia que fuerunt
imposita generi humano p̄ p̄ctm ade non fuerūt amota per
passionē xpi p̄ quā fuit indultum p̄ctm originale.

In. vi. caplo arguē diuimode ōtra ea que dicta sunt de
p̄cto originali. et soluunt argumēta.

Caplin p̄mū in quo ponunt alique rōes seu auctes qui
bus ostendit qđ sancti antiqui qui fuerunt ante aduentū xpi
non fuerūt in limbo detenti vsq; huc qđ fuisset p̄ xpm redēpti.

Saulus.

Ad cui quid sentis circa ōueniēciā modi re
demptōis ppli p̄ passionē xpi tui. s; quia in
tua dicta sup̄ allegata. illud dictū zacharie
ix. Tu autē in sanguine testamēti tui emisisti
vinctos tuos de lacu in quo nō est aqua. qđ
quidē dictū exposuisti de antiquis patrib; qđ
dicebas esse in limbo inferni detentos vsq; ad hoc qđ sanguis
xpi tui fuit effusus in eozū redemptionē. que quidem assertio
tua est michi valde incredibilis tanq̄m repugnās auctibus
sacris et rōni naturali incōsona. Idcirco de hoc volo vt fiat
inter nos singularis discussio. **Paulus.** **P**la
cet michi vt hec discussio fiat. sed allega in p̄mis quomodo
p̄dicta assertio repugnat sacris auctib;. et deinde p̄cedam
ad rōnes. **S**aulus. **I**n p̄cessu sacrarū scriptu
rarū repio qđ multi sancti et iusti p̄cesserunt in tpe. tempus
aduētus xpi tui et passionem vt patet de p̄mis patriarchis
de quoz nūo fuerat abrahā patriarcha qui tante iusticie fuit

coram deo. ut ipse deus de ipso abraham defuncto talia testaretur. eo
quod obedierit abraham voci mee et custodierit precepta mea et man-
data mea. et ceremonias legesque servauerit. gen. xxvj. **C**ui quid-
em abrahe in vita sua fuit a deo dictum. Tu autem ibis ad pa-
tres tuos in pace sepultus in senectute bona. gen. xv. **D**ic mihi
obsecro quomodo posset deus de tanto patriarcha quod per tanta
tempora post mortem fuerit detentus in limbo inferni ubi gra-
ue est insidia diuina ad quem pertinet nullum bonum irremuneratum
relinquere. si abraham qui omnia precepta diuina ceremonias et
leges custodierit ut ex testimonio diuino supradicto comprobatur
non statim post mortem assumeret ad gloriam suam que est pro-
pria merces sanctorum et iustorum. sed postquam eum qui in carcere detentus
per tanta temporum curricula relinqueret. ubi est etiam veri-
tas diuina que abrahe predictum. **I**bis ad patres tuos in pace
sepultus in senectute bona. **S**i enim ipse abraham non ad diuinam
visionem in qua est vera pax fuerit assumptus tunc mortis
sue. sed in limbo inferni fuit reclusus. sic non in pace vera iussit
ad patres. sed nec in bona senectute sepultus ut est manifestum
Idem dicendum est de alijs sanctis. ut de moyse et aaron et sa-
muel de quibus testatur psalmista. **C**ustodiebant testimonia
et precepta que dedit illis. **S**i ergo isti per hanc vitam non sta-
tim ad gloriosam vitam volauerunt. sed per quamplurimos annos
usque ad aduentum christi tui fuerunt in limbo inferni detentus opor-
te alterum duorum cedere. aut quod deus non est iustus cum non red-
dat unicuique secundum opera sua. aut quod predicti non fuerunt sancti ne-
que iusti coram deo quorum utrumque sacre scripture testimonijs manifeste
te repugnat.

Capitulum. ij. in quo presupponitur oppositum. scilicet quod peccatum primi
parentis in posteros transierit et quod sancti supradicti propter hoc
peccatum detentus fuerunt in limbo usque ad passionem christi. quod qui-
dem presuppositum per auctorem ysaie. probatur et contra probatur arguitur. et
soluitur concludendo ex dicta auctore tria huic proposito pertinentia.

Paulus.

Hoc quod assertio mea quam dicas esse incredibilem et
auctoribus sacris repugnantem. et rationi naturali inconsonam
tamquam vera et nulli veritati contraria seu inconsona so-
lides seu fundes. oportet ut tibi unum presupponam quod secundum veritatem
fidei catholice firmiter est tenendum. et etiam per sacras scripturas
et doctores tuos esse verum approbat. quod quidem presuppositum tale

est qđ p̄mū peccatū p̄mī homīs de quo habet̄ gen̄. iij. origina-
lit̄ transijt in posteros. Ex quo sequit̄ qđ abrahā et moyses et
alii quicūq; patriarche seu pphete q̄ntumcūq; sancti nō fue-
runt imunes ab huius p̄cto. s; illud straxerunt p̄ originē. et
ideo iusticia diuina meīs saluat̄ etiam si eos non assumeret
post mortem statim ad gloriā. s; eos in limbo detentos relin-
queret vsqueq; p̄ctm illud p̄mī parentis et impedimentū in-
troit⁹ regni celestis inde pueniens sufficienter fuisset p̄ sang-
nē xpī sublatū. iuxta illud zachā. tu aut̄ in sanguine testamē-
ti tui emi sisti vinctos tuos de lacu tē. vt sup̄ fuit allegatū.

¶ Saulus. **¶** hec respōsio tua non videt̄ sufficere ad
mea soluēdum obiecta. s; pot⁹ alia supaddis incōueniēda
qđ patz p̄mo sic. Nam illud qđ p̄supponis qđ p̄ctm p̄mī ho-
mīs originalit̄ transijt ī posteros non fundas nisi in aucte-
rit̄e catholice fidei quā vt nosti non recipio nec recipere teneor
Sed quia dīcis qđ etiā p̄ scripturas a me recipiēdas illud p̄-
suppositū approbat̄ esse vez. Ideo illud debuisses michi p̄mo
allegare tanq; a me recipiendū. nō aut̄ catholicā fidem quā
numq; recepi et sic p̄suppositū tuū a d̄ p̄ns nulli⁹ momēti est
quo ad me. Nec solū p̄suppositū tuū n̄ probat̄ p̄ sacre scrip-
ture auctem. s; etiā manifeste sacre scripture stradiat. dicē
enī qđ p̄ctm p̄mī parētis traduct̄ ad posteros p̄ originē ē ma-
nifeste strā sacre scripture auctem. Dicit̄ enī ezech. xviij. fi-
lius nō portabit iniquitatē p̄ris. qđ esset manifeste falsū si
iniquitatē p̄mī parētis posterī seu ab eo vt asseris straherēt

¶ Paulus. **¶** Ad p̄mū tibi respondeo qđ quia docto-
res nostri clarius tradunt istam materiā qm̄ tui. Idcirco n̄
tibi allegauī p̄mo auctes a te recipiēdas. nūc aut̄ volo tibi
ostendere qđ illud p̄ncipale qđ sentiūt doctores nostri circa pec-
catū originale concordat multis auctōribus a te recipiendis.

¶ Circa qđ p̄mo allego tibi illū pphetā euangelicū. s. ysaiā
qui de omībus ad xp̄m p̄nētib; multa tradidit documēta
Ipe enī ppheta in. xliij. caplo hoc de quo agim⁹ exp̄sse tradi-
dit p̄plo isrl̄itico sic dicens. Pater tuus p̄m⁹ peccauit. inter-
p̄tes tui p̄natiati sūt ī me. et cōtamināuī alias p̄phanauī p̄n-
apes sanctos. et dedi ad interēptionem iacob et isrl̄ in blas-
phemiā. hec ille. que quidē vba si eorū vez sensū l̄ralem recte
fueris scrutat⁹ p̄positū meū manifeste ostendūt. Adā enī qui
fuit p̄mus pater simplr manifeste peccauit p̄mū p̄ceptum.

diuinū sibi datū transgrediendo. gen. .ij. ppter qđ quidē pec-
catū pñapes scđi. s. patriarche et alij iusti ab eo descendētes
fuerūt cōtamiati eo qđ fuerūt sepati a deo diuina visione ca-
rentes sic cōtamiati a templo sepabanē. **S**aulus.

Ex hac autē non habes ppositū tuū ppter duo. pmo qđ
hoc qđ dicit pater tuus pmo s. m. autores nros non intelligit de
adam. s. de abrahā qui vocat⁹ fuit a deo p multaz genarū
gen. .xvii. et papue p pmo fidelū. vnde cōter dicit p fidei
eo qđ fuit pmo in publicatōe diuini nomis vt habet gen. .xii.
Quidē p abrahā peccauit dubitās de diuino pmissio qđ
dixit. dñe deus quō sare possum qđ possessor sum eam. gen.
.xv. Scđo quia hec expositio tua non scordat cū hoc qđ sequit⁹
Et interpres tui puaricati sūt in me qđ intelligit de aaron et
moysē qui puaricati sūt ad aquā cōtra dictōis. nū. .xx. que
quidē puaricatio non transiit in posteros sicut nec peccatū
abrahę. **E**t ideo bene ssonāt adinuicē ista duo pcta pōicta.
ñ aut pctm ade qđ vt asseris ad posteros tñsmisit. **P**aul⁹
Primū qđ dicit abrahā peccasse dubitādo de diuino p-
missio et qđ intelligit de eo illud ysaie. pater tuus pmo peccauit
nō p stare. tñ quia abrahā ñ legē fuisse iprobat⁹ de aliquo
pcto. et multomō de infidelitate seu dubitatōe in fide. s. po-
at⁹ in hac visione gen. .xv. ei⁹ fides cōmendat⁹ cū ibidē pmitti-
tur. **C**redidit abrahā deo et reputatū est ei ad iusticiā. tñ qđ
in hoc qđ dicit. dñe deus quomodo sare possum qđ possessor
sum eam. etiā s. m. doctores tuos nō querebat dubitādo de di-
uino pmissio. s. querebat a deo vt reuelaret sibi p quē cultū
diuinū consuaret illa terra pmissionis i semine suo. vnde et
ibidē fuerunt sibi reuelate spēs aīaliū. ex quib⁹ sacrificia in
futuro erant fienda in templo. **S**ubdit enī ibi. **A**ccepe tibi
vitalū tē. p que quidē sacrificia debito modo deo oblata cō-
suanda erat possessio terre pmissionis. **T**um qđ in illa re-
uelatōe abrahę facta de⁹ firmavit pactū cū abrahā. vt habet
ibidē. scedens ei qđ iret ad ptes suos in pace. vnde nullo mo-
do dicendū est de abrahā qđ peccauit pcto supdicto. **R**estat
igit⁹ qđ cū dicit pater tu⁹ pmo peccauit. intelligit de pmo pa-
tre simplr. s. de adam. **C**ui⁹ pctm non solū expse tradit⁹ in
lra gen. .ij. vt dictū est. s. etiam qđ pena illi⁹ pcti in suā po-
steritate transiit. oīa enī penalia que i pōicto capitlo gen.
.ij. pment que sūt alias fuerūt a deo diffinita ppter pctm ade

ut cum dicitur. maledicta terra in ope tuo. et in labore comedet. filii quoque dicti sunt mulieri. in dolore paries filios. et omnia transferunt in posterum ut habemus per rei evidenciam. et per sanctorum peccatum ipsi a deo transiunt in posteritatem quo ad culpam alias esse dare penam sine culpa quod est inconueniens. **S**ilr quoque dicitur secundo quod hoc quod dicitur. interpretes tui peruariati sunt in me. intelligitur de aaron et moyse qui peccauerunt ad aquas contradiccionis. **mi**. xx. nullo modo consonat rationi. licet quidam ex nostris hoc videant sentire. tamen quia moyses et aaron nunquam leguntur interpretes dicere in scriptura sacra sicut de **E**sora legitur **N**eemie. viij. qui legem domini populo exposcebat. sed potius dicuntur prophete domini. **C**onstat autem quod gratia prophetandi distinguitur a gratia interpretandi. multi enim interpretantur scripturas sacras qui non prophetant et econtra. tamen quia peruariati addit super rationem peccandi. importat enim transgressionem legis per alios ut habetur per auctorem catholicorum. quod non potest dici de aaron et moyse quorum peccatum ad aquam contradiccionis non fuit ita graue ut peruariatio debeat dici. ut patet bene consideranti illud capitulum numeri. xx. ubi de hac materia agitur. tamen quia eorum peccatum non fuit commissum circa legis interpretationem ut littera hic videtur sonare. **C**um enim dicitur interpretes tui peruariati sunt videtur intelligendum quod in ipsa interpretatione fuerunt peruariati. **¶** **S**aul

¶ Si hoc quod dicitur interpretes tui peruariati sunt in me. non intelligitur de aaron et moyse ut dicebam. dicit ergo tu de quibus intelligendum est. et ut littera conuenienter intelligatur oportet quod assignes in aliquo peccatum correspondens peccato a deo in hoc quod transseat ad posterum. hoc enim sonat littera cum quasi per penam verusque peccati subdit. **E**t cotaminiui principes sanctos. **¶** **H**. **P**aulus.

¶ Verum dicitur in hoc quod propheta in predicto capitulo facit mentionem de duobus peccatis que ad posterum transferuntur. **S**ilr et de penis illis peccatis correspondentibus. primum enim peccatum fuit peccatum a deo quod transiit in posterum per originem ut iam dixi. de cuius peccati pena eadem correspondente dicitur propheta. **C**otaminiui principes sanctos. **E**t est sensus quod propter peccatum a deo de quo dixerat. pater tuus perimus peccauit. et principes sancti. scilicet patriarche et alij iusti ab adam descendentes qui de diuino consortio gaudere debuissent fuerunt a deo perphanati diuina visione carentes tanquam perphanati. **S**ecundum vero est peccatum phariseorum qui fuerunt doctrine talimur dice doctores truentores per quam quidem doctrinam legem interpretati sunt puerse. et prope dicuntur interpretes et peruariatores. interpretes

quidē qz non legem dederunt nec suam doctrinā tradunt ut
pphetē. s; vt legis expositores seu interpres. et hī quidē pphie
dicunt puaricati in deū qz p alijs īnsgressionē legis cōmiserunt
p falsam legis ītēpretatōez quā in suis posteris vsq; in
hodiernū diē īnsportarūt. de quoz falsa doctrina plura scrip
si ī addicōib; ysaie caplo. xxxiij. et zacharie. v. vide ibi. et
dño dirigente inter me et te forte erit singulare colloquiū de
cui; pccī pena ppheta subdit. **Et dedit ad intēptionē iacob**
qd fuit impletū p romanos qui illam nationē pharisaicam
que iacob solo nomie didit cum tēplo et suis cerimonijs ad
intēptionē dederūt. **Et pncipes eoz in blasphemā. quia**
sūt dēpnati p totū orbem tanq; blasphemī. qd totū fuit in
vindictā sanguis xpī qui p fallas interpretaciones phariseo
rum effusus fuit. de qua vindicta sanguis xpī dño scedente
pleni; loqmur. **Et sic habes hec duo pccā denūciata p ppham**
que ī posteros transferūt. lic; quāsimodē. qz pmiū p originem.
scdm vero p imitātōez. **Habes etiā ibidē penas eis cōrēdan**
tes. Silr in eodē textu repies si recte scrutat; fueris pncipa
lia remedia vtriusq; pccī supdicti. ¶ Saulus. ¶
¶ Placet michi vt de doctrina pharisaica seu talmudica
quā reputo sanctā et veram seorsum loquam. **Silr et de vi**
dicta xpī tui quā dīcis esse factā p romanos quia ista non
pphie spectāt ad pns colloquiū vbi pncipaliē agim; de pccō
originali. s; quia in hoc caplo ysa. non fit mentio de passiōe
xpī tui vt dīcis. nec etiā de remedijs horū peccatorū put tu
videris asserere. Idarco volo q; ista michi amplius declares
¶ Paulus. ¶ Si bene scrutatus fueris hoc totū pphie
ibidē īuenies hec duo que petis. **In hoc enī capitlō omīssis**
causa breuitatis multis que ibidē tradunt manifeste repies
q; ibi ppheta in psona dei seu xpī sui cōquerit de tribulatōi
bus seu penis quas p eoz pccis passus fuit. dīcit enī ibi po
pulo in psona dei sic. verūtāmē me sūire fecisti in pccis tuis
quia de; p peccatis ppli expiādis formā sui accepit. q; nullo
modo de deo talis fuit; posset verificari fm data tē. Et sequit
vltra. p̄buisi michi laborē in iniquitatib; tuis. qā pccā hu
mani gnis fuerūt occasio vt laborē passionis xpūs susti
neat vt in caplo. liij. alias allegatio. Et sic habes q; in hoc ca
pitolō fit mētio de passione xpī. De remedijs aut; horū pccōz
in pncipio seqntis capli. s. xliij. ppheta manifeste ait dīcēs

Noli timere sue me? jacob tē. q. d. licet peccata sup̄dicta gra-
uia sint. nec p̄ puz hoīez p̄nt remediari. s; p̄ verū deū de quo
sup̄ statim dixerat. **E**go sum qui deleo p̄cta tua tē. tū quia p̄
aquā baptismalem et infusionē spūs sancti ista sunt remedi-
anda. de quo dicit. effundā aquam sup̄ facientem tē. **E**t ultra
Effundam spm̄ meū sup̄ semē tuū. et bñdictionē meam sup̄
stirpem tuam. que quidē oīa s̄sonāt p̄posito meo. eo modo q̄
pl̄s dicit. oīa s̄sonāt vero p̄mo ethi. **S**; quia p̄ singula cō-
tenta in hoc cap̄lo discurre esset valde tediosū et forte non
magis vtile. **I**deo ex omībz in hoc cap̄lo p̄tentis sufficiat mi-
chi tria colligere. vnū est q̄ p̄ p̄ctm̄ p̄m̄i parētis p̄ncipes sc̄ti
fuerūt cōtamīati. i. p̄phanati. de quo dicit. p̄r tuus p̄m̄i pec-
cauit et cōtamīauit p̄ncipes sanctos. **S**cōm est q̄ p̄ p̄lī pec-
catis deus seu xp̄us fuit suus filr et pass⁹. de quo dicit. fui-
re me fecisti in peccatis tuis. et p̄buiisti michi laborem i inī-
quitatibz tuis. **T**ercū est q̄ peccata fuerunt remedianda p̄
effusionē aque et spūs. de quo dicit. **E**ffundam aquā sup̄ fac-
ientem. et effundā spm̄ meū sup̄ semē tuū. et bñdictionē meā
sup̄ stirpem tuā.

Capl̄m. iij. in quo vlt̄erius altercat sup̄ p̄dictam auctem
ysaie ostendēdo ex ea statū antiquoz patrū p̄ mortē ante ad-
uentū messie. ad cui⁹ s̄firmacōez inducunt alie auctes apud
hebreos autēce. **S**aulus.

Habeo mentē tuā de contētis in hoc cap̄lo ysaie. **S**ed
dimissis alijs que nō sūt p̄nūc inter me et te agenda
s. de pharisaica doctrina et hui⁹i in hoc de quo agim⁹
s. de p̄cto p̄m̄i parentis. video manifeste contē te illud verbū
q̄d hic dicit. **E**t cōtamīauit p̄ncipes sanctos. q̄d exponis de
p̄cto p̄m̄i parentis in eos deriuato q̄d non cōsonat rationi.
Nam p̄ncipes sancti. s. patriarche et p̄phete p̄ hoc p̄ctm̄ non
remanserūt cōtamīati cū de eoz sanctitate et iusticia post eo-
rum mortē plures scriptura testat. vnde nō poss; de eis verī-
ficari illud verbum. et cōtamīauit p̄ncipes sanctos. **I**lle enī
qui est cōtamīat⁹ non vere dicit de eo quod est sanctus.

Paulus. **S**i bene consideras verbū q̄d ibi ponit
in hebraico vbi nos habem⁹ et cōtamīauit non s̄ḡt p̄prie cō-
tamīatōz. s; s̄ḡt p̄phanatōz. p̄phanū aut q̄nq; s̄ḡt idē q̄d cō-
tamīatum. q̄nq; vero s̄ḡt non sanctū licet non sit imūdum
sicut hoīes layci dicunt p̄phani eo q̄d nō sūt i sacris s̄stituti.

non tamē ex hoc sunt imundi. vnde pphare qđ i hoc loco
dicat a ppheta fm hebraicā veritatem nō est intelligendum
pmo modo. s; alio modo tm qđ bñ verificat de patriarchis et
alijs iustis antiqui testamēti qui licet non fuerūt imundi ex
derivatione peccati originalis in eos. eo qđ fuerunt ab eo mū-
dati p sacramentū circumcisiōis et sacrificia t huiōi. fuerūt
tamē pphari inq̃ntum fuerūt a diuina visione in alia vita
separati vt dictū est. **S**aulus. **I**n hoc qđ modo di-
cis p̃supponis duo. vnū est qđ patriarche et alij sancti seu iu-
sti antiqui testamēti fuerūt mundati p sacramentū circumcisi-
ōis a pctō originali. Aliud est qđ asseris p̃dictos sanctos a di-
uina visione in alia vita fuisse separatos. Que quidē duo vi-
dent̃ adinuicē strariari. nulla enī ratio est ppter quā sancti a
diuina visione post hāc vitam debuissent separari nisi ppter ma-
culam originalis pcti quā dicis ip̃os cōtra xisse. s; si ab illa
macula p sacramentū circumcisiōis sūt mundati. restat qđ
huiōi sancti p mortem essent absq; macula alicuius pcti. et
p̃ q̃ns qđ statim debuissent diuina visione frui. et p̃ q̃ns post
hāc vitam non debent dici pphari. **D**anielus. **V**erūq; p̃dictorū que p̃supposui habeo per auctes a te rea-
piendas. p̃mū enī habeo p̃ auctem totā synagoge tue. que
vt nosū habent oratōnes seu b̃ndictiones p̃p̃as a magno tē-
pore ante destructionē templi ordinatas p quolibet p̃cepto
diuino sic qđ qñ aliquid p̃ceptū implet̃ dicat p̃prie benedictio
correspondens illi p̃cepto. vt habet̃ valde large i libro talmu-
dico qui dicat baraboth in caplo baraoe. vnde cñ sacramen-
tum circumcisiōis arca aliquem in die. viij. a sua natiuitate
p̃ut deus abrahe p̃ceperat. gen. xxi. caplo implet̃. tūc dicat
publice in p̃nā oīm arcūstancū a arcūidente quedā b̃ndi-
ctio sub hac forma. **B̃ndict̃ dñs de⁹ noster qui sacrificauit**
dilectū ex utero. et p̃ceptum in carne sua posuit et posterita-
tē suā signauit in signo federis sancti. **I**dearco merito huiōi
deus viij. pars n̄ra et fortitudo n̄ra mandauit erui dilectū
semen sanctū consanguinitatē n̄ram ab infero ppter fed⁹ suū
qđ in carne n̄ra posuit. b̃ndict̃ dñs de⁹ intens pactum seu
fedus. hec in p̃dicta oratione. **E**x qua habes manifeste qđ
merito circumcisiōis deus mandauit erui ab inferno circum-
cisum qđ nō p̃t intelligi nisi p hoc qđ p huiōi fedus seu pactū
s. circumcisiōis debebat erui arcūsi a peccato originali. pueri

enī octo dierum non poterant esse obnoxij aliquo pēto actu
ali. s; solū originali. **¶ Saulus. ¶** Verū est q; ora
tiones statute p pceptis sūt autentice apud nos tanq; a seni
oribus antiquis et pphetis ordiate. s; ex hac orōne nō potes
fundare intentū tuū. tum q; in ea ponunt verba obscura q;
nō bene declarant ut cū dicit. scificauit dilectū ex utero. tē.
que verba indigent vltiori declaratōe ad hoc ut exinde pos
set sumi argumentū. tū quia in pdicta orōne habet q; arcū
cū erunt ab inferno. non autē q; sunt a deo separati post hanc
vitam put tu dicis. **¶ Paulus. ¶** Verba p
dictae orōnis satis sūt clara hystoriā que exordij arcūcūcōis
narrat pferant. deus enim dedit sacramentū arcūcūcōis
abrahāe anteqm ysaac nascere. ut habet gen. xvij. et in eodē
cōtextu pnucauit ei natiuitatē ysaac futurā. et statim p
pceptū supdictū abrahāe q; centenariū arcūcūcōit se. arcūcū
cōit et ysmāel filiū suū qui tūc erat. xij. annor et totā fa
miliā. ysaac aut nō fuit tūc arcūcūcōsus cum nondū esset
natus. s; in viij. die p natiuitē suā qd erat temp; ppiū a
deo psignatū arcūcūcōsus fuit ex quo ysaac dicit ex utero scifi
cat. quia abrahā erat iam arcūcūcōsus anteqm ysaac ge
nuisset qd nō pē de abrahā et ysmāel intelli. vnde cū dicit de
scificauit dilectū ex utero et pceptū in carne sua posuit. cōit
intelligit de ysaac rōne pdicta. Alia vero pnta in pdicta
orōne clara sūt et vera. Aliud vero qd dicis q; ex pdicta orō
ne nō habet q; iusti erant separati a diuina visione post mortē
s; solū q; eruerent p arcūcūcōnē ab inferno. cōcedo tibi nec
ego illam orōnez induxi ad hoc pbandū. s; solū ad pmiū. s.
q; pueri qui adhuc sūt innocentes cum sint in viij. die nati
uitatis sue erunt ab inferno p sacm arcūcūcōis. ¶ autem
iusti qntūcumq; scifi ante aduentū messie fuerūt a paradiso.
et psequēs a diuina visione separati ex alijs auctibus posses
habere.

¶ Capitlm. iij. in quo inducunt alie anctes ex quibus com
probat q; sancti antiqui testamenti post mortē non ibāt ad
paradysum vbi est locus beatorum nec etiā ad iehennā. s;
ad quēdam locū qui a doctoribus hebreorū suburbij paradisi
vocat. non obstante q; pdicti sancti decessissent ab hac vita
mundi non solum a peccato actuali. sed etiā originali.

¶ Saulus. ¶

Ollega michi illas rogo. **¶** Paulus. **¶** In
glosa sup gen. que dicit bresich Rabba super illud
verbū. hee sūt gñationes celi et terre cū crearentē tē.
gen. ij. Quidam ex antiquis doctozibus dicit qd res in pmo
dio fuerūt create a deo fm plenitudinē fm pfectionē suam.
Et qm peccauit adam dimmuta sūt et corrupta. et vltimū
non erunt reuertētes ad decentem statū donec veniat filius
phares de quo fit mentio Ruth vltimo cū dicit. iste sūt ge
neratōes phares. p filiū autē phares intelligit messiam qui
de phares descendit. qui quidē Rabbi seu doctor fūdat ibi
dem intentionē suā in quadā cathagōphā lrali sic. Nā ista
dictio toldoch in hebraico significat idē qd gñationes in la
tino. que quidē dictio sicut et multe aliē osuenerūt in hebrai
co scribi duplr. vno modo plene et hoc cū interponunt i di
ctōe lre vocales que ad hoc cōiter requirunt. Alio modo scribū
tur dictōes dimmutate et hoc cū non inēponunt vocales cōitē
requisite. quo posito scrutanti scripturas sacras hebraicas
manifeste patz qd hec dictio tholdoch scribitē plenarie solum
in duobus loas. quoz vnus est cū dicit hee sūt gñationes celi
et terre gen. ij. qd fuit dictū ante pētm ade. Scds vero est cū
dicit. hee sūt gñationes phares ruth vltimo. Iste due thol
doch seu gñationes solū scribuntē plenarie. s. cum omibz vo
cabulis requisitis. Aliē nō tholdoch vbicumqz scribuntē di
minute scribuntē. quia i qualibet deficiat vna lra vocalis que
requebat ad hoc qd esset plene scripta. vt cū dicit. hic est liber
gñationis adam gen. ij. Et hee sūt gñationes noe gen. xj.
Et hee sūt gñationes filioz noe gen. x. Et hee sūt gñationes
sem gen. xj. Et hee sūt gñationes ysaac gen. xxv. et sic de
ceteris que omīs scribuntē dimminute pterqm pōcte due. Ex
quo scludit doctor pōict qd dictū est. s. qd res humane et hō
in sui creatōe fuit in sua pfectōe creat et p pētm dimmutat
et sic fuit vsqz ad filiū phares. i. messiam. **¶** Saulus.
¶ Hec sclusio non sequit ex illis pmissis. licz enī qnqz hec
dictio nō scribatē plene qnqz dimminute in scripturis. nō tam
ex hoc de necessitate sequit id qd scludis. **¶** Paulus.
¶ Licet sclusio non videatē sequi de necessitate lre vt tu di
cis nichilomi tenenda est aucte doctoris scludentis. pferam
cū tui doctores antiqui illa que fuerūt sibi tradita a pphetis
applicabant quibusdā mutationibus seu signis aut figuris

in sacris eloquijs stētis put tu nosti frequentē faciūt. fuerūt
etiā et alij **R**abini seu doctores huic snie sformes qui dicūt
q omīs patres fuerunt in suburbanis paradisi vsq; ad aduen
tum filij phares. **¶ Saul.** **¶** Dic michi qui sunt
alij doctores nři hoc sentientes vt ex multoz testimonijs in
tentio tua firmi fundēt. **¶ Paul.** **¶** Quidam do
ctores tui de hac materia loquentes asserūt q pphete et sācti
přes antiqui testamēti descendebāt in inferno p hanc vitā qđ
pbant p hoc. Nam abrahe fuit dictū a deo gen. xv. tu ibis
ad přes tuos. Ex quo arguit **R**a. rahama y q qa přes ab
rahe fuerunt ydolatre. vt patz josue. xxiij. sequit q abrahā
qui ad illos přes iuit p mortē descendit ad infernū vbi pa
tres sui erant. **I**de dicūt de ysaac de quo dicē gen. xxxv. de
functus est ysaac et mortuus et addit⁹ est ad plos suos. **I**de
de iacob gen. vlt. **I**de de dauid. iij. **R**e. ij. Et dormiuit da
uid cū přibz suis. Ex quibz satis pbat q přes sācti antiqui
testamēti p mortē non ibant ad paradisi vbi deus videt be
atifice a sāctis. s přibus suis aggregabant. quoz multi de
přmis fuerūt ydolatre vt dictū est. **¶ Saul.** **¶** Iste
doctor quē allegas crudelissime se habet contra sanctos nřos
antiqui testamēti. **C**ondepnat enī abrahā ad infernū asse
rens q iuit ad přes suos p mortem. s. ad thare qui fuit ydo
latra. et sic ex dicto istū si sic intelligat vt tu vis. sequit q
př abrahā et sancti patriarche ab eo descendentes p mortē n
solū fuerūt sepati a diuina visione. s. etiam fuerunt in infer
no vbi nulla est redemptio vbi fuit thare et alij ydolatre p
decessores eozū qđ est oīno absurdum. nec sic credo q sit sēn
tentiā doctrine tue catholice. **¶ Paulus.** **¶** Ab
sit q fm verā doctrinā catholicā abrahā nec pdicti sancti
patriarche in infernū descendissent p mortē sic thare et alij
similes qui fuerūt přes abrahe fm carnē. s. si bñ scripturas
de hoc loquētes scrutat⁹ fueris repies q abrahā et patriarche
licz p mortē non fuerūt in inferno vbi est locus dāpnatoz
non tamē ascenderūt in celū vbi est locus bētoz. s. fuerunt i
inferno nō in loco penali sic dampnati s. in loco vbi quīs di
uina visione carebāt. nullā tamē iehennalē sentiebāt penā.
erāt etiā ibi securi de visione diuina bēfice habēda. quiquidē
locus apud tuos doctores vocat suburbū paradisi vt dictum
est. apud nřos nō limbū que noīa licz diūsa idem significant

ut dictum est. **¶** Saulus. **¶** Indica michi quomodo
scripturas scrutando hoc quod dicitur reperiatur. **¶** Paulus.
¶ Quod autem abraham qui fuit pater in publicatioe vere fidei ut
dictum est. non iuit ad locum beatorum statim post mortem satis pa-
tet per illud verbum super allegatum. scilicet cum a deo fuit sibi dictum
Tu ibi sis seu ingredieris ad presencias tuas. Constat autem ut iam
dictum est quod presencias ipsius abrahe deos alienos coluerunt. ut super
allegatum est. Et sic ex hoc quod dicitur. ingredieris ad presencias meas
manifeste intelligitur quod abraham post mortem non erat iturus ad lo-
cum beatorum. non enim ibi erant presencias eius. Sed in hoc quod statim
subditur in pace habet manifeste quod abraham non erat iturus
ad locum dampnatorum ubi nulla est redemptio. nec per dominum
pax. Si enim impius in hac vita exultibus non est pax ut ha-
bet ysaia. xlviij. capitulo. In persona quorum et psalmista dicebat
Non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. quanto magis
impius qui post hanc vitam iam in termino dampnationis exi-
stunt nulla possit esse pax. Nichil enim habent nec expectant
habere quod suum appetitum quietet. unde ex hoc quod fuit dictum abra-
he quod iturus seu ingressurus erat in pace. necesse est dicere quod ab-
raham post mortem quous non statim iuit ad locum beatorum. tamen
non ad locum dampnatorum post mortem erat iturus. sed perueniens ad
locum pacificum ut dictum est. Et sic ex ista pronuntiatione abrahe
facta sane intellecta habet manifeste quod abraham post mortem non iuit
ad infernum inferiorem put significat locum dampnatorum de quo
psalmista. Eruisti animam meam de inferno inferiori. sed ad locum a pe-
na immunem et securum de beatitudine habenda. quia in pace de qua
pace ysaia. lviij. veniet pax et requiescet in cubili suo qui am-
bulat in directioe. pax enim non habet nisi ubi appetitus quietatur.
Idem dicendum est de alijs patriarchis. **¶** Saulus.
¶ Licet abrahe fuit dictum quod esset iturus in pace post mortem.
non tamen alijs patriarchis legitur hoc dictum fuisse. et sic ex dicta
auctoritate non potes concludere quod de alijs sanctis sit idem dicendum
in hac materia sicut de abraham. **¶** Paulus. **¶** Licet
de ysaac non fuit dictum quod esset iturus in pace. tamen de ipso de
functo legitur. Et additum est ad populos suos gen. xxxv. quod intel-
ligitur de abraham et alijs qui in suo sinu seu receptaculo erant
qui erant in pace cum abraham ut dictum est. unde non oportet
bat repetere in quolibet successive quod erat iturus in pace. sed
sufficiebat dicere quod iret ad populum suum vel cum patribus suis.

additus seu aggregatus est. ex quo iam ibi erat abraham collocatus tanquam pater fidelium cui expressse fuerat dictum. Ibis in pace ut dictum est. **¶ Saulus.** **¶** Licet abraham fuisset unus de sanctis patriarchis non tamen fuit primus eorum. prior enim fuit adam et noe et alii sancti qui abraham precesserunt. Ideo non videtur ratio quare abrahe soli fuisset dictum. Ibis in pace et nulli aliorum precedentium. **¶ Paulus.** **¶** Quamvis alii sancti precesserunt abraham in tempore. tamen inter omnes sanctos abraham fuit primus in separando se a ceteris infidelium. ut habetur gen. xii. **Sic** in publicando nomen domini. ut ibidem. fuit etiam primus in recipiendo signaculum fidei in circumcissione. gen. xvii. Fuit etiam primus in recipiendo a deo promissionem de messia venturo. gen. xxi. **Sic** fuit primus in habendo sepulturam separatam ab infidelibus gen. xxiii. unde non immerito fuit abrahe expresse denudata pax pro mortem ut ex illa alijs ei adherentibus intelligeretur concedi. Et ideo huius doctrina sancta summi magistri nostri sanctorum requies synus abrahe dicitur. eo quod sibi fuit pax pro mortem denudata in qua fideles olim requiescebant ut dictum est.

¶ Saulus. **¶** Cum enim abraham et alii iusti qui precesserunt adventum cui messie ab hac vita migraverunt in statum iusticie ut ex testimonijs scripturarum patet. nec etiam in eis fuit macula originalis peccati cum per circumcissionem ab eo mundabantur ut tu asseris. non videtur ergo ratio quare huiusmodi sancti non statim intrarent regnum celeste pro morte. sed in suburbio paradisi detinerentur. ut super dictum est. legitur enim per prophetam. xxi. Semiant iusticiam merces fidelis. que quidem merces iusticie habetur in introitu regni celestis. non ergo patribus iusticiam seminantibus detinenda esset seu retardanda eorum merces. **¶ Paulus.**

¶ Ab ingressu regni celestis non solum impediēbat peccatum singulorum. sed etiam peccatum cōe totius nature humane quod est peccatum primi parentis. Legitur enim gen. iii. quod pro peccato primi parentis collocavit deus cherubim et flammeum gladium atque vulturalem ad custodiendam viam ligni vite. Et quia licet quilibet sanctus pro opera iusticie purgaretur a peccato quantum ad emundationem anime persone. non tamen alicuius fides vel iusticia sufficiebat ad remouendum impedimentum quod erat per reatum totius nature humane. qui quidem reatus per passionem christi vniuersaliter remotus est. unde per prophetam. liij. Deus imposuit in eum peccatum omnium nostrum. Idcirco sancti usque ad passionem eius fuerunt impediti ab ingressu

celestis glorie. Et hoc est qđ doctores tui asserunt dicentes. qđ
sancti erant in suburbio paradisi vsq; ad aduentum filij pha-
res vt sup̄ allegatū est.

¶ Capitulū. v. in quo dat̄ ratio quare quedā penalia qđ fue-
runt imposita humano generi p̄ p̄c̄m ade nō fuerūt amōtā
p̄ passionem xp̄i p̄ quam fuit inultū peccatū originale.

¶ Saulus. **¶**

Quia ita est vt tu asseris qđ p̄ passionē xp̄i tui seu mes-
sie remotū fuit peccatū originale q̄ntū ad culpā seu
reatū qđ quidē peccatū vt dīas p̄net ad totā natu-
ram humanā. sequeret̄ qđ peccatū p̄dictū p̄ eandem passionē
esset remotū etiā quo ad penā. cum pena nō dat̄ iuste nisi p̄
culpa. Constat aut̄ qđ penalia que a deo fuerunt dīfinita cō-
tra humanū genus p̄pter ade peccatū. adhuc remanent post
passionē xp̄i tui sicut antea. Remanet enī illud penale qđ
dīc̄. In sudore vultus tui t̄c̄. S̄ilr cum dīc̄ mulieri. In do-
lore paries filios t̄c̄. Remanet etiā clausura paradisi terres-
tris quā sup̄ allegasti que oīa habent̄ gen̄. iij. Ex quib; pas-
tet manifeste qđ p̄c̄m originale non fuit ablatū p̄ passionē
xp̄i tui q̄ntum ad penam. et p̄ oīs nec q̄ntū ad culpam.

¶ Paulus. **¶** Si bene attendisti ea que sup̄ tibi dīxe-
ram cum de modo redemptionis per messiam facte agerem.
facile possis ad hoc qđ nunc obīcis r̄ndere. Ostendi enī tibi
ibidem qđ redemptio p̄ xp̄m p̄missa in p̄phetis erat intelligē-
da sp̄ialis que est potior et p̄fectior q̄z t̄p̄alis. vnde victoria
sua in redimendo non debet intelligi p̄ vim armorū. s; sua vi-
ctoria intelligenda est put̄ victa per virtutes vincim̄. S̄ilr
et habundancia seu affluencia bonorū. s̄ilr et libertas que in
suo aduentu legim̄ p̄mitti intelligende sūt de habundancia
bonorū sp̄ialium. s. virtutū. S̄ilr et libertas intelligē de liberta-
te a peccato. nō aut̄ a subiectione humana. Illa enī intelli-
genda sūt fuisse p̄missa p̄ xp̄m que requirunt̄ ad consecutio-
nem vere redemptionis que in vltima beatitudine consistit. nō
aut̄ illa que indifferenē se habent ad hoc. et multo min⁹ que
quādoq; impediūt. sicut est bonorū temporalium affluencia et hui⁹
modi. put̄ sup̄ est ostensū. vnde in p̄posito dicendū est qđ per
passionem xp̄i et eius veram fidem remotum fuit peccatum
originale quantum ad culpam que impedit consecutōē vlti-
mi finis. s. beatitudinē. Illa aut̄ penalia de quib; arguis. s.

¶ in sudore vultus tui etc. et in dolore paries filios et huiusmodi
indifferencia sunt ad consecutores ultimi finis. siue enim homo la-
borando comedat vel non laborando per consequi ultimum finem
si in cognitione dei et alijs ad hoc pertinentibus se habeat ut debet.
et ideo ista non fuerunt amota in redemptione spirituali per christum
facta. ¶ **Saulus.** ¶ In pena peccati adeo positus fuit
gladius versatilis ad custodiendum viam ligni vite ut tu allega-
sti gen. iii. hoc autem est spirituale ut videtur. et tamen remanet post
passionem nullus enim legis paradisi terrestrem intrasse post passi-
onem christi tui. sic nec antea. nisi forte quod dicitur de Enoch et be-
lia qui fuerunt ante passionem christi tui. ¶ **Paulus.**

¶ Intrare paradisi terrestrem non requiritur ad bonum spirituale.
Ita enim per homo ibidem ex his peccare sicut extra ex his. adam
enim ibi peccauit. et ideo amouere istam clausuram non requi-
ritur necesse ad ultimam beatitudinem consequendam. Secus autem est de
clausura celestis paradisi cuius ingressus requiritur ad veram beati-
tudinem consequendam. unde et apertione ianue celestis paradisi opa-
ta est passio christi. non autem amotione clausure paradisi terrestris.

¶ Capitulum sextum in quo arguitur diuersimode contra ea que
dicta sunt de peccato originali et soluntur argumenta

¶ **Saulus.**

¶ **A**vdio quomodo intendis fundare in auctoribus quod peccatum
primum hominis originaliter transiit in posteris. sed adhuc
remanet ut respondeas michi ad hoc quod legitur ezech. xviij.
filius non portabit iniquitatem patris. Si enim peccatum primum patris
et posteris sui ab eo per originem exierunt predicta verba prophete erunt
manifeste falsa. ¶ **Paulus.** ¶ Quod dicitur a pro-
pheta. filius non portabit iniquitatem patris. verum est. non enim
punitur filius spiritualiter per peccatum patris. nisi sit princeps peccati eius
sicut est in proposito. deriuatur enim primum peccatum patris per originem in fi-
lium sicut et peccatum actuale deriuatur a patre in filium per imitationem.
¶ **Saulus.** ¶ Ex hac tua ratione sequitur quod anima
humana que est subiectum culpe traducere per originem quod est
contra textum sacre scripture. Legitur enim gen. ij. ubi de creatioe
hominis agitur. spirauit in faciem suam spiraculum vite. per quod verbum
secundum omnes intelligitur quod anima humana per creationem in corpore hu-
mano a deo immediate infunditur. et per primum non educitur per originem.
consequenter patet ex hoc. nam si culpa que est quoddam accidens

in aia p originē traducere. oporteret qd ei⁹ subiectū .f. aia p
originem trāsiret. accidēs enī nō migrat de subiecto i subiec
tū fm sūam phoz. **¶** **Paulus.** **¶** Licet erroneū
est dicere qd aia rōnalis traducat cum semie a pente in plē.
tū qz cor⁹ humanū ē pportōnatū aie. defect⁹ aie redundāt
i cor⁹ et ecōuerso. vñ interdū ex fatuis fatui gñant. Et id
nō est necessariū dicere qd si peccatū pmi parētis p originem
transit in plem qd aia rōnalis p originē tōducat a pte i filiū
¶ **Paulus.** **¶** Posito vt tu asseris qd aliqui defectus
etiā aie a parente tñseāt in plem p originem. talis deriuatio
seu trāsitus excluderet rōnem culpe. de cui⁹ rōne est qd sit vo
lūtaria. dicit enī phus in .iij. ethi. qd null⁹ increpat cecū na
tum. s; magis miserebit. Si igit⁹ posterī ab adam aliquā tur
pitudinē traherēt p originē. tūc talis turpitudine cū esset per
naturā cōtracta nō esset volūtaria. et p qñs nec increpabi
lis. nec etiā eēt pccm. de cui⁹ rōne est qd sit volūtariū. **¶**
¶ **Paulus.** **¶** hec cōsequēda quā vltimo ifers dicēs
qd si turpitudine stracta ab adam p originem nō esset in ei⁹ po
steris volūtaria. qd tūc nō eēt pccm si bene consideras īualida
est. In actib⁹ enī non volūtarijs s; mere nālīb⁹ licz nō sit cul
pa increpabilis. contigit tū ibi esse pccm. pccm enī fm rōnez
rectitudinis et deuīationis in ordine ad finem debitū cōside
rat. vnde act⁹ nālīs qui non habet rectitudinē fm ordinē ad
debitū finē pccm dicit⁹. licz nō sit volūtariū. Et ideo in pposi
to pccm originale qd nō est pccm psone. s; nature. licz nō ha
beret rōnem increpabilis eo qd non est in potestate volūtatis
ipī⁹ plis nascentis. habet tamen rōem pccī inqñtum deuīat
a rectitudine finis. Et pter hoc posset ad tuam obiectionem
aliē rīderi. .f. qd hui⁹ pccm habet rōnem volūtarij. qd sic pa
tet licz enī inordinatō que est in hōie ex adam gñato non est
volūtaria ex volūtate ipī⁹ hōis gñati. est tam volūtaria ex
pte ipī⁹ ade. qui mouet motionē gñationis oēs qui ex ei⁹ ori
gine deriuant⁹ sic volūtatis aie mouet oīa mēbra ad actū. vñ
sic act⁹ vni⁹ mēbri vtrūq⁹ man⁹. n est volūtari⁹ volūtate
ipī⁹ man⁹. s; volūtate aie que pmo mouet mēbra. Sic istud
pccm originale nō est pccm hui⁹ psone nisi inqñ⁹ hec psone
recepit nām a pmo pente in quo hoc pccm fuit volūtariū.
¶ **Paulus.** **¶** Si a pmo pente pccm p originē strabi
mus inqñ⁹ ab ipso recepim⁹ humanā nām. eadē rōne pcca

quorūcūq; pentū proximoz straherem? **C**ōstat autē q; fuim? i
proximis pentib; tanq; i qbusdā nāte nre pncipis. ex quo se
quit q; innuabilia pctā eēt in quolibet homie a suis paren
tib; tamproximis qm remotis stracta qd est valde incōueniēs
nec credo q; tui doctores hoc cōcedāt. **¶** **Paulus.** **¶**

¶ Scdm doctorū nroz verā doctrinā nulla pctā proximū
parentū. nec etiā pmi pentis pter pmiū p originez traducē.
Cui? rō est. nam homo gnat id qd est sibi sile i specie nō autē
fm idiuuū. **E**t ideo ea que directe pntet ad idiuuū sic
psonales act? et que ad eos pntet nō educunt a pentib; in
filios. nō enī gmatice traducit in filiū gmatice sciam quam
nō p solā nām. s; pprio studio acq̄sui. ea tñ que pntet ad
nām spēi traducunt a pentib; i filios nisi sit defect? nature
Oculat? enī nisi natura deficiat generat oculatū. **I**lla autē
que sunt pure psonalia vt actualia pctā vt dictū est. nullo
modo traducunt a pentib; in filios. **¶** **Saul?** **¶** **P**ri
mū pctm ade manifestū est q; psonale fuit. nō enī hoc habuit
ex natura sua specifica. s; ex ppo actu sui liberi arbitrii. vnde
pmū pctm ade n̄ potuit educi p originez etiā fm te sic n̄ alia
pctā psonalia sua vel alioz pentū. **¶** **Paulus.** **¶**

¶ Sic ad psonā pntet aliquid fm seipam. s. r aliquid ex do
no grē. **I**ta etiā ad nām potest aliquid pntere fm seipam. s.
q; causat ex pncipis ei?. **E**t aliquid ex dono grē supnāli. **E**t
hoc modo iusticia originalis quā non habuit nā humana ex
suis pncipis. habuit tñ p quoddā donū grē toti humane na
ture dinit? collatū i pmo pente. qd quidē donū pm? homo p
pctm pmū amisit. vnde sic illa originalis iusticia traducta
fuisse in posteros simul cū natura si adam nō peccasset. **I**ta
et iordinatio opposita cū nā traducē. vnde istud pctm nō ē
psonale s; nature. **A**lia vero pctā pmi parētis vl alioz nō
corrūpuit nām qn? ad illud qd nāte est. s; solū qntū ad id
qd psonē est. **E**t iō talia peccata nō traducunt. **¶** **Saul?**

¶ Licet homo nō generet idē sibi fm idiuuū. generat
tamē sibi sile fm spēm. **I**racund? enī gnat iracundū. velo
cit as etiā corpis et bonitas ingenij sepe deriuant a pentibus
in filios. spāliter cū natura pentū sit fortis. et sic patz q; etiā
indiuidualia transeūt a parentibus in filios. **E**t idē videt
dicendū de alijs pctis ade et alioz pentū. etiā pter pmū pctm
ade. **¶** **Paulus.** **¶** **P**eccata parentū pter pmū sūt

pure psonalia .et ideo traduabilia nō sūt. **A**lia tamē accidē-
tia vt iacūdia velocitas et huiōi . licz sunt accidēcia indiui-
dualia . ppagant tñ qñqz i filios inqñtū sit penēcia ad dis-
positionez nature .et ideo non est similis ratio de talibus ac-
cidentibus indiuidualibus et de psonalibus peccatis .

Distinctio septima de scrutinio scripturarū circa reg-
nū xpī an .s. sit illud de quo reuelatū fuit danieli
qz esset excellēcius quatuor regnis pcedentibz .et qz
illa quatuor regna destrueret an non .et continet
xiiij .capitula .

In caplo pmo oñdiē qz p visionem daniel de statua i se-
cūdo caplo contentā intelligit qz p xpm erat extirpanda ydo-
latria de regnis pñpalibz mūdi .

In caplo .ij . oñdiē qz licz ydolatria adhuc remaneat in
aliquibz puissimis regionibz apud hoies bestiales seu bruta-
les . tam i maiori pte et pñpaliori tocus orbis est p diuul-
gationez fidei xpī ablata . et qz ante aduentū xpī ydolatria
caldeorū et alioz regnorum remanebat apud romanos etiā
destructis regnis illis .

In .iij . caplo oñditur qz visio statue applicat pmo ad uē-
tū xpī . visio aut de bestiis danielis applicat scōo ad uē-
tū .

In caplo .iiij . ostēdiē qz licz cultus ydolorū p passionē xpī
in qbus dā pibus mūdi remāsit . tñ totū sit intelligit amoue-
ri p pussionē lapidis sine manibus abāsi .

In caplo .v . oñditur quō intelligit illud daniel . ij . lapis
qui pussit statuā factus est in montē magnū .

In caplo .vj . ostēdiē quō exponēduz est qz regnū ferreū
s . romanū habebat ptem pedū et digitorū teste siguli et ptez
ferream . vt habet danielis scōo .

In caplo .vij . oñdiē qz regnū xpī seu ipiū ecclie non est
idē cū romanorū regno put doctores falsi . s . pharisei fingūt .

In caplo .viij . oñdiē qz sūm^{us} pōtēfex in q pñpalitē residet
ptas eccliaistica . licz qñqz utat mūdāna seu tpali ptate . s . ar-
moz potēcia et huiōi . non tñ talis potestas est essēcialis in
ecclesia . sed accidentalis .

In caplo .ix . ostēdiē qz ecclia habuit suū esse pfectū . s .
spūale tempore aplorum et alioz disapulorum anteqm
potestatem temporalem a Cesare accepisset .

In caplo. x. oñdīē q̄ xp̄us docuit vbo et exemplo q̄ beati-
tudo humana consistit in stēptu terrenoz et adhesionē ad cele-
stia. quā doctrinam ei⁹ veri discipuli secuti sūt. et q̄ in p̄miti-
ua eccl̄ia qñ nullā p̄a tem mūdānam fideles habebant p̄fec-
tiores viri ut plimū iueniebant in eccl̄ia q̄z nūc. qñ regnis et
potestatib⁹ hūanis et mūdānis eccl̄ia habūdat. Ex quib⁹ con-
cludit̄ q̄ regnū romanoz et regnū xp̄i seu eccl̄ie nullo mo-
do sunt idem sed diuersa.

In capitulo. xi. oñdīē q̄ p̄ cornu puulū affixū quarte be-
stie nō intelligit̄ xp̄c n̄r. put iudei false exponūt.

In caplo. xii. oñdīē q̄ p̄ cornu puulū sup̄dictū intelligit̄
anti xp̄us s̄m veram catholicoz expositōem.

In caplo. xiii. oñdītur q̄ ex hoc qd̄ dicit̄ de cornu puulo
qd̄ loquit̄ cōtra excelsū. et putabat mutare tpa et legē. que
vba false iudei applicāt ad vez xp̄m sumit̄ ordo ad ēctandū
de quibusdam que sunt magne arduūtat̄ in hoc opusculo.

In Capl̄m p̄mū in quo ostendit̄ q̄ p̄ visionē danielis in. ii.
caplo de statua intell̄r q̄ p̄ xp̄m erat extirpāda ydolatria de
regnis p̄ncipalib⁹ mūdi. **Saulus.**

Predictis ad p̄ns obmissis rētam ad alia
q̄ p̄nēt ad exaltationē xp̄i tui. s. ad scrutan-
dū p̄ scripturas vtz ille fuit messias i p̄phe-
tis p̄miss⁹ an nō. ad qd̄ occurrīt michi quod-
dam validū argumentū strā te qd̄ sumit̄ ex
reuelationib⁹ danieli factis in quib⁹ de⁹ ostē-
dit sibi excellēciā regni qd̄ datur⁹ erat xp̄o suo. quā quidem
excellēciā nunq̄m habuit xp̄c tuus. ex quo habet manifeste
q̄ nō fuit ille xp̄us a deo p̄miss⁹. **Saulus.**

Propone michi hoc argumētum clare ut sciam quante
vritas sit. **Saulus.** **Scrutat⁹ sum dan. in. ii. ca-**
pitulo vbi exp̄sse repio q̄ regnū xp̄i hēbat contere seu cōmi-
nuere regnū Caldeoz et alia tria regna sibi succedēcia. Legi
enī q̄ lapis abāsus sine manib⁹ qui est xp̄c. de quo ibidē dī.
Suscitabit de⁹ celi regnū qd̄ in eternū nō corrūpē. et tale ha-
bebat cōminuē seu sterere ferrū. testaz. es. argentū et aurū.
que s̄m oēs expositores significant regnū Caldeoz. et tria reg-
na sibi succedēcia. Et constat q̄ regnū xp̄i tui nō cōminuit
p̄dicta tria regna p̄feram regnū Caldeoz medoꝝ et grecoꝝ

cum iam p magna tpa ante sui aduentu fuerunt destructa.
ergo regnu xpi tui no est illud regnu de quo dicit ibidem qd
esset a deo suscitandu et qd in eternu non corrumpere. **1**
¶ Paulus 11 Si visionem danielis qua allegas sic suffi
cienter intelligis argumentu tuu pari modo et forte ampli
us militat contra te. Si eni p lapidem abasi sine manibz messia
que tu expectas intelligis que credis deu celi suscitaturu. et
q eius regnu in eternu no corrumpet. tunc quo de ipso potes ex
pectare q ipse conterat seu commuat regnu Caldeorum medorum
et grecorum que iam a maxis temporibus ante tempus prius fuerunt
destructa ymo quorum memoria iam fere non est nisi forte in hy
storiarum antiquissimis. unde si verus messias que colo et adoro
non potuit conterere secundum te regnu Caldeorum et alia tria eo q iam
fuissent p magnu tempus ante sui aduentu destructa. quanto
magis messias que expectas cuius esse in rex nata p. **cccc.**
xxxv. annos post aduentu xpi nostri adhuc non apparet. non pot
est dicta regna conterere que iam a logicis et valde remotio
ribz temporum circulis sunt annullata et fere oblivioni tradita.
unde si de vero messia. scilicet xpo meo non pot verificari q struit
regna Caldeorum medorum et huiusmodi propter eorum antiqua et preterita de
structionem. a fortiori de tuo messia non posset hoc verificari et
tempus valde remotum esset a tempore destructionis predictorum regnorum.
Si si diligenter scrutatus fueris verum sensu visionis p te allega
te manifeste repies q applicat prope xpo meo p cuius declaratio
ne scire debes q in regno xpi et ecclesie sue debuit ydolatria ab
universo l. a maiori et principaliori parte eius extirpari. qd fuit sin
gularissimu in primo aduentu xpi. Nam hactenus tempore moysi et
aliorum prophetarum licet magnalia virtute dei fiebant non tamen hoc
viciu. scilicet ydolatrie potuit extirpari. neque a gentilibz sed etiam ab
ipso populo israelitico. in cuius principia deus fecit magnalia in egipto
terribilia in mari rubro. et in deserto panem celi. non sine mag
nis miraculis dedit eis. quibus non obstantibus in eodem loco ubi
legem a deo susceperant et verba eius de medio ignis audierunt.
quibus eis preceperat. non habebis deos alienos propter me. exo. xx.
ibidem. scilicet in ore vitulu sflatule fecerunt. et adorauerunt sicut
patet exo. xxxij. Sic in temporibus iudicij et regu in regno israel
et etiam iudee non cessabant immolare et sacrificare deis alie
nis prophetis exclamantibus et monentibus et signa et prodigia contra
eos ostendentibus frequenter ut in historiis sacris patet evidenter.

sed postquam noster christus venit in mundum et eius fides fuit per omnem
diuulgata et frequentibus signis per suos discipulos et martires
confirmata. exclusa est ydolatria simpliciter a tota re publica mun-
di vel ab eius maiori preput fuit prophetatum in diuersis locis spa-
litter ysa. ij. ubi loquens de tempore messie cum dicit. **E**t erit in no-
uissimis diebus paratus mons domini in vertice montium terre. **E**t
infra propheta loquens de doctrina christi per gentes suscipienda dicit
Ibunt populi multi et dicent. ascendamus ad montem domini et doce-
bit nos vias suas etc. **E**t infra ibidem propheta ostendens quod tempe-
sui aduentus tota terra erat repleta ydolis dicit. **E**t repleta
est terra eius ydolis. opus manu suarum adorauerunt. opus quod fece-
runt digiti eorum. **E**t idem infra pronosticans quod huiusmodi ydola per ipsum
et suos sequaces essent pericula. **S**ubdit. in die illa perdet ho-
mo ydola argenti sui et simulacra auri sui que fecerat sibi ut
adoraret. **E**x quibus patet intentum. scilicet quod in nouissimis diebus per
quod dies messie intelliguntur etiam secundum tuos magistros erant ydola per
pericula quibus antea vniuersum erat plenum. **D**e hac igitur materia agitur
in hac visione danielis quam tu allegas. **I**n qua visione quatuor
regna precedunt regnum christi. scilicet. **C**aldeorum medorum et grecorum
et romanorum figurantur per unam statuum quadrupertam. nam statua
comiter designat ydolatriam. **S**imulacra enim demonum comiter per
ydolatrias statuas colebantur quod patet etiam daniel. iij. **D**e statua
quam fecit nabuchodonosor. **E**t quia omnia regna mundi ante aduentum
christi licet essent inter se multum differenda et etiam aduersanda. in
hoc tamen conueniebant omnes ut cultum deo debitum creaturis impe-
deret. **I**uxta illud psalmi. omnes domini gentes demonia. **I**darco propheta
designabant omnia regna principalia in unica statua quam ydola-
tria designat propter ipsorum conuenientiam in cultu ydolorum. **S**ed quia
ipsa regna inter se erant diuisa in ritibus et alijs appetitibus et
modis viuendi. **I**deo particularia membra huius statue erant de di-
uersis materijs utpote de auro et argento et testa et huiusmodi. **S**i-
militer differabant in formis. quia aliqua pars statue erat capiti
alia brachia et huiusmodi ad designandum varietatem inter huiusmodi reg-
na. unde ad propositum tui argumenti applicando. licet regnum christi
seu ecclesie non comminuit regnum **C**aldeorum seu persarum et huiusmodi quantum
ad ipsorum mundanam preteritatem que iam transierat. comminuit tamen
ea quantum ad cultum ydolorum in quantum diuulgata fide christi in orbe per
eius discipulos et eorum successores. euacuata est cultura demonum
a toto fere mundo. scilicet a maiori et principaliori parte eius ut dictum est

quod recte p̄signat a daniēle p̄ p̄cussione lapidis sine manibz
Nam absq; humana potēcia lapis qui ē xp̄ns statuā. i. ydo-
latrīā dīminuit taz antiquaz. s. caldeoꝝ qm̄ alias succedētes
vt dictū est.

Caplm̄. ij. i quo ostēdit qd̄ liz ydolatrīa adhuc remaneat
in aliquibz p̄uissimis regionibz apud hoīes bestiales seu bru-
tales tñ i maiori p̄te ⁊ p̄ncipaliori totius orbis ē p̄ diuulgatō-
nem fidei xp̄i ablata. et qd̄ ante aduentū xp̄i ydolatrīa cal-
deoꝝ et alioꝝ regnoꝝ remanebat apud romanos etiā destruc-
tis regnis illis. **S**aulus.

Quedam inēponis i hac tua r̄sione qd̄ non vident cō-
tinere veritatem vel saltem aliquam rēgrunt p̄ba-
tionem. primū est qd̄ dīcis ydolatrīam esse hodie ex-
clusam a toto orbe quod credo esse falsum. Nam non est du-
bium qd̄ hodie sūt aliqui etiā int̄ xp̄ianos et sarracenos qui
hoc viciō abutunt. s. ydolatrīa saltē i latebris et secreto. sic
etiā multi sūt phitones dīnatores ⁊ huiūdie que ad sup̄stītōz
ydolatrie p̄tinet. Et vt a quibusdā narrat̄ in aliquibz extre-
mis terre. hoc viciū adhuc publice manet. Scdm̄ ē quia dī-
cis qd̄ p̄ diuulgatōz fidei xp̄i tui hoc viciū fuit amotū sine ali-
qua hūana potēcia qd̄ tam non p̄bas. Tercū quia dīcis qd̄
ydolatrīa qua abutebant̄ Caldei adhuc remanebat tpe xp̄i
tui qd̄ nō videt̄ ratōi p̄sonū. Nam cōiter cū aliquis ppl̄s de-
struebat̄. siml̄ cū eo destruebant̄ et dñ ei⁹ ysa. xxxij. ex p̄te re-
gis assirioꝝ se iactantis de victoria quāsdā genū dice-
bat. vbi sūt dñ emach et arphat. vbi dñ sapharobin. q. d.
sic deuastauit gētes illas sic ⁊ eoꝝ deos. **P**aul⁹. **A**d
p̄mū qd̄ obīdis de ydolatrīa dicēdo qd̄ adhuc manet i orbe sal-
tem in latebris et absconditis tē. ⁊ etiā publice in extremis t̄re
tibi r̄ndeo qd̄ mala que in occulto sūt. solius dei iudicio re-
seruant̄. iuxta illud deutro. xxix. abscondita deo n̄ro sūt. s. a
solo deo iudicanda. vnde de t̄libz nō agim⁹ hic. De hīs at̄
que dīcis qd̄ i extremis terre publice sūt. Dicendū est qd̄ illa
sūt valde modica respectu regionū ⁊ terraz vbi null⁹ ydo-
latra vīget. Nam t̄ra que a veris xp̄ianis et etiā sc̄smatī-
cis possidet̄. Silr et a sarracenis turcis et tartaris occupatur.
maximā p̄tem terre obtinet. intantū qd̄ illud qd̄ remanet est
valde modicum respectu. et ibi viuūt homines bestiales et
quasi semibrutī de quibus non est faciēda mentio. quia qd̄

modicum est fm phm p nichilo reupta tur. **E**t etiam i il-
lis partibus extremis non compellunt homines ad ydolatrā-
dum. sicut tempore caldeoꝝ hoc fiebat. vt patꝝ danielis. iij.
Silr tpe succedenā regnoꝝ vt patꝝ de Rōnis qui multiplici-
tē psequēbant fideles xpi vt suis dijs seu demonijs ymmo-
larent. In pꝛibꝝ igiē mūdi extremis vbi ydolatria adhuc
manet put referē a fidedignis non compellunt hoīes ad hoc
sic nec puniunt ydola colentes. sꝫ vnusquisqꝫ ad suū arbi-
triu ad hoc relinquit. **A**d scōm aut a quo petas a me pbatio-
nē de hoc qꝫ p diuulgacōz fidei xpi ydolatria fuit amota sine
hūana potēcia ꝛc. tibi respōdeo sic qꝫ p sacras auctes et hy-
storias alias autēcticas est manifestum qꝫ tpe illoꝝ quatuor
regnoꝝ vniūsalitū quorū regnū romanoꝝ est quartū ydola-
tria p totū orbem extendebat. **C**onstat aut p fidelissimā ꝛ pu-
blicā famā et hystoriarꝝ cōz narratōz qꝫ p magnū tempꝫ an-
teqꝫ secta saracenoꝝ inapet. cessauit ydolatria modo pōicto
sꝫ nulla potēstas hūana fuit inmedia inter rōnos et sara-
cenos que hoc viciū amoueret vt est māifestū. **R**estat autē
qꝫ p potēstetē xpi et suoz discipuloꝝ pōicatōz et martiria ve-
ritatē pōicandā hoc fuit in xꝫ ppharū vaticinia exclusū. **A**d
terciū vero qd dīas n̄ esse verisile qꝫ ydolatria caldeoꝝ remā-
sisset pꝫ eoꝝ destructionē tibi rīdeo qd de regno rōnoꝝ qd fuit
vltimū pōictoꝝ quatuor regnoꝝ legiē in hystorijs autēctis
qꝫ oīa simulacra genū colebat. de cuiꝫ memoria adhuc re-
manet **R**ome templū pantheon. i quo alias cōiter oīa ydo-
la colebant. et pꝫa hodie festū oīm sanctoꝝ celebraē. **E**t sic
patet qꝫ statua de qua loquit daniel. s. ydolatria in sua erat
integritate cū pcussa fuit p lapidē abasum sine manibꝫ. s.
xpm. et hoc testā lra danielis sane itellecta. **C**um enī dan-
qꝫtuor ptes pꝛenunciāuit in pōicta statua forma et materiā
distinctas. que quatuor regna supꝛdicta figurabāt. que tam
ptes adinuicē p successionē pꝛmuabāt. in destructōz tñ illiꝫ
statue totā sil designauit destructā seu destruendā. nō enī dīē
qꝫ antea fuerat caput destructū et pꝫa brachia. et sic de alijs
sꝫ simul ad lapidis pꝫSSIONēz tota statua fuit destructa qd
pōictā vītātē testā.

¶ Caplm. iij. i quo oñdīē qꝫ visio statue applicat pmo ad
uentū xpi. visio aut de bestijs daniel applicat scōo aduētū.

Saulus. **¶**

N alia visione danielis. f. quatuor bestiarum que i caplo. vii. cōtinet. que quidem visio de eadem materia loquitur de qua et sup̄dicta visio. f. statue. In utraq; enī visione agit̄ de quatuor regnis sup̄dictis adinuicem succedētib; et de regno messie seu xpi oīa regna illa supante. Et tamen in istis duobus visionibus que de eadem re loquunt̄ vident̄ quedam de essentialibus variari. p̄mo enī i p̄ma visione put̄ tu dicis om̄ia quatuor regna que p̄ statuam designant̄ ad lapidis percussione[m] fuerunt simul destructa. In sc̄da vero visione in qua quatuor regna p̄ quatuor bestias designant̄. non simul sed successine vident̄ quatuor predicta regna destrui. f. vnū post aliud. vnde de p̄ma bestia ante ortū sc̄de legit̄. aspicebam donec euulse sunt ale eius et sublata est de terra. Ex quo patet q̄ ante fuit sublata p̄ma bestia quā sc̄da surgeret. Idem videt̄ intelligendum de alijs. Item in p̄ma visione p̄ lapidis percussione[m] fuerūt quatuor regna destructa. In sc̄da vero visione p̄ filiū hoīs venientē in nubib; celi fuerunt om̄ia deuicta vt patet in caplo. vii. Dic ergo rogo quō tollis contrarietates ex istis visionibus que de eadem re loquunt̄ et tam̄ quedam contraria interponere vident̄ vt dictum est. **¶**

¶ Paulus. **¶** Sicut dixeram tibi sup̄ cum de tempore aduentus xpi ageremus q̄ duplex est aduentus xpi. vnde licet regnū xpi fm̄ se vnū et idem est. dupliciter tamē de eo loquunt̄ scripture fm̄ huius duplicē sui aduentū. ex quo diuisi effectus erant p̄ducendi circa rempublicam mundanā. Nam sicut in p̄mo eius aduentu diuulgata ecclie fide ydolatria erat extirpanda modo p̄dicto de qua agit̄ i p̄ma visione danielis sup̄dicta. sic in sc̄do eius aduentu tota mundana potestas erat amouenda subiciēdo oīa diuino imperio de quo zach. ultimo. Er̄it dñs rex sup̄ omnē terram. In die illa erit dñs vnus et nomen eius vnū. Et sophonie. iij. tunc reddam pplis labiū electum vt innocēt om̄es in nomie domini et fūiant ei humero vno. In quib; et alijs p̄phetis locutionibus p̄nosticātib; q̄ tota potestas humana publica erat auferenda et subicienda diuine potestati intelligit̄ hoc impleri in sc̄do aduentu messie. In hac igitur secunda visione p̄pheta agit̄ de aduentu xpi sc̄do et de huius effectū suo circa mundanā potestatem penitus auferendam. In qua quidem visione p̄dicta quatuor regna precurrenda aduentum xpi

scdm. cōuenientē figurantur. nō pstatuā que ydolatriā fig-
ficat cum iam ydolatria amota erat p p̄mū aduentū vt di-
ctum ē. S; figurantē p varias bestias et feroces p quas desig-
nantē varie ferocitates ⁊ tyrānica dominia ip̄oz regnoz put
expositoꝝ cōiter tradūt. Et quia potestas humana seu mū-
dana quatuor regnoz p̄dictoꝝ non simul sed successiue
fuerat amota. prius enī p̄iderunt monarchiam **C**aldei qm̄
persi et sic de alijs. Ideo in sc̄da visione vbi agit de potestate
mūdāna non simul s; successiue quatuor bestie fuerūt destru-
cte. s; in p̄ma visione simul statua fuit diminuta. quia per
p̄mū aduentū fide xpi diuulgata p orbem tota ydolatria
tam p̄teritorum qm̄ p̄ncipum fuit destructa modo sup̄dicto.
Ad scdm̄ vero quod queris quare in p̄ma visione regnum
xpi figurat p lapidem absc̄sum sine manibus. In sc̄da vero
visione figurat xpus p filiū hom̄is venientem in nubibus
⁊c. satis patet responsū ex p̄dictis. In p̄ma enim visio-
ne loquit de p̄mo aduentu in quo xpus p̄prie figuratur p la-
pidem sine manibus absc̄sum. tum quia eius cōceptio et na-
tuitas s̄m carnem non est viriū semine p̄ducta put v̄itas
fidei n̄re tradit. tum quia non p potētiā corpalem statuā
s. ydolatriā destruxit s; p diuinā. In sc̄da vero visione q̄
aduentū scdm̄ vt dictum est significat p̄prie designat p filiū
hom̄is venientem ī nubibus celi. quia ī magna potestate ⁊
maiestate venturus est ad iudiciū.

¶ Caplm̄. iij. ī quo oñdit q̄ licet cult⁹ ydoloꝝ p̄ passionē
xpi in quibusdā p̄tib⁹ mundi remāsit tam̄ tot⁹ sil̄ intelligit
amoueri p lapidis p̄cussionem sine manibus absc̄si.

¶ Saulus. **¶**

Sicut potestas mundana quatuor p̄dictoꝝ regnoꝝ
non fuit simul amota s; successiue sicut tu asseris et
bene. Sic ydolatria non simul fuit amota s; successi-
ue. quia post aduentum xpi tui p magnū tempus durauit
ydolatria in diuersis et magnis mundi p̄tib⁹. vnde etiā in
tempore Cosdroe regis persarum qui p magnū tempus fuit
post aduentum xpi tui ydolatria adhuc vigeat vt etiā hy-
storie tue testant qd nō concordat expositioni tue p̄dicte in q̄
dias q̄ siml̄ fuit ydolatria a toto orbe seu a maioꝝi pte tot⁹
orbis et p̄ncipalioꝝ amota. **¶** Paul⁹. **¶** Licet verū

est q̄ cultus ydolorum p̄ aliquod tempus etiam post passio-
nem xp̄i in quibusdam p̄tibus mundi notabilibus reman-
sit. tamē ydolatria dicit̄ simul amoueri a mūdo. eo q̄ p̄ vir-
tutem passionis xp̄i p̄ncipalis auctoritas ydolatrie. s. dya-
bolica fuit amota seu valde debilitata. vnde passione immi-
nente ip̄e dixit. **N**unc princeps hui⁹ mundi eicietur foras
iobis. xvi. quod intelligit̄ de dyabolo cui⁹ potestate et versu-
sa homines in ydolatriā incidebant. et quia ab hui⁹ dyaboli
potestate p̄ passionem xp̄i que semel celebrata est homo fuit
liberatus. Idcirco p̄ solam p̄cussionem lapidis sine manib⁹
abscisi ydolatria dicit̄ esse simul amota. posset etiam intelligi
p̄cussio lapidis hui⁹ fuisse impleta tempore Constantini qñ
xp̄us qui lapis est abscisus sine manibus dicit̄ ut iam dictū
est. p̄cussit **C**esarem lepra p̄ cui⁹ p̄cussionem ⁊ miraculosam
sanationē tota statua ydolatrie fuit dirupta. **C**esare p̄cipiē-
te vt omnia phana ydolorū p̄ orbem destruerent̄ vt plenius
ista continent̄ in sua hystoria. **S**ecus est de potestate munda-
na p̄dictorum regnorum que fuit amota successiue tam añ
aduentum xp̄i qm̄ post. quequidem successiua destructio dura-
bit vsq; ad tempus anti xp̄i quando xp̄us sc̄do veniens to-
tam destruet mundanam potestatem vt iam dictum est.

Saulus. **Q**uor cur michi allegas auctozita-
tes euangelij tui quas vt scis nō teneor reapere p̄sertim cū
sint contra me sicut nec auct̄es nostrorum doctorum reapere
contra te. **P**aulus. **Q**uia tu contra meā
expositionem de visione statue obicis. **I**n quo actu p̄cedis
vt arguens. ego possum vt respondēs allegare auct̄em sum-
mi magistri mei. **N**on enim p̄ meam respon̄sionem te mē-
do obligare sicut nec michi in respondendo necessitas incū-
bit te obligandi ad tenendum respon̄sionem meam. vnde
solum p̄dictam auct̄em allego ad meam saluandam exposi-
tionem quod sufficit per hoc q̄ auct̄ibus apud me autentis
mea expositio est cōsona. **I**n alijs vero altercatōib⁹ nostris
vbi p̄cederem vt arguēs contra te concedo tibi q̄ non debeo
allegare auctozitates doctorum nostrorum sicut hactenus
fecī nec facere intendo. **S**aulus. **C**ontra auc-
toritatem magistri tui p̄ te allegatam repio experienciā con-
trariam. dyabolus adhuc hodie potestatem suam in homib⁹
exercet animas temptando et corpora ledendo vt est m̄ā festū

quod non credo te negare. et etiam i actibz ydolotias i mul-
tis pabus mundi illudendo quod est contrariu illius dicti p
te allegati. s. princeps hui mundi eideretur foras. *¶*

¶ Paulus. *¶* Licet nunc dyabolus potest deo pmit-
tente homines temptare quantu ad animā et vexare quantu
ad corpus. et eē p ydolatriā illudere. est tamen nunc homini
pparatum remediū p passionē xpī. in quo homo potest se tu-
eri contra hostis impugnationes ne ducat in interitū mor-
tis eterne. Et quicumqz ante mortem xpī dyabolo resisteret
p fidem passionis xpī future hoc facere potuerunt. Nullus
tamen tunc potuit dyaboli manū euadere ut. s. non descen-
deret ad infernum. Iuxta illud psalmiste. Quis est homo qui
viuet et non videbit mortē et liberabit animam suā de ma-
nu inferni. Sed post passionē xpī pnt hoies ab hoc virtute
passionis tueri.

¶ Capitulu quintu in quo ostenditur quomodo intelligat
illud dan. ij. lapis qui percussit statuam factus est in montem
magnu. *¶* Saulus. *¶*

¶ Oclara michi fm expositionem tuam quid est illud
quod dicit in pma visione q lapis qui percussit sta-
tuam factus est in montem magnu quod non vide-
tur pprie respondere ad destructionē ydolatrie fm tuam ex-
positionem. pprius enim dixisset. factus est in templum dei
seu sanctuariu vel in aliquam sonans fidem seu sacram do-
ctrinam. passio enī xpī tui p quam dicit q homines possunt
tueri a dyabolica potestate non opatur talem tuicionem per
modum motis magni. s. potest p modum adhesionis ad fidē
verā et vite rectitudinem put credo quod tu etiam concedas

¶ Paulus. *¶* Verum dicit i hoc q passio xpī liberat
homines a dyabolica potestate iquantu adherēt vere fidei cru-
cifixi et eius vestigia sequunt. Et hoc pprie itelligit p illud
quod legit in visione danielis supdicta cum dicit. q lapis q
percussit statuam factus est in motem magnum. In hys enī
verbis alludit daniel huic quod dicit ysai. ij. Erat i nouis-
simis diebus paratus mons domini in capite monti-
um et eleuabit super colles. et fluent ad eum omnes gentes
et quasi dicat daniel. Iste lapis statuam percutiens factus
est ille mons magnus et eleuatus de quo loquit ysaias. in
quo monte ascendentē docent de vjs domi et de semitis ei.

ut ibidez habet. Inter quas vias domi et eius semitas una
de principalibus est ydola respuere et abicere. unde ibidem le-
git. Et ydola penitus conterent. Et infra. In illa die pici-
et homo ydola argenti sui etc. put fuit sup allegatum. appie-
igitur ad denotandum deiectione ydolatrie que p destructio-
nem statue designatur daniel p dixit. q lapis qui percussit sta-
tuam factus est in montem magnu. i. in illuz montem ab
ysaia iam ante p magnu tempus pphetatu de quo etia mo-
te multa sub eisdem verbis sicut ysaias p micheam. iiii. ca-
pitlo fuit pphetatu.

¶ Caplm sextum in quo ostenditur quod exponendum est
q regnu ferreu. s. romoz habebat ptem pedum et digitorum
teste figuli et ptem ferream. ut habet danielis secundo.

Saulus.

Secundum istam expositionem tuam volo scire quomodo
intelligis q regnu quatum. i. ferreu p quod tu intel-
ligis regnu Romanoru habebat ptem pedum et di-
gitoru teste figuli et partem ferream et cetera que ad hoc pti-
nent. ¶ Paulus. ¶ Circa hoc quod petis diuer-
simode se habent expositores. s; in hoc volo ad presens sequi
expositores tuos quibus i hoc satis consonat expositio mea
Dicunt eni q regnantibus Romanis tempore machabeo-
rum fuerunt adinuicem confederati Romani et iudei quod
etiam ioseph hystorographus tuus large tradit. qua qui-
dem cofederationem daniel vocat regnu diuisum. eo q erat
difformes in ritibus et cultibus diuinis ut est manifestum
Non tamen in ptes equales i fortitudine et roboze. quia ps
romana erat fortissima. et ideo vocat eam ferream. iudeoru
vero erat debilissima qua testam vocat. Et quia iste due na-
tiones adinuicem voluerunt in simonio commisceri tempore
herodis ascalonite qui voluit habere i vxorem quandam de
genere machabeoru. quod tamen matrimoniu no habuit ef-
fectum. ut ex hystorijs iosephi patet. Idcirco de istis duabo
pibus diuisionis et earum comixtione dicit. quia aut vidi
sti ferrum mixtum teste. comiscebunt quidem huano semine.
sed non adhererunt sibi sicut ferrum non potest misceri te-
ste. Et quia illis temporibus. s. romanorum et iudeoru sen
herodianorum que fuerunt regna corruptibilia suscitauit de-
regnu xpi incorruptibile. qui quide xpus nat est i bethleem

inde tempore herodis regis. In quo tempore Cesar impabat
Ioharco immediate subdit. In diebus aut regnorum illoz
suscitabit deus celi regnū qđ meternū non dissipabit.

¶ Caplm. vii. in quo ostendit qđ regnū xpī seu ipī ecclie nō
est idē cū regno rōnoz put doctores falsi. s. pharisei fingūt

Saulus.

Secundum doctores nostros regnum xpī tui seu eius
ecclesie vnū et idē est cum regno romanoz. et idē
cum regno Romanoz destruendum erat sū vi
sionem danielis p regnū celi incorruptabile a deo suscitandū
s. p regnum messie. Eadem ratione et regnū xpī tui qđ est
idē cum regno Romanoz destruendum est p messiam. Qđ
aut regnū ecclesie tue sit idē cum regno Romanoz put
doctores nostri dicunt satis patet ex hoc. Nam regnū ecclie
xpī tui pīcipalitē sumpsit potestatem atq; mīcū dñi a Ro
mano impio. s. a Constantino sū omēs hystorias. Quicūq;
dem Constantiū impialem auctem et potestātē tribuit Sil
uestro summo pontifici et ei⁹ successoribus. qui hodie eadē au
ctoritate urbem obtinent Romanam. Quicūq; Constā
tin⁹ ut quidam referunt compulit seu coegit plima regna
ut acciperent fidem ecclesie xpī tui. Et sic patz qđ hui⁹ regnū
ecclesie est regnum Romanū p quartam bestiam in visione
danielis designatum. et p consequens p verum messiam sic
expectam⁹ destruendum. **P**aulus. **V**erum
est qđ doctores tui pharisei finxerunt qđ regnum Romanoz
et regnū ecclie xpī est vnū et idē regnū. quam quidē fic
tionem sic disseminauerunt p totam plebem tuam qđ omnes
hoc tenent. vocantes regnū xpī nostri regnū Romanorum
nequā. que quidē fictio ab eis fuit fabricata vt euaderent im
pugnatoz efficacem que contra eos militat ex hac visione
danielis. de qua agimus sumptam. p hanc enī visionem cō
stat qđ bestia quarta p quā sū omēs designat romanū reg
num seu impiū destruēda erat p regnū a deo celi suscitandū
s. regnū messie. Ex quo sequit qđ si regnū ecclesie et Roma
noz essent duo regna distincta qđ regnū ecclie succedens reg
no Romanoz esset regnū veri messie. quod manifeste op
ponit pñāde tue sū quā credis qđ regnū ecclie non ē reg
num xpī. Sed falsitas hui⁹ fictionis māifesta est ex hoc. nā

regnū ecclie seu regnū xpī non est regnū mundanū seu ter-
renū sicut regnū Romanū aut aliud de ceteris regnīs huius
mundi. unde et xpūs expresse dicit iohīs. xvj. Regnū me-
um non est de hoc mundo. que quidez auctas sola sufficit ad
cogendum fideles ut ponant differēciā substantialem inter
regnū ecclie et cetera regna sup̄dicta. in hoc. s. q. cetera reg-
na sunt terrena seu mundana vel temporalia. Regnum vero
xpī et ecclie sue nō est mundanū s; celeste vel spūale seu diui-
num. unde et cōiter in sacris lris nostris vocat̄ regnū celoz
et regnū dei et huiōi. Sed quia tu et infideles tui similes has
sacras auctoritates non recipis. Idcirco per euidēciā ra-
tionis oportet vos de hoc cōvincere. ex multis enī saltem ex
duobus euident̄ patet essēciālis differēcia inter regna mū-
dana seu tpalia et regnū xpī et ecclie. quozum vnum sumit̄
ex potestate tradita summo principi ecclie. s. summo ponti-
fici. ordinatio enī ppli fm sentēciā pbi in. iij. politicorū pa-
pue pendet ex maximo pncipatu. Constat aut q. maximus
pncipatus ecclie in potestate consistit summi pontificis. que
quidē potestas est ligandi animas atq; soluendi fm quā su-
mus pontifex et ecclia credit̄ a fidelibus habere clauēs regnī
celozū. vt habet̄ 1. cor. xvj. caplo. Sed constat q. talis potestas
non est mūdāna seu temporalis neq; similis potestati impe-
rii Romanī vel aliorum regnozū. s; oīo ab eadez sepata sūt
sicut res corpālis a spūali. ¶ Saulus ¶ Licet ī
tuo euangelio hec potestas ligandi atq; soluendi animas as-
serat̄ tuo summo pontifici tradi. non tamen hoc a me credi-
tur nec a doctoribus nostris. et ideo frustra talem auctem cō-
tra me allegas. ¶ Paulus. ¶ Bene credo q. tu
et tui filies non credunt p̄dictam potestatem clauū fuisse da-
tam ecclie xpī seu summo pontifici. licet hoc posses rep̄ire p
diligens scripturarum scrutiniū. Legit̄ enī ysaie. xxij. dabo
clauem domus dauid sup̄ humerū eius et aperiet. et non erit
qui claudat. et claudet. et non erit qui aperiat. que verba re-
cte intellecta ad hoc aptantur. Sed siue ea sic intelligas siue
non. non curo ad presens. sufficit enī michi ad affirmandā
dñā essēciālem inter regnū Romanorū et regnum ecclie
sie. quia regnum Romanorū in virtute armorū et seculari-
um legum dñabatur orbi vt in suis hystorijs est manifestū
Regnum aut ecclie xpī p potestatem pontificalez sup̄ dictā

suos regit subditos. et hoc sufficit ad latā ponēdā distinctō:
nem inter potēdā **R**omani **C**esaris et summi ponti:
ficis potestatem. in tantū q̄ non possunt dici vnum et idē
regnum sicut nec in rebus nālibus illa que pprie et p se ha
bent diūsas potēdas non possunt dici vna et eadem res.

Capiculū. viij. in quo ostendit̄ q̄ summ⁹ pōt̄fex in quo
p̄ncipaliter residet eccl̄astica potestas. licz qñq; vtatur mun
dana seu temporali potestate. s. armorū potēda et huiōi. nō
tamen talis potestas est essentialis in eccl̄ia s; accidentalis.

Saulus.

Dicet verum sit q̄ summ⁹ pontifex tuus dicat̄ vti po
testate ligandi atq; soluendi aīas. quā quidem pote
statez s̄m te et veraciter habet. s; s̄m me iactat se ha
bere quod non habet. quomodoq; tamen rei veritas in hoc
se habeat manifestum est q̄ ip̄e summ⁹ pontifex tuus etiam
vtr̄ armorum potestate et legum suaz que humane sunt in
stitutione. **E**x quo manifestum est q̄ eius potestas est mun
dana sicut potestas **C**esaris a quo. s. **C**esare talem potestātē
mundana; accepit sicut et impiālem auctem. vnde et idē
regnum dici debet sicut eadem potestas est que p successionem
gratuite donatōis pcessit a **C**onstantino in **S**iluestrum et
eius successores cum potestate ip̄i⁹ donātis.

Paul⁹.

Licet verum est q̄ summ⁹ pontifex quādoq; vtr̄ armorū
potestate. ex hoc non sequit̄ q̄ eius potestas essentialis sit mū
dana vel temporalis. **N**am sicut in rebus nālibus frequē
videm⁹ vnā et eandē rem habere duas potestates quarū
vnā habet ex forma sua specifica. ⁊ illa est pprie essentialis
potestas sua. **A**liā vero habet accidentalem ex aliquo extri
seco supuenienti sue essence. et illud tale non est pprium rei
nec p̄ncipale in ip̄a. quia potest adesse vl' abesse p̄ter ip̄i⁹ rei
corruptionem sicut sunt accidentia. **S**ic pari modo considerā
dum est circa eccl̄ie xp̄i potestates. **N**am illa potestas pon
tificalis eccl̄ie. s. ligandi et soluendi animas. est potestas ei⁹
essentialis et ppria. **A**liā vero potestas quam exercet in vi ar
morum et huiōi non est potestas eccl̄ie essentialis. s; acciden
talis. vnde ex hoc q̄ huiōi potestate accidentali vtr̄. s. mūda
na non posset dici vnū et idē regnum cum regno **R**ōno
Nam potestas mundana in **C**esare erat essentialis ⁊ ppria.

per solam enī illā dñabat et regebat subditos suos. **Sec² ē**
in ecclīa xpī in qua tñs p̄as mundana est mere acdētal^r.

¶ Capl'm .ix. in quo ostenditur q̄ ecclīa habuit suum esse
p̄fectum .s. spirituale tempore ap̄lorum et aliorum discipu-
lorū anteqm̄ temporalem potestātē a Cesare accepisset.

¶ Saulus. **¶**

Ex quo tu concedis q̄ vtrāqz p̄tate p̄dicta vñt ecclē-
sia tua .s. mundana et pontificali. vñde posses michi
ostēdere q̄ p̄as pontificalis sit essentialis sibi .et q̄ po-
testas mundana sit sibi acdētal^r. oportet enī q̄ hoc michi
ostendas clare vt possis tuū intentū fūdare. **¶** Paul².

¶ Q̄ potestas tp̄alis seu mundana sit in ecclīa acdētal^r
patz ex hoc. Nam quicquid aduenit rei post suū esse p̄fectū
est ei acdētale. Omne enī tale potest adesse vñ abesse p̄ter sui
corruptionē vt est manifestum .s. p̄as mundana seu tp̄alis
aduenit ecclē p̄ suū esse p̄fectum seu completū .ergo tē .as-
sumptū patz ex hoc q̄ ecclīa habuit suū esse p̄fectū a tempore
passionis xpī quando solam p̄tatem pontificalē habebat in
quo statu durauit p̄ magnū tempus vsqz ad Constantinu²
et tunc mundanā seu tp̄alem p̄tatem a Cesare habuit put-
tu didis. Ex quo est māifestum q̄ p̄as illa tp̄alis seu mun-
dana acdētal^r est in ecclīa cum post suū esse p̄fectum ha-
buit illam. **¶** Saulus. **¶** Quomō potes asserere
q̄ ecclīa habuit suū esse p̄fectum tpe ap̄loz et aliorum disci-
pulozū xpī tui anteqm̄ p̄tatem mundanā seu tp̄alem a Ce-
sare accepisset. hoc enī est manifeste falsum tanqm̄ inconsu-
num omnibus hystoriz de hoc loquentibus. Constat enī etiā
p̄ tuos hystoriographos q̄ a tempore passionis xpī tui vsqz
ad tempus Constantini impatoris exclusiue om̄s illi super
quos nomen xpī tui inuocabat vñebāt abiecte et sub mag-
nis p̄secutionibz tam iudeozum qm̄ gentiliū .mtantū q̄ no-
men xpī tui et suoz erat apud om̄s execrabile .et om̄es fide-
les a ceteris nationibus affligebant vsqz ad mortem .ita q̄
non solū dñō carebant .s. etiam erant deterioris conditōis
qm̄ alij serui. Serui enī a dñis suis tuebant ne occiderent ab
alijs. Sed xpīani p̄ tempore sup̄dicto existentes etiā a dñis
suis torquebant et vsqz ad mortem p̄ varia tormenta ocade-
bant .vñ ex hoc ridiculū videt dicere q̄ ecclīa xpī tui habuit

suū esse pfectum tempore aploꝝ et alioꝝ discipuloꝝ put
tu didis. sufficeret enī tibi dicere q ecclia tui xpi in illis tpi
bus inapiebat. i. non habens totus suū esse pfectionē. s; tūc
incepit habere suū esse pfectum cum potestatem temporalem
seu mundanā a **C**esare accepit. vnde illa potestas a **C**esare
accepta pprie dicitur essentialis in tua ecclia. p illū enī suū esse
pfectum habuit sicut etiā hodie p illam habet suam pfecta;
dignitatem. put est notum rerum vītatem considerantibus
Vnde patet q regnū ecclie xpi tui et regnum **R**omanorū
cui⁹ pstatem temporalem accepit p quam nomen regni accē
pere successionē gratuita habuit. est vnum et idē regnum
vt dicebam. **¶** **P**aulus. **¶** Concedo tibi q apli
et alij discipuli xpi a tempore passionis sue vsq; ad tempus
Siluestri pape. quod quidem tempus durauit p. cccc. annos
et vltra. i. toto illo tēpore valde abiecte viuebant. et i mag
nis piculis et tormentis vsq; ad sanguinis effusionē vitam
suam consumeabant. nullū dominū temporale habentes. sed
durissimam patientes fuitatem. **S**ed ex hoc nō sequit^r qd cō
cludere intendis. s. q ecclia xpi non habuit suū pfectum eē
seu suam dignitatem pfectam vsq; ad hoc q temporalem po
testatē a **C**esare accepit. nā vt tibi supius si memor es dixē
ram. bona p xpm pmissa spūalia sunt tm̄ non temporalia
que quidem bona. s. spūalia excedunt in dignitate et vera
utilitate omīa temporalia bona. vnde quia potestas seu reg
na mundana mere temporalia sūt. **I**darco vt iam dixeram
xpus fateē non p̄tinere ad ipm̄ in suo pmo aduentu regnū
mundanū. vnde ioh̄is. xviij. **R**egnum meum non est de h̄
mundo. **E**t de hoc exp̄ssius loquens discipulis suis de maiori
tate contendētib; luce. xxi. capitulo sic dicit. **R**eges gen̄i
um dñanē eozum. et qui pstatem habent beneficia vocanē. vos
aut non sic. s; qui maior est in vobis sit sicut qui mīstrat tē
Ex quo patet q dignitas ecclīastica pprie loquendo non in
maiortate temporalī consistit. nec solum hoc s; i aduersita
tibus mundi p nomē xpi patienter tollerandis dignitas
ecclīastica pprie prosperatur. vnde quidam doctor de n̄ris an
tiq; hylar⁹ in. viij. de trinitate dicebat. hoc h; ppuz ecclia
vt dum psecutionem patit^r floret. dum opprimē crescit. dū
cōtempnē pfiat. dum ledit^r vindat. dū arguit intelligit. tūc
stat cum supari videt. hec ille.

¶ Caplm. x. in quo ostendit qd xpus docuit verbo et exēplo
qd bēitudo hūana consistit i cōtemptu terrenoz et adhesionē
ad celestia quā doctrinā ei⁹ veri discipuli secuti sūt. et qd in p
mittua ecclia qm nullā pēa tem mundanā fideles habebāt p
fectiores viri ut plimū inueniebant in ecclia qm nūc quādo
regnis et pēatibz hūanis et mundanis ecclia habūdat. ex q
bus cōcludit qd regnūz rōnoz et regnū xpi seu ecclie nullo
mō sūt idem. s; diuisa. *¶ Saulus. ¶*

Non allegas m̄ rogo doctores tuos. qz dicta sua nul
lā auctem hnt apud me nisi forte inqn⁹ rationē cō
tinent. *¶ Paul⁹. ¶* Scire debes qd in dyaleci
cis disputatōibz vl' iudiciarijs alēcatōibz sctendosis semp
credet homi extra se licz nō credat ei p se. Et ideo cum xpc nr
et sui discipuli ceciderūt ad ipos nō p̄tinere regna nec dñia tpa
lia. s; p̄cū psecutōes et maximas tribulatōes sustinē mani
festum est qd i hoc sit credendū sibi cū sit contra eos. p̄sertim
qz qd de hac m̄a verbo dixerūt. op̄is estōnio comp̄bauerunt.
¶ Saulus. ¶ Declara m̄ ista que dicis. s. qd m̄gr tuis
et ei⁹ discipuli vbo docuerūt et facto oñderūt. *¶ Paulus.*

¶ Qd aut m̄gr me⁹ xpus docuit clare et publice qd bēitudo q
est vltimū a rōnali creatura desiderabile nō solū nō s̄sistat
in bonis tpalibz. s; p̄cū i bona tpalia dimittendo seu odiēdo.
et psecutōz vsqz ad mortē p suo noīe sustinēdo m̄āifeste patz
ex hoc. nam i suo p̄ncipali s̄mone quē in monte ore p̄p̄o disci
pulis et mltitudini pplōz p̄dicauit apte dixit. Beati pau
peres spiritu qm̄ ipoz est regnū celozū. bēi qui lugēt et c. Et i
fra. beati eritis cū psecuti vos fuerint homines et c. In quibus
et mltis alijs manifeste docuit qd bēitudo qd est vltimū deside
rabile nō i bonis terrenis s; in celestibz s̄sistit. et p s̄ns disci
pulos suos in quibz ecclie fundamēta s̄sistūt ad hāc bēitudi
nem spūalē dirigebat qd in s̄c̄ptu terrenozū p amore celestiu
cōsistit. quā quidē doctrinā ip̄e xpus exēplo m̄āifeste p vitā
suā et mortē s̄firmavit sacratissimā. qd in p̄cessu p̄mittue ec
clesie. s. a tpe aplōz vsqz ad temp⁹ Siluestri pape maxie cla
ruit qm̄ nulla pēas mūdana erat apud fideles. et tñ tñc maxi
me p̄sperabat in spūalibz bonis. florebat enī in frequētibz et
triūphalibz martirijs cū p fidē xpi sustinēda oēs sumi pōtifi
ces qui fuerūt a petro vsqz ad Siluestru qui fuerūt. xxxv. in
m̄io fere et magna multitudo p̄la torū et religiosoz et etiāz

simplicium utriusque sexus pro christi nomine tormenta et tyrannorum ra-
biem usque ad crudelissimam mortem gaudent sustinebant. ex qui-
bus manifestabatur quod virtus fidei et caritatis que sunt vera et maxi-
ma bona spiritualia in ecclesia christi in eodem tempore maxime habundabant
Et sic patet quod etiam ecclesia christi plenius prosperabatur in bonis spiritualibus
tempore illarum persecutionum quam temporalem potestatem non habebat quam cum
propterea fideles christi magnas potestates seculares et mundana dominia ob-
tinuerunt. **N**unc enim et si virtutes per multam et diuinitatem nunquam ex toto
deficiunt in ecclesia. non tamen sub eodem fervore et gradu cõiter
reperiuntur sicut in primitiva ecclesia quam humiliter absque temporalibus dominis
cursu huius vite faciebant. **E**x quo manifeste patet quod tibi dice-
bam. scilicet quod ecclesia christi iam in suo esse perfecto et completo erat quam
sibi aduenit temporalis potestas. **E**t sic talis potestas in ecclesia non propria
seu essentialis. sed accidentalis est ut ex dictis patet. **E**t non quod secundum opi-
nionem quorundam jurisperitorum **C**onstantinus non potuit trans-
ferre dominium imperiale seu temporale summo pontifici. secundum alios vero
licet hoc potuerit non tamen debuit. **S**ed quicquid sit de hoc si ecclesia
christi. scilicet summus pontifex cum suo sacro collegio et sancta synodo uni-
uersali approbante dimitteret seu renuncarent libere dominia seu
potestates seculares. filiarum et possessiones et omnia que ecclesia olim ha-
buit a **C**onstantino **C**esare. sic quod ecclesia remaneret omnia ab hoc
modi temporalibus sicut tempore apostolorum expedita. non credo quod alicui vero ca-
tholico esset dubium quin ecclesia christi esset tante dignitatis et ve-
re perfectionis sicut nunc est. **E**x quibus patet quod huiusmodi dominia munda-
na possunt adesse vel abesse ecclesie christi sine ipsius corruptione. et sic sunt
ei accidentalia. **S**ecus est de regno seu imperio romanorum a quo si
temporales potestates remouerentur regnum remaneret penitus destructum
Et ideo manifestum est quod regnum Romanorum et regnum christi
seu ecclesie nullo modo sunt idem sed diuisa prout tibi proposui.

Capitulum .xj. in quo ostenditur quod per cornu puulum affixus
quarta bestie non intelligitur christus noster prout indei false exponunt.

Saulus.

Debet verum sit quod regnum romanorum et regnum ecclesie christi tui non
sunt omnia idem sed diuisa. **R**egnum tamen christi tui seu sue ec-
clesie habet quandam dependentiam cum imperio romano. quod
proprie in reuelatione facta dani. vij. capitulo de quatuor bestiis sig-
nificantibus quatuor regna supradicta significatur. **I**n ipsa enim visione
per quartam bestiam secundum omnes intelleguntur regnum romanorum. **I**n qua quidem

q̄rta bestia cornu puulū apparuit qđ vidē p̄rie significare reg
nū xpi tui seu regnū ecclie sue. vt pz ex multis. p̄mo qz reg
num ecclie xpi tui habuit iniaū ifimū seu hūile qđ pz de xpo
tuo qui vitā paupem gessit. Silr de ecclia tua p̄mitua eius
vestigia sequēte put tu sup̄ affirmasti. Que quidē paup̄tas
seu hūilitas figurat in p̄dicto cornu cū dicit de eo qđ est puu
lū. Ex quo pz qz illud cornu nō erat ita magnū sic alia cor
na bestie. Sic n̄ tua ecclia hūit tam magnū iniaū i p̄ate
sic alia quatuor regna. Scđo qz cornu istud puulū erat fixū
in q̄rta bestia i quo māifeste figurat ecclie tue colligatio cū
impio rōno. q̄ q̄rta bestia est et ei⁹ deriuatio ab eo vt factū est
in Constantino et siluestro. Tercio qđ mai⁹ et for⁹ est quia
xps tuus māifeste docuit multa denotācia p̄lilitatē i d̄nis
exp̄mendo tres p̄sonas distinctas realiter esse in d̄nis qđ est
māifeste nō solū p̄tra vnitatem d̄nam que et a p̄phetis demō
strat vl̄ saltē p̄cedit. s; etiā p̄tra autem d̄ne scripture exp̄s
sam deūtro. vi. cap̄lo. Audi isrl' d̄ns de⁹ tuus vn⁹ est. Silr
docuit p̄dēp̄tatē d̄i et hoīs int̄m qz ipe xps tuus qui verus
homo erat et fm̄ te. fatebat tñ se esse vez d̄n qđ tu etiā cōce
dis et p̄dicas qđ est p̄tra sūmaz simplicitatē d̄nam que etiā
rōe nālī a p̄his demōstrat. Ideo p̄pe figurat p̄ p̄dictū cornu
de quo d̄r in p̄dicta reuelatōe dan. Et smones cōtra excelsū
loquet. Quid enī p̄ excelsū intellr i hoc loco nisi ipe de⁹. de q̄
p̄s. Excelsus sup̄ oēs gētes d̄ns. Quis magis p̄tra d̄m lo
quit qz qui p̄tra suā sūmaz simplicitatē et vnitatē p̄lilitatez
rez distinctaz ei⁹ attribuit. Silr et corporalitatē seu hūanitatē
crea tā in d̄n creatorē assumi et hoīez vez d̄n asseruit. Et sic
pz māifeste qz xps tuus smones p̄tra excelsū locut⁹ est. Silr
multa docuit p̄tra legē mosaicā et p̄tra ei⁹ doctores. quicquidē
erāt pharisei ip̄am legē mosaicā docentes et ad l̄ram obser
uantes vt pz p̄ p̄cessū euangelij tui. Et pot⁹ stat p̄ euidēciā
facti. nam tu et fideles qui xpi tui vestigia seqm̄ totam legē
mosaicā frangitis negligēdo p̄cepta in ea dē p̄tenta lege tam
affirmatiua qz negatiua vt discurrendo p̄ singula pz et sic de
m̄gro tuo p̄nūciat in d̄aniele putabit qz possit mutare ep̄a
et legem. vnde notant d̄ict. putabit qz possit mutare qz fm̄
rei vitatem solius dei est mutare legē quā ipe addidit. vnde
licet hoc putauit. nō tamē potuit hoc facere eo modo quo d̄ict
Illud possum⁹ quod de iure possum⁹. d̄ict aut qz putauit qz

possit mutare tpa. vñ xps tuus asseruit qd temp⁹ aduēt⁹ saluato-
ris impletū erat tpe suo qd tñ non est vez. qz saluator
nr nondū aduenit. et sic vides māifeste qd xps tuus est ille
qui smones cont⁹ excelsū loquit⁹. et putabit qd possit mutare
tpa et legē. et p⁹ qñs ille est ppe figurat⁹ p cornu puulū quod
apparuit in q⁹ta bestia qd destruendū est fil⁹ cū eadē bestia q⁹ta
s. rōno impio p regnū messie v⁹turi quē firmit⁹ expecto vt i
eodē cap⁹lo dan⁹. habet⁹. **Paul⁹.** **S**i cōsideras vez
sensū verborū danielis que allegas nō recte ea exponis. s; ex
torte. **C**onstat enī ex hys q⁹ sūt dicta sup⁹. qd hec visio daniel⁹
de q⁹tuor bestijs in. vii. cap⁹lo cōtenta in qua quarta bestia ex
toto destruenda p⁹nuñciat⁹ et fili⁹ hoīs ppheta⁹ veniēs i nubi
bus celi tē. totū hoc intell⁹r implendū in aduentu xpi scdo.
in quo v⁹tur⁹ est in maiestate et p⁹ate magna ad iudiciū. n̄
aut⁹ de p⁹mo aduentu in quo hūiliter nō in p⁹ate mūdāna. s;
tanq⁹ lapis abasus sine manib⁹ denūciat⁹ ventur⁹. vñ nō pot⁹
xpo sm p⁹mū suū aduentū applicari qd figuret⁹ in cornu puu-
lo affixo in q⁹ta bestia. **I**tē de hoc cornu puulo legi⁹ i eodē ca-
p⁹lo. qd faciebat bellū cū scīs seu cont⁹ scōs et p⁹ualebat eis qd
nullo mō p⁹ vificari de xpo de quo nusq⁹ legi⁹ fecisse bellū p⁹-
sertim p⁹tra scōs. **Saul⁹.** **Q**uod xps tuus fecerit bel-
lū p⁹tra scōs exponit⁹ sm doctores n⁹ros eo qd fecit bellū cōtra
iudeos quib⁹ p⁹ualuit inq⁹n⁹ occasione sua vt sup⁹ dicebā di-
spersi et abiecti et q⁹ destructi sūt. **Paul⁹.** **L**icet ve-
rū sit qd iudei sūt dispersi et destructi occasione xpi n⁹ri eo qd nō
recep⁹erūt eū. s; pot⁹ repule⁹erūt et occiderūt. ex hoc tñ nō sequit⁹ qd
xps fecerit bellū p⁹tra eos. bellū enī nō dicit⁹ nisi vbi sit pug-
na int⁹ p⁹tes adinuicē dimicātes qd hacten⁹ n̄ legi⁹ factū int⁹
xpm seu suos fideles et iudeos. **Saul⁹.** **E**xpositio
mea de ipso cornu puulo p⁹ncipalit⁹ fundat⁹ in hoc qd d⁹ de eo.
smōes p⁹tra excelsū loque⁹ et putabit mutare tpa et legē tē
qd recte applicat⁹ xpo tuo modo sup⁹dicto inq⁹n⁹ locut⁹ ē p⁹tra
vnitātē dēi et p⁹tra ei⁹ sumāz simplicitatē. **S**il⁹r putauit mu-
tare legē mosaicā et tpa p⁹fnitā ad aduentū messie. vnde de
istis volo qd satisfacias in si potes. alijs dimissis. **I**n istis ei
pendēt ea q⁹ sūt p⁹ncipalia in tota p⁹trouisia n⁹ra. **Paul⁹.**
Vez d⁹as i hoc qd in hys que ob⁹as cont⁹ xpm n⁹rm p⁹nci-
palit⁹ pender⁹ controuisia n⁹ra. **E**t iō de istis est diligēt agēz
dū. vñ expedit⁹ de hac distinctōe i qua sum⁹ placet michi qd

discudam² de singlis p^odictis.

Capl^m. xij. in quo oñdⁱ ē q^d per cornu puulū sup^odictū in
telligitur anti^xp^us s^m veram catholicorū expositionem.

Saulus.

Hoc quidē opto. sⁱ volo vt p^us dicas q^uo exponit ill^o
de cornu puulo s^m doctores tuos. et sic expedit de h^o
modi reuelatione danielⁱ ad sup^odicta que in hac m^a
magne arduitas sūt deo disponēte pcedam².

Paul².

Ad declara^onē tōz hui² q^d petis duo sūt p^osupponēda. p^omū est
in visione i. vij. cap^olo danⁱ. p^otenta de aduētū x^pi sc^odo. et de
e^o effectu ēca mūdānā p^oatez p^omit² ar^oferendā de q^u ibi ag^oit
vt sup^o in. iij. cap^olo hui² distinctōis oñsū est. Sc^om est q^d per
q^uatuor bestias i hac visione p^oteas designant² oēs p^oates tyrā:
nice famose que fuerūt et erūt a p^oncipio mūdi vsq^z ad finē.
p^oma enī bestia in sc^oda etate incepit a **Nemroth** q^u fuit p^omi²
oppressoz hōim. et qui p^omo regnat² i babilonia et **Caldea**. vt
habē gen^o. x. Que quidē p^oas tyrānica p^omutata est p^o assirios
et alios vsq^z ad **Nabuch.** p^o q^urtā uo bestia² designat² tota po:
testas tyrānica et mūdāna inapiēdo a regno rōno^oz vsq^z ad
finē mundi seu vsq^z ad anti^xp^um inclusue.

Saul².

Circa illa que p^omo p^osuppōis replicare nō intēdo. q^z sup^o
de hoc habuim² colloquū in cap^olo p^o te allegato. Sⁱz o^otra sup
positū tuū aliqua vident² dicēda. Et sp^oali² o^otra illud q^d dⁱcⁱs
fig^oficari p^o p^omā bestia. nam s^m planū sensū l^ore danielⁱ p^oma
bestia nō videt² inape nisi a nabuch. sic et i visione statue p^o
ma ps illi² statue. i. caput que r^ondet p^ome bestie a **Nabuch.**
inceptit. Cui danⁱ. dicebat. tu es caput aureū danⁱ. ij. Sⁱll^o er
go videt² dicendū de p^oma bestia q^d. i. incepit a nabuch. non
aūt a nemroth de quo nō fit mentio i istis reuelatōib² danⁱ.
Itē de hoc q^d dⁱcⁱs q^d p^oas tyrānica p^o **Nemroth** icepta p^omuta:
ta est p^o assirios et p^o alios vsq^z ad **Nabuch.** nō allegas ali
quā auctez seu. rōnez in quib² hoc fūdes. et iō p^osuppositū tuū
in hoc manet sine fūdamēto. Itē hic agim² ad habēda² verā
expositionē de cornu puulo fixo i q^urtā bestia. ad q^d nichil re
fert an p^oma bestia iapiat a **Nemroth** put tu vis. vl^o a **Na**
buch. put l^ora videt² sonare. Sup^oflūū videt² ergo hoc introdu
cere de extensione fig^oficati p^o p^omā bestiam q^d nichil facit ad
p^opositū.

Paul².

In^o expositores n^os. quida²
sūt qui regnū p^o p^omā bestia fig^oficatū dicūt inape a nabuch.

sicut tu dicis. Scdm alios illo incipit a **Nemroth** ut dixi. q
quidē expositio. s. scda magis placz m eo q **Nemroth** fuit p
mus rex i babilonia et **Caldea** ubi p^{ea} regnavit nabuch.
de quo quidē **Nemroth** singl'ant' r pmo legiē q fuit oppressor
hoīm. que quidē oppressio tāte ferocitatis fuit q vtebat in pro
verbiū vt legiē gen. x. Et qz ista qtuor regna d quibz hic fit
mēto ouenēst in hoc q qdlibet eoz fuit affligēs iustos seu fi
dels cū qua dā ferocitate. Idarco rōnabile videt q cum de
Caldeis ageret mqn⁹ fuerit oppressores iustoz seu fidelū q i
tali narratōe non pmitteret **Nemroth** qui fuit p^m rex
Caldeoz de cui⁹ tyrānica p^{ate} p^{us} facta fuit in dinis scrip
turis mēto. nec ē sile qntū ad hoc de visione statue. qz ibi di
ctū fuerat vt sup agebat de hys qtuor regnis mqn⁹ ouenie
bant in cultu ydolorū i quo nabuch. fuit p^{ncipalit} excedēs.
voluit enī sibi vsurpare honozē dinuz mētm q fecit sibi statu
am aureā magnā i qua adoraret ab vnūsis pplis mūdi da
niel. iij. Cui⁹ sile nō legiē factū ante ipm **Nabuch.** Et id
rōnabile fuit vt ab ipso tanqz a capite iciperet figuratio ydo
latraz. In hac aut visione de qtuor bestiis in qua nō agiē de
ydolatria s; de tyrānica p^{ate} et ferocitate qtuor regnoz pre
dictozū. nō imerito inciū sumi debet a **Nemroth** rege babi
lonie. de cui⁹ tyrānica ferocitate pmo facit dina scrip^{ta} men
tionē vt dictū est. Ad aliud vero qd obicis dicēs. q nō pbo
p^{ate}z tyrānicā p **Nemroth** inceptā p^{inuata} fuisse p assiri
os r alios vsqz ad nabuch. Dicendū q satis legiē de **Senna
cherib** rege assirioz. quiquidē assiri exiuerūt de terra sana ar
scz **Caldea** vt habetur gen. x. q muasit multas regiones et
ēnstulit naciones de suis p^{pris} patris ad alienas vt habetur
ysa. xvij. r. xix caplo. vnde psumendū est q etiā aliqui de il
lis p^{trib} ozientalibz succederēt ymitatores huiōi tyrānice fe
rocatas licz scriptura de hys nō faciat mētionē eo q nō ēēt
tante p^{atis} sic **Nemroth** et **Nabuch.** qui in hoc multū ex
cedebāt. p^{pe} hoc enī regna illa figurant p bestias monstuo
sas vtputa leenam cum alijs qd nō est in rex nā. ad denotā
dū q eoz ferocitas erat singularis tanqz mōstruosa. De alijs
vero mēmedijs oppressoribz seu tyrānis qui nō ad tū gradū
ferocitatis atungebant nō fuit mēto facta. s; psumendū est
q nō defuerūt oppressores hoīm in illis p^{trib} ex quo nō fuerit
p^{ncipales} oppressores deuicti vel supati p alios. talia enī vicia

ex quo incipiunt non desuenerunt cessare nisi eis forte resistat. quod
 non legitur factum fuisse circa Caldeos usque ad tempus psalmi seu me-
 dorum. Ad illud autem quod dicitur quo ad expositionem de cornu puulo
 nichil refert an prima bestia incipiat a Nemroth vel a Nabu-
 chodonosore. Rursus quod licet hoc non faciat ad istud propositum de ne-
 cessitate. facit tamen de congruitate. Nam si per primam bestiam signifi-
 cantur omnes tyrannice potestates a principio mundi usque ad nabuch-
 onosorem. congruum est ut per quartam bestiam designentur omnes tyrannice
 potestates incipiendo a regno romanorum usque ad antichristum inclusive.
 quicquid enim antichristus erit versus finem mundi. Congruum enim est ut
 fines sermonum proportionentur. scilicet in suis principijs seu incipiis.

Saul. Dic ergo mihi quomodo exponis hanc revelationem
 circa quartam bestiam cuius significationem dicitur esse duraturam
 usque ad finem mundi.

Paul. Per quartam besti-
 am cointer sunt omnes intelligitur regnum romanorum. que quidem bestia quar-
 ta non nominatur proprio nomine sicut alie precedentes reputata leona vel par-
 dus et huiusmodi. eo quod ferocitas eius esset valde difformis propter mag-
 nam durationem temporis huius bestie. In qua quidem duratio varietas
 varie ferocitates contingeret et in futuro continget. Et ideo non be-
 ne possent per proprium nomen alicuius bestie designari. De seivicia autem
 istius bestie istra fideles dicunt quod est terribilis et mirabilis et fortis
 nimis. Dicit etiam de ea quod dissilis erat ceteris bestiis eo quod fero-
 citates precedentium regnorum excedebat. quod satis patuit in persecu-
 tione fidelium tam apostolorum quam martirum. que quidem persecutio a Ne-
 rone usque ad Constantinum non cessavit. sed continuata est per mille
 annos. dicit etiam de hac bestia quod habebat cornua decem per quod
 cointer intelliguntur decem reges circa mundi finem in quos reges
 sunt quosdam Romanorum regnum dividit ante finem mundi. sic ut sil-
 erunt decem reges circa mundi finem. potest etiam intelligi hoc de mul-
 titudine potestatum que in processu temporis successive fuerunt et erunt
 in hoc imperio. Et summe hic nunc determinatus per indeterminato
 sic Zacharia viii. capitulo. Apprehendet decem homines de omnibus ling-
 uis gentium per quod intelligitur multitudo hominum. unde per hec decem cor-
 nua intelliguntur varia et diversa regna que ab exordio regni
 romanorum usque ad finem mundi in universo erant regnatura siue
 simul siue successive inter que posset intelligi regnum machome-
 di quod magnam partem occupat universi. Inter que quidem cornua di-
 ligenter considerabat daniel illud cornu puulum quod ortus est de
 medio eorum. per quod intelligitur antichristus qui dicitur puulus. quia erit

de genere iudeorum qui iam a magnis t'pibus .s. a passione
xpi et c'tra s'nt in maxima deiectione et vilitate. et iste aut
xpus ascensu⁹ est ab eis nō a nobilib⁹ eoz v'puta de tribu
iuda vel de tribu sacerdotali .s. de tribu dan de qua nunq³ fu
erūt reges vl' sacerdotes nec doctores vl' p'ncipes. Et iō figu
rabat a p'riarcha iacob gen. xlix. in colubrū vel ceras'tē que
sunt aīalia venenosa et pestifera. qđ quidē ceras'te dicit eē aīal
venenosū hñs cornu in capite. et sic verba daniel' in hoc loco
p'nt alludere v'bis patriarche sup'dictis. de ipso etiā cornu d'
Et ecce oculi quasi hoīs erant in cornu isto. Quod dupl'r p't
exponi. vno modo ad excludendū ab eo d'initatē. q. d. licet anti
xpc faciat tanta mirabilia vt ab aliquib⁹ credat⁹ deus. tamē
erit homo purus. Alio mō p't exponi hoc qđ dicit⁹. quasi ho
mīs ad excludendū ab eo rectā seu virtuosam hūanitatē qđ
diceret. iste anti xpus tanta dyabolica fraude ē imbutus qđ
nō debet dici homo. s. quasi homo. Dicit etiā de eo. Et os lo
quēs magnalia. quia iactando se de hīs que non potest fa
cere tam p'mittendo qđ nūmādo magnalia loquet⁹. De isto eē
cornu dicit qđ loquet⁹ contra excelsū. qz tota eius doctrina ne
phanda erit ad blasphemandū de xpo qui est excelsus sup' oēs
Vnde et p'prium nomen suū est anti xpus. i. contra xpm.
Dicit etiam de eodem qđ putabit mutare t'pa et leges. Nam
tempus qđ fuit assignatū ad aduentū xpi p'mū p. lxx. et do
madas danielis qđ iam transiit in p'teritū vt dictū est. pu
tabit mutare in futurū vt ipse anti xpus credat⁹ venire in t'pe
assignato p' pphetas vt sic habere⁹ p' vero xpo qđ est falsissimū.
Sil'r putabit mutare legem gracie. s. euangelicā in cerimonias
legales que post passionē xpi et euangelij sui divulga
tionem sūt mōstruosa illas putabit mutare. i. viuificare.
Quod quidē cornu sil' cum quarta bestia in qua est affixum
qđ significat totam p'ntem tyrānicā. est p' vez xpm ad iudic
iū venientē destruenda et tradenda et cōburenda igni. s. in
fernali. et tūc iudiciū sedet et libri aperti sunt. **I**sta et plura
alia que ad expositionē hui⁹ visionis daniel' specialiter circa
quartam bestiam p'tinent tradunt⁹ a doctoribus n'ris que li
cet p'prie r'sonant l're et veritati. non tamē allego ea contra
te vt arguens. Scō enim qđ posses negare multa de hīs que
dicta sūt. Sed vt scias quomodo expositores n'ri istam expo
nūt p'phetiam. vnū tamen ex dictis accipio qđ facit m'ifeste

contra te qđ nullo modo negare posses. s. qđ hoc cornu puulū
de quo dicit qđ loquet̃ contra excelsū et putabit mutare tpa
et legem erit arca diem iudicij et finem mūdi vt manifeste
lra testat̃. vnde nullo modo posset hoc intelligi de xpo nostro
put tu intēdebas. a cui⁹ tpe natiuitatis insuerunt. **¶** cccc.
xxxij. anni a natiuitate sua et nondum statim finis.

¶ Caplm. xiiij. in quo ostendit̃ qđ ex hoc quod dicit̃ de cornu
puulo qđ loquet̃ cont̃ excelsū et putabit mutare tpa ⁊ leges
que vba false indei applicant ad vez xpm sumit̃ ordo ad tra
ctandū de quibusdā qđ sūt magne arduutatis in hoc opusculo.

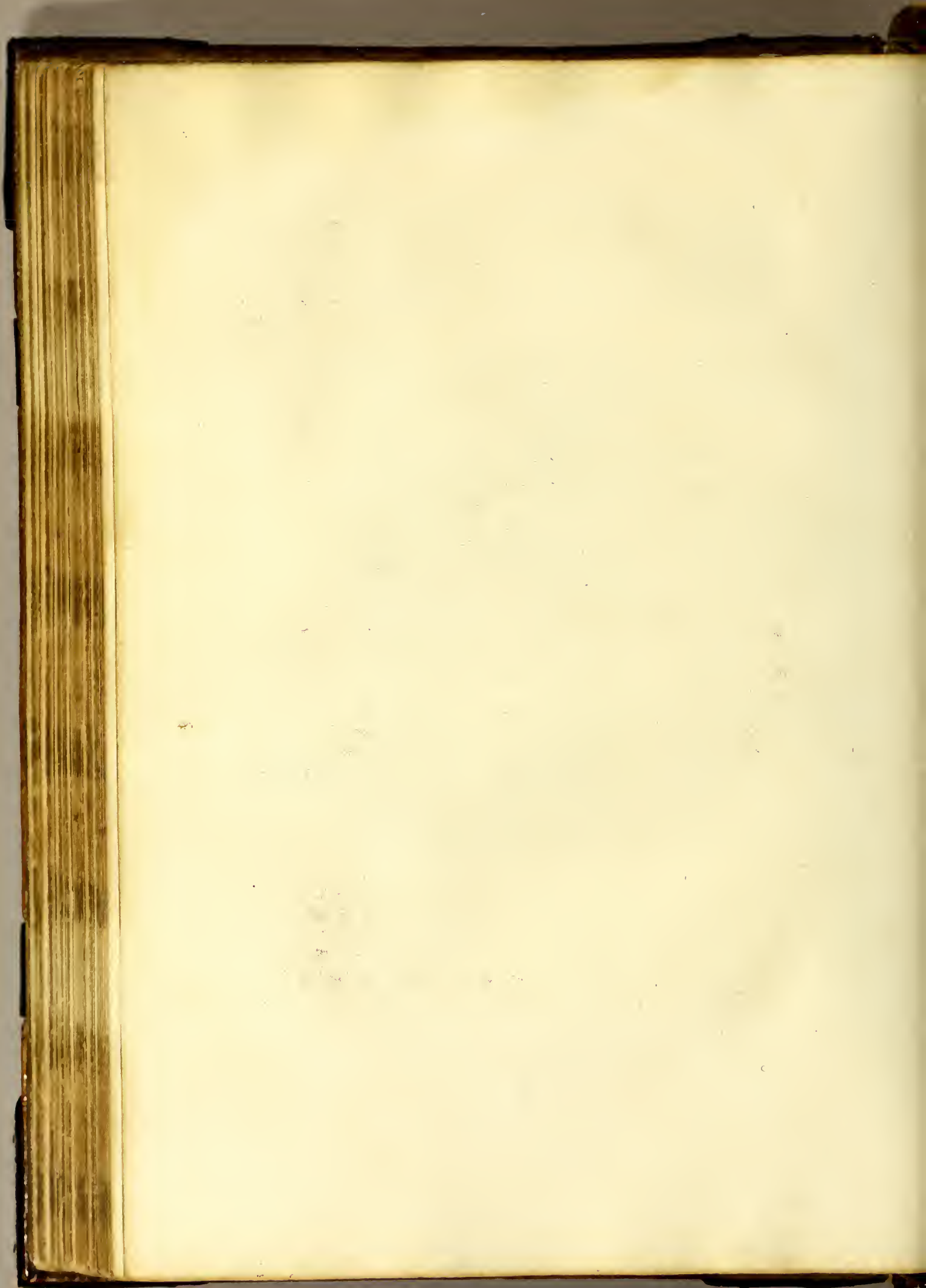
¶ Saulus. **¶**

Quicquid sit de tpe aduent⁹ seu apparicionis isti⁹ cor
nu puuli ad huc video qđ illa que de ipso cornu dicit̃
tur pprie adaptant̃ xpo tuo. spāliter illud quod dicit̃
de eo qđ loquet̃ contra excelsū ⁊ putabit mutare tpa ⁊ legē.
xpus enī tuus contra vnitatē dei et summā ei⁹ simplicitatē
locutus est. Silr et putauit mutare leges mosaicam tē. Et
ideo si vales responde michi ad ista que sūt maioris ardui
tatis qđ quecūq; alia inter me ⁊ te tractāda. **¶** Paul⁹.

¶ Vez est vt dicit̃ qđ ista sūt diligēt inter me et te discuti
enda. et iō cōuenit qđ de singulis eoz p se inter nos tractet̃ et
deur ordo tractandi. s. de quo pmo. et de quo scdo. et sic de alijs
Quē quidem ordinem ad tuū bñplacitū cōmitto. **¶**

¶ Saulus. **¶** Quia nostra cognitio cōiter pcedit a
min⁹ notis ad magis nota. ideo ordo tractandi seu discuden
di pōicta que michi cōmittis videt̃ talē esse debere. s. vt pri
us de mutacōe legis mosaice quā tuus xpus putauit mu
tare agamus. Deinde de pl'alitate quā docuit esse in diuinis.
Consequent̃ de incarnatōe seu incorporatione dei que oīa sunt
contra sacras scrip̃as diuinis. **¶** Paulus. **¶**

¶ Placet michi qđ iste ordo teneat̃. Et iō dic de pmo

Distinctio octaua de scrutinio scripturarū ēca
in nouationē diuine legis tempore messie et
tinet .xvi. capla.

In pmo capitlo ostendit q legi mosayce
possit aliquid addi uel diminui licet p alijs
auctoritates iudei nituntur oppositu pbare

In scdo capitlo ostendit q deus promisit dare populo suo
israhelico nouam legem alia a lege mosayca.

In tto capitlo ostendit q lex noua .s. lex messie tam ex
cellenior ē respectu legis mosayce q lex mosayca dicitur esse
vana respectu legis messie. nec ex hoc tollitur quin lex mo
sayca sit sancta et a deo data.

In quarto capitlo ostendit q deus suscitatur⁹ erat de me
dio israhel aliu pphetam legislatorem preter moysen

In capitlo quinto ostendit q licet i aliquibus preceptis
mosayce legis videatur dici q sint in perpetuum obseruanda.
tamen secundū hebraycam veritatem hoc non est intelligendu
de perpetuitate absolute sed tantummodo limitata secundum
durationē debitam mosayce legi

In capitlo .vi. ostendit q termin⁹ duracionis mosayce
legis est lex noua que data est p xpm. et q lex mosayca nō
obligat ultra illū terminum quantū ad ea que i ipsa lege
mosayca continentur que non sunt de lege nature et q ex hoc
non sequit q lex mosayca non fuit a deo data

In capitlo .vii. ostendit q licet lex mosayca quo ad plā
pcepta in eadē contenta non obligat tempore legis noue.
est tamen pualis ad multa quia omnia in eadem contenta
ad nostram doctrinā scripta sunt

In capitulo .viii. ostenditur q in duobus preceptis de
dilectione tota lex pendet et pphete secundū snia saluatoris

In capitlo .ix. ostendit q fm qsdā doctores talmudicos mlti
tudo pceptoz mosayce legis in paucis uel etiā in vno con
sistit quod etiā concordat cum dicto saluatoris sup dicto

In capitlo decimo declarat de qbo mandatis mosayce le
gis intelligendu est verbū xpi dicentis. Si vis ad vitam in
gredi serua mandata. **cap. xix. capitulo.**

In capitlo undecimo ostendit que sunt illa pcepta mosay
ce legis que dicuntur moralia quoz duratio est perpetua in hac

vita et que sunt iudicialia seu ceremonialia quorum duratio in lege noua terminatur

In capitulo. xii. ostendit quod ceremonialia et iudicialia precepta sunt quedam determinationes moralium preceptorum. et quod ista licet sint instituta a deo. tamen sunt mutabilia auctoritate diuina sine preiudicio immutabilitatis ipsius dei. quod quidem mutatio ceremonialium et iudicialium habet etiam per doctores talmudicos

In capitulo. xiii. ostendit quod fideles christi non sunt redarguendi de transgressione precepti de ydolatria eo quod adorant sculptilia et ymagines contra iudeos qui eos communiter ydolatrias esse existimant

In capitulo. xiiii. ostendit quod fideles christi non sunt transgressores precepti de obseruatione sabbati prout iudei false existimant et quod dies dominica successit sabbato in hac obseruatione

In capitulo. xv. ostendit quod preceptum de circumcissione corporali non obligat fideles christi. sicut iudei false existimant sed cessat cum alijs ceremonialibus veteris legis

In capitulo. xvi. ostendit quod intelligendum sit istud verbum malachie ultimo. meminerite legis moysi serui mei.

Capitulum primum in quo ostendit quod legi moysi possit aliquid addi vel diminui. licet per aliquas auctoritates iudei nituntur oppositum probare.

Saulus.

Crutando scripturas reperio quod lex diuina que data fuit per moysen non erat inuouanda nec mutanda. cum preceptis eius non erat aliquid addendum seu diminuendum legi enim deuterio. iiii. Et nunc israel audi precepta et iudicia que ego doceo te ut faciens ea viuas et ingrediens possideas terram quam dominus deus patrum vestrorum daturus est vobis non ad deum ad verbum quod vobis loquor neque auferetis ex eo. Ex quo auctoritate et alijs silibus manifeste habet quod dictum est. scilicet quod lex moysayca non erat aliquo modo inuouanda nec addendum ei erat aliquid in preceptis eius seu diminuendum. Constat autem quod magister tuus vel saltem discipuli eius auctoritate totum oppositum fecerunt quod patet discurrendo per precepta diuina predictae moysayce legis tam affirmatiua quam negatiua que per maiorem parte a tuis fidelibus non seruantur que quidem discursu per particularia ad presens omitto. sed solum volo a te querere in generali quod potestis asserere quod lex noua tradita per magistrum vestrum sit a

deo data cum pñcipaliter lex mosayca consistit in pceptis in
eadē contentis quibus n̄ est addendū aliqd̄ uel diminuendū
ut dētm̄ ē. ¶ **Paulus.** Ad hoc qđ obias. dimissis ad pñs
quibusdam alijs quibus ratio tua posset euacuari. volo tibi
breuiter rñdere sic. Si bene attendis p auctoritatē quā alle-
gas solū phibentē subditū ne addant ul' diminuāt ppria auc-
toritate ad pcepta diuina ī lege mosayca contenta s; p hoc
non intelligit quin deus uel etiā aliquis ppheta hñs diuinā
potestatē ad hoc faciendū possit addere uel minūē ad pcepta
p moysen data. hoc enī pprie intelligit p verba auctoritatis
a te allegata dicit enī nō addetis ad verbū quod vobis loqr̄
neq; auferetis ab eo. que quidē verba ad populū īsrāxel dirī-
gunt̄ non autē ad deū cui non loquit̄ nec ad aliquē pphetā
ad hoc dinam auctem habentē. Non enī dixit. Non addat̄
verbū neq; auferat̄ ab eo s; dixit non addetis neq; auferetis
ab eo. s. vos īsr̄l quib; loquor. Secus est de deo qui semp̄ ē lib̄.
et potest semp̄ addē ad verbum p ipm̄ datū ul' ab eo auferre
idem dicendū de ppheta qui ad hoc hñet dinam potestatē

¶ **Saulus.** ¶ **Licet** concedendū sit qđ deus potest
addere ul' diminuē ad verbū seu pceptū p ipm̄ datū cum ei⁹
potestas nō est limitata s; ē infinita nullus tam ppheta hoc
posset facere. nec credendū est qđ aliquis habeat ad hoc dinam
potestatē. non enī legit̄ in toto pcessu veteris testamti qđ deus
pmittet̄ se alicui datū talē auctatez. s. mutandi mosay-
cam legēz uel aliqd̄ addendi uel dinuendi ex eius pceptis
neq; etiā de messia promisso ut credo hoc legit̄. Et iō m̄gr̄
tuus uel eius discipuli qui pcepta mosayce legis minime ob-
seruant dīcī debent hoc facere pot' temeraria presumptione
qđ diuina auctoritate.

¶ **Capitulum secundum in quo ostenditur qđ deus pmisit
dare pplo īsr̄l̄itico nouā legem aliam a lege mosayca.**

¶ **Paulus**

Dicere qđ nullus ppheta potest habere dinam auctatem
ad hoc qđ possit addere ad verbū seu pceptū per ipsum
datum ex eo diminuē si bñ consideras derogatoriū
est oīpotenciē diuine que potest libere dare seu concedere suam
auctatē cui voluit ad dispensandū seu inuouandū in suis p-
ceptis. Sed quia dīcis qđ licet deus hoc posset facē. nunq; tam
fecit nec pmisit se facturū ideo volo tibi ostendē oppositū. s.

q̄ deus p̄misit dare populo isrl̄itico nouā legē aliā ab illa
quā dedit eis cum exirent de egipto que est lex mosaica. **S**i
militer q̄ deus p̄misit suscitare p̄phetam de medio isrl̄ qui
esset legislator sicut moyses. **S**aulus. **O**stende
michi hoc quod dicit p̄ sacras auētes. **P**aulus.
Quāte deus promisit dare p̄lo legē nouā aliā a lege mo
saica clare habet ieremie. xxvi. ubi sic habet. **E**cce dies ve
niēt dicit dñs ⁊ ferā domui israhel et domui iuda fedus no
uū non sūm pactū quod pepigi cū patribus eoz in die qua ap
prehendi manū eoz ut educerē eos de terra egipti. pactum
quod irritū fecerūt ⁊ ego dominat⁹ sū eis eo q̄ dicit dñs. **S**ed
hoc erit pactū q̄ ferā cum domo israhel post dies illos dicit
dñs dabo legem meā in visceribus eoz et in corde eoz scribam
eam ⁊ ero eis in deū. **E**x qua auēte duo exp̄sse habent. vnum
est q̄ de⁹ datur⁹ erat legem nouā aliā ab illa quā dederat
patribus eoz cum educeret eos de egipto. aliud ē q̄ hec lex no
ua alio mō nouo erat danda q̄ antiqua. nā erat scribenda i
cordibus sicut antiqua fuit scripta i tabulis lapideis ad deno
tandū firmitatē seu stabilitatē scdē legis. s. noue et i firma
tē seu instabilitatē antique de qua dixerat pactū q̄ irritū
fecerunt. **S**aulus. **V**nde habes q̄ p̄ pactū no
uū quod hic dicit intelligat lex noua. dictio enī q̄ hic ponit
in hebraico ubi tu habes pactū est berith quod nō significat
legem solum sed etiam testamentū et fedus seu pactum.
Paulus. **L**icet vez ē q̄ berith i hebraico qñq̄
sūt pactum uel fedus. frequent tamen sūt legem que est
quodāmodo pactū seu fedus inter deū legem p̄stuentē ⁊ ho
minē recipientē legem p̄feram ubi dicit de illo berith scribi
sicut hic dicit. **E**t in cordibus eoz scribā eā. in talibus enī
semp sūt berith legē. **E**xo. enī. xxxiii. de moysi quando decē
mandata legis que data fuerūt in monte synay in quibus
p̄ncipaliter lex mosaica consistit dicit in p̄sona ipsi⁹ moy
si. et scripsi sup tablas verba berith decē. s. verba. i quo loco
manifeste habes q̄ berith accipit p̄lege i tabulis scripta. **S**ilr
deutro. xxi. ubi dicit hec sūt verba berith que mādauit dñs
moysi scandē cum filiis isrl̄ in terra moab p̄ter illud berith
quod scdit cū eis i oreb. berith enī ibi significat legē. vnde
et in libro qui dicit mequilda sup istis et filibus concludit nō
est berith nisi lex. vnde ⁊ in datione legis qñ deus moysi p̄ci

piebat manē pplm ad legē suscipiendā in mōt e synay. exo. xix. sic lē. **D**ic domui iacob vos vidistis q̄ fecerim in egipto tē. **S**ubdit. et nunc si audieritis vocem meā et custodieritis berith meum. i. legē eritis michi in pplm tē. **V**nde manifestum est q̄ in hoc loco vbi ieremias in persona dei dicit feriaz berith nouum. et postea subdit de hoc berith dabo legem meam in visceribus eoz et i cordibz eoz scribā eam q̄ p hoc berith nouū lex noua intelligat̄ quod fuit intentum vnde et m̄gri tui. s. doctores talmudici manifeste dicūt q̄ lex danda p messia debz eē excellēdior q̄ lex mosayca.

Capitulum terciū in quo ostendit̄ q̄ lex noua. s. lex messie tam excellēdior ē respectu legis mosayce q̄ lex mosayca dicit̄ esse vana respectu legis messie. n̄ ex hoc colligit̄ quin lex mosayca sit sancta et adeo data.

Saul

Ollega doctores talmudicos. **P**aulus **I**n glo. ecc. ij. capitulo sup illud verbū vade queso tē. **E**t sequit̄ ecce ip̄m vanitas rabi hīsm q̄a dicit. om̄s lex quā tu addiscis i seculo isto habet. i. vanitas ē respectu legis seculi venturi. p quā legē seculi venturi intelligit̄ lex messie. vnde infra. ecc. xi. capitulo sup illud. **S**i annis multis vixerit homo et in oibz eis letet̄. glo. in leticia. s. legis. **Q**uidquid p̄cessit erit habet. i. vanitas. glo. ois lex quā homo addiscit in hoc seculo habet. i. vanitas ē respectu legis messie. habes ergo ex istis manifeste duo. vnum ē q̄ lex messie est alia a lege mosayca. nō enī comparent̄ iste leges adiūcē si essent tantū vna lex. **S**ecundū est q̄ lex messie tam excellēdior est lege mosayca q̄ ipsa lex mosayca vanitas est respectu legis messie ut auctoritates p̄dicte manifeste sonant.

Saulus **R**oz quō possis dicē de lege mosayca q̄ sit vana cum q̄ plurime auctates sacre s̄c̄pture testātur ipsam legē esse sanctam et a deo data quod etiā ut credo tu et tui conceditis.

Paulus **N**ullus negare debet q̄ lex mosayca est sancta et fuit a deo data. potest tñ dici vana inquantū p eam homines non consequēbant̄ finem ad quē fuerunt creati. s. vitā eternā et gloriosā. om̄s enī medicina quantūcumq̄ bene ordinata si tam̄ homo eā sumēs non consequit̄ p eam sanitatē intentā. vana dicit̄. **P** autē p legem mosaycā homines n̄ p̄sequēbant̄ finē ad quē creati

sūt. s. vitā gloriosam satis patet ex antedictis in distinctōe
vi. in capitulo secundo et alijs sequentibz. Et ideo dicitur va:
na respectu legis messie p quā homines finem p̄dictum con
sequunt. Et notant doctores tui dicūt legem mosaycā esse
vanā respectu legis messie quia respectu aliarz legū mundi
non debz dici vana inquantū lex mosayca disponit ad legē
messie p quam finis humane vite habet

Capitulū quartū in quo ostendit̄ q̄ deus suscitatur⁹ erat
de medio israhel aliū pphetam legislatorē p̄ter moysen

Habeo mentem tuā circa hoc q̄ deus datur⁹ erat legem
nouā aliam a lege mosayca. s. quia dixisti ampli⁹
q̄ deus p̄misit suscitare pphetam de medio israhel q̄
esset legislator sicut moyses. Ideo volo ut mihi ostēdas vñ
hoc habes. **S**aulus. **H**oc quod petis habet manifeste dentro. xviii. Vbi legit̄. pphetā dicere. Suscitabo eis
de medio fratrum suorum similem tui. et ponā verba mea in ore eius lo
quet̄qz ad eos omnia que p̄cepero illi qui ante verba eius que
loquet̄ in nōie meo audire noluit ego ultor existā. Ex quibus
patet appositū. s. q̄ suscitatur⁹ erat deus aliquē pphetā cui te
nebant credere omnia que eis ex pte dei erat dictur⁹ seu p̄cep
turus sicut et moysi. vñ tal' ppheta ex pte dei credend⁹ erat.
et obediendū legi p eum datz sicut et moysi obediunt et le
gi eius et sic talis ppheta suscitandus debebat esse legislator
sicut moyses. **S**aulus. **S**i bene fuisses scrutat⁹
hanc auctoritatē cum p̄cedentibz ad eam nō inde intentum
tuum concluderes in hoc enī loco non agit̄ de propheta qui
esset legislator sed de ppheta futura denunciantē q̄ patz mā
feste ex continuatōne lre ad imēdiatē p̄cedentia. volebat enī
deus excludere a populo israhelico dīnatōnes sup̄stīciosas
quibus chananei cōiter vtebant vñ dicebat eis. Gentes iste
quaz possidebitis terrā augures et diuinos audiūt. tu autē
a dño deo tuo aliter institut⁹ es. Et imēdiatē ostendebat eis
qualiter institutū erat a deo q̄ popul⁹ israhelicus haberet notā
ciām futuroz sibi ad salutē uel ad bonū statū ppli oportūā
seu congruā. s. p pphetā a deo suscitandū. Et ideo subdit sta
tum pphetā de lege tua et de fratribz tuis sicut me suscitabit
tibi dñs deus tuus ipm audies. quasi diceret. Non oportet

te querere cognitionē futuroꝝ tibi p̄ueniēdū ab auguribꝫ seu
divinatoribꝫ quia deus suscitabit tibi p̄phetam de fratribus
tuis a quo ista possis scire. qđ fuit impletū ī p̄cessu tem-
poris p̄ diversos p̄phetas dei ut patet in hystoria sacre sēp-
ture vnde in ista aucte nulla fit mencio de legislatore seu le-
gis dacione p̄ut tu vis sed solū de p̄pheta futura p̄nūciante
et sic non habes ex hoc loco p̄positū tuū. *Paulus.*

*B*ene arguis ī hoc qđ ex continuatione verbi p̄ me allegati
ad p̄cedēda sumi debet sensus huiꝫ verbi. vnde et apud docto-
res n̄ros intelligēda dictoꝝ ex causis est sumenda dicendi
*E*t hanc rationem recolo me vidisse in quadam epistola
tui rabi moysi ad iudeos a fr̄icanos qui de mora aduentꝫ sui
messie et de alijs in lege contentis murmurabāt seu dubita-
bant et inter alia ex hoc loco intendebāt concludere qđ aliquis
p̄pheta erat a deo suscitandus ad dandā legem quos ipse cō-
futebat dicens eis qđ hic non agit de p̄pheta legislatore sed
de propheta futura denūciante ad qđ allegabat p̄dictā ra-
cionē tuā. *S*ed reuera tam tu qđ m̄gr tuus sup̄dictus ī hoc lo-
co defecit scrutinio. quod sic patet nā ī capitulo p̄allegato
bis agit de propheta suscitando. p̄mo cum dicit. prophetam
de gēte tua et de fratribꝫ tuis sicut me suscitabit tibi dominꝫ
deus tuus ipm audies. et ī hoc loco indubie agit de p̄pheta
futura denūciante quod patet ex continuatione ad imēdiatē
p̄cedēda. s. vbi dicit. Gentes iste quaz possidetis terram au-
gures et diuinos audiunt. tu autē tē. *E*x qua manifeste patet
qđ talis p̄pheta dicit esse suscitandus ad supplendū defectꝫ di-
uinatōrū et huiꝫ ut tu allegasti et bene quantū ī hoc loco.

*S*ed in hoc eodem capitulo scđo legē p̄phetam suscitabo eis de
medio fratru suoru similez tui tē in quo loco. s. scđo loquē
de p̄pheta legislatore quod manifeste patet ex continuatione
ad imēdiatē p̄cedēda vbi exp̄sse loquē de legislatore. dicit
enī statim ante sic ut petisti a dño deo tuo ī orebꝫ quando con-
gregata est atqꝫ dixisti vltra non audia vocē dñi dei
mei. et ignem hunc maximū ampliꝫ nō videbo ne moriar.
et ait dominꝫ michi omnia bene sūt locuti p̄phetam suscita-
bo eis de medio fratru suoz filium tuum et ponā verba mea ī ore
eius loqueturqꝫ ad eos omnia que p̄cepero illi. qui autē ver-
ba que loquetur audire noluit ego vltor existā. patet igitur
ex huiꝫ continuationis serie qđ quia in dacione legis ī orebꝫ

pl's fuit maxie atēit⁹ ex igne maximo et alijs ēribilibus
ibi occurrentib⁹ in tantum q^d a deo petuit q^d ampli⁹ non lo-
queret⁹ eis p^{er} illum modū ne morerent⁹ ut patet. exo. xx. 7 de
utro. v. **I**o arco dicit⁹ hic. q^d deus concedit sibi ut iam non
cum talibus terroribus legem eis daret sed p^{er} prophetam verū
hoīem sicut moyses in cui⁹ ore poneret sua precepta. et deus
esset vltor cui⁹ cumq^{ue} i obedientis. **E**t iste ē sensus plan⁹ lre
correspondens immediate pcedentib⁹ ut patet recte consider-
anti. unde rō mea nō accipit⁹ ex pmo loco vbi dicit⁹ prophetaz
suscitabo quia ibi de ppheta pñūciante futura agēprouit tu
vis. **S**ed rō mea fundat⁹ i hoc q^d dicit⁹ scdo prophetā suscitā-
bo eis q^d loquit⁹ de propheta legislatore prout ē manifestū.

¶ Capitlm. v. in quo ostendit⁹ q^d licet in aliquibus pceptis
mosayce legis videat⁹ dicit⁹ q^d sūt in ppetuū obseruanda tamē
fm hebraycā veritatem non est intelligendū de ppetuitate ab-
soluta sed tantūmodo limitata fm duratiōez debiti tam mo-
sayce legi.

Saulus.

Asseruo tua de inouatione seu mutatiōe legis mosay-
ce similē 7 de propheta legislatore suscitando quā
tamcūq^{ue} videant⁹ facē pro te. sūt tñ auctes sacre mā-
feste testantes de mltis pceptis mosayce legis que duratura
erant ieternū seu mpetuū. Quequidē precepta a tuis fideli-
bus mīme obseruant⁹ ut patet de sabbato de quo. exo. xxxi.
Et custodient filij isrl' ad faciendū sabbatū in generatiōib⁹
suis pacto sempiterno. idē de pascale. exo. xii. **E**rit dies ista
nobis ad memoriā et solempnisabit⁹ ipsā lege sempitēna
Idem de solempnitate pentecostes 7 de festo tabernaculoz 7 de
die expiationis. leuitici. xxiiij. et. xxiiij. idē de sacrificijs i
pdictis solempnitatib⁹ faciendis 7 de pane ppositionis i sin-
gulis sabbatis coram me proponendo in quib⁹ et q^{ui} plurimis
alijs ceremonialibus et etiāz judicialib⁹ consiles dictōes po-
nunt⁹ quib⁹ māfeste ostendit⁹ q^d meternū seu sempiternum
erant illa pcepta obseruanda unde licz concedat⁹ tibi q^d alia
lex noua a lege mosayca erat danda 7 q^d alius legislator p-
ter moysen erat suscitandus non tñ ex hoc sequit⁹ q^d alia lex
esset danda que esset contraria mosayce legi papiendo 7 per-
mittendo fieri qd lex mosayca phibuit. n^o etiā q^d aliquis le-
gislator suscitand⁹ erat a deo qui legi mosayce modo pdicto

contradiceret. hoc enī esset de dictō contra sacras auctes p̄-
dictas testantes de p̄dictis p̄ceptis ⁊ alijs silibz q̄ i p̄petuum
seu sempiternū erant duratura. **¶** **P**aulus **¶** **A**d
hanc tuā obiectionē sufficientē euacuandā oportet p̄mo ser-
uari dictiones que in lingua hebraica p̄petuitatē durationis
sonant que sūt i duplici dīa. **N**am quedā eaz signē p̄petui-
tatē duratōis absolutā. s. sine fine. quedā vero p̄petuitatem
duratōis signē nō semp absolutā s; qñq; periodicā seu limi-
tatam ad aliquē ambitū temporis determinatā. **2º** discurre-
dum est p̄ p̄cepta sup̄dicta p̄ te allegata et filia ad videndū
que illaz dictionū i eis ponunt p̄petuitatē durationis signi-
ficantiū. s. an sint de illis p̄mo mō dictis. s. que p̄petuitatem
absolutā signē. ul' de illis scōdo mō dictis que p̄petuitatē sig-
nificant non absolutā s; periodicā uel limitatā. **Q**uantū
ad p̄mū attendendū q̄ s̄m **R**a. necah i libro sarasny quidē
liber apud hebreos habet sicut catholicon apud nos dictiōes
p̄petuitatez absolutā significantes sūt plures quaz vna est
tela vñ in psalmo. ubi dicit in secula secl'oz laudabunt te.
Ubi nos habem⁹ in secula secl'oz in hebreo habet tela. **A**lia
dictio signis p̄petuitatē absolutā est uecab. vnde m. ps. dicit
viuet adhuc in eternū ubi nos habem⁹ in eternū in hebreo
ponit necah. **D**ictio iio signis p̄petuitatē duratōis limitatā
seu periodicā est hec dictio helam que proprie significat in he-
breo sicut hec dictio seculū in latino. **S**eculū enī non semper
imporat p̄petuitatē duratōis absolutā s; qñq; limitatam
seu periodicā. put p̄net ad t̄pis ambitū illius rei cui conū-
git. vnde cum coniūgit alicui dictioni significanti rē cui⁹ dura-
tio limitat p̄ vitā hoīs tunc tale helam seu seculū significat
totū ambitū durationis vite ipsi⁹ hoīs. **S**i autē coniūgitur
alicui dictioni significanti rē cui⁹ duratio est s̄m statū vni⁹
gentis tunc helam significat totū seculū seu totam durationē
illius gentis. exemplū p̄mī deutro. xv. de seruo emptio de q̄
legit. **E**t accipies subulā et dabis eam in aure eius ⁊ in por-
tam. ⁊ erit tibi seruus helam. i. i secl'm. quod quidē seculum
finit p̄ totam vitā suam. non enī potest seruus ultra illum
terminū seruire ei. vel potest intelligi p̄ totam vitā serui. nō
enī potest seruus postq; mortu⁹ est fruire. **E**t sic manifestum
est q̄ nō significat p̄petuitatē duratōis absolutā s; durationē
vite illi⁹ dñi qd est illi⁹ seculū uel etiā illius serui. **S**imilit̄

• **i. R.** • i. anna dicebat de samuele filio suo. et adducā eum et
apparebit ante faciem dñi et habitabit ibi ad helam. • i. ad se-
culū quod exponit **Ra.** sal. usqz in seculū leuitay. s. usqz ad
quingagesimū annū. Legit enī nū. viij. q. leuite tenebanē
seruire in templo seu in tabernaculo a. xxv. s. etatis sue anno
usqz ad quingagesimū annū. et hoc est quod dicebat anna de sa-
muele q. hūiret i. tabernaculo usqz in seculū. s. leuitay p̄dictū.
Non enī potest dici q. in eternū uel in p̄petuū ibi debebat sta-
re. **Ex.** scđi jeremie. ij. capitulo ubi dicit ab helam. i. a se-
culo confregisti iugū tē. In quo loco seculū intelligit de tpe
durationis illius gentis. non autē de duratōe seculi absoluta
et hoc quantū ad p̄mum. Quantū uō ad 2° manifeste replet
q. in p̄dictis auctōibz p. te allegatis ad p̄bandū p̄petuitatez
durationis moysayce legis ul' p̄ceptoz eius nunqz ponit aliq
dictio significans p̄petuitatē absolutā. s. nec ab l' tela ul' huius
s. solū in eis ponit hec dictio helam. que qñqz significat p̄petui-
tatē p̄iodicā seu limitatā sicut hec dictio seculū. Et est sen-
sus q. illa p̄cepta duratura erant p̄totū spaciū duratōis mo-
saye legis non autē ultra. **S**aulus. **H**ec dictio
helam multociens significat in s̄ptura eternitatē duratōis.
Cū enim dicit in psalmo in eternū dñe p̄manet verbū tuū.
in hebreo dicitur in helam p̄manet verbum tuum. Similiter
cū dicit veritas dñi manet in eternum ubi dicit in eternum
in latino. i. hebreo dicit in helam. Manifestū est autē q. ver-
bum dei filii et eius veritas non hnt durationē limitatā sed
absolutā quod ē contra sup̄ius per te dicta. **P**aulus.
Si bene verba mea considerasti hoc quod nunc dicit
nō facit cōt me. dixi enī q. seculū seu helam non semper
importat durationē absolutā sed qñqz limitatā. put p̄manet
ad t̄pis ambitū illius rei cui coniungit. unde cū hec dictio he-
lam coniungit rei hnt certū t̄pis ambitū tunc illis dictio
significat p̄petuitatē ad talē ambitum p̄manentē. sicut de seruo
emp̄cio dicit de utro. xv. et de alijs sup̄dictis. Cum autē hec
dictio helam coniungit rei cui p̄manet duratio et̄na tūc importat
et̄nitatis durationē unde sicut seclm seu helam leuitay t̄mi-
nat in .l. anno. Et seculum serui emp̄ci terminat in vita
sua uel dñi sui et seclm gentis isrl̄itice terminat in duratōe
status illius gentis. Sic seculū diuinū quod est in̄m̄inabile
cōmēsurat eternitati. vñ cum dicit de deo in psalmo a seculo

tu es deus. intelligit ab eterno. eo quod duratio ad deum pertinet est
eterna. et ideo in auctoribus per te allegatis ubi habet quod aliqua lex
mosayca utputa lex de sabbato observando et de pascale et
huiusmodi erat duratura in helam intelligendum est in seculo legi
mosayce pertinenti non autem ultra. **S**aulus. **I**n
auctoribus per me allegatis contra te habet dictio helam interpretan-
da est in sempiternum sicut iam interpretati sunt translatores tui
ut patet per translationem eodem apud te et tuos authenticam. unde
non decet te aliter in predictis locis iam interpretari.

Paulus. **L**icet verum sit quod translatores nostri interpretati
sunt hanc dictionem helam per eternum seu sempiternum in auctoribus
que loquuntur de observacione sabbati et quorundam legalium precep-
torum. non tamen cum eis tenendum est sed potius standum est cum veritate
hebraice lingue. probatum est enim superius quod hec dictio helam non sempiternum
significat spacium seu durationem eternam sed durationem rei cui con-
iungitur congruentem. et ideo in hoc loco non est tenendum cum trans-
latione vestra cum stare non possit cum hebraice veritate
nec etiam catholicorum determinatione.

Saulus. **Q**uod
ergo posses saluare interpretatores tuos presertim iheronimum qui
tante auctoritas est apud te.

Paulus. **B**eatus iheronimus
loquitur in hoc loco more communi seu vulgari quo dicuntur perpetua il-
la que complent terminum sibi possibilem seu debitum ut cum dicitur
coeter in instrumentis publicis. ad perpetuam rei memoriam. **S**ilr
in collacionibus beneficiorum consuevit dici canonicum et impetuum.
quequidem perpetuitas non est absoluta sed ad suum debitum seu possi-
bilem terminum limitata. **E**t isto modo translatio ieronimi est in-
telligenda in hoc loco. **C**um enim dicitur de observacione sabbati quod
esset eterna seu perpetua et sic de alijs intelligendum est de perpetuitate
durationis legis mosayce pertinenti.

Capitulum. vi. in quo ostenditur quod terminus duracionis legis
mosayce est lex noua que data est per christum et quod lex mosay-
ca non obligat ultra illum terminum quantum ad illa que in ipsa
lege mosayca continentur que non sunt de lege nature. et quod ex
hoc non sequitur quod lex mosayca non fuerit a deo data.

Nullus terminus duracionis legis assignatus fuisse mosay-
ce legi ut ad illum terminum referri possit helam seu se-
culum legis sicut fuit terminus assignatus leuitis ad fruendum
in templo seu in tabernaculo legis ut dictum est. **S**ilr et seruo

empitio ad huiusmodi dñi suo. Et ideo hec dictio helā q̄ ponit
in obſuatiōe ſabbati ſeu arcumatiōis ⁊ huiusmodi interpretanda
eſt ſimilitudinē totius ſeculi preſentis. ſ. uſq; ad finem mundi
putat cōiter intelligit apud nos. **Paulus.** Vex eſt q̄
tu et tui non creditis aliquē terminū fuiſſe poſitū in hac vi-
ta duratiōi moſayce legis. vnde ꝑ hanc dictionē holam i ob-
ſuatiōe preceptoꝝ legaliū poſitā intelligitis duratiōē ꝑpetuam
absolute. quē quidē errorē nōnulli eoz qui fidē xpi rēperūt
fuit ſecuti ut patet in ꝑmitina ecclia quando q̄ plurimi bap-
tizati rite legalia obſuabant. contra quos apl's n'r paulus in
ſuis efficacitē ſēpfit eplis. qui quidē morbo peſtiferus atiquē
ad huc inter bēlicos pullulat modernos cuius tamē falſitas
manifeſta ē. Nā lex moſayca ex dei ordinationē nō erat ob-
ligatoria ad ſemp. ſed tm̄ ad terminū a deo ꝑfixū. ſ. uſq; ad
legē meſſie ꝑmiſſi. Quod ſic patet. nā ut ex ſupradictis habet
deus ꝑmiſit ſe daturꝝ ꝑlo iſrlitico legē nouā aliam a lege
moſayca ꝑut habet jeremie. xxxj. que quidē lex noua i ml-
tis habebat ꝑcellē legem antiquā. Et ꝑmo in modo dandi q̄a
lex moſayca data fuit i tabulis lapideis. lex nō noua erat
in cordibꝝ ſcribenda ut habet ex aucte jeremie ꝑallegata. ꝑ
q̄d designat legis noue maior ſtabilitas. In q̄ quodāmodo
aſſimilat legi nature que i deſibilitē i cordibꝝ ꝑmiſit. 2º qz
lex moſayca quantū ad illa que in ea cōtinent. que non ſūt
de lege nature nō obligabat ad eius obſuandā niſi ſolā gen-
tem iſrliticā cui ſola data fuit vnde i ꝑſalmo de deo dicit. an-
nūciāns verbū ſuū iacob iuſticias et iudicia ſua iſrl' nō fecit
talitē omni natiōi. 3º lex noua que eſt lex xpi ſicut et lex
nature om̄s natiōes obligat. vnde yſaye. xlii. de xpo et eius
lege dicit. donec ponat i terra iudiciū ⁊ legem eiꝝ iſule ſpecta-
būt. 3º qz lex moſayca quantū ad ſupradicta. ſ. que non ſūt
de lege nature nō obligauit ſubditos ſuos ubiq; ſ; ſolū i ter-
ra ꝑmiſſionis vnde deuter. iij. Scitis q̄ docuerim vos ꝑcep-
ta atq; iuſticias ſicut mādaui michi dñs deꝝ ut faciatis ea
i terra quā poſſeſſuri eſtis et obſuabitis et implebitis ope.
Et iſra eodē capitulo michiq; mādaui i illo tpe ut docerem
vos ceremonias et iudicia q̄ facere debetis mētra quā poſſeſſuri
eſtis. Sil'r ⁊ deuter. v. poſtq; moyses reperiuit ꝑcepta decalo-
gi et ea que contigerūt tpe dationis legis ſubdit. Tu nō hic
ſta mecum et loq'rabi oīa mādata et ceremonias atq; iudicia

que docebis eos ut faciāt ea in ēra quam dabo eis ī possessi-
onē. **E**x quibz et mltis alijs silijs manifestū est q lex mosay-
ca quantū ad ea que in ipsa continebantur que nō erāt de lege
natē non obligabāt ad omnē locum s; solū in terra pmissi-
onis. lex uo noua. s. xpi sicut et lex natē obligabat ubiqz
de qua malachie pmo postqz dixt de re pbatōne sacrificioz
veteris legis dicit. **N**ō est michi volūtas ī vobis dicit dñs
exeratuū. et mun⁹ nō suscipiā de manu v̄ra. statim subdit.
ab ortu enī solis usqz ad occasū magnū ē nomē in eū ī gen-
tibus et ī omni loco sacrificat et offerē nōi meo oblatio mū-
da. **E**x quo patet manifeste q sacrificia deo oblata que nullo
mō erant in veteri lege accepta n̄ in templo ul' tabernaculo
que ī ēra pmissionis erāt sita. p̄ea debbāt esse deo accepta
ubiqz. s. ab ortu solis usqz ad occasū. 2º quia lex mosayca
tpalia bona pmittebat in pmiū sue obfuantie et penas tpa-
les in penā transgressiōis eius. quod patz leuitic. xxij. et de-
utro. xxvij. et in mltis alijs locis. **L**ex uo noua vt patet p
eius decursū spūalia bona pmitit. s. regnū celoz et p penas
spūales comminat ut est gehenna ignis. **C**onstat autē etiā
apud phos q bona spūalia incōpabiliē excedūt temporalia
et econtra de malis oppositis. **R**atio autē hui⁹ diuinitatis est
quia lex mosayca dabat p̄lo rudī ad huc imp̄fco. ī compa-
dione ad p̄fectionē que ventura erat. in tpe noue legis. vnde
rabimoyse egypcius ī sua expositione super libro caule dōm
caboloch ponit exemplū ad hui⁹ remuneratōes t̄pales pro
missas itelligendū de puero qui puocat ad discendū l̄ras p
aliqua pua munuscula que sūt in affectu ei⁹. **C**onsequenter
cū attingit ad etatē ī qua ad honores afficē. puocat ad dis-
cendū p hoc q pmitit sibi grad⁹ magistrū uel doctorat⁹.
Consequenter uo cū attingit ad cognitiōē q p virtutē scien-
de aīa magis p̄ficē tendit ad discendū amore ipi⁹ scēcie seu
p̄fectionis. **E**t sic ī proposito. nā p̄ls isrl̄tic⁹ cui lex fuit da-
ta rudis erat et nō erat in ei⁹ affectu n̄ cupiditas terrenoz
et ideo p bona terrena seu temporalia iducebat ad obfuatōz
p̄ceptoz legis. **S**; tpe messie quando diuinoyz cognitiō magis
debebat esse in mūdo de quo tempore ysa. xj. **R**epleta ē terra
scīa dñi sicut aque maris operientis tunc lex noua per ipm
danda non habebat iducere ad sui obfuantia p bona t̄palia
que mīma sūt et quasi nll'a respectu bonoz spūaliū. quā p̄p̄e

magistri tui dixerunt quod etiam lex quam tu addiscas in hoc seculo. scilicet in
seculo vetis legis. vana est respectu legis messie ut superius fuit al-
legatum. Ex quo patet quod tempus duracionis veteris legis dicitur
seculum per se et vocabatur seculum. scilicet holam prius respectu seculi mes-
sie quod dicitur futurum. unde Rabimoyse in suo deuterio. li. de iudi-
bus titulo de regibus capitulo. xii. dicit. Non est in me holam. id est se-
culum istud et tempus messie non subiectio regnorum. Ex quo patet
manifeste quod secundum ipsum tempus veteris legis vocabatur holam seu
seculum per se distinctum a diebus messie. unde in illo seculo tantum
a diebus messie distincto lex mosayca obligabat. Et sic intel-
ligenda est hec dictio holam in oblatione preceptorum legalium posita.
lex autem noua. scilicet christi obligat ad semper sicut et lex nature. Ex
quibus habes quod legi mosayca fuit terminus prefixus sue duracionis
scilicet lex noua in quam terminatur et ad quam disponit et in quam
ordinatur sicut imperfectum ad perfectum. **¶** **Saul.** **¶** Video
quod circa legem mosaycam quedam concedis que non possunt sim-
pliciter stare. Concedis enim ipsam fuisse datam a deo et tamen dicens quod est
imperfecta. que quidem duo non possunt simul stare. Testatur enim
scriptura deuterio. xxxii. quod dei perfecta sunt opera. Item asseris quod lex
mosayca non obligat ad semper sed solum in seculo terminato
seu limitato. quod non pertinet ad opus dei. Legitur enim ecclesiastico. iij.
quod omnia opera que fecit deus perseverant in eternum. et sic ista duo
incompossibilia sunt. scilicet quod illa lex sit a deo et tamen quod non perse-
ret in eternum. **¶** **Paulus.** **¶** Ad primum respondeo tibi quod
perfectum potest dici dupliciter. uno modo quod est perfectum simpliciter
per se pertinet ad speciem seu naturam suam. alio modo dicitur
perfectum non simpliciter. sed secundum tempus siue duracionem. primo modo
dicitur homo esse perfectus ille. qui ad perfectionem humane speciei
attigit iam in etate perfecta. 2º modo dicitur perfectus puer. qui
secundum temporis conditionem attigit perfectionem humane speciei. non
autem simpliciter. et isto modo recta precepta que pueris dantur sunt
quedam perfecta secundum conditionem eorum quibus dantur. et si non sunt per-
fecta simpliciter. et talia fuerunt precepta legis. scilicet perfecta secundum con-
ditionem populi rudis cum dabantur. **¶** Ad 2º respondeo quod in illa auctoritate
ecclesiastica que dicit omnia que fecit deus perseverant in eternum.
ubi in translatione nostra dicitur in eternum in hebraico habetur in
helam. id est in seculo. quod non significat duracionem eternam seu perpetuam
sed periodicam et limitatam ut dictum est quod verificatur de quolibet
ente. unum quodque enim durat seu perseverat in seculo sue duracionis

a deo determinato. Et iste est verus sensus et planus illius
auctoris. falsum enim esset dicere de quolibet ente a deo facto. quod per
seuerat in eternum. unde et de lege mosaica vix est dicere quod per
seuerat in belam. in seculo suo prout iam fuit ostensum.

¶ Capitulum .viij. in quo ostenditur quod licet lex mosaica quo
ad plurima precepta in eadem contenta non obligat tempore
legis noue est tamen utilis ad multa quia omnia in ea con
tenta ad nostram doctrinam scripta sunt.

¶ Saulus. **¶**

¶ Lex mosaica non perseuerat nisi in seculo suo quod
quidem seculum secundum te in legem nouam terminatur. sequitur quod
lex mosaica secundum te qui credis legem nouam iam ve
nisse iam non perseuerat. et sic est iam omnino inutilis nec
obligat ad aliquid faciendum neque vitandum quod est in conue
niens manifeste nam secundum hoc lex mosaica ad quid occuparet
membras vestras. et quare in bibliote volumine includeretur
cum ad nichilum valeret ultra. illud enim cuius seculum iam pre
terit definit esse et in nichilum redigitur. **¶** Paulus **¶**

¶ Absit a mente fidelium credere quod lex mosaica est inutilis
etiam post aduentum legis noue. nec etiam asserere licet quod lex mo
saica etiam tempore gratie non obligat ad aliquid faciendum
neque vitandum ista enim sunt a veritate catholica omnino aliena.
primum patet sic dicere enim quod lex mosaica vel etiam alia que in ca
nonicis libris veteris testamenti continentur sunt inutilia post
legem nouam. est de directo contra apostolum nostrum quem in doctorem
gentium habemus qui vniuersaliter dicit. Quaecumque scripta sunt
ad nostram doctrinam scripta sunt. illa enim que ad nostram doctrinam
scripta sunt. manifeste sunt nobis utilia. quod etiam discurrendo
potest haberi. discurrendo dico non per singula generum. quia esset
valde difficile sed per genera singulorum vel eorum plurima. Constat
enim quod ea que in sacra scriptura antiqui testamenti continentur
sunt in quadruplici ratione. quia vel sunt historialia. ut ea que nar
rant gesta que antiquis temporibus contigerunt. vel sunt prophetica.
et hoc diuersimode. quia aut de preterito ut cum moyses propheta
uit de creatione mundi generum. primo cuius noticiam non potuit habere
nisi per diuinam reuelationem. aut de futuro ut cum propheta pro
phetam de aduentu messie et etiam de multis alijs quorum aliqui erant
pro tunc futura. nunc autem impleta. Alia vero ad huc sunt

implenda in futuro. vel sunt sapiencialia ut ea que pro mai-
ori parte in libris salomonis continentur vel sunt legalia ut pre-
cepta affirmativa vel negativa que proprie in pentateuco con-
tinentur. **H**istorialia autem que narrantur in sacris scripturis mag-
nam nobis prestant spiritualē utilitatē sicut in hystoria di-
lunii que narrat gen. capitulo informant de diuina prouiden-
tia et eius iusticia per quam deus omnia aīata puniuit. et noe ius-
tū cū sua posteritate reseruauit. **S**ilr ex hystoria **S**odomorum
iusticiā diuinā per malorum punitionē percipim⁹. **E**t eius miseri-
cordiam per euasione loth precibus seu meritis patriarche abrahe
cognoscim⁹. **I**dem de submersione egyptiorum et liberatione filiorum
isrl' ab eorum seruitute. et de multis alijs iusticijs dei quibus iniusti
punimur iusti vero remunerantur plene cognoscant. et de talibus
in scripturis sacris contentis intelligi potest illud psalmiste.
iusticie dñi recte lenificantes corda. **T**ales enim hystorie recte
narrate iustorum corda lenificant iuxta illud psalmiste. memor
fui iudiciorum tuorum a seculo dñe et consolatus sum. **E**x prophetiis
autem sacris scripturis veteris testamenti multa nobis ad doctrinā
nrām accomoda accepim⁹. de creatōe enim mundi quā moy-
ses prophetauit habemus veram fidē de hac quod mund⁹ nō fuit ab
eterno nec a seipso nec ab alio nisi tantū a deo de nichilo pro-
duct⁹. in quo nōnulli phantasia errauerunt. oppositū asserentes.
Silr et de aduentu saluatoris tūc futuro quod multa nrē salu-
ti accomoda per prophetica uaticinia percipim⁹ unde et de talibus
potest verificari illud psalmiste. quod de sacra scriptura dicitur
Testimoniū dñi fidele sapienciā prestant puulis. talia enim
prophetica testimonia sapienciā prestant puulis. scilicet hominibus
quorum cognitio naturalis cōiter ad talia cognoscenda non in
reuelatōe diuina attingit. **S**apiencialia vero in sacris scrip-
turis contenta magnā nobis conferunt utilitatē quicquid in cog-
nitōe diuinorum quicquid vero in cōmendatōe morum et uiciorum extrar-
patione. ut patet ipsa diligenter intuenti. de quibus potest dici
illud psalmiste. declaratio sermonum tuorum illuminat et intel-
lectum dat puulis. **P**recepta uero legalia. scilicet mosaice legis
etiam tpe legis noue maxime nobis conferunt. quorum quedā
sunt maxia tanquam cōia et prima precepta legis nature. scilicet dili-
ges dñm deū tuū ex toto corde tuo etc. dentro. vi. **E**t diliges
proximū tuum sicut teipsum leuit. xix. que sunt per se nota rōi
humane uel per naturam uel per fidē que quidē precepta licet sint

duo ppter diuersitatem obiectoꝝ. ſiſt tamē vnū ex vni tate
finis quia de⁹ diligendus eſt ppter ſe. et pxim⁹ ppter deum.
ad quod quideꝝ pceptū de dilectōe. pcepta decalogi referunt
ſicut conclusiones ad principia cōia. Et ideo de iſto pcepto
ſ. dilectōis pprie intelligit illud psalmiſte. pceptū dñi lu:
cēdū illuminans oculos. Sicut enī p lumen corpale viſibilia
cognoscunt corpalia. ſic p illud pceptū alia pcepta ſupꝛa
cognoscunt eſſe iuſta. que quideꝝ pcepta. ſ. tam pma que p ſe
ſiūt rōi humane nota p naturam ul' per fidē ut dictū eſt. qz
alia pcepta decalogi que ex pñapijs cōib⁹ manifesta ſiſte
ratōe cognoscī pñt ī lege noua om̃io ſunt obſeruanda. vnde
et m̃gr et ſaluator ñr de pñis duob⁹ dicit **Mat. xxii.** In
hijs duob⁹ pceptis lex pendet et pphete. de pceptis vero deca:
logi dicit **Mat. xix. capitū.** Si vis ad vitam ingredi ſerua
mandata. nullus enī ſane mentis aſſerē poſſet. q lex vetus
in qua hui⁹ pcepta ſaluti humane neceſſaria a deo fuerunt
data inutilis ſit tempore legis noue. nec etiam dīc p q p:
cepta legis moſayce de quoz numero pcepta p̃dicta ſiūt nō
obligant tempore gracie.

Capitū. viij. in quo oſtendit q in duob⁹ pceptis de di:
lectōe tota lex pendet et pphete ſm ſententiā ſaluatoris

Saulus

Occa m̃grī tui p te nūc allegata vident rōnabiliter
impugnanda. Et pmo pñū. ſcdo ſm. Prīmū enī
manifeſte diſcordat cū toto p̃ceſſu pceptoꝝ in lege
et pphetis contentoꝝ. in quo quideꝝ p̃ceſſu non ponit aliqua
pendenciā vnū pceptū ad alteꝝ ſz quodlibet illorū ponit tan
qz a deo pceptū p ſe ſine aliqua pendenciā ad alteꝝ. dicē autē
q in duob⁹ pceptis de dilectōe. ſ. dei et pximi tota lex p̃det
et pphete eſt om̃io ſacre ſcripture inconfonū. Item iſtud p̃:
ceptū de dilectōe nō ponit inter pcepta decalogi nec de eo vi:
det in decalogo facta fuiſſe mencō. Sīl'r nec legiſt fuiſſe da:
tū ante dationē legis. Dicē autē q pcepta decalogi referant
ad pcepta de dilectōe qd nō fuit datū anteqm decalogus da:
ret. Et q decalogus ſe h̃ret ad pceptū de dilectōe ſicut ſolu:
ſiones ad pñapia cōia nlla ten⁹ rōz vident ſtinere. et ſic il:
lud dictū m̃grī tui ī quo dicit q in illis duob⁹ pceptis. ſ. de
dilectōe dei et pximi tota lex pendet et pphete remanet va:
cuū et inane. **Paulus** Ad pñū. quod obicis

contra dictū m̄grī mei dicentis q̄ in duobus p̄ceptis. s. de di-
lectione dī et p̄xi tota seu vniuersa lex pendet et appete. tibi
r̄ndeō q̄ hoc dictū est verissimū sicut et cetera alia que in mei
m̄grī et saluatoris doctrina continenē. **Nā** i duobus p̄ceptis
de dilectōe sup̄dictis cetera p̄cepta diuina pendēt dupliciter.
vno modo sicut conclusiones in p̄ncipijs. **Nā** sicut in specu-
latiā veritas occlusionū dependet ex veritate suoz p̄ncipioz
sic etiā i p̄cedis rō p̄clariū agendoz dependet ex rōe suoz
p̄ncipioz. **Ex** hoc enī q̄ deus ē sup̄ omnia diligendus sequit̄
q̄ nō est alius deus p̄ter ip̄m colendū. nec eius nomē in va-
nū sumendū et sic de alijs p̄ceptis i deum ordinantibz. **Et** sic
patz q̄ p̄cepta i deū ordinantia manifeste pendēt ex p̄cepto de
dilectōe dī modo p̄fecto. **Iōē** est dicendū de p̄ceptis ordinantibz
in p̄ximū. ut cū dicit̄ non occides. non mechaberis tē s. q̄
oīa dependent ex rōne istius p̄cepti diliges p̄ximū tuū sicut
teip̄m sicut rō conclusionū dependet ex rōe suoz p̄ncipiorū
Alio modo p̄cepta diuina in sacris eloquijs contenta pendēt
ex rōe suoz p̄ncipiorū in duobus p̄ceptis de dilectōe sup̄dic-
tis. s. in p̄mo debito facientibz illa p̄cepta. nullū enī p̄mū
debet̄ custodientibz diuina p̄cepta nisi i dilectione dī fundent̄
seu radicent̄. quod patet sic. nā exo. xx. in p̄hibitōe ydola-
trie de^o p̄mittens penas trāsgressoribz. et p̄mia obsequantibz
subdit. **Ego** sū dñs deus tu^o zelotes foras visitans iniqui-
tatem patz in filios in terciā et quartam generatōez eoz qui
oderūt me. et faciens misericordiā in milia hys qui diligūt
me. et custodiūt p̄cepta mea. **Ex** q̄ patz manifeste q̄ de^o p̄mi-
a et p̄ suā misericordiā custodientes sua p̄cepta si tñ diligūt
eum. et oppositū de trāsgressoribz. **Et** sic habes q̄ p̄mia debi-
ta custodiētibz p̄cepta diuina pendēt ex dilectōe dī quā qui
non habet p̄ custodiā alioz p̄ceptoz nullū p̄mū consequit̄.
et sic tota lex quantū ad rōnem p̄mij et p̄ consequēs meriti
dependet in duobus p̄ceptis de dilectōe sup̄dictis. **Et** p̄ hoc pa-
tet. r̄nsio ad 2° obiectū tuū in quo dicit̄ q̄ p̄cepta decalogi
nō referunt̄ ad p̄ceptū de dilectōe eo q̄ nō fuit datū anteq̄
decalog^o dareē. nec in decalogo fit mencio de huiōi p̄cepto.
nā manifestū est p̄ auctē p̄dictā q̄ in decalogo fit mencio de
huiōi p̄cepto. s. de dilectōne dī que requirit̄ ad quādā dei
misericordiā in custodientibz p̄cepta diuina. vnde dicit̄ faci-
ens misericordiā hys qui diligūt me et custodiūt p̄cepta

mea tñ et sic habet exp̃ssa mendo de dilectōe dei necessaria ad
p̃mia consequenda. non tñ ponit dilectio dei p̃ modū p̃cepti
hic in decalogo. s̃ p̃supponit tanq̃ p̃ se notū p̃ naturā uel p̃
fidem ut dictū est. ponit tamen dilectio dei p̃ modū p̃cepti
deutro. vi. vbi hoc p̃ceptū explicite et p̃fecte tradit. filr et p̃
ceptū de dilectōe p̃ximi leuitici exp̃sse ponit. **S**aulus
Sicut dilectio dei requirit̃ ad consequendā dei mise-
ricordiā in custodiētibz p̃cepta diuina ut in aucte p̃ te alle-
gata videt̃ contineri. sic custodia p̃ceptoz diuinorū requirit̃
in diligentibz deū ad p̃sequendā dei misericordiā ut patet p̃
auctem p̃ te allegatā in qua dicit̃ faciens misericordiā hīs
qui diligūt me et custodiūt p̃cepta mea. unde nō magis pen-
det custodia p̃ceptoz diuinorū in dilectōe dei. ad eius miseri-
cordiā consequendā q̃z dilectio dei in custodia p̃ceptoz eius.
unde scda ratio tua in qua dīas q̃ p̃cepta diuina pendent ī
duobz p̃ceptis de dilectōe dei quantū ad p̃miū non videt̃ va-
lere rōne p̃dicta. **P**aulus **P**receptū de dilectōe
dei p̃nt explicite et p̃fecte tradit deutro. vi. oīm p̃ceptoz di-
uinorū custodiā includit. in hoc enī quod dicit̃ ex toto corde.
p̃cipit q̃ tota n̄ra itencio ferat̃ ī deū. **E**x hoc autē quod dicit̃
ex tota mente. p̃cipit q̃ intellect⁹ n̄r subdat̃ deo in creden-
dis quod est tota mente deū diligē. **I**n hoc autē quod dicit̃
ex tota aīa. p̃cipit q̃ appetitus n̄r regulet̃ s̃m deū. quod est
ex tota aīa deū diligere. **I**n hoc autē quod dicit̃ ex tota fortū-
tudīe. p̃cipit q̃ exterior actus n̄r obediat deo. **E**t sic patz
q̃ ad implecionē hui⁹ p̃cepti requirit̃ custodia ceterorū mā-
datoz dei. **S**ed in custodia mandatoz dei seorsū sumpta nō
includit̃ dilectio dei. potest enī homo custodire mandata dei
ut puta nō sint tibi dñi alieni honora patrē tñ sū hoc q̃ dili-
gat deū. ul' q̃ hoc faciat ex dilectōe seu caritate dei. et ita fa-
ciens nō dicit̃ transgressor p̃ceptoz illoz que sic obseruat
q̃zuis nō habeat habitū caritatis siue dilectōis dei. neq̃ hoc
faciat ex amore dei. **E**x quibus patet q̃ custodia mādatorū
dei includit̃ in p̃cepto de dilectōe dei et non econtra. et sic
tota lex. s. p̃cepta legis pendent in p̃cepto de dilectōe dei
et p̃ximi modo predicto. unde si bene scrutat⁹ fueris dicta
doctoꝝ tuorū repies q̃ nōnulli eorū asserūt multitudinē p̃cep-
torum moſayce legis in paucis ul' etiā in vno tantum s̃b-
sistere quod satis consonat predictis

Capitulū .ix. in quo ostendit̃ q̃ s̃m doctores talmudis
cos multitudo preceptoz mofayce legis in paucis uel etiam
in vno consistat qđ etiā cōcordat cū dicto saluatoris sup̃dicto.

Saulus.

Ollega m̃ obsecro doctores ñros hoc qđ dicis asseren-
tes **Paulus** **I**n libro qui dicit̃ machab. di-
que incipit. Isti sūt qui flagellant̃. Quidā doctor tal-
mudicus nōie **Ra. camblai** dicit qđ p̃cepta mofayce legis
sunt .dc. xiiij. quozum affirmatiua sunt .cc. xlviii. negatiua
vero sunt numero .ccc. lxx. et qđ venit dauid et constituit pre-
dicta .dc. xiiij. p̃cepta i. xj. ut habet̃ i ps̃. **Dñe** quis habi-
tabit in tabernaculo tuo tē ubi dicit̃ de isto. Qui ingreditur
sine macula et opat̃ iusticiā tē qui facit̃ hec nō cōmouebit̃
in eternū. **Ex** quo inferē qđ in illis .xj. p̃ceptis affirmatiuis
et negatiuis que in illo psalmo continent̃ consistit vis om-
niū p̃ceptoz mofayce legis quantū ad p̃miū eternū. **Nā**
s̃m ipm dauid qui facit̃ illa .xj. tantū secur̃ est de hoc qđ nō
commoueat̃ i eternū. **Sequit̃** in eadē auct̃e. venit ysaias et
constituit ea sup̃ sex ysa. xiiij. ambulans i iusticijs et loquēs
equitatē et infra sequit̃ ipse excelsa habitabit. **I**n qua auc-
toritate ysaie ponunt̃ sex opa meritoria super quibz conclu-
dit qđ faciens talia excelsa habitabit. s. in p̃mio eterno. **Et**
sequit̃ ultra in p̃dicta auct̃e venit michaeas et constituit ea
sup̃ tribus **Michee. vj.** annuntiāui tibi homo quid est bonum
et quid dñs petat a te utiqz facē iudiciū et diligē pietatem et
humilit̃ ambulare cū deo vñ i istis tribz tantū s̃m **Michea**
oīa p̃cepta mofayce legis consistunt cū dicit̃ qđ de^r nichil
aliud petat ab hoīe nisi illa tria. et sequit̃ ylammo i eadē auc-
toritate. venit abacuk et constituit ea sup̃ vnū tantū. vnde
abacuk. ij. **Iustus** in fide sua uiuit. **Habes** igit̃ ex auct̃e pre-
dicti doctoris tui qđ tota multitudo p̃ceptoz mofayce legis i
solo vno consistit vñ non mireris de verbis saluatoris ñri
dicentis qđ in duobus p̃ceptis de dilectōe tota lex pendet et
app̃ere **Saulus** **M**ultū discordat hec auct̃as
p̃ te allegata ab auct̃e m̃gri tui. **I**pse enī dicebat qđ in duo-
bus p̃ceptis de dilectōe sup̃dictas tota lex consistit. abacuk
aut̃ dicit̃ in vno. **I**tē illud vnū p̃ceptū assignatū ab aba-
cuk ē de fide. **I**llud aut̃ m̃gri tui ē de dilectōe que sūt diuersa

precepta. **P**aulus. **L**icet auctas doctoris tui in predictis videat deuiare a veritate magistri mei eo quod magister meus in duobus preceptis dicit pendere totam legem et doctor tuus in uno tantum. **S**ilicet in hoc quod magister meus declarat illud preceptum in quo lex pendet esse preceptum de dilectione et doctor tuus dicit ipsum esse de fide. adhuc sufficeret tibi quod secundum doctores tuos multitudo preceptorum moysayce legis reducitur ad pauca vel ad unum tantum quod erat intentum meum. **S**ed adhuc si bene consideras ad eundem intellectum reduci possunt verba euangelica magistri mei cum verbis prophetis abacuk. **N**am fides meritoria de qua agimus semper intelligenda est cum dilectione dei sine qua nullus actus possit esse meritorius ut patet per auctorem exo. super allegatam ubi dicitur faciens misericordiam diligentibus me. **E**t ideo fides in qua homo vivit vita spirituali intelligenda est quod sit formata caritate seu dilectione dei. duo etiam precepta de dilectione unum sunt ut decem est super quia in unum et eundem referuntur finem. **E**t ideo verba abacuk dicentis quod iustus in fide sua vivit intelligenda sunt de fide formata caritate cuius caritatis duo sunt precepta que ad unum reducuntur ut dictum est. **E**t sic patet quod dicta magistri mei dicentis quod in illis duobus preceptis de caritate tota lex pendet et prophete stant in suo vigore tanquam verissima impugnationibus tuis non obstantibus.

Capitulum. x. in quo declarat de quibus mandatis moysayce legis intelligendum est verbum christi dicentis. **S**i vis ad vitam ingredi serva mandata. **M**athei. xix.

Paulus

Audio quid sentis circa dictum magistri tui de preceptis de dilectione dei. sed circa secundum dictum suum quo dicit. **S**i vis ad vitam ingredi serva mandata. **M**athei. xix. amplius insistere nos oportet. videtur enim ex hoc dicto quod ad habendum vitam eternam oportet servare mandata legis moysayce de qua intendit. licet enim ibi exemplificet de preceptis decalogi. non tamen ex hoc intelligi debet quod alia mandata excludere intendit. presertim cum alibi uniuersaliter loquens dicit. non veni solvere legem sed implere. **E**x quo manifeste patet quod mandata moysayce legis non erant soluenda per ipsum sed implenda. **C**uius oppositum per te et alios discipulos suos ubique docet et etiam implens operum cum omnia fere mandata diuine legis que per moysen data fuerunt penitus euacuauit opere et sermone docendo ea non esse

obſeruanda . quod nō ſolū eſt contra doctrinā prophetiā i eni
fine ꝑ malachiā dicit mementote legis moyſi ſerui mei cui
mandauī i oreb ceremonias et iudicia . ſed etiā eſt contra doc
trinā euangelij tui ut ex dictis patet **Paulus**
Si es memor illoꝝ que fuerunt tibi oſtenſa in ꝑcedentibꝫ ca
pitulis huiꝫ diſtinctōis faciliſter habere poſſes tuoꝝ obiectoꝝ
ſolucōnē . habes enī ex dictis ſupꝫ qꝫ ꝑcepta moſaice legis ꝑ
ſertim ea que non ſūt de lege nature nō erant ꝑpetue obſeruā
da et qꝫ terminꝫ duratōis moſaice legis ultra quem lex mo
ſaica nō obligat in ꝑdictis . ē lex noua que data eſt ꝑ xꝑm .
Ex quibꝫ ſequitꝫ qꝫ dictū xꝑi dicentis **S**i vis ad vitā ingre
di ſerua mandata . ſi intelligatꝫ de omnibꝫ mandatis moſai
ce legis oportet illud reſtringere ad tempꝫ duratōis moſaice
legis . in quo lex moſaica obligat ad oīa ꝑcepta in eadē con
tenta . infra quod tempꝫ neceſſe erat ad habendū vitā eternā
omnia mandata ſeruare . et in eodē tempore xꝑs locutꝫ fuit
illa verba . **S**i autē cum dicitꝫ . ſerua mandata intelligatur
de mandatis decalogi uel de alijs moralibꝫ in lege moſaica
contentis . que quidē moralia mandata cū ꝑtineant ad legē
nature in ꝑpetuū durant tūc itelligendū ē dictū ſaluatoris ſe
extendē ad omne tempꝫ **I**n omni enī tempore huiꝫ vite ſeruā
da ſūt mandata decalogi ⁊ alia moralia in lege moſaica cō
tenta

Capitulū . xj . in quo oſtenditꝫ que ſūt illa ꝑcepta moſai
ce legis que dicuntꝫ moralia quorū duratio eſt ꝑpetua in hac
vita . et que ſūt iudicialia ſeu ceremonialia quorum duratō
eſt in lege noua terminata .

Paulus
Mandata legis moſaice i diſtincte danē ſeu indifferentē
non enī arca ea diſtinguitꝫ quod eoꝝ ſit ꝑceptū mo
rale ſeu ꝑtineans ad legē nature . vel quod eoꝝ ad hoc
nō ꝑtineat . Et ideo hec diſtinctio quā ponis arca ꝑceptorum
diuine legis duratōnē nō videtꝫ eſſe certa ſꝫ ꝑotꝫ ambigua .
vn de ꝑcepta moſaice legis . videntꝫ eſſe oīa ꝑpetua . uel nlla .
dicere enī qꝫ quedā eoꝝ ſunt ꝑpetuo duratura . et quedā nō .
non videtꝫ habere rationē nec autem **Paulus**

Mandata moſaice legis nō fuerūt data indifferentē ut tu
dicas nā quedā eoꝝ ut ſūt ꝑcepta decalogi fuerūt data ſolem
niori modo qꝫ alia . Et ꝑmo in hoc qꝫ illa tantū fuerūt a deo

data toti populo. alia vero precepta fuerunt data moysi qui
postea ea dedit populo ut habet expressse deuterio. v. ubi facta repe-
titione preceptorum decalogi statim subdit hec verba. locutus est
dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis
Et infra in eodem capitulo de aliis preceptis dicit sic. **T**u vero hic
sta mecum et loquar tibi omnia mandata et ceremonias atque iu-
dicia que docebis eos. **I**tem precepta decalogi fuerunt scripta a
deo in tabulis lapideis ut patet exo. xxxi. et. xxxij. **A**lia vero
precepta non sic sed in rotulo a moysi fuerunt scripta. **I**tem
precepta decalogi fuerunt posita in archa testamenti que fuit
collocata in sancta sanctorum ut habet. iij. **R**e. v. ubi. sic. non
erat in archa nisi tantum due tabule lapidee quas posuit ibi
moyses seruus dei in orebus. **E**x quibus manifeste habet maxima
excellencia preceptorum decalogi cum precepto de dilectione dei in eis
incluso ut supradictum est respectu aliorum preceptorum mosaice legis
Unde et illa precepta. scilicet decalogi sunt omnino indispensable et
consequentur perpetuo duratura. cetera vero dispensabilia et non
perpetua nisi sint de lege nature ut moralia precepta. **S**aul
Preter precepta decalogi quorum excellencia patet ex dic-
tis sunt multa alia precepta in mosaica lege de quibus non habet
certitudo neque regula ad hoc ut sciamus an sint de lege nature vel
non. **P**aulus. **P**recepta que sunt de lege nature
sunt illa que ex dictamine naturalis rationis habentur quorum aliqui
sunt que statim post modicam considerationem possunt approbari vel
reprobare per communia principia naturaliter omnibus cognita vel
per fidem ut sunt precepta decalogi supradicta. quedam vero sunt ad
quorum iudicium requiritur consideratio diversarum circumstantiarum
quas considerare diligenter non est cuiuslibet sed sapientium sicut cum
dicitur. **C**or. i. cano capite consurge et huiusmodi. **C**uius simile con-
tingit in speculativis. scilicet considerare particulares conclusiones sci-
entiarum que ex primis principijs speculativis deducuntur non pri-
net ad omnes sed ad solos philosophos. **E**t ideo in talibus sepe contingunt
errores in speculativis in deducendo a primis principijs ad con-
clusiones presertim longinquas. **E**t similiter contingit in operabili-
bus. nam ut ait philosophus primo ethicorum. bona autem et iusta de quibus
anulis intendit tantam habent differentiam et errorem ut videantur
lege sola esse natura. aut non. unde considerandum est diligenter
singula precepta an. scilicet deducantur recte ex primis principijs iuris
naturalis an non. et sic potest cognosci que illorum sunt precepta.

moralia ad ius naturale pertinentia. et que non possunt etiam
cognosci precepta que non sunt de lege nature in hoc quod ante le-
gis dationem indifferens erat an sic uel aliter fieri deberent. et
tunc talia manifestum est non esse de iure nature ut quod quis ha-
beat duas sorores coniunctas sibi in matrimoniali prout Jacob
legit habuisse gen. .xxix. capitulo quod non prohibita fuit in
lege mosaica ut habet leuitica. **H**abes ergo ex dictis quod pre-
cepta moralia in lege mosaica contenta quorum propria sunt pre-
cepta decalogi cum precepto de dilectione in eis inclusio sunt per-
petuo duratura cum pertineant ad legem nature que perpetua est. **C**e-
tera uero precepta ut ceremonialia et iudicialia non sunt perpetua
sed eorum duratio fuit tantum in seculo mosaice legis de qua superius fuit dictum

Capitulum .xij. in quo ostenditur quod ceremonialia et iudicia-
lia precepta sunt quedam determinaciones moralium preceptorum et quod illa
licet sint instituta a deo tamen sunt mutabilia auctore diuina sine
iudicio immutabilitatis ipsius dei. que quidem mutatio cerimo-
nialium et iudicialium habet etiam per doctores talmudicos

Saulus

Dic michi que sunt illa que dicuntur ceremonialia et quod
iudicialia. et consequenter unde habes quod ista non fue-
runt perpetuo duratura. **P**aulus. **P**recepta
cerimonialia sunt illa que determinant precepta moralia ad deum
sicut precepta sacrificiorum et sacerdotum de quibus dantur multa pre-
cepta in leuitico in pluribus capitulis. **S**icut et precepta que dantur
de abstinentia ciborum leuitica .xj. et de abstinentia ab aliquibus ve-
stimentis leuitica .xix. **S**icut quod preceptum de fimbriis faciendis per
angulos palliorum numeri .xv. que et multa alia filia ordinantur
ad deum per cultum debitum secundum statum illius populi sub lege existentis
Iudicialia uero dicuntur illa precepta que sunt determinaciones mora-
lium preceptorum in hiis que pertinent ad ordinacionem hominum ad diuicem.
de quibus agitur exo. .xxj. et in alijs locis. que quidem precepta non
habent vim obligandi ex sola ratione sed ex institutione. et sub quolibet
istorum generum. scilicet preceptorum ceremonialium et iudicialium sunt multa
precepta differentia numero et etiam specie de quibus magister tunc **Ra-**
moy. tractat in tertia parte sui libri de directioe populi reddens
rationem litteralem de singulis. **S**ed nostri doctores magis proprie ea
tradunt reddendo rationem singulorum non solum litteralem sed etiam
figuralem. **S**aulus. **D**ic ergo michi cum predicta

precepta tñ ceremonialia q̃ iudicialia distinguunt a moralibz
preceptis ut p te ē assertū. quare dicant ista precepta ceremoniā
lia seu iudicialia determinacōes preceptorz moralium. **Paul⁹**
Hoc quod petis tibi ostendā ex emplificando p aliqua p
cepta p̃icularia ut ex hīs possis de alijs iudicare. Et primo
de ceremonialibz de quoz nū sunt sacrificia. Constat autem
q̃ de iure nature est sacrificare deo put phī tradūt. Nam in
qualibet gente et ritu sacrificat deo nō uel putatuo. Et sic
patet q̃ de iure nature quod omnibz est cōe. s; determinare cer
ta sacrificia certo modo facta in certo loco et cū ceteris circū
stancijs et mīstris hoc non est de iure cōi nature quia ista di
uersimode sūt in diuersis locis et gentibz. vnde certa determi
natio taliū nō p̃anet ad ius nature. nec p̃ōis ad moralem
doctrinā. iō tñs determinacōes dicūt ceremoniales nō morales
Silr i iudicialibz q̃ latro restituat ablatū ē de iure cōi oibz.
et ideo hoc est morale. sed q̃ aliquod furtū restituat i duplū.
aliud nō in q̃druplū et huiōi ut exo. xxij. Hoc non est de iure
nature s; ex institucōe et iō non dicūt preceptū morale s; iudi
ciale. Et sic ē intelligendū de alijs determinacōibz iuris natu
ralis que nō sunt seruande i lege noua sicut nec sūt de iure
nature s; ex institucōe. **S**aulus. **L**icet ista precepta
tñ ceremonialia q̃ iudicialia nō sūt de iure naturali sūt tamē
ex institucōe diuina non autē humana. Institucōes autē diue
inmutabiles debēt esse quia ut legif mī. xxij. Nō ē de⁹ ut
filius hoīs ut mutet. Et ideo doctores nři dicunt ea esse pe
tuo duratura. vnde Rabi moyses libro de iudicijs titulo de
regibz capitulo. xj. vbi loquit de messia sic dicit. lex ista scilicet
mosaica ceremonialia eius et iudicialia eius non sūt muta
bilia in seculū nec in seculū seclī. nec est addendū sup ea nec
diminuendū. Et quicunq; addit uel diminuit uel extrahit
verba preceptorz a sensu suo lrali in dubie est impi⁹ et epicur⁹
hec ille. **Paul⁹**. **L**eges a deo institutz mutari possūt
sine mutacōe ipsi⁹ dī instituentis. In p̃ma enī etate ex isti
tutione diuina non erat hoībz licitū edere nisi de terre nascenti
bus ut habet gen. p̃mo. Et tamē in scda etate post diluuiū
fuit eis licitū comedere aī alia ut habet gen. ix. Ex quo patet
q̃ deus immutabilis manens statuta sua put diuersis con
gruit temporibz mutat. Ex dictis autē magistri tui Rabi
moysi nō potes sumē contra me efficac argumentū ut sepe

dictū est sup̄. p̄sertim cū in p̄mo capitulo hui⁹ distinctionis
 ostensū est q̄ legi mosaice p̄t addi aliquid ul' diminui. ⁊ etiā
 put in .v. capitulo ostensū est q̄ in aliquib⁹ p̄ceptis mosaice
 legis videat̄ dīcā q̄ sūt p̄petuo obſuanda. non tñ intelligen-
 dū est de p̄petuitate absoluta sed tantūmodo limitata fm du-
 rationē mosaice legis p̄taxatā. Sunt etiam aliqui doctores
 tui ātquiōres q̄z **Rabimoyſes** qui dicūt exp̄ſſe de quibusdā
 p̄ceptis ceremonialib⁹ legis veteris q̄ non erāt duratura in
 p̄petuū. Et ſilr est dicendū de alijs. **Saul?** **Allega**
 michi rogo illos doctores n̄ros hoc ſenciētes **Paul?**
In libro beresich rabba gen. xli. exponēdo illud p̄ſalmi
 Dñs ſoluit cōpeditos ſic dicūt. oīs beſtia que imunda repu-
 tata eſt i hoc ſeclo. ſ. tpe legis deus ſanc⁹ et bñ dictus faciet
 eam mundā in fuco. quēadmodū fuerant munda p̄mitus
 filijs noe. de quib⁹ dictū gen. ix. Sicut olus herbe dedit no-
 bis oīa. quēadmodū olus mundū fuit oib⁹. Sic etiā omne
 aīal et beſtie fuerūt mūde eis. ſ. filijs noe. Ita quoq̄ in fuco
 tpe deus erit abſolutus quicquid phibuit hec ille. Ex quib⁹
 patet q̄ fm iſtos doctores tuos oīa phibita i veteri lege q̄
 ab eis vocat̄ ſeculū iſtud. i. ſecūm legis mosaice erant ſolue-
 da tempe fuco. ſ. meſſie. Et idem dicendū est de alijs cerimo-
 nialib⁹ que non hñt maiorē rācionē manendi q̄z illa.

Capitulū. xliij. in quo ostendit̄ q̄ fideles xp̄i non ſūt re-
 darguendi de transgreſſione p̄cepti de ydolatria eo q̄ adorāt
 ſculpālia et ymagines cōt̄ iudeos qui eos cōiter eſſe ydola-
 tras exiſtimant **Saulus**

Si dimittam⁹ loqui de ceremonialib⁹ ſeu iudiciali-
 bus de quib⁹ poſſes aliqualiē ſubterfugē q̄modo tam
 poſſes euadē maiſtā trāſgreſſiōz v̄ram arca quedā
 p̄cepta decalogi q̄ temerarie int̄ vos non obſuant p̄mo vio-
 lanē ⁊ nō ſeruānt a tuis fidelib⁹. Decalogus aut̄ dat⁹ fuerit
 ſolemnit̄ a deo ut ſup̄ p̄ te fuit allegatū et ei⁹ p̄cepta p̄petuo
 ſūt obſuanda non enī data fuerūt cum aliq̄ limitacōe ta-
 ta uel exp̄ſſa ut patet exo. xx. vbi eoz dācō p̄mo narratur.
 Et deutro. v. Vbi ip̄a dācō decalogi a moyſe repetit̄.

Paulus. **O**ſtende quō aliqua p̄cepta decalogi a fide-
 lib⁹ violanē ſeu nō obſuant. **Saulus.** **D**uo p̄cep-
 ta de p̄ncipalib⁹ decalogi in p̄ma tabula p̄tenta. ſ. p̄ceptū de

phibicōe ydolatrie quod apud vos ē p̄mū p̄ceptū apud nos
vero 2°. **Silr** p̄ceptū de obſuacōe ſabbati apud vos ē **Ter-**
ciū . apud nos quartū . **M**anifeſtū eſt q̄ tui fideles neutz eoz
ſervant ſed ea cōiter et publice trāſgrediunt̄ . **Paul^o** .

Oſtende michi quod dicis . p̄mo de p̄cepto ydolatrie et
ſequentē p̄cedam^o ad p̄ceptū de ſabbato . **Saulus** .

In p̄cepto de phibicōe ydolatrie ſup̄dicto tria legunt̄ eſſe
phibita . vñ eſt q̄ nlls accipiat̄ in deū niſi ſolus deus . ille
ſ . qui eduxit pplm iſrl de egipto quod ſic patet . **N**am cum
dixiſſet . **E**go ſū dñs deus tu^o qui eduxi te de t̄ra egipti ſtatī
ſubdit . **N**ō ſint tibi alij dñj corā me . 2° eſt q̄ nullus faciat
ſculpale nec ymaginē eoz que in celo ſūt nec in t̄ra t̄c . quod
patet cum dicat̄ . non facies tibi ſculptile . **T**erciū q̄ nichil
taliū ſculpaliū ſeu ymaginū adorēt . quod patz cum ſequit̄ .
Non adorabis ea neqz coles . quodlibz autē iſtoz triū tranſ
grediunt̄ fideles tui . manifeſte enī habent fidē in deum xpm
tūū . qui quidē licet concedat̄ q̄ fuit meſſias . non tñ eſt ille
deus qui eduxit pplm iſrliticū de egipto . vñde manifeſtū eſt
q̄ recipiendo illū meſſiā in deū eſtis trāſgreſſores illi^o phibi
cionis i qua dicat̄ . non ſint tibi alij dñj corā me . **I**tē eccleſie
et oratoria v̄ra plena ſūt ſculpali^o et ſimulacris atqz hōim
ymaginibz qđ eſt manifeſte v̄tra phibicōz ſcđam in q̄ dicat̄
nō facies tibi ſculpale . **I**tē p̄ſcripta ſculpalia ſeu ſimulacra
adoratis et colitis . et ſic manifeſte trāſgredimini . **T**erciā
phibicionē . in qua dicat̄ . non adorabis neqz coles ea .

Paulus . **P**receptū de phibicōe ydolatrie in decalo
go contentū obſuat̄ a fidelibz put decet obieccōibz tuis nō
obſtantibz . **N**am hñdo xpm noſtr̄ in deum nō tranſgrediſi
phibicōz diuinā in qua dicat̄ nō ſint tibi dñj alieni corā me
Ip̄s enī xps ſm veritatē catholicē fidē eſt ver^o de^o . ſ . et ver^o
homo . **E**t iō ipſe eſt qui eduxit pplm iſrliticū de t̄ra egipti .
Silr qui creavit celū et terrā et legem dedit moyſi in monte
ſynay . **E**t iō deo ſm deitatē ipſi^o ſm quā oīa p̄dicta ei com
petunt ipm habem^o in deum . nec habem^o ſm hoc niſi vñum
deum . et ſic non tranſgredimur p̄dictā phibicionē .

Saulus . **A**udio verba tua que tñ non comprehen
dunt̄ ab intellectu humano . quō enim poſſet non ſolū veri
ficari ſz etiā itelligi ſeu ymaginari q̄ vna et eadē res ſit crea
tor et creaēa finitū et infinitū et multa alia icompoſſibilia

que in p̄dicta tua asserdōne includant. **Paulus.**

Certus sū q̄ ista q̄ ad dīnitatem xp̄i p̄tinent tibi vidēt
impossibilia. **Sed** quia ut sup̄dixi tibi quia de hoc mīste-
rio quod singularē difficultatē in credendis importat maxie
apud te qui nondū lūie fidei es illustrat⁹ infra ē tractandū
vbi int̄ me et te est agendū de dēitate xp̄i ideo ad p̄ns de hoc
sup̄ sedeam⁹ usqz ad p̄p̄iū locum. **Sed** de secōdo in quo dīas
nos transgressores esse scōe phibicōis. In qua dīcīt nō fa-
cies tibi sculptile rē. **Ex** hoc q̄ in oratorijs et eccl̄is n̄ris sine
simulacra sculpaia hōim ymagines et huiū. **R̄ndeo** tibi
q̄ illa phibicō. **Sed** de non faciēdo sculptile simulacra
et ymagines ordinaē ī sequentē phibicōnē. s. tērdā in qua
dīcīt. **Non** adorabis ea neqz coles. facere enī ymagines et
simulacra non ad adorandū ea s; ad rep̄sentandā aliquā ve-
ritatē v̄ilem ad ostēplandū de dīnis mīsterijs seu miracu-
lis et de alijs similib; que nō inducūt errores s; ad mores pro-
ficiūt non intelligit̄ esse phibitū in hoc p̄cepto de phibicōne
yolat̄rie. **Saulus.** **Littera** simplicit̄ phibet facē
huiū sculptalia etiā si non adorenē neqz colant. **Non** enim
dīcīt nō facies sculptile ad adorandū sed p̄p̄se phibet nō fa-
cies sculptile. vnde tua r̄nsio nō habet locū. **Paulus.**
Si bene cōsideres necesse ē ut phibicō de faciēdo simulacra et
ymagines itelligat̄ modo p̄dicto. s. q̄ talia nō fiant ut adoren-
tur seu colant. **Constat** enī ī fabricacōe tabernac̄li exo. xxv
q̄ duo cherubin erant sup̄ p̄p̄icatoriū cum alijs extēsis qui
quidē erant in forma humana et mutuo se respiciēbant et
ista erant in sc̄ta sanctorū ī loco sanctiori ceteris vbi dabanē
dīna responsa. vii. mii. viii. capitulo dīcīt q̄ cū ī gress⁹ esset
moyses in tabernaculū federis audiebat vocē loquentē sibi
in medio duorū cherubin. aduerte igit̄ si ymagines humane
ponebant̄ in loco tam sanctissimo vbi sedes dēi rep̄ntabatur
quō posses dicē q̄ ymagines simplicit̄ phibent̄ in decalogo.
vnde oportet te concedē quod dixerā. s. q̄ solū phibent̄ fieri
ut adorenē seu colant ut dē. non autē si alia rōne accomo-
da seu v̄ile fiant. **Saulus.** **R̄nsio** tua nō valet
p̄mo quia nō p̄bas q̄ cherubin essent ymagines humane.
Secōdo quia non oñdis q̄ tales ymagines. s. humane in illo
loco aliquid v̄ile spiritualit̄ rep̄ntarent. **Paulus.**
Q̄ autē ymagines illoz cherubin essent hūane h̄ntes alas

extēfas in scēa scētoꝝ satis declarāē i iij. **Re. viij.** vbi i fabꝛi
cacione templi legiē. **S**cripsit quoq; in tabulatis illis q̄erāt
ex ere cherubin et leones et palmas quasi in fili tudinē hoīs
stantis. **E**t idem. iij. palip. iij. **E**x quib; manifeste patet q̄
cherubin erant ymagine humane. **E**t i translacōe **C**aldai:
ca dicunt iuvenes. **E**t sic habes primū quod q̄rebas. **A**d 2°
iio quod queris ut ostendā tibi quid tales ymagine spūaliē
repñtarent. **R**espondeo q̄ quia p̄piciatorū repñtabat sedē
dei ⁊ deus erat ibi q̄ loquens moysi ut dictū est **I**ocro che
rubin arcūstantes repñtabant angelos qui assidue assisūt
deo. vnde ysaie. vi. cum dicē. vidi dñm sedentē sup tronū
⁊ sequē. **S**eraphim stabant super eum sex ale vni et sex ale
alteri. **S**ilr et danielis. viij. capitulo de deo dicē. **M**ilia milia
assisteabant ei. s. angeloz. vnde ad hoc q̄ moyses uel summ^o
sacerdos itrans scēa sanctoz eleuaret mentē suam in dñoz
contemplacōne oueniens erat ut esset ibi repñtacio diuine
maiestatis in p̄piciatorio quasi sup tronū sedentis cū assisen
cia angeloz qui frequētē in ymagine humana consueuerūt
apparē ut designēt eoz intelligēcia. **S**ilr et cum alis ut de
signēt eorū p̄mp̄tudo et accelleratio ad exequendū diuina
mandata ut patet daniel. **E**t in psalmo dicē. **E**t ascen
dit sup cherubin et volauit. ymagine aut leonū intra scēa
sanctoz ponebant ut summ^o sacerdos illuc itrans ad oran
dū memoriā haberet de regno iude quod erat p̄hapale i iisrl.
Ista enī tribus portabat in vexillo suo leonem. vnde dicē de
Juda gen. xlix. **C**atula leonis **J**uda. **E**t int̄ orōnes quas
summi sac̄dotes intrantes scēa sanctoz faciebant vna de p̄n
cipalib; est. **N**on auferet̄ sceptrū de **J**uda ⁊c ut habet̄ i libro
Jana. **I**n qua orōne pro perseveranciā regni iuda orabat
et etiā p̄ aduentu messie ibi cū dicē donec veniat qui m̄tē
tendus ē. **E**t de illo verificat̄. surgit leo de tribu **J**uda. **E**t
sic habes q̄ ymagine ponebant a veteri lege i loco sanctiori
et etiā rōnes quas petis. **S**aul. **S**i in sculptili
bz seu simulacris nō phibeat̄ factio s; sola adoracō sufficiss;
hoc solū phibere dicendo nō adores sc̄lptilia neq; colas ea.
supflūū fuit ergo dicē non facies tibi sculptile si factio sola
sculptiliū non esset phibita. **P**aul. **N**on est sup
flua illa phibicio de faccōe sculptiliū quia qui facit sculpti
le et illud adorat ē transgressor duoz p̄ceptoz. **S**i at̄ adorat

sculpalia iā facta que ipse non fecit est transgressor vnus
pcepti tñ. Qui autē facit et nō adorat nec cū intendone ado-
randi hoc facit nō est transgressor alicui⁹ pcepti. Et sic habes
planū sensū harū phibicionū ex quo nō potes nos arguē de
earū transgressione. Simulacra enī et ymagines que cōiter
fiūt in oratorijs nris non adorant neq; colunt ut deus. sed
fiūt pmpaliē ad hoc ut hoies pferam simplices ad memor-
riam reducant gesta seu facta scōz vtuosa seu meritoria
ut inde exatent ad laudem dei et ad eoz imitacōz. hoc enim
est putile cōiter desiderantib; iuste vinere vnde ysaie .li. capi-
tulo. audite me q sequimī iusticiā et querētes dñm intuemī
abrahā patrē vestrū tē. Si igit⁹ piderari seu intueri abrahā
oculo mentali consuliē seu pceptur a ppheta ad ipi⁹ abrahe
imitacōnē depingē abrahā cum imolacōne ysaac putile
est ad reducendū memoriē virtutē ipsius abrahe et ei⁹ obe-
dienciā ad deū. Ex vñis enī sū plm mouet anim⁹. vnde
ad istum finem ymagines sanctoz in ecclesijs nris ponunt
.s. ut eoz oia vtuosa memoriē reducant ut p hoc puocent
hoies ad scōz ymitacōz. Non autē ponunt ymagines pre-
dicte ad hoc q adorant ut deus. **Saul.** Et si nō
ponant ymagines in oratorijs vñis put tu asseris ad hoc q
adorant. adorant tamen de facto ut est manifestum. et sic estis
transgressores p̄dicte phibicōis dñis in decalogo p̄tente et
hoc cōit et frequent. **Paul.** Non ois adoracō facta
creaturis ē phibita s; sola adoracō illa que soli deo debetur
que apud nos vocatur adoracō latrīe. Si enī nulla adoracō
posset licite creaturis fieri abrahā amicus dei nō adorasset
ethēis quod tamen legiē fecisse gen. xxii. neq; dauid qui fuit
scēus adorasset Saulē quod tam fecit ut habet. i. Re. xxiii.
Et sic de multis alijs. Ex quibus constat q aliqua adoracō
possit fieri creaturis. Et tñs adoracō apud nos vocat⁹ a dora-
cio dñie. adoracō tñ latrīe soli deo est exhibenda. nō autē cre-
turis iquantū sūt create. Et iō adoracō quā nos exhibem⁹
scōz ymaginib; nō est itelligenda adoracō latrīe s; adoracō
dñie q creatis excellētib; poss; sū p̄cto exhiberi ut patz exem-
plis sup̄dictis. **Saul.** Video q idifferenē adoratis deū
et scōz vestroz ymagines et quod deteri⁹ est crucē et ymagi-
nes crucifixi vñi sūma adoracōe adoratis ut est manifestū.
Paul. Et clar⁹ ista intelligant scire debet q

adoratio patrie principaliter consistit in corde. scilicet cum homo cordialiter se subiacet deo adherendo ei tanquam prime veritati in credendis et tradendo se suis obsequiis seu preceptis in agendis. quod quidem vere fit cum homo timorem dei filialem seu sanctum in corde habet. de qua vera adoracione dicit psalmista. adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. talis enim adoracio mentalis cum timore dei sancto qui permanet in seculum seculi fit et in hoc principaliter consistit vera adoracio. Et quia naturalis est homini significare conceptus suos interiores per aliqua signa exteriora. unde philosophus in primo periermenias. voces sunt earum que sunt in anima passionum note. Ideo oportuit ut adoracio mentalis que principalis est per aliqua signa exteriora manifestaretur ut puta per inclinationes corporales uel genu flexiones et huiusmodi. que quidem signa exteriora non eadem sunt apud nos omnes nec ubique et semper sed diuersa secundum diuersitatem temporum et regionum. voces enim seu locuciones diuersae secundum diuersitatem linguarum in diuersis temporibus seu regionibus idem conceptus seu similes significant et sic est de adoracionibus exterioribus. scilicet quod licet adoracio mentalis supradicta eadem sit seu eiusdem rationis apud omnes. Adoracio tamen exterior que interiozem significat adoracionem non est eadem sed diuersa secundum diuersitatem temporum et regionum. Constat autem quod reuerencia que erat exhibenda locis sacris tunc antiquo significabat per amocionem calidamentorum ut habetur exo. iiij. et Josue. v. quod a magnis iam temporibus talis reuerencia exterior non exhibetur locis sacris. Ratio huius diuersitatis est quia signa exteriora non naturaliter sed ad placitum significant conceptus interiores et ideo talia signa exteriora frequenter variantur. unde in proposito inclinationes corporales seu genu flexiones que forte aliquando significabant adoracionem patrie interiozem iam a magnis temporibus non proprie hoc significant sed cõiter adoracionem cõtem tam patrie quam dulci. et ideo licite possunt fieri tales adoraciones exteriores creaturis excellentibus ut sanctis et etiam potentibus. salua tamen rectitudine intentionis in conceptu interiori secundum quam nunquam adoracio patrie supradicta debet fieri nisi ad solum deum. et hoc obsequium seu semper debet obsequari apud catholicos et sic non deberet notari de transgressione prohibitoris predicti scilicet neque adorabis ea etc. **S**aulus. **Q**uid dicis de adoracione crucis et crucifixi que ut audiui a doctoribus tue gentis adorant adoracionem patrie. et tamen constat quod non sunt

du. ergo per talem adoracionem manifeste transgredimur
prohibicionē decalogi dicentis nō adorabis. **Paulus.**
In qualibet ymagine pōt duo cōsiderari. vñ est quid est
illa ymago sū se. Aliud illo quid nōtat illa ymago. pmo
modo crux ul' crucifix⁹ lignē seu metallin⁹ et hui⁹ nō ado-
rant nec debent adorari cū sū se non sūt aliud n̄ res elemen-
tares et corruptibiles. Scdo modo sūt adoranda adoracōe la-
trie. representant enī deum crucifixū de cui⁹ deitate tractandū
est mē me et te ut dictū fuit supra in multis locis. vñ p̄sup-
posito qd crucifix⁹ ille quē representant est ver⁹ deus manifestum
est qd illa ymago ipm representans in quantū talis est adoran-
da ut ip⁹ deus eodem enī motu mouet anim⁹ in representantē
et in representatū inquantū scdo modo sup̄dicto cōsiderat.

Capitulū. xiiij. In quo ostendit qd fideles xpi non sunt
transgressores p̄cepti de obfuacone sabbati prout hebrei false
estimant et qd dies dñica succedit sabbato ī hac obfuacone.

Paulus.
Perissimū est quod p̄supponis. s. qd deus ver⁹ est seu fu-
it crucifixus. S; quia de hac deitate tui messie te asse-
ris tractatur placet m̄ tolerare donec illud mē me
et te tractet. Sed ad p̄ns et si de fabricacōe et adoracone yma-
ginū aliq̄līe possis euadē nllā tñ cōgūlacōe celare posses qñ
estis manifeste transgressores p̄cepti d sabbato qd est qrtū p̄cep-
tū decalogi apud nos. Tercū illo apud vos apud om̄s tam
vltimū p̄ceptū est p̄me tabule in qua p̄cepta ordinanda ad
deum ponunt. Constat tñ qd omnia opa seruilia tā mecha-
nica qz alia in die sabbati opamini nulla mencōne facta de
scēitate illi⁹ diei tam solemnē in decalogo data et multipli-
citer in pentateuco et alijs libris prophetibus repetita.

Paulus. **O**bservacōni sabbati succedit apud nos
obfuacone dñice diei. ī qua nullū opus seruile licitū est facē.
nec mechanica opa seu laboriosa opari sed est dies assigna-
ta ad vacandū deo obmissis sollicitudinib⁹ mūdānis ī alijs
dieb⁹ consuetis et sic non sum⁹ hui⁹ p̄cepti transgressores s;
potius p̄ceptū illud implet p̄sertim p̄ deuotos fideles qui in
festis seu dñis solemnitatib⁹ nō in vanitatib⁹ seu theatris
occupant s; dñis laudib⁹ atqz sermonib⁹ vacant. Illi autē
qui p̄ oppositū in hys diuinis festis se hñt non sunt dicendi

sabbatorum obseruatores apud te nec etiam apud nos.

Saulus. **O**bsuacio dñice diei q̄ apud vos s̄sueuit fieri non posset de iure dño succedē obsuacōi sabbati in decalogo contenti ppter duo. p̄mū quia dies sabbati p̄p̄itur fieri in die. vii. ut exp̄sse habet̄ exo. xx. et deutro. v. capitl̄is et in mlt̄is alijs locis. dñica autē dies est octaua. et sic deficiat manifeste i obsuacōe hui⁹ p̄cepti quantū ad obsuacōis tps. Scdm̄ quia in obsuacōne sabbati phibent̄ multa exp̄sse in l̄ra a quib⁹ in dñicis dieb⁹ non abstinētis ut de coctio ciborū et itineracō que phibent̄ exp̄sse i sabbato ut habet̄ exo. xvi. S̄ilr et in cendē ignem que phibent̄ in sabbato ut habetur exo. xxxv. vnde dato q̄ obsuaciā dñice diei succedēt obseruacōi diei sabbati. adhuc deficiat in ei⁹ obsuacōe facientes illa que exp̄sse phibent̄ fieri in sabbato. **Paul⁹.**

Circa p̄ceptū de obsuacōe sabbati cōsiderare debes q̄ hoc p̄ceptū ad l̄ram intellectū non totū est morale ut sic semp obliget s̄m se totum. sed p̄m est morale et sic obligat etiam i noua lege sicut et cetera p̄cepta legis moralia. p̄m nō ceremoniale et sic nō obligat i lege noua sicut nec alia ceremonialia quorū obligacō ut sup̄dictū est t̄minat̄ s̄m duracōez mosaice legis. Illud enī est morale in hoc p̄cepto. s. q̄ homo deputet aliq̄ temp⁹ rōnabile ad sp̄iale refectōez qua mens hoīs in deo reficiat̄. sicut deputat̄ aliquod tps ad corpale refectōez. uel ad alia humano corpori necessaria. et hoc manet tpe noue legis in obsuacōe diei dñice. que quidē dies deputata est ad hoc ut homo vacet ab omni opere seruli ut i deo sp̄s reficiat̄. et hoc sufficit ad moralitatez hui⁹ p̄cepti obseruandā. Ceremoniale autē in hoc p̄cepto est dēminacō tempis in diē septimā et quantū ad hoc nō obligat hoc p̄ceptū in lege noua sic nec alia ceremonialia mosaice legis ut sup̄dictū est. Et iō ad vacacōez ab opib⁹ huilib⁹ et refectōez mentis in deum deputata fuit dies dñica ex institucōe ecclesie et s̄suetudine ppli xp̄iani. que quidē dies s̄m statū noue legis fuit temp⁹ congruū ad hui⁹i obsuacōez magis q̄ dies septima.

Saul⁹. **Q**uia alia dies p̄ter diē septimā instituta sit seu deputata ad dei obsequiū in loco sabbati sic ut dies sabbati reddat̄ p̄phana et non sancta sic tu asseris nullo modo p̄t fieri ppter duo. p̄mū quia dñ⁹ ipse benedixit et sc̄tificauit diē septimā. s. diē sabbati gen. v. capitulo. Et hec fuit p̄ma

consecratio seu sanctificatio a deo facta licet enim deus in operibus sex
dierum legasset aliquas creaturas benedixisse ut animalia et homines. non
tamen legisset aliquam benedixisse et sanctificasse nisi diem septimum
scilicet sabbatum. Sanctificatio autem cuiuscunque rei consistit in eius
deputacione et applicacione ad diuina obsequia. unde numerus. xvij.
capitulo de deo dicitur. Et secundum applicabit sibi. Nullus autem possit
amouere hanc sanctificacionem quam deus ipse sanctificauit ut patet de
se. 2° quia ratio huius sanctificacionis a deo assignata adhuc ma
net in eodem vigore sicut tunc. que quidem ratio exprimitur ibidem
scilicet. gen. ij. ubi sic. Et benedixit deus diei. vij. et sanctificauit illum
quia in ipso cessauerat ab universo opere suo quod creauit. Que
quidem ratio huius sanctificacionis eiusdem efficacie est etiam post aduen
tum messie sicut prius. et ideo manere debet eius efficacia. ¶ Paulus
Ad primum ratio deo quod non est inconueniens quod aliquid res a deo
sanctificate reddantur prophane et eis succedant in sanctitate alie res
primogenita enim fuerunt a deo sanctificate ut habetur exo. xiiij. et
loco eorum fuerunt a deo sanctificati leuitae. unde numerus. iij. Locutus est
dominus ad moysen dicens. Ego tuli leuitas a filiis israel pro omni
primogenito in filiis israel. eruntque filii mei leuitae mei etc. Et sic
patet quod sanctificatio primogenitorum per deum facta translata fuit in
leuitas. Et similiter intelligendum est de translatiōe sabbati.
¶ Saulus. ¶ Sanctificatio a deo facta transeat de vno in
aliud sic quod vna res succedat alteri in sanctificacione non est incon
ueniens si verumque fiat per disposicionem diuinam sicut est de primoge
nitis et leuitis per te allegatis. ipse enim deus qui sanctificauit primoge
nita transtulit eorum sanctificacionem ad leuitas prout patet per
auctores per te allegatas. Sed non sic est de sabbato quod deus legisset
per se sanctificasse. et nusquam legisset sanctitatem suam deum transtulisse
in diem dominicam. ¶ Autem dicitur hanc translatiōem fuisse factam
ex instituciōe ecclesie tue. et consuetudine populi christiani manifestum
est non valere. Instituciones enim humane seu consuetudines non
possunt diuinam legem seu sanctificacionem tollere ut est manifestum
¶ Paulus. ¶ Preceptum de sanctificacione sabbati quantum
ad eius moralitatem non obligat ad obseruacionem certe diei plu
rimo alterius sed solum ad aliquem diem. et ideo instituta aliqua die ad
huiusmodi sanctificacionem preceptum impletur prout est morale. unde ecclesia
non amouit sanctitatem a die sabbati. sed hec sanctitas in quantum
fuit ceremonialis quo ad determinacionem certis temporibus fuit amota
sicut et alia ceremonialia. Institutiō autem diei dominice per ecclesiam

et consuetudinē xpianam obligat ad dñice diē obseruationē.
et in hoc ecclesia quod nō tollit diuinā legē. qđ patet p tale
exemplū. deus enī mandauit decimas dari de animalibz nascenti-
bus. quod quidē pceptū obligat ad hoc qđ homo det de decem
agnis vnū. s. istū uel illū non tñ obligat aliqz eoz determi-
natū. Si autē homo vnū eoz determinatū assignet et separet
pro decima tñ ille agn⁹ ex tali assignacōe humana est sc̃ifi-
catus tanqz decimat⁹ deo. non tñ ex vi pcepti quia ex solo p-
cepto null⁹ agn⁹ determinat⁹ erat dandus in decima. et sic in
posito. *¶ Saul.* *¶ Exemplū tuū nō applicat pposito*
Nam de⁹ certā diē sc̃ificauit. s. illā septimā i qua requie-
uit ab opibz suis. et ideo talis sc̃ificatio non p̃t amoueri ab
eodē diē p humanā institucōz. In decimis autē nō determinat⁹
a deo que sit illa ps que in decimā est assignanda s; hoc relin-
quit humane assignacōi. Et iō p̃rius accipit exemplū ad
sc̃ificacōz sabbati de sc̃ificacōe p̃mogenitoz in qua deus de-
terminauit qđ p̃mū ap̃iens volūā esset sc̃ificatū et illud nō
possit in aliud mutari et sic intelligi oportet in sabbato in qđ
deus certā diē assignauit que nullo modo institucōe huma-
na mutari debet. *¶ Paul.* *¶ Si bñ cōsideras diē illā*
quā deus sanctificauit fuit p̃mū sabbatū in quo deus primo
cessauit ab opibz et illa non p̃t mutari seu amota fuit sset
alia nō sabbata sequēda nō sic fuerūt a deo p̃rie sc̃ifica-
ta s̃m seip̃a. sed in signū p̃oris sabbati a deo sc̃ificati. vnde
cū dixisset exo. xxxj. Custodiūt filiū isrl sabbatū et subdit
pactū est sempiternū int̃ me et filios isrl signūqz p̃petuū. sex
enī diebz dñs fecit celū et terrā et in. vii. ab ope cessauit. Ex
qđ patz qđ sabbata qđ fuerūt p̃ p̃mū sabbatū nō fuerūt sc̃ifi-
cata n̄ i signū p̃oris. qđ quidē signū p̃ficiat p hoc qđ vna certa
dies determinata p̃ sex dies assignet n̄ i signū p̃mi sabbati in
quo de⁹ requieuit. ad qđ quidē signū satis sufficit dies dñica
assignata p ecclesiā ad vacandū deo post sex dies ad labores hu-
manos deputatos. vñ p̃mū sabbatū quod legit̃ in dexto cele-
bratū fuit septim⁹ dies a descensu māne. qui quidē descensus
nō legit̃ fuisse i p̃ma diē ebdomade. ¶ Saul. *¶ Non*
sufficit ad hoc signū dies dñica p tuā ecclesiā assignata. hec enī
dies ē. viij. a p̃ma diē in qua deus incepit op⁹ creatōis nō
autē septima. de⁹ tñ septimā sanctificauit. Cuiquidē diē sc̃ifi-
ficatē cōm̃dent oīa sabbata sequēda successiue. om̃s enim

sunt septime computando ab exordio mundi. **Paulus.**

¶ Si bene consideras primum sabbatum quod legitur in deserto celebratum non fuit septima dies corruens primo sabbato quod fuit in mundi exordio put tu dicis sed fuit septima dies a descensu mane. qui quidem descensus non legitur incepisse in prima die ebdomade ut sic septima dies computata a prima die descensus mane concurrat cum die sabbati in primo exordio sanctificationis. ymo probabiliter posset dici quod dies prima in qua mane descendit non fuit prima dies ebdomade quod dicitur una sabbatorum. Nam in primis vespers illius diei descendit coturnix et saturati sunt carnibus ut legitur exo. xvi. Constat autem quod si illa vespera esset vespera secunda diei sabbati. non esset eis licitum occidere coenices et parare eas. Ex quo patet quod dies immediata precedens descensum mane non fuit dies sabbati. et per consequens prima dies in qua mane descendit non fuit una sabbatorum. Ex quo patet quod primum sabbatum in deserto celebratum. non fuit corruens primo sabbato quod a deo fuit sanctificatum. Ex quibus sequitur quod in observacione precepti de sabbato sufficit observare septimam diem post sex dies laboris etiam si non corruant ad primum sabbatum mundi. Quod etiam patet in sabbato terre de quo leuit. xxv. Sabbatizet terra sabbatum domino sex annis seras agrum tuum et septimo autem anno sabbatum erit terre requiescentis domini. Item de sabbato remissionis deuter. xv. In quibus manifestum est quod talia sabbata non corruunt primo sabbato mundi quod a deo fuit sanctificatum. Non enim deus in sex annis creavit mundum et in septimo requieuit. corruent tamen in ratione septenarii. scilicet in memoriam creacionis mundi habendam. In quo deus post sex dies operacionis quieuit in septimo. et sic per sex annos culture in septimo requiescit terre vel remissionis debitum et hoc sufficit observare ob memoriam creacionis mundi habendam sine hoc quod sabbata corruant primo sabbato sanctificato put tu estimas. **Saulus.** **¶** Secundum te sufficeret ad observandam sabbati computare sex dies incipientes a quacunque feria siue esset prima siue secunda et huiusmodi et observare septimum diem tanquam sabbatum quod est absurdum quia sic unus celebraret sabbatum in die lune. et alius in die martis.

¶ Paulus. **¶** Si contingeret quod aliquis homo ex his in quibus valde remotis vel ex aliqua alia causa nesciret neque posset scire que dies esset dies in qua tota civitas celebraret diem sabbati teneret per sex dies laboris qualitercumque computatos celebrare

septimū diē ut sabbatū et sic dēminat a doctoribz tuis put
Rabimoy in libro sui deutro titulo de sabbato ponit. Sed
scientibz computacōz cōem totius plebis nō licet aliā sibi fa
cere seorsū s; obfuare sabbatū ab omnibz celebratum aliter
enī esset magna cōfusio et dissensio in celebracōe sabbatū.

Saul. **Q**uare ergo fideles tui fecerūt sibi nouā cō
putacionē incipiendo computare sex dies opacōes a secūda
feria ut sic sabbatum celebrarent in die dñica cum tamen
tpe tui messie computabant hū sex dies a die dñica que di
cē pma sabbatoz ut i multis locis patet tui euangelij. vñ
igī pcessit talis nouitas in hac cōputacōe cum ipi scēbāt
computacōz ebdomade cōem totā plebis. et sic non licebat
eis facē aliā nouā s; fuare sabbatū ab oibz celebratū ex hac
enī nouitate sequit magna cōfusio et dissensio ut tu dicis in
huiōi. **P**aul. **R**atio at quare dies dñica successit
in obfuacōe sabbatū talis est. nā obfuacio sabbati nō solū
fuit in memoriā creacōis mūdi put exo. xx. dicē sed etiam
in memoriā eductōis de fuitute egipciaca put habet in deca
logo repetito deutro. xv. vbi sic dicē. **M**emento q et ipse ser
uieris in egipto. et eduxerit inde te dñs deus tu i manu forti
et brachio ex tento. **I**o arco pcepit tibi ut obfuares diem
sabbatū. Sed constat q in diebz messie nō erat faciēda me
morīa de eductōe egipci ppter reuerenciā maioris liberacōis
que p messīā erat faciēda. vnde Jere. xvi. **E**cce dies veniūt
dicat dñs et non dicet ultra venit dñs qui educit filios isrl
de terra aquilonis tē. **Q**ue quidē pphēcia nō potest verificari
de tpe liberacōis a captiuitate babilonica put quidā erronee
putauerunt. nam in templo scōo celebraē agnus pascalīs
in memoriā liberacōis ab egipto ut patet i libro talmudico
qui dicē pethaym vbi tractat de agno pascali. s; itelligēda
est necessariō de tpe messie in quo isrl erat liberand⁹ a multo
maiori fuitute q; a fuitute egipciaca. intū q iā redemptio
egipciaca non erat rememoranda. vnde quia sabbatū pmiū
s. antīque legis in memoriā eductōis de egipto in pte erat
celebratū. que quidem memoriā erat cassanda tpe messie ut
dictū est. **I**o arco translātū fuit de die illa. vii. ad sequentes
diē. **E**t hoc cōueniē. **N**am pma sabbatū est. vii. cōputādo
a pmo diez oīm. **S**ex autē dies opatūi signt fm omīs pñs
seculū in quo nos oportz laborare. qd quidē seculū diuidit i

sex etates huius mundi putat Rabunoyfes Gerunden pontifex
in phemio gen. Sabbatum uero significat septimam etatem que est
seculum futurum in quo anime beatorum in deo requiescunt quod docto-
res tui Talmudici vocant seculum quod totum est sabbatum.
Octaua uero dies .s. dominica signat octauam etatem .s. resurgentium.
que quidem resurrectio incepit a nostro messia in una sabbatorum
que est dies dominica. Et ideo proprie et rationabiliter celebrata sabbata-
tine successit celebrata dominice diei ex institutione ecclesie et con-
suetudine populi christiani. In hoc etiam celebratur memoria creatio-
nis mundi. Nam in qualibet septimana una tantum dies celebratur.
et sic memoria creatio-
nis mundi in qua sex diebus deus fecit omnia
et in vii. quiescit manifeste prestat. Et ite-
rum quia dies dominica est
viii. a primo diei omnium et in ipsa resurrectio incepit ut dictum est.
et sic in eodem resurrectio celebratur in qua est ultima et perfecta
requies. **S**aulus. **Q**uicquid sit de ista successione unius
sabbati ad aliud quid potes dicere in modo obseruacionis in quo
dies dominica debuisset succedere secundum te et tamen non sic fit. nam opera
que expressse prohibentur et prohibebantur in sabbato ut habetur exo.
xvi. et in alijs locis tanquam licita non veremini facere in die domini-
cam quam succedere asseritis sabbato. **P**aulus. **O**pera que
prohibentur in lege fieri in sabbato ut decoctio ciborum et egressio
de loco et huiusmodi manifeste pertinent ad ceremonialia que in lege
nova non obligant ut dictum est superius. Illud autem est morale in
obseruacione sabbati .s. cessare ab operibus seruilibus. Que quidem
opera seruilia proprie intelliguntur opera peccati. nam ut ostensum est
superius subiectio spiritualis per quam homo subditus peccato maior est quam fuit
corporalis. unde facere opera peccati in die dominica grauius est quam in die
prophana. dicuntur etiam opera seruilia opera quibus unus homo ser-
uit alteri. Et hec sunt opera corporalia que si sunt talia ut impedi-
ant applicacionem hominis ad diuina non sunt licita in lege noua quam
contrariatur obseruacioni sabbati que proprie consistit in vacando deo.
opera autem corporalia que deserviunt hominum necessitatibus cibis et non
contrariatur precepte obseruacione ut decoctio ciborum et huiusmodi non in-
telliguntur prohibita nisi ceremonialiter. Et ideo in lege noua
non obligant quia talium duratio non transit ultra se-
culum mosaice legis ut iam dictum est.

Capitulū .xv. In quo ostenditur quod preceptum de circum-
cisione corporali non obligat fideles christi sic unde falsi estimant.

sz cessat cum alijs ceremonialibz veteris legis.

Saulus.

Circumcisio que fuit data abrahe et semini eius non subiaceret seculo mosaice legis i duracoe. Nam abrahe data fuit p magnu temp⁹ ante dacone legis mosaice gen. xviij. vñ nec debz computari cū ceremonialibz mosaice legis in duracoe. sz eius duracio manere debet durante fide abrahe cui data fuit in signū federis. que quidē fides abrahe adhuc durat fm te. Et ideo manifestū est q fideles tui pcepti de arcūcisioe sūt transgressores. pferam cū mīr tuus arcūcisus est et etiam apl's tuus post passiōez ipsi⁹ tui messie arcumcōdit quēdam suū disciplin. Ex quo patet manifeste q arcumcisio durare nō debet etiam post tuā legē nouam.

Paulus. Vez est q arcumcisio data fuit abrahe et semini eius in signū federis nō in iustificacōz. non enī abraham p arcumcisioz iustificat⁹ est nec etiā parcumcisioez est deo confederat⁹. nam ante arcumcisioz fuit p fidē iustificatus ut habet gen. xv. vbi dicit de eo. credidit abraham deo et reputatū est ei ad iusticiā. Et de eo sic iustificato legit ibidē. In illa die pepigit dñs cum eo. s. abrahā fedus tē. Ex quo patet quod dictū est abrahe si. ciam iustificato et cōfederato cū deo data fuit arcumcisio i signū huiōi federis. et hoc est quod dicit gen. xvij. Circumcides carnē ppriā vñ et erit signū federis intē me et vos. vñ non est incōueniens ut manēte fide abrahe signū cesset si cā subsit rōnabilis. non enī i signo pōicto iusticia abrahe et semis eius p̄sistit sz in fide ipsius.

Saul⁹. Non video que ul' qualis esset rō qua signū p ipm deum abrahe datū cessare debeat manente re pñapali cui⁹ signū ē. s. fides. **Paul⁹.** Eadē causa qua ceremonialia mosaice legis debuerūt cessare post aduentum messie ut dictum fuit sup p eandē debuit arcumcisio cessare. Nam pceptum de arcumcisione manifestū est nō esse morale. non enī de dictamine natālis rōnalis est q hō arcumcōdat se in signū vere fidei. alias enī noe iustus et alij iusti seu sc̄i qui pcesserunt abraham fuissent rei quia non fecerūt arcumcisioz. vñ de hoc pceptū licet datū fuerit abrahe repetitū tamen fuit in lege mosaica mē cetera ceremonialia legis ut habet leuit. xij. vbi hoc pceptū ponit intē quedā legalia que circa puez natū debebant fieri. vñ de idē est indicū de oibz illis quantū

ad eorū duraciōz. s. q. nō debet excedē duraciōnē mosaice legis
sup̄dictam. xps tamē custodiuit hoc p̄ceptum sicut ⁊ cetera
quia nō venit solū legē sed adimplē. **Mathei. v. capitulo.**
Silr et paul⁹ circumādīt **Timotheū** discipulū suū post
passiōez xpi ⁊ ante totalē diuulgaciōz euangelij. q̄a tempore
int̄medio ceremonialia legis potuerūt obsuari sine peccatō
mortali. p̄feram vbi imminēbat piculū de nō obsuando sic
in discipulo illo erat. eo q. essz fili⁹ iudee que adhuc nō erat
informata de cessaciōe legalij sicut et mlti alij qui tunc erāt
ad fidem conuersi. paul⁹ tñ non circumādīt **Titum** qui ex
vtrōq. parente gentilis erat et iō non imminēbat scandalum
in eo de omisiōe circumāsiōis. Et circa hoc aduertē debes q.
sicut dictū est sup̄ q. bona p̄missa p. xpm sunt spūalia. Sic
circumāsiō in lege xpi non cessauit ex toto sed loco circumāsiō
nis corporalis que solū ceremonialis est nullā habens vtilitēz
spūalem n̄ inquantū p̄cedebat ex obediēcia dei successit ar-
cumāsiō spūalis que accomoda est et valde p̄utilis et ī scrip-
turis magis cōmendata. **Saul⁹.** Dic que sit ista
circumāsiō spūalis que magis cōmendat in scrip̄ta q̄ circumāsiō
corporalis. **Paul⁹.** In scrip̄is sacris legunt̄ diuerse ar-
cumāsiōes. quaz quedā sūt corporales quedā spūales. **Corpa-**
liū enī vna est de qua agim⁹. s. **in**circumāsiō membrī virilis de
qua **gen. xviij.** **Mascul⁹** cuius p̄uicq. caro circumāsa nō fuerit
delebit̄ aīa illa de p̄lo suo. Est etiā scda corporalis. s. **in**circumā-
siō labiorū p. quā hō impedit̄ a recta et apta locuciōe de qua
moyses dicebat **exo. vi.** quō audiet me pharao et sū **in**circumā-
sus labijs. Est etiā tēda **in**circumāsiō ⁊ est spūalis p. quam
hō impedit̄ a suscepciōe auditi⁹ fidei seu discipline. Et ista
dic̄t̄ **in**circumāsiō auris de qua **Jere. vi.** Cui loquar ⁊ conte-
stabor ut audiat. ecce **in**circumāse aures eorū et audire nō p̄nt.
Est etiā quarta **in**circumāsiō et est spūalis. et ista dic̄t̄ **in**circumā-
siō cordis p. quam hō p. iniquas cogitaciōes cordis impedit̄
a dilectiōe dei contra quā **in**circumāsiōz legīt̄ **deutro. xxx. capi-**
tulo. Circumādet dñs cor tuū ⁊ cor semis tui ut diligas do-
minū ex toto corde. Constat autē q. ex istis **in**circumāsiōibz
spūales sūt deteriores. deteri⁹ enī est q. homo nō suscipiat fidē
dei uel eius disciplinā seu q. retrahat̄ ab eius dilectiōe q̄z q.
habeat labia impedita a recta locuciōe uel membz virile in
circumāsiū. vnde **Jemias** p̄pheta increpans pplm isrl̄ticū cum

eis dicebat. Omnes gentes sint inarchaſe et omnis domus
iſrl' inarchaſi corde. q̄i dicet iſrl' deterioris condicōis fact⁹
eſt quantū ad inarchaſiōz q̄z gentiles. Nam gentiles ſunt
inarchaſi corpaliē. ſ. in membro virili ſed dom⁹ iſrl' ſunt
inarchaſi ſpūaliē. ſ. in corde per quā impediunt a dīa di-
lectōe et custodia mandatorū dei. Ex quib⁹ habes q̄ in noua
lege licet ceſſauit archaſiō corpalis que nō erat in aliquo
bona nī inquantū p̄ceptū ſucceſſit. tñ manet archaſiō ſpū-
talis que longe valioz eſt. ſ. archaſiō cordis. Et nota. q̄
admiſtracō archaſiōis corpalis que in tua gente remāſit
p̄ xpm admiſtraē ſic turpiē p̄ doctrinā phariſaicā q̄ eſt val-
de ignominioſa et p̄ter mentē lre veteris teſtamenti. in q̄ p̄-
cip̄ archaſiō put̄ Raymund⁹ in argumentū in ſua pu-
gione large declarat quod hic cauſa breuitatis p̄termittat̄.

Capitulū. xvi. in quo oſtendit̄ quō intelligendū ſit illud
verbum malachie vltimo. Memētote legis moyſi ſui mei.

Nota rō tua ad excuſandū a p̄cepto archaſiōis cor-
poralis fiende in noua lege. fundat̄ p̄ncipaliē in hoc q̄
p̄cepta moſaice legis. ſ. ceremoniālia et iudicialia nō
obligabant in lege noua ſed hoc eſt maīfeſte falſū. Nā. ma-
lachias qui fuit vltim⁹ p̄phetaz veteris teſtamenti in vltio
capitlō ſue p̄phete vbi agit de aduentu meſſie dicens. Ecce
ego mitto angelū meū. Subdit vſus finē illi⁹ capitli. Me-
mētote legis moyſi ſui mei quā mandauī ei i oreb⁹ ad om̄ez
iſrl' p̄cepta ceremoniālia et iudicialia. Ex quo patet q̄ p̄cep-
ta iudicialia remanebant adueniente meſſia et p̄ſequens
ceremoniālia. Idē enī eſt iudiciū de vtriſq̄ quantū ad hoc etiā
ſm̄ te. **Paul⁹.** Ad iſtam autē rōndetur tibi q̄
aliud eſt dicē ſuate ſeu custodite legem moyſi ſui mei. Et
aliud eſt dicē. memētote legis moyſi ſui mei. p̄mū enī dēt̄
importat custodiā p̄ceptorū legis ad quā requirit̄ facē ea que
in lege p̄cipiunt̄ et vitare ea q̄ in lege p̄hibent̄. 2⁹ nō dictū
importat memoriā legis habendam. ad quā nō requirit̄
p̄dicta obſeruanciā ſeu custodiā p̄ceptorū. ſ. ſufficiat hīc memo-
riā de lege in mente ad eius ſpūalē intelligenciā p̄cipiendā
Vnde in hoc loco p̄pheta ad ſpūalē intelligenciā legis p̄ci-
memoriā mutat non autē exhortat̄ ad eius obſeruandam

Si enī ppheta ad obſuanciā legalīū ppetuo exhortaret utiqz
dixiſſet. **S**eruate ſeu custodite legē moyſi quod nō dixit. ſz
mementote legis moyſi. in quo intelligit quod dictum eſt
Et nota qd hanc dñāz inē custodiā pceptoz et memoriā eoz
habere poſuit **R**abimoyſes **S**erundenſ in expoſicōe ſua ſup
pentateuchū ſup illud verbū exo. xx. **M**ementote ut diem
ſabbati ſcifices. et illd verbū deutro. v. obſua diē ſabbati
dicens qd pñū verbū eſt pceptū affirmatiū et ſolū impo-
tat memoriā ſabbati habendā. **E**t ſcōm memby ē pceptum
negatiū de abſtinendis ab omnibz a quibz abſtinendum ē
i ſabbato. **E**t ſic pōicta auctas **M**alachie magis fiat ſera-
te. minū enim in ea quod memoria iudicialiū legis et huiōi
ſufficiat poſt aduentū meſſie ſine eoz custodia. pē etiam aliter
reſponderi ad tuā obiectōz. **N**am cū malachias licet fuiſſet
vlam ppheta veteris teſtamenti. fuit tñ in pmo tempe ſcōi
templi i quo tempore uſqz ad xpm fluxerūt pl⁹ qz. cccc. āni
In quibz obſuanda erat lex moſaica. vñ eē ſi dixiſſet ob-
ſeruate legē moyſi hec verba intelligerent implenda i toto
illo tpe qd ringētoz ānoz quod temp⁹ reſtabat futurū uſqz
ad tempus meſſie et in illo tempe indubie lex moſaica erat
ſeruanda quantū ad oīa in eadē p̄tenta ſicut fuerat ante a
tempore dādonis ipſius legis.

Diſtinctio nona de ſcrutiniō ſcriptāz arca ſacrum
miſteriū ſc̄te trinitatis et continet. xvij. capitla.
In primo capitulo oſtenditur qd vnitas dei eſt
credenda apud catholicos p̄t teſtimonia ſcriptura-
rū reſtanē. licet iudei aliter eſtiment de fidelibus.

In ſcōo capitulo oſtenditur qd in diuinis ſm ſcrutiniū
ſcriptāz veteris teſtamenti credendū eſt eſſe aliquā plura-
litatem realiter diſtinctā ſimul cū vnitate eſſencie.

In tercio capitulo oſtenditur qd auctes veteris teſtamenti
que pl'alitatē diſtinctam in deo eſſe ſimul cū vnitate eſſencie
reſtanē non ſunt exponende prout iudei falſe eſtiment ut
veritatem fidei catholice negare poſſint.

In capitulo quarto oſtendit qd ex auctibus ſacris vetis
teſtamenti non tñ pl'alitas ſine alicui⁹ nūi dēmiacōe deo at-
tribuit ſz etia oñdiē in deo eſſe pl'alitas ſub trino mō.

In capitulo. v. oſtendit qd etiam a doctoribus antiquis

hebreorum hoc misterium traditur licet non ita expresse
sen perfecte sicut a nostris doctoribus.

In capitulo sexto ostenditur qd non repugnat natu-
rali rationi qd vna et eadem res sit trina et vna.

In capitulo .vii. ostendit qd generatio seu pñitas et filiatio
que in diuinis esse dicunt non sūt intelligenda sūm modū
infimarū creaturā s; sūm similitudinē supnarū s. intellectualiū
a qbo et similitudo accepta deficit a repñitacōe pfecta diuinorū.

In capitulo .viii. ostendit qd pmo in hys pcedendū est ut
p scrutiniū scripturā cognoscām an in diuinis sit generatio
Et deinde an hec veritas in sacra scripta repta possit p rōes
humanas impugnari. quod quidem scrutiniū cum magna
diligencia et deuotione agendum est.

In capitulo .ix. ostenditur qd in diuinis est filius genit-
et pater generans et hoc per auctoritatē psalmiste dicētis.
dñs dixit ad me filius meus es tu. ego hodie genui te non
obstantibus iudeorū cauillationibus.

In capitulo decimo ostendit qd in diuinis generacō cre-
denda est eterna ex aucte psalmiste dicētis de filio dei. erit no-
men eius in secula ⁊ ante solē ymmon nomē eius nō obstan-
tibus hebreorum cauillationibus.

In .xi. capitulo ostendit qd deus qui creauit seu formauit
vniuersa habet filiū. aucte puerbioꝝ .xxx. capitulo. vbi di-
cē quod est nomē eius et quod nomen filij eius si nosti non
obstantibus cauillationibus hebreorū.

In capitulo .xii. ostendit qd spiritus sanctus est alia per-
sona in diuinis pter psonam patris et filij ex aucte psalmi-
ste dicentis. verbo domini celi firmati sunt ⁊c. Non obstan-
tibus hebreorum cauillationibus.

In capitulo .xiii. ostendit qd in diuinis est tercia psona
s. spūs scūs aucte ysaie .xlviii. vbi dicē. Et nūc dñs mi-
sit me ⁊ spūs ei⁹ qbusdā hebreorū cauillacōib; nō obstantib;.

In capitulo .xiiii. exponit auctas ysaie supdicta extēse
ut ex illa sane intellecta intentū probeet supdictū.

In capitulo .xv. ostendit per alias auctes qd spūs scūs
est deus contra hebreos qui spm sanctū in scripturis conten-
tum dicunt esse creaturā et specialitē exponit ibi illud verbū
gen. pmo. Spiritus domini ferebat sup aquas.

In capitulo .xvi. ostendit qd per hoc qd dicē. in principio

creauit deus intelligendum est in sapientia in deo concepta
per quam deus mundum creauit.

In capitulo .xvii. ponunt quedā obiectōes indeoꝝ con
tra veritateꝝ generacōis quam fides catholica p̄fiteꝝ esse in
diuinis. que quidē obiectōes solummē ī cuiꝝ fine declarāꝝ qꝫ in
p̄nta tractatu vbi solū agit de scrutinio scrip̄ay nō est trac
tandum de oībꝫ difficultatibꝫ que ad hoc mysteriū p̄tinent.

Capitulū p̄mū in quo ostenditꝝ qꝫ vnitas dei credenda ē
apud catholicos p̄ut testimonia scrip̄ay testantꝝ licꝫ indei
aliē estimēt de fidelibꝫ. *Saul.*

Quod quid sentis arca innouacōꝝ diuine legis
et quia sup̄ mē nos ordinatū fuit qꝫ osequēꝝ
de hijs que x̄ps tuus fuerat locutus contra
excelsū tractaremꝫ. s. contra vnitateꝝ dei pro
ut fuerat p̄phetatū de coram paulo dan. vii.
capitulo quod adaptaꝝ x̄po tuo ut sup̄dictū
est distinctōe septima et ultimo capitulo. *Idarco* ouenit qꝫ
de hoc ad p̄ns discutamꝫ. *Paul.* *Dic* michi vbi
inuenisti qꝫ m̄gr meus x̄ps contra deum excelsū fuit locutꝫ
quod tū non credo qꝫ regere possis. *Saulus.* *Immo*
ip̄m et discipulos suos p̄ suam doctrinā seductos maifeste
regio loquentes contra deū excelsū. *Et p̄mo sic.* Constat enī
p̄ scrutinū scrip̄ay qꝫ verus deꝫ qui celū et terram creauit et
p̄plm suū de egipto eduxit et legē in monte synay dedit quē
om̄s sancti p̄phete et p̄iarche coluerūt vnū esse nō multos
seu plures. vñ moyses hanc fidem volens p̄plo isrl̄itico fir
miter docē cū esset in vltia etate vite sue deuto. vi. capitulo
ait audi isrl̄. dñs deus tuꝫ vnꝫ est hanc etiā veritateꝝ testantꝝ
oīa sacra eloquia. in quibꝫ oīa diuina noīa tam substantia
qꝫ adiectiua seu appellatiua semp sunt singlaris nūi ut cum
dicitꝝ deus dñs oīpotens et huiū. p̄p̄iū autē nomē dei. s. te
tagramaton de quo exodi. iij. *Hoc* est nomen meū in eternū
non solū est singlaris nūi sꝫ in tali forma positū est ī hebreo
qꝫ non possit multiplicari nec plurificari ut patet cuicunqꝫ
in illa lingua perito. hoc etiā patet de verbis quibꝫ sacra sēp
tura vtrē in diuinis ut cum deꝫ loquitꝝ tanqꝫ in p̄ma p̄sona.
uel cū deo aliquis loquitꝝ tanqꝫ scde p̄sone. uel cū de deo quis
loquitꝝ tanqꝫ de tercia p̄sona. *In* singulis p̄dictis semp tales

locuciones sūt p verba singularis nūi. Exemplū pmi ut cū
dicit exo. xx. Ego sū dñs deus tu⁹ qui edu xi te de tra egipti.
et deutro. penultio. capitulo videte q ego sū et null⁹ ali⁹ pter
me. Exemplū scōi ut cum adam alloquēs deū gen. iij. dice-
bat. vocē tuā dñe audiui i paradiso. Exemplū terci. In pñ-
cipio creauit deus celū et terram. In quib⁹ locucōib⁹ et in ce-
teris oib⁹ nunq̄ in sacra scripta deus alicui loquens. ul' ipi
deo loquens aliquis. ul' de eo loquē quis n̄ p verba singl'aris
nūi. Ex quo manifeste insinuat vnitās seu singl'aritas ipsi⁹
dei. hanc etiā veritatē non solū ex sacre scripte testimonijs.
s; ex rōe naturali phi cognouerūt cū ex solo dictamē na-
talis rōis pmiā causā que non n̄ deus est vnā esse asseruerūt
et simpliāssimā. Ille ergo qui deū seu pmiā causā tota⁹ entis
trinū esse fateē siue trinām indubie cōt̄ excelsū loquē. Et
ideo tibi ut sup̄ dicebā q illud cornu puulū de quo loquē.
dan. vii. capitulo q loquē verba cōt̄ excelsū. vere et p̄rie i-
telligi debet de xpo tuo qui cōt̄ vnitatē dei in scriptis ap̄te
traditam. et p dictamē natalis rōis inuentam exp̄sse locu-
tus est modo p̄dicto. **Paul⁹.** Non te oportebat
laborare ad pbandū michi vnitatē di. veritas enī catholice
fidei om̄s fideles xpi obligat ad credendū vnitatē dei. pmi⁹
enī articul⁹ fidei n̄re hoc testat̄. dicam⁹ enī i simbolo n̄ro. Cre-
do in vnū deum. vñ quicūq; vnitatē dei negass; tanq; hētic⁹
a consorcio fidelū esset eīdend⁹. Et iō de hoc nō oportet te me-
cum disputare. **Saul⁹.** Et si ore qñq; confiteamī dei
vnitatē cū hoc tñ dictis q deus sit trin⁹ ita q asseritis tres
esse diuinas psonas distinctas qd̄ est manifeste cōt̄ diuinā
vnitatē. Impossibile est enī aliquid esse vnū et trinū. Et iō
p̄fessio v̄ra de vnitatē dei vana est cū fil' cum hoc trinitatem
in deo asseritis.

Capitulū 2⁹ In quo ostendit̄ q in diuinis sm scrutani-
um scriptay veteris testamenti credendū est esse aliquā pla-
ritatē distinctam realiter simul cum vnitatē essendē.

Paul⁹.
Non est inconueniens q aliquid sit vnū sm aliquid
utputa sm essenciā. et tñ sit plures in psonis et hoc
oportet p̄fiteri de deo sm testimonia scriptay. Si enī
diligent̄ circa hoc sacra eloquia scrutat⁹ fueris manifeste re-
peries q sic in deo vnitās est p̄ficenda. sic etiā attribuēda.

est in diuinis pl'alitas quod manifeste patet sacra testimoia
scrutanti. **S**aul. **I**ndica mihi rogo testimoia sacra
in quibus hoc quod asseris repit. oppositum enim huius inuenio p
ut iam tibi dixi. **P**aul. **P**er illa quibus tu conatus
es mihi ostendere unitatem dei per ipsa et posses intelligere pl'alitatem
in deo esse ostendendam. quod patet primo in nominibus substantiuis quod
de deo dicuntur in quibus sacra scripta pl'alitatem deo attribuit
ut manifeste patet de hoc nomine helym quod est nomen pl'ale
illius nominis helyach. **C**onstat enim cuiuscumque linguam hebraicam
scienti quod hoc nomen helyach significat singularem deum. sicut hoc
nomen deus significat in lingua nostra. **S**ic quod hoc nomen helym
significat idem quod deus in nostra lingua. manifestum est autem quod sacra
scripta loquendo de deo eum multoties vocat helym ut cum dicit
deus. **I**n principio creauit deus celum et terram. ibi enim ubi nos
habemus deus in hebraico habet helym quod significat deus. **E**t sub
istius nomine helym quod est pl'ale huius nominis helyach nominatur
deus in toto opere sex diebus ut in quibuslibet locis sacre scripture
Ex quo patet quod per nomen substantiuum significatur deus in scriptura
sub nomine pl'ali. **I**dem inuenitur in nominibus appellatis ut est hoc no
men sanctum et hoc nomen unum uel uiuens. **Q**ue quidem nomina
de deo dicuntur in scriptis sacris in pl'ali nullo. unde **I**osue capitulum
et ultimum propheta loquens de deo sic dicebat populo. **N**on potestis
fuisse domino quoniam helym sanctus est. non enim dixit helym sanctus
sed helym sanctus quod idem sonat sicut apud nos deus sanctus. **I**tem
Ieremias. x. de deo dicit ipse est helym unum et rex sempiternus quod
idem est ac si dicat deus unum. eo quod helym ut dixi significat
idem sicut deus in lingua nostra. **E**t licet in translatione nostra ista
nomina ponantur in singularem. scilicet deus sanctus et deus unum. **I**n he
braica tamen veritate ut nosti in pl'ali nullo ponuntur ut dictum est
Ex quibus habes manifeste quod in sacra scripta deus nominatur sub
nominibus pl'alis nisi tam in substantiuis nominibus quam appellatiuis.
Saul. **E**x hijs que allegas non habes intentum. **N**am
in qualibet auctoritate de hijs per te allegatis reperies quod illa nomina
diuina tam substantiua quam appellatiua reguntur per verba singula
ris nisi in qua manifeste euacuatur tua propositio. nam si intentio
sacre scripture fuisset pl'alitatem deo attribuere. sic nominibus diuinis
pl'alitatem significantibus adiunxisset verba pl'alis nisi per agniti
tas locutionis requirit quod tamen non fecit. nam cum dicitur in principio
creauit deus celum. licet licet deus ponatur in pl'ali ut dicitur. tamen hoc

verbum creauit singularis nūi est. Non enim dixit creauerūt s; creauit in quo denotat q; licet heloyim significet idē q; dñ. tam nō est ibi pl'alitas ponenda nō enim dixit creauerūt s; creauit. S; in illa aucte quam allegas de Josue dicente de deo heloyim scī est. manifestū est q; hoc verbum est. est singularis nūi. Non enim dixit heloyim scī sūt s; heloyim scī est. et sic euacuatur tua p'bao. Idē dicendū ē de illa aucte Jere. vbi dicit ipse heloyim viui. nō enim dicit ipsi sūt heloyim viui s; ipse est. In quo manifeste demonstrat q; non ē ibi pl'alitas s; sola vnitas per verbum singulare significata. **Paulus.** Si recte consideras hec euasio tua nō euacuat rōz meā s; eam fortificat. Nam fides nra catholica nō sic p'fiteet pl'alitatem in diuinis q; vnitatē essentialē excludat ut iam tibi dixerā s; cū vnitatem in essentia pl'alitatez in p'sonis p'fiteet. quā vnitatē auctes p me allegate testantur que in noib; pl'alitatem designāt. et in verbo vnitatē. et sic manifeste cū veritate fidei nre concordāt. et hoc patet in p'ma aucte totius sacre scripte quā tibi allegauī. s. in p'ncipio creauit deus tē. In hoc enim q; deū sub pl'ali nūo. s. heloyim denotauit ostendit pl'alitas in diuinis. In hoc autē q; singulare apposuit cū subiunxit creauit manifeste ostendit vnitas essence. p'sertim cū hoc verbum creauit includit verbum essentialē. s. est vel fuit creans. Et sic manifeste denotat essentialis vnitas in pl'alitate qd oīno consonat veritati fidei nre. **Saul.** Antiqui nri sepe fuerunt impugnati ab hēticis sibi contēporaneis volentes vnitatē dei subuertē per istas noīacōes diuinas q; sub pl'ali nūo quicq; in sacris scriptis repiunt s; nri cōvincebāt eos ex singularitate intellecta in verbis que talib; noib; adiungebant. Unde rōe ipsi dicti. in p'ncipio creauit heloyim celū et t'raz vbi heloyim ponit quod sūt deū in plurali. Interrogauerūt hēticū ut legēt in quadā glo. antiqua sup gen. a quodā doctore anāq; noīe **Rabicanblay** q; dñ creauerūt mūdū. Quib; respondit ego et vos q'ram; in lege. in p'ncipio creauerūt dñ. celū et t'ram nō est scriptū. sed in p'ncipio creauit dñ tē. et sic tacuit hēticus hec ille. Ex q; patet q; ex singularitate ista vbi creauit cōuincit fuit hēticus volens impugnare vnitatē dei p hoc q; noīat heloyim. i. dñ. et isto modo inueniunt q; plurima dicta in gestis doctoz nroz que causa breuitatis obmitto. **Paulus.** Licet ex dictis mēgroz tuoz nō possis aliqd

contra me cōcludere ut sepe dictū est. tñ in hoc loco volo tibi ostendē q̄ ea q̄ dicunt hic p̄ duos doctores aut m̄gros nō faciūt cōt̄ me s; pot̄ p̄ me. **A**d quod attendē debes q̄ multi fuerūt heretici q̄ credebāt plures deos esse in mūdo distinctos s̄m nat̄am uel essenciā quod est oīno falsū etiam s̄m veros p̄hos fide carentes. Et isti tales heretici volebant ex hoc nomine heloyim p̄ quod de⁹ frequentē noīat in scriptis errorem suū concludē. s. q̄ essent mlti dī distincti s̄m essenciā. vnde contra hūc errorem respondebant sufficientē m̄gri tui oīdentes q̄ cum talib; noīb; pl̄alis nūi dictis frequenter de deo cōiter semp̄ adiungebant verba singularis nūi manifeste ostendebat q̄ non erant multi dī nat̄a differentes quia si sic oporteret v̄ba pl̄alis nūi adiungē talib; noīb; in pl̄ali significantiis. **S**i enī pl̄alitas efficiālis seu substantiālis esset in dīnis. Ita p̄prie verba pl̄alis nūi de deo dicerent sicut et noīa pl̄aliter significācia sicut cū aliquis loquens de sorte et platone fil. aliq̄o facientib; p̄ v̄bi pl̄alitatē significācia loqui deb; dicēdo. hī hoīes sunt tales uel talia opant̄. quod tñ sacra scriptura maxie euīt ut de deo loquendo. **N**ā si noīat deū pl̄alē in noīb; ad designandū aliquā esse in deo pl̄alitatē. non tñ adiungit verba pl̄alia s; tñ verbū singularis nūi ad denotandum singularitatē seu unitatē dīne essēcie. Et iō si bñ attendis responsio m̄groz tuoz sic vere euacuat errorem hereticoz mlti tudinē deoz ponentiū. sic v̄ fortificat uel p̄bat fidē catholice veritatē. que quidē fides verissima ut iā tibi dixerā. **N**on multitudinē seu pl̄alitatē deoz ponit. absit. s; verā unitatē deī fatet̄. et tamen aliquā pl̄alitatē in diuinis ponit seu asserit conformit̄ ad allegatas auctes in quib; verba singularis nūi siūganē noīb; pl̄alitatē significantiis. **¶ Saul.** **A**uctes p̄dicte quas p̄ te allegas nō conformant̄ tue fidē. fides enim tua ut sepe audiui a doctorib; et m̄gris tuis licet pl̄alitatē deo attribuat. non tñ s̄fitef q̄ sint plures dī s; tñ vnus deus. p̄ auctes aut̄ antedictas plures dī dicunt̄. **C**um enī dixit. i p̄ncipio creauit heloyim. iō est ac si dicet̄. **I**n p̄ncipio creauit dī ut dictum est p̄ te quod est manifeste cōt̄ fidē tāā s̄m quā negas q̄ sint plures dī. **¶ Paul.** **V**erū dicas in hoc q̄ s̄m veritatē catholicā non est concedendū q̄ i diuinis sint plures dī et hoc cū verbo substantiuo pl̄alis nūi. sed bene concedit̄ pl̄alitas in diuinis cum verbo

singularis nūi ut cum dicit q̄ deus est trīn⁹. Nam p̄ singlari-
ritatē verbi essēcialis vnitas essēcie saluā. ⁊ sic est in oib⁹
auctōib⁹ p̄ me allegatis. in quib⁹ omnib⁹ verbū essēciale sin-
gularis nūi ponit̄ ul' aliud verbū icludens verbū essēciale.

Capitulū tertium in quo ostendit̄ q̄ auctōes veteris testa-
menti que pl̄alitatē distinctā in deo esse simul cum vnita-
tate essēcie testant̄ non sunt exponende put̄ iudei false esti-
mant ut veritatē fidei catholice negare possint.

Saulus.

Quomodo possunt ista a rōne naturali comprehendī
uel quid magis rōi naturali contrariari possit q̄ q̄
vna et eadem res simplicissima vna tantū res sit et
plures. Certe et si hoc scriptura sacra manifeste traderet pot⁹
esset exponenda q̄ credenda cum due veritates adinuicē con-
trariari nō possint. *Paul⁹.* Licet possem concedē tibi
q̄ hoc misterū. s. sancte trinitatis et vnitatis a rōe naturali
humana comprehendī non possit cum hoc excedat naturalem
hoīs racōz. nullo tñ modo concedendū est q̄ predictū mis-
terū contrariat̄ naturali rōi humane. licet enī vna ⁊ eadem
res s̄m idē nō possit esse vna et plures. bene aut̄ cū non s̄m
idē vna dicit̄ et plures. vñ homo est quoddā vnū s̄m suppo-
situm. non tñ s̄m ptes integrales seu essēciales. Et licz hoc
exemplū diuinis ex toto nō competat vbi nlla est pars alie⁹
totus est tamē sufficiens ad excludendū racōnē tuā in qua
dicas q̄ contrariat̄ racōni nat̄ali humane eandem rem esse
vnā et plures. cum hoc etiā inueniē in ip̄is creatis. In hoc
autem quod dīcis. Si scriptura sacra manifeste tradet̄ q̄ deus
est vnus et q̄ est pl̄alitas in deo q̄ hoc non esset credendū sed
potius exponendū quero a te quōd hoc posses exponere sine hoc
q̄ sacre scrip̄e manifeste contradicas. *Saulus.* Hoc
possem exponē put̄ antiqui n̄ri exposuerūt quasdam auctōes
que videbant̄ asserē aliquā pluralitatē in diuinis put̄ habet̄
in libro qui dicit̄ caubedzin ⁊ etiā in beresich rabba ⁊ in alijs
loas. vbi dicit̄ q̄ oīs locus in quo dicit̄ heloyim. s. deus quia
fiḡficat aliquā pl̄alitatē intelligit̄ ipse deus et dom⁹ iudicij
sui. ⁊ sic exposuerunt illud quod dicit̄ Osee p̄mo. Et domui
iuda miserebor et saluabo eos in dño deo suo. In qua auctōe
quā non dicit̄ ⁊ domui Iude miserebor ⁊ saluabo eos i me

apparet qd sit alius ille qui miseretur et alius ille qui saluat.
Silr cum dicit zacharie. ij. **E**go veniens et habitabo in me-
dio tui ait dñs. et applicabunt gentes multe ad dñm. **I**n
qua aucte cum dicit. **E**go veniens et habitabo in medio tui
debuissz dicere et applicabunt gentes multe ad me. sz quia dicit
ad dñm apparet qd alius sit ille deus veniens ad habitandũ
in medio iherlm. et alius ille ad quẽ applicabunt gentes. et
sic videtur esse pluralitas in deo. **E**t sũt qz plurime auctes isto
modo loquentes in sacra scripta. **A**d cui? inconueniẽdam
tollendam exposuerũt qd deus in silibz locis sacre scripture i-
telligit non solũ deus sz ipse et dom? iudicij sui et sic itelligit
qd illa pluralitas nõ est attribuenda deo ad quẽ pment summa
vnitas et simplicitas sz ad domũ iudicij sui qui sunt summi
angeli beati qui semp assistunt deo. et isto modo sequendo ve-
stigia antiquoz nostroz possum rñdere ad auctes p te allega-
tas ad ostendendũ pluralitatem in deo. s. qd pluralitas in illis
auctibz intellecta. non est attribuenda ipi deo soli sed deo et
domui iudicij eius qui sũt plures ut dictũ est. **P**aul? **S**i
bene scrutaris scriptas nullo modo possis subterfuge
ab auctibz p me allegatis per illã explicõz. **S**i enim cũ dicit
In pñapio creauit helym celũ et terram pluralitatem intel-
lectam p illam dictõz helym exponas p domũ iudicij ipsi?
dei sequeret qd deus et dom? iudicij eius mundũ creauerunt.
et sic non solus de? esset creator mundi sz deus et dom? iudi-
cij eius qd est hereticũ etiã apud te. **E**t silr si illud quod dicit
Iere. x. **I**psa est helym viui et rex sempiternus exponas de
deo et domo **I**udicij ei? sequit qd dom? iudicij ipsius dei esset
rex sempitern? totius mundi quod etiã est contra fidem tuã
testante scripta deuto. iij. capitulo. **S**ato ergo hodie et cogi-
ta in corde tuo quia dñs ipse est de? in celo sursum et in tra deor-
sum et nõ sit ali? unde auctes p me allegate que pluralitatez
deo attribuunt non pñt intelligi nisi de deo tñ. non autem
de domo iudicij ei? seu angelis eius ut pñctũ est. nisi forte p
domũ iudicij dei intelligant psone diuine que sunt ipse deus
fm veritatez fidei nr̃e. et sic de eis put sunt vnus deus pprie
verificat. **I**n pñapio creauit de? et. vñ si sic exponis. cessat
contendõ int̃ me et te quantum ad hoc. **S**i aut p domũ iudicij
aliquid extrinsecũ deo intelligis tñ nullo modo possz saluari
auctas pñcta ut dictũ est. **S**aulus. **S**cripta sacra

sepe loquitur de deo more humano et ideo quicquid attribuit deo ea
que proprie deo non competunt. unde cum dicitur gen. xi. Descen-
dit autem dominus ut videret civitatem et turrim et cetera et gen. xviii.
Deus dicebat abrahe descendam nunc et videbo vestrum clamorem.
qui venit ad me et pleuerunt ope an non. In quibus cum ma-
nifestum sit quod deo non spectat descensus sicut nec motus localis
oportet hoc intelligere secundum morem humanum. homines enim volentes
de aliquibus dubiis certificari condescendunt ad particularitates
rerum discutendas seu investigandas quod deo non competit
proprie sed similitudinarie tantum. unde in proposito licet deus solus mun-
dum creavit ponit tamen in creatione mundi hoc nomen beloyim
quod significat pluralitatem in deo ut intelligatur quod deus creavit
mundum cum consilio domini iudicis eius sicut in humanis illa que
cum consilio magnorum fiunt creduntur sapientius seu prudenter
fieri. unde ex hac pluralitate non excluditur nisi illud quod dicitur psal-
m. iij. capitulo. Dominus sapientia fundavit terram. stabilivit celos
prudencia sapientia illius eruperunt abissi et hoc est dicere quod crea-
tio mundi fuit facta cum maxima prudentia seu sapientia dei
sicut illud quod cum magno consilio et deliberatione fit dicitur esse
prudenter factum. **Paulus.** Licet verum est quod quicquid
scripta sacra loquitur de deo more humano. hoc tamen semper fit ad
tollendos aliquos errores de deo. In quibus multi fuerunt seducti
non autem ad dandam occasionem extendendi errores circa deum.
unde quia circa prudentiam divinam erga gubernationem humani gene-
ris multi erraverunt antiquorum et etiam hodie errant aliqui esti-
mantes quod deus non habeat curam de regimine humani generis
secundum iustitiam put quidam dicebant ut habetur Job. xxi. Super
cardines celi ambulat et nostra non considerat. Idcirco ad amoven-
dos huiusmodi errores scripta loquitur de deo sicut de homine qui diligenter
solicitus est ad inquirendam veritatem alicuius facti. et ideo dicit. De-
scendam et videbo et huiusmodi. Sic ut ostendat quod deo displicent ho-
minum peccata. Et cum zelo iusticie procedit ad eorum punitionem attribu-
it deo iram vel furorem metaphorice dicendo. ignis succens
est in furore meo et sic de similibus. Sed ad hoc quod deus mundum
creasset sapienter et prudenter non expediebat dicere quod cum
consilio domini iudicis extrinsecus mundum creaverit hoc enim
proberet scandalum erroris in cordibus audiendum qui ex hoc
estimarent deum indignum aliorum consilio. Satis enim sufficie-
bat dicere quod deus sapientia fundavit terram prout legitur

in puerbijs et non attribuere deo defectum indigende consiliorum
quia ut ait philosophus in .iiij. ethicorum. Consilium in magnis quasi
de nobis ipsis diffidentes quod de deo asserere esset maximum in
conueniens. et sic ratio tua non sufficit ad saluandam plurali-
tatem deo attributam in creatione mundi. Item ad aliam antequam
allegatam Iere .x. nichil facit ratio tua nulla enim bona doctri-
na sequitur ex hoc quod dominus iudicet deum si sit aliquod extrinsecum
a deo dicat ipse est dominus. vini et rex sempiternus.

¶ Capitulum quartum in quo ostenditur quod ex antequam sacris
veteris testamenti non tamen pluralitas sine alicuius numeri determi-
natione deo attribuitur sed etiam ostenditur in deo esse pluralitas sub
trino numero. **Saulus.**

Ad huc in predictis non respondes ad illam antequam deus .viij. contentam .s. audi israel dominus deus tuus unus est. In
qua antequam sola unitas dei ostenditur et docetur quod est
contra modum probationis tue superius dictum. **Paulus.**

¶ Immo in hac eadem antequam trinitas cum unitate inuenitur. tria
enim nomina significanda deum cum unitate ipsius in hac antequam
continentur. Non enim dixit audi israel dominus deus tuus unus est
Neque dixit audi israel deus unus est sed dixit audi israel dominus
deus tuus deus unus est. quolibet enim istorum trium modorum loquendi
poterat unitatem significare magis conformiter ad opinionem tuam.
sed hoc non fecit. unde ter deum nominauit cum unitate et sic illa
antiquitas quam per te allegas magis facit per me. **Saulus.**

¶ Replicatio istorum trium nominum deum significandi in predicta
antiqua intelligenda est ad maiorem confirmationem suam. Sepe enim
in scriptis sacris fit unus et eiusdem repetitio ad maiorem firmi-
tatem suam. et ideo in hoc loco sic intelligi debet replicatio dinorum
nominum cum unitate quasi dicitur firmum et firmum et firmissime tene
quod deus est unus. **Paulus.** **¶** Periculum ponendi plurali-
tatem in deo est apud te maximum sicut etiam apud nos asse-
rere multitudinem deorum nefandissimum est. Et ideo si me nullo mo-
do debuisset scriptura occasionem dare ad attribuendam pluralitatem
in deo quod cum fecit ter nominando deum in unitate. Ad affir-
mandam autem suam unitatis suffecisset replicatio firmitatis
sue sicut in alijs locis. et ex hoc non preberet occasionem credendi
trinitatem in unitate quod apud te nephastum est. sed ad rei veri-
tatem antiquas predicta ter nominando deum tria supposita diuina

demonstrat et includendo vnus est quod unitatem diuine essence ostendit. quod ad propositum meum facit non autem per te et in alijs sacre scripture locis filiter repies. scilicet repetitio trina ter nominando deum ubi sola vna nominatio suffecisset et hoc ad inuendum sancte trinitatis mysterium. **S**aulus. **D**ecleara michi illa loca sacre scripture ubi talis repetitio trina domini nominis reperitur ubi sola vna nominatio dei suffecisset. **P**aulus. **O**missis multis causa breuitatis que ad hoc faciunt tria tamen loca ostendat tibi in quibus solemniter hec repetitio trina domini nominis legitur ubi tamen vna suffecisset. primo numeri. vi. capitulo. ubi deus precepit sacerdotibus ut sub certa forma benedicerent populum in uocando nomen diuinum super eos. et dicitur in predicto capitulo in principio illius precepti. **S**ic benedicetis filiis israel. et in fine dicitur. **E**t inuocabunt. scilicet sacerdotes nomen meum super filios israel. **E**go autem benedicam eos. **E**x quo patet quod illa benedictio sacerdotalis sollemnis consistebat in inuocando nomen diuinum super populum. que quidem positio seu inuocatio nominis diuini pro ut in capitulo eodem declaratur precipiebatur fieri per trinam repetitionem domini nominis sub hac forma. benedicat tibi dominus et custodiat te ostendat dominus faciem suam tibi et misereatur tui auertat dominus vultum suum ad te et det tibi pacem. **I**nuocabunt nomen meum etc. **C**irca quod attende. **O** Saulus quod in ista benedictione solum suffecisset vna inuocatio diuini nominis ut dicendo benedicat tibi dominus et custodiat te ostendat faciem suam tibi et misereatur tui auertat vultum suum ad te et det tibi pacem. **S**ic enim dicendo manifestum est quod omnes particule huius benedictionis referuntur ad dominum primo nominatum. et sic videtur quod secunda et tertia repetitio domini nominis erat superflua quod inconueniens est dicere in forma causa sollemnis benedictionis a deo ordinata. **I**n operibus enim nature que a deo ordinantur nichil superfluum inuenitur diligenter inuestiganti rationem reorum. multo magis in eis que a deo ordinantur immediate. unde trina repetitio in hoc loco referenda est ad trinitatem diuinam personarum quarum quilibet est deus et dominus. et sic forma predictae benedictionis perfecte ordinata ut nomen diuinum perfecte inuocaretur super filios israel per trinam repetitionem ipsius nominis. **S**aulus. **T**rina repetitio diuini nominis in benedictione sacerdotali contenta proprie referri posset ad pluralitatem benedictionum que ibi continentur. non enim ibi est vna benedictio sed plures. **D**icitur enim ibi benedicat tibi dominus et custodiat et ostendat faciem

suam tibi et misereatur tui. unde quia plures benedictiones
dabantur non est inconueniens quod pluries nomen domini repeteretur.
¶ Paulus. **¶** Si repetitio iterata nominis diuini in predicta
benedictione ostenta deberet referri ad particulam ipsius benedictionis
pluralitatem tunc non sufficeret trina repetitio diuini nominis.
plures enim sunt particule huius benedictionis quam tres ut patet in
littera supra allegata sed quia non iuxta numerum particulam bene-
dictionis supradicte facta est repetitio diuini nominis sed trina tamen
concludendo in fine ponatur seu innocens nomen meum super filios
israel. In quo ostenditur quod nomen diuinum per trinomiam repetitionem
expressius manifestum est quod trina repetitio non respiciat numerum
particulam benedictionis cuius nomen non adequatur sed potius respi-
cit pluralitatem trinomiam que est in diuinis cum unitate essentie
quam significat unitas nominis. et hoc cum dicitur. Imponatur no-
men meum. non enim dicitur nomina mea ut ostendat essentie uni-
tatem. unum enim nomen uni rei competit. **¶** Saulus.

Licet predicta auctoritas non est efficax ad probandum intentum
tuum. tamen dicitur in si habes aliquam similem huius in qua ter diuinum
nomen repetitur. ubi unum tantum suffecisset. **¶** Paulus.

Psalmista. vi. ubi de illa solenni visione agitur. Cum dicitur
vidi dominum sedentem super solium excelsum etc. propheta referens quod
cherubin stabant super illud cum certo numero alarum et huiusmodi. In
quibus demonstratur illius visionis sollemnitas. Et de illis
seraphim qui summum gradum tenent inter agmina angelorum.
testatur propheta quod clamabant alter ad alterum et dicebant. Sanctus
Sanctus Sanctus dominus deus sabaoth etc. In qua auctoritate atten-
denda est illa trina repetitio huius nominis sanctus quod totum
deum denotat. et nichil aliud magis proprie in hac trina repeti-
tione potest intelligi quam trinus numerus personarum in quo nulla est in-
equalitas sicut inter significata unius nominis sanctus ad aliud. et tamen
de omnibus tribus dicitur dominus deus sabaoth ac si dicat. hi tres
unum tantum sunt. nec est dicendum quod hec trina repetitio huius di-
ctionis sanctus sit ad maiorem firmitatem sciencie quia ut prius tibi
dixi si nulla pluralitas esset in deo talis repetitio trina esset
valde periculosa. Item psalmista in psalmo. Deus misereatur
nostri ter inuocat nomen dei ad eundem effectum dicit enim. benedi-
cat nos deus deus noster benedicat nos deus. In quo loco mani-
feste suffecisset una inuocatio domini nominis repetitur tamen ter domini
nomen ad predictum misterium inueniendum sicut in alijs supradictis

Et sic habes tres auctores cōformes ad hoc. quāz p̄ma sumit̄
ex lege. Sc̄da vero ex p̄phetis. Tercia ex agiographis que
sūt tres p̄tes integrales totius veteris testamenti. **S**aul.
Ex p̄dictis auct̄ibz non sumit̄ efficax argumentū. Nā
si hec pl̄alitas trīna in deo esset ponenda sic tu vis exp̄ssius
debuisset hoc tradē scriptura sacra. cum hoc sit de p̄ncipalibz
fundamētis fidei eo q̄ agit de veritate dei in seip̄o. **P**au-
lus. **V**erū est q̄ hoc mysteriū est de p̄ncipalioribz fidei fun-
damentis. Sed ut magni doctores tui dicūt illa que ad fun-
damenta fidei p̄tinēt sunt occulte tradita in scripturis. nec
erat licitū p̄dicare ea. nec etiā docē nisi tm̄ vni uel duobz
p̄donis ad hoc p̄ut habet̄ i libro Talmuth q̄ dicit̄ hagin ga
in capitulo quod incipit. Cudor sin quod significat non p̄dica-
bunt tē. quod colligit̄ a Rabimoyse in suo de utro. titulo de
fundamētis legis capitulo. iiii. Rationē aut̄ quare ista nō
exp̄sse sed occulte fuerūt tradita habebis deo dante i sequenti
distinctione ubi de diuinitate xp̄i est agendū que etiā secrete
et occulte fuit tradita in scriptis veteris testamenti. vñ ibi
habebis de vtraqz occultacōne sufficientem rationem.

Capitulū. quintū In quo ostendit̄ q̄ etiā a doctoribz an-
tiquis hebreoz hoc mysteriū tradit̄ licet non ita exp̄sse seu p̄-
fecte sicut a n̄ris doctoribz. **S**aulus.

Quomodo potest esse q̄ de tali pl̄alitate si i sacris scrip-
turis qualitercūqz esset contenta q̄ nullus antiquo-
rum n̄roz aliquid saltem de hoc scripsisset. **P**au-
lus. Multi doctoz tuoz antiquoz de hac t̄nitate sc̄pserūt
licet non ita p̄fecte et p̄prie sicut nostri qui hanc veritatez a
m̄gro xp̄o nostro didicerūt. **S**aulus. **A**llega michi
aliquos eoz ut videā si concordant tecū. **P**aulus.

Alii fuerūt qui de hoc aliquid senserūt s; allegabo tibi ali-
quos eoz omissis ceteris cā breuitatis. Et p̄mo m̄ occurrit
q̄d sup̄ illud psalmi. **D**e deoz dñs locut̄ ē et vocauit terrā.
In glo. que dicit̄ medeas tillim. s. glo. psalterij sic queritur.
que est ratio qua psalmista nomen dei sc̄ti et benedicti tribz
viabz cōmemorat dicens. **D**eus deoz dñs locut̄ est tē. **A**d
quos r̄ndet̄ ibi sic hoc est ut docet te q̄ cum istis tribz noibz
creauit deus seclm suū iuxta tres m̄doch. i. p̄prietates quibz
creat̄ est mundus. et iste sūt. **S**ciencia sapia et prudentia sic

dictū est in puerbijs rē. **D**ñs in sapiēcia fundauit terram
ornauit celos in prudēcia. In scia sua abissi eruperunt. Et
isto modo dicit exo. xx. capitulo qm̄ ego sum dñs deus tuus
zelator. Ecce tria noia diuina iuxta tres midoch quibz crea-
tus est mundus. **S**ilr filij Gad et filij ruben dicebant i libro
Josue. Deus deus dñs ipse sit vbi noiauerunt deū tribz vi-
cibz hec in p̄dicta glo. Et idē habet in beresich rabba in glo.
magna sup gen. sup illud verbū. In principio creauit deus
celam et terram. Ex quibz habes q̄ doctores tui p̄ trinā itera-
cionē diuini nois que sepe fit in scrip̄is exponūt q̄ est itelli-
gēda i diuinis tñtas s̄m tres midoch. i. p̄petates quas deo
attribuūt. **S**aulus. **E**x p̄dictis et filibz non habes
intentū tuum. tum quia midoch quod est nomē pl̄ale illius
nois midda siḡficat mensurā i hebraico que non conuenit
trinitati personaz quā tu dñs esse in diuinis ut dese patz.
Tum quia sapia prudēcia et scēcia que i deo ponunt s̄m
q̄s dicūt p̄dicti doctores itelligendā esse pl̄alitatē in diuinis
nō sūt i vna res tñ realiē indistincta. tu autē aliē asseris de
trinitate p̄sonaz om̄az quas dñs esse realiē distinctas. Et
ideo ex p̄dictis auctibz non concludis quod intendis.

Paulus. **A**d p̄mū quod obias cont̄ p̄batioz meam
de ista dictōne midda seu midoch tibi sic rñdeo q̄ verū est q̄
hec dictio midda siḡficat mensuram et midoch que est ip̄i
pluralis siḡficat mensuras in pl̄ali. et hoc est qm̄ hec dictōes
dicunt de rebus corporalibz. s; qm̄ de sp̄ualibz agitur trāssumit̄
hec dictio midda ad designandū modū p̄p̄iū rei seu ei⁹ pro-
p̄rietatē. Ratio autē hui⁹ transsumpcōis est quia sicut se ha-
bet mensura q̄ntitatū in corporalibz inquantū mensura ad-
equat̄ rei mēsuratē. sic se habet p̄p̄ietas in sp̄ualibz inquan-
tū p̄p̄ietas adequat̄ rei cui⁹ est p̄p̄ietas. vñ cum in diui-
nis dicit̄ midda nullo modo itelligendū est q̄ siḡficat men-
suram q̄ntitatū que in deo nullū habet locum. Sed itelli-
gendū est p̄ midda p̄p̄ietatē diuinā qua de⁹ mensurat̄. licet
enī deus sit immensus et i finitus. tñ quedā p̄p̄e ita p̄nent
deo quod nulli alteri ut patz in effectibz solī deo p̄nentibz ut
est creatio. vnde talia dicunt̄ p̄p̄ia deo quia ip̄i quodāmodo
adequāt̄ et nulli alteri competāt. Et ista dicunt̄ midda seu
midoch dñi in lingua tua. **N**i ut nosti in talmudias scrip-
turis cū de differēcia diuinorū ad humana agūt semp vtiunt̄

hōc modo loquendi .s. nō est mōda dei .scī sunt mōda car-
nis et sanguinis .s. hoīs . **Ex** quo patet q p hanc dictionez
mōda intelligunt ppiū modū seu ppietate dīnam . **Ad**
scōdam iō obiectōz tuam in qua dīcīs .q antiqui tui in illis
tribus mōdach seu ppietatibz quas deo adhibebant non in-
telligebant deo attribuē ppietates realit distinctas . **Nā** sa-
piēcia prudēcia et scēcia τ hūiōi non sūt in deo nisi vna
et eadem res τē ad hoc tibi rīdeo q licet vez est q sapia pru-
dēcia et scēcia et hūiōi cū de deo dicunt vñā et eandē rem
significant indistinctā realit s; distinctam solū rōne . **Ipsi** tñ
doctores tui distinctōz realem int illa esse putabant . **Si** enī
int illa pōicta solam distinctōz rōis esse estimassent alia in-
terposuissent quibz deus creauit mundū .s. potēcia et volun-
tate . **Non** enī mund⁹ fuisset creatus nisi deus potuisset eum
creare et etiam voluisset creare eum . s; restrinxerūt se ad nu-
merā trīnariū in deo ponendū quia trīna itera cō dīni nomīs
eos cogit ad ponendā trīnitatē distinctā realit in deo . non
aut in maiori mō q; trīnario . **Et** cēa hoc ē attendendū q sic
int phos qui p inquisicōz rōis rez nāas seu veritates inue-
stigabant . multī antiqui fuerūt ante aristotilē opinantes ar-
ca pñcipia rez naturalū quedā a veritate de via que tamē
in se aliquid veritatis continebant ut in pmo phicoz . **Silr**
et arca felicitatē humanā quidā antiquoz opinabant varia
et min⁹ vera oīa tamen quodāmodo erant psona veritati in
quantū aliquid veritatis continebant ut in pmo ethicoz .
Sic ptingit i hīs que sūt fidei que obscure i veteri testamēto
tradūt . arca que quidā de tuis expositozibz aliquid veritatis
scēdebāt . licet deficiebant a tota cognicōe veritatis . vñde in
pposito doctores tui inquantū ex trīna itera cōe dīni nomīs
in supdicto vbo psalmiste contenta aliquā trīnitatē in deo
intelligebant aliquid sapiebant veritatis . licet inquantū trī-
nitatem distinctā sola rōe ponebant deficiebant a veritate .
fuerūt tñ aliqui de doctozibz tuis qui de hoc misterio trīnitatis
ppius et expsius vident loqui . **S**aulus . **A**llega in
rogo doctores illos quos dīcīs hoc asseruisse . **P**aulus .
In glo . magna sup gen . que dīcēt berisich rabba capitello
xlii . sic habet **R**abi eliezer dīat . **N**on est creat⁹ mundus n
p verbū vel cum vbo dī scī et benedicti sic dīcēt in psalmo
verbo dñi celi firmati sūt . **E**t sequitur ibidē **R**abi symeon

didit. inspirauit ul' sufflauit deus spm scm suu et creatus est
mundus sicut dicit in psalmo. **S**pu oris eius ois vtus eoz.
hec in pdicta glo. In qua manifeste ponit distinctio realis
in creacoe mundi qui est deus. manifestu est eni qz verbu di-
stinguat realit a pferente et sps ab inspirante. et tamen hy
tres vnu sunt. De quibz statim ppheta subdit. **C**ongregans
sicut in vtre aquas maris loquendo in singulari. **S**unt etia
multa alia in dictis eoz que hoc misteriu innunt que causa
breuitatis sit omittenda.

¶ Capitulu. vi. In quo ostenditur qz non repugnat na-
turali radoni qz vna et eadem res sit trina et vna.

Saul

Dixi tibi sup qz nullo modo ro naturalis tolerat qz vna
et eade res sit tres res realit distincte. ad quod m de-
disti tale rsum. s. qz hoc esset verum si vna et eadem
res fm idē esset vna et trina quod tñ in pposito asseris non
sic esse. **D**icis eni qz deus non fm idē est eternus et vnus. **N**ā
dicis qz est vnus fm essentia. et trinus fm psonas seu supposita.
quequidē respoñsio modicu valet in hoc loco. **N**am nō cre-
do qz m negabis qz in diuinis totū est idē. alias oporteret te
concedē qz est ibi aliquid diuersū quod esset manifeste contra
diuinam simplicitatē et vnitatē. **S**i igit totū est idē in di-
uinis necesse est te concedē qz deus est trinus et vnus fm idē qd
est manifeste contra rōem naturalē ut etiam tu concedis.
¶ Paulus. **E**x quo ego ostendi tibi auctes sacras testā-
tes in deo esse plalitatē et vnitatem. non est m necessarium
ad rōnaciones tuas rñdē. hic eni agim de scrutinio scripturaz
in quibz multa tradunt que p rationez humanā attingi nō
pnt. nihilominus tamē rñdēbo tibi ad hoc quod modo obias.
ne forte in supbiam incidas si non iuenisses rñsū. **C**irca qd
debes attendē qz pat veritas nre fidei tradit i plalitate que
in diuinis credit. est deus pater generans. et deus fili⁹ genitus.
Silr pater et fili⁹ sunt vnu in spirare sps. et spiritus scus
est spirat⁹. **E**t quia impossibile est oīno qz aliqua res genet
seipsam. et qz aliqua res spiret seipsam ideo oportet distinctōez
esse realē inter patre generantē et filium genitū et mē spirā-
tem et spiratā. **I**deo in hoc quod psupponis qz in oīs totū
est idē. addendū est hoc. s. nō obuiet relacōis oppositio ut ob-
uiat in pposito eo qz necesse est concedē qz pater non est filius in

ōnis nec pater et filius est spūs sanctus. Et idē cum assumis in
rōe tua q̄ in dōnis totū est idē. Respondet tibi q̄ hoc est verū
modo supradicto. et sic nullū inconueniens est concedere q̄ deus
est trinus s̄m p̄sonas aduicem relatas. vnus autē s̄m essen-
ciam. et hoc nō est extra rationē naturalē quia non s̄m idē
vnitas et pluralitas de deo dicunt. vn⁹ enim dicit deus s̄m
essendam quod est aliquid. trinus uo s̄m relacōez que est ad
aliquid.

¶ Capitulum septimū in quo ostendit q̄ generacō seu p̄mitas
et filiatio que in dōnis esse dicunt non sunt intelligenda s̄m
modū infimarū creaturāz s̄ s̄m similitudinē supnarū intellectuā-
liū a quib⁹ etiā similitudo accepta deficiat a representacōne p̄fecta
dīnoz.

¶ Saulus. **¶**

In hac responsione tua conaris tollere vnū incon-
ueniens p̄ aliquid inconueniens. Nam ut inconueni-
entiam pluralitatis ab ipso deo amoveas attribuis ei
generacōz quod non min⁹ inconueniens est q̄ pluralitas s̄ ad
huc maius q̄ sic patet. Nam generacō nichil aliud est p̄pe-
loquendo n̄ mutacō de nō esse ad esse cui contraria ē corrupcō.
mutacōis autē subiectū est materia. Insani⁹ igitē est asserere
in deo esse generacōez que mutacōz importat et etiā materiā
p̄supponit q̄ pluralitatē. que etiā licet inconueniens sit deo at-
tribue p̄pter ei⁹ similitudinē vnitatē. non autē tot inconuenientias
implicat sic generacō. **¶** Paul⁹. **¶** Cum deus sit sup̄ oīa
ea que de deo dicuntur. non sunt intelligenda s̄m modum
infimarū creaturāz que sūt corp⁹. s̄ s̄m similitudinē supnarū crea-
turāz que sūt intellectuales substantie. In quib⁹ etiā similitu-
do accepta deficiat a representacōne p̄fecta dīnoz. vñ ysaie. xl. ca-
pitulo. Cui ergo similem fecisti deū etc. Non est ergo accipien-
da p̄cessio ac generacō in dōnis s̄m q̄ est in corporalib⁹ ul' per
motū locale uel p̄ actionē alicui⁹ cause i exteriorē effectū ut
calor a calefaciente i calefactū s̄ s̄m emanacōez intelligibilē
utpote vbi intelligibilis a dicente. q̄ quidē verbū manet in
ipso. Et sic fides catholica ponit p̄cessionē seu generacionem
in diuinis. non autē s̄m p̄cessionē seu generacōz corporeā que
nullo modo deo competit.

¶ Capitulum octauū In quo p̄mo ostendit q̄ primo in hīs
p̄cedendū est ut p̄ scrutiniū scripturāz cognoscant⁹ an in dōnis
sit generacō. et deinde an hec veritas i sacra scriptura repta

possit p rōes impugnari humanas quod quidē scrutiniū cū magna diligēcia et deuocione agendum est.

Paulus.

Et attende *O* Saule q̄ sicut tibi dixerā hic agim⁹ de scrutiniō scrip̄arū circa ea que ī eisde tradunt que de deo credenda sūt ul' ab eo remouēda. vñ p̄mo circa hoc insisten dū est ut. s. cognoscam⁹ an p̄ vez et p̄ sanū intellectū sacrarū scrip̄arū in dñis sit p̄ritas et filiatio. Et s̄sequentē p̄cedim⁹ ad rōes quib⁹ veritas repta sacris scripturis videt̄ impugnari. Et iste ordo tenēd⁹ est int̄ me ⁊ te ī hoc tractatu et specialit̄ in hoc misterio. *Saulus.* *Placet m̄ q̄ iste ordo teneat̄.* Et sic oportet q̄ p̄mo oñdas michi. vñ habes ex scrip̄is sacris q̄ in dñis sit p̄ritas et filiatio qd non credo posse in eisde ostendi. Et deinde p̄cedim⁹ ad rōes quas indubit ant̄ credo hanc tuā assercionē impugnare. *Paulus.*

Ad iquirendū hoc misteriu p̄ testimoia scrip̄arū oportet sacras auctes que de hoc loquunt̄ cum magna diligēcia et deuocione scrutari pp̄e duo. p̄mū quia talia misteria in scripturis sacris nō sup̄ficerent tradunt̄ s; in eisde quasi absconditi thesauri latent. vñ de talib⁹ p̄i. ij. legiē. Si quesieris eā tanq̄ pecuniā et quasi thesauros effoderis eā tunc intelliges ⁊c. 2⁹ quia hoc misteriu summū gradū tenet inter alia que ī scrip̄is sacris de deo loquentib⁹ tradunt̄. Agit̄ enī hic de deo non p̄ respectū ad creatas seu suos effec⁹ ab extra s; de pp̄e: tatib⁹ dñis in se cōsideratis seu relatis ad iuicē. Et iō si in hoc contigerit aliquis error. quod absit in scrutiniō p̄clōsior esset q̄ in alijs. cū hoc p̄ncipalit̄ dirigat ad cognicōz dei et xp̄i sui. In qua cognicōe vita eterna s̄sistit ut in p̄logo seu exordio hui⁹ tractat⁹ tactū fuit. *Saulus.* *Concedo tibi q̄ in hoc scrutiniō de quo agim⁹ p̄cedendū sit eo modo quo tu dicis. vñ allega auctes quas habes ut attente et diligenter scrutemur eas.*

Capitulū nonū In quo oñdiē q̄ in diuinis est filius genit⁹ et pater genans. et hoc p̄ auctes psalmiste dicētis. dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te nō obstan tibi iudaicis cauillationib⁹. *Paulus.*

Occurrit m̄ p̄mo auctas psalmiste in. ij. psalmo psalterij in quo loquit̄ de deo ⁊ xp̄o suo cum dicit asiterūt reges t̄re aduers⁹ dñm ⁊ aduersus xp̄m eius. *Infra*

in persona xpi supdicti dicit. dñs dixit ad me filius meus
es tu ego hodie genui te. que verba si diligenter scrutantur non
pnt verificari nisi de filio dei que naturaliter et eternaliter genuit.
Et sic huiusmodi auctoris testimonio concedendum est quod in diuinis est
filius et per omnes pater. **Silr** et genans et genitus. que tñ intelligi
gēda sūt sine aliquo pñdicio deitatis. **Saul.** Quod
etiā asseris pñdictā auctem nō posse verificari nisi de filio dei
que eternaliter deus genuit est manifeste falsū. Nam hec auctas
sūm quosdā plane exponit de dauid qui fuit filius dñi ut habet
ij. **Re.** xvij. Aduersus que reges et pñapes philisteorū fre-
muerūt et insurrexerūt ut habet. ij. **Re.** In multis locis de
quo. s. dauid verificari possz fuisse filiū dei inquantū iustus et
scēus. Non enī solū angeli dicunt filij dei ut **Job** pmo s; et
iusti et notabiles viri. Juxta id psalmiste filij excelsi omnes
vos. et etiā oīs isrl cōiter vocat filij dei. legit enī exodi capi-
tulo deū dixisse de isrl pharaoni. Mitte filiū meū ut huius-
at m. Scdm alios nō exponit de messia venio qui purus hō
fore credit sūm nos. qui tñ filij dei posset dici modo supdicto
sine hoc quod de ipso neq; de dauid verificet genari eternaliter seu
naturaliter a deo. **Paul.** **Expositores** tui qui pñdictam
auctem de aliquo puro hōie exposuerūt nō diligenter scrutati
sūt verba in pñdicta aucte pñta s; superficialiter tñ. Pro cuius
declaracōe attende debes quod in scripturis sacris aliqui dicunt
filij eorū a quibus non sūt geniti naturaliter ut pphetarū filij. iij.
Re. xxx. capitulo. Quidā etiā dicunt genari ab aliquo cuius
non sūt filij sic dicit **Job** xxxvij. quis genuit stillā rois et
etiā apud omīs cōiter loquentes ipi vermes vel pili dicunt
ab aīalibus genari quorū tñ nec sunt neq; dicunt eorū filij. vñ
illi tñ filij sūt et geniti dicunt illi. de cuius sba sūm filitudinē
filiacōis pducti sūt. ut cum gen. v. de Seth et de alijs succedē-
tibus dicit quod genuerunt filios et filias. Et id in scriptis ubi
filiacō cū generacōe coniungit semp talis filiacō intelligit na-
turalis que tñ illa est que pcedit de sba pñs. Quia pp̃t an-
geli licet a deo pcedāt p creatōz. et ei p ceteris creatis assilantur.
p hoc quod sūt substantiæ intellectuales. et q̃plima alia bo-
na dñia pñcipant. in tñ quod dicunt filij dei. non tñ dicuntur
geniti a deo eo quod nō pcedūt ex sba dei sic filij qui p generacōz
a pñe pcedūt. Idē dicendū est de iustis et sanctis in cōi. vñ si
scrutat fueris totā sacram scriptam nunq; repies quod de aliq

angelo nec sancto quocūq; dicat q̄ sit filius dei ⁊ ab ip̄o deo
genitus. ⁊ tñ in p̄dicta auēte legiū filius me⁹ es tu ego hodie
genui te. **Ex** quo patet q̄ ex p̄dicta auēte habem⁹ manifeste
intentū. s. q̄ ille de quo psalmista ibi dē loquit̄ est fili⁹ dei ab
ip̄o deo genitus quod necessariū est intelligē de generatione
natāli ut dictū est. **Et** sic necesse ē cōcedē q̄ i diuinis est p̄
generans filiū. et filius genit⁹ a p̄re. que quidē genitio i deo
nō posset poni nisi eterna. nichil enī est in deo quod non sit
eternū. **Paul⁹.** **O**ppositū in sacris eloquijs reperies
eorū que tu dicis. **Nam** de p̄plo isrl̄itico legiū q̄ est filius dei
nō solū in singulari ut in auēte p̄ te allegata exodi. iij. di-
mitte filiū meū ut seruiat michi sed etiā i pl̄ali ut deutro.
xij. filij estis dñi dei nr̄i. **De** illo etiā p̄lo legiū q̄ est genit⁹
a deo ut cum dicit̄ deutro. xxxij. capitulo. **Deum** qui te ge-
nuit dereliquisti. **Ex** quibus ⁊ filijs manifeste habē q̄ etiā
de puris creatis scriptura consuevit dicē q̄ sūt filij dei. i. ab
ip̄o deo geniti quod manifeste contradicit tue assertioni.

Paul⁹. **A**d huc deficiis in scrutatio veri ⁊ p̄p̄rii sensus
p̄dictorū verborū. **Circa** quod attēdē debes q̄ licz in sacra scrip-
tura pluries reperit̄ q̄ deus vocat aliquos in pl̄ali filios ut
cum dicit̄ de angelis q̄ sūt filij dei ut in psalmo. afferte dño
filij dei et in alijs locis. **Silr** et de p̄lo suo cultui deputato in
cōi dicit̄ filius me⁹ est isrl̄. vel filij dei estis et hui⁹i. **Nūq̄**
tamē repies in scrip̄is in singulari q̄ aliquis vocet̄ fili⁹ dei
nisi in hoc loco et in alijs sibi cōr̄identib⁹ in quibus de filia-
ciōe dei coeterni patri agit̄. **Ra**ciō aut̄ hui⁹ dñe est. quia vo-
cando aliquā purā creatam in singulari dei filiū posset con-
tingere error ne forte quis existimet talē p̄sonam esse filium
dei s̄m genitōz que est de s̄ba p̄ris quod non ouenit n̄ soli
dei filio patri coeterno. vnde de nullo sanctorū p̄riarchaz ul̄
p̄phetaz in eorū vita uel etiā post mortē legiū q̄ sit seu fue-
rit filius dei. **De** moyse enī qui tante excellēcie fuit ut dice-
retur de eo post mortē non surrexit ultra p̄pheta i isrl̄ sicut
moyse deutro. ultimo. **Cum** tñ deus ip̄s⁹ moȳsi excellēciā
narrasset nūi. xij. de eo dicit̄ seruus meus moyse in domo
mea fidelissim⁹ est. **Et** sic de dauid ut in pluribus locis sacre
scripture et de alijs sanctis qui serui dei ab ip̄so deo dicuntur
qñq; in singulari qñq; in pl̄ali. **Nūq̄** tam aliquis eorum
in singulari fili⁹ dei noīatur. **Idem** etiā de angelis ut dictū

est. In hoc aut loco psalmi supradicti in singulari dicitur. filius
meus es tu. Et sup hoc etiam addit. hodie genui te. In quo
expressus modus filiationis qui est per veram generacionem. Et ideo
auctores tue que in plurali vocant israel genitum a deo vel filios
dei nichil contra intentum meum faciunt. **Saul.** **Contra**
te reprobo illud secundum. **Re. vii.** Vbi legitur ego ero illi in patrem
et ipse erit mihi in filium quod contra ad litteram intelligitur de Saloe.
Et sic habetur manifeste quod de aliqua pura creatura in singulari
verificetur secundum testimonium scripturarum quod sit filius dei quod est
manifeste contra te. **Paul.** **Verum** est quod ista auctoritas
per te allegata intelligitur ad litteram de Salomone et ideo non dicitur
ipse erit meus filius et ego eius pater sed dicitur erit mihi in filium
et ego ei in patrem. quod manifeste denotat filiationem adoptionis.
Adoptio enim est acceptio extranee persone in filium quod non con-
uenit filiationi naturali in qua filius est de substantia patris. unde tua
auctoritas bene intellecta potius facit pro me. **Saul.** **De**
dauid legitur in psalmo. Ipe vocabitur me pater meus es tu. **Contra**
Ex quo sequitur quod de dauid dicitur quod sit filius dei in singulari.
ex quo deus in singulari dicitur eius pater. **Paulus.**
Auctoritas illa licet de dauid figurative possit exponi proprie tamen
et verius intelligitur de christo a dauid descendente qui est verus filius
dei secundum eternam generacionem. unde de ipso dicitur in eodem psalmo. tro-
nus eius sicut sol in conspectu meo et sicut luna perfecta. **Contra**
que non possunt vere de dauid intelligi sed intelliguntur vere de christo
de quo legitur verbum supradictum. scilicet dominus dixit ad me filius meus
es tu. unde idem est iudicium de utroque. **Saul.** **Hec** gene-
ratio quam tu conaris in dominis ponere oportet quod sit eterna. non
autem temporalis et hoc etiam super asseruisti. Generatio autem conten-
ta in predicta auctoritate demonstrat esse temporalem. dicit enim ego hodie
genui te. Cum igitur huiusmodi genui significat preteritum tempus. huiusmodi hodie
significat presens tempus. oportet igitur quod generatio illa de qua lo-
quitur psalmista intelligatur fuisse preterita si referatur ad significa-
cionem verbi. vel presens si referatur ad significacionem aduerbii et
utrumque est temporale ut est manifestum et per consequens ex predicta
auctoritate non habes intentum tuum. **Paul.** **Considerare**
debes quod cum de dominis agimus non possumus loqui ita proprie sicut
in seipso existunt. sed oportet nos loqui more humano prout
doctores tui in multis locis hoc dicunt. unde in proposito quam cognicio
nostra subiaceret tempori. Ideo cum de deo loquimur oportet nos

loqui cum verbis et aduerbijs cum tpe significantibz inuendo
tamen quantū est possibile q̄ diuina non subiacent tempori
s; sūt supra tempus quod etiā psalmista i hoc loco notabilē
insinuat. posuit enī verbū p̄teritū t̄pis. et hoc cum dicit ge-
nui. ad denotandū q̄ generatio filij in d̄nis intelligenda est
esse p̄fecta. hoc enī verbū genui est p̄teritū p̄fectū temporis sed
ut i sinuaret q̄ generatio illa p̄fecta non transit in p̄teritū
ideo apposuit aduerbiū p̄ntis t̄pis. In eternitate enī nichil
transit in p̄teritū nec expectat̄ futūz sed totū est ut presens
Ideo ad designandū generacionē eternam quantū fragilitas
n̄re cognicōis et locucionis p̄mittit ouenient fuit hic appo-
situm aduerbiū p̄ntis t̄pis verbo p̄teritū p̄fecti. Et sic si
bene consideras quod tu obias i hoc loco. magis facit p̄ me.

¶ Capitulū decimū In quo ostendit̄ q̄ generatio in diuinis
credenda est et̄na ex aucte psalmiste dicentis de filio dei. Erit
nomen eius in secula et ante solem ym̄o nomen ei⁹ non ob-
stantibus hebreorum cauillationibus.

Ad designandā eternitatem generacōis seu filiācōis
quā tu conaris ponere in diuinis p̄p̄i⁹ insinuetur
per aliquas dictiones designantes q̄ hec generatio est
ante tempus seu supra tempus quā per verba uel aduerbia
cum tempore significandā. vñ responsio tua supradicta in
hoc loco manifeste non sufficit. **¶** Paulus. **¶** Est alia
auctas psalmiste in qua filiācō in diuinis ostendit̄ esse ante
omne tempus sicut tu petis. vnde in psalmo qui incipit de⁹
iudiciū tuum regi da vbi manifeste agit̄ de filio dei de eodem
filio dicit̄. Sit nomen ei⁹ benedictū in secula et ante solē per-
manet nomē eius. Ex quo patet q̄ filius dei fuit ante temp⁹
luminaria enī celestia quorū p̄cipuū est sol facta fuerūt in
signa tempoz diez et annoz ut habet̄ gen̄ p̄mo. Et iō ad de-
signandū q̄ generatio filij dei est supra tempoz dimensuracōz
p̄p̄ie dixit psalmista ante solem est nomē eius. q. d. absqz
tempoz cōmensuracōne. **¶** Saulus. **¶** Ad hoc q̄ auctas
quam nunc allegas aliquid faciat pro te oportet te p̄us pro-
bare q̄ psalm⁹ iste intelligat̄ de filio dei in diuinis cui⁹ oppo-
situm est manifestū. Exponit̄ enim cōiter iste psalm⁹ apud
expositores n̄ros de Salomone qui fuit in toto israhel p̄m⁹

rex et filius regis simul. **S**aul enī qui pmo regnauit in isrl
licet fuerit rex non tamen fuit filius regis. **S**ilr nec dauid.
alii vero reges qui post Salomonē fuerūt nunq̃ regnauerūt
in toto pplō israhel ut patet ex cursu libri **R**egū. Et iō cum
in pmo versu hui⁹ psalmi dicē. **D**e⁹ iudiciū tuum regi da.
et iusticiam tuam filio regis. hoc pprie de Salomone habz in
telligi rōne predicta. **C**onfirmat etiam hec expositio ex duo
bus. pmo quia de Salomone legē. iij. **R**e. iij. capitulo. q̃
deo dicent sibi. **P**ostula quid vis ut dem tibi Salomon re
spondit. dabis ergo suo tuo cor doctile ut possit iudicare po
pulu tuum tē. quod p̃sidentis dauid in spū fecit hunc psal
mū pro Salomone filio suo in quo pphetice pro eo erat illud
quod deus datur⁹ erat sibi. s. iusticiam et iudiciū adiudican
dum pplm. Et iō in scdo versu dicē. **I**udicabit pplm tuū
in iusticia et paupes tuos i iudicio. quod pprie correspondet
sup̃dictis. **S**cdo quia i titulo hui⁹ psalmi nichil pponit nisi
hec dictio Salomon uel p Salomone put in translacōe tui
Veronimi ponit quod mani feste demonstrat istū psalmū cō
positū fuisse p Salomōe. Et tituli psalmoy cōiter designāt
materiā de qua p̃ncipaliē tractat i ip̃is psalmis ut patet
discurrenti titulos psalmoy et materias de quibus tractāt.
Paul⁹. **E**xpositores tui qui hunc psalmū de Salomo
ne exponūt manifeste deuiant a veritate lre. sicut in q̃zpluri
mis alijs locis sacre scripture facē consueuerūt. p̃sertim vbi
aliq̃d testimoniū catholice veritatis insurgit sicut i hoc psal
mo. falsitas aut expositōis tuoy in hoc loco satis patz. tū
quia in multis passib⁹ hui⁹ psalmi testatur lra q̃ ille rex et
filius regis de quo agit et bona que ad ip̃m p̃tinent sūt ante
quodlibet tempus quod solū p̃tinet ad eterna seu p̃petua. di
ctur enī ibi p̃manebit cum sole et ante lunam in generacōe
et generacōz. **C**onstat autem ut dictum est q̃ talia sūt sup̃ra
tempus ul' ante temp⁹. **S**ilr de bonis que p ip̃m regē et filiū
regis debebant oriri. dicē ozieē in diebus eius iusticia et ha
bundācia pacis donec auferat luna quod sig̃ficat p̃petuitatē
duracōis pacis saltem apte post p ip̃m filium regis orunde
Constat aut q̃ nichil istoy competit Salomoni cui⁹ perma
nēcia uel habundācia pacis nullo modo fuit ante lunam
nec post eius ortum fuit p̃petua s; statim post mortē suā pax
in regno suo cessauit ut habetur. iij. **R**e. cum ex ipsius filiū

regis dñio de quo mlt'a dicit que nullo modo salomoni com-
petunt ut cum dicit. adorabunt eum omnes reges omnes gen-
tes seruiet ei quod nullo modo competit Salomoni qui non
fuit monarcha ut patet in eius historia. Ad hoc autē quod
intelligas de titulo huius psalmi considerare debes qd hoc no-
men Salomon interpretat pacificus. et p hoc nomen sepe in
scripturis intelligit etiam ad lram ipse deus qui pprie est rex
pax. vñ doctores tui expsse dicunt qd vbiqz dicit Salo-
mon in cantico canticorū semp intelligendū est summ⁹ rex pa-
cis qui est ipse de⁹. Et id put Rabinoy dicit in suo deuto.
sicut ille qui delet nomē dei tetragramaton in quocūqz loco
sacre scripture contentū est reus pene ppter reuerenciā dñi
nomis. pari rōne qui delet nomē Salomonis in predictis lo-
cis reus est pene tanqz delens nomen diuinū. hec ille. Et ideo
in hoc loco titulus hui⁹ psalmi in quo dicit Salomon seu p
salomone intelligendū est de ipso deo quod consonat verita-
ti mee exposiciōis. **Saulus.** Et si plura contenta in
hoc psalmo non possunt competē Salomoni rōnib⁹ p te di-
ctis. pnt tamē bene adaptari messie p nos expectato per quē
expectam⁹ habundanciā pacis ppetuam et qd illū omēs reges
adorabunt et ei omnes gentes seruient pnt multa prophete
testant. verificatur etiam titulus psalmi de illo. s. Salomon
qui interpretat pacificus. De ipso enim ppheta ysaias ait qd
est pnceps pacis. Et fm istam exposiciōē psalm⁹ iste nō agit
de filio dei i dñis put tu vis sed de filio dei puro hoīe qui ex-
cellenci⁹ erit cetis filiis dei ut supra fuit etiam p te deductū.
Paul⁹. Preambula tua in hoc loco verissima sūt. s.
qd psalmus iste de uero messia loquitur. cui omnia et singu-
la in hoc psalmo contenta pprie adaptant. Sed quod postea
vis inferre qd iste psalm⁹ non agit de filio dei in diuinis sed
de filio dii puro homīe manifeste erras. Nam sicut alias tibi
dixeram verus messias promissus in pphetis non est purus
homo s; homo deus put in distinctione imediata te sequēti deo
duce largius ostendē. que quidē veritas in hoc psalmo satis
ostendit. **Saulus.** Ostende michi quō in hoc psalmo
ostendit qd messias ille promiss⁹ non sit purus homo sed sit
filius dei in diuinis. **Paul⁹.** Ad hoc qd filius regis de
quo in hoc psalmo agitur sit filius dei eternus in diuinis ob-
missis quibusdam alijs in hoc psalmo contentis que in hoc

psalmo faciunt. vnū verbum tantū tibi allego cuius verbi
veram significacōz si recte fueris scrutatus hoc plane repies
Saulus. **A**ssigna michi illud verbum cum clara et
vera expōsitiōe. **P**aulus. **I**n hoc psalmo de filio re
gis supradicto dicitur versus finem. **E**rit nomen tuū in sc̄lm
et ante solem ymmon nomē eius. quia vbi translatiō nostra
habet p̄manet **I**n hebreo ut nosti habet ymmon quod quidem
verbum non habet sile in toto veteri testamento i forma vbi.
et expōsitores tui qui mē ceteros potiores fuerunt in grama
tica hebraice locucōis dixerunt q̄ ymmon est verbum deriuatū
ā hac diccōne ymi. quequidēz diccō significat filiū. et nullā
aliā habet significacōnē i sacra scriptura et sic ymmon signi
ficat aliquid uel aliquā rem filiatam. et sic est sensus q̄ ante
solem. i. ante tempus nomen hui⁹ regis qui est filius regis
est filiatū hoc est filiacōne deriuatū. **E**t sic vides manifeste q̄
filiacō de qua hic loquit̄ psalmista est eterna q̄a ante temp⁹
Saulus. **V**erū est q̄ vbi in translatiōe tua dicit̄ per
manet in hebraica veritate dicit̄ ymmon. s; hec diccō ymmon
quia non habet similit̄ in nostris libris canonicis. vñ posset
sc̄ri eius vera significacō. **I**darco multi ex nostris dicūt q̄
ymmon est nomen p̄p̄riū quo noīe messias debz vocari tanq̄z
nomīe p̄p̄rio. hoc autē quod tu asseris q̄ ymmon est verbum de
riuatū a filiacōne non me recole vidisse p̄ aliquos doctores
nostros. vñ tu qui hec allegas debes probare ea que tu dicis.
Paulus. **V**erū est q̄ quidā de doctoribz tuis dicunt
q̄ messias vocabit̄ ymmon ut habet̄ in glo. beresich **R**abba
sup̄ illud gen. xvi. **E**t vocabit nomen eius ismabel vbi p̄e
dicta glo. dicit q̄ aliqui fuerūt vocatī noībus p̄p̄rijs anteq̄z
nascereēt sicut ismabel ⁊ ysaac. ⁊ alij inter quos numerat
messiam cui⁹ nomen fuit vocatū anteq̄z nascereēt. ad quod
probandū inducunt illud ante solem ymmon nomen eius.
Et ibidē querit̄ quare messias vocabit̄ hoc nomine ymmon.
Ad quod respondeēt ibi q̄ futur⁹ est ut ip̄e filiet ul' nasci fa
ciat dormientes de humo uel de puluē terre hec in glo. p̄dicta.
ex qua glosa doctoz tuoz habes manifeste q̄ tuoz. quozum
vnū est q̄ psalm⁹ iste loquit̄ ad literā de messia. **S**c̄dm est q̄
hoc nomen ymmon est nomen messie. **T**ercū q̄ hoc nomen
competit ei eo q̄ filiet ul' nasci faciat dormientes de humo ul'
de puluere terre quod p̄manet ad resurrectionē futuram que

non nisi a deo expectanda est. **Alij** uero doctores tui magis
moderni exponunt hanc dictionem ymion putant pertinere ad pro-
positum meum. nam ille **Rabbi** abraham aben hazra qui totam
bibliam exposuit declarando significata et deriuaciones dictio-
num in explicacione huius psalmi super hunc versum sic dicit. hec
dictio ymion est verbum passiuum quod deriuatur ab hoc nomine
imi quod proprie significat filium hec ille. **Item** **Rabbi** dauid
quibz qui fecit librum illum qui dicitur sarasin in quo dictiones
hebraicas et earum significata et deriuaciones ordine alphabetico
exposuit exponendo hanc dictionem **Nim** sic dicit. **Nim** signi-
ficat idem quod hec dictio ben que proprie significat filium et pro-
ticipium deriuatum ab eo est ymion ut dicitur in psalmo. ante
solem ymion nomen eius. i. filia tus. hec ille. **Et** sic habes a
doctoribus tuis quod tibi in hoc proposueram. **Saulus.**
In his allegacionibus tuis presupponis unum quod non probas
scilicet quod hoc quod dicitur ante solem intelligitur ante omne tempus
et per consequens eternum seu eternaliter quod non videtur necessa-
rium. **Sol** enim creatus fuit in quarta die et sic creationem
solis precesserunt tres dies in exordio mundi et per consequens
possibile est quod aliquid esset formatum in illis tribus diebus
primis et sic illud esset ante solem non autem ante omne tempus.
Paulus. **Lumina** fuerunt creata ut essent in signum
et tempora et dies et annos generis primo. **Inter** que sol et luna
fuerunt precepta ut habetur ibidem. **Ex** quibus duobus luminari-
bus sol est principalius per cuius motum dies et anni et alie temporum
differentie commensurantur. **Et** ideo in scripturis sacris ubi
de duracione alicuius rei temporalis agitur de sole fit mentio tan-
quam de primo et precepto signo temporis. **Et** ideo sepe in ecclesia-
stias inuenitur talis modus loquendi ut cum dicitur ecclesiastico primo
quid amplius habet homo de vniuerso labore suo quo laborat
sub sole quod intelligitur de vniuersa mundi duracione repleti
Similiter ibidem cum dicitur vidi cuncta que fiunt sub sole
et ecce vniuersa vanitas et sic de multis alijs ibidem contentis.
Et ideo doctores tui qui asseruerunt quod aliqua fuerunt ante crea-
tionem totius mundi ut habetur in glossa que dicitur medras cyllum
super illud verbum parata sedes tua extitit quorum unum asse-
runt esse nomen messie hoc probant ex isto verbo scilicet ante so-
lem ymion est nomen eius. **In** quo manifeste presupponunt
quod dicendo ante solem intelligitur ante creationem mundi et

per ſequens ante omne tempus. unde in hoc psalmo. vtitur
psalmista isto modo loquendi ad designandū eternitatez istius
regis et filij regis de quo agit et hoc a pte ante ut cum dicit
ante solem ymion nomen eius et añ lunam in generacōe ⁊
generacōez. et a pte post ut cum dicit. Et habūdancia pacis
donec auferat luna. Et a pte media inter vtrūqz ut cum di
atur permanebit cum sole. Et hoc ad designandū q eterni
tas assistit omni tempoz differēcie. Et sic ex predicta auēte
psalmiste habes q in diuinis est filius eternus ⁊ per ſequēs
coeternus patri. In alijs etiā locis testatur sacra scriptura
q deus qui creauit seu formauit vniuersa habet filium quod
est conforme supradictis.

¶ Capitulu vndeamū In quo ostendit q deus qui creauit
seu formauit vniuersa habet filium ex auctoritate .pū. xxx.
capitlo. Vbi dicit quod est nomen eius et quod nomē filij
eius si nosti non obstantibus cauillationibus hebreorum.

¶ Saulus. ¶

Ollega michi auctoritate hoc dicentē q deus qui crea
uit seu formauit vniuersa habet filiū. ¶ Paulus. ¶
.pū. xxx. vbi de quodam dicitur. Et noui sanctoz
sciēciam sequit statim. Quis ascendit in celum atqz descen
dit. quis continuit spiritū in manibus suis. quis colligauit
aquas quasi in vestimento. qui suscitauit omīs terminos tēre
quod nomen est eius ⁊ quod nomē filij eius si nosti. Ex ista
enim auctoritate habes q deus habet filium de nullo enim nō
de deo verificantē illa que in illa auēte pōdicunt. ¶ Saul. ¶
✓ Ex ista auctoritate non habes intentum tota enī exponi
tur a doctoribus nostris de moyse. ¶ Moyse enim ascendit ī
celum sydereū ad deum. ⁊ inde descendit ad populū ut habet
exo. xix. vbi dicit moyse autem ascendit ad deum. ¶ Moy
ses cineres ardentes de camino accepit ī manibus eius. exo.
xix. ¶ Meritum etiā istius moyfi fecit ut aque maris rubri
essent filijs israhel quasi p muro a dextris et a sinistris exo.
xiiij. et sic colligauit aquas qsi in vestimento. ¶ Moyse autē
in erectione tabernaculi immisit terrorem in oībus finibus
terre pmissionis. vñ deutro. ij. dicit. Hodie mapiam mittē
terrorem et formidmē tuam in pplis tē. Et quia nullus ali
pheta fuit similis moyfi ī predictis. Ideo dicit qd est nomē
eius. q. d. Si dicat q alius a moyse fecit ista dicat ei. quod

est nomen eius. quasi dicat. **S**i quis fuit ille. et quod est no-
men filij eius. i. que generacio remansit ab eo ex qua possit
haberi noticia aliqua de ipso. quod cum non remanet sequit
q non fuit alius ppheta sibi in predictis similis. unde ex hac
auctoritate nichil aliud habes nisi q non fuit alius ppheta
similis moyse in supradictis. **N**on eni predicta auctoritas
loquitur de deo s; de moyse ut dictum est. **P**aul⁹. **S**i
bene consideras predicta auctas de deo loquitur non de moy-
se. **D**e moyse eni nuq; legi⁹ q ad celu ascendiss; cu eni dicit
moyses ascendit ad deum exo. xix. ibide oñdicit q sua ascen-
sio erat usq; ad monte synay ubi gloria dei representabat
per ostensionē suoz miraculoz et non ultra vñ statim ibi-
dem subdit. vocavit eum domin⁹ de monte. **S**ilr cum moy-
ses descendit de deo ad populu non intelligit nisi de monte
ubi deus erat modo predicto ut satis plane patet intuenti
predictu capitulu. **S**imiliter cum dicitur quis continuit spi-
ritum i manibus eius. non potest intelligi de acceptōe anez
in camino de quo agitur exo. ix. pñt tu dicas. tum quia ane-
res non sunt spirit⁹. tum quia etiam aaron accepit aneres
sicut et moyses ut ibidem habet. et sic non posset de moyse
singulariter dici quis continuit spiritū. **S**ilr quod dicit quis
colligavit aquas quasi in vestimento non potest intelligi de
moyse in mari rubro. tum quia illud miraculu soli deo at-
tribuitur. vñ exo. xv. dicitur de hoc. **S**piritu oris tui congre-
gate sunt aque. tum quia aque in mari rubro non steterunt
quasi colligate sed cum essent fluentes prout habent ex na-
tura sua. virtute tamen divina steterunt. **E**t ideo dicit ibi.
stetit vnda fluens. **S**imiliter cum dicit ibi. **Q**uis suscitavit
omnes terminos terre. non poss; intelligi de erectione taber-
naculi per moysen facta. **I**n illa enim erectione non fuerunt
suscitati omnes termini terre ut patz de se. **Q**uod autē dicit
q in erectione tabernaculi per moysen facta immisit terrore
omnibus finibus terre pmissionis est manifeste falsu. **T**a-
bernaculu enim fuit erectum in pma die primi mensis scdi
ani ab exitu de egipto ut habetur exo. xl. deus autē incepit
mittere terrore et formidine in populis propter populu isra-
heliticu quod fuit xxxviij. anno a predicto exitu ut patet
intuenti scdm capitulum dentro. quod tu allegas. unde in
erectione tabernaculi que ante p magnum tempus fuit facta

ut dictum est. nichil legitur de immisione terroris seu for-
midine nec de aliquo alio miraculo quod ibi fuisset factum.
vñ predicta auctas non potest de moyse nec de aliquo alio
nisi solum de deo cui oia illa proprie adaptantur verificari. et
sic de illo tantum intelligi debet illud quod sequitur. s. quod
est nomen eius. et quod nomen filij eius si nosti ut iam tibi
proposueram. **Saul.** **Dic** ergo quomodo illa de deo ve-
rificari possunt que i predicta aucte continentur. presertim
illud primū ubi dicitur. quis ascendit in celum et descendit.
cum sit manifestū qd deo non competit ascendere nec descendere
sicut nec aliquo modo moveri. **Paul.** **Tu** scis qd
doctores tui frequentē dicunt qd scriptura loquitur de diuinis
more humano in quo verum dicunt et concordat cum veris
catholicis doctoribus. Nam sicut cognitio nostra accipitur
a sensibus sic et nostra locutio ex hijs consurgit. Sic enim
loquimur de rebus prout sunt in nostra cognitione. vnde ad
intelligendum aliquid de deo oportet nos uti locutionibz cor-
porais qz quis ipse deus sit sume simplex et incorporeus. dicitur
ergo deum ascendere i celum ut intelligat qd potentia diuina
supat potestates celorum. vnde deuto. penult. dicitur de deo qd
est ascensor celi in adiutoriuū populi sui. Similitē ut ostendat
qd prouidentia diuina attingit usqz ad infima et ea cognoscit
et iudicat dicitur gen. xi. descendit deus ut videt ciuitatem
et turrim tē. et sic de multis similibus. Et ideo ille doctor tuus
magnus **Rabimoyse** egipcius in suo libro de directōe per-
plexoz pte pma capitlo. ix. declarans ista verba. s. ascendere
et descendere dicit qd sūt equiuoca a consilio. et qd qñqz intelliguntur
de ascensu et descensu corporali que sine motu locali fieri non
possunt. qñqz vero de ascensu et descensu spūali qui sine motu
fieri possunt. put large in predicto capitlo tractat. Et ibidē
concludit quomodo de deo possūt verificari ista verba ascen-
dit et descendit vide ibi si vis. ad propositū autē cum dicitur
Quis ascendit in celum et descendit. **Intelligendū** est de deo
qui celos celorum ascendit transcendendo eorum potestates
et in terram descendit omnium inferiorum cognitionem habens et
omnia tam supiora qz inferiora disponēs. et sic nullo modo
est inconueniens talia attribuere deo ut de immensitate et i-
finitate sue sapientie et potencie aliquid saltem possimus in-
telligere. semper tam psumponendo veritatē de immobilitate

ſua. teſtat enim ſcriptura malachie. iij. capitulo. Ego dñs
et nō mutor. **S**aulus. **V**ellem ſare quomodo expo-
nis illam auctoritatē pū. continuando ea que in ea conti-
nent ad illud verbū quod allegas. ſ. quod eſt nomen eius ⁊
quod nomen filij ei⁹ quia ut ſupradicebas. et verum eſt **I**n-
telligentia verborū ex cauſis eſt ſumenda dicendi. Et ſic vi-
debit ſi expoſitio tua conſonat cum illo quod intendis ex au-
toritate iſta concludē. **P**aul⁹. **P**lacet michi ex-
ponere tibi hanc auctoritatē in cipiēdo a pmo verbo a quo
incipit in litera et cōtinuando uſqz in finem ubi tota ſenten-
tia hui⁹ auctoritatis finitur. Et licz hoc erit aliqua liter pro-
lixum. tamen toleranda eſt plixitas ut veritas magis elu-
ceſcat. Incipit enim hec auctoritas in libro puer. capitulo
ſupradicto ſic. verba congregantis filij vomentis viſio quā
locutus eſt cum quo eſt deus et qui deum ſecum morantē con-
fortatus ait ſtuliſſim⁹ virozum ⁊c. **A**d cui⁹ declaracionem
ſcendum qd Salomon in hoc loco intendit vilipendere ſcien-
dā humanā que per inquiſicionem humane rationis p-
cedit in reſpectu ad ſcendā diuinā que per ſacram ſcrip-
turam ſeu dē reuelacionem acquirit. Et quia ipe Salomon
veramqz ſcendā habuit. ſ. inſulā ut habet. iij. **R**e. iij.
Similit et ſcendā acquiſitam ut habet eccleſiaſtes pmo.
ubi dicit. Ego eccleſiaſtes fui rex iſrahel i iherl'm et ppoſui
in animo meo querere et inueſtigare ſapienter de omnibus
que ſunt ſub ſole. **I**deo in hoc loco vult oſtendē qd ſcendā ac-
quiſita per humanā inquiſicionē preapue de diuinis quaſi
abiecta eſt reſpectu ſcendē a deo inſuſe ſeu reuelate. vñ dicit
verba congregantis. i. ſalomonis qui congregauit ſcendā
per humanā inquiſicionem que eſt quedam congregatio eo
q paritiliter acquiritur. Et ſequit filij vomentis. i. **S**alo-
monis qui predictā ſcendā ſic congregatā tanqz abiectā
vomuit ſicut homines ſolent ſaſtidiōſa et inutilia vomere.
vnde eccleſiaſtes pmo ubi ſupra cum dixiſſet. Et ppoſui
in animo meo querere ⁊ inueſtigare ſapienter ⁊c. ſtatim ſub-
dit hanc occupacionē peſſimā dedit deus filiis hoīm ut oc-
cupentur in ea. **E**x quo habetur qd occupacōez quam habuit
in hui⁹ ſcendē acquiſicione reputabat peſſimā. et ſic me-
rito erat vomenda. Et ideo reſpectu hui⁹ dicitur filij vomen-
tis. **P**oſtqz igitur oſtendit abiectiōem ſcendē humanitus

per congregacionē acquisite specialiter quantū ad diuina. cō
sequenter subdit. que est illa sciēcia s̄m quam ipse loquē
de diuinis de quo dicit. visio quam locut⁹ est cum quo est de⁹
et qui a deo secum morante confortatus ait tē. q. d. **N**on lo
quor auctoritate congregate sciēcie quam iam enomui. s; lo
quor auctoritate diuine reuelaciōis. **I**deo dicit visio quā
locutus est cum quo est deus. **E**t quia ille bene loquē de diui
nis cum quo deus est non solum in intellectu sed etiam in
affectu. **I**deo postq; dixit cum quo est deus. s. i. intellectu s̄b
dit et qui a deo secum morante confortatus quod intelligē
de illo qui non solum s̄m intellectum sed etiam s̄m affectū
habet deum secum morantē per gradam s̄m quam homo cō
fortatur i bonis. **S**equitur i litera. **S**tultissimus sum viroz
et sapiēcia hominū non est mecum quod intelligitur de **S**a
lomone postq; enomuit sapiēciam mūdā. q. d. nichil rez
remanfit in me de sapiēcia illa quam a me eia modo pre
dicto. et ideo remansi q̄i seu tanq; stultissimus viroz tē
Et sequitur **E**t non didici sciēciā. hoc dicit quia **S**alomon
non habuit sciēciam acquisitam humanitus addiscēdo ab
alio. sed potius p se inuestigando ut habetur ex auctoritate
ecclesiastes supra dicta. quia tamen habuit per reuelacionem
de diuinis sciēciam aliorē et aliori modo habitā. **I**deo sub
dit. **E**t noui sciēciam sanctorum. **S**anctorū enim sciēcia de
diuinis perfectior est q; humana. pmo quia aliorē noticiā
de deo habet. **S**cdo quia habet eam aliori modo. s. per diuinā
reuelacionē. de pmo autem consequenter dicit sic. quis ascē
dit in celum et descendit. q. d. per sciēciam humanam non
cognoscatur quod deo possit dici q; ascendat uel descendat cū
solum de eo cognoscat q; sit immobilis. per reuelacionē diui
nam cognoscatur q; deus ascendit ad celum et descendit per
diuinam prouidentiam que se extendit non solum ad cogno
scendas et regendas res sūmas sed etiam ad cognoscendum
et regendum res infimas usq; ad minia. et ideo in multis
locis sacre scripture de deo dicit q; ascendit et descendit. **C**on
sequenter dicit. quis continuit sp̄ritum. i. ventum i mani
bus suis. plū enim per humanam sciēciā tantū de natura
libus loquentes imperfecte locuti sūt de ventozum flatu ut
patz in scdo methauroz ubi de causis ventoz agitur sed per
reuelacionem diuinam que in sacra scriptura tradit habet

q̄ deus retinet eos et facit eos flare s̄m voluntatis sue bene
placitū. **I**uxta illud psalmiste qui producit ventos de the-
sauris suis. Consequenter patet quia per sciendam phicam
s̄m quam eleuant aque tanq̄ minus graue q̄m terra debe-
ret eam vndiq̄ arcuare non cognoscatur qua ratione aliq̄
pars terre sit discoopta ideo dicit. quis colligauit aquas q̄i
in vestimento hoc enim fit virtute diuina solum ut habet gen.
p̄mo. **D**ixit deus congregentur aque t̄c. **E**t quia ex ista colli-
gatione seu congregacione aquarum secutum est q̄ termini
terre fuerunt ad habitacionem animalium supeminentes q̄z aque
Ideo subdit. quis suscitauit omnes terminos terre. q̄ d. hoc nō
potest cognosci per humanā inquisitionē nisi per reuelacionē
diuinā de qua dicitur gen p̄mo. **E**t appareat arida. **E**t quia
autor omnium predictorum est deus cuius noticiam phi non ha-
bent nisi ex creaturis que i infinitū distant a perfectōe diuina
Ideo dicit. quod est nomen eius. phi enim non possunt bene
nominare deum. vnde dicitur in libro de causis q̄ causa p̄ma
est super omne nomen quod nominat de ipsa. **E**t ideo dicit
quod est nomen eius idest o p̄he quomodo posses nominare
deum s̄m tuam sciendam per reuelacionem diuinā deus no-
minatur ut patet exo. iij. ubi moysi interroganti de nomine
diuino fuit responsum a deo. diuinū nomē. s. deo p̄prium est
.s. tetragramaton quod est incōdicabile creaturis prout etiā
doctores tui tenent. **E**t quia per reuelacionē diuinā non so-
lum cognoscitur nomen dei essēdale ut in capitulo allega-
to exo. Sed etiam distinctio patris et filij in diuinis que nullo
modo per humanā sapienciā cognosci possit. **I**deo subdit qd
nomē filij eius si nosti quasi diceret hoc nullo modo noscitur
per humanā sapienciā nisi solum per reuelacionē diuinā
Et quia diuina reuelantur per sacram scripturā a deo traditā
Ideo subdit. omnis sermo dei ignitus. i. sacra scriptura que
ex s̄mone dei habet est ita purificata ab oī falsitate. sic me-
talla que i igne p̄ficantur. vñ psalmista. eloq̄a dñi igne ex-
arata et sequit. **C**lipe⁹ ei⁹ est sperantib⁹ in se q̄a licet cont̄ veri-
tatē fidei m̄lte impugnacōes insurgant t̄a ex pte interiori et
hoc cū homines difficultant in credendo ea que supra rōez sūt
naturalem. q̄z ex parte exteriori. s. a rationibus hereticorum
et tyrannorum persecucionibus. tamen sperantibus in deum p̄
veram fidem caritate formatā deus est defensor. **I**deo dicitur

elipens ꝛc. Et sequitur. Ne addas quicquid verbis illius. scilicet de his que diuinis verbis contrariantur seu contradicunt ne arguas. inueniaris quod mendax quia quicquid contradicit diuinis auctoritatibus que ab ipsa summa veritate que deus est reuelantur mendosum est seu falsum usquehuc predicta auctoritas per quam sic expositam recte continuantur verba eius admuticem et intentum meum circa intellectum huius dicti quod est nomen eius et quod est nomen filii eius comprobatur.

¶ Capitulum duodecimum In quo ostenditur quod spiritus sanctus est alia persona in diuinis preter personam patris et filii ex auctoritate psalmiste dicentis verbo domini celi firmati sunt non obstantibus hebreorum cauillationibus

Habeo mentem tuam circa filiationem quam in diuinis asseris. sed adhuc video quod addis alium deum quem spiritum sanctum vocas. In quo manifeste transgredieris preceptum sapientis per te supra allegati. In quo dicit ne addas aliquid verbis illius ne inueniaris mendax. Constat enim per predictam auctoritatem per te allegatam prout tu eam exposuisti quod in diuinis est pater et filius et non alius deus. dicit enim quod est nomen eius et quod nomen filii eius. non enim dicit quod est nomen spiritus eius. Ex quo patet quod tu addendo aliam personam in diuinis quam dicis esse deum manifeste addis verbis eius et sic inueniris mendax. **¶** Paulus. In hoc quod dicitur ne addas quicquid verbis illius. Intelliguntur prohibita illa que diuinis verbis contrariantur seu contradicunt prout tibi dixi exponendo illud verbum. ne addas ꝛc. Non autem prohibentur illa que dominis verbis non contradicunt nec contrariantur. alias enim omnia alia essent prohibita que non essent contenta in predicta auctoritate quod est falsum quia in sacris scripturis multa continentur preter illa que in predicta auctoritate explicantur. unde in proposito quia in verbis supradictis non excluditur quoniam sit in dominis alia persona preter personam patris et personam filii que ibi exprimitur. Et quia perscrutinium scripturarum non solum necessarium est concedere in dominis esse patrem et filium sed etiam spiritum sanctum. Idcirco hoc asserendo non est addere quicquid verbis dominis eis contrariando uel contradicendo sed potius est confiteri eas

que in sacris eloquijs tradunt. **S**aulus. **A**llega
michi aliquam auctem si habes per quam necessariū sit conce
dere q̄ in diuinis est spiritus alius a patre et filio prout tu
asseris. **P**aulus. **Q**uod in diuinis sit spūs sanctus qui
est deus alia persona a persona patris et filij satis habetur ex
aucte psalmiste p̄ me sup̄ allegata. In qua dicitur verbo dñi
celi firmati sunt et spiritu oris eius omnis virtus eorū seu
omnis exercitus eorū. **C**onstat autē q̄ psalmista loquit̄ in hoc
loco de creacōe mūdi que fuit a solo deo facta nullo interue
niente adiutorio seu ministro extrinseco hoc enim est vnum
de fundamentis fidei non solum apud nos sed etiam apud
tuos. tuus enim magister **R**abimoyse egypcius i suo deu
tronomio in titulo primo p̄mi libri capitulo p̄mo dicit hoc
esse p̄mum fundamentū omnīū fādametoz̄ mosaice legis
Et hoc est cōe apud tuos ubicūq̄ de hac materia loquuntur
s. q̄ deus solus celum creauit et terram et omnia que in eis
sunt nullo exteriori adiutorio coop̄ante. s. alicui⁹ creature.
vnde et talmudici tui dicūt q̄ deus non creauit angelos in
prima die. ne forte crederet̄ q̄ angeli fuissent coop̄atores seu
coadiutores in creacōe mundi. s. psalmista in p̄dicta aucto
ritate testat̄ quod verbo dei celi facti sunt. vbi enī translatō
tua dicit firmati sunt. In hebraica litera dicitur facti sunt.
Et sic sequitur q̄ deus per verbū suū celos fecit. **S**imilit̄ et
testat̄ q̄ deus per spiritū oris sui fecit seu creauit omnes vir
tutes seu exercitus celoz̄. **E**x quo sequit̄ q̄ deus per spiritū
suū hoc fecit. **C**um autē de rōne verbi est q̄ distinguat̄ a di
cente seu proferente. **S**imiliter et de rōne spiritus oris ei⁹ ut
distingua tur ab inspirante. sequitur q̄ spūs per quē virtu
tes celoz̄ facte fuerunt est deus alius ab inspirāte. **E**t sic in
hac auctoritate trinitas quam p̄dicamus exprimit̄ que est
vnus deus creator mundi i qua quidē trinitate spiritus est
tercius in ordine trium personaz̄. **E**t sic habes q̄ in asserendo
spū sanctum esse deū alium a patre et filio non fit aliqua
additio que contrariet̄ seu contradicat eloquijs dñis p̄mo
eis manifeste confor mat̄. **S**aulus. **T**uūis stricte in
telligis hoc dictum verbo domini. **S**ilr et spiritū oris eius.
Intelligis enī verbum filiter et spiritum ut aliquid existens
in deo et a deo realiter distinctū. cum tamen non sit necessa
rium sic ista intelligere. per verbum enim dei et spiritū eius.

que in hoc loco continent sufficit intelligere mandatum dei seu eius preceptum prout ipsemet psalmista in hoc eodem psalmo declarat dicens in hac propria materia. scilicet creatio mundi. Ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt. unde non aliud intelligendum est de hoc quod dicitur verbo domini celi firmati sunt nisi quod creature fuerunt facte per mandatum dei uel eius imperium seu voluntatem. **Paulus.** Circa hoc quod dicitur verbo domini quod secundum veritatem significat filium dei non est ad presens insistendum quia iam de hoc quod in diuinis sit filius supra est ostensum. Sed manifestum est in hoc quod dicitur et spiritu oris eius intelligitur aliquid intrinsecum deo et ab eo procedens quod non potest esse nisi deus et a deo procedens. sufficeret enim dicere. et spiritu oris eius omnis exercitus eorum ad denotandum quod de mandato dei facta fuerunt celi. et huiusmodi. Sed apponendo spiritum oris eius manifeste ostendit quod spiritus de quo loquitur est intrinsecus deo et a deo inspirante distinctus. Et sic intellexerunt Rabbini cui ista auctoritas. **Saulus.** Vbi queso inuenisti Rabbinos nostros sic exposuisse. **Paulus.**

Supra in capitulo. v. huius distinctionis allegavi tibi quamdam auctoritatem que in glossa magna super gen. que dicitur beresich Rabba capitulo. xlii. habetur. Vbi sic Rabi Symeon dicit. sic inspirauit seu sufflauit deus spiritum suum et creatus est mundus sicut in psalmo dicitur. Spiritu oris eius omnis virtus eorum hec in glossa predicta. Ex quo patet quod hoc quod dicitur. Spiritu oris eius intelligendum est per modum inspirationis seu sufflationis que in rebus creatis a quibus cum loquimur de diuinis necesse est accipere aliquam similitudinem. non nisi ab extrinseco procedat et sic oportet quod illa res inspirata sit deus cum nichil est in deo quum sit deus. Similiter necesse est quod sit alius ab inspirante ex necessitate oppositionis relatione. et sic manifeste consonat expositioni mee. **Saulus.** Licet ille Rabi Symeon quem allegas fuit de magnis et antiquis doctoribus nostris. est tamen vnus singularis cuius dictum non sufficit ad concludendum in tanta materia. Et ideo si alias auctoritates habes ad probandum quod spiritus sanctus sit deus allega.

¶ Capitulum. xiiij. in quo ostenditur quod in diuinis est certa persona scilicet spiritus sanctus ex auctoritate ysaie. xl viij vbi dicitur et nunc dominus misit me et spiritus eius. quibusdam

in hebreorum cauillationibus non obstantibus.

Paulus.

Occet verum est quod Rabi Symeon ille quem tibi allegauit est tantum unus doctor tamen dicta sua habent auctem a ceteris doctoribus tuis inquantum sua expositio in hoc loco non fuit reprobata seu condemnata. nec etiam legitur contradicta esse ab alijs sed collocata fuit in illo libro antiquo supra allegato tanquam vera. et non repugnans fidei et veritati. nichilominus tamen ex quo aliam vis auctoritatem allegabo tibi unam que tibi debet sufficere quequidem auctoritas est illius prophete euangelici ysaie qui de mysterijs fidei nostre quamplurima et magna prophetauit. dicit enim in capitulo xlviii. sic attendite ad me audite hec. non a principio in abscondito locutus sum ex tempore quo facta fuit ibi eram et nunc dominus deus misit me et spiritus eius. hec ille. Ex qua auctoritate habes quod ille qui a principio non in abscondito locutus fuit. scilicet ipse deus qui a principio cum populum israel ad se applicasset eis dando legem in monte synay non in abscondito locutus est sed palam et publice cunctis audientibus legem dedit ut habetur exo. xx. qui quidem deus in eodem tempore. scilicet dationis legis ibi erat. Et quia ipse deus qui locutus est palam in datione legis postea fuit missus in mundum per assumptionem carnis ad redimendum genus humanum de qua assumptione in distinctione sequenti deo duce est agendum. Ideo dicit. Et nunc deus misit me et spiritus eius. In qua auctoritate manifeste exprimuntur tres persone diuine. de quarum qualibet necesse est dicere quod est deus qui locutus est palam. Exprimatur enim ibi deus missus qui statim de se ante predixerat. non a principio in abscondito locutus sum etc. Similiter exprimitur ibi deus mittens cum dicit dominus misit me. Similiter exprimitur ibi spiritus dei mittens cum dicit. Et spiritus eius. scilicet misit me. Deus enim nullo modo intelligi debet missus nisi a deo. Et sic ex ista auctoritate plane et sane intellecta habet distinctio trium personarum in diuinis. quarum tertia persona est spiritus sanctus qui est verus deus inquantum dicitur quod spiritus dei deum mittit. est tamen distinctus a deo misso de quo dicitur. dominus misit me quia intermittente et missum necessaria est distinctio personalis.

Saul. Duo presupponis in expositione huius auctoritatis ysaie que non probas nec etiam sunt consona littere.

Et ideo ex illa aucte non habes intentū. pmo enim pſuppo-
nis q ille de quo dicitur q fuit miſſus a deo. eſt verus deus
qui dedit legem genti noſtre iſrahelice. quod non eſt verum
magiſtri enī noſtri cōiter exponunt illud quod hic dicit. **E**t
nūc dñs miſit me de yſaia qui fuit a deo miſſus ut habetur
yſaie. vi. **V**bi cum dicitur a deo quē mittam aut quis ibit
p nobis **R**ndit yſaias. **E**cce ego mitte me. **C**ui deus dixit
va de et dic populo huic tē. vnde de iſta miſſione in hoc loco
loquitur ppheta. nec valet contra hoc dicere. q iſte miſſus a
deo dicit de ſe ſtatim ſupra a tempore quo fuerāt ibi eram qd
intelligitur a tempore dacionis legis in quo tempore yſaias
nondū erat natus ut eſt manifeſtū. hoc enim non obſtat p
dicte expoſicōi quia ut mgiſtri noſtri dicūt ſic in mōte ſynay
moyses rēcepit legē a deo. ſic eodē tpe et loco omīs pphete fue-
rūt ibi qntū ad aīas et ibi vnusquīqz recepit pphetiā ſuā.
quam poſtea quilibet eoz tempore ſuo prophetavit. **E**t hanc
ſententiā tenent omīs magiſtri noſtri antiqui. fere qui hūc
paſſum expoſuerunt. vñ ex hac auctoritate ſm hanc veram
ſuam expoſicionē non excludit niſi eſſe vnus deus qui yſaiā
miſit. **S**pūs enim dei. de quo hic dicit q miſit yſaiam non
eſt verus deus. ſed eſt ſpiritus ppheticus creatus quē habuit
yſaias a deo et per quē yſaias prophetavit. vnde ſi recte hāc
auctoritatē intelligis nichil facit pro te rōe predicta. **S**cdo
pſupponis in tua expoſicione q verus deus fuit miſſus a deo
per aſſumpcōez carnis quod non pbas nec probare valebis
Item ſunt quedam in litera precedenciā et ſequenciā hāc au-
ctoritatē que nullo modo ſonant tue expoſicioni. **S**ed quia
dicta ſufficiunt pronūc ad tuam expoſicōez euacuandā **I**deo
illa ad pſens omitto. **P**aul. **E**xpoſico magiſtroz
tuozum. in qua dicunt q yſaias eſt ille de quo hic dicitur.
Nunc dñs miſit me tē. eſt manifeſte falſa tanqz fundata ī
fundamēto falſo et erroneo. fundatur enim in hoc q anima
yſaie et anime aliorū prophetarū fuerunt in monte ſynay
tempore dacionis legis anteqz ipſi naſcerent et ibidē recepe-
runt propheciās ſuas prout tu noīe eozum recitas. **E**t vez
eſt q magiſtri tui hoc aſſerūt in predicta expoſicionē. ſed hoc
eſt manifeſte falſum. nam ſm naturalis rōis dictamen aīa
rationalis tunc incipit eſſe cum in corpore humano ſibi coap-
tato iſunditur. anima enim ſm verā ſui diſſimicōez a phis

traditam est perfectio corporis phisica organica ut habetur scdo
de anima. Constat autem qd illud quod est perfectio alicuius
corporis non habet esse ante formam illius. Et sic patet qd
predictum fundamentum est falsum. ¶ autem sit erroneum patet
Nam hoc est contra sacre scripture testimonium. legitur enim
zacharie. xii. Ego dominus formans spiritum hominis in medio
eius quod verbum exponit a Rabbi cabadia et a Rabbi
quimbi conformiter ad predictam diffinitionem anime. dicunt
enim qd per hoc quod dicitur formans spiritum hominis in medio eius
Intelligitur qd creator creat animam cum perfectione figure cor-
poris humani. Et est contra expositionem predicti verbi. hoc etiam
consonat huic quod dicitur gen. ii. formavit igitur deus hominem
de limo terre et inspiravit in faciem eius spiraculum vite et factus
est homo in animam viventem. Ex quo patet qd anima creatur et
infunditur in corpore humano formato. Et sic patet qd nullo
modo de ysaia potest intelligi illud quod dicitur a tempore quo
fuerant ibi erant. quod intelligitur a tempore dationis legis
secundum omnes. nec etiam quod ibi legitur immediate ante. scilicet.
non a principio in abscondito locutus sum. potest de ysaia
intelligi. nec de aliquo homine puro nisi solum de deo legis dato-
re. Doctores enim tui in libro qui dicitur mequilea. exo. xix
venerunt in desertum synay et castrametati sunt in deserto ex-
presse dicunt qd hoc quod dicitur per ysaiam non a principio
in abscondito locutus sum. Intelligitur de datione legis que
publice fuit data. et est sententia contra omnium expositionem tuorum
Ex quo sequitur manifeste qd illud quod immediate in eodem
textu dicitur. scilicet. nunc deus misit me et spiritus eius. Intelligatur
de illo qui non a principio in abscondito locutus est. quod
non nisi de deo vero intelligi potest. Ad hoc autem quod dicas
me presupponere quod non probabo. scilicet. qd verus deus missus est
per assumptionem carnis. Verum dicas qd hoc tibi non pro-
bavi usque nunc. sed hoc per dei gratiam probaturus sum in sequenti
distinctione. ubi de divinitate christi est agendum. Ad tertium
quod dicas qd sunt quedam in predicta auctoritate precedenda et se-
quenda que nullo modo consonant mee expositioni exprime
illa. et deo duce sufficienter respondebo tibi. ✓ Saulus. ✓
¶ Antequam de alijs precedentibus et sequentibus contra te obi-
ciam volo tibi ostendere qd hec verba que allegas secundum te exposita
faciunt manifeste contra te. vis enim ex istis verbis. scilicet. nunc

domin⁹ deus misit me. et spiritus eius inferre q^d in diuinis
sunt tres persone distincte. s. deus mittens et spirit⁹ sanctus
mittens et filius dei missus. Si bene attendis ex his verbis
sequeretur q^d sunt quatuor persone in diuinis quod ut credo
tu etiam non admitteres. primū assumptū patet. Nam in
predictis verbis. p^omo nominatur deus. Non enim dicit. et
nūc deus misit. s. et nunc deus misit me. ecce duo. dicit etiam
q^d ille missus est deus. et sic sunt tres persone. dicit etiam q^d
in hoc quod sequit^r. Et spiritus eius exprimitur alia persona
diuina mittens quam etiam asseris deum mittentē. et sic sin
te sunt quatuor persone diuine quod tu ut credo nullo modo
admitteres. ¶ Paulus. ¶ Dixi tibi q^d cum de hoc mister
rio scē trinitatis ageretur oporteret diligent^r scrutari sacra
eloquia non autem superficet^r. unde in proposito debes at
tendē formam in qua illa duo nomina ponunt^r. s. illa pro
quibus in trāslacione nostra habetur dñs deus. primū enim
nomen quod ponitur ibi est adonay scriptū cum his literis
a. d. n. y. Cui⁹ quidem nominis propria significatio est dñs
deus. Scdm nomen quod ibi ponitur est nomen dñi thetra
gramaton quod est nomen dei propriū et incōdicabile crea
turis quod quidē nomen scribitur cum alijs literis a predi
ctis. s. y. h. n. h. unde si pprie transferantur hec nomina fm
veritatē hebraice lingue diceret^r sic. Et nunc dominus meus
. y. h. n. h. y. h. misit me. et illa duo nomina quoz vnum est
propriū diuinum. et aliud est nomen adiectiuū nullo modo
signēt duo supposita sed tantū vnū sicut cum dicitur domin⁹
meus rex et hui⁹ non signēt duo supposita sed vnum tantū
Et ideo ratio tua non facit contra me. Ex illis enim duo
bus noib⁹ p^omis habemus vnū suppositum. s. personā pa
tris. In hoc quod dicitur dñs deus In hoc quod dicit^r misit
me habemus scdm suppositum. s. personā filij missi. In hoc
quod dicitur. Et spiritu oris eius habemus. Tercū supposi
tum. s. personā spiritus sancti. unde in hac auctoritate nō
solum tres persone diuine exprimunt^r distincte. sed etiā ordo
earum ostenditur. Et ideo si habes alias obiectiones l^orales
contra meam expositionē propone eas ut videamus cuius
valoris sint.

¶ Capitulum. xiiij. In quo exponit^r auctoritas ysaie sup
dicta exten^se ut ex illa sane intellecta probetur intentum

supradictum.

Saulus.

Ad bene scrutentur precedenda et sequenda hanc auctoritatem quam allegas manifeste patet quod propheta non loquitur hic de messia seu christo venturo. sed de **Cy**ro qui populum israel redemit de babilonica captivitate. legimus enim statim ante predicta verba que allegas. dominus dilexit eum et faciet voluntatem suam in babilone et brachium suum in **C**aldeis. Ego locutus sum. et vocavi eum adduxi eum et directa est via eius. Que quidem verba secundum omnes expostitores tam catholicos quam hebreos exponitur de **Cy**ro quem deus direxit ad faciendum voluntatem suam in babilonem educendo populum suum de illa captivitate ad quod vocatus fuit a deo ut habetur ysa. xl. v. capitulo et prosperatus est in via sua ut habetur **E**sdras primo. Et sequitur statim. Accedite ad me etc. que est auctoritas per te allegata. post autem dictam auctoritatem cum quibusdam que sequuntur ad illam pertinentibus sequitur in littera **E**gredimini de babilone. fugite a caldeis in voce exultationis annunciate. auditum facite hec. offerte illud usque ad extremum terre et dicitur redemit dominus populum suum **J**acob. que quidem verba ab omnibus exprimentur ad litteram de redemptione a babilonica captivitate. non autem de redemptione per messiam expectata. unde in consonum est veritati littere quod auctoritas tua que inter precedenda et sequenda ponitur exponatur de messia et redemptione sua prout tu intendis sed magis convenienter exponenda est de eadem redemptione babilonica ad quam annuncians ysaias ibidem dicitur missus a deo cum dicitur dominus misit me. Que quidem annuntiatio fiebat a propheta per spiritum propheticum dei. ex quo dicit. et spiritus eius. Et sic patet quod hec expositio est magis consona littere. cum convenientius continuatur cum precedentibus et sequentibus modo predicto quam expositio tua. **P**aulus. **V**t veritas expositionis mee magis elucescat. volo tibi exponere predictam auctoritatem per me allegatam cum precedentibus et sequentibus seriose ad litteram. Ad cuius declarationem premittendum est quod in sacris eloquiis presertim prophetas sepe fit transitus seu translatio de una materia ad aliam sibi similem et specialem cum una sit figura alterius vel habeat cum ea aliquam correspondendam sicut membra ad caput et contra. unde ysaie

xliij. cum propheta loqueretur de principe babilonis qui in
tyrannica et superba potestate et casu horribili quodam mo-
do assimilatur lucifero primo angelo de celo cadenti intantū
q̄ censendus erat membrum eius et ipsius figura. **I**darco
in eodem contextu propheta de vno trāsit ad alium ut patz
in capitulo supradicto. vnde in proposito ysaias prophetan-
do de redemptione populi israhelici a captiuitate babiloni-
ca per **C**yzum ab ipso deo ad hoc vocatum transit ad prophe-
tandum de alia redemptione longe digniori et remotiori in
tempore que tūc fienda erat per messiam seu xpm. quequidē
due redemptiones. licz in hoc conueniebant q̄ vtraqz fienda
erat per dei potēciam que hostes populi sui opprimebat. **S**ilr
per dei misericordiam qua populo suo miserabatur propter
que trāsit propheta de vna ad aliam. **I**n multis tamen hee
redemptiones inter se differēbant et spēcialiter in hoc scilicet
q̄ redemptio babilonica facta fuit virtute diuina p̄ **C**yzum
suum ministrum absqz miraculorum operatione. s; mundo
suo cursu naturali incedente. **R**edemptio vero secunda que p̄
xpm erat fienda cum miraculis a deo super naturalit̄ factis
implenda erat per totum. **Q**uibus premisissis litera sic videt̄
exponenda ab illo loco in quo dicit̄. audi me **J**acob rē. **I**bi
enim est quedam distinctio capitularis in hebreo ubi p̄phe-
ta locuturus de predictis duabus redemptionibus que in a-
liquo conuenerunt et tamen in multo magis differunt pre-
mittit. audi me **J**acob rē. ut ad attendōz exatet audiētes.
Et sequit̄ **E**go ipse. vbi in hebreo legitur ego sum. ad deno-
tandum q̄ ipsius dei esse seu essēcia per se consistit et nullo
modo ab alio dependet. **E**t sequitur. **E**go primus et ego no-
uissimus. ad denotandum ipsius eternitatē que omniē dura-
cionem temporis excedit. **E**t sequit̄. manus quoqz mea fun-
dauit terram. et dextera mea mensa est celos. ad ostendendū
q̄ mundus est creatus ab ipso deo et a nullo alio. et mundi
partes adinuicem ab ipso deo sunt proportionate. **E**t sequit̄.
Ego vocabo eos. **I**n hebreo habetur ego voco eos et stabunt
simul ad denotandum q̄ gubernatio mundi creati per ipsum
deum est ab ipso deo creatore suo. **Q**ue quidem omnia supra
dicta propheta p̄mittit ad hoc ut ostendat q̄ liberatio populi
dei a babilonica captiuitate de qua statim erat locutur⁹ fu-
tura erat s̄m diuinam ordinacionem qua ipse deus creauit

mundum et eum gubernat nullo intueniente miraculo sup
naturaliter facto. **¶** Autem ista liberatio sit a deo preordina
ta probat seu persuadet per hoc qd deus liberatione p **C**yzum
futuram ante per prophetam predixit. et nullus alius. **¶** Ex
quo patet qd sic illa liberatio in sola dei prescencia existeret.
sic in sola eius potencia. unde subdit. **C**ongregamini omnes
vos. i. gentes omnes que diversis ydolorum cultibus subia
cebant. **¶** Et sequitur. audite quis de eis annuntiavit hec quasi
diceret hoc nullus annuntiavit anteqz fieret nisi solus deus
a cuius potencia et ordinatione factum fuit. **¶** Et sequitur. do
minus enim dilexit eum. s. **C**yzum que ad dignitatem mo
narchicam pmouit ut populum suum liberaret a captivitate
caldaica. unde sequitur facit voluntatem suam scilicet dei
in babilonia puniendo caldeos et indeos inde liberando. **¶** Et
sequitur. **E**go locutus sum et vocavi eum et adduxi eum et
directa est via eius. **¶** Ad ostendendum qd tota prosperitas **C**yr
fuit a deo preuisa et intenta ut liberationem populi per ipsum
iuxta diuinam ordinationem impleteret. et hoc contra ydola
tras qui huius prosperitatem attribuiebant ydolis suis. vñ
dicunt supra eodem capitulo anteqz venirent indicavi tibi ne
forte dicēs ydola mea fecerunt hec et sculptilia mea et con
flatilia mandauerunt ista que audisti. **¶** Et sequitur. accedite
ad me etc. **¶** Circa quod attendendum est qd postqz propheta an
nuntiavit liberationem populi a **C**aldeis per **C**yzum diuina
virtute fiendam sine miraculorum operatione. nunc ab ea
transit ad liberationem que tunc futura erat per xpm verum
deum et hominem. que quidem liberatio. s. scda facta fuit per
ipsum deum redemptorem per maxima miracula a deo facta
supra naturalia. **¶** Et ideo sic ysaias locuturus de pma redempcioe
que non supra cursum naturalē facta est. premisit magna
lia que deus fecit in mundi creatione et gubernacoe que non
supernaturaliter sed cursu naturali per potentiam dei infini
tam facta fuerunt. **¶** Sic propheta locuturus de scda redemp
cione que per miracula supernaturaliter effecta est premisit
de illis que a deo supernaturaliter facta fuerunt. et specialiter
circa gubernationem populi quorum miraculorum numero
fuit dacio legis in synay in qua deus est locutus tante mul
titudini publice et palam qd in maximum reputatur mi
raculū. unde de utro. iij. de hac materia sic legit. **I**ntroga

de diebus antiquis qui fuerunt ante te ex die quo creauit de-
us hominem super terrā a summo celi usq; ad summū eius.
si facta est aliquando huiusmodi res. aut vnq; cognitum est
ut audiret populus vocem dei loquens de medio ignis sic
tu audisti. **E**t de hoc dicit propheta. accedite ad me et audite
hec quasi dicet ea que locuturus sum. maxima et a deo sup-
naturaliter facta sunt. vnde requirunt maiorē attentionē
sicut illa que homo audit a propinquo attentius intelligit.
Non a principio in abscondito locutus sum. quod cōter ex-
ponitur tam a doctoribus nostris q; tuis de datione legis in
monte synay. **I**n qua totus populus audiebat vocem dñi
loquens ut habetur exodi. xx. **E**t dicitur hec datio legis fieri
a principio quia i illa incepit popul⁹ israeliticus deo appli-
cari in peculiarem populum. recipiendo obedienter manda-
ta sua ut habet exodi. xix. **Q**ue quidem verba non possunt
verificari de ysaia. nec de aliquo puro homine sed de ipso deo
qui legē dedit. et sic intelligant etiam doctores tui. **E**t sequit̃
ex tempe anteq; fierent ibi cram. vbi in hebreo habetur a tpe
quo fiebat. ergo ibi quod intelligitur de ipso deo qui loquendo
pplō modo p̃dicto ibi erat quod non potest intelligi de ysaia
qui non dñ erat natus nec anima eius creata ut iam osten-
sum est. **E**t sequitur in eodem contextu et versu nulla diffe-
rentia interposita. **E**t nunc misit me dominus et spiritus
eius. quod non potest intelligi plane. nisi de quo continue et
immediate propheta loquitur scilicet de deo. **E**t sic habetur q
deus qui legem dedit in synay loquendo populo non in ab-
scondito postea missus est a deo et spiritu eius quod erat in-
tentum. **E**t ut magis ostendat propheta q; verba predicta
sunt verba dei a deo missi. immediate subdit. hec dicit domi-
nus redemptor tuus scilicet deus ille qui missus est a deo et
spiritu eius ad tuam redemptionem et sanctificationē. **D**e
quo dicit sanctus israel ego dominus deus tuus docens te
utilia. quod intelligit̃ sic. **N**am redemptor non solum dedit
precepta que sunt necessaria ad consequendam beatitudinē
sed etiam consilia que ad hoc non sunt necessaria. sed tamen
utilia in quantum per ea melius et expedians homo possit cō-
sequi predictam beatitudinem gubernans te. **I**n hebreo habe-
tur ducens te in via qua ambules. quia gesta ipsi⁹ redemp-
toris ducatum prestant homi ad hoc ut in hac vita que via

est dirigatur ad terminū beatitudinis. **E**t sequitur vanam
attendisses mandata mea. et facta fuisset sicut flumen pax
tua. quod potest intelligi dupliciter. vno modo rferendo hec
verba ad hoc quod dixerat statim ante docens te valia quasi
diceret. **E**t si docui te utilia scilicet ofilia que non important
necessitatem sed utilitatem in consequendo expeditius beati
tudinem. Vanam tamē attendisses mandata mea scilicet
precepta que necessitate importāt quia hoc suffecisset tibi ad
salutem per quam pax perhennis habetur atq; perpetua de
qua dicit facta fuisset sic flumen pax tua. **A**lio modo possūt
exponi predicta verba scilicet vanam attendisses mandata
mea referendo ea specialius ad phariseos quibus xpus dedit
duo mandata que si seruassent habuissent pacem temporale
et etiam spirituale. **X**pūs enim interrogatus a phariseis
seu herodianis si licet tributum dare cesari. **R**espondit nō
consulendo sed potius precipiendo que sūt cesaris date cesari
que sunt dei. date deo. **Q**ue quidem mandata non seruauerunt
sed utrūq; transgressi sunt. **R**ebellarunt enim **R**ōno
imperio. et sic non dederunt que erant **C**esaris **C**esari per qd
amiserunt pacem tpale quia venerunt **R**ōni et destruxerūt
locum et gentem ut patet in historijs **J**osephi de destructōe
iberusalē et populi **J**udaica per **T**itum et vespasionū. **F**ue
runt etiam transgressi. **S**cōm mandatum scilicet que sūt da
date deo recedendo a xpo tam in credendis q̃ in agendis. et
sic amiserunt pacem internam. et etiam supernam. vnde de
prima pace subdit facta fuisset sicut flumen pax tua. quia
pax temporalis est transitoria sicut flumen. **D**e scda autem
dicit. **E**t iusticia tua sicut gurgites maris. **I**usticia enī que
est per fidem xpi. est iusticia superhabundans sicut gurgites
maris. et etiam perpetua sicut gurgites maris non deficiūt
Habes igitur ex predictis exposicionem literalem p̃dicte au
toritatis quam tibi allegaui scilicet dominus misit me etc.
In qua trinitas in diuinis exprimitur cum expressiōe ter
cie persone scilicet spiritus sancti. que quidem exposicio con
sona est precedentib; et sequentibus ut dictū est. **V** Saul.
Audio exposicionem tuam circa predictam autoritatē
ysaie. **S**ed video q̃ exposicio facit contra te. dicit enim q̃ lex
nra que data fuit i synay fuit data a filio dei quem tu deū
vocas. vnde dicit q̃ de illo solo verificatur. non a principio

in abscondito locutus sum. **E**x quo sequitur qd nō fuit illa
lex data a tota trinitate quam tu asseris in diuinis esse. et
per consequens non fuit data a deo qui creauit celum et ter-
ram et qui eduxit israhel de egipto. **N**on enim dubito
te concedere qd tota trinitas creauit mundum et eduxit isra-
hel de egipto. **E**t sic si bene consideras tua expositio tibi ipsi
cōtradicit. **¶ Paulus. ¶** Indubie concedo tibi qd san-
cta trinitas que est vnus deus creauit mundum. **S**imiliter
et eduxit israhel de egipto. et etiam legem dedit moysi. **N**ā
fm veram fidem catholicam opera sancte trinitatis indiui-
sa sunt ab extra. distinctio enim personarum i diuinis solū
est fm relaciones originis que ab intra tantummodo sūt cum
hoc tamen stat qd in sacra scriptura aliqua opa diuina apro-
priantur certis personis sicut illa que pertinent ad potendā
apropriantē patri. et illa que ad sapiēdā apropiantē filio
Similiter que ad bonitatem apropiantē spiritui sancto. **E**t
quia dādo legis pertinet ad sapiēdā ideo apropiatē filio.
Non intelligendo qd sit propriū filij sic qd non sit commune
toti trinitati. differēcia enim est in hac materia inter apro-
priationē et propriū sed de istis ad presens non est curan-
dum circa te. donec aliquāliter sis illuminatus in fide.

¶ Capitulum. xv. ¶ In quo ostenditur per aliquas autorizita-
tes qd spiritus sanctus est deus contra hebreos qui spiritum
sanctum in scripturis contentum dicūt esse creaturam. **E**t
specialiter exponitur ibi illud verbum gen. primo. **S**piritus
domini ferebatur super aquas. **¶ Saul. ¶**

¶ **A**dhuc non plene probas michi qd spiritus sanctus
sit deus. **N**os enim bene credimus spiritum sanctum
esse aliquid a deo creatum quod est quid sanctissimum
de quo psalmista spiritum sanctū tuum nec auferas a me.
qui quidem spiritus sanctus loquitur in prophetis. **I**n iuxta illud
q. **Re. iij. capitulo. Spūs dī locutus est in me s; qd iste spūs**
sanctus sit verus deus nūme credimus. nec autorizitates per
te allegate hoc plene ostendunt. **¶ Paulus. ¶** **E**x quo
spiritum sanctū credis esse quem etiam credis fuisse locutū
in prophetis put autorizitates p te allegate hoc plene testan-
tur. ex consequenti debuisses ipsū credere deum verum esse.
uel aliquā substantiam intellectualem seperatam a corpe

Sed non est dicendum qd sit aliqua substantia intellectualis
creata sepata a corpore quia sic esset aliquis angelus. uel aia
alicuius beati sed seperata. Sed non primum quia nec secundum prophetarum
inquisitionem nec etiam secundum testimonia sacrarum scriptura-
rum habetur qd sit aliqua substantia intellectualis creata se-
perata a corpore nisi solum angeli. Nec secundum etiam tu con-
cederes. Et sic remanet qd spiritus sanctus de quo scriptura
loquitur sit deus prout auctoritates predictae per me allegatae
satis ostendunt. Sed ad maiorem habundantiam adhuc osten-
dam tibi auctoritates in quibus concedere cogeris qd spiritus
sanctus est deus per quas auctoritates plene ad literam spiri-
tui sancto attribuitur illud quod solus dei est. manifestum
est enim apud doctores nostros et etiam tuos qd solus dei est
esse ubique per essentiam presentiam et potentiam. Nam hoc
pertinet ad infinita tam essentiae et potentiae diuine que nulli
creature competit cum quolibet creatura sit finita psalmista
enim esse ubique attribuit spiritui dei qui est spiritus sanctus.
Vnde in psalmo qui incipit. domine probasti me dicente quo
ibo a spiritu tuo. et quo a facie tua fugiam. Si ascendero in
celum tu illic es etc. Ex quo patet qd spiritus dei est ubique tan-
quam ipse deus. Similiter Job. xxxiiij. legitur. Spiritus dei fecit
me et spiraculum omnipotentis uiuificauit me. Constat autem
qd facere hominem et uiuificare eum solus dei est. doctores etiam
tui antiqui de spiritu sancto quicquid loquentes ei attribuerunt ea
que ad solum deum pertinent. **Saul.** **Allega illos**
doctores nostros hoc dicentes. **Paulus.** **In illo libro**
qui dicitur beresich rabba que est glossa magna super gen. super
illud uerbum spiritus domini ferebatur super aquas queritur
quid est ille spiritus domini de quo dicitur. Et spiritus dei ferebat
super aquas. Et respondetur hic est spiritus messie de quo in
ysaia legitur et requiescet super eum spiritus domini. Spiritus
sapientie etc. ys. lvi. xj. hec in glossa predicta tam maiori quam minori
Item in predicta glossa gen. xli. legitur Rabbi Symeon
dicit. Quid est illud quod legitur in psalmo. Spiritus oris eius
omnis uirtus eorum. hoc est inspirauit deus sanctus et be-
nedictus spiritus oris sui et creatus est mundus. Ex quibus et
multis similibus patet propositum. **Saulus.** **Illa**
glossa quam allegas super illud uerbum. spiritus domini fere-
bat super aquas modicum facit pro te. possum enim responde-

q̄ spūs messie est anima eius. Sepe enim i scripturis anima
humana dicitur spiritus. vnde zacharie. xij. **E**go dominus
formās spiritum hominis in medio eius quod intelligitur
de anima. **C**onstat autem q̄ etiam s̄m te aīa xpi seu messie
non est deus. nec etiam illud quod dicitur spūs domini fere-
batur super aquas intelligendum est de ipso deo. tum quia cū
deus sit omnino immobilis non potest verificari de ipso q̄ fe-
rebatur quia hoc importat motum. tum quia si per hoc quod
dicitur hic spiritus dei intelligatur ipse deus quem dicitur esse
terciā personam in diuinis. inconueniens esset q̄ in creacōe
mundi fieret mencō de spirītu sancto quem dicitur esse terciā
personam. et non de filio dei quem dicitur esse scđam. **A**d au-
toritatē scđam quā allegas ipsius **R**abbi **S**ymeō nichil
aliud occurrit dicendum nisi illud quod supra contra eam
dixi ad quam per te fuit responsum. **P**aulus. **C**on-
cedo tibi q̄ anima xpi nō est deus s̄ est anima humana que
creata fuit in eodem instanti quo in fusa fuit in corpore cristi
humano. sicut dictum est et ostensum supra de alijs aīabus
humanis. et non antea et iō de ipsa nō potest dici q̄ ferebat̄
sup aquas in exordio creacōis mūdi cum protunc nondū
fuisset inesse producta. **A**d aliud vero quod obiās dicens q̄
hoc dictum ferebatur. non potest dici de deo ad quem nullo
modo pertinet moueri. possem tamen tibi rēdere. vno modo
q̄ licet verum est q̄ deus sit omnino immobilis tamen sepe in
scripturis de deo dicuntur aliqua verba quorū propria sigifi-
cata non possunt esse sine motu. ut cum dicit̄. descendit deus
super montē synay **E**xodi. viij. **E**t in psalmo ascendit deus
in iubilatione. et in multis alijs. **Q**ue quidem verba scilicet
ascendere et descendere cum de deo dicuntur non proprie sed
methaphorice dicta intelliguntur. vnde et in proposito cum
dicitur. **S**piritus dei ferebatur non debet intelligi q̄ ferebat̄
p̄motū locale sed methaphorice. s. q̄ spūs dei. i. spūs sanctus
cui bonitas et amor ap̄propriaē afficiebatur ad perficiendam
perfectionem aquarum. i. omnium eandem productorum.
aque enim iuxta seriem literę illius capituli. omīa enīa cor-
poralia in p̄ordio producta continebant. **E**t licet predicto-
rum verborum sententiā hoc modo possit haberi. tamen aliter
et magis proprie iuxta veritatem hebraicam exponi possūt
Circa qđ attendendum q̄ vbi nostra translatio dicit. **S**pūs

domini ferebat. **I**n hebreo habetur quedam dictio que sonat
meraphephet quod in lingua nostra idem significat quod in
cubare in similitudinem volucris oua suo calore animantis
Idem eni verbum ponit deuteronomi penult. ubi dicit. Sicut
aquila puocat ad volandum pullos suos et super eos volitans
Ibi in hebreo habet super eos israel. i. incubans. unde in proposito quia
spiritus sanctus viuificator omnium a principio dicitur. de quo in psalmo
Emitte spiritum tuum et creabuntur. **I**ocarco in reze exordio sic deo
patri attribuitur procreatio reze de non esse ad esse per creationem. sic spiritus
sanctus attribuitur viuificatio reze. quequidem viuificatio potest intelligi
secundum motum primi mobilis. **N**am motus secundum philosophum. tri. philosophorum est
vita reze naturalium. **M**otus autem primi mobilis est primus et principium
a quo omnis motus regulatur et mensuratur tanquam a prima omnium
motuum mensura quicquidem motus reze naturalium viuificatus est a
deo tanquam a primo mouente primo creatus. unde in principio crea-
tionis reze naturalium de hoc primo motu tanquam de vita reze naturali-
um fit mentio attribuendo ipsum motum deo in persona spiritus sancti
cui appropriatum est viuificare ut dictum est. **E**t ex ista expositione
tollitur quedam admiratio que anim non modicum pulsat quomodo
scilicet in primo creata fit mentio de tempore cum dicitur factum est vespere
et mane dies unus et de motu nulla videtur fieri mentio. **M**otus
autem est prior tempore naturalium. **Q**uequidem admiratio tollitur per predictam
expositionem. **N**am secundum eam prius fit mentio de motu quam de tempore ut
dictum est. **N**on secundum vero quod obicitur contra expositionem super illud
verbum spiritus domini ferebat dicens quod inconueniens esset dicere quod in crea-
tione mundi fieret mentio de spiritu sancto qui est eterna persona in omnis et
non de patre qui est prima persona nec de filio qui est secunda persona.
Non hoc tibi respondeo quod vix dicas in hoc. scilicet quod inconueniens esset dicere
quod in creatione mundi que est primum et principalis effectus diuinitatis
non fieret sufficiens mentio tacta vel expressa de distinctione diuinarum
personarum. **S**ed si recte scrutatur suis sensibus predictorum verborum. scilicet in prin-
cipio creauit deus et usque ibi spiritus domini ferebat super aquas. inue-
nies quod fit mentio sufficiens de tribus personis diuinis ipsas inueniendo.
saltem sacras scripturas recte et diligenter scrutanti. ad cuius declar-
ationem presupponere debes quod secundum veritatem fidei non solum nostre sed etiam tue
deus est causa omnium reze creaturarum per suum intellectum et voluntatem sic ar-
tífex est causa artificiarum inuentorum per ipsum dicit enim scriptura. **Q**uia
quecumque voluit deus fecit. velle autem presupponit cognoscere. **C**onstat
autem quod artifex per artem quam habet in suo intellectu precepta et per

amorem sue voluntatis relatum seu applicatum ad suum opus ponendum operatur. Ex quo videtur considerandum est quod deus per opus operatur est omnium creaturam per suum verbum seu sapientiam conceptam quod est filius et per suum amorem quod est spiritus sanctus. Ita tamen quod non intelligatur quod creare sit proprium alicuius persone divine tamen omnia enim opera unitatis ab extra sunt indivisa ut supradictum est. Sed sic intelligendo quod causalitas creationis attribuitur persone patri per modum efficientis et persone filii attribuitur per modum cause exemplaris. Spiritui sancto vero huiusmodi causalitas attribuitur per modum amoris seu affectus ad res creatas ponendas. Et ideo sacra scriptura recte inuit personam patris cui causalitas creationis attribuitur per modum efficientis. Cum dicitur creavit deus celum et terram. Inuit etiam personam filii cui causalitas creationis attribuitur per modum exemplaris cum dicitur In principio quod idem est ac si dicat in verbo seu in sapientia put alibi in sacra scriptura invenitur. Et etiam quidam de magnis doctoribus tuis hoc sentiunt. Inuit etiam sacra scriptura personam spiritus sancti cui attribuitur causalitas creationis per modum amoris seu voluntatis per hoc quod dicitur spiritus domini ferebat super aquas ut super expositum est. Ex quibus recte consideratur respiciet quod super precesiones personarum in divinis rationes productionis rerum creaturarum aliquid addunt inquantum scilicet includunt essentialia attributa divina scilicet potentiam que appropriatur patri. Scientiam que appropriatur filio. Et voluntatem que appropriatur spiritui sancto ut per doctores nostros ista plenius elucidantur.

¶ Capitulum. xvj. in quo ostenditur quod per hoc quod dicitur In principio creavit deus intelligendum est in sapientia a deo concepta per quam mundum deus creavit. *Saul.*

Osten de in vñ habes ex sacra scriptura vel a doctoribus nostris quod in hoc quod dicitur In principio creavit deus intelligatur in filio vel verbo seu in sapientia a deo concepta mirabile enim est in oculis meis si hoc posses respicere. *Paul.* Hoc quod queris habes expressum in glo. Rabbi moysi Gerunden qui inter ceteros expositores tuos dicit In te uos magister esse eruditus in secretis domine legis. Quicquid Rabbi moy. super illud verbum. In principio creavit deus celum discipulo seu auditori suo sic loquitur Si vis intelligere secretum huius dictionis beresich scilicet in principio cognosces quod secundum viam veritatis scriptura loquens de inferioribus inuit in sublimibus dictio enim beresich. i. In principio inuit in sapientia que est principium principiorum. Et ideo in translatione iherosolimitana in loco ubi dicitur beresich seu in principio habet in sapientia

hec ille. ex qua aucte habes intentu meū supdictū. **Saul.**
Adhuc ex illa glo. Rabi moy. nō habet q illa sapia q
significat cum dicit beresich seu In principio sit a deo accepta sic
ut distinguat realitē ab ipso deo sapiēte. hoc enī requirit ad
hoc q talis sapia dicat verbū acceptū seu filiū genitū put tu
ondē psumis. **Paul.** **I**lle sapiētissim⁹ Salomon vo
lens de sapia a deo genita aliq loqui ad excitandū audiētiū
de tāta re attentōez in psona ipsi⁹ sapie sic pmitit in. viij.
pū. **A**udite quia de rebo magnis locutura sū. q. d. ista que
dictura sū maxia sūt et auditu digna. fides enī est ex audi
tu. doctores enī tui cū loquunt de aliq re que a deo fuit eis ul
pūbo reuelata sēp osuenerūt dicē hoc habet ex auditu seu ex
ore audit⁹. vñ τ sapiēs ppe dicebat. **A**udite. q. d. ex auditu
ista hñt. nō ex inquisicōe. **E**t sequit de rebo magnis locuta
sū. **E**t sūm aliā trāslacōz dicit. audite quia pñapalia loquor.
pñapia enī cui⁹libet scie que sūt pñapalia i ipa pñapalū.
tanqz vā extradicōe seu auditu alioris scie ut pñs in poster
rioribz dicit. **E**t iō pñapia seu pñapalia docēne dīne oportz
q pñu pon mē tanqz vera et pbata ex auditu alioris scie.
quequidē scia est scia dīna. p cui⁹ reuelacōz talia pñapia ha
bent. **C**ōsequēt infra eodē capitulo. **S**apia pñapia quibzdam
impositis q pñet ad emendacōz ipi⁹ docz que τ qñia sūt hec
pñapalia seu magne res de quibz locuta erat sic dicit. **D**eus
possedit me i resich. i. i inicio viay suay anteqz quidqz facit
a pñapio ab etno ordīata sū et ex antiqs anteqz terrā fieret
nondū erāt abissi τ ego iā accepta erā nec dū fontes aquay
eruperāt. nec dū montes mole graui stiterāt añ colles ego
pturiebar adhuc terrā non fecerat et flūia et cardines orbis
ēre. qñ pparabat celos a deram qñ certa lege τ giro vallabat
abissos τc usqz ibi. **C**ū illo erā cuncta sponens. **E**x quibz
diligentē sīderatis habes maifeste q aliq sapia erat cū deo añ
mūdi stitucōz. quequidē sapia erat accepta a deo non creata
seu fcta τ erat cū deo cūcta sponēs. s. oīa que i pñordio rez
fuerūt a deo creata que oīa fere i pñapia aucte tangūt. **Q**ue
quidē sapia ante mūdi stitucōz erat semp cū deo τ a deo con
cepta p quā de⁹ fuit cūcta sponēs non pē esse n de⁹. alioquin
sē q nō solus de⁹ esset creator mūdi s; illa sapia p quā mun
dū creauit et sic essēt duo creatores mūdi qd nephas ē apud
te sic et apud nos. **Saul.** **A**nteqz aliq dicā contra

hoc qđ afferis de sapia a deo accepta volo tibi oñdē qđ trāsla tor
tu? non vere trāstulit quā dā dictōz in pōicta auēte pten tā
In qua quidē dictōe magna vis tue rōis p̄sistit. vbi enim
dicit trāsla tor tu?. **C**ū illo erā cūcta sponēs **I**n veritate he
braica dī. **C**ū illo seu apud illū erā amon. hec aut dictio amō
licet habeat mltas mēpretacōes. in nlla tñ sūt cūcta spon
nens. vñ ex vitate lre nō habes ex pōicta auēte qđ sapiēcia
illa quā dīas a deo esse acceptā sit cū deo seu apud deū cūcta
sponēs. **E**t sic dicendū qđ illa sapia de qua sapiēs loquī nō
est de? quod tñ tu ex hac auēte pñapalit p̄sumebas. p̄bare.
Paul? **V**ez dīas qđ ista dictio amon in hebraico mltas
tas habet mēpretacōes s; doctores tui in hoc loco istā dictionē
mēpretati sūt cōformitē ad trāslacōez nram. vñ in glo. super
gen que dīcēt beresich rabba sup illū vñ. **I**n pñapio creat
de? volentes exponē istā dictōez **I**n pñapio qđ in hebraico
dī in resich s̄cordant istā dictōz r̄sich cū illa alia dictōe oīno
fili que ponit cum pōicta auēte pñ. p me allegata vbi dīcēt
dñs possedit me ī resich. i. in pñapio viaz suaz **I**n eodem
loco allegāt verbū supōictū. s. erā apud eū amon. **E**t ibidē
istā dictionē amon mltā mēpretātes finalit sic dīcūt. amon
est artifex. lex enī dī dicebat. **E**go fui instrumentū artis dī
scīi et bñdictū ī via seclī. **R**ex enī carnalis edificās palacia
nō edificat ea nisi habeat exemplaria et de scripcōes ut sciat
quō factur? est cameras et cubicula seu cellaria. **S**ic etiam
deus scīs et benedic? respiciēs in lege creauit seclm. vñde et
lex dīcēt beresich. i. in pñapio creauit de?. non aut est resich
pñapiū nisi lex ut dictū est pñ. viij. dñs possedit me resich
. i. pñapiū vie sue. hec in glo. **E**x qua habes manifeste qđ
amon sūt artifex seu artificū artis ul' artem et hoc manifeste
s̄cordat cū trāslacōe nra que dīcāt cū illo erā cūcta sponēs
p artē enī artifex cūcta sponit hoc etiā explicauerūt p exēp
lum de rege edificante ut ī sua exposicōe pōicta cōtineēt. **E**t
sic est manifestū qđ s̄m doctores tuos sapia pōicta a deo accepta
ante mūdi s̄titucōz est illa p quā mundū de? creauit sic ar
tifex p artē suā artificatū pōnat. **S**aulus. **V**ez est qđ
sic nri doctores exponūt. s; hanc sapiam dīcūt esse legē dī qđ
debet ītelligi de lege mosaica non autē de sapia quā tu dīas
esse deum. **Paul?** **I**n disputacōib; dialecticis seu in
indicijs cōtenciosis. alit disputancū seu p̄tendancū p̄ accipe

ex dictis suis aduersarij illud quod p se facit relicto alio quod
non facit p se. pferam cu illud relictu sit manifeste falsu. vn
in pposito ex pdicta auete tibi ondo q fm doctores tuos vez
est q amon i hoc loco sigt arte seu artificiu qd facit p me ⁊ p
translacione nra. **S**z qd vltari⁹ dicunt q illa ars seu artificiu est
lex. s. mosaica ut tu asseris. hoc est no solu falsu sz ridiculosu
⁊ forte absurdu dice. tu qz lex mosaica nunqz legite esse anqz
fuisse data m mote synay. nec etia tpe patriarchay. **T**u qa
supfluu etia esset illa esse an mudi astitucioz qn null⁹ homo
erat qui ea intelliget seu obsuaret. **D**e pluua eni legite gen
⁹. non eni pluerat dñs sup terra eo q no erat ho qui oparet
terra. vnde a fili seu a foriori nullo modo est credendu q lex
fuisse pducta qn ho nondu erat i mudo. tu qz si lex illa per
qua d⁹ fecisset mudu fuisset aliqd ext deū existens. sequeret
q deus min⁹ pfecte pducet mudu qz aliqs artifex pducit suu
artificiatu qd est no solu falsu sz absurdu. ssequeda patet ex
hoc. qz artifex pducit suu artificiatu p arte sibi menseca. d⁹
tio fm tu a posicoz pduxisset mudu p arte sibi extenseca qd
derogat pfectoi creaciois rez a deo facte qz deus fm hoc indi
guisset adiutore exteriori ad creacionem mudi.

¶ Capitulum. xvij. in quo ponunt quedā obiectōes indeorū
contē vītātē gñ acōis quā fides catholica pfitet esse i omīs.
quequidē obiectōes solu nē. in cui⁹ fine declarāt q in pſenti
tractatu vbi solu agit de scrutinio sc̄ptay no est tractandu
de omnibus difficultatibus que ad hoc misterium pertinet.

¶ Saulus. **¶**
Expositio tua eca pdicta auetm pu. nullo modo sfoz
nat roi. **P**eni sapia oia p qua d⁹ fecit mudu sit a
deo genita sic ut a deo gñ ante realitē distinguaē nullo
modo pē a rōe tolerari. gñalit eni ut tu supdixisti in. vij. c.
ea que de deo dicunt non sūt intelligēda fm modū infimay
creaturay que sūt corpa sz fm fili tudinē creatay que sūt intel
lectuales sbz. et sic q gñ a deo m omīs intelligēda est fm ema
nacōz intelligibilē put vbu intelligibile a pferente seu a di
cente distinguit. **Q**uequidē emanatio no transit in exteriorē
materiā sed int manet. adhuc fm istaz tuā declaracionem
nullo modo dicendu est q in omīs sit gñatio. nec p ssequēs
generans et genitū seu p̄ et filius. **I**n hoīe eni et in angelo

in quibus est aliqua emanatio intelligibilis secundum quam est in eis
intelligens et intellectus. non tamen in homine seu in angelo
dicitur esse generatio sic quod intelligens pater dicatur. et illud quod
intelligitur filius ergo nec in diuinis ratione predictae ema-
nationis intelligendum est esse generationem secundum quam ibi dicatur
esse pater et filius. Item de ratione geniti est ut accipiat esse
a generante. Et sic oportet quod genitum habeat esse receptum. et per
consequens quod non sit per se subsistens. quod repugnat perfectioni
diuine cuius esse est per se subsistens. Ex quibus sequitur quod nullius
geniti esse sit deus. **Paulus.** **V**erum est prout tibi dixi
quod generatio in diuinis non est intelligenda secundum similitudinem
generacionis reorum temporalium sed secundum similitudinem emanacionis intellectualium
rerum. Sed circa hoc attendere debes quod nulla res creata tantum
deo assimilatur quam inter talem rem et deum sit maior dissi-
militudo quam sit ista similitudo accepta a rebus. Iuxta illud
psalms. xl. capitulo. Cui ergo simile fecisti deum terrae. Cuius
ratio est. Num perfectio diuina est infinita. perfectio autem crea-
ture cuiuscunque finita est. Inter finitum autem et infinitum non
est danda proportio. unde cum ex perfectione alicuius creature
quequidem perfectio finita est. similitudinem accipimus ad di-
uinam perfectionem que est infinita oportet quod semper remaneat
maior dissimilitudo. Ex quo ulterius sequitur quod ex qua cumque
similitudine a rebus creatis in deo accepta oportet amouere
a deo omnes imperfectiones que in huius perfectione rei crea-
te intelliguntur seu includuntur. verbi gratia dicamus in deo esse
scientiam seu sapientiam quam nullo modo intelligeremus nisi
per aliquam similitudinem sapientie create cum cognitio nostra
a sensibilibus seu a rebus creatis sit accepta. Sed constat quod
sapientia creata angelica seu humana est quoddam accidens in
ipso sapiente quod nullo modo deo competit. cui nullum acci-
dens inesse seu competere potest. quiddam enim est in deo deus est. Et
ideo cum attribuimus deo sapientiam. vel dicamus quod in deo est sapientia oportet
quod intelligamus eam esse non eo modo quo in creatis in quibus est
per modum accidentis sed eo modo quo deo competit. scilicet sapientia per se sub-
sistens. unde in proposito licet in diuinis dicamus esse verbum seu sapientiam
que procedit a dicente ad modum siue similitudinem nostri verbi
intelligibilis quod in nobis procedit secundum intelligibilem operationem
Non tamen hec similitudo est omnimoda. deficit enim a perfectione ema-
nationis verbi domini in multis. Et specialiter in hoc quod verbum in

nobis pcedens s̄m itelligibilē opationē non est eiusdē nate
cum eo a quo pcedit. **E**t iō illud qđ itelligit̄ in nobis seu
a nobis non dicit̄ esse filiū de rōne enī filiū est qđ eiusdē nate
cum p̄re. **I**ntelligē aut̄ diuinū est ip̄a s̄ba itelligentis qđ nō
dubito te pcedē. vñ verbū in diuinis pcedens pcedit ut sub
sistens eiusdē nate cū illo a quo pcedit qua rōne pp̄ie dicit̄
genitū et filiū. vnde in aucte allegata de dīma sapiā s̄ptura
vñ dictionibz que ad gñacōez viuenciū p̄nēt. s̄. concep̄tōe
ut cū dicit̄. et ego pcepta erā. **S**ilr et ad p̄tū ut cū dicit̄. **E**go
p̄turiebar ī intellectu autē n̄ro vñmur noīe pceptōis s̄m qđ
in n̄ro intellectu inueniē aliqd de nouo app̄ehensū non autē
vñ nōi filiācōis cū non sit ibi p̄emptas nate. s̄. itelli
gentis et itellectū. **A**d scđm iō qđ obias dices qđ si ī deo essz
aliqd genitū illud esset receptū tibi rñdeo qđ nō omē acceptū
est receptū in aliquo s̄biecto. tota enim s̄ba rei create acapit
esse a deo. non tñ habet aliqd s̄biectū receptū. vñ genitū in
dōmis accepit esse a gñante non tam illud esse est receptū in
aliq̄ in it̄ria seu s̄biecto. hoc enī repugnaret s̄bistēcie in di
uinis. vnde filiū in dōmis in quantū pcedit ab alio habet esse
diuinū non qđ aliud ab esse dīno existēs. **I**n ip̄a enī p̄fectōz
dīma p̄nēt qđ sit τ verbum itelligibilē pcedens et p̄ncipiū
vbi si ēquecūqz ad eiū p̄fectōz p̄nēt. **E**t attende qđ s̄m inten
cionez huiū tractat̄ p̄ncipalit̄ intendē debem⁹ arca scrutiniū
scrip̄taz p̄t in p̄logo dictū fuit. **D**e quo iā arca hoc mīste
riū satis habuim⁹. **N**on aut̄ debem⁹ scrutari maiestātē. **E**t
iō susp̄exam⁹ ab argumentacōibz que in hac materia sunt
seu fieri possūt. de quibz doctores n̄ri multa alta seu p̄funda
tractant tā arca relacōes originis que in diuinis dicuntur
q̄z arca p̄sonales pp̄ietates et nocōnes τ huiū ad amouen
das quas cūqz hereticas impugnacōes que in hys p̄sueuerūt
fieri. **D**e istis enim cum inceperit te summ⁹ illuīator cordiū
lumine fidēi aliqualit̄ illuminare poteris ad tui infōrmacōez
vlt̄erius pcedere. **N**unc aut̄ ad nostrū scrutiniū. s̄. scrip̄taz
arca alia que restant procedendū est.

Omnifunctio decima de scrutinio scripturarum circa
mysterium unitatis christi. et tenet novem capitula
¶ In primo capitulo ponitur quod ex hoc quod fides
catholica proficit christum esse verum deum et verum
hominem non derogat divine perfectioni.

¶ In secundo capitulo ostenditur per auctoritatem psalmiste in psalmo. Quare fremuerunt gentes tunc quod christus est deus et homo

¶ In capitulo tercio ostenditur idem per auctoritatem psalmiste in psalmo. Deus iudicium tuum regi da tunc.

¶ In quarto capitulo ostenditur idem per auctoritatem psalmiste in psalmo. Eructavit.

¶ In v. capitulo ostenditur idem per auctorem ysaye in x. capitulo.

¶ In capitulo vi. ostenditur idem per auctorem jeremie. xxiii.

¶ In capitulo vii. ostenditur idem per visionem factam ezechielis in primo capitulo suo prophete et per visionem factam danieli in capitulo quarto.

¶ In viii. capitulo ostenditur idem per auctoritatem prophetarum michae. v. et zacharie. xii.

¶ In capitulo ix. ostenditur idem per dicta antiquorum talimudistarum. Et in eodem imponitur prime partis huius tractatus finis.

¶ Capitulum primum in quo ponitur quod ex hoc quod fides catholica proficit christum esse verum deum et hominem non derogat divine perfectioni.

Saulus.

Quidquid sit de promissis adhuc video quod christus tuus manifeste fuit locutus contra excelsum. docuit enim per se vel per suos discipulos contra divinam simplicitatem et quasi contra omnem divinam perfectionem. Et ideo proprie de ipso debet intelligi illud danieli. vii. capitulo de cornu puulo qui locutus erat contra excelsum prout tibi super dixi.

Paulus.

Dic michi obsecro ubi invenisti quod magister meus christus vel ipsius discipuli talia contra deum excelsum fuissent locuti. Non enim credo quod talia possis reperire in doctrina sua vel suorum.

Saulus. Manifestum est. nunc tu ut credo negabis quod magister tuus vel eius discipuli ipsius nomine docuerunt et publice et continue predicant quod ipse tuus messias est verus deus et verus homo et consequenter de ipso deo etiam asserunt quod fuit temporaliter natus ex muliere. cum tamen deus nunquam esse incepit te

stante psalmista a seculo et usq; in seculum tu es deus. et in multis alijs locis. asserunt etiam ipsum deum fuisse crucifixum mortuum et sepultum tunc huic. Quid ergo magis contra deum excelsum dici possit quod possit vel fuit passibilis cum tamen deus sit omnino immortalis et immutabilis dicente scriptura. Ego deus et non mutator malachie. iij. capitulo. Quod ei pati possit qui mutari non posset. quid enim absurdum contra deum excelsum dici possit quod fuit mortuus de qua scriptura dicit vivo ego in eternum etc. Certe et si scripturae de his tacuissent ipsi philosophi pagani maxime contra hoc insurgerent qui ex solo rationis dictamine probant verum deum quem cognoscunt esse primam causam mundi omnino esse incorporeum et immutabile solum sive simplicem secundum quos omnia predicta per te et tuos asserta ludibria reputarentur seu deliramenta. **Paulus**. Concedo tibi quod secundum veritatem fidei nostre christus in prophetis promissus de quo hic agitur est verus deus et verus homo quam veritatem ex testimonio sacre scripture cogimur concedere. Si vero secundum eandem veritatem conceditur quod christus fuit natus de muliere passus mortuus et sepultus. Que quidem de deo omnia concedimus fuisse vera. non tamen in quantum deus seu secundum naturam divinam sed secundum naturam assumptam. scilicet humanam. Sic tamen predicta de deo dicuntur secundum veram fidem ut in nullo derogetur divine perfectioni apud eum qui sacra testimonia recte scrutatur et sanam habet rationem.

Saul. Duo hic dicis que nullo modo possis probare. quorum primum est quod christus in prophetis promissus est seu debet esse verus deus cuius oppositum sacra scriptura testatur que in multis locis asserit eum futurum esse de genere dauid quod non credo te negare. 2° quod de deo possit verificari quod fuit natus de muliere passus mortuus et sepultus tunc sine hoc quod derogetur divine perfectioni. hoc enim manifeste videtur implicare contradictionem ut super dixi. dicere enim quod deus eternus et immutabilis fuit natus temporaliter et mortuus et cetera huic manifeste implicat contradictionem non obstantibus cavillationibus per te allegatis. scilicet cum dicas quod hoc est secundum naturam humanam. Non autem secundum naturam divinam. talis enim cavillatio non videtur valere cum deus nullam habet naturam nisi solam divinam. Sed quia dixisti quod ex testimonio sacre scripture cogitur concedere quod christus in prophetis promissus futurus erat verus deus et verus homo. Rogo ut doceas. me ubi habes talia testimonia. Et deinde procedam ad discutiendum de secundo.

Capitulum secundum in quo ostenditur quod per auctorem psalmiste in psalmo. Quare fremuerunt terra quod Christus est deus et homo.

Paulus

Placet michi recurrere ad testimonia sacre scripture quibus manifeste habetur quod Christus in prophetis promissus futurus erat verus deus et verus homo ad quod primo in testamento adduco ipsum egregium psalmistam israel. scilicet dauid qui proprie posset dici cythareda Christi ipse enim in. ij. psalmo sui psalterii qui primus psalmus est secundum quosdam ubi loquitur de deo et de Christo suo ad litteram cum dicit astiterunt reges terre et conuenerunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius. infra in persona Christi super dictum dicit dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Que quidem verba diligenter fuerunt altercata inter me et te in ix. capitulo precedentis distinctionis et ibidem ostensum est quod verba predicta non possunt proprie verificari nisi de filio dei quem deus eternaliter genuit. Et sic patet manifeste quod Christus in predicto psalmo prophetae filius dei a deo eternaliter genitus et per consequens deo conaturalis et coeternus. nichil enim in deo quin sit eternum et eiusdem nature cum ipso deo. Quam quidem auctorem tibi induxi in predicto capitulo ad probandum generationem naturalem et eternam esse in diuinis. Contra quod multipliciter arguisti ibidem tam contradicendo mee expositioni quam etiam introducendo alias doctorum tuorum expositiones. ad que omnia fuit tibi in predicto capitulo sufficiens responsio. Et sic non oportet ut hic replices ea que ibidem fuerunt. talis enim iteratio est fastidiosa potius quam fructuosa. Vnde remitto te ad idem capitulum ubi ex testimonio psalmiste habetur Christum esse filium dei eternum. et sic vix deum. Christus autem ipse sit verus homo. non credo te negare. Et ideo ex ista auctoritate nunc per me allegata et super in predicto capitulo per me proprie et vere exposita. vnica tua concessione de humanitate Christi habeo intentum. **Saulus** Bene recolo quod ista auctoritas psalmiste fuit per te allegata in precedentibus ubi etiam circa eius expositionem fuit inter me et te altercatum. sed ad huc ex ista non habes propositum tuum. Nam licet vix est quod ego concedo Christum fore hominem. nullo tamen modo concederem quod esset deus et homo. in predicta autem auctore solum conaris probare quod est deus seu filius dei eternus. non autem quod sit homo. **Paulus** In predicto psalmo deus alloquens ipsi Christo filio suo dicit sic. postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam terra. Constat

autem q̄ si x̄ps de quo ibi agit̄ ess̄ pur⁹ deus et non homo. nullo modo conueniret ei postulare aliquid a deo cum scōm hoc ē oñio equalis p̄ri. habens ip̄e eandē potēciā que ē ipsa dei essēcia vnde necesse ē q̄ ista verba. postula a me tē itel- ligant̄ s̄m naturā humanā s̄m quā ip̄se x̄ps est ver⁹ homo cui competit qñq; a deo petere aliquid quod nō habet. Et sic ex p̄dicta auctē habes intentū

¶ Capitulum terciū ī quo ostendit̄ idē p̄ auctē psalmiste ī psalmo. Deus iudiciū tuū regi da

Saulus.
Adeo quid sentis circa p̄dictam auctoritatem sed volo q̄ ostendas michi si aliā habes auctē. ad p̄positum tuum fundandū. *Paulus.* *Habeo aliā auctē eusdē psalmiste ī psalmo. qui incipit. Deus iudiciū tuū regi da. vbi manifeste agit̄ de x̄po qui ibi denūciat̄ saluator populī p̄feram humilium et pauperum. d̄ quo dicit. Saluos facies filios pauperū et aīas pauperū saluas faciet et huiōi. De quo quidem x̄po saluatore dicit̄ sic ibidē. nomen eius ante secula et ante solē p̄manet nomen eius quā auctōritatem sup̄ tibi allegaui ī. x. capitulo p̄dicte distinctionis ad p̄bandū generaciōē eternā esse ī dñis. Circa qd̄ large altercauimus. Et finalit̄ ī p̄dicto capitulo fuit tibi ostensū q̄ ex p̄dicta auctoritate p̄feram s̄m hebraicā veritatē sup̄ta ostendit̄ manifeste q̄ filius dei de quo ī illo psalmo agitur fuit ante seclā et manet ī eternū. Non obstantib; multipli- cibus tuis cauillationib; ibidē contentis. Et sic ex eodē psal- mo habet̄ q̄ saluator ille promiss⁹ de quo ibi agit̄. qui ver⁹ homo et filius hoīs est. est ver⁹ deus et filius dei etern⁹ quod ē intentū. Nec hic oportet replicare illa que fuerūt inter nos altercata circa expositiōē hui⁹ psalmi ī p̄dicto capitulo de amo ne fiat repetitiō vni⁹ et eusdē que fastidiosa est. et ideo remitto te ibi vbi p̄dicta plene iuenies. *Saulus.**

Habeo mentē tuam circa expositiōē p̄dicti psalmi. Cū quā nolo amplius replicare. quia satis fuit ī p̄dicto capitulo inter nos discussū. Sed si habes aliā auctē indica michi.

¶ Capitulum quartum In quo ostendit̄ idē p̄ auctōritatem psalmiste ī psalmo. Eructauit cor meū. tē

Paulus

In psalmo qui incipit. Eructauit cor meū verbum
bonū. psalmista loquit̃ ad lram de xpo q̃ iter ceteros
vinctos a deo. qui rōne vnctionis xpi vocari possūt.
excellenāior est. Et ideo de ipso dicit vnxit te deus deus tuus
oleo leticie p̃ confortibz tuis. vbi psalmista paulo añ loquē
ip̃i xpo sic dicit. Sedes tua deus in seclm seculi. virga direc
tionis virga regni tui. Quequidē verba de nullo verificari
possūt nisi de vero deo ut est manifestū. Null⁹ enī habz sedē
dinam in seculū seclī nisi ip̃e deus ⁊ sic p̃ ista ṽba psalmista
testatur q̃ ille xps cui loquit̃ est verus de⁹. Cui etiam dicit.
Sedes tua de⁹ in seculū seclī. Vnde ex hac auctoritate habes
veritatē a me intentā. **S**aulus. **I**ste psalm⁹ ex
ponit̃ a doctoribz nris multiplicat̃. s. de diuersis regibus sub
quoz quolibet filij isrl fuerūt in p̃spero statu ut cum fuerūt
sub salomone valde p̃sperē viuentes ut habet. iiii. R. vel de
assuero in cui⁹ tempore **S**ardoch⁹ ⁊ alij iudei fuerūt honora
ti. vel etiā de rege dauid. In cui⁹ tempore dauid debellauit mlt̃
tas gentes conuincias terre p̃missionis ut habet. i. ii. R.
Vnde ip̃e dicebat psalmista acangē gladio tuo sup femur
tuū potentissime. intende p̃sperē p̃cede et regna. Et iō psal
m⁹ iste non necessario exponit̃ de xpo de quo agim⁹. de quoli
bet enī p̃dictoz regū potest exponi. Et ideo in p̃mo versu dī.
dico ego opa mea regi indefinite loquendo. s. nō a p̃p̃iādo a
licui p̃dictoz regū. uel forte alicui alioz qui p̃sperē egerūt.
Paul⁹. **L**icet in p̃mo ṽsu psalmista loquat̃ inde
finite. cū dicit dico ego opa mea regi. tñ ly regi itelligendū
ē ant̃onomatice. s. p̃ excellenciā respectu ceteroz regū quod
patet ex hoc q̃ subdit ṽba que de nullo ceteroz regū nec de a
liquo alio puro hoīe dici possūt ut iā tibi p̃dixi. Eidem enī
regi de quo loquit̃ dicit. Sedes tua deus in seculū seculi quod
nullo mō possz verificari de dauid n̄ de salomōe. n̄ de assue
ro. n̄ de aliquo alio puro hoīe. Vnde ṽtute istoz ṽboz opor
tet restringere materiā p̃ncipalē istius psalmi ad xpm qui
verus deus est habens sedem dei i seclm seculi. ⁊ verus homo
quia vnct⁹ oleo leticie p̃confortibz ut dictū est. Itē transla
tio caldayca. s. jonathe que apud vos equiualeat textui illud
verbum psal. Speciosus forma p̃ filiis hominū sic transulit
pulchritudo tua rex messia maior est q̃z filioz hoīm. Et sic
patet q̃ psalm⁹ iste de messia loquit̃ de quo testatur quod est

verus deus et verus hō modo pōicto. **S**aulus

Quedā dñent i hoc psalmo que n̄ possūt applicari messie tuo. dicitur enim tibi assistit regina a dextris tuis. **S**ilr audi filia et vide et inclina aurē tuā. Et i fine psalmi cludit. p p̄ibz tuis nati sunt tibi filij constitues eos p̄ncipes sup om̄ez terrā. Constat autē q nichil horz p̄t verificari de messia tuo qui nullā habuit reginā ad dexterā suam assistentē. **S**ilr nec filiā disciplinā audientē nec etiā habuit filios quos p̄ncipes constituisset. vnde expositō tua nullomō tolerat a lra

Paulus Tu nosti q doctores tui cōiter tenēt q Synagoga isrlis dicit esse sponsa dei. vnde liber canticorū ap̄ eos exponit de deo sp̄so et synagoga sponsa. et de ea exponit i canticorū. iij. capitū. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te quod licet de synagoga patz antiqz aliquid contineat veritatis. de ecclia tam̄ xpi que vna ē vnitatē fidei potius verificat. Et q̄a ista ecclia vera sponsa xpi est et ei coniuncta. et cum eo regnans seu regnatura in eternū ideo dicit potest regina. et de illa verificari p̄t illud assistit regina a dextris quia in bonis p̄dioribz assistit xpo. s. i p̄nti in bonis gracie. et i futuro i bonis glorie. Et quia sicut ista ecclia est coniuncta xpo sicut sponsa sponso dicit regina sic. eo q recipit eius legē seu disciplinā euangelicā dicit esse filia ideo de ea dicit audi filia et vide. Et quia ista ecclia succedit synagoge antiquē in fide. quia eadem ē fides patz et fides discipulorū xpi licet in credendo de p̄terito ul de futuro qñqz variet i ceremonialibus aut legis antiquē que iā cessant post xpm oñio sūt diuerse ut sup̄ dictū est ideo dicit obliuiscere populū tuū. s. iudaicū et domū patris tui. s. templū antiquū i quo sacrificia offerebant que post xpm cessarūt ut dictū est. Et sequit et concupiuit rex decorem tuū seu sp̄m tuā quia cultus ecclesie pulchrior ē et delectabilior est xpo cultu synagoge hoc autē quod dicit i fine psalmi p p̄ibz tuis nati sūt tibi filij. **S**ilr intelligendū est de xpo. Cui loco patz suorum fm humanā naturā. s. patriarchaz l̄ pphetaz nati sūt tibi filij sp̄uales. s. apli et alij discipuli qui p̄tarchis et pphetis successerūt q cōstituti sūt p̄ncipes sup om̄ez terrā i sp̄ualibz. qui quidē filij xpi p̄ncipes constituti reuixerūt ad memoriā facta regis xpi in generatōibz sibi succedentibz usqz in finē mūdi ideo subdit memores erūt nōis tui dñe in generatōe

et generationē . propterea populi confitebuntur tibi ꝛc ꝛc prop-
terea populi . s . fidelium confitebuntur tibi in eternum ꝛ in
seculum seculi . **I**sta enim laus que procedit ex memoria
seu cognitione xpi non cessabit in hoc seculo nec in futuro
ubi podor erit unde omnia contenta in hoc psalmo nō di-
screpant a ꝓposito meo sed podi adoptant . ꝛ iste tres auctes
ꝓdicte debent tibi sufficere quo ad psalteriū licz ibi sint mltā
alia .

¶ Capitulum . v . in quo ostendit idē ꝓ auctem ysaye in . ix .
capitulo . *Saul .*

Habeo mentē tuā circa auctes ꝓ te alligatas de psalēio
sūptas sꝫ allega michi auctem alteriꝫ ꝓphete si habes
ad intentū tuū probandū . *Paul .* **I**lle
ꝓpheta euangelicꝫ scilicet ysaias misterium humanitatis ꝛ divi-
tatis xpi nō ꝓtermisit . sꝫ ipm clare ꝓphetauit . unde ysaye .
ix . capitulo agens de messia seu de xpo sic dicit deo . puer na-
tus est nobis et filius datus ē nobis . **C**uiꝫ imperiū sup humerz
eius ꝛ vocabit nōmē eius admirabilis . consiliarius deꝫ fortis
pater futuri seculi seu sempiternꝫ ꝓnceps pacis . **E**x qua auc-
toritate manifeste habes qꝫ xps de quo loquitur est verꝫ hō tꝓa-
liter natꝫ . ꝛ hoc cū dicit puer natꝫ est nobis . habes etiam ex
eadē aucte qꝫ sit deꝫ verꝫ **E**t hoc cū dicit dicit deꝫ fortis ꝓ fūti
seculi seu sepiternꝫ et ꝓnceps pacis ꝓdicta ei nōia nō possūt
verificari nī de deo vero . **E**t sic ꝓ istam auctem manifeste oñd-
meū ꝓpositum . *Saulus .* **H**ec auctas ꝓ te allega-
ta exponit ꝓrie a doctoribꝫ nris de ezechia rege in cuiꝫ tēpo-
re deus dedit pacē in iherl'm . et iudea demeto Sennacheribꝫ ut
habet . iiii . **R .** **Q**ua rōe vocat a deo ꝓnceps pacis eo qꝫ fuit
ꝓnceps in cuiꝫ tempore pax miraclose vīguit . unde sꝫ istā
verā expositionē doctorꝫ nostrorꝫ nōia que ponūt in hac auc-
toritate ad solū deum ꝓtinentia nō sūt nōia illiꝫ pueri nati
sꝫ dei vocantis ipm puerꝫ ꝓncipem pacis . **S**ic enī exponēda
est lra ꝓdicte auctis . puer natꝫ ē nobis et filius datus est no-
bis . s . **E**zechias . **C**uiꝫ impium sup humerz eiꝫ i quantū fuit
rex impius . quē quidē puerꝫ deus admirabilis ꝛ fortis ꝛ ꝓ
futuri seculi seu sempiternꝫ vocavit ꝓncipē pacis . et sic nōia
ad deitātē solū ꝓtinentia qꝫ in hac aucte ponunt referēda sūt
ad deū vocantē **I**llud solū quod dicit ꝓnceps pacis est nomē
pueri nati . s . ezechie . et hic est sēsus planꝫ huiꝫ auctoritatis

fm quē nichil facit ad ppositū tuū **Paulus** Bene-
ficio q̄ hec expositio tua ē **Rabi Sal.** et quorundā modernoz
expositoꝝ tuoz qui semper intendūt offuscare sacras scrip-
turas. que de xpo vera testimonia tradūt. vñ si bene scruta-
tus fueris sententiā hui⁹ auctis manifeste repies q̄ hec tua
expositio est oīno mualida tū quia irrōnabilis. tū quia incō-
sona lre. tum quia contra mentē antiquoz tuoz. qui fuerūt
maioris auctis q̄ ipse **Rabi Salomō** q̄ tu allegas. p̄mū pa-
tet. **Na** nulla ratio est quare deus tot nominib⁹ vocaret in
vocatione vni⁹ pueri nat⁹. fuerūt enī mlti alij qui ante suā
natiuitatez fuerūt vocati suis pprijs noībus a deo sū ab an-
gelo ut ysmael et ysaac et iofias. nūquam tamē in eorum
voca tōe deus vocat plurib⁹ et varijs noībus. **Suffecisset** enī
dicere. vocauit eum dñs p̄ncipē pacis. vnde nlla apparet rō
quare alia noīa ad deū p̄tinentia ibi adiungerent **Saulus**
Non enī videt esse aliqua rō qua tot noīb⁹ ille puer natus
vocaret. suffecisset enī dicē fm tuū ppositū. puer nat⁹ est no-
bis et vocabit nōmē eius de⁹. vñ multiplicatō nōm illius
pueri nati superflua videt etiā fm tuā expositionē **Paulus**
Scdm meā expositionē. quodlib⁹ nōmē illi⁹
pueri sigt aliquid notabile i ipso. in hoc enī qd̄ dicē puer na-
tus ē nobis designat ipi⁹ magna humilitas i natā huma-
na. sicut puulus humilior ē q̄ ceteri maioris etatis. in hoc
autē quod dicē. **Et fili⁹** datus est nobis. designat i ipso pu-
ero nato aliam esse naturā fm quam nō fuit natus tpalit.
s; datus nobis. in hoc autē quod ponit. **Et factus est p̄ncipa-**
tus sup humez ei⁹. Ostendit q̄ ille puer nat⁹ accepit super
se iugum legis obſuande. licet nō esset ad hoc obligat⁹. vñ
in translatōe caldaica ista verba. **Et factus ē p̄ncipat⁹ sup**
humez eius transferunt sic. **Et recepit sup se legē ad obser-**
uandū. in hoc quod sequit. **Et vocabit nōmē eius admira-**
bilis. designat q̄ sua natiuitas de qua p̄dixerat puer natus
ē nobis fuit maxime miraculosa quia ex v̄gine sine semine
virili. in hoc autē quod dicē. **Et consiliari⁹** designat q̄ ipse
puer nat⁹. erat datur⁹ cōsilia salutifera supaddita p̄ceptis
decalogi. **In** hoc autē quod dicē deus. **Exp̄m̄it ei⁹ deitas**
In hoc autē quod dicē fortis. declarat eius fortitudo que in
eius passione fuit abscondita **In** hoc quod dicē p̄r futuri

seculi designat qd ipse habebit inducere omnes electos ad celestem
gloriam que est in futuro seculo **I**n hoc autem quod dicitur pnceps
pacis designat qd ipse datus erat suis fidelibus vera pax
scilicet interna que non posset esse cum peccato mortali iuxta il-
lud psalmiste non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum
Silr et pacem supernam que superat omnem sensum. Et sic vides
qd omnia que in hac vocatione continentur sunt propria et notabi-
lia et non superflua in vocatione illius pueri nati. Quedam enim
pertinent ei proprie ex duplici sua natura. Quedam vero ex effectibus eius
et alijs que pertinent ad redemptionem nostram per ipsum factam. unde
multiplex notatio predicta propria et notabilis est in puero nato de
q agitur. Et sic patet irrationalitas tue expositionis. Quia autem tua
expositio sit inconsona littere patet ex hoc. Nam post predicta verba
pallegata sequitur statim in littera. Multiplicabitur eius imperium
et pacis non erit finis. Que verba nullo modo possunt verificari
de ezechia cuius pax habuit finem in brevi tempore ut patet in sua hy-
storia. iiii. Re. 7. 14. palipominu. Silr quod sequitur statim super
solum david et super regnum eius sedebit ut confirmet illud et
corroboret usque in seculum. Ridiculu est hoc exponere de ezechia
cuius regnum et imperium et pax fuit brevissimum ut notum est. De
christo autem meo omnia ista verificantur cuius ecclesia in qua se-
det et regnat non solum celestis sed etiam terrena confirmata
est a christo usque in eternum. **S**aulus **H**abeo mentem
tuam circa hec. Sed quia dixisti qd doctores nostri antiqui predic-
ta verba ysaye non exponebant de Ezechia sed de messia volo
ut indices michi qui sunt illi doctores. **P**aulus
Translatio caldaica. scilicet jonathe que fuit ordinata ex ore
Rabi eliesar et Rabi josue qui fuerunt per magnu tempus an-
te destructionem templi predictam autem expressse transtulit de messia.
Translatio vero. lxx. interpretu silr intelligit predicta verba
de messia. si loco istarum dictionum admirabilis consiliarius. de-
foris. pater futuri seculi princeps pacis solum posuerunt mag-
ni consilij angelus. **S**aulus **T**ranslatio. lxx. inter-
pretu facit contra te. permittit enim notationes expmmentes di-
uinitatem. Et sic de mente sua patet qd licet predicta verba in-
telligantur de messia. non tamen debet credi qd ipse sit deus.
Paulus **R**atio quare. lxx. interpretes scriberent
notationes expmmentes deitatem christi in hac autem talis est. nam
ipsi transtulerunt sacra scriptura veteris testamenti per tholomeo

regi qui erat gentilis. Et licet vnū deū credebatur sicut et veri
phī. nō tñ credebatur mysteria xpī sicut nec illi. Et iō vbiq;
fiebatur mēdo de dīnitate xpī sicut ī hoc passu p̄termiserūt.
et qñq; aliter transtulerūt. ne forte ptholomeus crederet eos
dicere qd xps fm̄ quod homo esset deus. et ut secreta fidei nō
aperirent gentili qui nondū erat lumine fidei illuminatus.
Et scias qd Rabi moyses egypcius qui fuit maxim⁹ mē doc
tores tuos modernos considerans seriem lre. et etiā ionathe
translatōez sup̄dictā que equi pollet textui apud vos ī qua
dam eplā sua ad iudeos africanos cōmendans messīā ab eis
expectatū allegat p̄dictam auctem ysaie vbi dicit. Et vo
cabit nōmē ei⁹ admirabilis. Consiliari⁹ tē dicit hec sex sūt
nōia pueri nati hec ille. Et sic habes p̄positū meū ex docto
ribus tuis magis autentijs

¶ Capitulu. vi. in quo ostendit idem per auctem jeremie.
xxiiij. capitulo. **S**aulus

Habeo mentē tuam arca p̄dictam auctem ysaie. Sed
si habes aliquā auctem alterius p̄phete ostendentem
dīnitatē messie put tu opinaris indica michi
Paul⁹. Habeo auctem jeremie que messiam venturū
tunc fore testat verū deum. Jeremie enī. xxiiij ubi ad litterā
agit de messia sic legit. Ecce dies veniūt dicit dñs. et suscita
bo dauid germen iustū et regnabit rex et sapiēs erit. et faciet
iudiciū et iusticiā ī t̄ra. In dieb⁹ ei⁹ saluabit. iuda et isrl ha
bitabit p̄fident. et hoc est nōmē qd vocabūt eū dñs iust⁹ n̄r
hec ille. Circa quod attendē debes qd vbi nos habem⁹ ī hac
aucte dñs iustus noster. ī hebraica lra habet illud nomen
q̄tuor lraz tetagrama ton. qd quidē nōmē solius dei est pro
priū ut habet exodi. iij. quod quidē nōmē ut nosti ī tanta
reuerencia habet apud hebreos qd non est licitū ut ore p̄ferat
p̄ easdem lras quib⁹ scribit. s; loco talis noīs p̄ferē aliud no
mē compositū ex alijs lris a quatuor p̄dictis que sonant a
donay. s. dñs. Et ideo soli sacerdotes sacrificia ī templo mi
nistrantes illud nomen p̄ferebant prout iacet ī lra. et hoc
tempore sacrificioz et ī templo et non alibi. vnde hū hono
res et hec reuerenciā illi nōi debebant. eo qd inter nōia diuina
solū illud sigt sui dīnitatē īfinitatē sui esse seu sue essenae
absq; aliquo respectu ad aliquā creaturā seu aliquē effectū.

vñ editer tenē q̄ illud nom̄ incōicabile ē alicui creat̄e. Et
iō antiqui tui sup̄ illud verbū exo. iij. **H**oc est nomen meum
ī eternū. dicūt hoc ē nomē meū. s. michi solū ppriū et nulli
alteri a tribuendū de cui⁹ nomine maxia solemnitate et
idividuitate et incōicabilitate **R**abi moyses ī libro de di-
rectōe put ī capitulo. lxi. et lxij. large tractat. **E**x q̄b⁹ se-
quit̄ q̄ cū messias teste jeremia vocand⁹ erat hui⁹i noīe. s.
thetagramaton osequens ē q̄ ipse messias esset ver⁹ deus
cum illud nomen nulli creat̄e pure sit cōicabile ut dictū ē
Saulus **L**icet verū est quod dīcīs de solenni-
tate p̄dicti noīs eo q̄ est nomē ppriū solius dei. ex hoc tamē
non tollit̄ quā appropriet̄ aliqñ aliq̄b⁹ puris creat̄is. legīt̄
enim gen. xxii. q̄ abraham vocauit nomen loci illi⁹. s. in q̄
imolare intendebat ysaac filiū suū dñs videt uel dñs vi-
debit. et vbi translatio tua habet ī hoc loco dñs. **I**n hebreo
habē nom̄ thetāgramaton. **I**cē exo. xvij. edificauit moyses
altare et vocauit nomē eius dñs signū meū. ī quo loco vbi
dīcīt dñs. **I**n hebreo habē nomen sup̄dictū. **I**tem iudicum
vi. **E**t edificauit ibi Gedeon altare dño et vocauit eum ado-
nay pax. ibi etiā ponit̄ p̄dictū nomen. **I**tem ezechielis vl-
timo capitulo de ciuitate iherl̄m legīt̄ nomen ciuitatis ex illa
die dñs ibidē. in quo loco ponit̄ nomē sup̄dictū. **E**x quib⁹
manifeste habes q̄ p̄dictū nomen licet sanctissimū et soli⁹ dei
ppriū. tamen qñqz quasi p̄ modū appriā tōis de puris crea-
turis dīcīt. ut patet ī quatuor passibus sup̄dictis. **P**aulus
Ex istis allegationib⁹ tuis nō habes q̄ aliq̄
pura creatura vocet̄ pprio noīe dīno. s. thetagramaton licet
ī p̄dictis noīationib⁹ icludat̄ illud nomē. **C**irca quod at-
tendē debes q̄ a noīe pprio alicui⁹ rei qñqz denoīant̄ alie res
que non sūt eiusdē nature cū re a cui⁹ nomine acceperūt de
noīatōes s; referunt̄ ad eam certo modo verbi grā. sanitas
corporis aīalis pprie dīcīt sanitas seu dispositio p̄ quā opa
corporis aīalis pcedūt salubrit̄. **S**ed ex hoc noīe dīcīt aliquid
sanū quod conseruat uel efficit sanitatem p̄dictam ut cum
dīcīt abus san⁹ uel mediana sana. **S**ilr dīcīt aliquid sanū qd
figt̄ p̄dictā sanitatē ut cū dīcīt color san⁹ uel vrina sana.
Constat aut̄ q̄ mediana neqz vrina l' color et hui⁹i nō sūt
sanitates s; referunt̄ ad sanitatē p̄dictis modis. vñ ī p̄po-
sito ex hoc q̄ ille locus fuit vocatus ab abraham gen. xxij.

dñs videt uel videbit non sequit̃ q̃ ille locus sit dñs sed q̃
in illo loco de⁹ videret meritū ipsi⁹ abrahe in immolatione
filij ut cōit̃ tui expositores dicūt. **Silr** cū dicē Ezech. ultio
q̃ nomen ciuitatis est dñs ibidē. non ex hoc sequit̃ q̃ nomen
ciuitatis sit dñs sed q̃ deus habitaret ibi ut in suo templo.
Silr ex hoc quod dicē exo. xviij. de altari edificato a moyse
τ vocauit nomē eius dñs signū meū. non sequit̃ q̃ illud al
tare esset dñs seu vocaret̃ dñs s; q̃ illud altare esset ī memo
riam illi⁹ signi qd̃ de⁹ fecerat ī victoria amalechitay. **Silr**
ex hoc quod dicē iudic. vi. q̃ Gedeon vocauit nomen illius
altaris dñs pax. non sequit̃ q̃ istud altare esset dñs uel vo
caret̃ noīe pprio ipsi⁹ dñi. s; q̃ illud altare esset ī memoria
q̃ deus dederat sibi pacē ab hostib⁹. Possunt etiā aliē intelli
gi ista duo pprie p̃dicta fm translationem Caldaicā que
apud te ē autētica. transtulit enī aquilon illud verbū exo.
xviij. **Et** vocauit eum dñs signū meū sic et coluit ibi dñm q̃
fecerat signū. Similit̃ transtulit illud Iudic. vi. **Et** voca
uit eum dñs pax sic **Et** coluit ibi dñm qui dederat ei pacem
Et sic patet q̃ fm istā translationē illa noīa diuina nō sūt
noīa altariū p̃dictoy s; sūt ipsi⁹ dñi qui ī illis colebat̃. Ex
quibus patet q̃ ex p̃dictis allegationib⁹ tuis non habes ali
quid contra me. **Saul⁹** **Sicut** tu exponis auētes
p̃ me allegatas sic ut ille res non noīent̃ noīe diuino. Sic
ego possum exponē auētem p̃ te allegatā. taliter ut messias
nō nomine⁹ noīe diuino put̃ tu itendis. vñ illud qd̃ dicē
Jere. xxiij. de messia hoc est nomen quod vocabūt eū domin⁹
iustus nr̃. Exponat̃ sic q̃ dñs vocabit̃ messia iust⁹ nr̃. eo q̃
erit iustus p̃ excellenciā. ul̃ quia p̃ eum de⁹ nos iustificabit̃.
Non enī est aliqua rō quare auētes p̃ me allegate. de ducā
tur ad aliū sensū p̃ter illū quē p̃ma littera sonat q̃ auētas
tua. **Paulus** **Licet** possint assignari rōnes vere
quib⁹ auētas p̃ me allegata nō ē exponibilis sic ut messias
non nomine⁹ noīe pprio diuino sicut tu vis obmissis tam
hui⁹ rōib⁹ causa breuitatis p̃ tuos doctores possū tibi oñdē
q̃ ex ista auēte Jere. concluderūt q̃ messias vocandus erat
pprio noīe diuino. s. thetagramaton sine alia expositione siue
interpretatione quod tibi debet sufficē ad itentū meum conclu
dendū. **Saulus** **Ostende** michi rogo si est aliquis
de nr̃is qui hoc quod dñs sendat **Paul⁹** **In** glosa

sup libz trenoz capitulo pmo querit quo noie vocandus esset
messias vbi aliqui dicunt qd vocandus erat consolator seu paci-
tus ad quod allegat illud trenozum. Quia elongauit a me
manabem. i. consolatorē uel pacitū qui auertit aīam meā
Et sequit ibi Rabi abba. dicit adonay est nomē eius exp-
mendo ubi dicit adonay. nomē dñi tethagramaton cum
quatuor suis pprijs lris. ad quod allegat pōictus doctor tuus il-
lud Jere. s. et hoc est nomen quod vocabūt eum dñs iustus
noster. Ex quo patz manifeste qd antiqui tui itellexerūt au-
tem p me allegatā eo modo qd sup tibi dixerā. auctes uo p te
allegare exponunt a tuis prout tibi dixi ut patet ex dictis
Saulus. **L**icet ille doctor Rabi abba quem tu
allegas videat intelligere illā auctem Jere. sicut tu. non tñ
omīs in hoc concordant quia i eodē loco ponūt alia nomina
ipī messie ut monathon. uel pacitū seu ymon p illud an-
solem ymon nomē eius et huiōi unde ex illo doctore singu-
lari non habes intentū. **P**aulus. **V**erū est qd diūsa
noīa imponunt p tuos doctores ipī messie. S; si bene aduer-
tis illa noīa non sūt incompatibilia seu sibi inuicē contra-
ria seu cotradicentia. Nā sicut de deo multa noīa dicunt in
scripturis ut cū dicit dñs creator pius misericors et huiōi.
Sic etiā messias multis noībus denotat diuersis respectu-
bus. vñ ex hoc qd ille alius doctor dixit manabem est nomē
eius. i. consolator non tollit quin sit verus deus cum vera cō-
solatio nō nisi p deum sit iuxta illud ysaie. li. Ego ipse con-
solabor vos. S; l'r ex hoc quod dicit ymon est nomen ei. i.
filius ul' filiatio ut sup tibi ostendi nō tollit quin sit verus deus
ipse enī messias verus est deus. et verus fili' dei ut ibidē osten-
sum fuit. Et ideo ex diuersitate noīm messie p tuos doctores
muenta seu allegata non tollit qd auctas jeremie supdicta
exponat eo modo quo Rabi abba supdictus exposuit fm
quā expositionē habet qd messias vocandus erat noie dño. s.
tethagramaton qd nllī creatūe pure ouenit ut sup dictū ē.

Capitulū. vii. i. quo ostendit idem per visionē factam
ezechieli i pmo capitulo sue pphete et p visionē danielis. vii.
capitulo

Saulus. **P**aulus. **E**zechiel in primo
unquid habes auctem alterius pphete ad tuū ppositū
fudandum.

capitulo sue pphete ubi ponit illa reuelatio magna de rotis
et de aialibus et de trono dei supsedentis. quod quidem capitulum
prout cõiter tradunt doctores tui continet magna seu maxi
ma de misteriis diuinis in tantum quod erat illicitum apud eos ex
ponere illud capitulum in publicum seu pluri hominibus. sed tamen
vni discipulo intelligenti et discreto prout habetur in primo
libro salmudico qui dicitur baginga primo capitulo quod
Ra. moy. egipci large tractat in suo libro de directioe put
in primo capitulo. In cuius capitulo expositioe varii varia senser
unt. specialiter circa aialia et rotas. Quidam enim exposuerunt illa
secundum monarchias principales mundi. scilicet. Caldeorum medorum Gre
corum et Romanorum. alij vero et melius exposuerunt predictam visionem
correspondentem ad diuina misteria christi seu messie qui tunc erat
faturus. Sed quicquid sit de veritate istarum expositionum. de
qua ad presens non est tractandum tamen secundum omnes illud quod
dicit propheta in fine visionis quod super capita aialium viderat si
militudinem troni saphirini. et super similitudinem troni quare
si aspectum hominis desuper per istum hominem omnes intelligunt deum pre
sidentem toti creature ad cuius nutum aialia illa mouebantur et
quiescebant. ibant et reuertebantur quod non nisi de deo potest ver
rificari. apparebat tamen prophete in forma hominis. in quo designatur
quod deus summus qui toti creature preesidet erat humanandus seu
in forma humana videndus in quo propositum meum comprobatur
Saulus. Ex illa visione ezechielis quam allegas
non habes propositum tuum propter multa. primum quia ut dicitur et
verum est ista reuelatio est tam occulta et misteriosa quod nulli li
cuit eam exponere publice seu palam sed eius expositio tradebatur
a sapientibus antiquis singulariter. scilicet. ab vno magistro ad vnum tamen
discipulum idoneum et ad intelligendum diuina secreta dispositum.
Et in hoc concordant omnes doctores nostri tam antiqui quam moderni.
Constat igitur quod ex tali visione tu non possis sumere argumē
tum ad tuum propositum probandum. Cum illa que per predictam visionem
designantur sunt nobis maxime abscondita et ignota. unde
si tu ex illa auctore propositum tuum quod ignotum est nobis probare
intenderes. manifeste precederes ad probandum ignotum per igno
tus vel saltem per aliud sile ignotum. 2º quia per illum habentem
aspectum hominis et super tronium sedentem de quo in visione predicta fit
mentio non est necesse ut intelligatur ipse deus. potest enim per illum
intelligi aliquis angelus qui ex ordinatioe diuina haberet presidere

re illis aialibz et rotis. et etia totu mundo. angeli eni frequen-
in scripturis leguntur apparuisse i forma humana ut patet
gen. xviii. capitlo et iudici. xii. **Terciu** quia dato qd p illu
hoiem sedentem sup tronu significaret aliquis verus homo.
uel etia ipse messias. non tam ex hoc sequeretur qd ille homo
esset verus deus. put tu vis sz sufficeret ut p ipm intelligat aliqs
homo excellentissim? ceteris hoibz. et etia omnibus angelis.
non tamen ex hoc sequitur qd sit deus. **Quartum** quia in visione
illa no legitur qd aliquis homo sederit sup illu tronu sz filiu tu-
do quasi aspectus hominis. et sic ille pñdens non designat esse
verus homo sz similitudo hois. Cu aut messias de quo agim?
etia fm te est verus homo sequitur qd non loquitur de illo ppheta.
magna eni differenda est inter similitudinē hominis et verum
hominem. **Paulus** **Licet** verum est. qd illa visio in
pmo capitlo ezechielis contenta apud tuos doctores repu-
tet valde occulta. et etia eius expositio publicari phibeatur. hoc
tamen intelligitur quantum ad eius integram seu completā ex-
positionē. non aut quantum ad aliquid sui ut puta quantum
ad pphetā cui visio fuit facta qui est. s. ezechiel sacerdos. hoc
enī expresse tradit in lra. **Silr** nec quantum ad tempus in q facta
fuit visio quia expresse traditur qd fuit in. xxx. anno etatis ipi
pphete. et in. v. transmigracōis et in. iiii. mense et i quinta
die mensis et huius. **Silr** et de loco quia fuit in transmigra-
cione sup flumen cobar. **Ista** eni non sunt occulta sed expresse
tradita. **Silr** apud antiquos tuos habetur p expresso no tacto
uel secreto qd p illu hoiem sedentē in trono intelligatur ipse deus
put sup dixi. unde quantumcumqz cetera que continentur in hac
visione ut de aialibz et rotis in figuris et moribz eorū et alia
huius sūt secreta seu occulta non tñ sunt occulta alia supra-
dicta de quoz numero est qd p hominē sedentē in trono intel-
ligatur ipse deus quod verbū solū allego ad pñs in ostensionē
ppositū mei ut iā dictū est. **Saulus** **Nescio** vñ ha-
bes qd fm doctores nros p hominē illu intelligatur verus deus
Paulus **Doctores** tui in expositione huius visionis
super illud verbū in eadem visione contentū ubi dicitur sic et
manus hois sub pñis eoz. s. aialiu. querunt cuius sunt manus
iste. **Ad** quod rñdent qd sūt manus dei sancti et benedicti que
extendunt sibi pñis aialiu ad recipiendos penitētes hoc ille.
Ex quo habes manifeste qd homo de quo loquitur ppheta i illa

visione est verus deus. Et ex hoc patet ratio ad 2^m. Similit^r
ad tertium. Ad quartum vero dicendum quod prophetia ezechielis in
hoc primo capitulo contenta facta fuit per quandam ymaginariam
similitudinem. Cuius signum Ezechiel intellexit alias non esset propheta
quia nec ipse ezechiel ex hoc diceretur propheta. Intelligentia enim
opus est in visione. daniel. x. Constat autem quod illud apprehensum
in ymaginaria visione non est ipsa res per visionem significa-
ta sed aliquid eam representans seu significans. Et ideo in hac vi-
sione contraiter videtur propheta dictionibus similitudinis significatibus
ut cum dicitur. Et ex medio eorum similitudo quatuor animalium. Non
enim dicitur quod viderat quatuor animalia quia in ymaginaria visi-
one non erant illa quatuor animalia realiter existenda sed eorum simi-
tudines. Et sic cum dicitur quod viderat super thronum similitudinem hominis
hoc refertur ad suam ymaginariam visionem in qua non erat aliquis
verus homo sed aliquid verum hominem representans qui quidem
homo erat ipse deus ut dictum est etiam secundum doctores tuos. Et
huic sensui concordat daniel in vii. capitulo. **Saulus**
Paulus Doce quod daniel concordat huic sensui tue. **Daniel**
Daniel in predicto capitulo. s. vii. narrat quandam visionem
valde notabilem quam habuit de quatuor bestiis terribilibus que
apud omnes significant quatuor monarchias regnorum huius mundi
supradictas. Et ibidem dicit. Aspicitebam donec throni positi sunt
Et antiquus dierum sedit super eos. Que verba apud omnes intelliguntur
de deo patre. Et infra de messia subdit. Et ecce cum nubibus celi
quasi filius hominis veniebat. et usque ad antiquum dierum pervenit
et dedit potestatem et honorem et regnum. et omnes populi tribus et lingue
ipsi servient. potestas eius potestas eterna que non auferetur et reg-
num eius quod non corrumpetur. Que quidem verba omnes expositores
tui contraiter exponunt de rege messia. Et sic patet quod sicut Ezechiel
in sua visione supradicta designavit quasi hominem presidentem toti
creature. Sic et daniel in sua visione predicta designavit filium
hominis cui datum erat regnum eternum et incorruptibile. Constat autem
secundum tuos doctores per iam exposui quod homo visus ab ezechiele
designabat verum deum. Similiter et filius hominis a danielle visus secundum eos
designat regem messiam. Et sic patet quod omnino consonant huic
veritati. s. quod rex messias secundum predictos prophetas est verus deus
et verus homo. quod est intentum. In alijs etiam locis hoc idem testatur
scriptura. **Saulus** Allega etiam alias scripturas si
habet hoc testantes. **Paulus** De libro. xi. prophetarum

allegabo tibi duas auctes tantū. licz possem tibi plures allegare. et hoc cā breuitatis. **M**icheas enī. v. capitulo loquens de xpo tunc venturo sic dicit. **E**t tu bethleem effrata. non es mīma in pñcipibz **J**uda. **E**x te enī egrediet̃ qui sit dominator in isrl̃. et egressus eius ab antiquo a diebz et̃nitatis hēc ille. **I**n hoc enī qđ dicit de messia qđ de bethleē egressur⁹ erat denotat̃ humanitas ipsius xpi s̃m quā ex certo tempe et loco egressur⁹ erat. **E**x hoc aut̃ quod subdit. **E**t egress⁹ eius ab antiquo a diebz et̃nitatis denotat̃ ipsi⁹ natiuitas et̃na que non a tpe nec ī loco incepit ⁊ sic habes intentū meū ex p̃dic ta aucte. **S**aulus. **N**on constat qđ ista auctas loquaē de messia. vnde quidam exposuerūt eam de ezechia

Paulus. **R**abi **S**al. cuius expresse exponit eam de messia. ⁊ manifestū est qđ nullo modo possit exponi de homīe puro qui tñ ī tpe nascit̃. s; de hoīe xpo qui nat⁹ est tempaliē et et̃nalit̃. **Q**ue quidē natiuitates seu emanacōes in p̃dic ta autoritate expmunt̃ modo p̃dicto

¶ Capitulū. vii. **I**n quo ostenditur idē per auctoritates prophetaz **M**ichee. v. et zacharie. xij. capitulis

Saulus

Allega michi scđam auctem quam dīas te h̃re de. xij pphetis. **P**aulus. **Z**acharie. xij. capitulo de deo saluante ih̃lm legiē. **E**ffundā sup domum dauid et sup habitatores ih̃lm sp̃ritū gracie et p̃ecū et aspicient in me quē confixerūt ⁊ plangēt sup eum ⁊c. **C**onstat autem qđ ad nullū p̃net effundē sp̃m gracie nisi ad solū deum. ait enī psalmista. **G**raciā et gloriā dabit dñs. **E**t iđ qđ dī effundam sup domū dauid et sup habitatores ih̃lm sp̃m gracie. **I**ntelligendū est esse dictum in p̃sona dī. vnde cum immediate in eadem serie subdiē. **E**t aspicient in me quē confixerunt. oportet qđ intelligat̃ de ip̃o deo in quē aspicient iudei et quē confixerūt. s. in sua passione. **E**t sic patet qđ illa verba nō possunt s̃l saluari nisi de aliquo in fundente graciā. s. deo qui fuit lancea confixus quod de nullo alio potest intelligi nisi de ñro saluatore qui inquantū deus īfundit graciā et inquantū homo confixus est. **E**t sic ex ista aucte habes intentū. s. de dīnitate xpi et etiā de eius humanitate et passione. **S**aulus. **D**octores ñri exponūt istā auctem zacharie

aliter. et veri⁹. dicunt enī q^o duo messie sūt venturi. vn⁹. s. de tribu effraym q^o fuit fili⁹ **Ioseph**. et iste vocabit⁹ messias fili⁹ **Ioseph** et put⁹ dicūt interficiend⁹ est in psecucōe gog et magog. Scdus uo messias est de tribu **Juda**. Et iste dicit⁹ fili⁹ dauid. Qui quidē fili⁹ dauid saluatur⁹ est pplm isrl ppetua saluacōe. vnde de pmo messia. s. filio **Ioseph** verificant⁹ verba supdicta aspicient in eū quē sfixerūt. nō enī dicit lra aspicient in me s; aspicient in eū. Et iō ex pdicta aucte nō habes intentū. **Paulus**. Quod psupponūt doctores tui de duob⁹ messijs falsissimū est et fictiū. non enim i tota scriptura habes fundamentū s; oppositū. Nam quodcūq; de genē seu stirpe messie agit in scripta sēp dicit⁹ esse de dauid seu **Juda**. Nunq; at d⁹ effraym seu de **Ioseph**. Et tu⁹ **Rabi** moyses egipt⁹ in libro **Judicū** titulo de messia. vbi epilogat dcta oīm antiquoz apud te autentici. In hac materia expsse dicit⁹ q^o messias futur⁹ credend⁹ est fore de genere dauid nullā faciens mencōe de alio messia. S; hoc finxerūt tm ut euaderent pdictā auctem que euidēt testat⁹ deum esse confixum. Itē quod dicit⁹ q^o in lra non dicit⁹ aspicient i me s; aspicient in eū est manifeste falsū. In omnib⁹ enī biblis antiquis et correctis legiē. Et aspicient i me. et etiā in trās. lacōe caldaica. s. **Don** a tbe que equiualeat textui sic legiē. vñ cauillationes tue nichil tibi proficiunt in hoc passu. **Saul**. Post illa verba que allegas immedie sequit⁹ Et plangēt sup eū quasi placentū vnigenitū qd facit contra te. Non enī dixit plangent sup me. s; sup eum. Ex quo patet q^o ille qui effudit graciā non est ille qui est sfixus put tu intendis deducere. **Paulus**. Licet ille qui grāz infudit. s. de⁹ est ipemet in psona qui confix⁹ est. s. hō xpūs put verba p me allegata testant⁹. non tū fm vnā naturā ista duo ei oueniūt quia infundē graciā ouenit ei fm diuā naturā quā habz ab eterno Et esse sfixū seu passū ouenit ei fm humanitatē quā ex tempore assumpsit. Et ideo inueniō dū istud misteriū. s. de duplici natā in ipso messia notabili ter ppheta cū dixisset aspicient i me quē confixerūt. statim subdit. Et plangent sup eū ut designet aliā naturā esse fm quā confixus est a natā fm quā graciā infundit.

Capitulum. ix. in quo ostendit⁹ idem per dcta antiquoz

talmudistay. Et i eodē imponit finis pme pti hui⁹ tracta :
tus

Saulus

Ideo omnia p te allegata ex dictis pphetay ad tuū
intentū .s. de dñitate messie fundandum. Et vellem
scire si forte haberes aliquā auctem antiquoz nrozū
hocrestantez . ipsi enim post pphetas scripserūt et ea que ipsi
pphete obscure tradūt qñq; clar⁹ inēpretati sūt . et iō oportet
q; de illis aliquid alleges ut in magis sufficiat. *Paul⁹.*

Si dicta antiquoz tuoz bñ scrutat⁹ fueris multa re-
peries pdictā veritatē .s. de dñitate xpi testanda. Licet non
ita explicitate sicut doctores nri tradūt eo q; antiquis pñibus
mysteria diuina non ita lucide tradebant. Et quia longum
esset narrare omnia que de hoc tradunt antiqui tui. **A**lega-
bo tibi duas ul' tres auctoritates que tibi debent sufficere .
primam reperies in glosa super psalterium que dicitur me-
ozas allimī sup illud verbū psalmiste quia apud te est fons
vite . et in luce tuo videbim⁹ lumē ubi dicit sic dixit **Ra.**
Johanan quidā ambulans in nocte tenebrosa incendebat lu-
cernā et cum p eam p aliquā morā temporis aliqualiē illuīa-
retur extinguebatur lucerna sic iterū incendebat et iterum
extinguebatur . dixit ergo ille homo usq;quo laborabo ien-
dendo lucernas que modice duracōis sūt . meli⁹ est ut expectē
ortū solis ut possim ire ad lumen eius . Et sequit⁹ . Sic con-
tigit isrlī qui captiui fuerūt i egipto ⁊ p moysen et aaron
redempti ut habet in exodo . s; postea subingati sūt sub sifara
Chananeo a cui⁹ iugo liberati sūt p barach ⁊ delbozā **Judicū**
quarto . Postea subingati sūt sub madianitis a qua subiec-
tione liberati sūt p **Gedeon** **Judicū** . vii . Consequent⁹ p alias
nationes quānas a quib; liberabant⁹ a deo per iudices iuxta
illud **Judicū** . ii . capitūlo . **S**uscitauitq; dñs iudices qui libe-
rarent eos de vastantiū manib; . p̄ea trāsmigrati sūt in ba-
biloniā . Et redempti sūt p **Esdrā** et **neemiā** . **R**ursus sub-
ingati sūt p **Rōnos** . dixit ergo isrl' usqueq; laborabim⁹ in
hui⁹i redēptōnib; et subieccōib; successiuis ā modo nō que-
rim⁹ illuīari nisi p ipm deū in sua psona . Et hoc est qd dicit
benedict⁹ qui venit in noīe dñi . deus dñs et illuxit nobis .
hec in glo . **A**tende igit⁹ . **S**aulē q; iste doctor voluit ponē dif-
ferenciā inter vltimā redēptōnē ab isrl' expectatā . ad re-
dēptōes p̄teritas . **I**n hoc q; redēptōes p̄cedentes fuerunt

facte p prophetas seu hoies. vñosos ⁊ redēpcō vltima expectā
da erat p ipm met deū. Cū autē ista redēpcō vltia expectatē
ab omnib⁹ esse p messia sequit⁹ q ex mente isti⁹ doctoris est
q ille messias est verus de⁹. de quo exponit illud dictū. **De⁹**
dñs et illuxit nobis. **Saul⁹.** **Non** bene pbat⁹ ex
dictis illi⁹ doctoris q messias sit deus sed sufficiat q redimat
virtute dñi. **Paulus.** **Scrutare** bñ illius docto
ris rōez et meū ppositū clare repies. **Si** enī redēpcō p messi
am facta ul⁹ fm te fienda esset redēpcō p puz hoiem facta
h̄ tantū diuina v̄tute. nulla rō erit quare redēpcō vltima
diceret⁹ esse facta p ipm deum plus qz alie. **Moyles** enī ⁊ alij
iudices seu redemptores nō nisi v̄tute diuina hoc opati sunt
ut est manifestum. vñ nulla esset dñia inter eos n̄ forte fm
maius ul⁹ min⁹ qd fm phm non diuersificat species. **Et** ideo
manifestū est fm p̄dictū doctore q redēpcōes pcedentes facte
sūt per puros hoies licz v̄tute diuina. sed vltima redēpcō
credenda est fieri p ipm deum in psonā de quo exponit illud
In lūie tuo videbim⁹ lumen. ⁊ in hoc etiā concordat hic doc
tor cū alijs. **Saulus.** **Allega** michi alium concor
dantem. **Paul⁹.** **In** glosa magna sup gen. que
dicat⁹ beresich Rabi abba querit quid est illud verbū daniel
s. scdo capitulo vbi de deo dī. **Ipe** reuelat p̄funda ⁊ abscon
dita et nouit in tenebris cōstituta et lux cum eo est. **Et** rīdet
hec lux est lux regis messie de qua in psalmo **In** lūie tuo vi
debim⁹ lūmē hec ille. **Ex** quo habes satis manifeste q lūmē
diuinū quod semp cum deo est ymo et verus lumen quod de⁹
est. ē lux messie. **Et** tibi sufficiant ista ex multis que i scrip
turis antiquoz tuoz continent⁹. **Saulus.** **Allega**
rogo terdām autētem alicui⁹ antiqui doctoris nostri quia ut
nostī in ore duoz ul⁹ trium stat om̄e verbū. **Paul⁹.**
In quodā antiquo libro qui intulatur ab illo famoso ⁊
antiquo doctore noīe Rabi nehuma filio alchana. qui quī
dem liber nominat⁹ bahir quod mterptat⁹ lucidū seu lucida
rum sup illud verbū puerbioz. x. **Iustus** est fundamentū
sempiternū sic querit quid est quod dicit⁹ **Iustus** autē est fū
damentū sempiternū. **Ad** quod rīdet⁹ quēdā iustum habet
seu hēbit deus sanct⁹ et benedict⁹ in seclō suo qui ē sibi valde
dilectus eo q sustinet mundū vniuersū et est fundamentum
eius et gubernat mundū et fecit mundū germinare ⁊ cetera

multa similia de quo iusto concludit. Et ipse est fundamen-
tum oim animarum. Et hoc e quod dicitur Iustus est fundamen-
tum sempiternum hec ille. Attende igitur Saule quod de nullo hoie
puro quatenus tunc quod iusto p'dicto possent verificari nisi cum hoc
sit verus deus. Et ideo habes quod etiam p' scrutinium scripturarum et
doctorum vestrorum antiquorum In quibus putatis habere vitam eter-
nam repiunt vera testimonia d'ctatis xpi nostri seu messie.
et in d'ctis prophetarum idem repiunt ut dictum est. **W** Saul.

W Recogitatis testimoniis tuis quod i sup'dictis p' te dicta sunt
et michi p'posita. dicere possim illud psalmiste. Testimonia
tua credibilia facta sunt nimis. omnia enim consonant vero seu
veritati fidei catholice quam predicas. Et ideo dico cum Job.
xxxix. Qui leuiter locutus sum quid respondere possum. Manu
enim meam ponam super os meum. Vix enim quia iuxta illud psal-
miste. Mirabilia sunt testimonia tua. sunt enim altissima et p'
funda. Ideo restat ut scrutetur ea anima mea. non iam dialogice
concertando ut prius sed querendo de quibusdam ampliozem in-
formationem seu declarationem ut sic ex tali scrutinio declaratio
sermonum tuorum sequatur que me illuget et intellectum det p'uulis
s. michi et in filiis. Unde sicut prima ps fuit dialogica quasi
inter duos disputatiue acta. Sic ista secunda sit didascalica quasi
inter magistrum et discipulum ad ipsius discipuli eruditionem tracta-
ta. Et sic de cetero non saul sed discipulus vocabor sicut et tu
doctor seu magister in sequentibus vocari debes. **W** Paulus.

W Ille solus laudem qui docet omnem sciam ad quem solus fidei pertinet
donum dare. In cuius auxilio confidens pete frater quicquid vo-
luis. Et respondebo tibi gratiam quam deus michi ministravit.
vnum tamen oportet presupponere quod in sequentibus auctores noui te-
stamenti accipias sicut et antiqui accipiebas utrumque enim
est a deo datum seu reuelatum. Sicut et auctoritates sanctorum
nostrorum quorum eloquia sunt igne caritatis examinata recipias.
qui primo talmudica dicta que in multis igne infernali succen-
sa ut forte insequentibus apparebit temerarie accipiebas. Et
sic ad vota tua implenda deo duce procedam. **W** Explicat prima
pars.

Incipit secunda pars tractatus de scrutinio scriptura-
rum. Et est didascalica que est quasi continuatio eorum
que dicta sunt ad dicenda. Cuius prima distinctio
continet sex capitula.

In pmo capitulo ponunt a discipulo quedam argumenta-
dones contra ea que dicta sunt de deitate xpi. et petit discipu-
lus eaz solutiones ad infidelium maiorem confutationem.

In capitulo secundo ostendit quod difficilia fidei put est incarnatio
verbi non peruenit usquequaque scrutari ad eos qui nouiter
ad fidem veniunt.

In capitulo tercio solunt argumentaciones predictae.

In capitulo quarto ostenditur quod per scrutinium scriptu-
raz conuincit ydionatū dei et hominis in xpo sufficienter comprobatur.

In capitulo v. ostendit quod non licebat in divinis docere plures
homines nec predicare de ceteris capitulis veteris testamenti in quibus
mysterium sancte trinitatis et incarnationis verbi continetur.

In capitulo vi. ostendit rationem quare antiquis predicta mysteria
non explicite sed implicite tradebantur. Et ibidem ponit a discipulo
quoddam exordium ad ea que sunt in hac parte ulterius pertractanda.

Capitulum primum in quo ponunt a discipulo quedam ar-
gumentaciones contra ea que dicta sunt de deitate xpi. Et
petit discipulus eaz solutiones ad infidelium confutationem.

Discipulus.

Trimiter credens ea que per te michi tradita sunt
arca divinitatis xpi seu messie per scripturarum
testimonia per te iam allegata manifeste testi-
tur. ad huc vellem informari de quodam quod
est michi mirabile et de quo infideles olim so-

dos meos audiri murmurare qui etiam hodie de hac materia
murmurant. scilicet posito etiam per te verissimum est licet ipsi oppositum
credant quod christus in lege promissus non purus homo sed verus
deus et verus homo est. adhuc illi de quibusdam locutionibus que a
veris catholicis conceduntur et predicantur de quorum veritate non
dubito. ipsi tamen de hijs scandalizant et contra ea sepe lo-
quuntur sic dicentes quod illa que de ipso christo dicuntur que nullo
modo ad deitatem pertinent sed solum ad humanitatem attribuuntur
deo ut puta temporaliter nasci et pati et mori et cetera huiusmodi. Contra
quam veritatem magistri eorum multipliciter consueverunt arguere uno
modo sic dicunt enim quod sicut nulla oppositio est verior illa quam in
qua idem predicatur de seipso ut cum dicitur homo est homo. Ita nulla
oppositio est a veritate remotior quam illa in qua idem negatur de
seipso. vel id quod est maxime distans et diversum predicatur de

Subiecto a q̄ maxie distat et diuersificat. Sed in ista p̄posicōe
deus est homo p̄dicatū significat rem corruptibilē et temporalē
et corporeā que maxie distant ab hoc quod significat per illū
terminū deus. ergo ista p̄posicō deus est hō est maxie a verita
te remodor. p̄terea dicūt q̄ fides n̄ra asserit quedā que sibi i
uicem sp̄ata sūt nō solū maxima admiracōe digna s̄ etiā
sūt talia q̄ nullo modo ab aliquo sensato sūt sil' concessibilia
quod sic declarant. Dicūt enī q̄ in diuinitate vbi tantū est
vnica natura indiuidua et simplicissima. cū hoc tñ a fidelibz
n̄ris non concedit q̄ vna p̄sona dīna p̄dicet de alia ut di
cendo p̄r est filius et econtra. et tñ in x̄po in quo sūt nature
sūme distantes et diuerse. s. humana et diuina p̄mittit ymo
et concedit q̄ humana natura possit p̄dicari de deo saltē in
concreto sic ut dicat q̄ deus est homo. Itē dicūt q̄ hec p̄posi
tio homo ē deus repugnat manifeste sacre scripture veritati
s̄m quā nomen diuinū et sp̄aliē illud quatuor l̄ray quod d̄
thetagramaton de nulla creatura posset verificari iuxta il
lud exo. iij. Hoc est nomē meū i eternū vbi etiā n̄ri doctores
dicūt q̄ illud nome sic est p̄priū nomē dīnū qd̄ ē oīno icōi
cabile alteri. p̄ istam p̄posicōz homo est deus manifeste cōicaē
nomē da alteri. s. hōi. et sic hec p̄posicō videt̄ repugnare ver
itati sacre scrip̄e. Item ut dicūt hec p̄posicō deus est homo
videt̄ repugnare alijs sacris scrip̄is i quibz manifeste osten
dit q̄ deus est ab eterno et nullo modo eius esse a tempore ince
pit. dicat enī in psalmo a seculo usqz in seculū tu es deus. Et
ibidem in alio loco non erit in te deus recens. Si igit̄ ista est
vera deus est hō sequit̄ q̄ deus incepit esse a tpe sicut et hō qui
de deo p̄dicat̄ quod videt̄ esse falsū tanqz repugnans sacraz
scripturaz veritati. p̄ ista et multa alia similia infideles p̄
dictam veritatē nitunt̄ impugnare vnde silme desidero a te
iformari quō possem ab istis et silibz radonibz euadē. quod
quidē desiderū reputo esse bonū iuxta illud psalmiste. Et re
spondebo exprobrantibz m̄ verbū.

¶ Capitulum secundum In quo ostenditur q̄ difficilia fi
dei prout est incarnatio verbi non oportet scrutari ad eos
qui nouit̄ ad fidē veniunt. *Magister*

Oportet desiderare informacōz verā de hys que sūt fidei
ad hereticoz seu infidelū responsionē sit bonū simplr

tamen si quid talis informatio non est bona. s. illis qui ad hoc
ex sua teneritate non sunt idonei. illi enim qui nouit ad fidem ve-
niunt per baptismum regenerati et de articulis fidei simpliciter seu
summarie eruditi non debent ad difficilia et ardua fidei festinanter
accedere. Non enim essent ab eis prout decet susceptibilia nam si
pueris non debent dari cibaria difficilia vel difficilis digestio
ad que vires sue in sua teneritate non sufficerent digerere. Sic
nouiter ad fidem accedentibus difficilia fidei non sunt proponenda
quam doctrinam habemus a principe apostolorum. s. petro qui in prima sua
epistola que canonica dicitur in secundo capitulo nouit ad fidem con-
uersis sic loquitur. Quasi modo geniti infantes lac concupi-
scite. s. eruditionem faciliorem doctrine. In omnia enim cibaria quibus
animalia utuntur lac est faciliorem digestiois. Et ideo natura que a
deo instituta est lac disposuit ad nutriendum nouiter generatos
Et eadem ratio est de spirituali generatione et cibo spirituali ei competente
s. qui nouit generati non debent uti cibariis solidis et duris quin-
tumcumque sint bona sed tamen leuibus et defacili ad nutrimentum diuer-
silibus ut est lac. hanc etiam doctrinam habemus a doctore gentium
s. paulo qui huiusmodi in fide nouicijs. i. ad Corinthios. ita sic dice-
bat tanquam pueris in christo lac vobis potum dedi. non escam. pueri
autem autem. et in sensu exercitatos in hijs que fidei sunt habentibus per-
tinent ardua et difficilia fidei iuxta posse querere et de hijs spiri-
tualiter nutrir. de quibus ad hebreos. v. perfectorum autem est solidus
cibus. Antiqui etiam magistri hebreorum ut credo nostri hac ratione pro-
hibebant. ne certi passim seu capitula sacre scripture ab eis desig-
nata. in quibus magna mysteria fidei etiam sine eos continere plu-
ribus exponerent. nec publice predicarent. unde in proposito qua
argumentaciones tue proprie respiciunt ad modum benedicti unionis
verbi diuini cum humana natura in christo que summa et ineffa-
bilis est. Idcirco ad te ad presens non pertinet sed statum tuum nouit
datus de hijs tractare. poteris tamen cum deus amplioris gratiam
tibi concesserit de hijs informari audiendo a peritis magistris
Terminus scilicet ubi de istis tractat sufficienter. et doctores ibi
magna et subtilia tradunt. ex quibus posset responderi ad tua ar-
gumenta et ad multo fortiora plene et perfecte. **W** Disapu-
lus. **W** Video quod tuum consilium sit sanum et tutum quantum ad
me et michi filius. s. de non procedendo festinanter ad querendum de
altis et profundis in hijs que fidei sunt preferam cum hoc sit de doc-
trina sanctorum apostolorum quos allegasti. Et forte de hoc intelligit

illud ysaie. xxviii. ubi dicitur. Ecce ego ponam in syon fundamentum et quod intelligitur ad litteram de christo. Et sequitur qui crediderit non festinet. scilicet non festinet ad alta et profunda accedere sed paulatim in hoc procedat. Et licet in aliquibus bibliis latinis habeatur. Qui crediderit non confundetur. in hebraicis tamen bibliis correctis habetur. Qui crediderit non festinet nichilominus si placet saltem aliqua principia vellem a te audire. ex quibus predicte murmuraciones solui possint seu euacuari. que quidem principia cum a te audierim et si non possem ex fragilitate mea illa plene intelligere. absque dubio tamen illa credam. patens enim mihi super sensum et intellectum credere illa que a sanctis doctoribus traduntur.

¶ Capitulum. tertium in quo solvuntur argumentaciones predicte.

Magister.

Placet michi cōdescendere ad ea que petis perscrutari quia dicitur quod patet es credere ea que traduntur a sanctis etiam si illa pro nunc ad plenum non intelligas. hoc enim est sanum consilium a beato augustino traditum. qui cuiusdam dicebat. Noli intelligere ut credas sed crede ut intelligas. Ad euidentiam autem eorum que dicenda sunt pro nunc ad ea que arguis solvenda presupponenda sunt aliqua. quorum primum est quod persona vel suppositum alicuius rei aliud significat quam natura seu essentia ipsius rei. natura enim significat essentiam speciei seu quidditatem tamen quam significat diffinitio. persona vero seu suppositum significat aliquid quod subsistens in quo includitur ipsa natura seu essentia cuius est suppositum seu persona. Et quicquid etiam includitur in persona vel supposito quedam alia que sunt preter rationem speciei. unde suppositum significat ut totum. habens naturam sicut preter formalem et perfectam sui. Et intelligendum est de rebus subsistentibus in quibus inveniri possit aliquid quod non pertinet ad rationem speciei ut puta accidentia vel principia individuationis naturam. sicut apparet in hijs que sunt ex materia et forma composita in quibus secundum rem differunt natura et suppositum. unde in eis natura non predicatur de supposito. non enim dicimus quod album sit albedo. Nec etiam quod homo sit humanitas. In hijs autem in quibus nichil aliud adiunctum inveniri possit quod sit preter rationem nature nulla necessitas est distinguendi naturam a supposito ipsius nature quod quidem suppositum est individuum subsistens in ista natura unde in deo non est aliud secundum rem persona seu suppositum et natura sed solum secundum rationem intelligendi. quia natura dicitur secundum quod est

esse quoddam. psona. illo dicitur secundum quod est quoddam subsistens.
veritas autem huius presuppositi ex vera intelligenda terminorum patet
intelligenda. **S**ecundo presupponitur quod omne illud quod mest seu uni-
tur alicui persone seu supposito siue pertineat ad naturam eius su-
um. unum est in persona. quod quidem suppositum. patet ex primo nam
suppositum seu persona ut dictum est significat ut quoddam totum huius
naturam sicut parte perfectam et alia que ei insunt seu unum ut
quoddam adiacentia venientia ab extrinseco. **T**ercio presupponitur
quod unio verbi divini incarnati non est facta in natura. **Q**uod
quidem suppositum doctores evidenter probant in dicendo ad impossi-
bile si daretur oppositum. unio autem predicta facta est in persona
quod probatur evidenter a doctoribus nostris. quam quidem probationem ad
presens omitto. **E**x quibus presupposita veritate fidei sequitur quod
unio verbi divini incarnati est facta in persona. sic quod una et
eadem persona que subsistit in natura divina eternaliter subsistit etiam per
ipsam unionem in natura humana a verbo assumpta secundum hoc licet
in christo sint due nature distantes et diverse. non tamen in christo est
nisi tamen una persona et unum suppositum divinum in utraque natura
subsistens. consequenter patet. **N**am si humana natura verbo divino
non unum in persona nullo modo et unum cum iam presuppositum est
quod in natura non est unio facta. et sic fides incarnationis preterit
quod esset contra omnia testimonia scripturarum que super sunt allega-
ta ex quibus divinitas christi approbata est. **Q**uibus presuppositis
ad tria argumenta sic dicendum est. **A**d primum enim dicendum
quod quoniam due forme seu nature quantumcumque sint distantes et diverse
se possint tamen in uno supposito convenire non est inconueniens
unum predicare de alio. **S**ed talis predicatio potest esse stringens vel
naturalis sicut cum dico album est musicum. unde quoniam nature divi-
na et humana sint maxime distantes per incarnationis tamen mister-
ium conveniunt in uno supposito ut dictum est cui neutra illarum
naturarum est per accidens sed secundum se unum hec propositio deus est homo non
est in materia remota seu stringenti sed in materia naturali. pro-
bat enim in ea homo de deo per se sicut de sua hypostasi. non tamen
ratione nature significate per hoc nomen deus sed ratione suppositi quod est
suppositum humane nature. **A**d 2um autem dicendum quod in misterio
trinitatis persone divine conveniunt in natura. distinguunt tamen
in personis seu suppositis. et ideo non predicantur de invicem. **I**n mi-
sterio autem incarnationis est oppositum. nam nature sunt diverse.
persona autem seu hypostasis est unica. **E**t ideo nature que distincte

sunt non predicant de inuicē put significant in abstracto. non
enī est vez dicē q nāā diuina est humana. Sz quia hee due
nāāe oueniūt in supposito predicant de inuicē in concreto tm̄.
Et sic vez est q deus est homo. Ad terciū dicendū q i hoc q
nomē da in cōicabile attribuiū xpo. non attribuiū no-
men deitatis hōi fm humanā nāām. hoc enī esset derogato-
riū datū sz attribuiū nomen diuinū xpo hōi fm suppositū
eternū quod p vnionē verbi est etiā suppositū humane nāāe
ut dictū ē. Ad quartū dicendū q licz humana natura sit i
xpo quoddā recens aut suppositū humane nāāe in ipso xpo
non est recens sz eternū. Et quia hoc nomē deus non predicat
de hōi rōne humane nature sz rōe suppositi eterni. Ideo non
sequit q in hoc habeam seu concedam deum recentē. Et at-
tende in hīs 7 silibz q ex vnione verbi cum nāāa humana
in supposito facta diuino sequit q ea que de deo pprie dicunt
pnt dici de hōie illo cui nāāa humana assumpta est in vni-
tate suppositi. Silr et illa que dicunt de illo supposito rōne
nāāe assumpte pnt etiā dici de deo qā ex vnione vbi modo
supdicto facta cōicantē ydiomata vtusqz nāāe i eodē supposito.

¶ Capitulu. iiii. in quo ostendit q per scrutiniū scripturarū
cōicatio ydiomatum dei et hōis in xpo comprobatur.

Discipulus.

Omnia p te dicta credo esse fidelissima et vera licet ad
pns non me sentio tam ydoneū q illa plene intelli-
gam desidero tamē habere aliquā sacram auctem per
quam cōicatio ydiomatum p te dicta approbareē quod solum
desidero ad infidelū pfutacōz. Magister. Hoc quod
queris habes euidentē in pxima distinctōe pcedenti in qua de
scrutinio scripturarū arca deitātē xpi tractatū fuit. Ibi enī
per plures auctes ostensū est q sacra scripta de vno et eodem
affirmat quedā que soli deo ptenent. 7 quedā alia que ptenēt
ad hōiem. Ex quibz auctibz manifeste habes cōicacōz ydroma-
tum supdictā in xpo seu messia pmissio. Discipulus.

Repete m̄ rogo aliquas ex dictis auctibz. ex arduitate
enī seu magnitudine misterij de quo tractat tam intellectus
me q memoria mea sturbant. legi enī dan. x. q ex visiōe
angelica danieli facta dicebat vidi visiōez grandē et non
remansit in me fortitudo. sz et spēs mea mutata est in me et

emarcui nec habui quidq; viriū. vñ non mirū si nō habeam
in memoria omnia que mī tradidisti. Et iō peto ut saltem
duas vel tres auctes de predictis memorie mee reducas. in
quib; p̄dicta cōicacō ydiomatū ostendat. **Magister.**

In psalmo illo qui incipit. Eructauit cor meū verbum
bonū. vbi ad lram agē de xpo ut sup̄dictū est. psalmista. di-
rigens verba sua ad ipm xpm dicit. Sedes tua deus in seclm
seculi quod ē ydioma p̄nens soli deo. cui xpo i eodē p̄textu
dicit. vñxit te deus tu⁹ oleo leticie p̄ confortib; tuis quod est
ydioma p̄nens homī. vñde ex ista aucte habes ydiomatū
cōicacōz p̄ me dictam. Itē Iere. xxiiij. Loquens de ipso xpo
p̄pheta in p̄sona dei dicit. Suscitabo dauid germen iustum.
quod p̄p̄riū est humanitatis. et ibidē de eodem sequit. hoc est
nomen quod vocabūt eum dñs iustus n̄r. in quo loco vbi
habemus dñs habet i hebraico nomen dñi thetthagramaton
quod solius dei est p̄p̄riū. Et sic ex hac aucte habes p̄dictā
cōicacōz. Itē zacharie. xij. dicit i p̄sona dei. effundam super
domū iuda spm̄ gracie quod ad solū deum p̄nec. Et ibidem
de seipso ipse dñs m̄fundens graciā dicit. Aspicient i me quē
p̄fixerunt quod solum p̄nec ad humanā naturā. Similiter
ex alijs auctib; sup̄ allegatis ad p̄bandū diuinitatē xpi si
eas diligētē scrutatus fueris hoc reperies manifeste. Et ista
tibi dēxēt sufficere ad p̄sens.

**Capitulum. v. in quo ostenditur qd nō licebat in dñis
docere plures nec p̄dicare de certis capitulis vetis testamēti
in quib; m̄steriū sancte trinitatis et incarnacōis verbi con-
tinent.**

Disapulus.

Efficiunt michi p̄dicta in hoc p̄posito s; quia audi-
ueram a te sup̄ qd Iudei p̄ occultacōe m̄sterij sancte
trinitatis et incarnacōis verbi diuini p̄hibebāt aliq̄
loca secreta seu capitula sacre scripte publice docē ul de eis p̄
dicare. Idcirco peto ut in hoc amplius declares. **Magi-
ster.** Duo sūt capitula in veteri testamento quoz p̄dica-
cō publica oīno p̄hibebat i doctrinis talmudicis. nec solū
hoc sed etiam dicē ea que in eis continent plurib; disaplis erat
inter eos p̄hibitū. Itaq; non erat eis licitum docē de secretis
illoz capituloz. nisi vñ magistro vñ disapulū discretū et
p̄doneum vel duos tm̄ quoz quidē capituloz vñū est gen.

p̄mo. aliud est ezechielis p̄mo. que quidē phibitō habetur in
Talmuth in libro qui dicit haginga i capitulo quod incipit
Sidorfin quod s̄git non docebūt. quā quidē doctrinā sequūt
om̄s posteriores ut patet p̄ **R**abimoy. in p̄mo suo deuto.
in titulo de fundamētis legis capitelō. ij. p̄cula vltima. **I**dē
de eodē libro de directōe p̄plexoy p̄te p̄ma in mltis capitelis.
Ratio aut̄ quare ista occultabant assignat̄ ab oibz genalr
talibz. s̄. quia i illis capitelis p̄tenebant̄ alta et magna m̄ste-
ria fidei que et qualia sint illa null⁹ plene declarabat. nec
concordit̄ in hijs se habebāt. s̄ sub velamēte et obscure ea tra-
debant sic p̄figuratiū est p̄ moysen qui velamēte posito ante fa-
ciem suā p̄lo apparebat. t̄pe aut̄ gracie quando reuelata facie
magister n̄r x̄ps veritatē fidei ad salutē n̄cīam discipulos
docuit quā etiam ipsi in p̄lis p̄dicauerūt. p̄dicta q̄ ab anti-
quis occultabant̄ in lucē veritatis palam p̄dixerūt. **C**irca
quod debes scire q̄ i capitelō p̄mo gen. m̄steriū sc̄te trinitatis
p̄tinet̄. **C**um enī dicit̄ in p̄ncipio creauit deus t̄c usqz ibi. **E**t
sp̄s dñi ferebat̄ sup̄ aquas tres p̄sone dīne designant̄ put
sup̄ dixi nona distinctōe. et i eodē arca finē idem habet̄. **D**i-
cit̄ enī ibi faciā? hōiem ad ymaginē et similitudinē nostraz.
vbi pluralitas in dīnis manifeste ostendit̄. **N**on enī dixit
et faciā hōiem s̄ faciā? **S**ilr in hoc quod dicit̄ ad ymaginē
n̄ram manifeste habet̄ q̄ in hōie est ymago dei creata q̄ sumaz
trinitatē p̄ modū ymaginis rep̄ntat. vnde quia istud m̄ste-
riū in hoc capitelō inclusū non erat antiq̄s explicite declaran-
dū. **I**dcirco phibebat̄ eius declaratio ut dictū est. **I**n capitelō
aut̄ p̄mo **E**zechielis m̄steriū incarnacōis cōtinet̄ specialiter
in hoc quod dicit̄ q̄ q̄i similitudo hōis erat sup̄ tronū positum
sup̄ aīalia et rotas. in quo designat̄ q̄ homo habebat p̄sidere
totū vniuerso tanqz deus put sup̄ fuit dictū distinctōe decia.
quod quidē m̄steriū nō erat tradendū explicite antiq̄s sicut
nec primum. **E**t ideo p̄p̄iebat̄ ne de hoc capitelō p̄dicarent
seu docerent multitudinem.

Capitelū. vi. in quo reddit̄ rō q̄re antiq̄s p̄dicta m̄ste-
ria nō explicite s̄ implicite tradebant̄. et ibidē ponit̄ a disci-
pulo quoddā exordium ad ea q̄ sit in hac p̄te vlti⁹ tractanda.

Discipulus.

Dicet v̄x est et sic credo q̄ ista duo m̄steria in p̄dictis
capitelis p̄tinent̄. tamē vellē habere rōz occultacōis.

cum enī ista explicitē credenda sūt de necessitate salutis. mirū
est quare non ista antiquis explicitē tradebant. Non enim
videt̃ dicendū q̃ hoc fiebat ppter duriciā cordis eorū ne forte
ppter altitudinē misteriorū ea nō crederent quia legiē q̃ deus
exp̃sse mandabat ānunciari veritatē. etiam eis qui non erāt
dispositi ad credendū. legiē enī exechielis. iij. Et dices ad eos
hec dicit dñs deus qui audit audit et qui quiescit quiescat
q̃a dom⁹ exasperans ē. vbi in hoc qd dicit q̃ quiescit quiescat
intelligiē s̃m veritatē hebraicā ac si diceret qui noluerit credē
nō credat. unde scire desidero quare non sic fuit factū in hys
que sūt fidei de necessitate credenda. s. ut pponerent explici-
te p̃lo antiquo licz ex duriciā cordis eorū multi nō crederent
Magister. Hec misteria rōnabiliē phibebant p̃dā
āniquis p̃sertim vulgarib⁹. p̃l's enī ille pron⁹ erat ad creden-
dum mltitudinē deorū. Et iō deutro. iij. monebat eos moy-
ses dicens. Scias qm̃ dñs ipse est deus et nō est alius preter
eum. Et infra. Scito ergo hodie etiā cogita in corde tuo quia
dñs ipse est in celo sursum. et in terra deorsum et non sit alius.
Q̃ sepe eis ista dicebat ut auerteret eos ne declinarēt ad cre-
dendū mltitudinē deorū ad quos erāt proni. Silr p̃ni erāt
ex sua ruditate. et intellectu imbecillitate ad credendū corpo-
reitatē esse in deo. Rudes enī et intellectu ibelles nō capi-
unt entitatē esse nisi in rebus corporalib⁹. quia rōe popul⁹ ille
sumpta modica occasione ex morositate moysi i monte fe-
cerunt vitulū in oreb⁹ quē adorauerūt et ei sc̃ficauerūt dicē-
tes. hij sūt dñi tui isrl' qui te ascendere fecerūt d̃ terra egypti.
exo. xxxij. Ideo eos monebat moyses capitlo sup̃dicto di-
cens. Custodi te sollicitē aīas vestras qm̃ non vidistis omēz
similitudinē in die qua locut⁹ est dñs vobis in oreb⁹ de medio
ignis. ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinē
rē. vñ si tali p̃lo explicitē traditū fuisset misteriū sc̃e trini-
tatis faciliē laberēt i errozē credendi mltos esse deos qui esset
error valde piculosus. Similiē si eis fuisset traditū misteri-
um incarnacōis vbi faciliē fuissent lapsi in errozē ponendi
in dinitate corporeitatē qd nephas ē. vñ patz rō quare ista
misteria fuerūt eis tradita implicite ut docti eorū q̃ sane in-
telligebant scripturas possent ea habere plene quantū eos de-
cebat. Simples aut et rudes haberent de eis saltē implicatā
cognicōz que sufficiebat eis ad salutē s̃m quam nō laberent

in errores sup̄dictos. **¶** Discipul⁹. **¶** Suffiat michi rō
p̄dicta ad hoc quod querebā. De cetero aut̄ vellē ut me illu-
minares de quibusdā que in corde meo q̄i p̄blemata q̄nqz
v̄sanē. que licet dubitacōez in me non causant arca ea que
fidei sūt. absit. tñ iducūt desiderii sc̄ēdi rōz eoz. iuxta illud
psalmiste. Mirabilia testimonia tua iō scrutata est ea aīa
mea. Ex quo scrutinio psalmista desiderabat declaracōz et i-
tellectū puulis cōpetentē. vñ subdit declaracō s̄monū tuoz
illuminat et intellectū dat puulis. eo enim q̄ testimonia fidei
sūt credibilia nimis ut alibi dicit. et etiam mirabilia quia
de multis que ad ea p̄nent nescit hō simplex et quasi noui-
cus reddē rōz. Idcirco fidelis scrutatē multa arca rōz eoz q̄
ad fidē p̄nent nō ut dubitet absit. s; ut deuot⁹ et tenacis
fidē teneat. In quibz p̄blematis p̄ me tibi p̄ponendis nō
intendo seruare aliquē ordīnē artificālē s; tñ ea p̄ponē put
in corde meo v̄sanē ut ex declaracōibz tuis ascensioēs deuote
in corde meo deo auxiliante p̄ducantē seu concrecant.

¶ Distinctio sc̄da de scrutinio scripturārum arca quedā
que pertinet ad excellēdām virginis gloriose et
continet duodecim capitula.

¶ In p̄mo capitulo p̄ponunt a discipulo tres ad-
miracōes arca ea que de virgine gloriofa i scripturis sacr̄is
videntē omittit ad ipsius excellēdām p̄tinentia.

¶ In sc̄do capitulo m̄gr p̄mittit quedā p̄ambula ad pre-
dictas admiracōes tollendas. et ibi declarat q̄ v̄tutes bea-
te v̄gis sp̄aliē ip̄i⁹ huilitas cōsideranda est sūma. s. heroica.

¶ In capitulo tercio discipulus arguit contra quedam que
in p̄cedēti capitulo a m̄gro fuerūt tradita ad que in eodē ma-
gister r̄ndet et tollit p̄mam admiracōnem.

¶ In quarto capitulo discipul⁹ repetit sc̄dam suā admira-
cōz. ad quā m̄gr eodē r̄ndet eam soluens in q̄ capitulo quedā
declaranē p̄tēcia ad genealogiā xp̄i Mathei. p̄mo p̄tentā.

¶ In capitulo quinto discipulus repetit suam terciā admi-
racōnem ad quā magister ibidem respondet.

¶ In. vi. capitulo discipulus replicat contra responsionē
magistri ad quod m̄gr sufficienter respondet concludens ex
supra dictis q̄ magnam deuocōnem oportet ut habeant fi-
deles arca virginem gloriofam.

In capitulo .vij. discipul⁹ ponit quādam aliam admi-
racōz que sibi videt^r circa hoc q^d nō legi^t ipam visitasse sepl^r:
crū xpi sic de mulierib⁹ et de quibusdā discipulis legi^t. ad qd
ibi a magistro responde^t.

In capitulo octavo pponit a discipulo alia admiracō spe-
ciali^r q^d nō legi^t xpm ipsi v^gini gloriose misisse angelos ad
ānunciandū suam resurrectōz sicut mulierib⁹ et discipulis
ad quod rñdē a m^gro ibidē declarando aliqua que p^ontent
ad excellendā fidē beate v^ginis.

In capitulo nono pponit a discipulo alia admiracō de
hoc quod non legi^t xpm apparuisse in sua resurrectōe v^gini
gl^ose. cum tñ de apparitōe ad mulieres et discipulos fiat plu-
ries mencō. ad quod in eodē a m^gro rñdē.

In capitulo .x. ostendit q^d tam pfectio fidē v^ginis gl^ose
circa resurrectōz xpi q^d etiam impfectio fidē apostolor⁹ circa
idem conueniens fuit ad ecclesie valitatem.

In .xi. capitulo ostendunt quedā que ad ordinē manife-
stacionis circa resurrectiōē xpi p^ontent. Ex quibus conclu-
ditur q^d ad beatam virginem non pertinebat m^gta ad resur-
rectiōē annuciandā ppter excellendā sue dignitatis.

In capitulo .xii. oñ d^r q^d deuocō cui⁹ cūq³ fidelis exatari de-
bet ad v^ginē gl^osā sup oēs sc^os c^otra xpm q^d sc^os sc^oz est.

Capitulū p^omū In quo pponunt a discipulo tres āmira-
ciones circa ea que vidēt in scripturis sacris de virgine glo-
riosa om^gta ad ipsius excellendā pertinen^gia.

Magister.

Dacet m^g q^d ea que in corde tuo versant^r ut p^o-
bleumata de quib⁹ miraris. eo q^d effectū cog-
noscas causas tamē ignoras m^g pponas ut
tibi respondeā p^out potero auxilio opitulan-
te d^oino. Discipul⁹ Quia ut nostis m^g
p^olm. iij. methaphisicephari incepit ab admirari. Idcirco
ego tanq³ mapiens ab altissimo peto cū psalmista. Revela
oculos meos et cōsiderabo mirabilia de lege tua. p^o que quidē
mirabilia a me cōsiderata aīa mea ad ea scrutandū inducāt
Juxta illud quod sup dicebam. Mirabilia testimonia tua
ideo scrutata est ea aīa mea. p^o qd scrutaniū declaracōz fmo-
rum dei et illuīacionē intellect⁹ mei et p^oulor⁹ mei similiū

dño dirigente expecto. **S**ubdit enī psalmista. **D**eclaratio
fmonū tuorū illuminat et intellectū dat puulis. **C**irca quod
p̄mo occurrit in cōsiderandū de scrutinio scripturaz de quibodā
que ad v̄ginē pertinent beatam vt sic ab illa beatissima salus
n̄ra exordiu sumpsit. sic ab eadē pars ista tractatus nostri i
iciū sumat. **C**irca quod occurrit in quedā non modica āmi
racio que talis est quō sacra scripta que cōsuevit sc̄os excel
lentissime cōmendare et eorū gesta et v̄tutes narrare ut patz
de abrahā gen. xviii. et xxvi. **E**t de moyse nūi. xii. et sic de
q̄busdā alijs excellentibz sanctis. **D**e beata tñ v̄gine que ex
cellendior ceteris fuit. nō legunt in nouo testamento aliquē
cōmēdaciones siles n̄c narrant ei⁹ v̄tutes seu aliq̄ p̄pria gesta
Quasquidē v̄tutes credendū est fuisse maximas que i nouo
testamento p̄cipue vident debuisse narrari. **I**n euangelio le
gunt⁹ concep̄cōz Jo. baptiste et eius natiuitatē. **S**imilit̄ et de
ei⁹ vita v̄tuosa et morte. **D**e beata nō v̄gine que excellēior
iohanne fuit nichil horū in euangelio legiē nec in epl̄is nec
in actibus ap̄lorū. **I**n quorū tñ tpe ip̄is ap̄lis p̄ntibz p̄nt in
ecclesia legiē assumpta est. **N**on ergo modica ammiracōne
dignū videt q̄ in nouo toto testamento de p̄dictis gestis b̄te
v̄ginis. s. concep̄cōe natiuitate et assumpcōe nulla mencō
fit s; oīa p̄termittant. cum tñ de b̄to Iohanne singula p̄dicta
exp̄sse i euangelio narrant. **E**x qua p̄termissione p̄angit q̄ i
officiō assumpcōis sue. que est potissima ip̄si⁹ festiuitas legiē
cōiter in ecclesia illud euangelii. **I**ntrauit illis in quoddam
castallū t̄c. **I**n quo euangelio nichil agiē de ip̄a v̄gine glo
riosa ut est manifestū. historialia etiā que in ista festiuitate
legunt oīa sunt apocrypha extra canonem biblie p̄tenta vel
non sibi p̄pria ut cum legiē illud ecc. xxiij. **I**n omnibus
requiē quesui t̄c que certe scripta p̄prie intelligiē de sapien
cia increata. non aut de beata v̄gine. vñ talia licet non sibi
p̄pria in suis festiuitatibz legant. eo q̄ in ip̄o canone talia de
vita sua. nec de suis miraculis et gestis nō cōtinent. quod
apud me vertit in magnā āmiracōz. p̄terea cū lucas narrat
missionē angeli ad ip̄am dicens. **M**issus est angel⁹ **G**abriel
a deo t̄c. testat euāgelista de Ioseph q̄ erat de genē dauid. di
cit enī **M**iss⁹ est angel⁹ **G**abriel ad v̄ginē desponsatam viro
cui nomen Ioseph de domo dauid et nomen v̄ginis maria.
vnde ex p̄dicto textu habem⁹ q̄ Ioseph erat de genere dauid.

non tamē ex lra euangelij. habetur q̄ maria esset de genere dauid. **Q**uequidē narratio duplicē in me causat amiracōez. quāz vna est. cum enī esse de domo dauid dicat aliquid perti- nens ad excellenciā cū dom⁹ dauid est dom⁹ regia a deo singu- lariē int̄ om̄s regias dignitates approbata ⁊ in scriptis valde cōmendata de qua domo s̄m veritatē fidē ipsa vgo gl̄iosa fuit. q̄re ergo euangelista non exp̄ssit de maria. q̄ esset de do- mo dauid. et tñ hoc dixit de Ioseph. **S**cda vero amiratio q̄ in hoc loco in̄ occurrit et p̄m am affirmat est talis. **N**ā q̄ Ioseph esset de domo dauid uel nō. hoc nichil facit ad genealo- giam xpi. non enī xps descendit de Ioseph. absit. s̄ de maria v̄gine. cur ergo euangelista facit exp̄ssā mencionē de Ioseph in hoc q̄ descendit s̄m originē a dauid. et tamen nullā facit mencionē de qua domo esset beata vgo. in quo consistebat fun- damentū tota genealogie xpi a dauid descendens. **P**reterea int̄ p̄cepta decalogi p̄ceptū de honoracōe parentū. est p̄mū et p̄pū in scda tabula decalogi in q̄ danē p̄cepta q̄ ordinant hoīem ad p̄ximū. xps autē qui totā legē impleuit nō legē honorasse matrē sp̄aliē in suis colloquijs. nusq̄ enī legē eā vocasse matrē. quod est nomē maxie dignitatis ad feminam p̄ueniēis sp̄aliē respectu tantū filij. s̄ xpi cū tñ vere sic potuiss̄ eam vocare s̄ solum legē eā vocasse mulierē quod est nomē cōe ad totū sexū femineū humani generis. legē enī Ioh̄. ij. capitulo. quid in et tibi mulier. et Ioh̄. xix. **M**ulier ecce fili⁹ tu⁹. **E**x quib⁹ patz q̄ dignitatē maternitatis xpi que ē sūma dignitas que ad mulieres posset p̄uenē xpus subtrahit ⁊ m̄rez alloquens solum eam mulierē vocabat. **Q**uid ergo magis mirandū q̄ q̄ xpus q̄ verissime v̄ginē gl̄iosā m̄rez vocan- do sūme honorasset hanc singulārē excellenciā subtrahendo tñ modo eam mulierē vocat. quod nomē non solū bonis m̄lie- rib⁹ ouenit s̄ etiā alijs quibuscūq̄. **Q**uid ergo dicendū nū- quid xps aliquid omisit ex p̄ueniētib⁹ ad parentū honoracōz. absit. unde circa p̄dicta illuīacōz et intellectū puilis compe- tentem desidero.

Capitulū. ij. in quo m̄gr p̄mittit quedā p̄ambula ad p̄dictas amiracōes tollendas. et ibi declarat q̄ vtutes b̄e v̄ginis sp̄aliē ipsi⁹ huilitas cōsideranda est sūma. s̄. heroyca.

Gaudet valde quia in eius p̄bleum. a b̄a v̄gine

tuū scrutiniū iniquū sumpsit. de cuius mīa confitō q̄ ipsa inē-
cedente in tua illuīacōe ⁊ deuocōe p̄fides. **D**e ipsa enī potest
intelligi illud p̄m. ij. **S**i quesieris eā tanq̄ pecuniā et tanq̄
thesauros eam scrutat⁹ fueris tūc intelliges timorē dñi ⁊c.
Nō declaracōz aut̄ eoz de quib⁹ amiraris quedā sūt p̄mitten-
da. quoz vnū est q̄ huilitas licz nō videat̄ numerari a p̄bis
inē vtutes morales nec intellectuales. i sacra scripta tñ ⁊ i
dictis sanctorū doctoz huilitas tanq̄ magna vtus cōmen-
dat̄ in tñ q̄ dicit̄ esse fundamentū oīm virtutū. vñ augu⁹
in libro de verbis dñi dicit. **S**i cogitas magnā fabricā con-
struē celsitudis. de fundamēto pri⁹ cogita huilitas. **C**onstat
aut̄ q̄ fundamentū est de p̄mis ⁊ p̄ncipalib⁹ p̄b⁹ edificij cor-
palis. **E**t sic patet q̄ huilitas debet cēseri de p̄ncipalib⁹ edi-
ficij spūalis. s. vtutū p̄b⁹. **E**t inde ē q̄ sicut nācā sūm boeātū
sumit mīcū a p̄fectis. sic scēdēdū est de grā que nācā per-
ficiat. **S**crutando enī scriptas rep̄m⁹ q̄ in vīris in quib⁹ aliq̄
excellēcia scētatis sumit exordiū in eis spālīc sūt mencō de
eoz magna huilitate. de abrahā enī qui p̄m⁹ i publicacōe fī-
dei legē fuisse. **S**ilr et in suscepōe signaculī fidei ut habetur
gen. xij. et. xvj. capitulo legē de seipso deo dixisse. cū sim pul-
uis et cinis que verba magnā insinuāt huilitatem. non enī
se assimilauit aīalib⁹ brutis nec plantis s̄ pulneri et cineri
que sunt vilissīma in rez nācā. **S**ilr et de moyse qui solus
legislatoz fuit in veteri testamento legē. **E**rat enī moyses
vir mitissim⁹ sup omēs hoīes q̄ morabanē i t̄ra mūi. xij. **I**n
quo eius mititas seu huilitas preferē huilitati alioz quozū
cūq̄ in seculo illo existēdū. **D**e dauid etiā qui p̄mus rex a
deo approbatus fuit. **C**ui etiā facta fuit rep̄missio xpī de
semie suo venēti legē deo dixisse. **Q**uis ego sū dñe deus me⁹.
aut que domus mea q̄a adduxisti me hucusq̄. ij. **R**e. vij.
In quib⁹ verbis notat̄ magna huilitas ipsi⁹ dauid. qui etiā
postq̄ accepisset a deo regnū quod iā pacifice possidebat et p̄
multa et magna bella et de oīb⁹ aduersarijs et vicinis regi-
bus triumphū habuisset. cū hys tñ ⁊ alijs magnis p̄sperita-
tib⁹ non solū seipm s̄ et totā domū suam vilificabat dicēs.
quis ego sū et que dom⁹ mea. q. d. nichil sū ⁊ dom⁹ mea. qd
ad magnā huilitatem p̄tinz. **M**ā ut ait bernhard⁹. non est
magnū esse huilem i abiectōe. magna proz⁹ et rara vtus
est huilitas honorata. **I**n nouo aut̄ testamento redemptor

et magister nŕ xps a quo ois virt^{us} et grada deriuat^{ur} suis discipulis dicebat. discite a me quia mitis sum et huilis corde
Mathei. xj. **R**acionabile igit^{ur} est q^{uod} in beata vŕgine que xpm plenū grade et veritatis concipe meruit vŕtus huilitatis pŕcipue vŕguisset. Et iō in cantico pprio dicebat. Quia rŕspexit huilitatez ancille sue rē. Circa quod notandum q^{uod} solum de huilitate sua fecit mencōz que est fundamentū vŕtutū ut dictū est. Non aut^{em} de vŕtutib^{us} alijs edificatis sup^{er} huiōi fundamentū. licet omis plene habuisset que grā plena p angelum testat^{ur} fuisse. Racio aut^{em} quare de alijs vŕtutib^{us} nō fecit mencōne nisi de sola huilitate talis ē. Nam ad vŕtutē huilitatis pprie pŕtinet nō magna de seipso sentire sed credē et pŕnūciare se omnib^{us} viliozem pŕt in gradib^{us} huiliatis in reglā beati bñdicti pŕentis habet. vñ de hoc q^{uod} beata vŕgo pŕfitebat^{ur} se hŕe huilitatē non sequit^{ur} q^{uod} hŕet vŕtutes s^{ed} solū fundamentū vŕtutum quasi dicet solū capacitatē habeo ad vŕtutes sup^{er} edificandas etiā si supiora edificia vŕtutū in me nō assint. Et notandum q^{uod} vŕtutes beate vŕginis cōsiderande sūt esse heroice. s. quasi dīne de quib^{us} phis tractat i. vij. ethic^{is}. Ad cui^{us} declaracōz attende q^{uod} s^{ecundum} augu^{stinum} de morib^{us} ecclie. Cui^{us} sūte antiqui phi^{losophi} concordant vŕtutes q̄drupliat^{ur} cōsiderant^{ur} vno modo pŕt sunt politicę. et sic pŕtinet ad hoīes inquantū recte se habent in rebus humanis gerendis. et de istis vŕtutib^{us} cōt^{ra} phi^{losophi} tractāt. Alio nō modo cōsiderande sūt vŕtutes ut exemplares. et sic pŕtinent ad deū in quo pŕexistunt oīm rez pŕfectiones. et pŕt pŕfectōes vŕtutū et de istis exēplarib^{us} vŕtutib^{us} intelligende sūt vŕtutes que in sacris scripŕtis deo attribun^{tur} ut mīa et iusticia et huiōi. Int^{er} quas vŕtutes. s. politicas et exēplares q̄ sūt quasi in extremis posite. quedam medie interponun^{tur}. quas quedā dicun^{tur} vŕtutes pŕgatorie que pŕtinet ad illos qui vŕtutes politicas transcendent^{ur} in similitudinē diuinay vŕtutū conan^{tes} tendē alio etiā modo nūan^{tes} vŕtutes que dicun^{tur} pŕgati animi et pŕtinet ad illos q̄ iā dīnam similitudinē i huiōi vŕtutib^{us} quodāmodo assequun^{tur}. quantū in hac vita possibile est. Et iō vocan^{tes} a phis vŕtutes heroyce. s. dīne. de qua diuīfice vŕtutū q̄druplia habes ad plenū in pma scde qōe. lxi. Q^{uod} aut^{em} vŕtutes bŕe vŕginis cōsiderande sūt esse heroice pat^{et} ex sua pma mīsiōne ad angelū salutantē. in qua dixit. Quō fiet istud qm virū non cognosco. Si enim sensū hor^{um} verbor^{um} diligēte

scrutat^r fueris manifeste repies q^d eius v^ginitas heroyca cō
sideranda est nō politica seu p^gatoria. non enim dixit quō
fiet istud qm̄ v^ginitatez voui nec dixit v^ginitatis ppositū
firmē habui uel habeo s; dixit qm̄ vix nō cognosco. quod
nō includit votū. nec ppositū v^ginitatis. **S**unt enim multe
v^gies que nūq; cognouerūt vix et tñ nō vouerūt v^ginitatē
nec eam habent in pposito. **S**ilr licet verissimū est q^d vix nū
q; cognouit. tñ p^odicta v^oba non sūt intelligenda put p^omo
modo sonāt. s. q^d beata v^go solū testabat^r de se q^d nunq; virū
cognouerat quia si sic respōsio sua in nullo satisfacēt angelo
nec pposito correspondēt. **S**unt mltē v^gines que nūq; virū
cognouerūt. et cū hoc tales postea cōcipiūt et pariūt. unde ut
p^odicta v^oba pposito correspondeant seu aliquā vim habeant
respōsiois oportet ut sic intelligant^r. s. vix nō cognoui. i.
cōcupiscencias carnales nedū nō habeo seu ppono uel voui
nō habere. nec etiā passiōes rep^omo seu terrena despicio quod
ad v^otutē p^gatoriā p^oinet s; etiā penit^r eas nescio et totalitē
ignoro que ē alior^u et pfectior v^ginitas q; v^ginitatis ppositū
habere seu v^ginitatē vouē. p^orie enī hoc p^oinet ad v^ginitatē
p^gati animi. s. heroycā nō autem ad politicā seu p^gatoriā.
Quibo pnotatis ad tollendas tuas āmiracōes pcedendū est
Et p^omo ad p^onam dicendum q^d gesta et facta beate v^ginis
que indubie maxia fuerūt. in nouo tamē testamento penit^r
subiacent nisi ea tñ que sūt a nobis necessario credenda ex
p^olicite sicut eius v^ginitas et mat^oritas xpi ista exprimunt^r
i euāgelio et i simbolis fidei nobis pponunt^r tanq; necessario
exp^olicite credēda. **S**ilr et ei^u hūilitas exp^omit^r. cū dī respexit
hūilitatem ancille sue. ut ex hoc possim^u rōz sumē de hijs q^d
āmiraris. s. quō cetera gesta v^otiosissima et facta bte v^ginis
in scrip^ois canonicis subiacent vñ hoc fuit rōe sue hūilitatis.
hūilitas enī sūma et heroyca ad quā solī pfectissimi attigūt
quā ipa bta v^go consecuta est nō patit^r suas laudes audire.
nec in eis delectat^r s; potius compungit^r eo q^d non credit de se
magna. qd patz p rōz sumptā ab opposito. **N**ā sic arrogans
intimo cordis sui affectu credit se oib^u supiorē ut habet luce
xviii. capitulo de phariseo ascendente in templum qui se arro
gant^r emendans ceteros spernebat. **S**ic ei^u oppositū dicendū
est de vero hūili. s. q^d opinē se oib^u viliorē. hūilis aut^r heroyc^u
sup hoc transcendit usq; ad hoc q^d in fugā laudandū tendat

quasi tediū habeat audiendo cōmendacōes pprias. et ideo in
sacris scriptis noui testamenti nō legunt cōmendacōes bte
vginis n̄ tantū sup̄dicte que a nobis de necessitate credende
sūt. huilitas eius etiā exp̄miē ut ex ea possim⁹ sumē radonē
quare laudes ei⁹ in scriptis sacris subicent ut dictū ē. unde
concepō uel natiuitas seu mors ipsi⁹. In quibus magna
miracula contigisse pie credi debet nō narrant in canonicis
scriptis ne ex tali narracōe ipi v̄gini gl̄ose que tunc in hu-
manis uiuebat et ea que in sacris eloquijs scribebant eā nō
latebant. fastidiū seu tediū gen̄are rōe predicta. Concepō
tamē et natiuitas baptiste et hui⁹i narrant in euangelio eo
q̄ i pphetis scriptis antiq̄ testamenti de p̄cursoze xpi exp̄sse
agit ut ysaie. xl. et malachie. iij. et in alijs locis et sic opor-
tebat q̄ scriptay implecōz de ipis euāgelista testaret. nec eē
de Iohanne licet sc̄tissimo ē necessario credendū q̄ ad gradū
huilitatis heroyce sicut beata v̄go attingerit.

¶ Capitulū terciū in quo discipul⁹ arguit contra quedam
que in p̄cedenti capitulo a m̄gro fuerūt tradita. ad que mas-
gister in eodem respondet et tollit p̄mam ammiracōnem.

¶ Discipulus. **¶**

Dicer q̄ dulcia fauibus meis sūt eloquia tua. adhuc
tū desidero ampli⁹ informari de hijs que circa amira-
cionē meam p̄posuisti. dixisti q̄ huilitas heroyca nō
patit sine fastidio seu tedio laudē suā audire quod apud me
ē mirabile. de⁹ enī cui⁹ vtutes excedūt heroycas. Sūt enī ex-
emplares ut tu doces. videm⁹ tū p̄ sac̄s scriptas eū debē lau-
dari. dicit ei psalmista. Sacrificiū laudis honorificabit me
Et alibi. Semp laus ei⁹ in ore meo. Idem etiā in psalmo.
semp hortat hoīes ad dei laudē cum dicit. laudate dñm om̄s
gentes. Item laudate pueri dñm et hui⁹i. Quō ergo deum
laudam⁹ debite et meritoz ie cui⁹ huilitas est sūma et exēpla-
ris. qui cū esset infini⁹ ⁊ immortalis. humiliavit tñ seipm for-
mam serui accipiens in similitudinē hoīm factus ⁊ habitu in-
uentus ut hō tē phil. ij. capitulo. Si enī deo cui⁹ huilitas est
immensa et ineffabilis laus vocalis placet qui etiā corda
hoīm scrutat. In quib⁹ vera et potissima laus consistit. et quē
ex suis laudib⁹ ab hoīb⁹ platis nō potest ad meliora puocari
cum sit immutabilis et opam⁹ quo nō est dare melius neq̄

equale. quod ergo de beata uirgine non fuerunt laudes in sacris scri-
pturis preferende cuius perfectiones seu uirtutes quantuncumque magne
et inter puras creaturas maxime. semper tamen contra perfectionem christi sunt
examande. Item ipsa uirgo glossa seipsum legit commendasse. Ipsa
enim de seipso dicit. **R**espexit humilitatem ancille sue. quod ad ma-
gnam laudem pertinet. cum humilitas putat tu dixisti sit fundamentum
omni uirtuti. Item dicitur quod oportebat quodam gesta baptiste in euange-
lio narrari ut impletio eorum que in prophetis scriptis de precursore
christi pronuntiata fuerunt testaretur euangelium quod dictum mirabi-
le est in oculis meis. nunquid dicendum est quod de beata uirgine nichil
fuit pronosticatum in prophetis eloquiis sic de baptista. absit. De
ipsa legit ysaie. vii. **E**cce uirgo concipiet. **E**t egredietur uirga
de radice ysaie. xi. capitulo. **E**t quamplurima que in libro can-
ticorum de sponsa dicuntur de ipsa precipue intelliguntur idem pariter ratione
et fortiori ea que de ipsa benedicta pronuntiata fuerant antiquitus
in nouo testamento testari debuissent fuisse impleta ea ratione qua
de baptista per te super dictum est. placeat ergo de istis me amplius
illuminare. **M**agister. **C**irca hoc quod obicitur de dei laude que
etiam uocaliter facta in scriptis commendare scire debes quod licet deus
quantum ad suam essentiam que incomprehensibilis est a nobis et in-
effabilis. maior est enim omni laude ut ecclesiasticus. xlii. capitulo. **S**ilicet
et laudem nostram sic nec bonorum non indiget ut in psalmo. nec
per ipsas laudes ipsi aliquid de nouo innotescat nec accrescere possit.
Omnia enim sunt nuda et aperta ante oculos eius hebreus. iiii. **L**aus
tamen eius etiam uocalis est utilis nobis ad multa. tum ut nos
metipsos solum et alios audientes ad eius reuerentiam inducamus.
nostros affectus et etiam audientium in deum exultantes. unde cum dixisset
psalmista. **S**emper laus eius in ore meo. subdit audiet mansue-
ti et letentur. tum ad retrahendum affectus nostros et audientium ab
hijs que sunt contra deum. unde ysaie. xlviii. **L**audes meas refrena-
bo te ne intereas. et sic de laude dei nullum inconueniens sequitur
sed comoda spiritualia ut predicta et alia multa que inde sequuntur.
Secus est de laude hominis puri et perfectissimi qui summam humilitatem
heroicam persecutus est. qui dum in hac uita existit et fragilitate
humanam perfecte cognoscit et perfectio diuinam quantum possibile
est in hac uita apprehendit laudes proprias audire non patitur
ut de beata uirgine supra dictum est. **A**d 2° uero quod obicitur de
illo uerbo. **R**espexit humilitatem ancille sue. **E**x quo infero
quod beata uirgo saltem seipsum de uirtute humilitatis laudauit.

Dicendū q̄ hūilitas absq; alia v̄tute non est commendanda seu laudanda ut ītegra v̄tus. sic enī fundamentū in edificō corpali parz ul' nichil valet n̄ addat̄ aliquid etiā supedifica- tū. Sic sciendū est de hūilitate que fundamentū est v̄tutū ut dictū est sup̄ quā nisi alie v̄tutes supedificent̄ hūilitas sola modica seu nulla laude est digna. Et ideo beata virgo in qua erat plenitudo gracie et per consequens v̄tutū solam hūilitatez testat̄ se habere. non aut̄ alias v̄tutes supedifica- tas quas īdubie habuit cū plena grā fuit. Et arca p̄dictū verbū vlt̄erī⁹ notandū est q̄ hūilitatē illam quā beata v̄go se fatetur habere innuit̄ esse remunerandā non ex dignitate seu cōgruēciā ipsi⁹ hūilitatis s; solū ex acceptōe dīna. dixit enī. **R**espexit hūilitatez ancille sue. s. q. d. hūilitas mea nō ex seipsa digna fuit remuneracōe. s; quia deus eam respexit. i. acceptauit eo modo quo dicit̄ gen. iij. **R**espexit domin⁹ ad abel ⁊ mun⁹ suū. Et idē in p̄dictis verbis bene intellectis beata v̄go potius cōmendat acceptōez dīnā q̄ hūilitatē suam. Ad terciū vero quod obiis q̄ de beata v̄gine debuissēt testari in nouo testamēto fuisse impleta ea que antiquitus fuerūt p̄nūciata pari rōe et forozī sicut de Iohāne baptista fuerant tradita ea ī euangelio que de eo p̄nūciata fuerūt. Dicendū q̄ illa que in veteri testamento exp̄sse de beata vir- gine fuerūt tradita ut est v̄ginitas cum cōceptu et p̄u ysa. vii. Sil'r ⁊ q̄ esset de radice yesse et de stirpe dauid ut ysaie. xi. Ita sil'r tradunt̄ exp̄sse in nouo testamento vbi ei⁹ vir- ginitas et maternitas xp̄i. et descens⁹ xp̄i de genē dauid ex- p̄sse tradunt̄. Cetera nō v̄tuosissima que ī veteri testamēto non exp̄sse s; figuratiue seu enigmatice tradunt̄ de p̄nenti- bus ad ip̄am in canticis canticoz et silib⁹ subicent̄ seu p̄e- mittunt̄ ī nouo testamento eo q̄ apli et euangeliste fuerūt ei contemporanei. et cognoscebant q̄ sūma hūilitas sua a talib⁹ attediaret̄ narracōib⁹ ut dictum est. postremi nō qui post ap̄los et alios stempaneos scripserūt q̄ plurima gl'osa et magnifica tradiderūt de ea puta q̄ iam in celo est assūp- ta et similia que ad laudem dei et exemplū salutifex aliorū narrant̄ et grata et acceptabilia sunt.

¶ Capitulū quartū in quo discipul⁹ repetit scōam anni- radonem. ad quam m̄gr in eodem r̄ndet eam soluens in quo capitulo quedā declarant̄ p̄nentiā ad genealogiā xp̄i. **¶**

p̄mo contentam.

Discipulus.

Sufficiūt michi p̄dicta ad p̄mam mei ammiracōnez tollendā. s; peto ut p̄cedas ad sc̄dam sub qua duplīcem ammiracōnez tibi p̄posui. quaz vna fuit de hoc q̄ Ioseph in euangelio exprimit̄ fuisse de domo dauid. de beata tñ virgine non sic exprimit̄. Ad quā ammiracōz tollendam sufficiūt michi p̄dicta. Nam cū esse de domo dauid est quoddam excellens quod humilitas sūma seu heroyca quā beata vgo in hac vīta attingit nō p̄ciebat̄ audire. Idcirco fuit in euangelio non exp̄sse traditū. licet tacite intelligat̄. In hoc enī quod dicit̄ Matheū p̄mo. Ex qua. s. maria natus est ihs qui vocat̄ xps. Et in p̄ncipio hui⁹ capituli cum legit̄ de xpo q̄ filius dauid est. necessario sequit̄ q̄ maria p̄ quā xps sūm carnem immediata descendit sit de domo dauid. p̄supposito q̄ maria concepit non ex virili semine. s; ex v̄tute spūs sancti put exp̄sse tradit̄ a matheo eodē capitulo ubi dicit̄ qd enī in ea natū est ex spū sancto est. Sed hoc intelligit̄ argumentatiue. non exp̄sse rōne sup̄dicta. Et licet de hac ammiracōne michi sit satisfactū. adhuc remanet michi sc̄da in hoc loco. Cur matheus euangelista genealogizauit ioseph de quo xps nullo modo descendit. neq; ei⁹ genealogia facit ad genealogiā xpī. et tamen p̄termisit genealogiā virginis in qua fundamētū totius genealogie xpī a dauid descendētis cōsistit et de hoc peto a te plane doceri.

Magister.

Ammiracō enī tua rōnabilis est. In glo. enim n̄ra sup̄ hunc locū dicit̄. Quid ad xpm generacō ex dauid deducta a Ioseph. cum xps non ex semine Ioseph sit. Et licet huic qōni seu ammiracōni in eadem glo. respondet̄ q̄ non est cōsuetudo scriptaz ut ordo mulierū in generacōib; texet̄. hoc tñ non videt̄ valere. eius enī contrariū inuenit̄ in scripturis. nam p̄mo palip̄. ij. capitulo. In genealogia yesse interponunt̄ mulieres. s. sarua et abigail. a quibus dñter genealogia texit̄ ut ibidem patet. Qua rōe. et alijs quibusdā que hic cā breuitatis omittunt̄ solucō p̄dicte glose quā multi expositores sequunt̄ ad tuā ammiracōne tollendā non sufficiat. Sed sup̄ hoc videt̄ vltimis aliquid dicendū. ad cui⁹ euidēciā p̄supponendū est q̄ filius put in paternis bonis succedit multipliciter possit dici. Et quantū ad p̄positum spectat duplicat̄. Primo enī dicit̄ filius sūm generacōz naturalē sūm quam de sba patris fili⁹ generat̄

quicquidē filius isto modo genit^r plexq; succedit patri tam
in bonis nāalibus corporis ut in bona habitudine seu com
plexione ut de gigantib; legi^t gen. .vi. q; etiā in bonis aīe.
plexq; enī fm naturalē inclinacō; put. s. aliquod corpus i
diuiduū est tali aīe pporcionatū sequimē aliquē vīrutes na
turaliē fm inchoacō; et aptitudinē put in pma scōe. q. lxiij.
Et in talib; filij nāales sepe succedūt pētib; vñ **C**assiodo
rus in quadā eplā. laudabilis vena suā fūat originē. Scōo
modo dicē filius alicui⁹ etiā ille quē non genuit nāaliter
modo pōictō sed tantū fm famā publicā et cōem ppli est
madonem dicē talis patris filius. quod contingit cum vxor
parit filiū quē latentē non ex marito habuit s; ex alio viro. re
putat tñ in pplō sine contradicōe sui mariti fili⁹. qui quidē
fili⁹. s. putatu⁹. licet in bonis nāalib; non habeat nāaliē
succedē tali pī ficto. succedit tñ sibi auiliē. nō solū in bonis
fortune que sūt minora ut in diuicijs s; etiā in nobilitate
seu generis claritudine que magis desiderabilia bona apud
magnānimos sūt q; diuicie ut in pma scōe arācto. ij. **Q**ue
quidē successio patet p iura auilia seu cōem genaii cōsuetudi
nem. Quib; p̄suppositus sit tibi in pposito pma conclusio q
p scrutiniū scriptay de xpī genealogia loquētiū patz q xp̄s
habuit esse filius dauid et abrahā fm verā generacō; nāalē
pmo modo dictā. legi^t enim gen. .xxij. abrahē fuisse dictum
Et benedicentē in semie tuo om̄s gentes terre. quod ad gal.
iij. exponit de xp̄o. Similiē et ad dauid dicē in psalmo. **D**e
fructu ventris tui ponā sup sedē tuam. **D**e vtraq; enī pōicta
vba non vere dicerent de filio putatuo. s. qui tñ fm pub
licā famā esset alicui⁹ filius talis enī non diceret de semie
eius nec de fructu ventris sui ut est manifestū. Scōa vero cō
clusio sit ista q descendus xpī ab abrahā et dauid fm nāalē
generacō; sufficēnt tradit quantū ad fideles euangeliū fide
liē recipiētes p matheū in pmo capitlō sui euangeliū dicentē
liber generacōis ih̄u xpī filij dauid filij abrahā. **E**tiam si
mathe⁹ de genealogia xpī nichil ampli⁹ seu extensius tra
didisset. quod sic patet. **N**am ex solis istis vbis manifeste
testat euangelista ih̄m xp̄m a dauid et abrahā p verā gene
racōnē naturalem descendisse quod est sufficiens testimoniū
apud fideles veritatē euangelicā indubie recipiētes. lic; enī
filius dicat etiā ille qui tñ fm famā publicā est filius ut

dicē in scō p̄supposito sup̄dicto. generari tamē seu generatio
nunq̄ dicē nisi de filio naturalit̄ generato. vñ cum dicat lib̄
generacōis ihu xpi manifestū est q̄ loquit̄ de genealogia que
est p̄ viam generacōis. **N**on aut̄ de illa genealogia que fm̄
famam tñ est. **S**i aut̄ contra hoc dicas q̄ licet apud fideles
p̄dictus titul⁹ sufficiat. apud infideles tamē quia euangeliiū
negant uel de ipsi⁹ veritate dubitant. p̄dictus titulus non
sufficiat. **C**oncedo tibi quod p̄ponis. **S**ed attende q̄ apud infi-
deles euangeliiū non recipientes. non solū titul⁹ mathei s̄
etiam tota genealogia xpi p̄ matheum cōiter tradita non
sufficiat ad p̄bandū q̄ xpus a dauid ⁊ abrahā descendit. t̄les
enī cum sint a fide euangelioꝝ alieni totā illam lineā nega-
rent nisi forte hebrei qui non auēte euangelij s̄ auēte veteris
testamentū aliquā p̄tem genealogie mathei habent recepe. s.
usq̄ ad zorobabel et hui⁹i et non vltra. **N**am apud eos de
ceteris autentica hystoria non habet̄. vnde sicut apud infideles
non sufficiat illa narratio extensa que in euangelio de genea-
logia xpi tradit̄ ad verā genealogiā eius naturalem osten-
dendam. **S**ic apud fideles sola verba tituli mathei sufficiunt
ad hoc fundandū. vnde aug⁹. cōt̄ faustū xpm non esse fili-
um dauid asserentē. eo q̄ non ex **I**oseph concept⁹ est. ad quē
seriem genealogie pro ducit sic ait. **S**ic ergo nos credimus
etiam mariā fuisse in cognacōe dauid quia scrip̄is credim⁹
que vtrumq̄ dicūt. s. xpm ex semine dauid fm̄ carnē ⁊ eius
matrem vginem mariā esse hec aug⁹. **T**ercia conclusio q̄
conueniens fuit ut xpus etiam fm̄ publicā famam fm̄ quā
filius **I**oseph putabāt a dauid descendē credere. et ut talis
descensus licet putat⁹ in euangelij tradere. **Q**uod sic pro-
bat̄. **N**ā hoc fuit conueniens ad fidelū in cōi xpm suo tempe
recipientū ordinatā instructōz. **N**am cognicōz fidei cōiter i
hoib⁹ oportuit ab imperf̄cto ad p̄fectū p̄cedere ut in scda scōe
q̄ p̄ma articulo. vij. **E**t ideo xps prius fuit cognitus etiam
apud electos sub rōe saluatoris in cōi q̄ cognoscere ē esse de⁹
⁊ homo. **I**n p̄ma enī vocacōe ap̄loꝝ **I**oh. p̄mo. **A**ndreas
dicebat inuenim⁹ messiam. i. xpm quod est nomen cōe alijs
ml̄tis. vnde in psalmo. nolite tangē xpos meos. **S**⁹ postea
Mathei. xvi. capitulo. xpo interrogante suos ap̄los. vos quē
me esse dicitis. **P**etrus respondit tu es xps filius dei viui.
Ex quo patet q̄ p̄us sequebantur ipsum tanq̄ xpm anteq̄

cognoscerent ei⁹ deitatem vltcrius etiam aplis tanq̃ minus
plene inforinatis de ydemptitate diuinitatis in patre et filio
eisdem dicebat **Ioh. xiiij.** Tanto tempe vobiscū sum et nō
cognouistis me. qui videt me videt ⁊ patrē meū. Similiter
et pari rōne prius xps fuit cognitus q̃i esset fili⁹ **Ioseph** q̃z
cognosceret esse sine p̃re in terris. vnde non solū apud emu-
los qui xpm spernētes dicebāt. **Nōne filius fabri ē Mathei.**
xiiij. Sed etiā apud discipulos simplices et cognatos cōiter
filius **Ioseph** reputabāt anteq̃z mysteriū sancte ṽginitatis
marie esset apud eos cognitū. euangelista enī in p̃sona taliū
dicebat **luce. ij.** Non cognouerūt parentes eius. Nec solū
hoc s̃z etiā **nathanael** qui s̃m glo. peritissim⁹ script̃az erat cū
audiuit a philippo **Ioh. p̃mo.** Quē scripsit moyses in lege
⁊ i p̃phetis inuenim⁹ **Ihesū** filiū **Ioseph** a nazareth. nō fuit
admirat⁹ de hoc q̃ xpus esset filius **Ioseph** s̃z de hoc q̃ a naza-
reth esset. dixit enī a nazareth potest aliquid boni esse. Non
enim dixit non potest esse fili⁹ **Ioseph** cum adhuc deitatem
xpi non cognoscebat s̃z de loco nazareth admirabāt. de beth-
leem enī expectabāt apud eos messias s̃m illud **michee. v.**
capitlō et tu bethleem terra Iuda. Et quod ampli⁹ est ip̃a
eadē beata virgo mysterij diuini sup̃ om̃s conscia istū modū
loquendi obs̃uabat dicens. **Ego et p̃r dolentes querebam⁹**
te luce. ij. Ex quib⁹ habet q̃ ad instructōez fidelīū in cōi qui
xpm in mundo venientē receperūt cōueniens mod⁹ fuit ut
eis p̃ntaret xps prius sub rōe messie fili⁹ dauid sine reuela-
tione mysterij deitatis sue et ṽginitatis m̃ris q̃z q̃ eis a p̃nci-
pio oīa ista archana reuelarenē. Sic enī p̃cesserūt ab imper-
fecto ad p̃fectū qui est modus hominib⁹ in cōi generalis. fuit
etiā iste modus oueniens ad refutandos infideles p̃capue
hebreos qui ex stirpe dauid tm̃ saluatozē expectabāt. Si enī
tales rōnabiliē ignorassent xpm a dauid descēdisse p̃sertim
cum cōis fama ⁊ ppli estimacō testarenē oppositū tunc tales
redderenē excusabiles. nō enim ip̃i tenebant cognoscē verā
generacōz naturalē xpi s̃m quā a dauid descendit. talis enī
generacō a longissimo tpe descendens non est cognoscibilis
nisi p̃ diuinā reuelacōz. Cōueniens igit̃ modus fuit ut xps
s̃m publicā famam a dauid descendisse i euangelio traderet
ut sic ip̃m reape refutantes. saltem sub rōne saluatozis in
cōi inexcusabiles essent. Xps enim intendebat inobediētes

inexcusabiles reddē ut habet Job. ix. Et ista sufficiant tibi ad pñs p tua ammiracōe tollenda. Si tñ vis de pñctis et de alia genealogia xpi que habet luce. ij. que nō est naturalis neq; putatua s; adoptua. vide in quadā addicōe sup capitulo mathei pñctū ubi de hīs plene poteris informari.

Capitulū quintū In quo discipul⁹ repetit suam terciā ammiracionem ad quam magister ibi respondet.

Discipulus.

Sufficiunt michi ad pñs ista que circa genealogiam xpi a matheo traditā declares. Et licet genealogia a luca tradita que valde diuersa est ab illa quā matheus scribit. quia tñ me remittis ad addicōnē tuā ad pñs omitto vlteri⁹ pponens ad illā addicōnē recurrē. pero tamē ut ad meā terciā ammiracōz pcedas tollendā. valde enī anīmū meū pulsat. s. quōd xpus qui non ad legem soluendā sed ad implendā venit ut mathe. xij. capitlō. Scēssimā mrem suā quam sūme honoraasset vocando eam mrem hoc tñ ptermittens solūmodo mulierē eam legē vocasse ut sup in capitulis p me allegatis patet. mulier autē est nomen cōe ptinēs ad mulierē quamcūq; etiā peccatricem. vnde luce. vii. Ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix. **Magister.** **Q**uā autē xpus obliuasset pceptū de honozacōe parentū non solū erga matrē que erat vera et scēa parens. s; etiā erga Ioseph qui erat parens sūm publicā famam tñ manifestū est. legē enī luce. ij. capitlō de xpo. Et erat subdit⁹ illis. In tali enī subiectōe pñcipalitē consistit pñctū honoz. vnde de utro. xxi. De filio contumace ⁊ pteruo legē q non audiuit vocē pñs nec mris. vñ p locum ab oppositis fili⁹ ille vere honozat parentes qui est oīno subditus illis. Racio autē quare non vocabat suā beatā mrem nisi noīe mulieris tñ potest assignari sformitē ad pñcta. Nam sūm phm in. viij. ethicoz. homines qui volūt honozari testificacōz sue excellēcie querūt. ad hūilitatem autē beate vginis heroicā de qua sup dixim⁹ non pñnebat querē testimoniū sue excellēcie pferam respectu xpi. Nōmē enī pñnitatis uel mñnitatis nō importat excellēciā nisi respectu filij illi⁹ patris seu mris. Manifestū est autē q hūilitati vginis glōse nullo modo placēt q vocaret talī noīe q ipsi⁹ excellēciā sonaret respectu filij sui. s. veri dei s; poa⁹

vocari tali noīe quod magnā excellenciā filij respectu ipſis
inſis designaret. vnde ⁊ angelo salutanti et p̄nūciantī ei q̄
erat paritura filium cui⁹ regni non eſſet finis. **R̄ndit.** Ecce
ancilla dñi. ancilla enī eſt nomē non ſonans excellenciā ſed
p̄p̄ius defectū respectu dñi. vnde xp̄us iſta totalit̄ ſciens ut
pure ⁊ plene matri obediret vocabat eam illo nomīe quod
magis ſibi placere ſcēbat.

Capitulū. vi. in quo diſcipul⁹ replicat cont̄ reſponſioē
magiſtri. ad quod m̄gr ſufficient̄ reſpondet concluſens ex ſu
pra dictis q̄ magnā deuocōz oportet ut habeant fideles circa
virginem glorioſam. **Diſcipul⁹.**

Ouis eſſem contentus de reſponſione tua ſup̄dicta n̄
p̄pter vnū quod videt̄ michi tue reſponſiōi obuiare
manifestū eſt enī q̄ de beata v̄gine iā in celo aſſūpta
totus orbis terraz in ſuis laudib⁹ et excellencijs frequenter
clamat. i. tñ q̄ de ea poſſum⁹ ſimpliciter dicere q̄ laudis eius
plena eſt terra. non enī ſolum honoraē et laudaē apud fide
les. ſ; etiā apud infideles de ſingulari ſcēitate cōmendaē.
In illo enim libro qui dicit̄ **Alchoran⁹.** In quo p̄phana lex
machometā contineē memini me legiſſe q̄ in oīb⁹ homībus
habuit aliquā p̄tatem ſathan p̄terq̄ in ih̄u et matre eius.
Ex quo conſtat q̄ etiā apud ſarracenos beata v̄go reputari
dicit̄ ſancta. **In** quodā etiā libello apocripho apud hebreos
qui intulā lib̄ generacōis ih̄u nazarenī. non tamen ſm̄
Matheū. **In** illo enī libello multa falſiſſima et abſurda cō
tinent̄ contra xp̄m et ei⁹ diſcip̄los. de beata tñ v̄gine matre
ei⁹ quā falſiſſime dicūt concipere ex adultero eo q̄ cum eſſ; de
ſponſata **Joſeph** ex quodā adultero concepat. ibide⁹ ſtinet̄
q̄ hoc factum fuerat ip̄a omnino neſcente quia erat mulier
ſancta et in adulterium nunquam conſenſiſſet. **Et** ſic veris
ficatur q̄ ip̄a p̄dixit in ſuo cantico. beatam me dicent om̄s
generacōes. non ſolū enim generacō rectoz. ſ. fidelium eam
dicunt et p̄dicant b̄ſſimā ſ; etiā generacō praua ⁊ exaſpe
rans. ſ. **Iudeoz** et ſarracenoꝝ ip̄am dicūt vere eſſe ſanctam
ut dictū eſt. **Quero** igit̄ a te ut m̄ indices quō humilitas
beate v̄ginis patet q̄ totus mund⁹ i ſuis laudib⁹ p̄rumpat
et ip̄am ſup̄ om̄s creat̄as glorificat cum in vita ſua ut di
xeras om̄ia talia ſibi diſplicebāt. **Non** enī videt̄ michi q̄
tanta varietas circa beneplacitū beate v̄ginis poſſet ſtingere

n̄ quia aut ignorat illa que in hoc seculo ad suū honorem et
laudē frequentantē seu celebrantē aut quia humilitatē quam
in hac vita habebat que erat magna seu maxia v̄tus ut p̄
te dictū est iam in illa vita licet p̄fectiori nō habet. aut q̄a
honoracōes iste que p̄ sua reuerenciā sunt ipsi v̄ginī glōse
non placent sicut nec alias placebant. quodlibet aut̄ istorū
vidē michi valde mēconueniens. et iō peto ut aliquid ēca hoc
vltērius m̄ declares. **Magister.** **N**ullo modo est sen
ciendū q̄ b̄ta v̄go iam in celis assumpta et glōrificata igno
ret ea que hīc sūt in honore suo nec q̄ ea talia displiceant.
In illo enī statu de⁹ erūt omnia in oībus. i. ad chorin th̄. xv.
vnde quilibet beatus oīa videt in deo p̄sertim que ad suā bea
titudinē ul̄ ad humanā salutē p̄ueniunt. **S**ilr in eodē statu. s.
glōrie om̄es beati s̄formabūt voluntatē suam deo nō solum
materialiter sed etiā formalit̄ ut in p̄ma sc̄de. q. xi. **S**z
an v̄tutes morales de quib⁹ est humilitas maneant post hāc
vitam. **C**irca hoc diuersi diuersa senserūt. **Q**uidā enī p̄hoz
antiquoz posuerūt q̄ v̄tutes morales post hanc vitam non
manent. vñ et p̄hs in. x. ethicorū dicūt q̄ ridiculū est ponere
in angelis v̄tutes morales. hoīes aut̄ beati assimilantē ange
lis ut habet̄ **Math̄.** xxij. doctores tñ nostri de veritate ma
gis illuīati tenent q̄ hui⁹i v̄tutes quo ad aliqd manēt et q̄
ad aliqd non ut aug⁹ in. xij. de trinitate. **M**anent enī quo ad
ordinē rōis et vim appetitiuā que erūt rectissime in hīs q̄ ad
illū statū p̄ueniunt. non aut̄ manent q̄ntū ad hoc qd̄ est in eis
mat̄iale. s. ad concupiscencias et delectacōes ciborū et hui⁹i re
frenādas nec etiā timores. nec audaciā circa picula mortis
nec etiā distribucōes. nec coīcacōes rez que veniūt in vsum
p̄ntis vite in vita beata sūt. manent igit̄ q̄ntū ad id quod
in eis est formale ut in p̄ma sc̄de. q. lxvij. **E**x quib⁹ in p̄posi
to circa humilitatē dicendū est q̄ humilitas in beata v̄gine
non manet post hāc vitam q̄ntum ad istū actum qui est vi
lescē seipam. quod p̄mz ad huīlitatē hui⁹ vite ut sup̄ tactū
est. **Q**uilibet enī beatus videns se dīne glōrie p̄ncipem. nullo
modo potest se vilescere q̄nto magis v̄go beata que sup̄ om̄s
sc̄tos hac p̄ncipacōe gaudet. **S**ed q̄ntum ad hoc quod ē de rōe
huīlitis. s. p̄m̄s adherē put̄ yfider⁹ in libro ethicologiarū
dicūt. aliquid manet in patria sic enī deus ut in psalmo licet
in altis habitat huīlia tñ respiciat sic et sc̄ti licet sint i gradu

beatitudinis excelsi. sūt tamen humiles. ymīs ī hac vita ex
istentibz ad herendo pro eis deū deprecantes. vñ de beata v̄gine
sencendū est q̄ sicut in hac vita cognoscens defectū nature
humane maximā huilitatē habuit seipam vilificando et se
anallā cum esset regina maxima reputando sic ī sta tu gl̄e
maximā huilitatē habet mē ceteros beatos atra xpm ī ad
herendo ymīs. s. peccatoribz ī hac vita contritis et de suis p̄
cibz deuote cōfidentibz. Et ideo tenendū est q̄ sibi placent
oraciones humiliū pro quibz etiā continue deū impellat. Ex
quibus bene cōsideratis exātari debet in quolibet fideli magna
deuotio erga veneracōz et obsequiū v̄ginis gloriose. pruden
tes nāqz viri tali dño consueuerūt p̄mpta mente obsequia
p̄stare quē estimāt seu credūt esse p̄mptus para tū ad eorum
petiōnes audiendas et eis subueniendo in suis necessitatibz
Sic hoc est credendū esse in ipsa v̄gine gloriofa rōe sue huili
tatis beate qm̄ cotidie ecclesia expiē q̄ respiciat orōnes humi
liū et non repulit p̄ces eoz. vnde te exhortor discipule q̄ ad
eam recurras laudē eius semp habens ī ore tuo et eam fidelit̄
in necessitatibz inuocando. Nunq̄ enim ut ait bernhardus ī
quodā sermone fidelit̄ inuocatam reperies de fuisse.

¶ Capitulū septimū In quo discipulus ponit quardā ali
am admiracōz que sibi videt̄ arca hoc quod non legiē ipam
visitasse sepulchrum xpi sicut de mulieribz et de quibusdam
aplis legiē ad quod ibidē a magistro respondetur.

¶ Discipulus. **¶**
Quam dulcia fauibus meis eloquia tua. Et quia a
mandatis tuis dulcissimis intellexi ut meā deuotōz
ad gloriosā v̄ginem dirigam tota mente deo dante
hoc sequi intendo. Sed adhuc volo a te de quibusdā ad ipam
v̄ginem gloriosā penentibz illuiari et specialit̄ arca ea que
tempe resurrectionis gesta sūt. Circa que p̄mo in corde meo
versat̄ admiratio quedā que talis est. Estimo enī q̄ nullus
sane mentis qui fidem catholicā corde et ore p̄fiteē dubitare
habet q̄ virgo gloriosa filio suo xpo quē concepit et in suis
sacris visceribz portauit qui et eius vbera suxit deuotior fuit
q̄ ceteri sancti quicumqz sint. S; video q̄ signa sue deuotōis
erga xpm hoc non ostendūt p̄feram post passionē suā et tpe
sue resurrectōis. legim⁹ enī q̄ mulieres que xpm sequebant̄

et specialit̃ magdalena post passionē monumentū xp̃i visi-
tare frequenter et ei obsequia sibi possibilia offerebant.
discipuli etiā licet nondū ita firmit̃ credētes mīsteria passio-
nis et resurrectōis sibi alias a xp̃o p̃noscata. amissā tamē
aliqualit̃ a mīlieribz de xp̃i resurrectōe tūc ipsi cum magno
feruore ad ip̃m sepulcrū p̃gebant ut patet de petro et ioh̃e.
Ioh̃. xx. capitlo. De beata tñ virgine non legimus q̃ xp̃m
post passionē neqz ei⁹ monumentū querebat neqz legit̃ q̃ ip-
sum monumentū xp̃i aliq̃ndo visitasset. qd̃ magna admi-
racōe dignū puto rōe iam dicta. **Magister.** **Nullo**
modo dubitandū est q̃ beata ṽgo deuocōz fuit ip̃i xp̃o q̃z ali⁹
quicūqz sit. tum quia ei⁹ caritas in qua radix tot⁹ meritū cō-
sistit mōdū excedit alioz caritatē sicut et p̃miū eius alioz
p̃mia excedit. **Cantat enī ecclesia.** **Exaltata est maria super**
choros angeloz. **Caritas enī seu dilectio est causa p̃x̃ia deu-**
otōis et immediata ut in sc̃da sc̃de. q. lxxxij. tum quia eius
meditacō assidua erat et frequens circa mīsteria redemptō-
nis humane. in quibus beneficiā dīna circa gen⁹ humanum
maxie cōsiderant̃. legit̃ enī de ea luce. ij. **Maria aut̃ cōsuabat**
oīa verba hec cōferens ea in corde suo. tales aut̃ meditacōes
ignē diuine caritatis accēdūt. iuxta illud psalmiste. **In me-**
ditacōe mea exardescet ignis. tū quia mīnalē dilectōz erga
filiū tenēdū est ī ea n̄ defuisse. vñ ysa. xlix. **Nūq̃ obliuiscā**
p̃t mulier infantē suū quym̃o credendū q̃ mīnalis dilectō
que est a nat̃a in eadē ex plenitudine gr̃e reddita sit perfec-
tior. gr̃a enī p̃ficiat naturā. **Ex quibz patet deuocōz beate vir-**
ginis maiorē esse seu p̃fectiorē ad xp̃m q̃z alioz sc̃toz. nec ob-
stat illud de quo miraris. s. q̃ tantā deuocōz p̃ signa exteriō-
ra tpe resurrectōis nō ostendit sicut sc̃te mīlieres et discipuli
et hui⁹i. **Et hoc p̃pter duo. p̃mū quia ut dionisi⁹ dicit libro**
de diu. no. **Amor diuin⁹ extasim facit qd̃ itelligit̃ de amore**
dīno p̃fecto sic crediē fuisse in beata ṽgine q̃ntū in statu vie
possibile fuit. **Non aut̃ de quibz cūqz diligentibz deū seu in**
caritate exn̄tibz. p̃ extasim aut̃ homo est p̃ excessū mentis ex-
stātū suū. **Et iō b̃ea ṽgo tpe resurrectōis p̃sumenda est fuisse**
tam incensa in amore dīno q̃ esset ī extasi posita. et q̃i a cor-
poralibz quodāmodo alienata. et iō de istis exercitijs corporalibz
ad que mīlieres sc̃te. et discipuli ex deuocōe concurrebat non
curabat. occupata vehemēciā ī intrinseca deuocōe et dīno

amore. 2° quia ad v̄ginalē pudiciā p̄n̄z secreta dīna non
ore p̄n̄n̄ciare s̄z corde custodire et in eo de eis conferre. vnde
sup̄ illud verbū euangelij sup̄dictū. **M**aria aut̄ cōsuabat tē
Beda sic dīc̄ i omelia v̄ginalis pudiciā secl̄a xpi q̄ nō uat
nemī diuulgare volebat s̄z cōferebat in corde suo. nō ore pro
mens s̄z clausa seruans in corde. hec ille. **E**x quo patet q̄ ad
modestiam pudiciē v̄ginalis stat^o non p̄nebat deuotionē
suā erga xpm p̄ signa exteriora ostendē sed pot^o in corde suo
clausa fuare.

Capitulū. viij. In quo p̄ponit̄ a discipulo alia admiracō
specialit̄ circa hoc q̄ non legit̄ xpm v̄gini ipsi gl̄ose misisse
angelos ad annūciandū suā resurrectōz sicut misit mlierib^z
b^z et discipulis. **A**d quod r̄ndē a m̄gro ibidē declarando ali
qua que p̄nent ad excellēciā fidē beate v̄ginis.

Discipulus.

Respondit michi p̄dicta ad p̄dictā meam am̄traconē
sedandā. **S**z adhuc aīm meū pulsat vnū aliud. vi
deo enim q̄ xpo resurgente suis discipulis et sanctis
mlierib^z resurrectōz suam p̄ angelos denūciasse. vnde marci.
xvi. dicte discipulis ei^z et petro tē quia p̄cedet vos tē. et Ma
thēi. xxviij. **I**te annūciate fratrib^z meis ut eant i galileā ibi
me videbūt t̄ huiōi quod vidē michi maxia admiracōne
dignū. **N**unq̄ resurrectio xpi potius expectabāt a fr̄ib^z q̄
a m̄re. fr̄ib^z enī nūciare mittebat suā resurrectōz. nō autē
m̄ri quā credendū est intēsi^o t̄ ardēci^o suam resurrectōz ex
pectasse ceteris oib^z iam dictis. **M**agister. **S**i bñ cō
sideras gl̄osa v̄go et discipuli xpi different̄ expectabāt resur
rectōz xpi post ei^z passiōz. **A**d quod attendē debes q̄ sicut in
moralib^z v̄tutib^z humilitas habet̄ vt fundamentū ut ex sup̄
dictis ex sn̄ia auḡ patz. **S**ic i theologiis v̄tutib^z fides ē p̄pe
eaz fundamentū ut habet̄ sc̄da sc̄de. q. iij. ar. viij. **E**x quib^z
duob^z fundamentis b̄ea v̄go commendata est in scripturis.
vñ de illa circa hoc dic̄ p̄ illud psalmi fundamenta eius in
montib^z sc̄tis. licet enī illa montes sc̄tos v̄tutū alius q̄z ce
tere creaēte ascendit de solis tam̄ fundamētis commendat̄ in
scrip̄tis rōe sup̄ius tacta. **D**e huilitate enī p̄ illud verbū ref
pexit huilitatē ancille sue tē ut iam sup̄ expositū est. **D**e fide
aut̄ cōmendat̄ p̄ id v̄bū elizabeth luce p̄mo capitulo. b̄ea que
credidisti qm̄ p̄ficiēte inte oīa que dicta sūt tibi a dño. **E**x

quibz v̄bis que elizabeth repleta spū sc̄to p̄tulit oñdīē. q̄ si-
des v̄ginis gl̄ose tanti meriti fuit ut illa que dicta sunt ei
a dño p̄ angelū uel etiā p̄ int̄secam reuelacōz ul' inspiracōz
in actu p̄ficerent in ea. **Q**uod quidē meritū si bene cōsideret
excedit meritū cuiuscūqz creat̄e. **I**ncludit enim in hys que
dicta sūt beate v̄gini ab angelo totū redempcōis hūane mī-
steriū ut patz bene intuenti v̄ba angeli ad mariā dicentis.
Hic erit magnus et fili⁹ altissimi vocabit̄. dabit ei dñs deus
sedē dauid p̄ris ei⁹ et regnabit in domo **J**acob in eternū et re-
gni ei⁹ non erit finis luce p̄mo capitulo. **E**t ultra hoc rōna-
bilit̄ p̄sumendum est q̄ etiā alia misteriosa archana reuela-
ta fuerūt a dō imēdiate ip̄i v̄gini gl̄ose p̄ter illa que dicta
sūt ei ab angelo. **E**lizabeth enī nō dixit p̄ficiēti i te oīa que
dicta sūt tibi ab angelo s̄ que dicta sūt tibi a dño. **I**n quo
satis innuit̄ quod dictū est. non tñ scripta facit mencōz ex-
p̄ssam de hys que imēdiate fuerūt dicta seu inspirata a deo
ip̄i v̄gini gl̄ose s̄ solū de hys que dicta sūt ab angelo. **N**i-
miz nam de paulo legiē. 1. **C**orinth. xij. q̄ audiuit archana
v̄ba que nō licet hōi loqui quod nō mm⁹ sciēdū est de hys
que reuelata fuerūt b̄te v̄gini imēdiate a deo qm̄ xpm̄ men-
te et ventre ineffabilē concepit. **H**oc tamē quod dictū est de
merito fidēi beate v̄ginis sane intelligendū est. sic. s. nō quia
beata v̄go p̄ fidē meruit de condigno deū incarnari. **H**oc enī
est sup̄ omē meritū. s̄ q̄a p̄ grām fidēi et humilitatis sibi datā
meruit ut congrue posset esse m̄r dei. **I**n quo misteriū hūa-
ne redempcōis quodāmodo includit̄. **E**t isto modo intelligiē
quod ecclesia cantat de ipa virgine gl̄iosa q̄ meruit xpm̄
portare. s. de congruo tñ. **E**x quibz cū alijs ad hoc p̄mentibz
s̄fidatis manifeste repies q̄ sic fides b̄te v̄ginis fuit sūma mē-
tis fidē habentes ut patz p̄ meritū fidēi ip̄i sup̄dictū. **S**ic
fides discipulorū xpi de ei⁹ resurrectōe ante ei⁹ ascensionē et
eorz s̄firmacōz fuit valde modica. legiē enī **M**arc. xvj. capi-
tulo de xpo **I**n die ascensiois apparuit illis ihs et exprobra-
uit incredulitatē eorū et duriciā cordis. quia hys qui viderāt
eū resurrexisse nō crediderāt. et luce. xxiiij. legiē. quibusdā
discipulis ei⁹ in die resurrectōis euntibz in emaus dixisse. **O**-
stulti et tardi corde ad credendū in oībz que locuti sūt p̄phete.
unde patet q̄ tunc discipuli non solū erāt increduli quo ad
testes q̄ de xpo resurgente testaban̄. s̄ etiā respectu scriptay

que hoc antea pphetabant. unde et eorum spes de resurrectione
xpi debilitata erat valde. legi enim qd pdicti duo discipuli di-
cebant luce capitulo supradicto. Nos autem sperabamus quia ipse
esset redemptor israel. Ex quo patet qd eorum spes non erat
perfecta sicut nec fides. non sic credendum est de beata virgine cuius
fides tanta fuerat ut p eius meritum de congruo omnia pfecte
rent in ea. Illa enim tam certa erat de resurrectione xpi p suam
fidem perfectam. qd non oportebat eam cercorari p angelicam
anunciacionem. nec p mulierum attestacionem. Et ideo rationabile fuit ut
ei non mitterentur angeli. et multominus mulieres ad denun-
ciandum seu testificandum de xpi resurrectione. Nam ut aiunt Iuri-
ste Certus cercorari non debet. Secus autem est de apostolis qui
etiam post attestaciones mulierum et etiam angelicas reuelaciones
et alia signa sensibilia et scripturarum testimonia de increduli-
tate arguebantur ut patet ex dictis. unde et de beata virgine circa
resurrectionem xpi aperte dicitur beati qui me non viderunt et credi-
derunt Ioh. xx. sic de apostolis illo tempore quodammodo incredulis
potest verificari illud Ioh. iii. capitulum nisi signa et prodigia
videritis non credetis.

¶ Capitulum nonum In quo ponitur a discipulo alia admiracio
de hoc qd non legimus xpm apparuisse virgini gloriose in sua re-
surrectione cum tamen de apparicione ad mulieres et discipulos
fiat pluries mencio. ad quod in eodem a magistro respondetur.

¶ Discipulus **¶**

Ad hoc circa predicta restat unum quod valde animi
meum pulsat. et est hoc. posito enim qd beate virgini
non fuisset necessaria ulterius certificacio de resurrec-
tione xpi ppter eius perfectam fidem in quam resurrectionem xpi
certissime credebatur prout docuisti et est verum. Cum hoc tamen
stat qd visio xpi presertim in corpore glorioso fuisset sibi max-
ime delectabilis spiritualiter. De ipsis enim apostolis quorum fides et
etiam spes pro tunc tepescebat ut supra p te ostensum est legimus.
Gaudium fuit discipuli visio domini Ioh. xv. capitulo. quanto igitur
foras credendum est gaudium fuisse matrem que filium suum in cru-
ce pendente cum maximo dolore cor ipsius penetrante viderat
si ipsum in corpore glorioso resurgente vidisset. non tamen in
tota euangeliorum serie legimus xpm sue matri gloriose post resur-
rectionem apparuisse. neque eam ipsum vidisse. quod non modica
admiracione dignum estimo. presertim cum premium fidei

correspondens est visio. **I**n illud psalmiste sicut audiui-
mus. s. per fidem ita vidimus. Cum igitur s. te et verum
est fides beate virginis maxima fuit inter omnes sc. os. Sic
etiam ad ipam pertinet xpm vidisse tempore resurrectionis in
corpore glorioso perfectius et alius q. ceteri quod tamen non
legit de quo valde admirandum videtur. **M**agister. **V**er-
est q. visio beatifica succedit fidei sic et apprehensio spei et frui-
tio caritatis prout doctores tradunt. hoc tamen intelligit de beatis
in statu glorie existentibus ubi prima foris correspondent
ad virtutum merita. Sed in hoc casu beata virgo nec apostoli
nondu erant in terminis vite gloriose s. adhuc in via. vñ
visio xpi tempore sue resurrectionis non fuit data apostolis
et mulieribus et huic in premium sed potius dabatur eis ad ex-
citandam eorum fidem. ut per eam ulterius mererentur. Quequidē
visio non requirebat isto modo ad perfectionem virginis glo-
riose. que fide perfectā iam habebat ut dictum est. **Q**uā-
vis talis visio licet non requireretur ei ad fidei exaltationem seu
confirmacionem. erat tamen oportuna ad gaudium et consolacionem
spiritualem in ea causandam. **N**on hoc dicendum q. si talis visio ad
maiores perfectionem virginis gloriose in hac vita existentis.
ul. etiam ad maiorem ipsius consolacionem spirituale requirebat.
nichil prohibet concedere q. xpus ei apparuit tempore resurrectionis
in corpore glorioso. quod etiam nonnulli asserunt ut patet de
autore libri qui flos sanctorum nominatur qui asserit xpm appa-
ruisse vrgini gloriose tempore resurrectionis. ad quod aliquas
rationes assignat. nec obstat q. de hoc nichil in sacris euange-
liorum historiis continetur. dictum est enim supra q. multa gesta ad
dignitatem virginis gloriose pertinetia fuerunt premissa in
sacris scripturis propter ipsius humilitatem s. quā ista
non placebant publicari ut iam dictum est. **E**t si bene confi-
deras tam perfectio fidei virginis gloriose q. imperfectio fidei
apostolorum et aliorum qui xpm post resurrectionem viderunt ad eccle-
sie erudicionem seu utilitatem proficiunt.

¶ Capitulum. x. In quo ostenditur q. tam perfectio fidei virginis
gloriose circa resurrectionem xpi q. etiam imperfectio fidei apostolorum
circa idem conveniens fuit ad ecclesie utilitatem.

Hoc quod ultimum dicitur. s. q. tam perfectio fidei virginis

gloriose que resurrectionē perfecte credidit sine hoc qd xpm
videret sensibilē. nec etiā haberet angelicas reuelacōes qz
imperfectio fidei discipuloz qui donec xpm post resurrectionē
viderent non crediderūt ad ecclesie utilitatē pficiūt. **Hoc** per
me cōsiderare non valeo. **Cum** enī perfectio et imperfectio ali
cui rei se habeant ut opposita. si vnū est vtile alicui reliquū
inutile esse sibi per locū ab oppositis iudicandū est. vñ oportet
qd vltērī michi aperias cōsideracōz tuam p̄dictam. **Ma**
gister. **Ad** hoc quod petis vltērī declarandū oportet te at
tendere qd sicut in manifestacōe spiritus sancti p̄ gradaz gra
tis datarū diuersitates. deus ī ecclesia sua disposuit aliquas
diuersitates graduū seu administracōnū in homībz ad sue
ecclesie utilitatē. **Sic** suo modo in manifestacōe resurrectōis
xpi deus disposuit ut non vniformiter facta esset omibz
s; diuersimode quod totum cedit in ecclesie utilitatē quod sic
patet. **Nam** de p̄mo. s. de manifestacōe spiritus sancti dicit
prima. corin. xij. vnicuiqz aut datur manifestacō spūs ad
utilitatē. s. ecclesie alij sermo sapiēcie. alij aut sermo sciēcie.
alij fides etc. **Consequentē** etiā de hoc ibidē dicit. quosdā po
suit deus. s. in ecclesia ap̄los. alios p̄phetas. alios vero docto
res et huiūdi que quidē distinctiones seu distribucōnes utilio
res fuerūt in ecclesia qz si omnes vni et eiusdē officij essent.
Sicut et in corpore aīali uel hūano utile est ut membra sint
distincta que diuersa exerceant officia qz si tantū vnū mem
brum esset ut ap̄ls p̄ extensū in p̄dicto capitulo docet. **Sic**
suo modo sciendū est circa manifestacōē xpi resurgētis.
ad quod attendendū qd sic dionisius dicit ī libro de ce. **Ierai.**
lex diuinitus instituta talis est ut a deo immediate diuina
superioribus reuelent quibz mediantibz deferant ad inferiora
et loquūt de hijs que sūt supra naturā. **Et** quia ea que p̄mitt
ad futurā gloriā naturalē hōim cognicōnē excedūt. quia
quod oculus nō vidit p̄parauit deus diligentibus se ysaie.
lxiiij. **Deo** resurrectio xpi non omni p̄lo manifestata est s;
quibusdam quoz testimōio deferret in alioz noticiā. **Iuxta**
illud actuū. x. dedit eum. s. xpm manifestū fieri. s. in resur
rectione non omni populo sed testibus p̄ordinatis a deo. vñ
resurrectio xpi discipulis et mulieribz p̄ angelū reuelata est
sicut et alia misteria diuina legunt p̄ angelos ut plurimū
reuelari. vñ licz de maria magdalena legit **Marca** ultimo.

Resurgens dñs mane p̃ma sabbat̃ apparuit primo marie
magdalene. ipsa tamē antea habuit ab angelo reuelacionē
de dñica resurrectione **M**athei. xxviii. Discipuli etiam non
eodem modo habuerūt cognicionem resurrectionis. ut patz de
Thoma qui plus alijs dubitauit **I**oh. xx. capitulo. Beata
vero vgo non ab angelo. neqz ab hominibus noticiam resur-
rectionis legisse habuisse neqz etiam p̃ aliqua signa sensibilia
Et sic dicendū est qz noticiam resurrectionis habuit imediate
a deo per suā fidem p̃fectam a deo infusā. **E**t sic patet p̃mū
.s. qz manifestacio resurrectionis diuersimode facta fuit diuer-
sis. **S**cđm vero patet. s. qz huius diuersitas manifestacionis
arca resurrectione xpi facta est ouenienti modo. **N**am hec
manifestacio. s. resurrectionis xpi est conformis ad maifesta-
cionē suam in statu beatitudinis. nam sicut ad visionē bea-
tam cōiter puenit p̃ auditū fidē. Ita ad visionē xpi resur-
gentis pueniūt hoīes per ea que ab angelis prius audierūt.
Tercū patet. s. qz manifestacio sic facta cedit in utilitatem
ecclesie. **N**am apostoli et alij discipuli fuerūt a deo ordinati
ut essent ī testes resurrectionis omni pplō ut iam dictum est.
Constat autē qz testes qui leuiter et sup̃ficialit̃ aliquas res vi-
dent. magis suspicari possint de leuitate testificandi qz illi q̃
diuersimode. et p̃cularit̃ singula scrutant̃. vñ deuto. xii.
de quodā facto quod per testes erat scēdū legis. quere solli-
cite et diligēt rei veritate p̃specta tē. **E**t. i. **I**oh. p̃mo. De
aplis gesta xpi testificātibz dicē. quod auribz audiui. qd
vidimus oculis nr̃is. quod p̃speximus et manus nr̃e stre-
tauerunt tē. **E**t id ex incredulitate discipuloy quam prius
habuerunt testimonia eoy postqz fuerunt cōfirmata. efficacio-
ra fuerunt. vñ aug̃ dicat qz dubietas thome magis profecit
in testificacōz resurrectionis qz credulitas magdalene que cito
credidit. **T**homas enī dubitando vulnerū acatrices tetigit
tē. **F**uit etiam maifestacio sic facta ad utilitatē ecclesie quia
ex tarditate discipuloy in credendo secutū fuit qz xpus ape-
ruit eis sensū scripturaz luce xxiii. capitulo. **E**x qua. s. sen-
suum aperdone secutū est qz apli et alij discipuli. et eoy veri
successores scripturaz sacraz misteria ī suis doctrinis et pre-
dicacionibus aperuerunt seu exposuerunt.

¶ Capitulum. xi. In quo ostenduntur quedā que ad ordinē

manifestacionis circa resurrectiōē xpi pertinent: ex quibus
concludit̃ q̃ ad beatam virginē nō p̃nebat mittere ad resur-
rectiōē annuntiandā propter excellenciā sue dignitatis.

Disapul'

A circa ista que dīcis amplius vellem informari. eo q̃
p̃ma facie dicta tua non vidēt̃ consonare hīs que
in sacra scriptura tradunt̃. Et p̃mo in hoc quo dīcis
q̃ de lege dōmīnī instituta est ut a deo ea que sūt sup̃naturalia
immediate sup̃ioribus reuelent̃ quibus mediātibz defer-
rant̃ ad inferiores quod non videtur consonare sacris euā-
gelis in manifestaciōe resurrectiōis xpi de qua nunc agim̃.
p̃mo enim fuit manifestata resurrectio mulieribz et per eas
postea aplīs. Constat autem q̃ mulieres non sunt dicēde
apostolis sup̃iores. Itē beata virgo ceteris sanctis est sup̃ior.
Vñ si ei immediate a deo fuit reuelata resurrectiō xpi p̃ suā
fidem perfectā ut tu asseris sequit̃ q̃ per eam debuisset deferri
manifestaciō resurrectiōis ad ap̃los et ceteros quod tamen
nunq̃ legit̃. *Magister.* Ad p̃mū dicendū q̃ reuelaciō
facta mulieribz de resurrectiōe xpi nō fuit ad hoc ordinata
ut de ea testimoniū ferrent publice predicando. hoc enim nō
conuenit mulieribz. Iuxta illud p̃mo. Corinth. xiiij. *Mulie-*
res in ecclesijs taceant. s̃z eis fuit manifestata resurrectiō ut
de ea p̃uatim et domesticē ap̃los instruerent quod factū fuit
secūm ambrosiū ut mulier que p̃mo mīcū mortis ad omēs de-
tulit. p̃ma etiā vitam resurgentis xpi in gloria nūciaret
in quo adeptum est femineū genus ignominie absolutiōē.
et maledictiōis repudiū. Et in hoc etiā q̃ mulieribus p̃us
fuit facta manifestaciō resurrectiōis q̃ apostolis ostendit̃. q̃
quantū ad statū glorie p̃inet nullū detrimentū patet sex⁹
femineus. Sed si maiori caritate feruebūt maiori etiā gl'a
in visione diuina potēt̃. Et ideo mulieres que deum ardens
amauerūt intantū ut ab eius sepulcro disapulis recedentibz
non recesserunt p̃mo viderūt deum in gloria resurgentem.
quam quidē gloriā etiā aplīs annūciauerūt. *Disapls.*
Hec responsio tua fortificat scōam ratiōē meā in qua
dicebam q̃ ad beatam virginē p̃nebat ceteris resurrectiōē
quam a deo immediate p̃ fidē perfectā habuerat annūciare
quod ex hīs que modo dīcis amplius ostendit̃. hoc ip̃i per-
misit. tamen ex hoc q̃ ad ipsam solam p̃inet maledictiōe eue-

datam euacuare. **C**antat enim ecclesia in ymnio beate virgi-
nis. **Q**uod eua tristis abstulit tu reddis alimo germine. **¶** tñ
ex feruenciori caritate quā crediē habere super ceteros nō ob-
stante q̄ ad sepulchrū non accessit rōnibus sup̄dictis. vnde
videtur q̄ rōes quas allegas ad solucionē p̄mi dubij. sc̄da
vident̄ fortificare. **¶** **M**agister. **¶** Omnes tres rōnes tue
quibus tibi videtur q̄ ad beatā v̄ginem p̄nuissz resurrectio-
nem dñicam annūciare apl̄is et ceteris. solui p̄nt p̄ vnum
mediū. **A**d quod scire debes q̄ circa missiōz angeloz a deo ad
exteriora annūcanda diuersi diuīsimode opinati sunt. fuerūt
enī quidam dicentes q̄ angeli sup̄iores semp̄ deo assistunt sic
ut ad exteriora annūcanda nūq̄ mittant̄. ad quod habēt a-
liquas auctes scripture et sanctorū que hoc videntur sonare.
Quidā vero dicunt q̄ omnes angeli tam sup̄iores q̄ inf̄io-
res de cōi lege ad exteriora nūcanda a deo mittunt̄. ad quod
etiam habent auctes que hoc vident̄ sonare. **S**unt etiam ali-
qui vident̄ quasi mediū inter p̄dictos. dicūt enim q̄ angeli
inf̄iores ex officio p̄prio cōiter et frequent̄ mittunt̄ ad huiōi
exteriora nūcanda s̄ angeli sup̄iores nō mittunt̄ nisi rarif-
sime et quasi ex dispensacōne dīna. put ista lacus tractant̄
in .ij. s̄n̄iaz. di. x. **Q**uobz consideratis ad p̄positū dicendū q̄
bēa v̄go tam excellentis dignitatis est ut oīa excedat agmina
angeloz tam sup̄ioz q̄ inf̄ioz. **I**doarco non pertinet ad eā
mitti ad exteriora nūcanda. esset enī quodāmodo derogato-
rium sue maxime dignitati. **¶** **D**iscipul⁹. **¶** Non mo-
dicum miroz de tua responsione predicta in qua dīcs q̄ ad
sup̄iores angelos non pertinet mitti seu frequent̄ mitti p̄p̄
eorum magnam excellenciā. **E**t adhuc vlteri⁹ dīcs q̄ esset
derogatorium dignitati beate v̄ginis ad exteriora nūcanda
mitti. quantūcūq̄ enim angeli sup̄iores p̄emineāt dignita-
tis excellenciā et etiam v̄go glorioza que super omnes ange-
los est nunq̄ adequari possūt in excellenciā xp̄o filio dei. ab-
sit. videmus tñ cum hoc q̄ ipse filius dei missus est in mūdo
a deo. dīct enim apl̄s ad gal. iij. **A**t vbi venit plenitudo
temporis misit deus filiū suū factū ex muliere et sic ī alijs
locis q̄ plurimis. quid ergo mirum est si sup̄iores angeli et
etiam ipsa v̄go glorioza a deo mittat̄. cum dñs eorum legiē
mitti. **E**t ideo magis videt̄ tenendū cum apl̄o q̄ vniuersaliē
de angelis dīct. **N**ōne om̄s sūt administratorū spiritus in

ministerium missi ad hebre. ij. capitulo. unde ex hoc non habes
quod ad virginem gloriosam non pertinebat mittere ad resurrec-
tionem christi nuntiandam. **Magister.** Hec ratio tua prima
facile videtur continere aliquod veritatis. Et etiam magister in
ij. di. supradicta rationem tuam tangere videtur. dicit enim ibidem
sic. nec debet indignum videri si et superiores mittuntur cum et
ille qui creator est omnium ad hec inferiora descenderit. hec ille.
Si tamen differendam inter finem missionis angelorum et finem
missionis filii dei in sacris eloquijs scrutatus fueris mani-
feste reperiens quod tua ratio non habet hic locum. Missio enim
filii dei ordinata est principaliter ad redemptionem totius humani
generis. quod quidem opus excedit capacitatem cuiuscunque pure
creature. nulli enim pure creature concipibilis esset redemptio
activa generis humani sicut nec iustificatio unius impii sin-
gularis quod minus est. unde ecclesia in collecta dicit. Deus
qui omnipotentiam tuam precendo maxime et miserando mani-
festas. Et ideo augustinus dicit super Iob. quod maius opus est ut ex
improbo iustus fiat. quam creare celum et terram. Cuius ratio est nam
iustificatio terminatur ad bonum eternum divine propitiationis.
Creatio vero celi et terre terminatur ad bonum nature muta-
bilis. unde non solum ad redemptionem humanam. sed etiam ad
iustificationem impii oportet mittere divinam personam. unde apostolus
cum dixisset. Misit deus filium suum etc. statim subiungit. ut
eos qui sub lege erant redimeret etc. Ex quo manifeste patet
quod missio filii dei principaliter ordinata est ad redemptionem hu-
manam. ad quam non suffecisset missio cuiuscunque pure crea-
ture. Secus est de missione que ordinatur ad exteriora annuncian-
da. talis enim missio non excedit capacitatem angelicam. nec
etiam humanam. unde ratio tua in hoc non videtur valere. nec
etiam magister in verbis allegatis videtur procedere seriose sed
disputative tantum. Et ideo ratio mea prius dicta stat in
suo valore. scilicet quod angeli superiores ad exteriora annuncian-
da non mittuntur nisi forte rarissime quod consonat huic quod legitur
dan. vii. Milia militum assistebant ei. et decies millies centena
milia assistebant ei. Et ideo de beata virgine que excedit in
dignitate omnia angelorum agmina convenienter dicitur quod non
debat mittere ad annuncian- dum exteriora. Et sic ex decem in
hac parte exortare debes devotionem tuam ad virginem glo-
riosam super omnes sanctos qui in celo sunt circa christum qui sanctus

sanctorum est.

¶ Capitulum .xij. In quo ostendit quod deuotio cuiusque fidelis exaltari debet ad virginem gloriosam super omnes sanctos contra christum qui sanctus sanctorum est. *¶ Disapulo.*

Indica michi quod ex promissis colligi potest quod deuotio circa virginem gloriosam supra omnes sanctos contra christum qui sanctus sanctorum est exaltanda est plusquam ad ceteros sanctorum. vniuersitas enim sanctorum maximam dignitatem sanctitatis videtur includere sicut et bonum vniuersi diuinum est quod bonum alicuius singularis ut in primo ethico. *¶ Magister.* Si vniuersitas sanctorum accipiat simpliciter putatur sonat oportet quod in ipsa includatur non solum beata virgo sed etiam ipse christus qui est sanctus sanctorum. Sed si vniuersitas sanctorum intelligatur propter christum et virginem gloriosam tenendum videtur quod ad ipsam virginem gloriosam deuotio fidelis prompctor debet esse quam ad alios sanctos preter christum. quod potest ostendi per considerationem deuotionis que inter homines esse consuevit. videmus enim quod homines qui sunt sub aliquo summo rege. Cui regi aliqui principes magni propinquius subsunt ceteris promptores sunt ad obsequia illius principis quem credunt habere duas conditiones. prima est quod dominus ille sit magis paratus ad audiendum preces seu supplicationes subditorum sic patet de absolon qui attraxit cor totius populi ad seruendum ei. eo quod informaret eos quod erat magis paratus ad audiendas seu exaudiendas petitiones suas quam aliquis alius ex parte regis. *¶ Re. xv.* Secunda est quod dominus ille credatur esse magis dignus seu aptus ad consequendum effectus predictarum supplicationum seu precum. apud suum regem predictum quam alii ut patet de adonia qui volens consequi quamdam petitionem a rege Salomone petiuit a matre regis quod hoc impetraret a rege dicens precor ut dicas regi. neque enim tibi negare quiddam potest. *¶ Re. ij.* Constat autem quod virgo gloriosa potissime habet primam conditionem ex summa humilitate sua quam super diximus esse heroycam. scilicet diuinam secundum quam intelligitur illud. *¶ Respexit humilitatem ancille sue* etc. ut supra de ipsa expositum est. Ideo de ipsa inter ceteros credendum est quod prompctor sit ad audiendos clamores seu preces pauperum sua intercessione indigentium quam ceteri sancti eo quod eius humilitas ut dictum est. est tanta quod magis accedat ad similitudinem domine humilitatis. de deo autem legitur in psalmo. *¶ Quia non spreuit*

neq; desepxit clamores pauper. s; cum clamarent exaudiuit
eos. **S**cdam uero conditione credendum est ipsam habere po
tissime ex sua fide perfectissima s; in quam dictum est ei. beata
que credidisti. tē ut supra expositū est. **C**onstat q; per veram
fidem redditur homo dignus ad hoc ut petiōes eius etiam
si sint valde difficiles a deo exaudiant. vñ **M**athei. xviij. **S**i
habueritis fidē s; granū synapis dicetis monti huic transi
et transibit. fides autem gloriose virginis grano synapis
proprie compatur. **N**am supra predictū verbum euan
gelij glosa sic ait. fidem perfectam grano synapis compa
que in facie humilis est et in pectore feruens hec in glo. **C**on
stat autem ex predictis q; cum fides beate vginis pfectissima
est et coniuncta sue maxie humilitati. quod de ipsa fide pprie
deb; intelligi illud verbū euāgelij supdictū. s. **S**i habueritis
fidē ut granū synapis. vñ de illa confitendū est preapue q;
valde grauia et difficilia sicut est mōtes trāsserre de loco ad
locum. a deo p fidē quam habuit pfectissimā sue humilitati
coniunctā impetrare possit. pferam cum etiā super hoc hab;
erga deum maternā dignitatē ppter quam psumendū est q;
sibi non negauit xps quidq; ut in aucte allegata. iij. **R**e.
habe. **M**erito igitē ppli xpiani ad ipam tanq; singularē pa
tronam et aduocatam recurrāt. ad bonum aut aduocatum
pertinet necessitates sue parat circumspicē et eis etiam non
requisitis puidere. vñ bñ. in quodā sermone de ipsa virgine
gloriosa dicit. **Q**uid mirum si inuocata adest que etiam nō
vocata presto est. **E**t hec carissime discipule tibi sufficiant ar
ea predicta in hac distinctione.

Distinctio tertia de scrutinio scripturarum circa quedam
que ad sacrosanctum sacramentum altaris pertinet quibus
fidelium deuotio ad ipsius veneracionem excitari debet
et continet .xvi. capitula

In primo capitulo ponitur a discipulo quedam admiracio circa
sacramentum altaris in quantum est viaticum spirituale fidelium in hac vita
existenciam sicut olim manna viaticum fuit patribus in desertum
pereginantibus .ad quam respondet per magistrum

In secundo capitulo discipulus querit quomodo intelligatur refectio
spiritualis in hoc sacramento fieri .ad quod respondetur a magistro per
similitudinem refectiois spiritualis ad refectioem corporalem

In tertio capitulo ostenditur quod effectus huius refectiois spiritualis quo
ad vitam spiritalem assimilatur effectibus refectiois corporalis
quantum ad vitam corporalem

In quarto capitulo ostenditur quod effectus huius ab imperceptibilibus in
spiritualibus assimilatur effectibus illius ab imperceptibilibus .scilicet .mane imperceptibilibus

In quinto capitulo ponitur quedam alia admiracio discipuli circa
sacramentum altaris .que quidem admiracio ab infidelibus et contra
fidei nostram obloquentibus obiicitur .Quam admiracionem ibidem
magister soluit per quedam distinctiones miraculorum quam ibi ostendit

In sexto capitulo .ulterius redditur ratio quare circa hoc sacramentum
non fuerint frequenter visibilia miracula sicut olim fiebant circa
archam testamenti et huiusmodi

In capitulo septimo ostenditur quod ex occultacione maximorum mira-
culorum que in hoc sacramento continentur .dulcedo spiritualis seu deuotio
in mente debite fumentum accrescat.

In octavo capitulo ostenditur quod licet in hoc sacramento memoria
passionis christi celebratur nichilominus dulcedo seu delectacio spiri-
tualis in recte ipsum fumentum sentitur.

In nono capitulo redditur ratio quare representationes communiter
sunt delectabiles .et consequenter ostenditur quare representationes in
hoc sacramento abscondite in recte fumentum sunt maxime delecta-
cionis seu dulcedinis.

In capitulo decimo .ponitur quedam alia admiracio a discipulo circa
hoc sacramentum .puta est sacrificium et ibidem soluitur a magistro

In capitulo undecimo .declarat quod tripliciter intelligi debet implecio le-
gis per christum .et quod christus legem impleuit in institucione huius sacra-
menti .puta est sacrificium .et ibidem tractatur de triplici causa sacrificiorum an-
tique legis et de errore Rabimoyse circa reddendam causam sacrificiorum

In caplo xi. ostendit qd xps legē impleuit circa sacrificiū scdm triplicē eius causā faciendo qd lex iubet qui est p̄m^o modus implendi legem

In caplo xii. ostendit qd xps impleuit legē sacrificioꝝ antiquoꝝ supplendo in eis qd deerat qui est 2° mod^o implēdi legē

In caplo xiii. ostendit qd dictū est in proximo p̄cedenti ca^o per autētem psalmiste in psalmo qui incipit. deus deoꝝ dñs locutus est non obstantib^o canillacoib^o hebreoꝝ. Et finaliter concludit qd xps instituendo hoc sacrificiū impleuit legē sacrificioꝝ antiquoꝝ. supplendo quod deerat quod est terci^o modus implendi legem.

In caplo xv. ostendit qd in institucōe hui⁹ sacmēti seu sacrificij cristus legem impleuit implendo ea que in hoc fuerunt in antiquo testamēto p̄nūdata seu p̄figurata.

In capitulo xvi. agit de multitudine noīn hui⁹ sacramēti que multitudinē effectū ei⁹ salubriū denotat ex qua excitari debet deuotio ipm spūaliter sumendū.

Capitulū p̄mū in quo p̄ponit a discipulo quedā admiracō circa sacramētū altaris qd est viaticū spūale fideiū i hac vita existentiū sicut olim manna viaticū fuit p̄sibus in desertum peregrinantib^o. ad quā respondet per magistrum

Discipulus

Veniunt sunt sermones tui et cōmedi eos. et factū est verbū tuū in gaudiū et leticiā cordis mei. **I**ere. xv. Dico enī sermones tuos sup̄dictos de excellētia virginis gloriose. et de ipi⁹ virtutū p̄fectione me comedisse. quia tanq³ ab us suauissim⁹ interiora mea huiusmodi sermones ingressi sunt cor meū letificantes et deuotōnez meam q̄ntū fragilitati mee possibile est in ipam virginē gloriosam excitari. **N**unc autē ad quedam alia que in corde meo ut p̄bleumata versant⁹. desiderans a te de illis illuminari sicut et de sup̄dictis tibi sequentem p̄pono admiracōez que talis est. **S**crutans enim scripturas regio q̄ tū olim deus p̄lo suo p̄ desertum transeunti de cibo celitus eis p̄uidit. s. de manna. multa et magna miracula in ipso seu arca ipsum cibum visibīliter operat⁹ est deus ut habet. exo. xvi. ut puta qd vnusquisq³ colligebat certā mensuram que dicebatur gomoz p̄ quolibet. sic qd qui ampli⁹ colligebat nō plus inueniebat q̄ qui min⁹ sed solū fm mensurā sup̄dictā iuxta numerū familie quilibet repiebat. **I**tem qd si ex eo pro

mane relinquebat putrescebat nisi solum in die sexta in qua duplex gomoz colligebat cuius medietas remanebat pro die sabbati. in qua non descendebat manna. Item quod predicta mensura. scilicet gomoz remansit in tabernaculo in propria forma sine aliqua putredine per totum tempus usque ad destructionem templi ut patet per predictum caput ubi deus mandavit quod reservaretur in vase per custodiam in generacionibus futuris. Item quod habebat plures sapores et diversos secundum beneplacitum sumentium. In illud. sapientie xvi. capitulo. ubi dicitur de manna omne delectamentum in se habentem. Reperio tamen quod in lege gratie deus providit populo suo de cibo supercelesti incomparabiliter superexcellenti quam manna quod patet ex comparatione reorum in utroque cibo contentarum. In manna enim continebat res corruptibilis In cibo vero supercelesti. scilicet in sacramento altaris res incorruptibilis continetur. scilicet verum corpus christi gloriosius dedita personaliter unitum. Maxima igitur admiracione dignum videtur quod in cibo corruptibili. scilicet manna tot miracula et tam magna et tam continua visibiliter occurrerit. et tamen in cibo supercelesti incorruptibili nulla miracula visibiliter apparent. Circa quod peto a te illuminari. non enim dubito quin huiusmodi divinitas rationem habeat michi occultam quam credo tibi esse manifestam.

Magister

Ad huiusmodi admiracionem tollendam aliquid sunt premittenda quorum unum est quod si scrutatus fueris diligenter scripturas reperies quod sapientia dei que omnia disponit suavit. deos disposuit diversos diversis hominibus secundum diversas temporum varietates per temporum opportunitatem iuxta diversos hominum status congruebat. Iuxta illud psalmiste Oculi omnium in te sperant domine. et tu das illis escam in tempore opportuno. Quod sic patet. Nam a deo omnium primo parenti in statu innocentie existenti fructus omnium lignorum paradisi qui suaves et pulchri erant propter quod lignum scientie boni et mali dedit in escam seu in cibum gen. 2. qui quidem abus illo tempore homini comperebat. Inter enim illa ligna que sibi fuerunt concessa in cibum lignum vite continebat per cuius esum poterat non mori ut habetur gen. 3. Consequenter vero cum adam lapsus fuisset in peccatum per quod innocentie statum perdidit et a paradiso fuit expulsus aliter fuit dispositum de cibo suo. scilicet ut de terra maledicta cum labore et sudore vultus comederet panem et herbas terre gementis tribulos et spinas gen. 3. unde sicut in statu innocentie rectissimus in quo ratio superior soli deo obediebat. et voluntas cum

omnibus viribus inferioribus solū rationis recte sine impedi-
mento imperiū sequebatur abus ei correspondens erat suavis
et absque labore et sudore ullo acq̃situs et mortalitatis necessi-
tatem nō habens. Sic in statu lapsus ubi ratio superior hūa-
na ab obediēcia dei recessit et vires inferiores impio rōnis
resistebant. abus laboriosus et tristis cum necessitate morien-
di correspondebat. Qui quidē abus solus humano generi p̃
totā p̃mam etate usq; p̃ diluviū fuit concessus. p̃ea vero
tempe noe deficientibus p̃toribus a terra p̃ diluviū edificato al-
tari a noe sup̃ qd̃ holocausta mūdoz aīaliū deo obtulit. quoz
odorē suavitatis de⁹ acceptauit. Noe et filijs ei⁹ bñdicens oīa
aīalia eis dedit in cibum. vnde cui antea olera et fructus terre
solum licebat comedere de cetero oīa aīandia in cibū habere
licebat ut habet Gen. ix. languescēte enī hūana natura per
ip̃m diluviū oportebat ip̃ius cibum aliq̃liter fortificari. In
exitu autē israel de egipto qñ deus separauit filios adam. sic ut
aliquos. s. filios isrl̃ suo cultui et legi applicaret et eos p̃ lon-
gam solitudinē ubi nō erat semen ferenti neq; panis come-
denti ad terrā fructiferā et lac et mel fluentē deduceret oportu-
nit ut eis p̃uideret de alio cibo quē sine labore et sudore vult⁹
possent colligē. s. de māna ne forte fame deficerēt i via tā ste-
rili et p̃lixa ut habet exo. xvi. qui quidē abus sic miraculose
tradit⁹ et miraculoz multitudine ut per te dictū est fulatus
pprie cōpetebat p̃lo illi. tñ ut p̃ euideā am atq; frequēā mira-
culoz visibilē arca illū cibum cōangenatū eoz fides q̃ valde
debilis et veribil⁹ erat ut patz in diuisis locis scripture p̃ hoc
firmior et stabilior redderet. tum ut per exp̃imentū cotidie cō-
probaret an recte ambulassent in lege dñi. legit enī exo. xvi
ubi sup̃ dixit dñs. Ecce ego pluam vobis panē de celo. egre-
diatur ppl̃s et colligat que sufficiūt p̃ singlos dies ut temptē
eū utz ābulat i lege mea an nō. Ex quo patz q̃ causa quare
per singulos dies deus voluit p̃uiderē illi p̃lo de pane et non
simul p̃ quolibz anno uel aliquo magno tpe fuit ut cotidie
temptarent an legem dei seruarent an nō. que quidē tempta-
tio non est intelligenda sic q̃ deus vellet per hoc scire aliqd̃ qd̃
prius ignorabat. absit. Sed ut alijs patefieret et potissime si-
bip̃is qui videntes p̃ exp̃ienciā debilitatem suā adiutoriū pe-
terent diuinū. vnde i glosa. temptacō ista est ut ip̃is oīdat
quomō humiliois fuit ad petendū adiutoriū et ad noscendū

dei gratia hec in glo. Talis enim abusus proprie panebat illi populo
rudi et incredulo. per quem abusus infirmitas contraheretur in fide
et incredulitas puerorum patefieret. Cum autem ad terram promissi-
onis accessissent et de eius frugibus comederent cessauit manna
ut habet Iosue. v. capitulo. Et extunc inceperunt variis frugibus terre
chanaan sicut et alie nationes mundi fructibus terre vescerentur
Differens tamen quantum ad aliquid. Nam illi populo tam fecundi-
tas terre quam sterilitas pendebat ex meritis populi vel demeritis ut
habet leuit. xxvj. et deutro. xxviii. Non autem sic contingit alijs
nationibus committere. **N**am Mat. v. capitulo Deus sole suum facit
oriri super bonos et malos. et pluit super iustos et iniustos. quod ut
dicitur eccl. ix. capitulo. Vniuse aque veniunt iusto et impio. quod
intelligitur quantum ad ipsam substantiam bonorum et malorum temporalium
non autem quantum ad finem ut in prima. scilicet. ar. vi. unde populus ille
qui carnalis erat promissis presentibus huius vite inharebat. et sic
oportebat ut abusus illorum secundum sua merita et demerita eis affluis-
set. Cum autem venit plenitudo temporis in quo populus dei non temporalia
bona promissa que vilia sunt et momentanea sed per bona spiritualia
duceretur ad eterna. oportuit ut tali populo abusus daretur. supernaturalis
et celestis per cuius introductionem spirituales vitam spirituali nu-
triretur sic ut introductionis non moreretur in eternum. scilicet. morte spirituali
unde saluator copans hunc panem alteri qui datus fuit patribus
Ioh. vi. sic dicit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna
et mortui sunt qui manducat hunc panem vivit in eternum. Si igitur
predicta consideres. sane inuenies quod diuina sapientia disposuit dare
abusum populo suo proportionatum prout statum et temporis diuersitas requi-
rebat. non ergo in abusu supercelesti. scilicet. eucharistia requiruntur miracula
visibilia sicut in manna. Manna enim dabatur populo carnali tali
abusu indigenti rationibus superdictis. Eucharistia vero populo spirituali da-
ta est qui tali pane proprie nutritur et roboratur

capitulum 2° In quo discipulus querit quod intelligatur spirituales
refectionem in hoc sacramento fieri Ad quod respondeo a magistro per similes
analogiam refectionis spiritualis ad refectionem corporalem

Discipulus

Sed desidero quod per istum panem supercelestem homo nutritur
et roboratur. non enim credo quod hoc dicas per substantiam panis
et vini quibus homines proprie nutriuntur. que quidem substantia
licet cum consecratione sub illis speciebus erat. facta autem consecratione
nichil remanet de substantia panis et vini. sed solum eorum

accidenda que sensibiliē apparent **Magister** **N**ullo modo dubitandū est qd sacramētū de quo agit nō nutrit corporaliter per sūam panis et vini que ante cōsecracōnem erāt in sacramento cū cōsecracōne facta desinat ibi esse. **N**utrit tamē hoc sacramētum recte sumptū spūaliter aīam et ipaz reficit. vnde m̄gr in libro q̄rto. di. viij. de hoc sacramento loquēs ait **R**ecte viaticū appellat quia in via nos reficiēs usqz ad patriam pducit. assimilāt enī refectio spūalis quā hoc sacm̄ in homīe fideli efficit refectio corporali. quā abus corporalis in corpore aīali causat tam in modo refectiois qz in refectiois effectibz. **P**rimū pz sic **N**am sicut sūm phm refectio corporalis efficit p tres vires naturales. sic quodāmodo sūm veritatē fidei nostre. tres v̄tutes sup̄naturales quodāmodo p̄dictis cor respōdentes requirunt in refectioe spūali. qd sic pz **N**am in refectioe corporali requirit p̄mo vis naturalis attractiva. nisi enī abus eē corpus positus ad interiora loca refectioi apta. quadam vi naturali attrahētur. impossibile esset corp⁹ refici ut est manifestum. **S**cda vis que requirit ad corpalem refectioē est vis retentiva nisi enī abus p attractionē intra corp⁹ positus retinetur per vim retentiā. nichil ad refectioē p̄ficeret corporalem. **T**ercia vō vis que requirit ad refectioē corporalem est vis digestiva. p quā nutrimentū assimilāt et vniē nutrīto que om̄ia phs large ponit in li. de aīalibz. **I**n refectioe aut spūali de qua agim⁹ requiruntur tres v̄tutes sup̄naturales. q̄ tribus viribz sup̄dictis naturalibus quodāmodo cor respondentes assimilāt. **R**equiritur enī in refectioe spūali virt⁹ fidei sup̄naturalis. que attractiva est credibiliū. nisi enī p v̄tutem fidei ea que sūt extra mentē ad que. s. nec experiēcia nec racō naturalis attingit. ad ipam mentē per cognicōē fidei introducerent nulla esset refectio aīe spūalis. per fidem enī in mente subsistūt ea que non apparent ut ad **Rō. xi.** **S**cda v̄tus sup̄naturalis que requirit ad refectioē spūalem ē spes que virtus retentiva est. **E**a enī que p fidē attrahunt ad nrām mētē nrē salutē p̄tencia per v̄tutem sp̄i retinent. de qua virtute ad hebre. vi. **C**onfugim⁹ ad tenendā p̄positam spem quā sic anchoram aīe habem⁹ tutā et firmam. **T**ercia vō virtus sup̄naturalis que requiritur ad refectioē spūalem est virtus caritatis per quā ex nutriente et nutrīto sūm similitudinē gracie vnū efficitur. **I**uxta illd. p̄ma. **Jo. iij.** caplo **Q**ui manet in caritate

in deo manet et deus in eo. **C**uius oīno sile legiē de sumentē hoc
sacmētū. vnde **Jo. vi. caplo.** Qui manducat meā carnē et
bibit meū sanguinē tē. Considerandū tñ q̄ quia spūalia nō
pūt tñ assilari corpalibz qñ inter ea diffēda nō modica re-
periat. **I**deo intē nuticōnē corpalē et spūalē q̄z quelibz tñmina-
tur i vnionē silitudis nutritis cū nutritio ē quedā lata dif-
ferēda. **N**am in refecōe corpalē hēc silitudo seu vnio pficiē
p mutacōez nuticōnē in silitudinē nutrita. **I**n refecōe spūali
non sic. sed pficiē p mutacōez nutrita in silitudinē nuticōis
vnde **Aug.** in psona huius sacmētū dicit nō ego mutabor in te
sed tu mutaberis in me. **D**iffert etiā iste refecōes in loco seu
subiecto refecōis. nam refecō corpalis fit in mēbris corpo-
reis utputa in stomacho epate uel venis. **R**efecō autē spi-
ritualis hōis nō sic. sed in mente que ē p̄cipua pars spūalis
hōis. vnde **Aug.** loquens ad manducātem hoc sacmētū dicit
ad quid paras dentem et ventrē. para mentem rede et man-
ducasti. hēc illē. **E**x quibz habes quō refecō spūalis cōsiderari
habz p silitudinē ad refecōnem corporalem

Caplm 3° **I**n quo oñ dicit q̄ effectus huius refecōis spūalis
quo ad vitam spūalem assilati effectibz refecōis corpalis
quantū ad vitā corpalem. **D**iscipulus

Habeo doctrinā tuam in p̄dictis que p̄nēt ad modū re-
fecōis spūalis. et etiā ad eius locū seu subiectum. et
vellē ut vltērius michi declarares silitudines vtri-
usqz refecōis qñ tñ ad effectū vtriusqz eoz put p̄us p̄posu-
eras. **M**agister. **A**d hoc qd̄ queris attēdere debes q̄ sicut
refecō spūalis assilati refecōni corpalē qñ tñ ad modum
reficēdi sic inueniē silitudo in effectibz qui ex vtriusqz refecōe
sequunt. omnē enī effectū quē abus et pot^o materialis facit
qñ tñ ad vitā corpālē hūc totū facit hoc sacmētū qñ tñ ad vitā
spūalem ut in tēcia parte. q. lxxix. qd̄ p̄z discurredo p aliq̄s
singulares effectus ex quibz aliq̄ intelligi pūt. **E**st enī vn^o ef-
fectus cōiter cuiusqz bone refecōis corpalis augmentū
spūs vitalis tam in corde aīalis q̄z in cerebro et hūiusmodi. ex
quo om̄s vires nātales refoallant. **Q**ui quidē effect^o in n̄ro
viatico spūaliē efficiē. **E**st enī effect^o huius sacmētū s̄m magi-
strum s̄niay in q̄rto. di. xii. augmentū virtutis. s. caritatis
et per cōsequēs gr̄ae atqz oīm v̄tutū spūaliū quay forma est
ip̄a caritas. **I**tem refecōe corpalē cōpleta. noua a corpore

animalis expellunt. quod in nro sacramento spūaliter efficitur
Expellunt enī p hoc sacm a recte sumēte oīa venialia pcta
put doctores tenent specialit̃ Ambro. in iij. de sacmētis

✓ Discipulus ✓ ¶ In suspōne debita huius sacmēti ve-
nialia dimittant̃ valde rōnabile est. Sanguis enī xpi qui in
hoc sacmēto realiter sumit̃ effusus est in remissionē peccatorū
Sane tamē vellē cur mortalia nō dimittant̃ ī tanto sacmēto
in quo xps plen⁹ grācia realit̃ cōtinet̃. cū tñ in sacmēto ba-
ptismi in quo sola virtus xpi continet̃ non tñ venialia sed
etā originale pccm et oīa mortalia pcta dimittant̃. vident̃
etā ūba xpi sonare de utroq; sacmēto q oīa pcta in eis di-
mittant̃ Sicut enī de baptismo dixit. Qui crediderit et bap-
tizat⁹ fuerit salu⁹ erit. Marc. xvj. caplo p qd intelligit̃ dimis-
sio oīm pccōz etā mortaliū. sine quoz dimissioe nullus sal-
uatur Sic de sacramēto eucaristie dicit 10. vj. Qui māduca-
uerit hūc panē viuet in eñū. vitā aut̃ eternā nullus habet
cū pcto mortali. vnde tam p rōnez q; p verba xpi videt̃ q et
pcta mortalia in sacmēto eucaristie dimittant̃. Agr ✓

Si bene cōsiderasti pōicta ex ipis rñsionē habes sufficientē
Nam sicut in refectōne corpali digestiua totalit̃ corrupta
nemo reficē sed pot⁹ ex cibo incurrit magnā lesionē docente
ypocrate q in suis anphorismis dicit. Nō pna habētes cor-
pora qñtū magis nutriet tanto magis ledet. Sic etā cōtingit
in refectōne spūali quia cū existens in mortali pcco caritate
caret que ē digestiua spūalis ut dictū est. tūc talis nedū refi-
citur spūalit̃ sed nouū incurrit graue pccm. vnde. qui mādu-
cat et bibit indigne iudiciū sibi māducat ⁊ bibit pma cori
xj. Ille aut̃ qui hoc sacmētū debite sumit opz q sit in cari-
tate que nō cōpatit̃ secum mortale pccm. et sic talit̃ sumens
sacramētum nō habz mortalia q ei dimittant̃. Et ideo solū
dicit̃ dimittē venialia. ūbū aut̃ illud qd allegas. s. qui mā-
ducauerit hūc panē ⁊c. Intelligit̃ de māducacōe spūali de q
ut sup̃ Aug. dicit. Crede et māducasti qd intelligit̃ per fidem
caritate formatā. nō aut̃ intelligit̃ ūbū xpi sup̃dictū de mā-
ducacōe sacmētali tñ q quidē māducacō etā ab indignis
qui iudiciū sibi māducant et bibūt fieri possz. ✓ Discipul⁹

Doce vlt̃erius me rogo de similitudine refectōnū pōictaz in
alijs effectibz. ✓ Magister ✓ Sicut in refectōe corpali homis
homo nō solū reficē. sed et cōfortat̃ ⁊ in suo robore firmatur

unde p̄s. panis cor hominis cōfirmet. Sic in hac refectōe spiri-
tuali languor qui ex diuturna abūdantia diuine visionis in
viris iustis cōtingere seu fieri cōsuevit iux̄ illud can. ij. ful-
cite me floribus quia amore langueo per debitū huius sacramenti
vsum roborat̄. Et ideo in figura huius sacramenti intelligit̄ illud
ij. **Re. xix.** qd̄ de helia lē. s. et ambulauit in fortitudine cibi
illius usq; ad montē dei. Item in refectōe corporali cōtingit
q̄ in corpe bene disposito refectōe completa nedū quis reficit̄
sed etiā impiguit̄. Iuxta illud Gen. vltio. **Asser** pinguis est
panis eius. qd̄ etiā cōtingit in refectōe spūali p̄ hoc sacm̄ rite
facta. Crescit enī in sic sumēte mentis deuotio que pinguedo
spūalis est s̄m huius. inq̄ntū ariditate aīe que quedā in deuotio
est. expellit. Et ideo p̄s. cū dixisset. parasti i cōspectu meo mē-
sam qd̄ bene p̄t intelligi de altari in quo hoc sacm̄ celebratur
que vera mēsa dñi est statim subdit. **Impinguasti** in oleo ca-
put meū. qd̄ intelligendū est de pinguedine deuotionis. Item
sicut in refectōe potus naturalis. s. vini cor letificat iux̄ illud
vinū letificat cor hoīs. Sic huius potū sup̄celeste debite sumēs
magnā leticiam attingit spūalem. Iux̄ illud sapie viij. **Nō**
habet amaritudinē cōuersacō illius. Item sicut potū vini su-
mentes ultra sobrietatē ebrietatē incurrūt. Sic et i hoc po-
tu spūali qui p̄mos gradus caritatis. s. inapiētiā et p̄ficiētiā
transcendūt et caritatis p̄fectionē aliq̄līc attingūt ebrietatez
quandā incurrūt spūalem. unde cāticor. v. lē. bibite amici
et inebriamini carissimi. q. d. Vos qui estis amici. s. in p̄mis
gradibz caritatis constituti sufficit vobis bibere. Sed carissi-
mi. s. in caritate perfecta inebriari debetis. que quidē ebrietas
spūalis nō est viciosa s; ualde laudabil. Nam s̄m **Aug.** de
agone xp̄iano talis ebrietas mētem nō eneruat sed sursum
rapit in tñ q̄ oīm terrenorū obliuionē p̄stat. de qua quidem
ebrietate intelligi p̄t illud psalmiste. **Et calix meus inebriās**
q̄ p̄clarus est. habet etiā iste abusus celestis quēdam effectū in
quo excellit om̄ia refectiua corporalia. Nam iste abusus bñ su-
mētibz vitam etnāz p̄stat. **Ioh. vi.** Qui māducat ex hoc pa-
ne uiuet in etnū. In quē effectū nullū aliorū refidenciā par-
ticipat etiā quo ad vitam corporalem. **Disapulus**
De ligno vite legē gen. vi. q̄ qui comedit de eo uiuet i et-
nū. Ex quo patet q̄ esus ligni vite prestare poterat vitam
eternam. **Magister.** s̄m **aug.** de questionibus

vetere et noui testamēti. Eius ligni vite corruptionē inhi-
bebat nō tamē simpliciter prestabat immortalitatem. Virtus
enī p̄standi vitā etnā ē quodāmodo infinita. et sic pure cre-
ature que finita est nō est cōmunicabilis

¶ Capl'm q̄rtū In quo oñdī ē q̄ effectus hui⁹ abī sup̄celestis
in spūalib⁹ assimilant effectib⁹ illius abī celestis. s. māne in
corporalibus

¶ Discipulus
Quātis habeo de similitudine effectus spūalis refectionis
ad effectus refectionis corporalis cōmūter cōsiderate. S̄
quā refectionē corporalis per illū abū celestem a deo datū
s. manna excellēdior cōsiderat q̄ refectionē corporalis cōmūis
Iocō vellem scire si abus iste sup̄celestis in aliquib⁹ effectib⁹
seu p̄prietatib⁹ assimilē illi abo celesti. s. māne **¶** Magister
Iste abus sup̄celestis nō solū habet effectus spūales corre-
spondentes effectib⁹ abī corporalis cōis ut dictū est. sed etiā h̄
effectus spūales correspondētes effectib⁹ seu p̄prietatib⁹ māne
excellēdior modo. De manna enī legit̄ exo. xvi. nec q̄ plus
collegerat habuit amplius. nec qui minus poterat repit mi-
nus. sed vnusquisq̄ iuxta illud qd̄ comedere poterat congre-
gauit p̄ut tu sup̄ allegasti. Cui⁹ si le spūali modo cōtingit in
hoc abo sup̄naturali ip̄m debite sumentib⁹. Non enī quātitas
spūalis hui⁹ refectionis ex q̄ntitate corp̄is xp̄i sumpta accipit̄
Cū eadem sit quātitas corp̄is xp̄i indiuidualit̄ in omnib⁹
sumētibus ut in eādē parte. q. lxxix. et sic miraculosius et ex-
cellēti⁹ de hoc abo sup̄celesti dicat̄ nec q̄ qui plus collegerat
habuit amplius. Sicut sicut de manna dicat̄. sapie. xvi. q̄ oēs
delectacōnes in se habebat. et omnē sapore suauitatis. Sic et
p̄fectus diuini saporis in laplices et vari⁹ a recte sumentib⁹
in hoc sacro abo gustant̄. Et licet i māna fastidiū seu nausēā
q̄nq̄ sumētes incēbāt. Iux ill⁹ nūeri. xxi. aīa n̄ra nausēat
sup̄ isto abo In hoc tñ abo sup̄celesti. nausēa nō habet locū in
hijs qui debite ip̄m sumūt. vnde Bñ. in quadā epl'a notabi-
liter dicebat. Siroz si ad gustū abī dulcissimi nausēas. si tñ
gustasti q̄z dulcis est dñs. aut certe nō gustasti et nescis quid
sapit xp̄s et sic nō appetis cū sis iexpt⁹. at si gustasti et dulce
nō sapit sanū nō habes palatū. hec Bñ. Nec solū nausēā sui
ip̄ius hui⁹i gustus celestis nō generat s̄ potius alioz saporū
fastidiū in bene gustante p̄curat. vnde Cris. sup̄ math. Sicut
qui p̄iosū māducauerit abū huic esca cōmūis ingrata videt̄

sic qui semel dulcedinē xpī gustauerit terrenorū bonorū nō mīl-
tūm de cetero sēdet sapore. **I**ntra illud hebreorū. vi. **I**mpossi-
bile est enī eos qui semel sūt illūiatī gustauerūt nichilomin⁹
dei verbū vtrūq; seculi venturi et p̄lapsi sūt renocari rursū
ad penitēdā rursū crucifigentes sibi metip̄s filiū dei. **E**t
hec tibi sufficiāt arca refectiōē spūalē q̄bi sup̄celestis subtili-
ora et alidōra que arca hoc sacramētum dicunt peritiorib; et
magis p̄uectis relinquendo

Capl'm .v. **I**n quo ponit quedam admiracō discipulī arca
sacram̄ altaris que quidē admiracō ab infidelib; et contē fidem
nrām obloquētib; obid sol; quā admiracōem m̄gr ibidem
soluit

Discipulus

Non dubito q; de hoc sacramēto alidōra et p̄fundiora tra-
ctant a doctorib; sanctis que p̄nūc ad me nō p̄ueniūt
nec ad p̄ns volo de hīs scrutari p̄pter mei intellectus
imbecillitatē vñū tñ a te querē volo de quo sepe audiui tam
infideles q̄ hēricos obloquētes veritatē fidei nrē deridentes in
ip̄orū p̄nitiē. tales enī me cotidie exprobrātes sic dicunt. dic
nobis ubi ē deus tuus. **S**i enī bene scripturas scrutatus fu-
eris repies q; p archam testam̄ti dei olīm maxima miracula
nedū sensibilia s; etiā sic publica et toti p̄plo patendā fiebāt
intantū q; de taliū miraculorū fama infideles terrebant viden-
tes ad oculū diuinā potēciā in reuerēcia archē sui federis re-
lucentē. qñ enī p̄ls isrl̄iticus trāsiuit jordanē pede sicco. sa-
cerdotibus tūc archam testam̄ti portantib; p jordanē aque su-
periores descēdētes steterūt in vno loco ad instar mōtis intū-
mescentes. **I**nferiores vō ad mare mortuū fluxerunt. sic ut
totus p̄ls isrl̄iticus q̄si p aridā trāsiuit flumē jordanis sic
exiit donec sup̄dicti sacerdotes cū archa aluēū jordanis exi-
rent. quo facto jordanis rediit in cursū suū. qd quidē opus
tam miraculosum et tā publicū duo fecit. vñū. s. q; filij isrl̄
habuerūt in tanta reuerēcia ip̄m josue qui ex pte dei hoc fieri
p̄ceperat sicut et moysen habuerūt. **A**liud vō q; reges amor-
reorū et chananeorū audiētes tā magnū et publicū miraculū
terrore dei sic cōcussi sūt q; nō remāsit in eis spūs. que quidem
hīstoria ad plenū hētur josue. iij. et. iij. **C**onsidera igit̄ aiūt
isti p̄terui q; i huiū archa testam̄ti in q; nō cōtinebat̄ deus
realiter neq; xp̄s. sed solum tabule lapidee precepta decalogi
cōtinentes. et h̄m quosdam v̄rna māne quam deus p̄ceperat

referuari i testimoniū generacōibz futuris ut hētur exo. xviij.
Similit̃ et virga que floruit in domo leui. de qua ṽga habet̃
numeri. xviij. **S**i igit̃ p archam p̃dicta corpa maiata tantū
modo portantem q̃ntumcūqz sacra essent deus tam euidentia
miracula et tam diuulgata et publica fecit i ip̃is reueren
cia quid putas miraculi facere habuisset in tuo sacramēto si
in ip̃o ip̃emet verus deus seu x̃ps realiter continētur qui sup
om̃ia in infinitū colendus et venerandus est **E**t nō solū t̃pe
iosue p̃dictā miraculū deus fecit in veneracōez archē sui testa
mentū sed etiā t̃pe Samuelis cū archa dñi fuit capta p philis
teos et in azoth deducta. deus fecit iudicia in azoth. et in ydo
lum eoz usqz ad hoc q̃ philisti misērat archā usqz ad terrā
israhel. et nō sine magnis miraculis que in qualibet mansi
one archē per deū fiebāt usqz ad hoc q̃ archa dñi remansit in
Cariatthiarim p aliquos annos. que h̃istoria habet̃ p extensū
p̃mo. **R**e. v. et. vi. caplis **I**tem quādo dauid fecit portari ar
cham dñi sup̃dictā de domo aminadab que erat i gabaā usqz
ad domū obedeom quia oza extendit manū suā et tetigit ar
cham dñi temerariē p̃cussus ē a dño sic illico moreret̃ ut ha
bet̃. ij. **R**e. vi. **C**ū igit̃ deus ut archa sui testamēti reuerentē
haberet̃ tam a fidelibz q̃ etiā ab infidelibz tam magna mira
cula et euidentia atqz publica olim faciebat qd̃ exumandum
est q̃ deus faceret si in sacramēto tuo ip̃s diuinitas incarnata
cōtineret̃ ul̃ etiā ip̃e x̃ps dei benedic̃. cū tam nulla talia nec
etiā similia p ip̃m sacram̃ apud fideles hoc credentes. nec etiā
apud infideles hoc negantes videm̃ fieri sed potius oppositū
Sepe enī cōtingit q̃ cū sarraceni p armoz potēciam aliq̃s ter
ras xp̃ianoz deuastant altaria cum isto sacramēto dirūpunt
nichil videntes. p̃p̃t qd̃ timere debeant. ne talia audeant facē
Ex quo quilibz sensatus credere debet q̃ i tuo sacram̃to nō deus
cōtinet̃. neqz x̃ps sicut vos xp̃iani asseritis s̃ solū s̃bstantia pa
nis et vini que ibi sensibilibz apparet que pura creatura est.
Non enī abbreviata est manus dñi p̃nti t̃pe sic ut nō osten
deret h̃ic veritatē palam et publice p signa atqz portenta sen
sibilia totū vnūso sicut alias p archa testamēti facē cōsuevit
Hec et similia sepe ab infidelibz et h̃eticis audierā. ex quibus
licet fides mea nō pat̃ deimētū benedic̃ de. **C**ōfringunt̃
enī ossa mea p̃dicta obprobria que alias audiui reminiscens
Et factus sū sicut surdus nō audiens et nō habēs in ore tuo

redargutiones. Quapropter valde desidero ut me circa hoc sic
diuina gratia coopante illumines ut respondere possim ex
brantibus michi verbis. **Magister** **Ad** tuā admira
cionem in hac pte tollendā et ad os obstruendum iniqua lo
quendū. cōsiderare debes q̄ miracula dōma que sup̄ cursū nat̄e
a deo institute v̄tute dōma sūt se habēt q̄ntū ad eoz p̄ximos
fines in duplici differētia. quedā enī eoz sūt a deo ordinata
ad fidē p̄bācōem sicut de p̄mis signis seu miraculis que deus
fecit p̄ moysen corā pplō de cōuersione virge in colubrū et ecō
tra et de manu leprosa et sana. Que quidē miracula corā pplō
facta sūt ad fidē in eis creandā seu compbandā. vnde exo.
xiiij. **C**um dixisset. et feci signa. s. p̄dicta corā pplō. sequit̄ sta
tim credidit ppl̄s. **S**ilr ex diuisione maris rubri et egip̄ciōrū
submersione visa per pplm isrl̄icū secutū ē q̄ ppl̄s credidit
dño et moysi seruo eius exo. xiiij. caplō. **E**t sic de q̄ plurimis
miraculis veteris testamētī que a deo fuerūt ordinata ut fides
eius in cordibz ppl̄i causaret̄ seu confirmaret̄. que quidē mi
racula oportuit esse manifestā coram omni pplō. vnde de utro.
ultimo cōmendat̄ moyses de signis et portentis que moyses
dōma antē fecit corā vniūso isrl̄. Quedā vō fuerūt dōma mira
cula que nō ad fidē causandā seu roborandā a deo facta sūt
s̄ potius ut credēdo talia miracula q̄ occulta sūt et oīno absco
dita fideles mereant̄. vnde huiōi miracula nō disposuit de
manifesta esse p̄ sensū seu nat̄alē cognicōez s̄ occulta ut eoz
fides meritoria esset. Que quidē miracula sic occulta et absco
dita papue fuerūt in nouo testamēto in cui⁹ tpe fides creden
dū cōiter validior fuit ut est miraculm virginē p̄tus et dñe
resurreccōis. que quidē miracula per fidē solū p̄pe cogno
scunt̄. et eoz occultado a quacūqz n̄ra nat̄ali cognicōe n̄m
meritū efficit ul̄ auget. vnde de resurrectione dñi legīt̄ Job.
xx. **B**eati qui me nō viderūt et crediderunt. **E**t de isto modo
miraculorū. s. occultorū tenendum est esse sac̄m altaris ut in
tercia pte. q. xxviii. **N**on enī hoc sac̄m fuit institutū ad hoc
ut sac̄mēto viso ppl̄s crederet. s̄ ut credendo veritatē hui⁹ sa
cramētī merito p̄ficet̄ vnde **Aug⁹**. ut sup̄ allegatū est de hoc
sac̄mēto dicit̄. **C**rede et manducasti. **E**t ideo q̄nto miracula in
hoc sac̄mēto cōtenta que maxima sūt occultiora sūt et nec
ab intus ul̄ ex visibilit̄ circa ipm sac̄m apparent tñ in nob̄
augēt meritū. vnde nullū incōueniēs sequit̄ nec admiracōe

oignū ex hoc q̄ publica seu visibilia miracula nō sūt cōter
arca hoc sacm̄ sicut olim fieri cōsueuer̄ arca archā testam̄ti
dei put tu allegasti Ibi enī miracula ordmabant̄ ad fidelīū
fidem cōfirmandā seu causandā Et qñq; ad infidelīū terrore
incudendū. hic aut̄ querunt̄ miracula ad meritū credentium
augendū. quod quidē meritū euacuaret̄ ul' saltē diminueret̄
si talia signa visibilia apparerent

Capitulum sextū In quo reddit̄ ratio quare arca hoc sacm̄
nō sūt frequēter visibilia miracula sicut olim fiebant arca
archam testam̄ti et huiōi **Disapulus**

Audui qd̄ legē i nōnullis historialib; antiquis libris
q̄ qñq; in sacm̄to altaris apparuit forma pueri vel
caro vel sanguis que sūt signa visibilia q̄ a deo fieri
credunt̄ ut fides hui; sacm̄ti in cordib; fidelīū magis fir-
metur qd̄ videt̄ facere contra te **Magister** Verū est
q̄ talia ul' similia dicunt̄ esse facta qñq; arca sacm̄ altaris
sed talia nō dicunt̄ facta fuisse sic cōter et publice sicut mi-
racula que allegasti arca archam testam̄ti vnde nō vident̄
talīa apud eccliam vniūsalē solemnizari. sed forte p̄uatim
in aliquib; p̄cularib; ecclīis quia nō sunt nisi raro quo ad
certas personas quib; deus qui vniūsas mentū cogitacōes
intelligit singulari modo singulis p̄uidet s̄m dictamē dñe
sapiente a quibus nō est trahenda cōsequēda in vniūsalē

Disapulus Et si talia miracula frequentē nō debeant
fieri in hoc sacm̄to publice et cōter ne fidelīū meritū dimi-
nuatur ut dicis. Congruū tñ videtur ut fieret saltē ad ter-
rorem infidelīū causandū put legē i sup̄ allegatis historiis
p̄mo libro **Re. v. caplo et. vi. de philisteis** miracula facta ar-
ca archam testam̄ti videntib; qui terrore diuino nō monico
sūt cōcussi qd̄ ad diuinū p̄met honore **Iux illud psalmiste.**
Timebunt gentes nomē tuū dñe et om̄s reges terre gloriā
tuam **Magister** Si bene cōsideras finē institucōis hui;
sacramēti tā p̄ximū q̄ vltimū certe repies q̄ q̄nto miracula
hui; sacm̄ti occultiora sūt tantomagis ad utrūq; finē ip̄i
sacramēti cōgruūt. p̄mū patz sic. Nam institucō hui; sacra-
mentū ordinata est ad vitā spūalem et et̄nam rite sumentib;
cōferendam **Iuxta illud. Qui manducat hūc panem viuet**
in et̄num Jo. vi. Et iste est finis p̄ximus istius institucōis
Constat aut̄ q̄ ex occultacōe miracloz hui; sacm̄ti meritū

accreſcat in cordibus fidelium inq̄ntā nō ex viſis miraculis in
eodem ſup̄naturaliter factis ſūme veritati adherēt p̄ verā fidē
Sed etiā nullis miraculis in eo viſis ex ſola auctē dīma oppo-
ſitū credūt eoz q̄ maīſte vident. **U**lle enī qui ex ſola auctē
ſeu inspiracōne dīma credit illud qđ diuinit̄ reuelat etiā ſi
ſenſibiliter apparz oppoſitū maioris meriti eſt. q̄ ille qui nō
ex ſola auctē dīma ul' inspiracōe. ſed ex quibuſcūq̄ ſignis ſen-
ſibilibz miraculoſe factis credit. vnde **Jo. xx.** beati qui non vi-
derunt et crediderūt tē. **S**cōm patz **N**am finis vltim⁹ tam
hui⁹ ſac̄mētū q̄ oīm que a deo facta ſūt ad dē gloriā tanq̄ i
vltimū finē ordinant̄. **I**n illud yſa. xliiij. caplo **O**mnē qđ
inuocatū eſt nōi meo ad meā gloriā creauī eū formam atqz
fecī. **C**onſtat aut̄ q̄ ſicut gloriā dē ſepe in publica ſuoz mi-
raculoz maīſtācōe hominibz innotēſat ſicut patz in mira-
culis antiqui teſtamētū et in q̄z plurimīs miraculis noui teſta-
mentū. **S**ic q̄nqz in occultacōne dīmoz miracloz ipſi⁹ dē glo-
riā ſeu honor in cordibz fidelium augeſ. legiſ enī **p̄. xxv.** glo-
riā dē ē celare v̄bū et gloriā regū inueſtigare ſermōez. **Q**ue
quidē v̄ba ſapiētis a diuiſis diuiſimode exponunt̄. applicant̄
tamē ſm eoz planū ſenſū p̄poſito ſic. **N**am ſicut reges inue-
ſtigando ea que ſūt cōiter hoībz occulta oñdunt ſuā ſapīaz
ex quo gloriā eoz accreſcat. ſicut patz de **Salomone** q̄ cauſā
occultā m̄lierū coram ipſo ad iudiciū veniendū inueſtigauit
De eo enī legiſ. audiuit omīs iſrl' iudiciū qđ iudicaſſet et ti-
muerūt regem vidētes ſapiendā dē eſſe i eo. **Eccl̄o. Re. caplo**
iiij. **S**ic ad gloriā dē nōnunqz p̄net q̄ illud qđ eſt in ſe ve-
riſſimū occulteſ ſeu celeſt̄ intantū q̄ nullomō a nat̄ali cogni-
cōne hūana inueſtigari poſſit. qđ maīſte cōangit in hoc ſa-
cramēto in quo p̄ nullū ſenſū nec eq̄ā intellectū nat̄alē hūa-
num cognōſcā p̄nt ea que miraculoſe in eo cōtinent̄ niſi ſolū
per cognicōez ſup̄naturalē a deo infulā. ſ. p̄ fidē **E**t ſic p̄p̄e de
hac occultacōne intelligi p̄ p̄dictū v̄bum. ſ. gloriā dē ē ce-
lare v̄bū **I**n hoc enī ſac̄mēto p̄p̄e celat̄ ſeu occultat̄ ūbum
incarnatū. de quo **Jo. p̄mo.** **I**n p̄ncipio erat v̄bū tē. de qua
quidē occultacōe exp̄ſſe habet̄ yſaie. xlv. vbi dicit̄ vere tu es
deus abſconditus deus iſrl' ſaluator **I**bi enī p̄pheta loquit̄
de vocacōe gentiū ad cognicōez xp̄i tūc futurā. de qua dicit̄
ſtatim ſup̄. viri ſublimes ad te trāſibūt et tui erunt et te ado-
rabūt reqz p̄cabinē. **E**t ut declarat̄ q̄ gentiles ſic venientes

ad cognitiōez xpi negatum erat suos deos falsos. sequit statim
eoz cōfessio sic dicendū. tantū in te est deus et nō est absqz te
deus. Sicut ut ppheta ostēderet qz gentiles ad fidē xpi venturi
non cognoscerent eū in pprīa specie sed ipm cognoscerēt per
fidem sub alijs speciebz absconditū statim subdit ī psona gē
tium. Vere tu es deus isrl saluator qd ppe cōpetit pposito. Si
autē ēca hoc sacmētū fierēt miracula publice maifesta vl' etiā
coram infidelibz sicut illa que allegas que fieri cōsueverunt
circa archam testamti impropz dicerēt gentiles ad cognitiōez
xpi in hoc sacmēto venientes vere tu es deus absconditus de
israhel saluator. Non enī est abscondit⁹ deus cū p oia mira
culosa publice maifestat ex hac occultacōe seu absconditiōe
recte cōsiderata magna dulcedo deuotionis in mentibz con
templandū sane hui⁹ mysteria sacmēti sentiari debet. Iux illd
psalmiste. qz magna mltitudo dulcedis tui dñe quā absco
disti amētibz te. qd pē intelligi de magnitudine dulcissime de
uotionis seu cōtemplacōis quā rite hoc sacmētū spūali fumen
tes in suo gustu spūali sentiunt

Capitulū. viij. In quo ostendit⁹ q ex occultacōe maxioz
miraculoz que in hoc sacmēto cōtinentur dulcedo spūalis in
mente debite fumentū accrescat. **Disapulus**

Ecto ut michi declares aliquis ulterius de hui⁹ dul
cedine deuotionis seu cōtemplacōis. quā hoc sacmē
tum rite fumentes seu cōtemplantes sentiūt. hoc enī
in mēto maxime expiri desidero ut possim dicē Sub vmbza
illius quē desiderauī sedi et fruct⁹ eius dulcis ē gutturi meo
Cantico 2. ij. caplo. **Magister** Desideriū tuū in hac pre
bonū est et a solo illo expectandū est impleri de quo legit in
psal. Qui replet in bonis desideria tuā. verba etiā que alle
gas que in canticis cōtinent verba sponse xpi sūt. que quidē
sponsa est ipa ecclia et etiā aīa fidelis deuota. que certe vba
ad ppositū satis vident applicabilia. vnde glō. ibidē sic dicit
quasi ab estu desideriozū carnaliū sub vmbza illius. i. sub ei⁹
ptectione requieui. et postqz prexit me sub vmbza fructu ei⁹
saturata sum. i. celesti dulcedine eius ul' corpe suo. hec ī glō

Ad vltiorē autē declaracōem quā a me petis circa ma
gnitudinē dulcedinis que ex occultacōe seu absconditiōe ve
ritatis rei hui⁹ sacmēti in mentibz rite fumentū illud seu
contemplandum sentiatur seu spūaliter gustatur multa alte

cōsideracōis esset introducēda q̄ forte hui⁹ tractat⁹ breuitatē
et mapienā capacitātē excederent. **C**ondescēdendo tñ ad tue
peccōnis affectū ⁊ ad tibi aliqualiē satisfaciendū. cōsiderare
debes q̄ dulcedo ī spūalib⁹ intelligit⁹ quodāmodo ad similitudinē
dulcedinis corpālis. vnde sicut mē saporē corpales dulcedo
est sanior. sic mē saporē spūales sanior ē ille qui de sūmo in-
telligibili seu credibili. s. de ipso deo recte accipit. vnde ps. de
eloquijs dñis dicit q̄ sūt dulcora sup mel et fauū. **C**ū igit⁹
in hoc sacmēto nō solū diuina eloquiā ab hoībus plāta. sed
etā ipm vba dā q̄ se mel locutus est realit cōtineat. sequit⁹ q̄
eius spūalis pcepao seu manducacō suauissima sit atq; spū-
ritualit⁹ dulcissima. **E**t ideo ecclia in officio institucōis hui⁹
sacmēti legit. suauitatē hui⁹ sacmēti nullus expmēre suffiat
per q̄ spūalis dulcedo in suo fonte gusta ē. **E**t ultra hoc con-
sidera q̄ hec dulcedo seu delectacō spūalis in sumēte disposito
augeat⁹ ex absconsiōe seu occultacōe mirabiliū in eo cōten-
torū. **Q**uod sic pat⁹. nam admiracō sūm phm in pmo recho-
ricorū est delectacōis causa et pp̄ hoc oīa mirabilia delecta-
bilia sūt. **S**ilr et omēs rēpsentacōes rez etiā nō delectabiliū
causant delectacōem. **C**ū igit⁹ in hoc sacmēto tot mirabilia
cōtinent nō solū sup omēz nātalem facultatē. sed etiam sup
nātalem intellectū hūanū utpote q̄ xps deus ⁊ homo pfect⁹
sub modis panis specie contineat. **S**ilr et q̄ diuiso sacmēto
sub quolibz diuisiōis p̄cula p̄seuerat totus xps. **S**ilr q̄ acci-
dēda que de sui nāta nō hnt esse s; solū inesse. sine subiecto
tamē in eodē sacmēto realit existūt. **E**t sic de alijs maximis
mirabilib⁹ que in hoc sacmēto cōsiderari pnt. **Q**ue quidē ad
miracō maxia est cui nulla equalis forte esse p̄t. **E**x qua ad-
miracōne merito maxia delectacō spūalis seu dulcedo cau-
sari debet. **E**t ideo de tali dulcedie pprie p̄t intelligi illud ps.
sup allegatū. s. q̄ magna mltitudo dulcedis tue quā absco-
disti tē. **A**bscondit⁹ enī in hoc sacmēto mltitudo mirabiliū
que dulcedis mltitudinē causant ut dictū est. **Disapul⁹**

Licet vez est q̄ admiracōes causant delectacōes seu dulce-
dines. hoc tñ videt⁹ vez cum ipa mirabilia magna vident⁹
sensibiliē seu sentimē. de quibus ut credo loquit⁹ phs ī sua re-
chorica. **I**n hys at q̄ nō vident⁹ neq; sentimē s; credunt⁹ nō
videt⁹ habere locū q̄ admiracō sit causa delectacōis. cum enī
in hoc sacmēto panis cōsecratus talis se oīno offert sensib⁹

post cōsecracōem sicut ante nichil admiratiōe dignū in sa-
crāmēto videt̃ seu sentit̃. et sic non habet ibi locū admiracō
nec p cōsequēs delectacō ab admiracōe causata. **Magister**
Mille qui habet verā fidem p̃me veritatē innitit̃ in credēdis
que nullo mō falli potest. et ideo s̃m hoc talis firmit̃ et certū
adheret hijs que p fidem cognoscit̃ q̃ hijs que sūt per sensum
sive intellectū naturālē cognita que quāq̃ fallibilia sunt ut in
scōa scōe. q. iij. **E**t ideo verī fideles q̃ firmit̃ credunt absq̃
ulla dubitacōe xpm̃ esse sub hoc sacāmēto oportet q̃ admi-
rent̃ nō solū de hoc q̃ totus xps̃ in eodem sacāmēto est vere. s̃
etā q̃ xps̃ nō appar̃ ibi sub p̃p̃a specie s̃ ē sub alienis speciebus
absconditus. que quidē admiracō manifeste est delectacōis
causativa ut dictū est nō minus q̃ i illo q̃ p sensū ul̃ intel-
lectū naturālē aliquid cognoscit̃ cui⁹ causā ignorat. **E**t ul̃
hoc cōsidera q̃ in admiracōe sem̃ p est desiderū quōdam sciendū
illud de quo admirat̃. et si illud est in se desiderabile ad ob-
tinendū. sic in tali admiracōe est desiderū cōsequendi illud de
quo admirat̃. q̃ quidē desiderū ex spe cōsequendi ip̃m est dele-
ctabile ut in p̃ma scōe. q. xxxij. **E**t quia hec admiracō habet
adiūctam spem cōsequendi cognitiōē p̃fectā eius q̃ scire de-
siderat. **S**ilr et ad p̃cōem illi⁹ q̃ntū sibi possibile est. **I**deo bñ
applicat̃ rite sumenti hoc sacāmētū ṽba sponse p te allega-
ta. s. sub ymbra illius quē desiderabas sedi. ymbra enī solē
seu corpus lucidū obumbrat seu abscondit sicut accidēcia
quodāmodo occultant seu obumbrāt corpus xpi i sacāmēto
existens sed illud sic occultatū seu obumbratū sponsa deside-
rat ut dictū est. **E**t quia fructū illi⁹ desideratū i gutture suo
dulcem sentit. ideo subdit. et fructus eius dulcis in gutture
meo. fructus enī redempcōis p xpm̃ facte in hoc sacāmēto spi-
ritualit̃ sumpto sentit̃ m̃q̃ntū talis sumens nō nisi per fidem
per quā sensibilib⁹ credenda in certitudine p̃fert hoc facit. **S**i-
militer et p veram spem que beatitudinē futurā ex grāa et
meritis certitudinalit̃ expectat. **S**ilr et p caritatē que unione
misticā inter nutritū et nutriendū efficit. **Q**ue quidē tria ad
manducacōē spūalem requirunt̃ ut dictū est. **C**onstat aut̃ q̃
ip̃a caritas inseparabilis est ab ip̃a grāa gratificāte siue gra-
tum faciente ut i p̃ma scōe. q. cx. **E**t ideo in manducacōe
spūali hui⁹ sacāmētī mens sumētis grāa implet̃. et hic est fru-
ctus redempcōis xpi quē debite venerans istud sacāmētū

sentire habet p quo ecclia i collecta orat sic dicens Ita nos
corpis et sanguis tui sacra misteria venerari ut redemptiois
tue fructu in nobis ingiter sendam. Et ipe est ppe dulcedo
spualis de qua sup. qz magna mltitudo dulcedis tue domine
quam abscondisti te.

¶ Caplm. viij. In quo on die q licet i hoc sacmēto meōia
passionis xpi celebre nichilomin? dulcedo seu delectacō spi
ritualis in recte ipm sumente causa ē. ¶ Discipulus

Pacent michi ea que
doces circa dulcedinē hui? sacmēti Sed est vnum qd
aim meū i cōtrariū mouet. et est hoc. Constat enī q
hoc sacmētū institutū fuit a xpo i memoriā sue passiois iux
illud luce. xxij. caplo hoc facite in meā cōmēoratōem. vnde
et in collecta quā allegasti dicē. deus qui nobis sub sacra
mento mirabili passiois tue memoriā reliquisti te. Memo
ria aut passiois nullo mō vidē dicenda dulcis seu delecta
bilis sed potius amara. vnde eccl. xl. c. O mors qz amara est
memoria tua. Ex quo vidē sequi q in hoc sacmēto non est
delectacō seu dulcedo spualis. s; potius memoria passiois su
pradice que ē tristabilis et amara. ¶ Magister. Licet tri
sticia fm se cōiter nō sit delectabilis. posset tñ esse causa de
lectacōis duplicatē. vno mō fm qd est in actu et inqntum facit
memoriā rei dilecte de cui? absētia aliquis tristat. et tamen
de sola eius apprehensione delectat. vnde et in officio de corpe
xpi legē ab ecclia q istud sacm fidelibus est de absētia xpi
solacū singulare. Alio mō tristicia pē esse causa delectacōis
fm qd est in memoria ppe subsequente euasione vnde fm qd
homo apprehendit se ab aliquib? tristib? et dolorosis euasisse
accrescit ei gaudiū materia. Et ideo quia p memoriā passio
nis xpi fidelis credit se euasisse ab eēnis supplicijs. Idcirco per
hanc memoriā debet i eo accrescere maximi gaudiū materia
eo q ppe triūphum xpi in sua passione liberatū sum? ab eter
nis supplicijs. vnde aug. in. viij. cōfessionū dicit. q quanto
maius fuit piculū in pzelio. tanto maior erit gaudiū in tri
umpho. Considerant etiam in hoc sacramēto quedā repren
tacōes abscondite q sūt maxime delectabiles et psequens
dulcissime.

¶ Caplm. ix. in quo redditur ratio quare representationes
cōiter sūt delectabiles. et pnter ostendit q represetacōes i hoc

sacramēto abscondite a rite sumente sūt maxime delectatō
nis seu dulcedinis spūalis **Disapulus**

Eto ut michi declares pmo quare rep̄sentacōes rez
sūt delectabiles. Et deinde que sūt ille rep̄ntacōes
abscondite que in hoc sacmēto cōsiderant̄ que sūt
maxime delectacōis et dulcedinis ut dīcis. **Magister**

Scōm plm in pmo rethorice. Om̄es rep̄ntacōes rez sūt de-
lectabiles et etiā illarū rez que ī se nō habent racōez delecta-
donis sicut cū aliquis homo p̄ imitacōem rep̄ntat asinū ul'
aliq̄d aīal et qōdam iocosum et delectabile et sic de filiis rez
presentacōibz imitatuīs et alijs. Cui⁹ racō est quia gaudet
anima in collacōne vni⁹ ad alterz. Conferre enī vnū alteri
est p̄rius et cōnācālis actus racōis ut pl̄s dīcīt in sua pōe-
triā. vnūquodqz aut̄ in sua opacōne nō impedita delectatur
ut in. vi. ethicoz. **Disapulus**

Intelligo qd dīcis. arca
p̄mum. s. quare rep̄ntacōes sūt delectabiles. Sed peto ut
2⁹ michi declares. s. quō in hoc sacmēto cōsiderant̄ aliq̄e
rep̄ntacōes abscondite que ut dīcis sūt maxime delecta-
cionis. **Magister**. In hoc sacmēto recolīf seu rep̄ntaf
memoria passionis xpī ut dictū est. Sīl'r et in eodem rep̄sen-
tatur seu p̄figuraf beata fructō in qua anima beata diuina
fructōne replet̄ sicut quodāmodo sumens refectōem corpalez
illa replet̄. vnde et in vltima collecta officij de corpe xpī dī-
ctur. fac nos dñe diuinitatis tue p̄petua fructōe repleri quā
p̄ciosi corpis et sanguis tui corporalis p̄cepto p̄figurat. Et
sic patz qd sicut in hoc sacmēto recolīf seu rep̄ntaf p̄ modū
memorie p̄teritoz passio xpī. sic ī eodez rep̄ntaf p̄ modū
p̄figuracōnis futura fructō beata. et sic sūt ibi due rep̄sen-
tacōes que sūt cause delectacōis. Et quia ista rep̄ntata fm
se sūt maxime dulcedis. In pmo enī rep̄ntaf summū meri-
tum hūani generis. s. passio xpī. In scdo vō rep̄ntaf seu p̄-
figuraf summū p̄mū. s. fructō beata. Consequens est qd iste
rep̄sentacōes non solū sūt delectabiles m̄q̄ntū rep̄ntacōes
sed etiā maxie delectacōis seu dulcedinis ex p̄te rep̄sētorz
que quidē m̄q̄ntum abscondita sūt dulciora reddunt̄. Iuxta
illud. pū. ix. panis absconditus suauior est.

Capl'm. x. In quo p̄ponīf alia admiracō a disaplo de hoc
sacramēto put est sacrificiū. Et soluitur ibidem a magistro

Disapulus

Placent michi responsiones tue p quas michi ondis
quare mirabilia cōtenta ī hoc sacmēto seu ea que
in ipō sūt rēpēntata sūt abscondita. Et etiā quare
arca illud nō fiunt cōiter publica miracula sicut olim arca
archam federis testamenti fieri cōsueuerūt. Quas quidem ra
dones credo esse sufficientes ad obturandū os loquentū inīq
Sed adhuc vnū est valde mirabile in oculis meis. s. q in sa
crificijs testamenti antiqui que ex carnibus aīalium occisorū
fiebant ut patz leuit. pmo. c. et in pluribus locis. tamen ad
eorū reuerenciā et potius ipius dēi cui offerebant non erat li
atum ipa offerri nisi tñ in templo dēi qd erat vnicū et non
in alio loco. vñ deuter. xij. c. **C**ave ne offeras holocausta tua
in omni loco quē videris. sed in eo quem elegerit dñs sed in
vnā tribū tuā offeras hostias tē. Cum autē hoc sacm
ut a peritis audiri sit sacrificiū. qd quidē sacrificiū qz in infi
nitum seu incomparabiliter sacrificia antiqua in dignitate et
excellenciā excedit videt ad ipius reuerenciā pertinere ut nō
offeratur nisi tñ in vnicō loco. qd etiā esset magis cōforme
huic q ipē xpūs cui⁹ passionis memoria in hoc sacramento
celebrat non nisi in vno loco per suā passionē oblatus est.
Constat enī q xpūs venit ad implendū legem ut habet **Mat.**
v. c. **Q**ue quidē impleō. et si intelligat solum ī moralibus
non aut in ceremonialib⁹ seu iudicialibus sicut sup in pma
pte di. viij. est tractatū. qua racōne sacrificia veteris legis q
cerimonialia erant tpe noue legis euacuata sūt. **N**lla tamē
que ad sacrificioꝝ veneracōnem siue reuerenciā pertinere vi
dent de dictamie natalis racōis esse dimoscunt. et p cōseqns
tanqz moralia ī lege noua durare debent. **C**ui⁹ oppositū video
in ecclia sācta dēi exerceri. offert enī hoc sacatissimū sacrificiū
in omni loco indistincte. qd videt esse quodāmodo cōtē ipi⁹
veneracōnem ut dictū est. **Magister.** **I**n hac tua admira
tione p̄supponis quedā vera ut cū dicis q hoc sacmētum est
sacrificiū qd vtz est. **N**am nō solū hoc sacm nōiatur viatū
cum racōne refectionis spūalis ut dictū est. sed etiā nōiatur
sacrificiū. **I**n eo enī repñtatur passio xpī que summū et ac
ceptissimū sacrificiū vespertanū fuisse dimoscitur. quod quidē
sacrificiū ī infinitū excedit cetera sacrificia ut dicis. p̄suppois
etiā q sacrificia antiqua nō nisi in vnicō loco offerri debāt
quod verū est p̄sertim post edificacōem templi. **P**resupponis

etiam qd xpus venit ad unplendū legem. qd vey est put ipe
testat in Euāgelio put tu allegasti. Sed ex p̄dictis nō cōcla
dis intentū. s. qd hoc sacrosanctum sacrificiū nō debet offerri
nisi in vnico loco. hoc em̄ nō est de dictamine racōis nat̄alis
put tu existimas. sed fm̄ qd deus ubiq; est et ubiq; dñatur.
vbq; ei potest sacrificiū offerri. vnde exo. xx. c. post dācōnem
legis decalogi ubi p̄mo fit menao de sacrificijs deo offerendis
sic legi. altare de terra faciatis michi. et offeretis sup eo holo
causta et pacifica vestra. oues v̄ras et boues in omni loco in
quo memoria fuerit noīs mei. veniam ad te et benedicā tibi
Ex quo patz qd eaz de lege dīna p̄mo nō fuit phibitū qd in
omni loco offerretur sacrificia. sed hoc fuit tñ durante tem
plo ordinatū ut ab ydolatria phiberent. vl' eadē existente ta
bernaculo in deserto oportebat racōne p̄dicta ut ad ostiū ta
bernaculi p̄ntarent sacrificia ut habet leuit. xviij. Tempore
autē noue legis quādo per orbem terraz fides xp̄i diuulgata
est ubiq; cōuenit sacrificare deo. Iuxta illud malachie p̄mo
caplo. ab exitu em̄ solis usq; ad occasū magnū est nomen
meum in gentib; et in omni loco sacrificat et offert nomini
meo oblatio mūda quia magnū est nomē meum in gentib;
hui; em̄ racō manifesta est. Nam sicut cum lex diuina vni
tantū genti dabat. s. isrl'itice vnicū templū tñ assignabat
ad deo sacrificandū. sic cū lex diuina ampliata est ad omes gen
tes congruū est ut i omni loco deo deditato liceret ipi deo sa
crificare. vnde de hoc admirari nō debes. Sed quia in hac tua
admiracōne tetigisti aliquid de implecōne dīne legis p̄ xpm̄
Idcirco tibi ostendam qd i hui; sacrosancti sacrificij insti
tutione xps excellenter legem impleuit

Capl'm. xi. In quo declarat qd tripliat intelligi debet im
plecō legis p̄ xpm̄ et qd xps legem impleuit in institutione
hui; sacramti. put est sacrificiū. et ibidem tractat de tripli
causa sacrificioz antiquę legis et de errore Rabimoyfi circa
reddendā cām sacrificioz. **Disapl's**

O hoc valde desidero informari. non em̄ video hoc sa
crificiū in aliquo cōformari sacrificijs antiquę legis
vnde nec intelligo quō in eodez xps legem impleuit.

Magister. Circa hoc attendere debes qd xps multipliciter
legem impleuit Et sp̄aliter tribus modis quoz duo ponūt
in glosa sup illud v̄bum sup allegatum. Non veni soluere

legem sed implere. **¶** v. ubi glosa sic dicit Implevit xpus legem faciendo qd iubet ul' suppleudo qd deerat. Tercius aut' modus est cu' illa que pphente de xpo dicebant' futura. xpus in suo aduentu implevit ut cu' dicit' de introitu xpi in iherlm hoc totu' factu' est ut impleret' qd dictu' est p' ppham. Exulta filia syon etc. **¶** xxj. Et ad istu' terciu' modu' reduci potest illud qd per varias figuras significabat' futuru' in xpo q' oia per ipm sen in ipo fuerut' impleta. Que quidem triplex impleto manifeste apparet in institucioe hui' sacramenti qd est vtz sacrificiu' ut dictu' est. In hoc eni' implevit xps legem pmo modo. s. faciendo qd iubet. Nam oblatio sacrificiozu' est de iure naturali put in scōi scōe. q. lxxxv. Et inde est q' in qualibet etate et apud qualibet hoim' nacioēs semp fuit aliq' sacrificioz oblatio. qd aut' est apud omēs nāale est. Hui' aut' ratio est. Nam sicut in rebus nāalibz inferiora nāaliter suis supio ribz subdonne. Ita etiā nāalis racō diccat ut fm nāalez inclinacōem hoies ei qd est sup' omēs. subiectionē et honorem exhibeant fm modū homi' cōuenientem. Qui quidē modus est ut sensibilibz signis utat' ad expmendu' interiozē cōceptū sicut ex sensibilibz cognicōem acapit inuisibiliū. vnde ex naturali rōne pcedit q' homo sensibilibz rebus utat' offerens eas deo in signū sbiectōis et honoris ad similitudinē eoz q' dñs suis aliqua offerūt in recognicōnem dñi. Ex quo patz q' oblatio sacrificij paret ad ius nāale. Ex quo pē inferri q' Rabinomyses ille expius qui solemnissim' doctor inter hebreos reputat' manifeste erravit in reddenda racōne sacrificioz veteris legis in tercia parte sui libri de directione pplexoz caplo xxxij. et. xlvi. Nam fm eū in pdictis causis nulla racō assignanda est ad sacrificioz veteris legis oblatiōem nisi solū ut pplus retraheret' ne ydolis sacrificaret. que quidē racō licet in pte vera est ut pē haberi leuit. xviij. non tñ verū est q' ex ipa sola racōe sacrificia deo accepta fiebant. Mor eni' cum egredere de archa ubi nulla erat ydolatria. nec ydolatre deo sacrificauit. qd sacrificiu' legie deo fuisse acceptū in odore suauitatis ut habet' Gen. viij. Simiter et munera abel accepta deo fauētiliz ptiac nondū orta erat ydolatria ut habet' Gen. iij caplo. Ex quo patz manifeste q' nō solū sacrificia erāt offerēda deo ut ppls ab ydolatria retraheret' ut pdictus rabi estimabat. sed etiā ut pplus subderet' deo ostendēdo huiōi subiectōez

per signa sensibilia put racō naturalis dīcat modo sup̄dicto
Discipulus Scrutando veteres scripturas quedam
vident facere p̄ opione **Rabimoyse** sup̄dicta. quā pericōres
hebreoy sequunt. vñū est q̄ nō legīt deū p̄cepisse pplō israhel
ut sacrificaret sacrificia nisi postq̄ ydolatrauit in fabricacōe
vituli ut patet exo. xxxij. et leuit. p̄mo et in sequētibz caplis
Ex quo patet q̄ sacrificia fuerāt ordinata solū ad retractōz
a cultu ydolor. Si enī non solū ad hoc sacrificia fierent. sed
ad ostendendam subiectionē deo per signa sensibilia prout tu
asseris sequit q̄ anteq̄ ppl's labere in ydolatriam debuissent
p̄cipi. hoc idē videt jeremias dicere. vñ. c. Non sum lo
cutus cum p̄sibus vestris et non p̄cepi eis in die qua eduxi
eos de terra egipti de vbo holocaustomatū et victimay. Que
quidē n̄ verba jeremie necessario intelligunt dicta ante lapsū
pplī i ydolatriā. Que et filia allegant p̄ ipm **Rabimoyse**
et eius sequaces ad suam opioem p̄suadendam. vnde peto q̄
michi illa declares cōformē ad veritatē tui p̄positi. **Aggr**
Si bene scrutat⁹ fueris ea q̄ in antiquis scripturis circa sa
crificia oblata seu offerenda dicunt. clare reperies q̄ **Rabi**
moyses nō bene allegauit in sup̄dictis et huiōi similibz. Ad
cui⁹ declaracōez scire debes q̄ causa sacrificioy que in lege ve
teri p̄cipiebant nō est vnica tñ. s. ut hoies p̄ illa retraherent
a sacrificijs ydolor sicut **Rabimo**. p̄dicet⁹ erronee estimauit
sed fuerāt alie cause p̄cipaliores quaz vna est ut per sacri
ficia representaret⁹ ordinacō mentis in deū ad quā exortabat⁹ sa
crificiū offerens. In hoc enī recognoscebat offerens q̄ oīa sua
hēbat a deo tanq̄ a p̄mo p̄cipio. **Silr** et ea ordinabat in deū
tanq̄ in vltimū finem in honorem dī sua offerendo. vnde et
dauid dicebat p̄mo palip. xxix. c. Tu a sūt oīa et q̄ de manu
tua accepim⁹ dedimus tibi. vnde in oblacōe sacrificioy recte
facta p̄stabat⁹ homo q̄ deus esset p̄mū p̄cipiū creatōis
re et vltimus finis ad quē oīa essent referēda. Et ideo pro
hibebat⁹ in lege sub anathema te offerre sacrificiū nisi soli deo
exo. xxi. tanq̄ in hoc p̄ccō incurreret⁹ crimen lese maiestatis.
Quāte assignat⁹ alia racō sacrificioy ex hoc q̄ p̄ huiōi hoies
retraherent⁹ a sacrificijs ydolor licz cōcedat⁹ esse p̄ualis causa
seu min⁹ p̄cipalis. non tñ est totalis causa nec p̄cipalis q̄
sic patet. Nam etiā tpe quo ydola nō colebant⁹ nec repiebant⁹
tur in mūdo laudabiliter et meritozie deo offerebant⁹ munera.

seu oblationes et etiam sacrificia ut patz de abel **Gen. iij. c.**
Nam s^m sanctu tho. in scda scde. q. lxiiij. In prima etate
non fuit ydolatria ppter retencionē meōrie creatōis mundi
Ex quo adhuc vigeat cognitō in mente hoīm **E**t licet hec
sententia nō teneat ab hebreis. suffiat tamē q ipemet **R**abi
moyses in suo deuto. libro pmo. ti. de ydolatria c. pmo exps
se dicit q ydolatria incepit in mūdo a tpe Enos et non ante
Constat autē q abel fuit mortuus anteqz Seth nasceret. Qui
quidem Seth fuit pater ipi Enos. que oīa habent expsse in
pdicto caplo. s. **Gen. iij.** Cum ergo abel obtulit munera deo
accepta anteqz ydolatria ī mūdo insurgeret ut patz ex dictis
quod etiā ipse **R**abimoyes cōcedere habet. sequit manifeste
q rado sacrificioz deo acceptoz et oblationum nō est acapi-
enda solum ex retractōne ab ydolatria **I**dem etiā **R**abimo-
dicit in suo deuto. in li. de iudicibz titulo de regibz caplo xj.
q rex messias habet edificare templū et cōgregare dispersio-
nes israhel **I**n quo templo fient sacrificia et iubilei eo modo
quo in lege moyli continet **E**t ipemet in eodē caplo dicit q
tpe sui messie oīs gentes cōvertent ad legē moysa yca cōfite-
tes q mēdaqu hereditauerūt pēs eoz. s. in colendo ydola.
Ex quo patz manifeste s^m eū q tpe sui messie erūt sacrificia le-
galia. ex quo manifeste habet q sacrificia nō solū papiunt
ppter retractōem ab ydolatria ut ipemet ezronee docet. **H**is
dictis ad p^mū qd p opimione **R**abimoyli allegas dicens q
nō legē deū pcepisse p^{lo} israhel ut sacrificarent nisi postqz
ydolatravit in fabricacōne vituli. **D**icendū est q hoc est fal-
sum. **M**anifestū est enī q quando deus eduxit p^{lm} de egipto
pcepit eis de agno pascali immolando qd fuit celebratum in
īpa nocte in qua de egipto exiuerūt. et hoc fuit p^mū pceptum
quod legē datū fuisse filiis isrl a deo p moysen. **Q**ui quidem
agnus pascalis victima vocat vnde exo. xij. de pdicto agno
pascali dicit **C**um dixerint filiū vestri que ē ista religio. dice-
tis eis victima transitus dñi est. **E**x quo patet q sacrificare
victima fuit pceptū p^{lo} israhel ante fabricacōem vituli qd
est tōtē pdictū **R**abimoyli **N**ec valet q ipse rabimoyles
dicit in pdicto caplo xli. q p^mū pceptum datū isrlitis nō
fuit de agno pascali eo q fuit ex certa racōe datū tūc expssa
scilicet ut euaderet a plaga p^mogenitoz ut habet exo. vi. **E**t
etiam q hoc pceptū fuit in terra egipti. nō autē cū educeretur

de terra egipti ut ipse dicit. **N**am primum est manifeste falsum
ut ista testatur. **N**ullum enim preceptum legis datum fuisse populo
israelitico ante preceptum de agno pascale. et sic tenet **R**abisa.
et omnes expositores hebrei. **I**tem licet per agnum pascalem dis-
ponente deo euaserint a plaga primogenitorum. **I**stud tamen preceptum
per totum tempus legis veteris fuit obseruandum prout expressse
habet exo. allegato. c. fuit etiam hoc preceptum datum in terra
egipti et in ipsa educatione de egipto obseruatum. et sic cauilla-
ciones predictae sunt nulle. **A**d 2° vero quod allegas de verbo iere-
dicentis. quia non sum locutus cum patribus vestris. nec precepi-
tis in die qua eduxi eos de terra egipti de verbo holocaustoma-
tum et victimarum. **D**icendum quod hoc est verum. **N**am in exitu de
egypto quando deus precepit agnum pascale celebrare. non precepit
eis facere holocausta et victimas sed solum victimam. **A**gnus
enim pascalis victima erat ut dictum est. non autem holocaustum.
postea vero cum lapsi sunt in ydolatriam deus precepit eis holocau-
sta et victimas deo offerri a populo. ne talia offerret ydolis. quod est
secunda ratio sacrificiorum minus principalis quam prima. **N**am prima ra-
tio que sumitur ex preestacione subiectionis ad deum stat omni tempore
etiam cum nulla ydolatria in mundo fuisset vel esset. **S**ecunda vero
ratio sacrificiorum que sumitur ex retractione ab ydolatria non ha-
bet locum quando nulla ydolatria est in mundo. **D**isapulis.
Videtur michi quod sanctus thomas prima secunde. quod. ii. ar. ii. pre-
dictas allegaciones facit ad probandum quod ratio sacrificiorum sumitur
ex retractione ab ydolatria. **M**agister. **S**i bene scrutatus
fueris verba sancti thome manifeste repies quod non assignat
rationem illam de retractione a sacrificiis ydolorum tanquam sit totius
ratio et principalis ad sacrificandum deo. sed assignat eam tanquam
causam parcialem eorum que fiebant particulariter circa sacrificia
que quidem particularia determinata fuerunt post fabricationem vi-
tuli. unde sanctus doctor predictus in loco per te pallegato sic dicit.
Et ideo de causa ceremoniarum circa sacrificia potest assignari ratio
alio modo ex hoc quod per huiusmodi retraherent homines a sacrificiis
ydolorum. hec ille. ubi nota quod non dixit. **E**t ideo de causa sacri-
ficandi deo in generali potest assignari alia ratio. quia sacrificare deo
prout ipse ponit secunda secunde. quod. lxxxv. est de iure nature quod semper
stat ut dictum est. **S**ed dicit notant. de causa ceremoniarum
circa sacrificia potest assignari alia ratio tertia. **E**t sic manifeste ex verbis
eius habes quod retractio a sacrificiis ydolorum non est causa totalis.

ad sacrificandū deo. sed solū p̄dalis ad ceremonias p̄clares
que circa sacrificia fiebant. **S**iliter s̄m eā allegat illud v̄bū
iere. iij. ubi dicit. **N**on precepi eis in die qua eduxi eos de
terra egipti de verbo holocaustatū et victimarū ad ostēden-
dum q̄ varia sacrificia nō fuerunt data p̄lo isrlitico an lapsū
in ydolatriam. per q̄ non excludit vñū p̄ceptum. s. de agno
pascali qd datū fuit tpe educationis de egipto ut dictū est. **E**t
ut bene habeas causā sacrificiorū veteris legis put sc̄s doctor
tradit in p̄e r̄ q̄stione p̄ te allegata. scire debes q̄ p̄dicta sa-
crificia triplicē hñt causā. duas. s. l̄rales quaz vna est p̄ma
et p̄ncipalis s̄m quam per sacrificia p̄testabat ordinacō mētis
in deum ad quā sacrificiū offerens excitabat ut dictū est. **E**t
ista causa semper habet locū in sacrificijs siue ante legem siue
in lege siue post legem cum sit de iure nature qd indelibile est

Sc̄da v̄o causa l̄ralis per quā reddit̄ racō de varietate ceri-
moniarū circa sacrificia veteris legis est. ut p̄ ea homines retra-
herent ab ydolorū sacrificijs. que quidē causa habet locum tan-
tūmodo in t̄pibz quibz ydolatria p̄ vñūsum mundū v̄guie

Tercia vero causa sacrificiorū veteris legis est figuralis. s. ut
per illa sacrificia multa et varia que in lege tradebant vñū
singulare et p̄cipuū sacrificium. s. illud quo ip̄e x̄ps obtulit
seip̄m deo in odorem suauitatis ut dicit ad ephē. v. figuraret̄
tanq̄ p̄fectū p̄ imp̄fectū. vnde racōes sacrificiorū veteris testa-
menti figurales sumunt̄ ex vero sacrificio x̄pi ut ī p̄dicta q̄e
plene tradit̄. **E**t ista eā causa habuit locū a p̄ncipio m̄di
usqz ad passionem x̄pi que figurata fuit p̄ p̄dicta sacrificia
qua quidē passione celebrata racō figurandi iam cessauit.

Ex quibz tribus causis **R**abimoyse solū sc̄dam causā assi-
gnauit tanq̄ totalem p̄dictorū sacrificiorū in quo a veritate
deniat sicut in multis alijs locis

Capl̄m. xij. **I**n quo ostēdit̄ q̄ x̄ps legem impleuit circa sa-
crificiū s̄m triplicem eius causā faciendo quod lex iubet qui ē
p̄mus modus implendi legem **Disapul'**

Ex quo ergo triplicem cām hñt sacrificia scire desidero
s̄m quā illaz dici p̄t q̄ x̄ps impleuit legem institu-
endo p̄dictū sacrificiū. faciēdo qd lex iubet qui ē p̄m^o
modus implendi legem s̄m glosam sup̄ allegatam

Magister **S**i bene cōsideras x̄ps in institucōe p̄dicti sa-
crificij. s. sacram̄ti altaris excellēte impleuit legem faciendo

quod iubet fm omnes tres causas supradictas. Nam si homo offerēs ex rebus suis deo sacrificiū in hoc preestabat qd ea .s. oblatā haberet a deo tanq; a pmo pncipio et ordinaret in deum tanq; in vltimū finē qnto magis hoc oñdebat seu preestabat qui seipm totū in honore dei offerebat immaclatum put xps fecit in sua passione. Que quidē passio in hoc sacrificio cuius memoriale est. reputat ut dictū est. Scda vō causa offerendi deo sacrificia excellens fuit p huiōi sacrificij institucōez impleta. Nam post huiōi sacrificiū et eius divulgacōem per orōem p pōicacōem aploz et discipuloz xpi homines fuerunt retracti a sacrificijs ydoloz multo magis q; antea. qd patet ad sensū. Nam cultu dno in templo dei vigente fm ceremonias mosaice legis nedum int gentes ydolatria ubiq; vigebat. sed etiā in ppo isrlitico publice colebant ydola. et hoc q ad decem tribus semp. quo ad tribū vō iuda et si non semper saltem frequē ut habet. iij. **Re.** per totū. **Quantū** vō ad tercia causā. .s. figuralem manifestū est qd xps legem sacrificioz legalium pfectissime impleuit pncipalit per sacrificiū sue passionis. quod quidē sacrificiū tanq; pfectissimū figurabat per omia illa sacrificia impfecta veteris legis ut dictū ē. et sic sacrm altaris qd pōictā passionē reputat terminū ponit et finē oibus figuratibus sacrificijs in lege cōtentis. vnde et ecclia in festo corpis xpi in ymno cantat. pat panis celis si guris terminum

Caplm. xij. In quo oñdit qd xps impleuit legem sacrificioz aliquozū supplendo qd in eis deerat qui est scōs modus implendi legem

Disapulus
Placet michi racōnes tue quib; ostendis qd xps impleuit legem sacrificioz faciendo qd lex iubet fm pōictas tres causas p te assignatas. Et vellem vltius doceri circa hoc an .s. xps impleuit legem sacrificioz antiquoz supplendo qd in eis deerat. qui est scōs modus implendi legem fm glosam p te allegatā. **Magister.** Ex hoc qd xps per suam passionē impleuit ea que in sacrificijs veteris legis pfigurabant ut dictū est. cōsequens est xpm impleuisse per suā passionē ea que deerant in sacrificijs antiquis. ad hoc em qd tale significatū seu figuratū esse habeat i rez natura sicut ad veritatem ppositōis aliquid significantis requirit qd suū

significatū in reꝝ natura sit. Ex quo patet qꝫ xꝑs impleuit
quod in sacrificijs antiquoꝝ deficiebat inqꝫtum pꝫ suā passio-
nem ea que in eis figurabant impleuit. Et idem dicendum
de institucōe sacramēti altaris i quo memoria ꝑdictę passio-
nis recolit. Sed adhuc sūt alij modi cōsiderandi circa hoc sa-
cramentū seu sacrificiū forte excellēdiores quibꝫ cōsiderari ꝑt
qꝫ xꝑus suppleuit ea que in sacrificijs antiquis deerant

✓ **Discipulus** ✓ **Rogo** ut michi apꝫas illa que dīas ut
magis possim intelligere defectū sacrificioꝝ veteris legis et ꝑ-
fectionē huiꝫ sacrificij qꝫ ea que deerant in antiquis suppleuit

✓ **Magister** ✓ Si bene scrutatus fueris ea que in ꝑphetiis
scripturis de sacrificijs dicunt antiquis manifeste repies qꝫ sa-
crificia antiqua nō erant deo grata neqꝫ accepta ex ꝑte rezū
in eisdem sacrificijs oblataꝝ sed solū erāt accepta ex ꝑte offe-
rendū quādo sic erant disposita qꝫ illa ex fide vera et obediē-
tia deo offerebant. Sacrificiū vꝫ xꝑi in quo seꝑm deo obtulit
in odore suauitatis. non solum fuit deo gratū ex ꝑte offeren-
tis. s. xꝑi qꝫ ex sūma obediēcia et ꝑfectissima caritate seꝑm
deo obtulit sꝫ eadē ex ꝑte ipꝫ oblata que fuit ipꝫ et xꝑs
quo fm dei potēciā ordinatā nlla res grātor esse possꝫ neqꝫ
equaliter grata. Et idem dicendū de sacramento altaris xꝑm
passum et oblātū realiter cōnente

✓ **Capl'm. xiiij.** ✓ In quo oñ dīc qꝫ dictū est i ꝑximo ꝑceden-
ti caplo ꝫ auctem ꝑsalmistę in ꝑs. qui incipit. deus deoꝝ dñs
locutus est nō obstantibꝫ cauilla cōibꝫ hebreoꝝ. Et concludit
simpliciter qꝫ xꝑs instituendo hoc sacrificiū impleuit legem sa-
crificioꝝ antiquoꝝ suppleudo qꝫ deerat. quod est tertius modꝫ
implendi legem ✓ **Discipulus** ✓

✓ **Discipulus** ✓ **Circa** desidero scripturas qꝫ hoc qꝫ modo asseris testant
✓ **Magister** ✓ In ꝑs. qui incipit. deus deoꝝ dñs lo-
cutus ē. manifeste habet ꝑdicta differēcia inter sa-
crificia veteris legis et sacrificia noue legis. In illo enī ꝑs
postqꝫ ꝑsalmistę loquens in ꝑsona dei reddidit ad dicēda
attentū dīc. audi ꝑple meus que loquor. Cōsequēter oñ dīc
eis qꝫ sacrificia antiqꝫ nō erāt deo accepta seu grata. s. fm ipā
oblata. dīc enī. nō in sacrificijs tuis arguā te. q. d. non ar-
guam te de omīssione sacrificioꝝ seu holocaustoꝝ. Nam ipā
nō sunt michi accepta. de quo dīc. Nō accipiam de domo tua
vitulos ꝫ. id ē nō acceptabo. Et infra. Nūquid māducabo

carnes tauroꝝ tē. q. d. manifestū est q̄ ista q̄ michi offerunt
in sacrificijs antiquis nō p̄nent ad me s̄m sepa. Non enī
p̄net ad me manducare carnes nec potare sanguinez sicut
ydolatre insipientes de suis falsis dīs estimabāt. Et ex hoc
patet imp̄fectio sacrificioꝝ antiquoꝝ ex pte ipsayꝝ rex obla-
tarum quia ad deū s̄m se nō p̄nebat ut dictū ē Et sequitur
statim p̄fectio sacrificij noue legis q̄ alioꝝ imp̄fectionē sup-
pleuit. Et hoc cū dicit. immola deo sacrificiū laudis. Nā sa-
crificiū altaris p̄prie dicit sacrificiū laudis. tum quia x̄ps in
eodem cōtentus sūme laudandus est intantū q̄ maior ē omī
laude eccl̄. xliij. Et sic dicit sacrificiū laudis antihonomatice
Tum q̄ memoria passionis q̄ in p̄dicto sacramento recolit̄
maxime obligat hōem ad gradayꝝ actiones deo que ad lau-
des dī p̄nent Cum p̄ ip̄ayꝝ passionē homo fuerit a dampna-
tione p̄petua liberat̄. De illis enī quibz deus misit verbū suū
et sanauit. legiē in ps̄. ut sacrificent sacrificiū laudis. Et sic
ex auct̄e huiꝝ psalms habes defectū seu imp̄fectionē antiquoꝝ
sacrificioꝝ in quibz carnes tauroꝝ et sanguis hircōꝝ immo-
labat̄ que s̄m se non erant deo accepta. et p̄fectionē sacrificij
laudis deo acceptissimi. vnde manifestissimū est q̄ x̄ps insti-
tuen do hoc sacrificiū laudis q̄ ex se deo ē acceptissimū τ ē ma-
xime laude dignū suppleuit defectum sacrificioꝝ antiquoꝝ in
quibz ista manifeste deerāt. **Disapulus.** Q̄ sacrificia
antique legis nō erāt deo accepta s̄m ip̄a oblata nisi solum
ex fide τ obediēcia offerentiā ex multis sacre scripture loās
haberi p̄. vnde p̄mo **Re. xv.** nūq̄ vult dñs holocausta aut
vicimas et nō potius ut obediāt voc̄ dñi **Silr Michē. vi.**
Quid dignū offeram dño tē. nūquid offeram ei holocaustoꝝ
mata et vitulos āniculos. Nūquid placari p̄t dñs in mili-
bus arietū aut in multis milibz hircōꝝ pinguiū. Ex quibus
auct̄ibus et silibus satis habet̄ q̄ sacrificia antiqua nō erāt
deo accepta ex pte rex oblataꝝ. Sed quod tu vlt̄erī addis q̄
per illud quod dicit̄ in ps̄. immola deo sacrificiū laudis. in-
telligitur sacrificium noue legis solet ab hebreis impugnari
sic. Nam dictio que in hoc psalmo ponit̄ ubi dī. sacrificium
laudis est oīno eadem cuiusdam dictioni que ponit̄ leuit̄. viij.
vbi dicitur **Si** pro gradayꝝ accōne fuerit oblatō. In quo lo-
co agit̄ de tuo gñe sacrificioꝝ veteris legis. s. de hostia pacifi-
corum. Nam p̄mū genus est holocaustū q̄ totū cōsumit̄ in

altari ut habet leuiti. pmo. c. Scdm vero genus est p peccato
quod nō totū in altari cōsumit ut habet leuit. iij. c. Tercū
vero genus est hostia pacificorū que est duplex quia vno modo
offerē p gratiarū accōne de p̄teritis beneficijs. Alio mō p voto
ul' sponte p futuris expectandis beneficijs. et istud tercū ge
nus vocat in hebraico cōdda que quidē dictio fm translatō;
nrām qñq; significat grāz accōem. qñq; cōfessionē. qñq; vero
laudem. vnde cū dī in ps̄. immola deo sacrificium laudis. In
hebraico hētur immola sacrificiū deo cōdda. qd̄ exponitur ab
hebrais de tercio gñe sacrificiorū sup̄dicto. qd̄ ē distinctū a pmo
et scdo gñe sacrificiorū nō aut de sacrificio noue legis. Et ideo
sare vellem si hec sua exposicō quo ad lram videt racōnabi
lis possz p̄babilit̄ euacuari. **Magister** Vex ē q̄ hec dictio
cōdda in hebraico posita tribus modis solet trāsferrī in lēo
fm jero. sed omēs tres modi ad vnū quodāmodo reducunt̄
scilicet ad cōfessionē. hoc enī p̄prie significat hec dēo cōdda in
hebraico. Sed quia cōfessio homis ad deum qñq; est de benefi
cijs iam acceptis ut cū dicit in ps̄. Confiteant̄ dño miseri
cordie eius rē. Et sequit̄. Et faciuit aīam inanem rē. Et se
quit̄ quia cōtruit portas ereas rē. in quibz locis et silibz con
fessio facta deo intelligit̄ cum quis cōfiteatur se recepisse a deo
aliquā misericordiā seu beneficiū et tūc talis confessio potest
etiā dici grāz actio. eo em̄ ipso q̄ hō cōfiteat̄ beneficiū recepisse
ab aliquo intelligit̄ eadē gratiarū actionē reddere. vnde Bene.
in suis epl̄is. Qui grāte beneficiū recipit p̄mā eius pensionē
soluit. Est etiā mod⁹ confitendi deo. s. cū quis cōsiderata dei
summa excellēcia seu bonitate ipm̄ deū put̄ potest laudat.
de quo dicit in ps̄. Confitemini dño qm̄ bonus rē. id ē con
fitendū est dño qm̄ ē bonus. s. p̄ essēciā que est sūma boītas
excedens omnē laudem. Est etiā alius modus confitendi deo
scilicet per cōfessionē pccōz fm quā homo confiteat̄ deo p̄prium
defectū seu fragilitatē. qd̄ etiā p̄tinet ad laudē dei. vnde ioseph
vi. Ipse ioseph dicebat achan qui trāsgressus fuerat p̄ceptū
dñi. fili mi da gloriā deo isrl'. et confitere atq; indica m̄
quid feceris ne abscondas. Cui achan r̄ndit. vere ego pecca
ui dño deo isrl' et sic. et sic fea. Et sic patz q̄ ille qui peccata
debit̄ deo confitetur eo ipso dat ei gloriā seu laudem. In
quo loco vbi ponit̄ cōfiteri in hebreo habet da ei cōdda. Qui
quidē modi p̄prie cōcurrūt ī sacrificio noue legis a xpo p̄ nrā

salute instituto. **I**n hoc autē sacrificiō rite celebrato homo cōfiteetur se a deo recepisse beneficiū redempcionis qđ est summum inter cetera dīna beneficia et sic p̄uenit ad grāz actionē. **S**ilicet et in eodem sacrificiō consideratur excellētia dīne p̄tatis s̄m quā in ipso sacrificiō miracula cōtinentē ineffabilia. **D**e quibz potest dici illud psalmi **C**onfitemini dño tē. et sequit̄. **Q**uis narrabit magnalia dñi. **S**ilr et in ipso sacrificiō considerare debet sacrificans seu ipse sumēs. p̄p̄riū defectū et fragilitatē qđ ad cōfessionē p̄uenit p̄ccōz. **C**ū enī qđ summā excellēciā dīnā et eius misericordiā p̄ut potest in hoc sacramento considerare. **C**onsequēs est suū defectū et fragilitatē cognoscere. **E**t quia omīa p̄dicta in laudē dei maxime redundant. **I**ohāes hoc sacrificiū p̄p̄rie dicit sacrificiū laudis de quo p̄p̄rie intelligi debz. **V**erbū psalmiste sup̄dictū. s. immola deo sacrificium laudis. **E**x quibz bene cōsideratis patz qđ impugnatō hebreoz in hoc passu nō habet locū. et sic eoz expositō p̄ te dicta est omnino irracōnabilis. qđ sic patz. **N**am psalmista reprobat sacrificia antiqua dicens qđ nō erant accepta p̄ se. nec p̄ se deo p̄tinentia de quo dicit. **N**ūquid māducabo carnes taurozū tē. quōd potuit laudare terzū gen⁹ sacrificioz p̄ te sup̄ dictum. qđ erat de eadem materia. s. de carnibz tauroz et sanguinibz hircōz. **N**ulla enī racō ē quare terzū genus sacrificioz legalū deo esset acceptū magis qđ duo p̄ma ḡna. cum omīa p̄dicta tria ḡna cōueniebant in mād quam p̄p̄ha dicit deo nō esse accepta et ideo necesse est qđ sacrificiū laudis quod deo dicit esse immolandū tanqđ deo acceptū nō sit de eadez mād. s. de occisibz animalibz brutis s̄m quā materiā sacrificia antiqua reprobant ut dēm est. sed oportebat qđ hoc sacrificiū a p̄p̄ha cōmendatū sit ex re deo p̄ se accepta sicut est sacrificiū noue legis qđ p̄ se deo est maxime acceptū. vnde expositō quā tibi p̄posuerā est catholica et vera tanqđ cōsona racōni et etiā sequētī l̄re. **D**isapulus. **V**ideo qđ expositō tua ē racōnabilis. nulla enī racō apparet quare p̄ma duo ḡna sacrificioz reprobarentur eo qđ essent de rebus corruptibilibz et nō p̄uenientibz ad dei obsequiū s̄m se et tñ cū hoc approbare terzū gen⁹ sacrificioz qđ cum p̄mis duobus cōueniebat in eadez racōe s̄m quā p̄ma duo ḡna reprobant et vellē ut vltērī michi declarares quōd expositō tua cōsonat hys qđ in l̄ra sequunt̄. p̄ut asseris. **M**agister. **C**ontinuānt̄ hec v̄ba p̄phet̄. s. immola deo

sacrificiū laudis sūm p̄dictā exposiciōem que vera est et catho-
lica hijs que sequunt̄ sic **N**am statim sequit̄ **E**t redde altissi-
mo vota tua . per hec aut̄ vota intelligēda est bona volūtas
offerentis que ex ip̄o est per grāiā dei **I**uxta illud ps̄ **I**n me
sunt deus vota tua . vel p̄ hec vota intelligunt̄ ea que fideles
vouent in baptismo ul̄ in religione superogando . quia ad hoc
q̄ immolacō sacrificij laudis p̄ficiat in salutē etnā oportet
q̄ ista vota reddant̄ . **E**t sequit̄ **I**nuoca me in die tribulaci-
onis . s . in p̄nti vita que dies tribulaciōis est . eruam te . s .
mitigando p̄ssuras hui⁹ vite p̄ manifestā liberaciōem sicut
pat̄ de trib⁹ pueris . ul̄ p̄ occultā sicut pat̄ de martirib⁹ qui
erunt̄ a deo ne in tormētis succubant . **E**t sic honorificabis
me . quia sic deo immolans sacrificiū laudis p̄rie deū hono-
rat ut in fine psalms̄ cōcludit̄ . **E**t quia hoc sacrificiū laudis
immolantes inhonorificant deū si sint in p̄ccō mortali **D**eus
subdit . peccatori aut̄ dixit deus . quare tu enarras iusticias
meas . q . d . **C**ur credis q̄ tibi sufficiat enarracō iusticie p̄ vo-
cem sine hoc q̄ iuste viuas . et assumes testamentum meū p̄
os tuū . in quo increpat sacerdotē celebrantē in p̄ccō mortali
existentē qui in hoc nouū p̄ccm̄ committit inq̄ntū assumit
testamentū dei assumendo in ore suo verba consecracōis in
persona xpi . uel assumēdo sanguinē noui testamēti **E**t hoc ē
quod dicit **E**t assumes testamentū meū p̄ os tuū . **E**t p̄sequē
exemplificat de p̄ccis grauib⁹ que homines incurrūt occulte .
false estimātes q̄ talia latent deū . vnde dicit **T**u vero odisti
disciplinā . **T**ale enī odiū in corde cōsistit . **S**iliter et p̄cedisti
sermones meos retrosum . eos in corde tuo vilescendo . **S**ilr
dicit de furto et adulterio et susurracōne . **Q**ue quidē p̄ccā cō-
mittit̄ occulte cōmittunt̄ ac si cōmittentes existimēt q̄ de⁹
nescit̄ occulta sicut et homines occulta latent . vnde subdit .
Existimasti inique q̄ ero filis tui . s . ignorando ea que latēt
sicut tu abscondita ignoras quod falsū est **N**am arguā te
et statuā cōt̄ faciem tuā . s . ostēdendo tibi q̄ p̄ccā tua licet oc-
culte p̄fecte nouerim . vnde tales exhortando subdit **I**ntelli-
gite hec q̄ obliuiscimī deū tē . q . d . vos q̄ occulta p̄ccā cōmit-
tis estimātes false q̄ deus talia ignorat obliuiscimī deum
quasi deus ista nō considerat . vnde cauetē ne quādo rapiat
tē . vnde p̄dicta p̄rie dirigunt̄ ad offerētes sacrificiū laudis
sup̄dictū . qui nō solum mūdare se debent a p̄ccis publicis s̄

etiā scrutari occulta. unde p̄ma corinth. xj. p̄bet autē sapiē
homo et sic de pane illo edat tē. In hoc autē qđ dicit. p̄bet se
p̄prie intelligē loqui de occultis que p̄bacōe indigēt. Iux̄ illd
Proba me deus et scito eoz meā. Et sequit̄ Sacrificiū laudis
honorificabit me. Ad qđ sciendū qđ cum honor s̄m p̄lm in
p̄mo ethicoz sit exhibicō reuerēcie in signū v̄tutis. sequit̄
qđ q̄ntū illa reuerēcia exhibita sit maioris v̄tutis signum
tanto honor crescat. Et ideo qđ i immola cōe sacrificij laudis
rite celebrata exhibet reuerēcia deo tanq̄z om̄ipotentī scdm
maxima miracula in eodem cōtenta. s̄ilr et tanq̄z oīa scēti
inq̄ntū occulta cordis scrutat̄ ut dcm ē. S̄ilr ut tanq̄z sum-
mo bono s̄m redemptōem hūani generis per p̄prie passioez
que in eodem recolit̄. Idcirco p̄prie dicit̄ Sacrificiū laudis ho-
norificabit me. quia in hoc sacrificio summ⁹ honor diuinus
qui in hac vita ex dē opibz concipi possz consideratur. Et
quia in hoc sacrificio est via ad videndū deū beatificē. In qua
quidem visione salus existit. Ideo subdit et illic iter id ē in
illo sacrificio laudis est via per quā oīdam illi. s. sacrificiū
salutare dā. i. salutem etnā. Vides ergo ex sup̄dictis quōd
xp̄s instituendo hoc sacrificiū impleuit legem sacrificioz sup-
plendo qđ in eis deerat. In ip̄is em̄ sacrificijs antiquis nec deo
similis honor attribuebat̄ nec i ip̄is filis honor diuus cōside-
rabilis erat. nec etiā in eis erat via ad salutare dē ostenden-
dum. qđ fuit intentū. Et attende qđ licet dicta v̄ba psalmiste
ab aliquibz sanctis doctoribz aliter exponant̄. ex hoc tñ non
concluditur quin p̄dicta exposicō sit vera tanq̄z consona ca-
tholice veritati et lre.

¶ Caplm xv. In quo oīdīe qđ in institucōe hui⁹ sacramēti
seu sacrificij xp̄us legem impleuit implendo ea qđ de hoc fue-
runt in antiquo testamento p̄nunciata seu p̄figurata

Disapulus
Placet michi p̄dicta exposicō quia exp̄mit differēciā
inter sacrificia antiqua et sacrificiū laudis. s. noue
legis. In hoc qđ antiqua ex ope opato nō erant deo ac-
cepta. Sacrificiū vero laudis. s. noui testamēti ex ope opato
deo est acceptissimū. Et sic patz qđ xp̄s impleuit legem sacri-
ficioz nō solū faciendo qđ iubet. qui est p̄m⁹ modus implēdi
sed etiā supplendo qđ deerat. qui est scōs mod⁹. Nūc autē vellē
ut oīderes michi quōd xp̄s instituēdo hoc sacrificiū impleuit

legem. faciendo ea q̄ prophetice circa hoc dicebant futura. qui ē
tercius modus implendi legem p̄t supra p̄posueras

Magister. De gestis xp̄i quedam fuerūt in vaticinijs
p̄phetiis antiquitus exp̄sse tradita. sicut est de introitu eius
in iherl̄m solemnī. de quo zacharie. ix. Ecce rex tuus venit
tibi iustus et saluator. paup̄ et equit̄s sup̄ asinū tē. Et sic de
quibusdam filiis. Quedā vō nō ita plane p̄phetant sicut
est misterīū incarnacōis qd̄ in p̄phetis tradit̄ obscure et figu
ratue p̄p̄e magnitudinē misterij. et errores vitādos ut dēm
fuit sup̄. Et quia in hoc sacrificio misterīū incarnacōis xp̄i
includit̄. qui quidem xp̄us deus et homo in eodē realiter con
tinetur. Idcirco in p̄phetiis scripturis nō sic exp̄sse misterīū
hui⁹ sac̄fici tradit̄. sed enigmatice seu figuratue. vñ Gen̄.
xiiij. de Melchisedech qui sacerdos dei altissimi erat legitur.
q̄ cum p̄cederet ad benedicendū abrahe de victoria inimicor̄
venient. q̄ eduxit panē et vinū. In quo figurat̄ sacrificium
eucaristie qd̄ sub speciebus panis et vini cōficiatur et a xp̄o qui ē
sacerdos in eūm p̄ncipalit̄ consecrat̄. vñ et psalmista lo
quens de sacerdotio xp̄i eterno dixit. Iuravit dñs et nō peni
tebit eū. tu es sacerdos in eternum tē. quia sicut melchisedech
obtulit panē et vinū ut dictū est. Sic xp̄s in sacrificio euca
ristie sub speciebus panis et vini consecrat corpus suū et san
guinem. In quo sacrificio xp̄s est sacerdos p̄ncipalis et hostia
oblata. qd̄ quidē misterīū sic figuratū est i p̄dictis auct̄ibus
Gen̄. et psalmiste. licet hebrei ex toto nō intellexerūt sicut nec
alia misteria xp̄i cognouerūt ad plenū. nichilomin⁹ tamen
quidam de eor̄ glosatorib⁹ antiquis aliquid de hoc q̄si somni
ando senserūt vñ de in glosa sup̄ Gen̄. magna que dī beresich
rabba sup̄ illud Gen̄. xiiij. At vero rex Salem eduxit panē
et vinū tē. sic dicit hoc ē ac si dicit̄ scriptura. tu es sacerdos
in eternum s̄m ordinē melchisedech. hec ille. Ex quo patet q̄
s̄m eum sacerdos in eternū qui nō erat realiter ille melchise
dech sed per eū figuratus habebat panem et vinū in sacrificio
offerre quod p̄p̄ie adaptat̄ p̄posito n̄ro. Item in ps̄. qui inc̄
pit. deus iudiciū tuū regi da. s̄m verā suā exp̄sicōem l̄rales
de xp̄o agit̄. de ip̄o xp̄o loquendo dicit s̄m translatōem n̄ram
erit firmamentū in t̄ra i s̄mīs monaū. In hebraica tñ veri
tate sic habet̄. Er̄it placenta seu placentula frumētū in terra
quod p̄p̄ie applicat̄ hui⁹ sacrificio i quo sub specie placētule

frumenti xps continet. Cui cōcordat translatio caldaica. In qua ubi dicit. in summis montibz in capite sacerdotum seu sup capita sacerdotū. habes igit ex hac aucte manifeste cū sua caldaica translatōe q ipse xps de quo dixerat in eodem psalmo. Et adorabūt eū reges et omnes gentes seruiant ei. Et multa alia que non nisi xpo cōueniūt. de eodem subdit. Et erit placenta seu placentula frumenti sup capita sacerdotū quod cotidie implet in eleuacōne corporis xpi in sacramento altaris. Item in supdicta glō. s. beresich rabba sup illud Gen. xlii. c. Melchisedech rex Salem pduxit vinum et panem sic habet. magistri dixerūt q legem reuelauit ei. s. melchisedech qui reuelauit ipi abrahe. que quidez lex dicit. venite comedite panem meū. et bibite vinū qd miscui vobis. pū. ix. c. Ex quo patet q melchisedech reuelauit ipi abrahe in illa pductione secretū legis. qd includitur in illa aucte. pū. venite comedite panē. et bibite vinū. tē. qd pprie pposito nro adaptat vt patz intuenti. Item i ps. qui incipit Confitebor tibi dñe. qui immediate sequit psalmū illum in quo dicit. tu es sacerdos in eternū fm ordinē melchisedech legitur. Memoriam fecit mirabiliū suoz misericors et miserator dñs escam dedit timentibz se. Que quidem vba ad sensū planū lrales intellecta clare dicūt q deus daturus erat escā timentibz se in memoriā mirabiliū suoz. xps autē cum hoc sacramtū institueret expsse dixit. hoc facite i meā commemorationē. **xxvi.**

Disapulus **¶** Ista auctas quam allegas. s. escam dedit timentibus se. exponit ab hebreis de māna. qd fuit esca data a deo ppo suo vt habet exo. xvi. c. ad qd dicunt q adaptant vba psalmiste magis qz ad nostrū sacm. pmo ex hoc q nō dixit psalmista Escam dabit timentibz se sed escā dedit. Ex quo dicūt q ps loquebat de pterito nō aut de futuro. Itē dicūt q māna fuit datū ppo eo q deus misere fuit eis ne fame perirēt p desertū qd non sic verificaret de eucaristia de qua impie fm eos diceretur. Misericors et miserator dñs. quia nō p misericordiā hec esca fuit data sed in memoriā mirabiliū. **¶** **Magister** **¶** Verū est q hebrei exponūt hoc de manna. S; vere intuenti illū psalmū fm expsicōez lralem pprie adaptatur pposito nro. non obstantibz eoz cauillacōibus. Nam hoc qd dicunt q psalmista loquit de pterito dicēs. escā dedit

non facit aliquā difficultatē. cum pphete sepissime loquuntur
de futuro ad modū p̄teriti ppter pphete certitudinem ut patet
in innumerabilibus locis sacre scripture. **H**oc etiā q̄ deus p̄ui-
dit p̄plo xp̄iano de hoc sacramento p̄inet ad dinam misericor-
diam s̄m quā quia de absentia corporali xp̄i in ecclia merito
contristaretur p̄l's fidelis nisi per singulare cōsolacōem ip̄ius
p̄nde in hoc sacramento spūale solaciū haberet. unde in officio
institucōis c̄ legis q̄ i hoc sacramento de p̄ntia xp̄i solaciū
habet singulare. et de hoc etiā exponit vnōmō illud verbum
xp̄i **Mat. xxviii.** Ego autē vobiscū sum usqz ad consumacōez
seculi oībus diebus. **A**d magnā em̄ dinam misericordiam
pertinet q̄ xp̄s semp p̄ndaliē assit ecclie sue. unde si vis expo-
sitiōnē p̄dicte auctas et totū psalmi plene habere vide postil-
lam **Nicolai** sup hūc psalmū cū addicōe que ibi ponit. **E**t
ibidem videbis q̄ ista allegacō est p̄pria et l̄alis ad p̄positū
Idem etiā habet in psalmo qui incipit **Expectans** expectaui
dominū ubi de reprobacōe sacrificiorū antique legis dicit. **Sa-**
crificiū et oblatiōnē nolūisti tē. **E**t sequit in p̄sona xp̄i. au-
res autē p̄fecisti michi. s. ad obediendū quia xp̄s in passione
factus est obediens usqz ad mortem ad philippū. **I**dem in
alijs locis que causa breuitatis obmittuntur

Capitulum. xvi. In quo agit de mltitudine nom̄i huius sacra-
menti. que mltitudinē effectū eius salubriū denotant. exar-
tari debet deuotio ip̄m spūaliter sumendū **Discipulus**

Habeo mentē tuā circa hoc sacrm p̄ quā michi osten-
dis q̄ est sacrificiū v̄ez et deo acceptissimū s̄m se q̄
non p̄nebat ad sacrificia antiqua. **E**x quo habet q̄
xp̄s impleuit legem in hoc sacrificiō sup̄lendo q̄ deerat in
antiquis. **S**ed miroz quare hoc sacrificiū noīatur mltis no-
minibz. p̄sertim cū sit vnū in se indiuidualiter q̄ntū ad rem
cōtentam et nō plura. put in veteri lege erāt plura inter se
distincta nō solum s̄m indiuiduū s; etiā s̄m sp̄cae. unde suffi-
ciebat ip̄m noīari sacrificiū tantū **Magister** **S**i bene cō-
sideras hoc sacrificiū rōnabiliē diuisis nominatē nomibz s̄m
diuisas eius excellentes p̄prietates seu notabilissimos effectz
que quidem noīacōnes exartatue sūt deuotōis fidelū unde
hoc sacrm eucaristia vocatē. q̄ idem est q̄ bona grācia. **N**az
licet in omibz sacramētis ecclie grācia confereat. attribuit tñ
huic sacramento hoc nomē eucaristia anthonomatice inq̄ntū

continet xpm plenū gradū . ex cui⁹ plenitudine om̄s gradū
 accepimus Jo. pmo. c. Item inq̄ntū est cōmemoratiō dō-
 minice passionis que fuerat vez sacrificiū . post qđ nullū sa-
 crificiū deo est acceptū nisi per ipm **I**deo sacrificiū simpli-
 ter noīatur . **N**ominaē etiā sacrificiū laudis ut cū dicit in
 psalmo . immola deo sacrificiū laudis . et sacrificium laudis
 honorificabit me . racōib⁹ p̄dictis . **N**ominaē etiā sacrificiū
 iusticie ut cum dicit in psalmo . **S**acrificate sacrificiū iusticie
 et alibi tunc acceptabis sacrificium iusticie . inq̄ntum deuor-
 cio per ipsum rite sumptum accrescat . **Q**ue quidem deuocio
 est actus religionis ut in scda scōe . q. lxxxij . **R**eligio autē est
 pars iusticie ut in eadem . q. lxxxj . Item inq̄ntū p ipm com-
 municam⁹ xpo eus carnem ⁊ sanguinē p̄cipantes . **S**iliter
 ut per ipm vnūm adinuicem . noīat sacra cōio **I**nq̄ntū vero
 nos reficiat in via spūali ut in eius v̄tute ad fructūm dīnāz
 que est ī patria pueniamus eo modo quo de helia dictum est
 figuratiue . **E**t ambulauit in fortitudine abī illius usq; ad
 mōtez dā . viaticū noīat ut sup̄ in eadē distinctōe . que quidē
 fructio p ipm viaticū p̄figurat ut sup̄ . **C**onsiderandū est igit̄
 qđ magna multitudo dulcedinis in hoc sacramēto abscon-
 ditur **I**n quo nō solū gradū sed fons tot⁹ grade continetur
Siliter et ī eo summū sacrificiū vespertinū cōmemorat **S**ilr
 et p ipm xpm vez cōicam⁹ et in ipso adinuicē vnūm . **S**ilr et
 per ipm fortitudinē spūalem ad diuinā fructūm pueniendū
 accipim⁹ per qđ rite acceptū pignus quodāmodo future gl̄e
 figuratiue nobis dat . **E**t sic habes qđ multitudo noīa donum
 hui⁹ sacramēti sacrosancti mltitudinē deuote dulcedinis in
 corde ipm spūali sumentis exatari debet .

Distinctio q̄rta de scruti⁹ io scripturarū dca dīz inē
 modū viuendi patz antiquoz . s. scōz p̄iarcharū
 et alioz sub antiquo testamēto viuendū ante aduen-
 tum xpi . et inter p̄res seu scōs qui post xpi adue-
 tum fuerūt et cōtinet nouem capla

In pmo capitulo continantē ea que dicta sunt de sacra-
 mento altaris ad dicenda circa differenciā inter modū vnē
 di sanctorū v̄tūsq; testamēti

In caplo scdo reddit̄ racō alia quare antiqui p̄res bonis
 t̄p̄alibus ut cōiter videbantē adherē . et nō sancti noui testa-
 menti qui cōiter cōsilia euāgelica secuti sunt

In tercio caplo oñdiē q̄ consilia euangelica licet nō sint
ad salutem nēcia. sunt tñ valde vtilia. et ibidez reddiē racō
quare huiōi cōsilia nō fuerūt antiquis data explicite

In caplo q̄rto oñdiē q̄ cōsiliū de desercōe tpaliū est vale ad
deo adherendū et cōtineē implicite in veteri testamto

In caplo. v. oñdiē cōtinendā esse laudabilez et oportunā
ad diuina suscipiendā et in veteri testamento solū implicite
traditur

In caplo sexto oñdiē q̄ obediēcia put cadit sub voto re
ligionis est virtuosa et laudabilis et etiam implicite in anti
quis documētis tradiē

In septimo caplo oñdunt et ponunt quedam obiectiones
phariseoz contra viros iustos seu sanctos nostre religionis
qui per ieiunia et abstinēdas frequēter se affligūt. que q̄dem
obiectiones ibidez solunt

In caplo viij. oñdiē q̄ auctes in quibz rabini phariseoz
se fundant ad reprobādas abstinēdas et ieiunia nre religi
onis nichil faciūt p̄ eis

In caplo. ix. agit de differēcia victorie antiquoz patrum
ad victoriā patrū noui testamti

In caplm̄ p̄mū In quo cōtinuant ea que dicta sūt de sacra
mento altaris ad dicenda circa differēciā inter modū viuen
di scōz vtriusqz testamti

Disapulus

Prapio put possum q̄ntum fragilitas mee
mentis sufficē valet q̄z magna mltitudo dul
cedinis spūalis in sacramēto altaris sup̄dicto
abscondita est fm̄ quā deuocō ipm̄ spūaliter
sumendū maxime exātari habet. Ex quo co
gito q̄ forte huiōi causa cur viri sc̄i sub lege

nature seu sub antiquo testamēto viuetes qui huiōi sacrificiū
seu sacramētū realiter nō habebant nisi tñ figuraliter. sed
sacrificijs brutoz aialiū occasoz utebant. nō leguntur cōiter
fuisse tam deuoti deo. sicut sancti noui testamti qui ex vsu de
bito hui⁹ sacrificij tam excellētissimi deuotores deo viuere se
ostendūt. videm⁹ em̄ q̄ in p̄mordiis ecclie tanta deuocō in
ip̄is fidelibz dem̄strabāt q̄ q̄ plurimi eoz et fere om̄es omnia
bona tpalia relinquebāt ut xpm̄ seu ei⁹ doctrinā sequerent.
Ex quo manifeste oñdiē q̄ tanta m̄ eis vigeat ad xpm̄ de
uocō q̄ om̄ia terrena p̄ ip̄i⁹ amore seu sequela cōtempnebāt

neq; solū hoc faciēbant circa bona terrena exteriora que sunt
mīna homīis bona .s; etiā circa bona corpīs que maiōra sūt
respēu bonoz exteriorz .fuerūt enī ī p̄mitua ecclīa ⁊ etiā post
q̄z plurimī martires qui in suis corporib; crudelissima marti-
ria pro fide xpī sustinuerūt. **S**ilr et virgines deo dica te q̄z plu-
rime .et tū de sanctis antiq̄s mīme seu rarissime talia legunt
fuerūt enī p̄pui eoz omīs fere adherentes mundi diuicijs et
in alijs habundantes vt patz de abrahā p̄riarcha qui de ex-
cellentissimis viris antiq̄i testamenti fuit de quo legē **Gen.**
xiii. c. **E**rat aut abrahā diues in possessione auri et argēti
et sic de multis sanctis illius t̄pis .p̄nceps autē ap̄lorū de se
dicebat .argentū et aurū nō est michi .vnde ḡn aliter loquēdo
paupertas voluntaria que valde cōmendat̄ in statu noui testa-
menti **I**n antiquo mīme legē cōmendari .q̄d virtuti hui⁹ sa-
cramētī meo iudicio saluo semper meliori attribuen dū vidē
Nam licet in vtroq; statu fuerint sancti viri non tamē in
vtrīq; equalia deuocōis signa sūt ostensa **I**n antiquis enī
qui nō habebant sacrificia in quib; tanta dulcedo deuocōis
abscondita esset .deuocō non ad tm̄ gradū ascēdere videbat̄
ut ad diuisionē bonoz t̄paliū .vel ad martiria seu virginita-
tem attingeret sicut in hijs qui sub nouo testamēto deo mili-
tant .et hoc ut estimo ex racōe p̄dicta **Magister** **E**sti-
mādo tua satis videt̄ esse racōnabilis **I**n collecta enī p̄ma
de corpe xpī legē q̄ ecclīa a deo petit vt p̄ veneracōem debitā
hui⁹ sacramēti fructus redempcōis xpī in ip̄is fidelib; iugit̄
sendat̄. **O**pera aut virtutū s̄m ambrosiū vt in p̄ma scōe .q.
lxx. dicant̄ fructus .eo q̄ suos possessores sancta ⁊ sincera de-
lectacōne reficiūt .**S**unt igit̄ fructus redempcōis xpī opera
virtutū illoz que per imitacōez passionis xpī per quā n̄ra
redempcō celebrata fuit efficiunt̄. **I**n xpō enī summa fuit pau-
pertas voluntaria et summū martiriū .et summa virginitas
p̄culōbio fuerūt .ex quib; fructus s̄iles ī suis fidelibus per
virtutē hui⁹ sacramēti debite sump̄a sequunt̄ iugit̄ p̄ut p̄ te
dictū est .vnde ad cōsideracōem tuāz applicari p̄t illud psal.
Quoniam si voluisses sacrificiū dedissem vtiq; holocaustis nō
delectaberis **I**n quo reprobacō sacrificioz demonstrat̄ antiquo-
rum **Q**ue quidē sacrificia ex ope opante ut dictū est deo pla-
cebant .**E**t ideo statim subdit .**S**acrificiū deo spūs cōtribulat̄
tē .quasi dicēt holocausta n̄ra nō delectant deum s̄m se .nisi

inquantū offerunt a spū conēblato et corde cōtrito. et ut designa-
ret qđ futurū erat in ecclesia dei sacrificiū seu holocaustū per
se deo acceptū. Ideo petit. benigne fac dñe in bona voluntate
tua syon vt edificent mūr ihrlm. qđ de ecclesia xpi p tunc fu-
tura intelligendū est. In qua sacrificiū iusticie offerendū erat
p quod sacramentū altaris ut sup̄ dictū est intelligit̄. de quo
dicit. tūc acceptabis sacrificiū iusticie tē. Et quia vñte istius
sacrificij fideles ad maximā imitacōem xpi que p martirū
perficiē attingē debāt. Ideo subdit. tunc imponēt sup̄ altare
tūc vitulos. qđ fm̄ glosam intelligit̄ de sanctis martiribus
qui in odorem suauitatis seipos q̄si i altare dei p modū holo-
caustoz offerūt. qđ satis cōcordat cū tua estimacōe. Et scias
q̄ licet p̄dicta estimatio tua sit racōnabilis vt dictū est. Est
tamē circa differēciā sup̄dictā alia ppria cōsideracō ut patz
scripturas scrutantī.

Capitulum secundum In quo reddit̄ alia racō quare antiqui pa-
tres bonis t̄paliū ut cōiter videbant adherē. et nō s̄ccti nō-
ui testamenti qui cōiter cōsilia euangelica secuti sunt.

Discipulus

Indica michi queso causam illam quam dīcis esse
aliā ab illa sup̄ius dicta. Num aīm meū quēdā ad-
miracō vehementē pulsāt que talis est. Cum enī fides
antiquoz et modernoz ad necessitatē salutis panens vna et
eadem sit nisi solū inquantū quedā que antiqui crediderunt ut
futura. moderni credūt ut iā p̄terita. Cōstat aut̄ q̄ ex recta
fide menaū pietas sequi debet accōnū. consequēs videt̄ q̄ in
appetitu seu cōtemptu t̄paliū bonoz et penaliū adūficatū esse
debeat equalitas ul' saltē magna similitudo inter s̄ctos vñsqz
testamētū. Cui⁹ oppositū legim⁹. In gestis enī s̄ctoz antiquoz
cōiter repit̄ q̄ adherēbant t̄paliū bonis. et in illis assidue
exeratabant̄. gaudentes de ipozū liata acquisicōe et de eozū
amissione valde dolentes. legīt enī de iacob p̄iarcha q̄ cum
credidisset ioseph filiū suū fuisse mortuū indut⁹ est sacco et
lugebat per m̄ltos dies nec aliquo modo consolari volebat
Gen. xxxvij. De moyse etiā legīt q̄ affligebat̄ valde de afflic-
tione ppli isrlitici meū q̄ deo dicebat. dñe cur afflixisti pplm
tūc quare misisti me tē. exo. v. c. De ioseph aut̄ legīt q̄ eo q̄
aliqui de exercitū isrl' terga verterū ab hostibus q̄ s̄ccti vesti-
menta sua et querulose dicebat deo. quid dicā vidēs israhelē

terga vertentē Iosue. vii. c. hec et multa similia scripturas
scrutantē patent. Ex quibz habet qd antiqui nō patient tolle
rabant temporalia mala et penales adūitates. Cui? sūrum
in discipulis xpī et eoz sequacibz frequēter repit. Gaudēbāt
enī cū de bonis ppris expoliabāt ppe deū. vnde hebreorum
x. Rapinā bonoz vroz cū gaudio suscepistis. nec solū hoc
sed etiā in iniurijs et contumelijs p noīe xpī sustinendis pa
cientēs erant. vnde actū. v. c. Ibant apli gaudētes a con
spectu condij qm digni habitī sunt p noīe ihu cōtumelias
pati. nec solū hoc sed etiā tormēta grauiā usqz ad mortem
ppriā cū magna patiēda et nonnūqz cū mētis hilaritate su
stinebāt vt in gestis martirū laus cōtinet. Non igit imme
rito querenda videt esse racō tante differēde intē scōs veri
usqz testamētū quoz fides saluifera eadem fuit ut dictum ē
✠ Magister ✠ Ad istā tuā admiracōem tollendā psuppo
nere debes qd sicut in sciētijs opz ordmate pcedere. sic ut ex
notioribz incipiat disciplina ut in pmo phisicōz et i alijs
loas ut docet phs. Ita etiā opz qd qui inducē vult hoīem seu
plm ad obseruanciā legū seu pceptoz eū incipiat monere
ex illis que sūt magis i eius affectu. pueri enī qui nōdū hnt
plenū racōis vsū nō puocant ad aliquid faciendū seu ad
discendū nisi puerilibz immisculis que in eoz affectu ma
gna bona estimant. Cū aut ad pfectā veniūt etatē despectis
puerilibz mouent ad aliquid faciendū sub spe maiorū bonoz
utputa diuitiaz seu honoz et huiōi. Constat aut qd lex vet
disponebat ad xpī sicut impfectū ad pfectū. eo qd dabaē plō
rudi et impfecto in compacōe ad pfectionē que futura erat
p xpī. qua rōne pl's ille puero sub pedagogo exnti compaē
ad Gal. iij. c. Impfectoz aut est tpalia bona i magnā exte
macōez habere. pfectoz aut ē qd tpalibus cōtempnis i spūali
bus bonis tñ finē cōstituāt. Et ideo sub veteri lege exntes qz
tanqz impfecti tpalia querebant et eis inherēbant. oportebat
ut per tpalia pmissa manu ducerent ad deū. qua racōe pro
missiones que in veteri lege cōtinent cōiter sūt de bonis tpa
libz que i affectu hoīm impfectoz magna reputabāt. et sic
ex talibz adeptis valde gaudēbāt et i eoz amissione vehemē
ter cōtristabāt. Secus est de fidelibz sub nouo testamēto exnti
bus qui tanqz pfecti nō per bona tpalia que mīma sūt mou
cunt ad legis obseruanciā sed p spūalia que maxima sunt.

vnde apl's ad philippen .iij. c. que quidē retro sūt obliuiscēs
ad anteriora me extendo. Quicūq; ergo pfecti sum? hoc sena-
amus. vnde isti de bonis tpalibus adeptis ul' amissis nō ml-
tum gaudebant nec tristabant sed solū de spūalibz. Ex quibz
diligenter consideratis habes racōez sup̄dicte differencie

Vdiscipulus. **H**ec racō tua satis videt̄ sufficiens q̄ntum
ad dñam verusq; ppli in cōi. ppl's enī antiquus indubie ru-
dis erat et impfectus ut ex eoz gestis satis patet. Nichilo-
minus tñ inter antiquos erāt aliqui viri pfecti. De abrahāz
enī legit̄ Gen. xviij. ambula coram me et esto pfectus. Et de
moysē nūi. xij. c. Seruus meus moyses in tota domo mea
fidelissim⁹ est. ore enī ad os loquor ad eū et palam non peni-
gmata et figurā deū intueē. Ex quibz aug⁹. cōcludit q̄ moy-
ses tante pfectionis fuit ut ī hac vita deū videret p essenciā
quod maxime pfectionis est. non igit̄ modica admiracōne
videt̄ dignū quō p̄dicti et eoz filies nō legunt̄ ī aliquo mun-
dum cōtempnissē nec tpalia bona ppter deū reliquissē s; huiōi
bonis sicut et alij simplices adhesissē. non enī dicendū est q̄
tales erāt rudes seu impfecti cum de eis scriptura sacra oppo-
situm testet̄. vellem igit̄ amplius de hoc a te erudiri. **Adgr.**
Ad hoc qd̄ queris sane intelligendū p̄supponē debes q̄ pfectio
spūalis vite non cōsistit essentialit̄ in dimissione diuiciāz et
virginitate seruanda et huiōi. licet ista sint via ad pfectōez
facilius seu securi⁹ acquirendā. sicut aliqua sūt que iuuant
seu p̄ficiunt ad sanitatem corpalem habendā que tñ nō sūt
ad hoc nccia. nec etiā in eis consistit essentialit̄ corporalis sani-
tas. Et ideo de huiōi desercōe temporalium nō legit̄ xpm̄ dedis-
se p̄ceptū qd̄ nccitatem imponit sed tñ cōsiliū qd̄ non de ne-
cessario datur sed de vili. vnde possibile ē q̄ aliquis diuicias
possidens habeat pfectionē spūalem deo per caritatez q̄ntū ad
statum vie p̄uenit adherēdo. In tali enī adhesionē pfectio ca-
ritatis essentialiter consistit. vnde p̄s. Nichi aut̄ adherē deo
bonū est. vnde et abrahā et moyses et alij sancti p̄res anti-
qui. licet nō legunt̄ tpalia reliquissē. nichilomin⁹ tenendum
est ipos fuisse pfectos sicut multociens repit̄ q̄ aliquis sani-
tatem corpalem pfectā acquirit etiā nō seruando medicorū
cōsilia que de p̄mentibz ad sanitatē danē. ymmo ex hoc q̄
aliquis pfectā sanitatem acquirit sine huiōi medicinalibz
cōsilijs fordidoris nature iudicandus est q̄z ille qui nō potest

acquirere seu conseruare sanitatē nisi talia consilia sequat̃.
vt phs ait in de celo et mundo. vnde si bene scrutatus fueris
saluatoris verba arca euangelica consilia clare repies q̃ nō
imponūt necessitatē. sed in opationē eius cui dabañ ea reli
quit. **D**icit enī. **S**i vis pfectus esse vade et vende oīa que ha
bes tē. **M**at. xix. **E**x quo patz q̃ nō necessitatē imponendo s̃
solum cōsulendo hoc dicit. non enī dixit. **S**i vis saluus esse
vel si vis ad vitā ingredi etnāz. sed si vis pfectus esse. **S**ilr
in hoc q̃ subdit. et sequere me. satis innuit q̃ in sequela xp̃i
pfectio essēcialit̃ consistit. dimissio vero diuiciāz nō pfectio
sed pfectionis via est. **E**t sic intelligit istā passū. **V**ero et alij
doctores. abraham igit̃ qui diuicias possidebat pfectus fuit.
Non enī habebat aīm diuiciāz irreatū sed totaliter q̃ntū in
statu vie possibile est deo cōiūctum. vnde si diligenter verba
dñi ad eū dicentis. ambula corāz me et esto pfectus pspexeris
satis repies q̃ pfectio abrahe in ambulando corā deo eam
pfecte amando usqz ad cōtemptū suū et oīm suoz cōsistit. quē
quidē contemptū in immolacōe filij sui vnigeniti maxime
demonstrauit. **M**anifestū est enī q̃ abraham p̃diligebat filiū
suū vnigenitū q̃z oīa bona sua exteriora. dicebat enī ad deū
Domine quid dabis michi et ego vado sine liberis. **E**t ibidē
infra. **E**cce michi nō dedisti semē. et vernaculus me⁹ heres
meus erit. et tamē ip̃e abraham ad vnicū iussū dñi volebat
immolare filiū. quē tam diu desiderauerat habere. vñ et ibi
dem dictū est ei. quia fecisti rem hāc et nō pegasti filio tuo p̃p̃e
me. benedicam tibi tē. usqz ibi. **E**t benedicent̃ in semine tuo
om̃es gentes terre. **I**n quibz ṽbis facta est pmissio abrahe
de xp̃o ex semine suo venturo. **I**n quo om̃s gentes fm̃ suffici
endam sp̃ūaliter b̃ndicent̃ ut dicit apl̃s ad hebre. **N**on igit̃
dubitandū est q̃ bona exteriora abraham p̃p̃e deū dimisisset
qui immolacōez filij tam p̃mpte p̃pter deū facere intendebat.
Similit̃ de moyse legiē q̃ intantū p̃ximos diligebat p̃p̃e deū
q̃ p remissione p̃ctoꝝ ppl̃i deū deprecans dicebat. aut dimitte
eis noxā hāc. aut si nō facis dele me de libro tuo quē scripsisti.
Quomō aut̃ intelligat̃ talis delectō potest haberi exodi. xxxij.
vbi est p̃p̃rius locus tam in postilla q̃z in addicōe. **E**t quō
cumqz exponat̃ ex hoc loco manifeste habet̃ q̃ caritas moyfi
ad p̃ximos p̃pter deū erat t̃m̃ intensa q̃ntū possibile erat in
statu vie. **E**t sic nō est dubitandū q̃ moyses dimisisset oīa

bona t'palia exteriora et etiã vitam corpalem ppter bonũ ppli
spũale. **Silr** ⁊ de dauid legiẽ. ij. **Re. vlt.** q cũ vidiſſet ange
lum pudentẽ in ppl'o dixit deo. **Ecce ego ſi qui peccaui** **Iſi**
qui oues ſiũt quid fecerũt. **vertat** obſecro manus tua contra
me et conẽ domũ p'ris mei. **Ex** quo patz q in ip'o dauid vir
tus caritatis ſic erat ordinata q pdiligebat mortem p'riam
t'palem ſui et ſuoz pluſq mortem ppli qui nõ peccauerãt in
illo pct'o. **Et** ſic nõ eſt dubitandũ q dauid reliquiſſet oĩa bo
na t'palia quibz vita corpalis p'fertur ppter deum et p'ximũ
Ex p'miſſis igiẽ habes q antiqui p'ſes. et ſi non legunt reli
quiſſe t'palia. put i conſilijs euangelicis continet que ad viã
p'fectionis p'inent. non ex hoc tenendũ eſt q ip'am p'fectionẽ
spũalem nõ haberent. **Nec** mirari debes ex hoc q antiq p'ſes
nõ legunt mũdum cõtempſiſſe ſeu bona t'palia. **Nam** quia
oportebat eos per p'miſſionẽ bonoz t'paliũ ppl'm rudẽ ad
obſeruandã legiſ inducere ut iã dẽm e **I**oarco ncẽe erat ut
t'palia bona per quoz p'miſſiones rudes et ſimplices inducẽ
ad ſpũalia conabant tanq p'ſoſa viderent reputare **I**lle enĩ
qui puerũ per munuſcula pua vult ad aliqũ bonũ inducere
oportet q illud munuſculũ ut magnũ et p'ſoſum puero oĩ
dat ut puer p illud attrahat ad bonũ. **Si** enĩ munuſculum
illud puero vile eſſe oĩderet ſicut eſſet in rei veritate nequa
q per p'miſſionẽ illius munuſculi puez p'moueret **I**ſto igi
modo antiqui p'ſes t'paliũ bonis videbant adherẽ. vt ſicut ce
teri vulgares rudes t'palia bona magna eſſe eſtimaret. et ſic
per taliũ p'miſſiones ad ſpũalia bona inducerent

Capl'm ij. In quo oĩdĩ q licet conſilia euangelica non
ſint ad ſalutẽ neceſſaria ſiũt tñ valde vtilia. et ibidem reddiẽ
racõ quare huiũ conſilia nõ fuerũt antiquis data explicite

Discipulus

In conſilia p'dicta que tu didiſ ſolũ viã p'fectionis de
monſtrare nõ ſunt ad ſalutẽ neceſſaria. eo q p'fectio
etiã ſine illis haberi poſſet. ad quid queſo conſilia pre
dicta data ſiũt cum ſine eis vt didiſ p'fectio haberi poſſet

Magiſter **M**anifeſtũ eſt q licet ad victoriã conſequen
dam de adũſario nõ ſit ncẽm armis vã militariũ. legiẽ enĩ
de **Sampſone** q cũ mādibula aſini inefecit q plurimos phi
liſteos **Judicũ. xv.** **Silr** et dauid deuicit phiſteum ſine armis
militariũ cũ ſola fũdibula. i. **Re. xvj.** **Nõ** tñ ex hẽ ſequiẽ

q̄ nō sit consiliū vale militātibz ut armis competentibus
utant̄ in bello . pauca em̄ sūt qui inermes triūphum belli ob-
tineant . nec etiā sua secure possideant . vnde luce . xj . **S**i fortis
armatus atriū suū tē . vnde et consilia euāgelica de dimissi-
one t̄paliū et huiōi valde vtilia sunt . **I**lla em̄ que in cōsilijs
continent̄ euangelicās sūt q̄i arma cont̄ spūales nequicias . q̄
impediūt p̄fectionē vite spūalis **E**t ideo sūme vtilia sūt . pre-
feram p̄ infirmis qui ex huiōi t̄palibus vt plurimū impedi-
unt̄ in cōsecucōe spūaliū ut dictū est sup̄ . licet talia consilia
q̄nqz nō sūt ncc̄ia quo ad fortes et robustos qui radicati sūt
in caritate dei vt patz ex p̄dictis sanctoz antiqui testamētū
exemplis . **D**iscipulus . **S**i hec consilia put tu dicis vti-
lia sūt specialit̄ infirmis qui modicū habēt de v̄tute . **C**ōgruū
videre q̄ huiōi consilia fuissent data antiquis qui cōiter vt
sup̄ dictū est erant rudes et imbecilles in spūalibz . vnde tales
potius indigebant cōsilijs q̄ isti qui iam nō ut p̄uuli sed ut
adulti iudicant̄ . vnde apl's ad hebre . v . fidelibz noue legis q̄
adhuc imbecilles circa spūalia erāt dicebat . facti estis quibz
lacte opus sit nō solido cibo . **A**gr . **R**atio quare cōsilia euā-
gelica nō legunt̄ in antiquo testamēto data exp̄sse p̄t̄ esse du-
plex . p̄ma quia inter consiliū et p̄ceptū talis dīa cōiter as-
signat̄ . s . q̄ p̄ceptū ncc̄itatem importat . **C**onsiliū aut̄ in op̄-
atione eius cui datur est impositū . vnde in lege noua q̄ est lex
libertatis cōuenient̄ fuerūt addita consilia p̄ceptis . non aut̄
in veteri lege que lex seruitutis erat . et hec ratio habet̄ p̄ma .
scdē . q̄ . **A**lia rō potest assignari ad hoc . et ē talis . **N**ā antiquo
ppl's sic erat rudis q̄ spūalia valde difficiliter capiebat et t̄palibz
cōit̄ adh̄erebat . vñ si talibz exp̄sse dimissio t̄paliū fuissz appo-
sita tanqz valde valis tunc plures ex sui ruditate a cultu di-
uino facilius recessissent . legiē em̄ **1** cor . xix . c . q̄ cum xp̄us de
consilijs ad p̄fectionē p̄uenientibus exp̄sse loqueret̄ ut dicendo
adolescenti . **S**i vis p̄fectus esse tē . q̄ ille abijt tristis **S**il'r et
cum discipulis dixisset de consilio cōtinentie . **S**unt eunuchi q̄
castrati sūt p̄pter regnū celozū **I**lli dixerūt quis ergo poterit
saluus esse **S**i igit̄ isti qui doctrinā salutiferā ab ip̄o xp̄o im-
mediatē audiebāt eius miracula cōtinuē videntes cum hoc
tamē ex talibz consilijs cōtristabant̄ seu tristabant̄ q̄nto ma-
gis sciendū est de illo ppl'o antiquo qui puero sub pedagogo
existenti comparat̄ ad gallatibz . iij . vñ nō cōueniebat ut talia

consilia talibz darent expsse sicut p'lo noue legis in quibus
cōiter grāa habundancius data est per xpm Inx illud ioh
p'mo. lex p moysen data est. grā t veritas p ihm xpm facta
est. Et circa hoc notare debes q licet consilia p'dicta i antiquo
testamēto nō fuerit expsse data p'p' racōes p'dictas. Nichi
lomim? tamē talia consilia esse ad p'fectionē valia implicite
ibidem continēt licet phariseoz turba hoc nō sendat

Capl'm. iiii. In quo oñ diē q consiliū de desercōne t'paliū
est vtile ad deo adherendū et implicite cōtineēt in veteri testa
mento

Discipulus

Oclara michi rogo quō consilia enāgelica implicite
in veteri testamēto cōtineant. **Magister.** Ad ista
scendū attendere debes q sicut de hys que sunt de ne
cessitate salutis credenda ad que nācālis racō hūana nīme
attangit sicut est mīsteriū trinitatis in diuinis et mīsterium
incarnacōis xpi. Sīl'r et vltimū p'miū beatorū nō tradunt in
veteri testamēto expsse p'pter debilitatē intellectus ipius p'li
vt sup dictū est. Nichilomin? tñ p'dicta tradunt implicite
seu figuratue intantū q habētes sensus spūales exercitatos
pnt illa papere. Sic eadem racōe in agibilibz illa q cadunt
sub cōsilijs euangelicis ad que implenda homīes modice vīr
tutis seu consideracōis difficiliter attraherent talia non tra
dunt in lege veteri expsse. Nichilomin? tradunt implicite
vnde si scripturas sacras antiquas diligenē scrutat' fueris
reperies q paup'tas panz ad illos qui ad cultū diuinū singu
lariter deputant. et hoc ut liberius t expedicius se haberēt ad
obsequiū diuinū. tribus enī leui ex ordmacōe dīna fuit sepa
rata ab alijs tribubz ut dēi seruicō deputaret. **Docco** fuit sibi
phibitū habere possessiones seu hereditates cū ceteris. Legit
enī deutro. x. eo tpe sepauit dñs tribū leui ut portaret archaz
federis dñi et staret in mīsterio corā eo ac benediceret in noīe
illius usqz in pntem diē. Quāobrem nō habuit leui partem
neqz possessionē cū fratribus suis quia ipse dñs possessio eius
est hec ibi. Ex quo habes manifeste q diuissio terrenoz p'pter
dēi obsequiū virtuosū est et laudabile. alioquin nō fuisset hoc
singulariter impositū tribui leui que inter alias dīno cultui
assignabat. **Discipulus.** **Ista** que p'ponis vltiori indī
gent declaracōe. paup'tas enī leuitaz nō erat per desercōnē
oīm t'paliū bonoz sicut ad consiliū enāgelicū p'net de quo

Capitulum xix. vade et vende omnia etc. leuite enim habebant decimas
omni fructuum in mercedem laborum suorum. unde leuiticus xviii. legitur
filij autem leui dedi omnes decimas israelis in possessionem pro mi-
nisterio quo seruiunt michi in tabernaculo federis. Constat autem
quod illi qui omnes decimas totius israelis habebant non debent dici
pauperes. nec omnia bona exteriora deferentes. sed potius diuites
potest dici. Magister. Ad istam tuam obiectionem tollendam
presupponere habes generaliter quod sicut illa que figuratiue traduntur
in veteri testamento de credendis non sunt omnino similia rebus per
ea figuratis sed multam differentiam alioquin essent eadem. Sic in
implicita traditione eorum que in veteri testamento tradunt agendorum et
inter ipsorum explicitam expressionem magna differentia censenda
est. particulariter etiam circa decimas que in veteri testamento pre-
cipiunt solui debet scire quod de huiusmodi decimis varij varia senserunt
fuerunt quidam opinantes quod tres decime deberent dari in quolibet
anno. uno. scilicet per leuiticum de qua leuiticus xviii. filijs leui dedi omnem
decimam israelis ut superius fuit allegatum. Secunda vero decima erat reti-
nenda apud dominos predictorum ad hoc quod ipsam vel partem eius por-
tarent in iherusalem et ibi expenderent in victualibus ad votum domini
eam portantium. De qua decima habetur expressse deutero. xv. ubi
dicitur Decimabis omnem fructum seminis tui et comedes coram
domino deo tuo in loco quem elegerit etc. Tercia vero decima erat
danda peregrinis pupillis et viduis et huiusmodi pauperibus ut in
eodem capitulo. Et secundum hanc opinionem ad leuitas pertinebat in quo-
libet anno preterquam in anno septimo. scilicet sabbati una decima inte-
gra. Sed licet hec opinio satis posset in littera fundari non tamen sic
teneat contra ab hebreis. quibus in filiabus que non respiciunt fidem
nostram assensendum est. presertim cum ratio dicta quod tres decimas in
quolibet anno soluere seu separare esset grauissimum. videmus enim
per experientiam quod fideles christi ut plurimum unam solam decimam dis-
cretaliter solvunt. et hoc in aliquibus regionibus quia in multis alijs
nulla soluit decima. unde secundum communem sententiam hebreorum poteste
tres decime aliter sunt intelligende. Ad cuius declarationem sciendum
quod in qualibet ebdomada annorum erat unus annus sabbati terre
in quo non licebat seminare nec colere terram. et fructus illius anni
erat communis tam hominibus quam bestiis agri ut habetur leuiticus xxv. Et sic
in illo sabbato terre non dabatur decime. cum fructus terre non
erant proprij alicui sed occupanti seu comedenti concedebantur.
In sex vero annis cunctis hebdomada decime dabatur isto modo.

Nam pmo anno decime debebant leuitis. Secdo vo anno decime assignabant dñis. s. decimatis ad hoc ut eas ul' paum earū comederet in iherlm. In tdo vo anno decime dabant paupib. Et iste ordo seruabat in tribus annis sequentibus cuiuslibet ebdomade. Ita q in qarto anno decime panebat ad leuitas. In quinto vo ad ipsos dños decimantes. In sexto panebat ad paupes. vñ cū legē leuit. xviij. filijs aut leui dedi oēs decimas isrlis hoc est intelligendū in pmo anno et in qarto cuiuslibz ebdomade tñ. Cum aut dicit de utro. xiiij. decimā prem sepabis de cunctis fructibus tuis qui nascunt in terra per annos singulos et comes des in cōspectu dñi dei tui i loco quē elegerit tē. Et infra. Cū aut longior fuerit via et locus quem elegerit dñs deus tuus nec poteris ad eū hec cūcta portare vendes omia et in paum rediges. portabisq; manu tua et p̄fascaris ad locū quē elegerit dñs deus tuus et emes ex eadem pecunia quidquid tibi placuerit et comedes tē. hoc intelligit de decimis scōi et qñtā anni cuiuslibz ebdomade ad dños decimantes panentib. Cum aut in alijs loas dicit q decime erant dande pegrinis pupill' et viduis et hui' put in p̄dicto caplo et in alijs habet. hoc ē intelligendū de decima tercij et sexti āni cuiuslibz ebdomade. que ad paupes panebat vt dictū est. et sic intelligūt omēs hebraici expositores tam antiqui q; moderni distribucōes decimar. Et quia in fine cuiuslibz triennij dñi p̄dictoz debebat cōputare decimas illoz triū annoz ut p̄dictū p̄fecte haberet porcionem suam modo sup̄dicto. Idcirco legē de utro. xxvj. quādo cōpleueris decimā cūctazū frugū tuaz anno decimar. tñ dabis leuite et aduene pupillo et vidue ut comedant intra portas tuas et saturent. In quo loco nō fit mēcio de porcione p̄pria panente dño decimati vt dictū est quia illa erat sua ad p̄dcm vsum. sed fit mēcio de leuita cui⁹ erat decima p̄mi anni et de peregrino et vidua tē. cui⁹ erat decima tercij anni. Ex quibus patz q ad leuitas nō panebant decime cuiuslibz anni. sed solū decime duoz annoz. s. p̄mi et q̄rti in qualibz ebdomada septē annoz. et sic p̄sumendū est q ex ista decima leuite non essent diuites. Nam cū tribus leui esset. xij. pars seu. xiiij. tota isrl. et tamē nō haberet aliquas possessiones sicut cetere tribus ut dictū est. Constat q decima duoz annoz tñ in qualibet ebdomada nō corrūdet eis ad totalem sufficiendā vīte. sed semp essent indigentes seu egeni. vnde in sacra scriptura leuite cū

pauperibus et peregrinis et huiusmodi connumerant de decima .xij. e.
Gauderitis cum domino deo vestro vos et filii et filie vestre et serui
et anille et leuita qui in portis vestris est qui non habet partem
nec hereditatem vobiscum. **S**ilr in eodem .xv. c. veniet leuita qui
non habet partem nec hereditatem tecum et pegrinus et orphanus
et vidua ut comedat decimam et sic in quibus plurimis locis. **E**x quibus
patet quod leuite ut pauperes reputabantur inter omnes tribus israel.
Que quidem paupertas dispositione divina fuit tribui leui assignata
eo quod erant deputati ad misterium divinum. put habere de decima .x.
ut super est allegatum. **E**x quo ulterius sequitur quod de decima temporalium
bonorum exteriorum pertinet ad eos qui deo et suis obsequiis mancipant
quod est proprium. **D**iscipulus. **P**aupertas leuitarum etiam
put tu eam exponis nullo modo est similis paupertati que in consiliis
evangelicis continetur. **I**n illa enim nichil debet remanere
proprium. legitur enim de apostolis .xix. **N**os reliquimus omnia et secuti
sumus te et .xix. vade et vende omnia que habes decimam. ubi
ergo omnia dimittenda debent nichil debet remanere. unde et si propter
decime duorum annorum tamen in ebdomada non presumant sufficere ad
sustentationem sufficientem leuitarum. sufficiunt tamen ad excludendum
ab eis paupertatem ut est manifestum. **M**agister. **S**i decime
duorum annorum predictorum quod ad leuitas pertinebant essent singulariter
assignate. ita quod quilibet leuita haberet certam portionem assignatam
sibi de illis decimis sicut modo in ecclesia ubi decime dantur clericis
coniter habent portiones suas assignatas in diversis locis. vel in
eodem secundum certam taxationem sic verum esset quod leuite deberent dici
pauperes secundum omnimodam desertionem temporalium rerum si portio sua non
esset sufficiens sibi. sed sic pertinebant decime illorum duorum annorum
leuitis quod nullus eorum habebat aliquam portionem certam. **N**am in
optione seu libertate dominorum decimandi erat soluere decimas ad
leuitas pertinentes cuiusque leuite maluissent. unde si omnes darent
decimas suas uni leuite tamen. nulli eorum tenerent dare decimas.
et sic nullus eorum dici debet proprium habere quia erant quasi omnibus
communia. habere autem proprium in communi non semper excludit rationem pau-
pertatis ut potest haberi secunda secunde. quod lxxxviii. ar. vii. **I**n primiti-
ua enim ecclesia tempore apostolorum a quibus religio supersit exordium omnia
erant eis communia a communi secundo capitulo. unde huic primitivae paupertati
quodammodo assimilatur paupertas leuitarum. **E**t hoc in duobus primo
in habendo aliquid in communi. secundo in non habendo bona immobili-
lia. quia tempore apostolorum fideles vendebant talia bona. unde etiam si

strictē paupertas leuitay nō sit oīno similis paupertati euāgelice
siue aploz. tñ satis sufficit ad ostendēdum q̄ dimissio tēnoz
vtilis est ad adherendū deo seu ad vacandū diuinis obsequijs.
nec obstat p̄dictis q̄ i p̄missionibz antiquo p̄lo factis legē
Indigens et mendicus nō erit mē vos deūtro. xv. **E**t infra
xxviii. **E**t fenerabis gentibz mltis **E**x quibz apparet q̄ pau-
pertas nō est laudabilis. sed potius habundācia diuitiay. Nā
ista et similia p̄tinet ad cōem statū illius ppli qui p̄ p̄missio-
nes tpales erāt reducendi ad opera virtutū vt iam dēm est.
Sed ad innuendū q̄ deserāo terrenoz sit vtilis ad deo adheren-
dum satis oñdē p̄ paupertatē leuitay sup̄dictā

Caplm. v. **I**n quo oñdē cōtinentiā esse laudabilez et ne-
cessariam ad diuina suscipienda et q̄ in veteri testamēto saltem
implicitē tradit **Discipulus**

Sufficiūt michi p̄dicta ad ostendēdū q̄ deserāo tpaliū
sit vtilis nū oportuna ad vacandū deo seu ad adheren-
dum ei. p̄feram ad eos q̄ alios hñt docere legē diuinā
sicut de leuitis legē deūtro. xxvii. docebūt iudicia tua iacob
et legem tuā isrl'. **S**ic est i hebreo **S**ed adhuc scripturas scru-
tando antiquas nō inuenio q̄ cōtinentia sit ibi dē cōmendata
intñ q̄ sit licitū et mltomin⁹ meritorū ut hō a contrahēdo
m̄rionio absteineat. pot⁹ enī rapio oppositū. legē enī deūtro.
vii. c. benedictus eris inter omēs gentes. nō erit in te sterilis
veriusqz sexus **E**x quo manifeste patz q̄ ad benedictōem sin-
gularē illius ppli inter omēs gentes fecūditas reputabatur
que nō potest exerceri cū oīmōda cōtinentia que inter euange-
lica consilia habet. talem enī cōtinentiā nullus p̄rarcharū
sen sanctorū antiquoz. nec etiā ipi leuite qui deo ut dictū est
specialiter famulabant legimē obseruasse. vñ peto q̄ michi
oñdas si forte in aliquo loco scripturay antiquay repiri possz
saltem implicitē q̄ hui⁹i cōtinentia sit laudabilis

Magister **V**irginitas siue cōtinentia p̄petua in veteri
testamēto nō legimē cōmendari. eo q̄ maior seu pot⁹or bene-
dictio quā antiqui a deo habuerūt fuit illa p̄ quā fuit eis di-
uinitus denūciatū q̄ in semie suo. s. in xpō bñdicerent omēs
gentes **Gen.** xxii. **A**d cui⁹ maxime benedictōis executōem
necessario requirebat fecūditas in illa nacōne. quā p̄pter in
illo statu sterilitas non cōmendabat. sed potius fecunditas.
Nichilomin⁹ si scripturas antiquas scrutat⁹ fueris repies

saltem implicite q̄ cōtinēcia requirit̄ et est laudabilis saltem
in illo tpe quo quis habet seipm̄ eleuare ad diuinas suscipiē-
das reuelatōes. et q̄nq; etiā cum hē vā aliquo sacro insolito
modo. p̄mū patz. **N**am cū deus moneret pplm̄ p̄ moysen vt
disponerent̄ seu sc̄ificarent̄ ad legē diuinā in monte synay
reapiendā. tunc spāliter phibuit eis accessū ad vxores. vnde
exo. xix. caplo cū de datōe legis tractaret̄ sic legē. descendit
moyses de monte ad pplm̄ et sc̄ificauerat eos. **C**umq; laui-
sent vestimēta sua dixit ad pplm̄. **S**tate pati ī diē terciū. i.
p̄ tres dies ne appropiūnetis vxoribz vris. **E**x quo satis m-
nuē q̄ act⁹ m̄rimonialis licz in alijs tpiibus esset licet⁹. tamē
in p̄paratione ad audiendā seu reapiendā legem diuinā illi-
tus erat. q̄d satis demonstrat intentū saltē implicite. Scōm
patet. **N**am cū dauid a facie **S**aulis fugiēs et ab abimalech
sacerdote panē peteret ad sui et suoz ncc̄itatē sublenandā. le-
gē sacerdotē respōdisse ip̄i dauid. i. **R**e. xij. **N**on habeo pa-
nēs laycos ad manū. sed tm̄ panē sanctū si mūdi sunt pue-
ri maxie a m̄lieribz manducēt. **E**x quo patz q̄ etiā ad debi-
tū vsum rei sacre p̄nēcia saltē momentanea requirit̄ q̄d satis
sufficit ad oīdendū implicite q̄ p̄nēcia laudabilis ē in casibz
p̄dictis et filibus.

Caplū. vi. in quo oīdīt q̄ obediēcia put cadit sub vo-
to religionis est v̄tuosa et laudabil. et etiā implicite in anti-
quis documētis ēdīt. **Disapulus.**

Satis habeo ex dictis p̄ te q̄ dmissio t̄paliū. et etiam
carnaliū affectionū p̄ continēciam que fm̄ consilia
angelica ad viā p̄fectionis p̄nēt in antiquo testa-
mento. licz nō explicite saltē implicite innuunt. **D**e obediē-
cia vero que inter cetera s̄ilia p̄nēt si cōsiderē in cōi fm̄
quaz quilibet inferior tenet̄ suo sup̄iori obedire in hys que p̄-
nent ad talem sup̄ioritatē. satis habet̄ in veteri testamento.
Nam de hys que p̄nent ad obediēciā dei que se extendit
ad oīs et p̄ oīa manifestū est. **I**n hac enī obediēcia tota
vis obligatōis diuine legis fundat̄. vnde exo. xix. **C**um deus
intenderet pplm̄ disponere ad sine legis receptōz p̄mittit. nāz
si audieritis vocem meā tē. q̄d idem est ac si diceret. si obedi-
eritis m̄adatis meis. vnde talis obediēcia fm̄ quaz deo opz
obedire ncc̄ia est. nec p̄nēt ad consiliū. **S**ūt etiā alia in qui-
bus obediēcia est de necessitate salutis in antiquo testamēto

In his enī que p̄tinet ad iudicialia negocia lex antiqua docuit ut obediret summo sacerdoti vel iudici i loco a deo electo p̄fidentē seu p̄fidentibz ut habet de utro. xvij. caplo. In alijs vero agibilibz obediendū est vero p̄phete. de utro. xvij. Ex quibz licet habeat q̄ obediēcia sit quid v̄tucū et laudabile. est tñ nēcia in casibz p̄dictis. nō enī repio in antiquis volumibz q̄ aliqua obediēcia sit laudabilis et v̄tiosa que tamē nō sit de nēcitate salutis sic est obediēcia religiosoz que ante votum cadit sub consilio tñ. nō aut sub p̄cepto. **M**agister.

Quod aut quis totū suū velle p̄tati alteri? p̄pter deū supponat de quo dat consiliū euāgelicū. qd̄ quidē p̄filiū religiosū vouēt. si diligētē antiquas scrutat̄ fueris scripturas satis repies saltē impliate q̄ t̄is obediēcia que est totalis in q̄n? fit p̄ abdicatōz p̄prie volūtatis ē laudabilis et meritoria. qd̄ sic patz. nam ut legit̄ p̄mo Re. xv. caplo. Obediēcia p̄ferē victimis et holocaustis. Cui? ratio est. nam i sacrificijs que deo offerunt̄ ut ait Gregori? aliena caro mactat̄. In ipa uō obediēcia p̄pria volūtas deo offerē. Constat aut q̄ inter sacrificia que deo offerunt̄ holocaustū p̄ncipaliorē tenet locū in q̄n? totū incendiē in deī honore. de ceteris vero sacrificijs p̄ incendiē in altari. et p̄s cedit i v̄sū offerenciū ut habet leui. p̄mo caplo. Et infra. Sic ergo se habet holocaustū ad cetera sacrificia sic se habet obediēcia totalis ad p̄ticularēs obediēcias sup̄dictas. Item circa obediēciā totalem d̄ qua agim? cōsiderandū est q̄ p̄ desertionē tpaliū bonoz exterioroz p̄pter deū qd̄ ad viā p̄tinet p̄fectōis ut dictum est. homo offert sacrificiū deo de bonis exterioribz. p̄ p̄tēciā aut offerē deo sacrificiū de p̄prio corpe. p̄ obediēciā vero totalē homo offert deo sacrificiū de bono aīe. cum volūtas in regione aīe p̄ncipatuz tenet. p̄ ipam enī homo dñat̄ ceteris viribz aīe et corpi p̄prio et etiā rebz exterioribz. Ex quibus patet q̄ sic inter h̄mīs bona corpi p̄ferē exterioribz bonis. et aīa corpi. Sic qui p̄p̄riam volūtatem offert p̄pter deū. aliqd̄ magis offert q̄m qui offert bona corpi seu bona exteriora. vnde et Samiel vbi supra. victimis et holocaustis obediēciā p̄tulit. vnde ex p̄dictis habes satis q̄ abdicatio p̄prie volūtatis ad viā p̄fectōis p̄pue p̄tinet.

Caplm. vij. in quo ponunt̄ quedā obiectōes phariseorū contra viros iustos seu s̄ctos n̄re religionis qui p̄ ieiunia

et abstinencias se affligunt. que quidē obiectōes ibidē solvunt
Disapulo.

Ex dictis tuis sufficientē habeo q̄ tria vota in quibz cō
sistit essentialit religio p̄nēt ad viam p̄fectōis cōse
quēde. et etiā q̄ illa ad p̄fectionē p̄nere in scrutinio
scripturaz antiquaz implicite rep̄unt. Sed adhuc video q̄
dam que in religione xp̄iana cōsueverunt laudari de quibus
tam infideles m̄murāt dicentes hoc esse cōtra doctrinā legis
antique. vñ ampli⁹ vellē a te circa illa erudiri. *Magr.*
Explica m̄ illa vt veritas patefiat. *Disapulo.*
Infideles. et sp̄aliter illi qui sectā pharisaicā sequunt. n̄
solū simplices. s; etiā eoz p̄pui rabini seu m̄gr̄i in suis co
dicibus sepe deridēt s̄ctos atq; religiosos n̄ros in hoc q̄ af
fligūt se. et vitā asperam ducūt abiecte vivendo. et corpora
sua varijs ieiunijs et abstinencijs macerando. qd̄ asserūt eē cō
tra mentē mosaice legis. vnde *Rabimoyse* ille magnus
m̄gr̄ eoz in suo dentro. libro p̄mo titlo de moribz hūanis ca
pitlo. iij. dicit q̄ illi qui abstinēt a carnibz vel a potu vini
vel a contrahēdo m̄riomū. vel ab honestis mōumentis. ita
q̄ nō nisi sacco vel laneis grossis induant sic faciūt religio
si ydumite. p̄ ydumitas at̄ cōiter itelligunt apud eos xp̄i
ani. de quo subdit. *hec est via pessima et qui in ea ambulat*
imp̄is seu p̄ctoz vocat̄. *hec ille.* Ad qd̄ p̄bandū inducūt illd̄
qd̄ legīt m̄i. vi. de nazareo qui ī translatōe n̄ra dicit̄ cōsecra
tus qui ex voto p̄p̄o tenebat a vīno et sicera abstinere. et etiā
a racemis recentibz seu siccis et hūid̄i. De quo nazareo legīt
in eodē caplo q̄ debebat offerre par turturaz aut duos pullos
collūbaz. vñ p̄ p̄cto. et aliud p̄ holocausto. et q̄ sacerdos de
bebat orare p̄ eo. eo q̄ peccauit sup̄ aīam sic est ī hebreo. *Ex q̄*
arguit in noīe talimudistaz antiquoz sic q̄ nazareus qui nō
afflixit se nisi tñ p̄ abstinēciā vini mōiget p̄p̄atōe seu in
dulgēciā. eo q̄ afflixit aīam suam in abstinēdo. q̄nto magis
peccat ille qui a multis rebz licitis abstinēt. Et p̄ m̄lta di
cit ibidē cludendo q̄ illi q̄ ieiunāt frequēter nō bñ faciūt. et
q̄ de istis *Salomon* scripsit eccl̄. vii. *Noli esse iustus multū*
hec et alia filia p̄dicet. *Rabi* scripsit extra abstinētes et ieiu
nantes. et hoc q̄plim̄ eoz sequunt vertentes q̄ in x̄risti ab
stinēcijs et vigilijs et alias austeritatibus quibz vñ denot et
sancti n̄re religionis cōiter vtunt *Magister.*

Non mireris si pharisei et eorum sequaces in predictis errant
In quibus enim alijs que ad verum intellectum sacre scripture
et etiam ad bonos mores pertinet manifeste errasse repiunt. put
patet ex quibusdam supradictis. et deo duce forte in sequentibus
amplius patebit. **A**d prius autem ipsos errasse in hoc quod abstine
as et ieiunia nostra reprobant. manifeste potest haberi per scrutinium
scripturarum in quibus putant vitam eternam habere. **M**oyses enim
legislator de quo deus testatur quod in tota domo dei fidelissimus est.
et multas alias premercedas habuit respectu ceterorum prophetarum.
ut nulli. xij. capitulo. **D**e eo tamen legitur quod bis ieiunavit. xl.
diebus et. xl. noctibus ut mereretur legem dominam accipere. unde deu
tero. ix. legitur. quando ascendi in montem ut acciperet tabulas la
pideas etc. et perseveravi in monte. xl. diebus et. xl. noctibus pa
nem non comedens. et aquam non bibens. **E**t infra. Cumque trans
fissent. xl. dies et totidem noctes dedit michi dominus duas tabu
las lapideas tabulas federis. **I**eiunavit etiam secundo alios. xl.
dies et. xl. noctes pro peccato populi expiando. unde ibidem infra. **E**t
prodi ante dominum sic prius. xl. diebus et noctibus panem non come
dens et aquam non bibens propter omnia peccata vestra que fecistis contra
dominum. **Q**uanta ergo insania est illorum qui ieiunia devote fa
cta reprobant cum scriptura testatur quod mediantibus ieiunijs dominus
legem dominam dedit moysi et peccato populi peccat. **I**ta enim duo effectus
sunt receptio legis divine. et remissio peccatorum. maxime tunc populi.
quos mediantibus ieiunijs moyses a deo impetravit. maxime
sunt unde et ieiunia devote facta quibus etiam a deo impetrantur.
non modici meriti reputanda sunt. **I**tem daniel primo de danielle
et tribus pueris qui a cibo et potu regio abstinentes solis legu
minibus et aqua sustentabantur. legitur ibidem de eis quod dominus eis dedit
sciam et disciplinam in omni libro et sapientia. **D**anieli autem intel
ligentiam omnium visionum et scripturarum. **Q**uo modo ergo abstine
cia etiam stricta reprobari posset cum deus ipsa mediante talia
dare famulis suis consuevit. **I**tem danielis. ix. capitulo de seipso
dicit daniel. **E**t posui faciem meam ad dominum deum meum roga
re et deprecari in ieiunio sacco et cinere. et oravi dominum deum meum
et confessus sum. et dixi. obsecro domine deus magne et terribi
lis etc. pro quo quidem ieiunium responsum accepit ab angelo de adven
tu messie quem daniel vir desideriorum maxime desiderabat. unde
patet habuit revelationem angelicam de. lxx. ebdomadibus. pro qua
terminum adventum messie cognovit. **I**tem ibi capitulo. x. legitur.

In diebus illis ego daniel lugebam triū ebdomaday diebus
panem desiderabilē nō comedi. et caro et vinū nō intuerunt
in os meū. s; neq; vngento vinctus sum. donec complerent
triū ebdomaday dies. In quo caplo postq; narraē quedā vi
sio terribilis danieli facta p quendam angelū danieli missū
legit. Et ait ad me. Noli metuere daniel. quia ex die pmo
quo posuisti cor tuū ad intelligendū vt te affligeres in cōspe
ctu dei tui exaudita sunt verba tua. Ex quibus habet q oō
danielis exaudita seu accepta fuit apud deū mediantib; af
flictōib; ieiunioꝝ et alioꝝ que ad hūiliatōz et afflictōz corpis
pntent. Item de nminutis legit q audita sūia diuina cōf
eos. credidit i deū et cum maximis ieiunijs induci sūt sac
as et deū inuocauerūt in fortitudine. et auerterūt se a via ma
la. et sic deus misert⁹ est eis. et sūiaz contra eos latā reuoca
uit. Ione. iij. caplo. Quis ergo sane mētis ieiunia pē repro
bare et affliccōz et hūiōi. que tanti meriti sūt apud deū vt et
sūiam pēpnā cōis a deo latam reuocent. **W** discipulis.
¶ Ex hystoria nminutay quam allegat pharise⁹ et eoz seq
ces arguere nitunt⁹ contra laudabilitatē ieiunij. dicūt enī q
si quis verba de nminutis in hoc loco dicta diligent⁹ scrutet⁹.
manifeste repiet q nō fuit sūia dei cōtra nminutitas reuoca
ta ppter meritū ieiunij. s; ppter hoc q penituerūt et ouersi sūt
a vijs suis pessimis. Legit enī ibidem ione. iij. sic. Et vidit
de⁹ opa eoz qz cōuersi sūt de via sua mala. et misert⁹ est sup
maliciā suā quā locutus fuerat vt faceret eis et nō fecit. Ex
quo sic arguit⁹. non dixit scriptura vidit deus ieiuniū eoz et
sacū et misert⁹ est tē. s; vidit deus opa eoz. quia ouersi sūt
de via sua mala et misert⁹ est. Ex quo patz q nō ppter iei
unia seu indumenta sacania nminutay de⁹ misert⁹ est eis. s;
ppter cōuersionez a vijs eoz pessimis. Et sic ex hac hystoria
fm eos nō habet q laudabilia sint ieiunia seu meritoria. s;
forte pot⁹ oppositum. **W** Magister. **W** Ieiuniū
de quo loquim⁹ put. s. est virtuosū inqntū est act⁹ vtutis est
illud qd p rationē ordinat⁹ ad aliqō bonū honestū. assumit⁹ ei
tū ieiuniū pnapalit⁹ ad tria. pmiū. s. assumit⁹ ieiuniū vtuosū
ad hoc q mēs liberius eleuet⁹ ad sublimia ptemplāda. Scdm
vero qn⁹ ad pcupiscencias carnis repmendas. p abstinentiā
enī cibi et potus fm iero⁹. tepescit luxuria. Tercū iio ad sa
tisfaciendū p peccatis. vnde pmiū ieiuniū moyfi supdictum

intelligit esse assumptū pmo modo vt. s. mens eius eleuari:
tur ad supna vt legē dei mereret accipe. **Silr** et ieiuniū dñi.
triū ebdomaday. Nam p^o illud ieiuniū reuelationē a deo re
cepit vt ibidē. Scdm vero ieiuniū mosaicum assumptū est
tertio mō. s. vt p pētis ppli satisfaceret. Ieiuniū vero nūq
uitay intelligit assumi scdo et tercio mō. nam cū ipi haberēt
pcta carnalia ad que reprimenda ieiunia ut dictū est confe
rūt. **Silr** et pcta alia p quibz p ieiuniū satisfacerēt. Proinde
ieiunia eoz ad talē finē ordinata. reputanda sūt inter bona
opa. de quibz dicit. vidit de^o opa eozū quia gnerfi sūt de via
mala rē. Minuīte enī qui pūs carnalibz vicis dediti erant
ieiunādo ab illis malis vīs cōuertebant. **Silr** et p pteritis
pētis satisfaciebant. Et iō in hoc qd dicit. vidit de^o opa eoz
non excludunt ieiunia pūt pharisei intelligere volūt. s. po
tius intelligenda sūt includi inter cetera bona opa eoz. Ieu
nia enī simplr sumpta in qmplimis locis sacre scripture vt
bona opa reputant mqn^o fm se intelligunt ordinari ad ele
uationē mentis. et carnis lasciuā suppressendam. vnde iohel
ij. caplo ad cōuersionem ghalem exhortās dicit. Cōuertamī
ad me in toto corde vestro in ieiunijs et fletu et sacco rē. Cir
ca qd si amplius scripturas scrutari volueris reperies q ieu
nia et mōmēta sacra et huiōi qñqz etiam i hijs qui nō
sūt vere penitentes cōmendant a deo. inqntū talia inducunt
quādam humiliatōz seu attritōz que sūt dispositōes ad peni
tenciā. **Discipulus.** Vellem scire vbi ha
beēt quod dicas. s. q etiam sine vera penitēcia ieiunia et huiōi
qñqz cōmendant a deo. **Magister.** De achab
qui pessim^o fuit vt hystoria sacra testat. de eo tam legē q cū
audisset ab helia sniaz dei contra eum latā de deletōe sua cū
sua posteritate q scdit vestimēta sua et indutus est sacco et
ieiunauit. Et licz ista non fecerit ex detestatiōe pēti nec timo
re dei. s. solū quodā timore suili. s. pene. tam legē deū dixisse
se helie. Nōne vidisti achab humiliatū coram me. eo q hūi
liat^o est mei causa. non inducam malū in diebz eius. Que
quidē hystoria habet. iij. **Re. xxj.** Ex quo patz q p ieiunia
et alia que supbiam mentis suppressūt. etiam si non fuerint
ex corde totalit^o contrito facta. deus leuat aliquid saltē de pe
na temporali. vnde ieiunia et alia filia que humiliatōz men
tis inducunt nō sūt cōtempnēda. s. nec deridēda sic pharisei

existimāt. nisi forte cum sūt p exteriora signa tantum sine
hoc q interiorus aliquem effectum humiliatōis inducant. qd
pauet ad ypocrisim que est bonitas simulata. et per consequēs
fm Gregoriū duplex iniquitas. de qua falsa humilitatione
legitur eccl. xix. Est qui nequiter se humiliat et interiora eo
plena sūt dolo

¶ Caplm. viij. in quo ostendit q auctes in quibz **Rabini**
pharisozum fundantur ad reprobandas abstinecias et ieiū
nia nostre religionis nichil faciunt pro eis

Disapulus.

Dicet vera sint et michi grata ea que arca ieiunia et
abstinecias p te sunt dicta. adhuc restat dicendū cō
tra auctes p **Rabimoyse** supra allegatas. quarum
pma est de nazareo nūi. vi. capitulo. qui ppter hoc q vouerat
abstinere a vino et sicera incurabat peccatum. intantū q in
digeat ppiatōe cū sacrificio i oratione sacerdotis. licet nō
affligerit se nisi tantum p abstinentiam a vino. Ex quo ar
guūt q mltomagis peccat ille qui a multis rebus licitis ab
stinendo se affligit. Alia auctas sumitur ab ecclastico. viij.
capitulo ubi dicit. Noli esse iustus multū. ex qua intelligūt
q supra iusticiam legalem mosaicam per quam phibentur
certa cibaria et comestibilia non sūt addende alie abstinentie
saliter ieiunia. quia hoc videt esse multa seu supflua iusticia
Declaro ergo michi has auctes sic vt sciam quomodo nō cō
tradiciunt illis que a te arca hec supradicta sunt.

Magister. Prima auctas supradicta. s. de nazareo
manifeste facit contra ipm allegantem. s. **Rabimoyse** et
suos **Rabinos**. Nam aspicienti legem **Nazareozū** et conse
cratoz que nūi. vi. caplo continet. manifeste patet q naza
reus consecrat sen sctificat deo p votum de abstinecia a vi
no et sicera et alijs ad hoc penentibus. Legit enī ibi sic. loqre
ad filios israhel vir siue mulier qui fecerint votum vt sancti
ficentur et se voluerint consecrare dño a vino et onī quod
inebriare potest abstinebunt tē. Ex quo habetur clare q vo
tum pdictum de abstinentia a vino et ab alijs iebriatiuis ad
sctificationē et consecrationē vouentis pnet. Et ideo infra
de ipo legit. onī tempore consecratōis sue super mortuū nō
egrediet. nec super patrem tē. Et reddens rationē huius sub
dit. quia consecratio domi super caput eius est. Et est ratio.

Nam sicut sacerdotes deo ministrantes olim seruare se debe-
bant a contaminatione mortui. vt leuitici. xxi. caplo. Sic na-
zareus consecratus p votum abstinencie supradictum a tali co-
taminatioe mortuorum obseruare se debebat. Que quidem observa-
tio ita stricte papebatur nazareo sic summo sacerdoti qui etiam
p patre et matre non debebat contaminari. Simples vero
sacerdotes licet a contagijs quorumcumq mortuorum absti-
nere debebant. non tamen a patre seu matre defunctis. vt ha-
betur leuitici sup caplo allegato. et nu. vi. Ex quo manifeste
habetur q sanctitas nazarei equipabatur sanctitati summi sa-
cerdotis in ceremonialibus supdictis de contagio mortuorum.
Et quia posset contingere q nazareus minus circa hoc puidet
ter talem cotaminationem mortui incurreret. Ideo legem infra
Sinaum mortuus fuerit quispiam subito coram eo polluetur ca-
put consecrationis eius. ad eius reparationem seu reconciliationem
debat offerre sacrificium put in lra. Et sacerdos debebat de-
precari p eo. eo q peccauerit super mortuo modo supradicto. vnde
expiatio ista requirebatur. eo q non diligenter fuerat obseruatus
a contagio mortui cum tamen esset deo consecratus. Ex quibus
patet q votum nazarei de abstinencia a vino et huiusmodi comen-
datum est et laudatum tamquam vtuosum et deo sanctificatum
seu consecratum. eius tamen negligencia circa obseruationem
a contaminatione ad quam tenebatur indigebat propitiatione et
indulgentia vt dictum est. quod manifeste facit contra Ra-
bimoysem. Et attende q in hoc loco interpretati sunt hoc ver-
bum. eo q peccauerat super animam dicendo q peccauerat super
animam suam in abstinendo. quod tamen lra non patitur que
predictum votum nazarei ad sanctificationem et consecrationem
pertinere dicat. quod etiam Amos. ij. capitulo manifeste ostendit
vbi inter magna beneficia que propheta in persona dei recitat
fuisse impensa populo israelitico de quibus fuerunt deo in-
grati etiam de nazareis facit mentionem. vnde cum dicit. Et
ascendere feci vos de terra egypti et deduxi vos p desertum. xl.
annis etc. ibidem subdit. Et suscitavi de filiis vestris prophetas
et de iuuenibus vestris nazareos. Ex quo habetur manifeste
q ad magnam gratiam reputare debebat populus israeli-
ticus diuinitus sibi concessum q de eis suscitarentur nazarei.
vide igitur quanta sit fatuitas pharisaica que nazareos pec-
catores reputat. Intelligendum ergo quod dicit super animam.

super mortuū a quo sepata est anima sicut in translatione nostra. nam anima in scripturis sacris quandoq; accipit p toto homie. vt cum dicit Ezechielis. xviij. capitulo. anima que peccauerit ipa moriet. et sic in alijs. Quandoq; aut per aiā intelligit mortuus. vt cum dicit nūi. vi. Immundi sumus sup animā homis. que quidē immūdia intelligit ex tactu homis mortui modo p̄dicto. Item alia auctas quam allegat ab eccliaſtico. vi. caplo sumpta vbi dicit. Noli esse iustus multū. nichil facit p eo. arguit enī a disparatis. Ibi enī agit de virtute iusticie que corrumpit qñq; per excessum s. cum quis acius punit qm oportet quod p̄met ad crudelitatem. qd cōiter p̄cedit ex hoc qd aliquis de iusticia sua nimis estimat ad quod rep̄mendū dicit. Noli esse iustus multū hic autem agim⁹ de ieiunijs et abstinēcijs que p̄tinent ad tēperanciā que est alia virtus distincta a iusticia. vnde sua argumētatio in hoc loco nō valet.

Capitulū. ix. in quo agitur de differēcia victorie antiquorum patrum ad victoriam patrū noui testamenti.

Disput.

Huc video quādam differēciam inter statum seu vitam iustorum seu sanctorum veteris testamenti. et statum seu vitam sanctorū noui testamenti. Cui⁹ differēcie rationem cupio habere. que quidē differēcia talis est. Sancti enī antiqui testamenti in hoc gloriabant et deū in gentibus magnificabant. quia supabant infideles et eos ultra modū vmcebant seu supprimebant et hoc quādoq; p̄ armorum potēciam. sicut legitur de abrahā gen. xiiij. qui quatuor reges vicit potētes cum paucis sue comitū viris. et hoc sine miraculo aliquo patente. Silr de machabais qui pluries de bellauerunt grecos qui plures erāt numero et magis armis muniti bellicis. vt habetur machabeorū p̄mo et sic de alijs q̄mplimis. fuerunt etiā in illo statu qui mediātibz miraculis visibilibz aduersarios vincebant vel eorū resistebant tyrannidi. p̄mū patet p̄ moysen in mari rubro contra egiptios exo. xiiij. et de alijs bellis q̄mplimis qui i libro iudicum et in alijs libris canonicis continent. Scdm p̄ in dāiele quē dom⁹ ab ore leonū miraculose eruit danielis vi. Et tribus pueris qui virtute diuina impetum ignis in fornace ardenti euaserunt. et sic resisterunt seu supauerunt

psecutorum rabiē. ut habetur danielis. iiii. caplo. **I**n statu
autem noui testamēti spāliter in pmitua ecclesia aliter con:
tigit et q̄i p oppositum. **N**am apli ⁊ sancti martires tunc tē
poris nō legunt supasse aduersarios. s; potius ab eis affligi ⁊
occdi ut patet in q̄mplimis legendis sanctoy. **C**um autē
eadem sit fides vtrozūq; scire cupio tante differēcie rationē.
Magister. **A**d rationem hui⁹ differēcie quam
queris ostendendā oportet te reducere ad memoriā quedā
supdicta. **E**x quib; cum alijs quibusdā veris rationez diffe
rēcie quam petis habebis manifeste. **I**n supdictis enī. s. in
p̄ma pte distinctōe. v. ostensū fuit q̄ duplex est victoriā. s.
corpālis et spūalis. et q̄ spūalis victoriā est melior seu dig
nior q̄m victoriā corpālis. qd testat scriptura p̄u. xvii. vbi
dicit. melior est pacēs viro forti et qui dñatur animo suo ex
pugnatore vrbiū. **C**ui⁹ excellēcie rō in p̄dicta distinctōe
plene habet. vnde in victoriā xp̄i fm quāz hostem humani
generis deuict non fuit corpālis victoriā que imperfecta est.
sed spūalis. paciendo enī et moriendo vicit. **I**n ligno enī cru
cis xp̄us moriendo dyabolū vicit. victoriā vero antiquozū
patrum ut cōiter corpālis fuit. supando dīna virtute aduer
sariōzū corpāles potēdas. **E**x quibus habere potes differen
cie rationē quā petis. **A**d populum enī antiquū qui tanq̄m
imfect⁹ p corpāles pmissiones inducebat ad legis obser
uationē. victoriā corpālis que sensibilis est licet min⁹ dig
na p̄nebat. **A**d populū vō nouū qui tanq̄m pfectus p spi
rituales pmissiones ducit. victoriā spūalis que dignior est
p̄net. **E**t iō apli et alij discipuli vestigia xp̄i sequētes. vic
toriā spūalem sequunt que p̄ficiat p veram paciēciā psequē
tū vsq; ad mortem p̄riam. docente vero magistro luce. ix.
Qui vult venire post me abneget semetip̄m et tollat cru
cem suam et sequat me. **C**irca quod vlteri⁹ attendē debes q̄
vtraq; victoriā in testimoniū fidei fidelib; est cōcessa. **S**icut
enī antiqui videntes victorias miraculosas corpāles in deū
credebant. vnde exo. xiiij. vidit israhel manū magnā quāz
deus fecit egipcijs. crediderūt in deū et in moysen seruū eius.
Sic tpe noui testamēti videntes ppli mirissimā constāciā
et paciēciā aplōz et alioz discipulōz xp̄i. qui paciēdo ter
ribilissima et acerbissima tormēta virilit in fide xp̄i pmane
bant vsq; ad mortē crudelissimā. per hoc ppli ad assensū fidei

in ducebant. ut patet in hystorijs eccl'asticis et alijs sanctorum
martirum legendis. de qua quidem differentia circa testimonia
fidei inter pres veteris testamenti et pres noui consideranda. ap'ls
ad hebreos ait ubi de primis dicit. Sancti per fidem vicerunt re-
gna operati sunt iusticiam obtinuerunt ora leonum. extinxerunt im-
petum ignis etc. vsq; ibi. alij vero exclusiue que omnia ad sta-
tum antiquorum pertinent. ubi omnia illa et plura similia legun-
tur facta fuisse per sanctos antiquos. ut patet per discursu vete-
ris testamenti. unde diuina sapientia que omnia suis temporibus et locis
suauiter disponit antiqui testamenti primis victoriis temporalibus
sicut et bona temporalia contra prestant in testimonium fidei. ut ex
talibus bonis imperfectis populus ille imperfectus induceretur ad age-
dum et credendum illa que ad perfectionem vite pertinebant. Con-
sequenter autem postquam ap'ls narrauit victorias et alia miracu-
losa antiquorum patrum subdit. Alij vero extincti sunt non inue-
nientes redemptionem etc. ubi loquitur de sanctis noui testamenti
qui sunt alij a predictis. scilicet antiquis. qui quidem sancti prestant in
perpetua eccl'ia non leguntur victorias habuisse de aduersarijs
sed potius ab eis affligi et occidi. unde de illis dicit. Non inue-
nientes redemptionem. scilicet corporalem ab hostibus ut meliorem inuenirent
redemptionem. scilicet spiritalem. unde de istis. scilicet de sanctis noui testamenti dicit.
lapidati sunt. secti sunt in occisione gladii mortui sunt etc. ubi
finaliter de omnibus concludit. Hi omnes testimonio fidei probati in-
uenti sunt. Si autem quis querat de comparatione alterius victorie ad
alteram. scilicet corporalem ad spiritalem. que. scilicet illarum sit maior scri-
bendo diligenter apostolorum dicta hanc repetens comparationem. De an-
tiquis enim sanctis preter dicitur quod vicerunt regna. Illi enim per fidem
veram vicerunt egyptum. chanaanem. palestinam. ydumeam et huiusmodi
que sunt regna particularia. Sancti vero noui testamenti per vic-
toriam spiritalem non solum regna dicuntur vincere sed mundum. unde
prima iohannis. v. Hec est victoria que vincit mundum fides nostra.
Cuius ratio est. Nam iustus ille qui tormenta mundi vsq; ad
mortem pacendo immobiliter in fide manet. non solum unum re-
gnum vel plura regna particularia vincere dicitur debet. sed vincere
mundum. Si enim totus mundus visibilis congregatus esset non pos-
set amplius contra unum hominem facere quam ipsum multipliciter tor-
quendo interficere. Et ideo sancti noui testamenti superando omnia
in testimonium fidei. que mundus contra illos posset facere. to-
tum mundum vicerunt. unde christus per huiusmodi noua victoria

cōmendanda dicebat. Ne terreamī ab hīs qui occidūt corp⁹
Et post hoc non habent amplius quid faciant luce. xij. Et si
vis amplius de hac mā habere vide in additōe sup eplam ad
hebreos. xj. **Disapul⁹.** **S**atis habeo rationē
differēcie quā petebā in auctōibus noui testamētī quā modo
allegas fundatam. vellē tamen adhuc informari si forte in
antiquis scripturis de hac differēcia. s. victorie antiquē et no
ue aliquid habeat. **Aggr.** **S**cripturas scrutādo
antiquas aliquid de hoc inueniri posset. licet nō ita clare sic
in alijs misterijs contingit ut dictū est. De victoria enī antiq⁹
que corporalis erat. s. per corporalem potēciā satis tradit in hy
storijs antiquis in quibus habet qd apl's dei sepe aduersarios
vincebat. eos debellando corporaliter et affligendo. non virtute
ppria s. diuina. vnde psalmista de hui⁹i victorijs antiquo
rum dicebat. Non in gladio suo possiderunt terrā. nec bra
chiū suū saluauit eos. s. dextera tua. **De victoria** tamen
spūali non palā s. figuratiue antiquit⁹ tradit. et hoc p sacri
ficia diuisa et varia que in veteri lege fiebant ad pfigurandū
pncipalitē sacrificiū xpī p quod victoria spūalis habet ut sup
dictū est. De qua figuratiōe in pma scōe. q. c. ij. plene ha
betur. **Disapls.** **L**icet i hīs que modo al
legas duplex victoria intelligatur. hoc tamē est in diuersis
auctōib⁹. vellē aut scire si forte in vna aliqua auctē de antiq⁹
hec duplex victoria tradat. **Aggr.** **S**crutāti
diligentē scripturas hoc quod petis repiri posset et spūaliter in
psalmo. lxxvj. qui incipit. voce mea. ibi enī psalmista ppe
in psona fidelīū xpī qui in pmitaua ecclīa sub tyrānica pfa
te Romani imperij maxime affligebant. pncipalitē loquitur
ut recte intueū lram ipī psalmi hoc patz. Et quia hoc erat
contra modū diuit⁹ consuetum circa antiquos ut dictū est
qui aduersarios supprimebant et debellabāt. Idcirco psalmi
sta ibidez dicit. Et dixi nūc cepi hec mutatiō dextre excelsi.
Cui⁹ sensus est qd potēcia dei que p eius dexterā cōiter in scrip
turis significat. **Iuxta illud exo. xv. caplo.** Dextera tua dñe
confregit inimicū. antiquit⁹ manifestabat per destructōez ad
uersarioz corporalem. **Nunc aut.** s. in statu pmitue ecclīe de
qua ibide psalmista tractat pncipalit⁹ manifestabat dexte
ra dei seu eius potēcia p miram paciēciam fidelīū qua gra
uissimas psecutiōes vsqz ad acerbissimā mortē ab aduersarijs

pro fide veritatis tolerabāt. vnde de hoc psalmista p̄prie dice-
bat. **N**ūc cepi hec mutatio dextere excelsi. **N**am dextera ex-
celsi que vna et eadem est essentialiter. s. diuina potēcia nō
vniiformiter sed mutabiliter inap̄iebat manifestari in statu
p̄mitiue ecclesie ab eo modo quo manifesta bāt tempore anti-
quorum vt dictū est. **E**t sic ex ista aucte bene intellecta ha-
bes differēciā sup̄dictam quam petis. **W** **D**iscipulus.
Hic p̄s. cōiter exponit de fidelibz in captiuitate babiloni-
ca afflictis put in postilla Nicolai qui ad l̄ram psalmū pre-
dictum sic exponit habet. vnde s̄m suā expositionē que l̄ra-
lis est non habet locū allegatio tua sup̄dicta. **W** **Magr.**
Vide additiōē sup̄ postillam in predicto psalmo. et ibi
manifeste repies q̄ expositio postillatoris non p̄prie applicat
l̄re vt patet ex multis rationibus que in p̄dicta additiōe
hoc ostendūt. s. p̄prie applicat l̄ra statui p̄mitiue eccl̄ie vt iā
tibi allegauī. **I**n quo statu incepit mutatio dextere excelsi
modo sup̄dicto. vnde si de expositione illius psalmi plenius
vis in formari vide ibi in postilla et in additiōe. **W**
Discipul⁹. **W** **A**dhuc l̄ra isti⁹ versus non videtur
consonare tue s̄ntē. dicit enī. **E**t dixi. nūc cepi hec mutatio
dextere excelsi. debuisset enī dicere s̄m te. **E**t nunc cepit mu-
tatio dextere excelsi. **W** **M**agister. **W** **I**n scriptu-
ris sacris vt nosti sepe ponit p̄teritum p̄ futuro et econtra.
Similiter et verba seu p̄nomia p̄me p̄sone pro tercia. vnde
exo. iij. caplo angel⁹ loquens moysi dicebat. **E**go sum dñs
deus patris tui tē. vnde i hoc loco nō est incōueniens vt ver-
bum p̄me p̄sone ponat loco verbi tercie p̄sone.

Distinctio quinta de scrutinio scripturarum que in libro
Job continentur declarando mentem ipsius iob et sociorum
Similiter et heliu In quibus expositores hebreorum ma-
nifeste errauerunt Et continet xiiij capla

In primo capitulo primo ostendit quod iob in dictis suis seu al-
tercatioibus quas cum sociis habuit non est blasphemus nec
hereticus censendus sicut Rabimoyse et omnes antiqui tal-
mudici erronee estimauerunt

In 2o capitulo ponunt quedam dicta ipsius iob ex quibus predicti
hebrei arguunt iob fuisse hereticum seu blasphemum. et ponit
quoddam pambulum ad veram intelligentiam quorundam que in dispu-
tatione iob cum sociis continentur.

In capitulo tercio ponunt ea in quibus tam iob quam socii eius co-
ueniebant. et ea in quibus differebant. et ibidem respondet ad
antecedentes supradictas que per rabimoysem contra iob allegantur

In quarto capitulo arguitur contra predictam responsionem et
soluuntur argumenta.

In v. capitulo ponunt quedam alia verba ipsius iob ex quibus ar-
guunt supradicti. iob negasse resurrectionem futuram. et ibidem sol-
uuntur argumenta eorum per veram expositionem verborum ipsius iob.

In capitulo vi. ponunt quedam verba dei ad ipsum iob. ex quibus
apparet quod iob loquebatur contra iustitiam divinam. et ibidem expo-
nuntur verba predicta sic ut ex ipsis non intelligatur iob fuisse lo-
cutum in derogationem diuine iusticie.

In capitulo vii. ostendit quod ex hoc quod iob naturam suam et con-
ceptionem et huiusmodi maledixit. et etiam vitam propriam dicebat se
abhorrere non derogatur perfectioni ipsius iob seu ipsius virtuose pa-
tientie. nam talia sunt in parte inferiori rationis dicta intelligenda sunt
non autem secundum premissam superiorem rationis

In capitulo viii. ponit quedam obiectio contra ea que dicta sunt
in precedenti capitulo et ibidem soluitur.

In capitulo ix. declarat convenientiam amicorum iob in ipsius im-
pugnacione et distinctio eorum inter se

In capitulo x. exponit opinio heliu que fuit erronea a deo co-
demnata contra hebreos qui asserunt quod heliu victoriam obtinuit de
iob. et distinctio eorum inter se

In capitulo xi. ostendit quod sicut tres amici iob erant de secta sa-
duceorum sic et heliu erat de secta phariseorum quibus assimilatus tam
in suis opinionibus erroneis quam in conditionibus suis

In caplo. xij. ostendit quod in responsionibus dominis superaddi intelligitur quod ad questionem propositam de job pertinere videatur

In caplo xij. ostenditur quod ex malis temporalibus que hominibus eveniunt non semper concludi potest eorum malicia

Capitulū primum in quo ostenditur quod job in dictis suis seu altercationibus quas cum sociis habuit non est blasphemus nec hereticus censendo sic Rabimoyse et omnes antiqui talmudici erronee estimaverunt.

Pacent michi rationes tue quas assignas ad hoc quod antiqui patres veteris testamenti bonis temporalibus adherebant propter conformitatem ad populum quem ad obstinandum divinum preceptorum inducere intendebant. qui quidem populus ex sui radicatum temporalibus adherebat. tantum quod non nisi per temporales promissiones ad dei obsequium induci oportebat. Sed cum hoc quedam infigit admiratio que talis est. quomodo job de quo scriptura testatur quod erat simplex et rectus timens deum et recedens a malo job primo. cum hoc tamen tantum temporalibus adhebat quod ex eorum amissione quicquid in blasphemiam dei verba prumpebat prout rabimoyse in libro de directione parte tertia caplo. xxiij. dicit Non enim dicendum est quod job adheferit temporalibus propter ruditatem populi quem intendebat inducere ad fidem seu opera legis faciendam. quia job gentilis erat. nec legem fuisse sub aliqua lege divina preter legem naturalem constitutus. nec fuit a deo missus ad aliquem populum de lege divina informandum. unde admiratio dignum videtur quod tantus vir et a deo approbatus sic in blasphemiam divinam prumperit propter temporalium bonorum amissionem.

Magister Dicit quod job fuit blasphemus vel non bene sentiens de deo seu de providentia divina est valde erroneum tanquam contra veritatem sacre scripture dictum. Manifeste enim testatur scriptura in principio sue historie quod fuit rectus et timens deum et similiter quod deus frequenter vocat eum servum tam in allocutione cum sathana ut cum dicit nunquid posuisti cor tuum super servum meum. Job quia non est ei similis in terra et. Job 2° quod etiam in fine huius historie deus loquens ad ipsum eliphaz dicit Job servus meus orabat pro vobis. Ex quibus et similibus manifeste patet quod job computandus est inter servos dei non autem inter blasphemos.

Item Ezech. xliij. caplo dicit. Et si fuerint tres viri in medio tuis noe daniel et job ipsi iusticia sua liberabunt animas suas.

Ex quo patz qz deus reputabat job inter iustos qui per suam
iusticiam fuerunt digni liberari. absit ergo dicere job fuisse blas
phemum et huiusmodi sicut **Rabimoyse** erronee asserit in loco per
te allegato. que quidem errorem ipse **Rabimoyse** non habuit
ex se. sed in hoc sequitur talmudicam seu pharisaicam opinionem
que in diuersis locis hunc errorem tenet sicut et in multis alijs su
perius dictis. et deo duce infra dicendis. **Disapul?** **N**o
hoc qd allegas pro defensione iusticie ipsius job. **Rabimoyse**
ubi supra respondet. dicens qd de blasphemia et de alijs erro
ribus suis job penituit. unde in ultima locutione job ad deum
sic dicit. **Idcirco meipsum reprehendo et ago penitentiam in fauilla**
et cinere etc. Job. xliij. In quibus verbis secundum **Rabimoysem**
ostendit qd job penituit de blasphemia diuina et alijs errori
bus per ipsum dictis. Et ideo post predictam penitentiam deus uocat eum
seruum in predicto capitulo. Similiter et in prophetia **Ezech.** et sic est
antequam temptaretur et peccata predicta incurreret seruus vocatur ut
in primo capitulo. et 2o. ipsius job hoc patz. **Mortuum autem seu causam**
penitentie ipsius job **Rabimoyse** ubi super assignat dicens qd
job opinabatur qd prosperitates temporales erant finis ultimae uite
humane. et hoc quoniam ipse job cognoscebat ipsum deum solum et nar
ratione seu auditu non autem per viam speculatiuam qd probat ex
hoc qd job dicit in. xliij. cal. super dicto. auditu auris audiui
te et nunc oculus meus videt te. unde secundum eum non fuit job
commendatus in principio sue historie de intelligentia seu sapientia
et huiusmodi sed de simplicitate et rectitudine uite et timore dei et
recessu a malo. que conditiones prout competere etiam rudibus. **Ex**
quo dicit qd job quando ex solo auditu cognoscebat deum erat
impletus in predictis opinionibus. Sed postquam habuit noticiam di
uinam per viam speculatiuam tunc cognouit qd finis ultimus hu
mane uite non consistit in prosperitatibus huius mundi. scilicet temporalibus
et ideo penituit de hijs que dicta fuerunt per eum contra diuinam
iusticiam atque prudentiam. prout in libro **Rabimoyse** super dicto per
te et capitulis allegatis ista plenius habent. **Aggr.** **S**i
bene verba dei ad **Eliphaz** et socios eius directa scrutatus fu
eris sane reperies qd deus tanquam verus et proprius determinator di
sceptationis seu contentiois ipsius job et eius aduersariorum deter
minat qd in ipsa disceptatione seu disputatione job cum illis lo
cutus fuerat rectum coram deo. non autem aduersarii eius. dicit enim
sic deus ipsi **eliphaz.** Iratus est furor meus in te et in duos.

amicos tuos quoniam non estis locuti coram me rectum sicut seruus
meus job. **E**x quibus manifeste patet quod deus approbat verba ipsius
job in predicta disputacione contenta tanquam recta et condemnat
partem aliorum tanquam oppositam. quia quidem sententiam deus postea
infra paucis interpositis replicat sub eisdem verbis. **C**onstat autem
quod si job in disputando cum adversariis prouidentiam dei negasset
seu eius iusticiam contra quod adversarius eius eum impugnasset quod tunc
falsum esset dicere quod job fuerat locutus rectum coram deo et socii
oppositum. **E**x hoc autem quod fecisset penitentiam de commissis seu de dictis
suis non recte dictis. non sequitur quod fuerat rectum locutus in prece
denti disputacione. **O**portet ergo dicere quod in disputacione ipsius
job cum adversariis. job tenuit quod rectum est ut littera testatur. **E**t sic
patet quod tam **R**abimoyse quam magistri sui quos sequitur. scilicet pharisei
non recte sed false et erronee dicta ipsius job in disputacione
cum sociis tanquam heretica condemnauerunt. **C**um constet hoc
esse manifeste contra diuinam deuminationem super dictam. **I**tem quod as
serit ipse **R**abimoyse de motu penitentiae ipsius job quod fuit quia
antea cognouit deum per solum auditum. nunc autem per viam specula
tionis est inconuenienter dictum. cum quia in hijs que pertinent ad
cognitionem humanam de diuinis. magis meritorium est quod homo
ex auditu accipit quam si per speculationem humanam hoc haberet. fides
enim est ex auditu ad **R**om. x. tum quia per speculationem humanam non
sufficienter habet prouidentiam diuinam esse circa particulares actus
hominis. et quod remuneracio seu punitio hominis secundum ipsius actus sit
in alia vita et multo magis in resurrectione futura. de quibus
job aliqua docuit ut infra patebit. **I**tem quod ipse **R**abimoyse
asserit job non fuisse commendatum a deo de sapientia seu intellectu
falsum est. **N**am commendatus fuit de timore dei et recessu a malo
in principio historie. et etiam postea. 2. capitulo dicente deo de job ad
ipsum sathan. quod non erat ei similis in terra vir simplex et rectus
timens deum et recedens a malo. **C**onstat autem quod timor dei est ipsa
sapientia que in scripturis commendatur. **S**imiliter et recedere a malo
est intelligentia que laudatur in scripturis. ut habet expressse job
xxviii. dicit sic. job de quo deus testatur quod erat timens deum et re
cedens a malo. necesse est dicere quod erat sapiens et intelligens
et timens deum etc.

Capitulum 29 in quo ponitur quedam dicta ipsius job. ex quibus
predicta hebrei arguunt job fuisse hereticum seu blasphemum. et ponunt
quoddam pambulum ad veram intelligentiam quorundam que in

disputacōne job cū suis cōtinent **Disapulus**

Quidquid sit de alijs vellem habē veram intelligenciā
de auctōibus quas ipse Rabimoyfes allegat. ex quibz
ad lram videt haberi q job credebatur q nō erat diffe-
rentia inter iustū et impiū apud deū. vterq; enī ut dicit fili
modo cōsumit. vnde in caplo. ix. ipse job dicit. vnū est quod
locutus sum. et innocētem et impiū ipse cōsumit. Item infra
job. xxj. videt dicere de impijs q aliqui moriunt in magna
tranqllitate et aliqui in magna amaritudine et de vtriusq; con-
cludit et tam infimul in puluere dormiet et vermes operient
eos. Ex quibz auctōibus videt arguere q de mente job erat q
deus indifferēter punit innocētem et impiū. Similit et qslz
impios indistincte. qd videt cōtē diuinā iusticiā seu pui-
dēciā. vnde ex istis concludit q fm job deus nō puidet de
actibus hūanis quoz vtrūq; est erroneū tanq; repugnās fa-
cre scripture in mltis locis. in quibz manifeste habet q deus hē
noticiā de omnibz actibz hūanis. et retribuit vnicuiq; scdm
opera sua. vnde in ps. de pmo dicit. qui finxit sigilla ti cordi
eoz et intelligit omia opera eoz. De 2° vō ps. deo dicit. Tu
reddis vnicuiq; mē opa sua. et i mltis alijs locis. vellē igit
ut michi ostēderes quō pdicta vba job et filia pnt intelligi
sine derogacōe diuine iusticie et puidēcie. **Magister** **N**ō
intelligendā pdictoz et similitū oportz pmo scire i quo pendeat
hūmōi disceptacō. s. job et suoz adūsarioz. sic ut opio cui⁹ l⁹
eoz distincte habeat a l⁹s pcedere confuse et indēminate. Et
arca hoc vltēr⁹ est attendendū q stilus libri job et ipius mo-
dus loquendi est valde singularis in obscuritate int ceteros
libros veteris testamti vnde cōiter tradūt hebrei q modus lo-
quendi istius libri est nō solum poeticus sed etiā metricē com-
positus. in quibz concordat jero⁹. vnde in plogo hui⁹ libri sic
dicit. a verbis job in quibz ait. pereat dies in qua nat⁹ sum
usq; ad eū locū ubi ante finē voluit scriptū est. **I**marco me re-
prehendo ex metri vsus sūt. dactulo spondeozq; carētes. Et sic
patz q liber iste est p modū poematis scriptus. vnde p totum
hūc libz figuris et coloribus vitur quibz poete vti cōsueuerūt
Illa aut que metricē tradunt nō plane expmunt sicut fit in
locutionibz psalms sed truncate. et qñq; pprie. et qñq; im pprie
et qñq; breuius qñq; largius qz oportz pponunt. **S**ilr et in ta-
libus vna snia sepi⁹ rpliat sub diuisis vbis seu similitudinibz

Item in filiis quibus quedam traduntur que prima facie videntur
esse secundum mentem loquentis. et tamen serie disceptationis prospecta oportet
ea intelligere non secundum mentem loquentis sed secundum mentem aduersarii
quem loquens seu proponens vult inducere ad inconueniens prout
in quibusdam videbitur. unde ad habendam veram intelligentiam
de mente ipsius job et sociorum et in quo vel in quibus consistit
huiusmodi disputacionis fundamentum oportet primo certitudinaliter habere
cuiuslibet mentem. per dicta plana cuiuslibet eorum ut sic de singula
rebus dictis cuiuslibet posset scire quod sint intelligenda. et in quo
ipsorum disceptacio consistat.

Capitulum tertium In quo ponuntur ea in quibus et socii eius conueni-
ebant et ea in quibus differebant. et respondeat ad antea supradictas
que per Rabinum Moysen contra job allegantur. **Discipulus**

Item omnia placet ut michi declares mentem ipsius job
fundando eam in suis dictis. et hoc fundamentum habito
precedat ad alia. **Magister** Ad hoc quod petis cla-
rus ostendendum presupponere debes quod tam job quam eius amici qui ei ad-
uersabantur firmiter tenebant quod res humane a diuina prouidentia re-
guntur. Sic ut boni diuina iusticia prouidente premiantur. **Mali** vero
eadem iusticia puniuntur. quod quidem ratione conceptum se habet ut prin-
cipium ad alia que ex fide credenda sunt. Quod etiam conceptum seu prin-
cipium licet per solam rationem naturalem a philosophis antiquis veteris testa-
menti principibus reuelatum fuit. et in sacris scripturis dupliciter
traditum tam per historias sacras hoc testantes quam per dogmata
diuina que hoc expressse asserunt. primum per in quibus plurimis locis in quibus
scriptura diuina iusticiam res humanas prouidere historialiter testa-
tur quod patet tam in singularibus personis unde Gen. iii. capitulo de
punitioe cayn facta et de premiacoe noe iusti Gen. vi. et de
premiacoe abrahe Gen. xii. et xv. capitulo. quam etiam in quodam
vltimo ut de punitioe peccatorum in diluuiio Gen. vii. Et de punitioe
sodomitarum Gen. xix. et sic de quibus plurimis historiis sacris testa-
tibus quod diuina iusticia prouidente mali puniuntur et iusti premi-
antur. Secundo modo idem patet per diuina scripturarum sacra dogmata
unde Gen. xviii. abraham dicebat deo absit a te ut rem hanc
facias ut occidas iustum cum impio non est hoc tuum qui iudicas
omnem terram terram. et in dacione legis exo. xx. Ego sum dominus
deus tuus zelotes visitans peccata patrum in filios terram. et faciam mi-
sericordiam diligentibus me terram. Que quidem diuina prouidentia arca

actus hūanos iuxta sacraz testimonū scripturaz. non tñ
siderat exteriora hoīm opa. s; etiā interiora et intima vt vni
cuiq; reddat pmiū vl' penā s; m ppiā merita seu demerita. Le
gic etiā jere. xviij. **E**go sum dñs scrutans cor et pbās renes
qui do vnicuiq; iuxta viam suā et iuxta fructum adinuēcio
nū suaz vbi ppheta postq; oñdit q; humana noticiā nō attē
git ad interiores hoīm cogitatōes seu actiones cognoscendas
dicens. prauus est cor hominis et inscrutabile. s. ab homie qui
tantū ea que apparēt videt. pmi **Re. xvi.** caplo. statim sub
dit q; hec interiora a deo scrutantē dicens. **E**go dñs scrutans
cor et pbans renes. **I**n quo itelligunt cogitatōes et affectō
nes humane q̄ntumcūq; sint occulte. **E**t vt oñdat hui' scru
tini diuini seu pbacōis effectum subdit. qui do vnicuiq; iux
ta viam suā et iuxta fructū adinuēcionū suaz. vbi p viam
intelligit finis quē homo in opibus suis cōstituit. sicut p vi
am corpalem homo tendit ad terminū intentū. p fructū autē
adinuēcionū intelligunt ipa opa ab hoīe facta. vnde ex hac
aucte et quibusdā alijs silib; manifeste habet q; deus puidet
de actibus hūanis ipos examinā s; m se et etiā s; m intentōez
opantis seu adiuuentis. **E**x qua aucte etiā et q̄mplimis si
milibus habet qd dictum est de puidenciā diuina circa res hu
manas. qd quidem pncipiū a quolibet fidei credēdum ē tanq;
qdā p̄suppositū ad oīa que per fidem traduntē seu creduntē
vnde apl's ad hebre. xi. accedentē ad deū opz credere quia est. et
inq̄rentib; se remuneratōz ē. hoc autē p̄supposito scire debes q; fu
erūt nōn illi q; licz p̄dictū pncipiū credidissēt. errauerūt tñ cā
p̄miū iustoz et punicōez maloz ponētes vtzq; i hac vitā tñ
esse nō autē in futūa quā. s. vitā futurā oīno negabāt asseren
tes aīam hoīs esse mortalez vnde p hāc vitā s; m illos nulla
remaēt pena ul' pmiū hoī. **C**ōsequēter et eandē erroneā rōnē
de mortalitate aīe sequētes p̄surrectōez negabāt. et de hac fal
sa seu heretica secta fuerūt. **S**aduca de quib; iosephus li. xx.
antiq̄tatū refert q; recipiebant tñ qñq; libros moysi in quib;
nō sit mēcio exp̄ssa de alio secl'o nec de immortalitate anīme
sed pot' cōminacōes et punicōes s; m līe sup̄ficiē oīes sunt
cpales. vnde sequentes pentateucon sup̄ficialitē tñ et nichil
aliud de diuinis scripturis in hūc inaderūt errozē. quē erroze;
cōfutat xps **Mat. xxij.** ut ibidē plane cōtineat. **V**terū autē
cōsiderandū q; hī tres adūsarij ipius job p̄prie videntē fuisse

de secta pœtæ. **S**aduceorū nefanda. Et ideo om̃s tribulacões
tpales que ip̃i job cōtingerant attribuebant pœtis seu delictis
ip̃ius false existimantes q̃ in hac vita nullus affligit nisi i
pena p̃prij delicti. vñ innocētes et recti s̃m eos nunq̃ afflige-
bāt in hac vita vt p̃ dicta ip̃orū. **E**liphas enī dicebat ip̃i
Job. **R**ecordare obsecro quis vnq̃ innocēs perijt aut quādo
recti deleti sunt qñ potius vidi eos qui operant̃ iniquitatem t̃c.
Job. iij. **B**aldach etiā dicebat ip̃i job **S**i mūdus et rectus
incesseris statim euigilabit te et pacatū reddet habitaculū iusti-
cie tue job. viij. **S**ophar etiā ip̃i job dicebat **E**t intelliges q̃
multo minorā exigaris ab eo q̃ merē iniquitas tua job xi. **E**t
hec sñia plures replicat̃ i dictis eorū **E**x q̃b̃ p̃ q̃ nō credebāt
q̃ aliquis homo in mūdo hoc tribulareē ut meritū suū auge-
retur in alia vita. talem enī vitā esse nō credebāt. job autē
tanq̃ verus fidelis credebat firmit̃ p̃ diuinā p̃uidenciā accus
regi hūanos. s̃z verū et p̃prij p̃mū iustorū et verā et p̃prij pu-
nicōnem reproborū nō ponebat in hac vita que momentanea
est et caduca. sed in vita futura. et p̃sequēte ex hoc q̃ sibi in
hac vita tribulacões maxie deuenire nō credebat. sequi q̃ ip̃e
esset iustus sicut nec s̃m veritatē fidei hoc sequitur. **E**x quibus
patet q̃ **R**abunoyse manifeste errat asserens q̃ job in p̃uidē-
ciā diuinā cōueniebat cū aristotele qui negauit p̃uidēciā di-
uinā esse in istis inferiorib̃ nisi solū s̃m sp̃ciem ul' genus
non aut̃ s̃m indiuidua et p̃culares actiones. **C**uius oppositū
in multis dictis ip̃ius job manifeste p̃. **D**icit enī job de deo
nonne ip̃e cōsiderat vias meas et cūctos gressus meos diui-
merat job. xxxi. **E**t infra i eodem excusans se a suppressione
seruorū suorum sic dicit. **S**i cōtemp̃si subire iudiciū cū seruo
meo et ancilla mea cū disceptarent adūsū me. quid enī faciā
cū surrexerit ad iudicandū deus. et cū quesierit quid responde-
bo illi. **E**x quib̃ manifeste p̃ q̃ job credebat p̃uidēciā diuinā
se extendere usq̃ ad actus p̃culares hūanos et etiā q̃ iudiciū
diuinū cōtē se si a iusticiā deuiasset timebat. **R**idiculū enī vi-
detur asserere q̃ job negasset diuinā p̃uidēciā in actib̃ parti-
cularibus hūanis. cū exp̃sse tam generacōez q̃z forma cōp̃em
suam q̃z oīa que ip̃i euenerūt deo tanq̃z p̃ncipali auctori attri-
buebat ut p̃ in multis locis sp̃aliē job. viij. caplo. vbi dicit.
Manus tue dñe fecerūt me t̃c. usq̃ ad finē capli. **E**t in oib̃
dictis suis fere clarissime p̃ q̃ ip̃e gubnacōez diuinā se exten-

dere ad actus humanos fatebat. **A**d autem supradictas per Rabi
moysen allegatas quare una est illa in qua job dicebat. unum
est quod locutus sum. Innocentem et impium ipse consumit. ex quo intendit
ipse probare quod job loquebatur contra diuinam iusticiam. Dicendum quod
hoc est verum. sed intelligendum est hoc dixisse. Job secundum opus adu-
sarios quam ad inconueniens intendit deducere. quod dicitur hoc quod dixi. scilicet
quod si in hac vita tantum totum premium iustorum et pena impiorum consistere-
ret ut vos asseritis. sequeretur quod innocentes et impij equaliter a
deo punirentur. cum tamen isti quam illi morte temporalis que maxima pena
temporalis est consumantur. Et quia secundum vos nulla pena nec premium hor-
um remanet in alia vita sequeretur quod deus non iuste procederet in hominum
gubnaculo. Et quia contra hoc posset dici quod pena mortis est com-
munis omnibus propter peccatum nature quod est commune. adhuc irrationabi-
le videtur quod innocentes qui ex propriis peccatis non sunt rei alias pate-
rentur afflictiones propter mortem. cum secundum vos nulla alia causa est
quare alicui infligitur pena nisi propter peccatum proprium. **C**onstat autem in-
nocentes penas pati in hoc mundo. Et sic secundum vos sequeretur quod ta-
les sine causa punirentur. de quo subdit. Et si flagellat occidit se-
mel et non de penis innocentem irrideat. Item dicendum est ad aliam
autem job. xxi. ubi dicitur. Simul in puluere dormient tibi. quia
hoc dicit job ad confutandum aduersarios qui tamen modo in hac vita
dicunt esse totalem penam impiorum cum tamen videmus quod aliqui impij conti-
nue viuunt et moriuntur in prosperitate temporalis. Et alij propositum
qui tamen simul in puluere dormiunt. quod esset contra omniam iusticiam
seu prouidentiam nisi in alia vita ista reducuntur ad veram iusticiam
et sic job improbat suos aduersarios in huiusmodi locutionibus et silibus
deducendo eos ad inconueniens ex hoc quod futuram vitam negabant.

Capitulum iij. In quo arguitur contra predictam rationem et solu-
untur argumenta. **Discipulus**

Contra expositionem tuam de dictis ipsius job. supradictis. Ra-
bi moyses et turba talmudicorum possent obieci sic di-
centes. Verba job plane intellecta intelligi debent fuisse
dicta de mente ipsius job. non autem aduersariorum. non enim dixit secundum
vos innocentem et impium ipse. scilicet deus consumit. sed dicit simpliciter
Unum est quod locutus sum innocentem et impium ipse consumit.
quod plane sonat hoc esse dictum de mente job. Cum autem in expositione
tua supradictis quod hoc intelligitur secundum mentem aduersariorum hoc est ex
textu. unde nec videtur talis sensus recipiendus nisi aliquo modo
seu auctoritas nos cogat ad hoc. Item posset dici contra expo-

ficōnem scōz auctas sup̄dictā **Magister** **E**x duobus
cogimur exponē v̄ba job in hac disputacōe fuisse fidelissima
et vera. et sp̄aliter ea que ip̄e dixit circa futurā vitā et circa
resurrectionē. p̄mū est auctas dīma que falli nō p̄t que testat̄
q̄ job locutus fuit rectū corā deo in illa disputacōe. nō autē
sui adūsarij job vltimo. **N**ō estis locuti rectū corā me sicut
seruus meus job put sup̄ fuit allegatū. **S**i enī job in sua di
sputacōe conf̄ ea que in fidei veritate cōtinent aliquid asse
ruisset. nō potuissent p̄dicta v̄ba verificari de locucōe ip̄i? job
cum adūsariis. **E**t ultra hoc notandū est q̄ nō dixit deus so
lum nō fuistis locuti rectū sicut seruus meus job. sed addit
coram me. **I**n quo denotat̄ q̄ v̄ba job intellecta s̄m intamā
sui intencionē que nuda est et apta corā me deo fuerunt recta
licet possint iudicari sicut sonant aliter. **D**eus enī qui solus
nouit corda hōim testat̄ q̄ v̄ba ip̄i? job recta fuerūt corā deo
Et ideo v̄ba sua et si p̄nt dupliciter intelligi op̄z ut exponant̄
eo modo quo recta sūt **E**t hoc ē qd̄ nos cogit v̄ba job exponē
sic ut sint recta corā deo et nō aliter **S**cōm vero qd̄ nos cogit
ad p̄dictā expōsicōnez est q̄ ex v̄bis job p̄prie intellectis nos
op̄z concedē ip̄m h̄re spem in aliā vitā qd̄ est manifeste confor
mum fidei et repugnās errori adūsariorū. dicit enī job sic ca
pitulo. xiiij. **E**cā si occiderit me in ip̄o sperabo veritatem vias
meas in cōspectu eius arguā. et ip̄e erit saluator meus. **N**ō
enī veniet in cōspectu eius om̄is ypocrita **I**n quibz v̄bis ma
nifeste habet̄ q̄ job in hac vita existēs habebat spem ut deus
ip̄m saluaret post mortē qd̄ est manifeste cōt̄ errozē sociorū qui
futurā vitā et salutē oīno negabant. vnde v̄ba sua alibi di
cta in quibus apparet q̄ ip̄e parificat innocentē et impiū op̄z
q̄ intelligant̄ nō s̄m suā mētem s̄ s̄m mētem adūsariorum
et ut insinuarēt q̄ v̄ba sup̄dicta. s̄. si occiderit me in ip̄o spera
bo tē dicta sūt s̄m mentē p̄priā et nō aliter. **I**ocarco immedi
ate ante illa p̄mittit hoc tacere paulisp̄ ut loqr̄ qd̄cūqz mens
michi suggererit. quare lacero carnes meas dentibz meis et
aīam meā leuo in maibz meis ecā si occiderit me tē. **I**n huiōi
enī v̄bis ante p̄missis duo exp̄munt̄. vnū est q̄ illud qd̄ erat
locutus ex p̄pria mētis suggestionē p̄cedebat. **E**t de hoc dicit
tacere paulisper ut loquar qd̄cūqz michi mens suggererit.
Scōm est q̄ om̄ia que p̄cedebat tam in carne q̄ in sp̄u sustine
bat p̄p̄e spem future salutis. p̄mū patz p̄ hoc q̄ dixit. quare

lucero carnes meas dentibus meis quod pertinet ad corporales penas
Secundum Job cum dicit. animam meam leuo in manibus meis quod pertinet
ad afflictiones intrinsecas anime. unde declarans quare ista susti-
nebat statim subdit. Et si occiderit me in ipso sperabo. quasi diceret
non solum alias penas citra mortem sed etiam ipsam mortem que est
maxima penarum prefertim cum sit violenta que pertinet ad occasionem
patius sum sustinere propter spem salutis. Idem dicendum est ad se-
cundam autem Job. xxi. scilicet quod illa dicta Job intelligenda sunt secundum
mentem aduersariorum quos vult ad inconueniens deducere ut superius
dictum est

Capitulum quintum In quo ponuntur quedam alia verba ipsius Job ex
quibus arguunt superius dicta Job negasse resurrectionem futuram
Et ibidem solvuntur argumenta eorum per veram expositionem
verborum ipsius Job **Magister**

Sunt alia verba Job que manifeste videtur negare resur-
rectionem futuram ut cum dicit capitulo. xiiij. lignum habet
spem si passum fuerit rursum virescat etc. Et infra in
eodem contextu. homo cum dormierit non resurget donec atteratur
celum non euigilabit neque consurget de somno suo. In quibus ver-
bis et similibus manifeste patet quod Job negabat resurrectionem. nec
valet dicere quod hoc dicebat secundum mentem aduersariorum. Nam ad pre-
dicta verba sic premitur. Recede ergo paululum ab eo ut quiescat
donec operata veniat sicut mercenarii dies eius. In quo loco
Job loquitur deo supplicans habere refrigerium penarum considerata
breuitate vite humane ad quod fortificandum inducit diffinitionem
duracionis ligni et duracionis hominis eo quod lignum post sui passionem
virescat. non autem homo post mortem. Et sic vult inducere deum ad
misericordiam hominis propter breuitatem vite sue ex quo ad ipsam nunquam
redit. lignum autem sic. unde manifestum est secundum seriem littere quod hoc lo-
quitur de mente sua. non autem secundum mentem aduersariorum

Discipulus Hec verba ipsius Job que allegas intelligi
possunt esse dicta de mente ipsius. Ad quod sciendum quod fuerunt aliqui an-
tiqui qui false assererent quod homo post hanc vitam per magna temporis cur-
ricula redeuntibus omnium constellationibus fidei sicut fuerunt antea
tunc idem homo per naturam similiter rediret ad vitam mortalem
et ad omnia officia vel alia quecumque que per ipsum fiebant ut puta quod
plato legere atthenis in eisdem scholis et eisdem scholaribus et easdem
lectiones sicut ante dum vivebat. Que quidem opinio de resur-
rectione est erronea et falsa. Nam secundum philosophorum doctrinam ea que

corrumpunt nō redeunt eodem numero per motū seu mutacōem
ut in scdo de generacōe. Est etiā cōt veritatem fidei sū quā
resurrectio credit seu expectat ad vitā gloriozā immortalē
vnde job illā falsā resurrectiōem negat. qd patz ex hoc qd dicit
lignū habet spem tē. lignū enī post sui passiōem itez virefat
in eadem vitā put ad aīam pertinet vegetatiuā. homo vō cū
dormit nunqz ad talē vitam resurgit sed ad vitā immorta-
lem ut dictū est. Vnde ex hoc job volebat inducere deū ut cō-
cederet sibi refrigeriū penāz i hac breui duracōe ex quo nunqz
ad similē vitā resurrectur⁹ erat homo. Et sic ex pōictis ver-
bis nō habet qd job negat; verā resurrectiōem qd p fidem habet
sed falsam resurrectiōem ut dictū est. Alij vō exponūt ūba
job pōicta ut ex hys cōcludat verā resurrectiōem futura dīcen-
tes qd hō cū sit nobilissima creatura int corruptibiles creatu-
ras. Rācōnabile est ut nō sit deterioris cōdiciōis ligno. Sz
constat qd si lignū fuerit passū itez pducit ramos et germi-
nat. De corpe aut hōmīs passi a vitā pnti nichil tale videt
pullulari. Et ideo ne homo sit peioris cōdiciōis ligno cōclu-
ditur qd i hōmīe sit aliquis immortalis. s. aīa rācōnalis cui⁹
resurrectio expectat et sū hoc exponūt illud lignū habz spem
Sicqz p modū suāsiōis rethorice sū quā pcedit i hoc libro
job resurrectiōem veram cōcludit. vnde ex pōictis vbis job
in hoc loco non habet ipm a fide resurrectiōis deuiasse expo-
nendo ea aliquo pōictorū modorū ad qd cogimur non solum
auēte dīna supōicta testante job rectū fuisse locutū. Sed etiā
ex dictis ipi⁹ job resurrectiōem verā testantibz. vnde in .xix.
caplo. volēs de misterio resurrectiōis loqui qd est de maximis
seu difficilioribz inter credibilia ut redderet audītores atten-
tos pmitte. Quis michi tribuat ut scribant sermones mei
et exarent in libro silo ferreo et plūbi lamma vel celte scul-
pant in silice. Et declarās illa que sūt tam magna et ardua
que pteret scribi mō pōicto. subdit dīcēs. Scō qd redemptor
meus viuit et i nouissimo die de terra resurrectur⁹ sū et rur-
sus arcū dabo pelle mea et in carne mea videbo deū saluatore
meū tē. que ūba pprissime exponunt de resurrectiōe futura
quā expresse sanctus job in hoc loco pntet. Et ideo oportet qd
cum alibi de hac materia loquat ipi⁹ ūba sic exponant ut
huic sue vere pfessione cōcordent

¶ Capitulu sextū In quo ponunt quedam ūba dei ad ipm

job In quibus apparet q̄ job loquebat̄ cont̄ iusticiā diuinā
Et ibidem exponunt̄ v̄ba p̄dicta sic ut ex ip̄is nō intelligat̄
job fuisse locutū in derogacōne dñe iusticie. **Discipulus**

Sufficiūt michi p̄dicta ad oñdendū q̄ job credebatur
turam vitā in qua expectat̄ iustoz p̄miū ut v̄ba sua
supra allegata. xij. caplō Et si occiderit me in ip̄o spe
rabo testanē. Similiter et q̄ credebatur resurrectionē futuram ut
patet ex aucte per te ultimo allegata. Sed video q̄ deus ip̄m
job cōdempnauit seu rephendit in suis respōsionibz i duobz
locis. p̄mo ubi dicit. quis est iste inuoluens sn̄as sermonibz
imperitis. Secūdo legiē job. xl. Nūquid irricū facies iudiciū
meū et cōdempnabis me ut tu iustificeris. Ex quibz patz p̄m
veritatē dñe sentencie job nō solū fuisse locutū sermones im
peritos sn̄as inuoluendo. sed etiā in derogacōe diuine iusticie
q̄ manifeste patz cū dñs sibi alloquens dixit. Cōdempnab
me ut tu iustificeris. peto igit̄ ut michi declares quō v̄ba p̄e
dicta p̄nt cōcordari cum verbis dñi p̄ te allegatis. **Job** vlē.
ubi dicit. Non fuistis locuti rectū corā me sicut seruus me.
Magister Verba dñi que p̄mo allegas. s. quis est
iste inuoluens sn̄as sermonibz imperitis. si recte exponant̄
intelliguntur de heliū esse dicta non aut̄ de job. put̄ infra deo
dante si de mente ip̄ius heliū tractabit̄ erit manifestū. Ad vez
aut̄ intellectū scōe auctis quā allegas attendē debes q̄ quia
adūsarj job cōmuniter asserēbat q̄ job erat punitus in vl
donē suoz delictoz q̄ erat falsū ut patz ex historia ip̄i job
in qua ante huiūdi disputacōem p̄ponit̄ q̄ deus dixit ip̄i sa
than qui ip̄m job p̄missione dñi affligēbat. nūquid cōfide
rasti seruū meū job q̄ nō sit similis ei i terra vir simplex et
rectus et timens deū et recedēs a malo et adhuc retinēs inno
cenciā suā. tu aut̄ cōmouisti me adūsus eū ut affligerem
illū frustra. Ex quo patz manifeste q̄ job nō erat afflicto p̄p̄
demerita sua. Et ideo job volens excludē falsam imposicōem
suoz adūsarj suā iusticiā cōmēdabat intantū q̄ petebat di
sputare cū deo q̄ alijs videbat̄ redundare in derogacōem dñe
iusticie. Circa q̄ notare debes q̄ si cōtangat cont̄eio mē duos
equales non est rephensibile si alter eozū a culpa se expurget
etiā si ex hoc alter culpabilis in hoīm op̄ione videat̄ quia hō
plus se diligit̄ naturaliter q̄ alium. Sed cū mē deū et hoīm sit
distanca infinita in quacūqz p̄fectione sit homo potius pati

debet ut in se culpa iniuste referat̃ q̃z q̃ in deo putet̃ esse iniu-
sticia. Et ideo dñs ad arguendū job de cōmendacōe indiscreta
sue iusticie pponit excellenciā dei sup hoies. Que quidē excel-
lenciā ex effectibz dñis manifestat̃. vnde autoritas illa quā
allegas. Nunquid irritū facies iudiciū meū rē. **I**ntelligitur
sic. q̃si dicet̃. Nunquid sic iusticiā tuā cōmendas ut irritū. i.
nō rectū facias videri iudiciū meū. Sic enī cōmēdas iusticiā
tuā q̃ ego apud alios videar cōdempnabilis. Et hoc est qd̃ di-
cit̃. **C**ondempnabis me ut tu iustificeris. vnde ex ṽbis sup̃
dictis dei ad ipm job. manifestū est q̃ nō reprehendit eū ex hoc
q̃ puidenciā dei negabat ēca hoies ut **R**abimoyse ezonee
estimauit. s; solū de hoc q̃ se manifestabat indiscrete in tantū
q̃ hoc posset referri in derogacōez dñe iusticie de qua incauta
locucōe seu iustificacōe indiscreta job penituit. vnde postq̃
rephensionē dñi audiuit in fine cōcludit. **I**darco me rephēn-
do et ago pñiam in fauilla et cinere.

Caplm̃ septimū. **I**n quo oñdīe q̃ ex hoc q̃ job natiuitatē
suam et cōceptōem et huiōi maledixit et etiā vitā ppriā di-
cebat se abhorrere nō derogat̃ pfectioni ipius job seu ipius
virtuose paciēcie. nam talia s̃m ptem inferiorē rōnis dici
intelligēda sūt. nō aut̃ s̃m ptem rōnis supiorē.

Disapls. **I** job put tu doces tante pfectōis erat q̃ etiā si fla-
gellatio ei inflicta a deo usq; ad mortē inclusiue at tan-
geret adhuc i ipso remanēt verā spes i deo. put ṽba
p te sup̃ allegata vident̃ sonare. cū dicit̃. **E**t si occiderit me i
ipso sperabo job. xij. quō ergo vir tāte pfectōis p amissionē
rerū tpaliū necnō etiā p afflictionē corpis sui in tantam ind-
derit tristitiā seu anxietatem ut cōceptōem suā et natiuitatē
maledicet̃. et etiā vitā ppriā abhorreret. que quidē nō p-
nent ad vite pfectionē seu ad virū pfectū in quo spes future
vite cōsistit. **S**cōm enī doctnā apli. ad **Rō.** viij. **N**on sunt
cōdigne passiones hui⁹ seculi ad futurā vitā que reuelabit̃
in nobis. **I**ncōueniēs igit̃ est q̃ vir iustus qui nō ex peccatis
ppriis sed ad meritū sui augmētum flagellabatur sicut erat
job. put ex sup̃dictis patet q̃ vitā sic abhorrēt ut appeteret
nunq; fuisse sub hac luce. qd̃ tū job appetebat ut. patz in t̃ao
caplo. **M**agister. **E**x hoc q̃ job suā cōceptōem et natiui-
tatem et huiōi maledicebat ex quibz odibilē vitā suā demō-
strabat nō sequit̃ aliquid sue pfectioni ipugnās. xps enī qui

super omnes sanctos perfectione vite humane attingit legem de morte
sua futura tristari. Dixit enim imminente passione. tristis est
anima mea usque ad mortem. **Ps. xxvj.** Cuius ratio est. Nam ra-
tio inferior humana que sensitivam pretem sequitur. que quidem sensu-
tiva nichil ad finem refert. talis ratio abhorret illud quod sensui
repugnat. Ratio vero superior illa que secundum pretem sensitivam odi-
bilis sit si tamen referantur ad finem bonum. talia acceptat ut bo-
na. sicut patet de portione amara que licet secundum sensum horrida est
et odiosa. Cum autem referat ad sanitatem consequendam est secundum rationem
valde accepta. unde Christus dispositionem sensitivae pretem circa immi-
nentem passionem ostendens tristitiam suam de passione declaravit.
quam quidem passionem secundum rationem superiorem semper acceptavit. Illi
modo dicendum est de job quod licet flagella sua et afflictiones li-
benter sustinebat reddens pro eis deo gradas. unde postquam et omnia
adversa advenissent dicit. dominus dedit dominus abstulit sit nomen domini
benedictum. Nichilominus tamen secundum dispositionem sensitivae pretem quam
ratio inferior sequitur valde dolebat et anxiebat de huiusmodi adversi-
tatibus ad quam disponebat ostendam dicebat. periat dies terra.
ostendendo quod secundum huiusmodi dispositionem vita sua erat odibilis et on-
erosa. unde verba job in hoc loco non sunt intelligenda tanquam verba
impatientis sed tanquam hominis passionem suam sensitivam exprimere
et secundum eas de se loquentis. Sicut etiam et Jeremias qui sancti-
ficatus in utero legis fuisse jere. primo. nichilominus tamen superue-
nientibus sibi tribulationibus seu persecutionibus magnis maledixit
non solum diei natiuitatis sed etiam viro denuncianti patri suo na-
tuitatem suam jere. xx. ut ostendat se esse in tantis mysteriis quod vita
sua secundum inferiorem rationem quam homines ut plurimum sequuntur odi-
bilis erat et onerosa. **Discipulus.** De Christo tristitia osten-
dente imminente tempore passionis nemo rationabiliter dubitare possit
quoniam hoc esset secundum sensitivam pretem humanam. quam ad ostendam humani-
tatis veritatem fieri oportebat. Christus tamen magna signa ostendit
in quibus manifestabat quod Christus passionem suam acceptabat ut cum
eam futuram sepiissime suis discipulis praedixit et crucifigen-
tibus occurrit et discipulum increpavit dicens. Calicem quem dedit
michi pater non vis ut bibam illum. **Joh. xvij.** jere. etiam ut osten-
deret quod verba illa in quibus maledicebat virum qui suam natiuita-
tem denunciant non secundum rationem superiorem dicebantur. eiusdem verbis
immediate ante promisit. Cantate domino laudate dominum quia libe-
rauit animam pauperis de manu malorum. In quibus verbis satis

oñdebat q̄ ad laudem ⁊ honore dē adūitates suas cū canitū
et gaudio offerebat. qđ intelligendū est s̄m racōem sup̄iorem
sed de job qui simpliciter maledicebat natūritatem et vitā et
huiōi scire vellem si ex dictis suis seu ex historia pp̄ia oñdi
posset q̄ hec nō s̄m sup̄iorem rōnez ab eo dicebant. **¶** **gr**

¶ aut job tribulacōes seu plagas suas s̄m cōsiderationez
sup̄ioris p̄is aīe que racōnez sequit̄ patient̄ sustinūisset satis
habet̄ ex suis dictis. nam post om̄ia adūsa que ei aduenerūt
v̄xori eum subūtere volent̄ dixit. **¶** Si bona suscepim⁹ de ma
nu dñi. mala aut̄ cur nō sustineam⁹. **¶** Ex quo pat̄ s̄m ip̄m
q̄ equanimiter suscipienda sūt huiōi bona ⁊ mala que a deo
dan̄t̄ seu infligunt̄. vñde oībus adūsitatib⁹ susceptis in bene
dictionē dē oīa terminauit dicens. **¶** Sit nomē dñi benedictū
et ideo tanq̄ disposicōez inferioris rōnis sue sensitiuā p̄tem
sequentis ut exp̄ssisset notant̄ p̄mittit̄ i l̄ra. post hec aperuit
job os suū et maledixit diā sue. q. d. postq̄ job ex plagis et
anxietatib⁹ sibi illatis deū benedixit. qđ intelligendū est s̄m
sup̄iore rōnem postea maledixit diā tē. ad oñdendū inferi
oris racōnis dispōem. vñde ex p̄ma benedictione. s. dē et se
quenti maledictione natūritatis et cōceptōnis satis habetur
distinctio sup̄dicta. **¶** Item ex historia job in huiōi temptacōe
satis innuit̄ ap̄positū. nam ut ait m̄gr in sc̄do. di. iij. talis
nūc in homīe temptacōnis ordo est et p̄gressus qualis tūc in
p̄mis p̄cessit parētib⁹ vt enī tūc serpens mulieri malū suū
ipsa q̄ cōsensit. deinde viro suo dedit et cōsummatū ē p̄c̄m. ita
et nūc in nobis p̄ serpente est sensualitatis motus anime. p̄
muliere inferior p̄p̄tio racōis. p̄ viro sup̄ior p̄p̄tio rōnis. hec
ille. **¶** Attēde igit̄ diligēt q̄ i temptacōe p̄ntū i quo ē p̄c̄m
cōsummatū per serpentē mulier. et p̄ mulierē vir p̄lapsi sunt
et sic p̄c̄m p̄fecte cōsummatū est p̄ lapsum viri qui sup̄iorem
racōem designat. nō sic in temptacōe ip̄ius job. **¶** In tempta
cōe enī job m̄l̄r p̄suasa fuit a serpēte seu sathana temptate
int̄m q̄ viro dixit ip̄m intendens a rectitudine declinare ad
huc retines innocentā tuā tē. job. ij. c. **¶** Sed vir mulierem ex
p̄brauit dicens ei q̄si vna de stultis mulierib⁹ locuta es **¶** Si bo
na suscepim⁹ tē. **¶** De qua historia temptacōis job ad histor
riam p̄ntū compata satis patet q̄ in temptacōe ip̄ius job
vir. s. rō nō cōsensit i p̄c̄o licet mulier p̄ quā inferior rō itel
ligit̄ cōsensit. **¶** Quē qđ mulieris cōsensū job sua p̄ma ap̄p̄tione

expm ere volens dicit. periat dies tē. qđ exponendū est de mo-
tu inferioris pns racōis ut sup̄ dictū est. non aut̄ superioris
Et circa hoc cōsidera qđ licet deus om̄ia que erant ip̄i job p̄ter
aiam dedit in manu ip̄i sathane ut patz in .ij. caplo p̄ quā
potestatē pmissiū ad om̄ia ip̄ius job destruenda sathan p̄-
cessit usqz ad filios et filias et etiā corpus p̄p̄iū ut in histo-
ria patz. nō tñ sathan nocuisse m̄ieri legiē. retinuit enī eam
illesam ut esset instrumentū ad seducendū virū suū. s. job
qđ quidē instrumentū exp̄tus fuerat fuisse sufficiēs in subuer-
sione ade ut patet Gen. .ij. caplo. Sed in hac temptacōe job
sathan hoc nō potuit obtinere etiā per p̄dictū instr̄m. s. p̄ mu-
lierem eo qđ racō sup̄ior que p̄ virū designat. semp̄ remansit
illesa et sic p̄dicta exposicō nō solum ex v̄bis job sed etiam
ex ip̄o intellectu historie cōfirmat̄

Capl'm .viii. In quo ponit̄ quedā obiectiō cōt̄ ea que di-
cta sūt in p̄cedenti caplo et ibidē soluit̄. *Disapulus*

Q p̄dicta v̄ba job
in maledictione diei natiuitatis et huiūi solā intel-
ligunt̄. put tu exponis. s. qđ fuerūt dicta tñ fm in-
ferioris pns racōem. nō aut̄ fm sup̄iorē. incōueniēs videtur
qđ amici job cū essent prudentes et viri l̄rati contradixissent
ip̄i tali modo loquenti. debuissent enī scire p̄ssiones afflictio-
nas tristabiles esse simpliciter fm sensitiuā p̄m. vnde fm
hoc tota disputacō cōt̄ job videt̄ p̄cedere in equiuoco. *N*i
amici job nitunt̄ cōdere qđ ip̄e ex impaciētia tanqz loquens
ex erronea rōne blasphemā incurrisset qđ tñ job fm te loq-
bat̄ ex solo motu inferioris rōnis. *Magister*. *E*xposicō
mea sup̄dicta ē sancti thome sup̄ job cōt̄ quā m̄gr nicola²
in postilla arguit̄ opponēdo p̄dictā tuā obiectiōnē. que quidē
obiectiō si bene cōsideras nō videt̄ valere. *N*am job et amici
eius p̄ncipalit̄ disputabant circa hoc qđ job credebatur seu dice-
bat se esse flagellatū sine culpa. amici vero quia estimabant
falsē qđ nulla alia vita esset nisi p̄ris. *C*onsequenē habebāt
asserere qđ nullus patit̄ penā in hac vita nisi p̄pter p̄cēm p̄-
p̄iū. vnde oportebat eos dicē qđ ip̄e job erat flagellat² in pe-
nam sui et suorū. vt patet ex toto p̄cessu hui² disputatiōis.
vnde eorū disputatio non erat in equiuoco vt obiectiō tua po-
nit̄ que est postillatoris. s. de directo huiūi disputantes sibi
inuiem cōtradicebant. disputabant enī sub hoc titulo q̄onis

f. utrū job fuerit iustus tpe sue flagellationis. an non. In
qua questione job tenebat prem affirmatiuā. adu sarij vero
negatiuā utrū aut job expmēns vitā suā esse odibilem fm
partem sensitiuā put mea exposicō que sancti thome est po-
nit an essent dicta fm supiorē racōem hoc nō est de pncipali
materia questionis. vnde nec de hoc amia curabant sed solū
de impugnando iusticiā ipsius job. **Disapulus** **I**ndica
michi vnde habebāt amia job qz ipe credebat seu estimabat
se esse iustū ut hoc intenderent pncipaliē impugnare. put tu
dicas. Non em video job hoc dixisse seu asseruisse anteqz eli-
phas qui pimus fuit inter impugnātes loqueret. vnde vidē
qz titulus opionis pncipalis hui⁹ disputacōis nō fuerit cca
iusticiā ipsi⁹ job put tu dicas. **Magister** **Q** job crederet
sepm sine culpa fuisse flagellatū potuerūt amia sui papere
tum ex eoz cōuersacōe cū ipo antiqua. Isti em tres viri q ad
consolandū eū venerāt vnusquisqz de loco suo ut habet job
scōdo psumendū est qz erant nota ipsi job et scēbant vitam et
cōuersacōem suā. cum quia ex hys verbis que job dixerat.
Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala cur nō sustineamus
potest intelligi qz sicut bona frequentē danē a deo sine meritis
ita et mala penalia danē ab ipo deo sine demeritis an eqliter
em dicebat bona et mala a deo dari. tū quia ex hoc q job tā
ardentē pcedebat in maledictōem sue natiuitatis ⁊ hui⁹. ra-
cionabiliē psumebat qz job credebat se eē flagellatū sine cul-
pa. qui em ex culpa ppi puniē nō tñ pcedit in querulosas
pclamacōes. tū quia job in pma sua responsione tco caplo
dixerat de se viro cui⁹ abscondita est via. qz verisiml⁹ intelli-
gebant de eo qz ipe se incedere credebat p viam iusticie prout
erat vez et tñ cōtingebant illi miserie magne sicut impus
sepe cōtingūt. et sic via eius erat eis abscondita. vnde ex p-
dictis amia papiētes qz job crederet sepm sine culpa esse fla-
gellatū pcesserūt ad impugnacōnem sue iusticie quilibz fm
modū suū qd patz ex pcessu disputacōis eoz. **In quo quilibz**
eoz conatē impugnare iusticiā fm modū ppiū

Caplm. ix. **In quo declarat cōueniēcia amicoy job i ipsi⁹**
impugnacōne et distinctio eoz int se. **Disapulus**

Udeo qz isti tres cōiter conabantē impugnare iusticiā
ipsius job. sed nō video aliquā distinctionē inter im-
pugnacōes eoz sic ut quilibet teneat ppiū modū in

huiusmodi impugnacione et de hoc peto a te aliquam declaracionem.

Register. Sicut iam tibi dixeram isti tres de secta sunt
seducerunt ponendum totum primum iustorum et penam impiorum in hac
vita tantum. et ideo omnes conveniunt in impugnacione iusticie ipsius
job. erronee estimantes quod non possit aliter iusticia divina saluari
quod oportebat eos dicere secundum falsum presuppositum suum supradictum.
In hac tamen impugnacione quilibet eorum trium invenit primo unum
modum ad salvandum iusticiam divinam. quando contingit quod aliquis
qui secundum famam communem est iustus puniatur quod patet diligenter eorum dicta
scrutanti. Eliphaz enim qui primo locutus est iusticiam ipsius job
impugnat imponendo ei publicas iniquitates seu iniusticias
unde in prima ipsius propositioe dicit. recordare obsecro te quis
unquam innocens perijt aut quando recti deleti sunt job. iiij. c. Ex
quo patet quod secundum eum ex quo job sic affligebatur sequebatur quod non
erat innocens et rectus. Et infra ipse Eliphaz. c. xxij. dicebat
ipsi job. Nonne propter malitiam tuam et infinitas iniquitates
tuas abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos
spoliasti vestibus tunc ubi multa publica peccata attribuit ei ad
crudelitatem et avariciam pertinet. Baldach vero iusticiam job im
pugnabat non sic ei opponendo publicas malicias sed occul
tas sic quod secundum eum licet opera job exteriora bona apparerent quia
tamen occulta non recta sed perversam habent intentionem. Idcirco ei co
tingebant mala. unde in. viij. c. baldach imponebat ipsi job
vitium ypocrisis dicens sic. vie hominum qui obliuiscuntur deum et
spes ypocrite pibit arguebat enim in ipso esse ypocritum ex adu
sitatibus sibi advenientibus licet exteriora sua opera fuissent bo
na. unde ad predicta verba sic promisit. Nunquam virescere potest
cypripus absque humore. quod. d. ex hoc quod tu non virescas sequitur quod tu
non habes humorem intrinsecum. quod intelligitur de humore caritatis
per quem homo secundum veritatem virescit in virtutibus secundum enim bal
dach bona temporalia sunt premia virtutis. Et quia hys temporalibus bo
nis manifeste carebat job. Idcirco concludebat ipsum esse ypocri
tam. Et in hoc Baldach concordabat cum sathan. Cum enim dominus
dixisset sathan de job quod erat simplex et rectus ac timens deum
tunc. Sathan respondit nunquam frustra timeo job deum tunc. quasi diceret
omnia bona que job facit non procedunt ex recta intentione sed solu
ut temporalia bona ei conserves. Sophar autem et si non attribuebat
job aliqua peccata publica nec etiam ypocritismum. Impugnabat tamen
iusticiam ipsius job ex profunditate divine sapientie secundum quam deus

mundū gubernat dicens. vñā deus loqueret tecū et aperiret
labia sua tibi. et oñderet tibi secreta sapiēcie. et intelligeres
q̄ mltō mīora exīgaris ab eo q̄ meret iniquitas tua. q̄ d.
licet ego nescirez ostendere tibi pcc̄a tua publica seu occulta
nec eadē forte tu ip̄e scīs. nichilomin⁹ tñ si de⁹ loqueret tecū
ostēderet tibi secreta sapiē sue et intelligeres q̄ mltō mīora
exīgaris ab eo q̄ meret iniquitas tua. hoc est dicere q̄ te pu-
nit atra cōdignū. **✓ Discipulus ✓** hec distinctio quā po-
nis inter impugnacōes quas amīcī job cont̄ eum opposuerūt
licet sit racōnabilis et ī dictis eoz fundata nō tam sic vidē
p̄sa q̄ impugnacō vñā non tangat per aliū. ypocrisim enī
quā baldach impōit ip̄i job. eadē eliphaz filr impōit qui in.
xv. e. dicebat job. cōgregatio ypocrite sterilis. vbi notat enī
de ypocrisi. Causam eius sterilitatis seu p̄dicōis suoz bonoz
ypocrisi attribuebat. **Sophar** eadē ip̄i job dicebat caplo. xx
hoc sc̄o a p̄ncipio ex quo positus est homo sup̄ terrā. q̄ laus
impioz brevis sit et gaudiū ypocrite ad instar pūcti. ex quo
patz q̄ ip̄i imponebāt job pcc̄m ypocrisis fm qd̄ dicebat pro-
sp̄ritates suas fuisse momentaneas seu cito transcuras. ex
quibus et alijs que in dictis amīcorū job p̄nt inueniri. videt̄
haberi q̄ distinctio tua non sit p̄sa ut p̄dictū est. **Magister**
¶ Concedo tibi q̄ distinctio mea sup̄dicta de impugnacōibz
amīcoz job cont̄ eum non est sic p̄sa ut vñā quisqz socioz
ponat impugnacōez suam tñ. et nunqz tangat impugnacō-
nem alterius. Sed consideranda est p̄dicta distinctio sic ut
vnus socioz quandā p̄mo muenit impugnacōnem ⁊ deinde
aliq̄ illam eandem inter sua qñqz repetant ut puta q̄ eliphaz
p̄mo impugnavit job de publica iniusticia ⁊ impietate. nō
aut de ypocrisi. **Siliter ⁊ Baldach** p̄mo impugnavit eum de
ypocrisi non aut de publica iniusticia. **Consequentē Sophar**
p̄mo impugnavit eū per inscrutabilitatē dñe sapiēcie fm
quā credendū esset q̄ min⁹ puniebat a deo q̄ pcc̄a sua exige-
rent. Sed ex hoc non cōcludit̄ qñ quilibz eoz obiectionē alte-
rius in suis dictis mēponeret qñqz tanqz verā sicut cū in di-
sp̄ntacōnibz cōtangit q̄ opposcentes diuisis vijs impugnant
respondentē. et tñ ip̄i inuicem in oībz impugnacōibz con-
cordant p̄sertim in hoc libro in quo nō solū poetice s; eadē me-
trice ut dictū est p̄cedit̄. et sic vñā sentēcia plures repetitur
et sepe replicat̄ tam p̄pria q̄ aliena. vñā si scrutatus fueris

verba job in ultimo sue responsionis loco .f. caplo .xxvii. et
in sequenti .f. xxviii. manifeste repies q ad tres impugnacō:
nes pōictas dirigit defensionē suā . In eodem enī caplo pōi:
cis impugnacōibz p ordinem contōidit . unde postq omīs sūt
falsificauit dicit . absit a me ut iustos vos esse iudicez . Con:
sequenter contē impugnacōem pmo p eliphā inuentā dicit
Iusticiā meā quam cepi tenere nō deseram . **Et** . Si sicut im:
pius inimicus meus et adūsari⁹ meus qsi iniquus . Ille enī
cui⁹ bona exteriora sūt iusta sicut job . omnes sūt inimici di:
cuntē impij tanqz impugnantes publicam iusticiā . Con:
sequenter contē impugnacōem baldach dicit q est spes ypocrite
tē . q . d . non dextis michi imponere viciū ypocrisis . **S**ao enī
q ypocrita nō potest habere verā spem que ex meritis et grā
habet . **Q** autē ypocrita nō habeat ex meritis spem declarat cū
subdit **C**um auare rapiat tē . **Q**uod autē ex gratia hoc nō de:
beat expectare declarat dicens . nūquid clamorē eius exaudiet
deus tē . **E**t ut job suis adūsarijs oñderet q erat immunis
a pōictis duobus vicijs . f . publicis et occultis que sibi impo:
nebant . subdit **E**cce vos omīs nostis et quid sine causa vana
loquimini . **N**ouerant enī adūsarij quibz cōuersacō sua erat
nota q nulla peccata exteriora habuisset . **S**iliter nec interi:
ora quia necesse est ut p diuturnā cōuersacōem ad exteriora
opa interiora cognoscant ut saluator de ypocritis dicit . **E**x
operibz eorū cognoscetis eos . **E**t ideo suos adūsarios aduo:
cat in testes circa pōicta cū dicit . **E**cce vos omnes nostis . et
quid sine causa vana loquimini . **A**d scōam vero obiectōem
per quā vitā suā impugnabant ex inscrutabilitate diuine
sapientiē sū quā homo debet credere q deus iuste punit licet
causa puniōnis in actibz hūanis inueniat nō ab hominibz
Ad hoc rñdet cōsequenter in pōicto caplo . f . in . xxviii . pmo
ostendendo excellenciā sapie que intelligenda est dīna que in:
comparabiliē transcendit in pōsitate oīa pōsa dicens . **N**e:
scit homo paum eius tē . **S**cdo ostendit occultacōez eius cum
dicit . abscondita est ab oculis oīm viuenciū . **T**erdo dicit q
solus deus cognoscat eam dicens . deus intelligit viā eius . et
ipē uouit locū illius . **Q**uarto dicit q deus qui illam scit seu
cognoscit viā eius docuit hoīem que sit illa sapiēcia put ad
gubernacōez rez hūanaz paret . et de hoc dicit vidit illam et
enarrauit tē . **E**t sequit **E**t dixit hominī . **E**cce timor domini

ipsa est sapientia et recedere a malo ipsa est intelligentia. **Ex**
quibus colligitur sufficiens responsio job ad tertiam obiectionem
supradictam que ex magna profunditate seu sapientia dei in gu-
bernatione humana precebat. **Que** quidem responsio in hoc con-
sistit. posito enim putatur verum est quod divina sapientia excellit cunctas
res in profunditate putatur in primo presupposito. **Secundo** posito quod illa
omnina sapientia sit abscondita ab omnibus creaturis putatur in secundo
presupposito. posito etiam quod solus deus intelligat viam eius putatur in tertio
presupposito. posito etiam quod deus revelavit homini quod timor dei ipsa
est sapientia. scilicet quantum ad res humanas gubernandas. Similiter
et recedere a malo sit intelligentia. **Consequentem** habet quod non obstante
infernabilitate seu profunditate divine sapientie quantum ad se.
cum hoc tamen quod sciat quod in rebus humanis gubernandis timor domini
ipsa est sapientia. et recedere a malo ipsa est intelligentia putatur
patet ex divina revelatione per ipsum job allegata. **Cum** autem de
job testatur scriptura quod erat timens deum et recedens a malo job
primo. sequitur ulterius quod non obstante infernabilitate divine sa-
pientie job indicandus erat rectus et sic non erat puniendus
propter demerita sua. **Ex** quibus omnibus diligenter consideratis ha-
bes opinionem ipsius job que vera est et catholica. scilicet quod premit-
tuntur et pene impiorum principaliter in alia vita consistat non in
vita presentis. **Et** sic non sequitur quod si aliquis in hac vita puniret
quod sit iustus sicut si aliquis in hac vita prosperaret non ex hoc
sequitur quod sit iustus putatur amicus job false opinabantur. unde **Ra-**
bimoyse qui sententiam job tanquam hereticam condemnavit pro te
in capitulo supradicto manifeste in hoc erravit. **Habes** etiam ex hoc
opinionem amicorum eius qui de secta saduceorum ut dictum est erant
unde simul conveniebant in hoc quod totum premium iustorum et pena
impiorum in presentis vita erat. non in alia quam non credebant. ex
quo firmiter estimabant concludere quod nullus in hac vita pun-
niebatur nisi propter propria demerita quod est falsum ut patet in histo-
ria ipsius job de quo scriptura testatur quod erat simplex et rectus
et. etiam fuit graviter punitus nullis suis demeritis precedentibus
Ex quo patet error rabimoyse qui opinionem eliphaz approba-
vit ut patet ubi superius. **Qualiter** autem opiniones predictorum trium
distingui intelligantur habes supra.

Capitulum .x. In quo exponitur opinio heliu que fuit erronea
et a deo condemnata contra hebreos qui asserunt quod heliu victo-
riam obtinuit de job. **Disapulus**

Dicit ea que dicitur circa disputacionem job et sociorum
eius tenenda videntur tanquam vera. tamen adhuc occurrit
mihi in eis de uno quod inconsonum suspicatur videretur. video
enim quod heliu conuenit cum predictis tribus in condemnatione ipsius job
quod patet in multis ipsius dictis. et tamen heliu videtur victoriam
obtinere de ipso job. quod patet saltem ex hoc. nam job silentium
videtur imposuisse tribus sociis qui ad ultimas responsiones eius
que a capitulo. xxvi. usque. xxxi. inclusive continentur nichil va-
luerunt respondere. Ad dicta tamen heliu que a capitulo. xxxii. usque ad
xxxviii. inclusive continentur. nichil videtur job respondisse. Ex
quo patet quod heliu denique seu inclusit ipsum job. unde expositor
res hebreorum ut **R**abimoyse et **R**abifalomon et alij con-
tinent quod heliu in hac disputa-
tione triumphum obtinuit. cum
tamen cum alijs tribus conuenisset in ipsius job condemnatione
ut dictum est. unde de hoc volo ut mediteris declarando michi
opinionem ipsius heliu et eius distinctionem ab opinionibus aliorum
Magister. Circa hoc quod petis sciendum est quod sicut tres amici
job ut dictum est erant de secta saduceorum futuram vitam negan-
tium. et verum primum iustorum et penam impiorum in hac vita tamen
esse ponebant. unde et job in sua flagellatione ut impium con-
demnabant credentes quod nullus in hac vita puniatur nisi pro
propria peccata seu demerita ut superius largitus dictum est. Sic tenendum
est quod heliu erat de secta phariseorum qui licet aliam vitam concede-
bant ut patet **Mat.** xxii. superius allegato tamen credebant quod nullus in
hac vita puniret nisi propter propria demerita ut **R**abimoyse
qui proprie phariseus fuit in preterito et capitulis allegatis expressum dicit
Et est eius sententia talmudistarum. falsitas tamen huius credulita-
tis manifeste patet ex ipsa historia job que testatur quod job
nichil mali demeruit ut sic puniret. sed solum hoc euenit ei per
modum temptationis ut ipsa littera manifestat in primis duobus
capitulis. Quod autem heliu aliam vitam crederet. habet ex dictis suis
capitulo. xxxiii. ubi dicit. ut renocet animas eorum a corruptione. scilicet
animas penitentium de quibus ibi loquitur. et subdit et illuminet
in luce viuenciam. quod ad litteram intelligitur de vita futura. Quod autem
heliu crederet nullum in hac vita puniri nisi propter propria peccata
satis patet ex hoc quod ipse condemnauit job sicut et alij socii. et
adhuc acius propter demerita que sibi imponebat. Et notan-
dum quod licet opinio heliu quantum ad aliquod magis contineat ve-
ritatem. in quantum tamen aliam vitam concedit. tamen est magis inconsona

sibi ipsi inquantum dicitur quod nullus in hac vita punitur sine pro
peccato. Cum enim punitiones et premia huius vite momentanee
sunt respectu eorum que sunt in futura. manifestum est quod licet ius
sti in hac vita puniantur et mali prosperentur quia ista possunt compen
sari ad plenum in alia vita que est in perpetuum duratura. unde
credentes premia et punitiones in futuro seculo non debent con
demnare patientes tribulationes in hac vita. dicit enim ecclesiasticus
ix. c. vniuersa eque eueniunt iusto et impio. quod intelligitur ad litteram
de aduersitatibus et prosperitatibus huius vite. Et ideo de heliu proprie
intelliguntur verba dei dicentis. quis est iste inuolvens senten
tias sermonibus imperitis job. xxxv. c. Inuoluit enim heliu
sententiam inquam ipse job asserentes in alia vita esse
vera premia et punitiones inuoluebat etiam sententiam aduersari
orum ipsum job condemnantem. que quidem sententie non confor
mantur adinuicem ut dictum est. Quod autem dicitur de expositio
nibus hebreorum asserentibus quod heliu obtinuit victoriam in huiusmodi discep
tatione. verum est et rationi consonum. Nam expositores hebreorum
proprie sunt pharisaei sicut et heliu ut dictum est. Sed assertio eorum in
verificando opinionem heliu est falsa. sicut etiam false condemnar
unt job de heresi ut iam super dictum est. Nec ex hoc quod job non
respondit heliu et tamen respondit alijs tribus. sumi debet argum
tum ad hoc quod job fuit conclusus ab ipso heliu. potest enim ad hoc
triplex ratio assignari. Prima est quod si scrutatus fueris dicta
heliu manifeste reperies quod fuit locutus ex arrogancia inten
dendo principaliter vilipensionem ipsius job. dicebat enim illi. tace
et docebo te sapientiam job xxxiiij. Et infra. xxxiiij. dicebat
job. Stulte locutus es et sic in alijs locis. quia ratione job
ipsi heliu noluit respondere. sequens sapientis consilium psalmi. xxvi.
ne respondeas stulto secundum suam stulticiam ne efficiaris ei similis. alijs
vero socijs qui non sic ex arrogancia videbantur loqui job respon
dit ut ipsorum error patefieret sequendo consilium sapientis pre
dicto capitulo. Responde stulto iuxta stulticiam suam ne sibi sa
piens videatur. Secunda ratio est. nam heliu intus elatus est per su
perbiam quod correctionem job non desiderabat. sed eius maiorem
ruinam appetebat. unde in xxxiiij. c. super dicto dicebat heliu
ipsi deo. pater mihi probetur job usque in finem. In quibus verbis
putat contra exponuntur heliu petebat a deo quod non desisteret a fla
gellatione ipsius job in presentia vite et etiam quod in alia vita duce
retur ad eternam condemnationem quod est valde inhumanum et ex

magna elaciónē pcedens. vnde glō. hic dicit q̄ asperitas sup
bie usq; ad maledicendū se extēdit. heliū cont̄ job deſcatur
deum. et ideo talia loquenti nō videtur dignum respondere.
Tercia racō est. Nam verba heliū non solū ex arrogancia s;
etiā ex ira pcesserūt. Ex ira enī heliū pncipalit̄ fuit puocat⁹
ad loquendum vt in .c. xxxij. exp̄sse dicit̄. Et ideo laudabilē
job abstinuit a responsione ip̄ius heliū. intendens ire locum
dare. iux̄ illud eccl̄. viij. ne litiges cū homine linguato et ne
struas in igne eius ligna. **Discipulus.** **V**ideo q̄ de hoc
heliū p̄p̄ pnt̄ intelligi verba per te sup̄ allegata. quis est iste
inuolvens sententiās put tu exponis. sed adhuc vellem do
ceri de hoc qd sequit̄ sermonib; imperitis. **Intelligere** igitur
vellem qui fuerūt sermones imperiti int̄ dicta heliū de quib;
ista verba possent verificari. **Magister.** **I**nter verba heliū
sermoēs impiti reperiunt̄. dixit enī heliū in .c. xxxij. **O**m̄ia
hec opatur deus tribus viab; p singulos. qui est sermo ma
nifeste imperitus. **Exponit̄** enī ab hebreis cōiter q̄ tribus vi
abus tñ recipit deus peccatores ad pniām. sed non amplius
Nam si q̄rto reciduat nō recipit sed reseruāt ad gehennam
qd est falsum s̄m communē sniām sanctoꝝ. et s̄m historias
veteris testamēti. peccauit enī dauid p̄mo ī adulterio. **Bersa**
bee Scdo in homicidio vrie. tercio in fractione iuramēti facti
jonathe. q̄rto in numeracōne ppli. et s̄m quosdam peccauit
in mortem sacerdotū nobe. et tñ dauid cōmīatur int̄ sanctos
vnde seruus dei post mortem ī mltis locis sacre scripture vo
catur. vnde necesse est dicere q̄ penituit de om̄ibus. **Et** sic p̄
dicta verba heliū s̄m exp̄sicōnez sup̄dictam hebreoꝝ que est
inter eos communior sūt falsa. fuerunt etiā aliqui eoz ut
Rabimoyse **Gerunden**. qui p̄dicta verba exposuerūt de re
uolucōne al' reuocacōne animaz asserentes q̄ aīa vni⁹ hoīs
post eius sepacōem a corpe itez informat corpus alterius ho
minis. **Et** hoc dicūt ter fieri. qd est imperite dictū. nō solum
scdm veritatem fidei. sed etiā s̄m naturalem rōnem ut patet
intuenti. **Et** licet p̄dicta vba ab exp̄sitorib; nostris intelli
gant̄ ad īfinuandū q̄ de⁹ mouet pccōres ad pniāz todēs quo
ciens iudicauerit expedire. vtendo nūo trino determinato p nu
mero indeterminato. hoc tñ nō sonāt verba eius. **Et** ideo ma
gis sciendū est exp̄sitores hebreoꝝ non errasse intelligendo
illa s̄m exp̄sicōem hebreoꝝ qui de secta pharisaica erant

sicut ipse heliu ut dictum est qz fm interpretacionem nroꝝ qui
verba sua voluerūt reducere ad verū intellectū. Item impe-
rite fuit locutus in cōdempnacione ipiꝝ job asserens q nullꝝ
in hac vita flagellat nisi ppter pꝛiā culpā. quod ē erronee
dictum ut sup dictū est. vnde heliu tam ex dictis suis pꝛinci-
palibus qz ex circūstancijs eoz. phariseus iudicandꝝ est. **¶**
¶ Caplm. xi. in quo oñdiē q sicut tres amici job erāt de sec-
ta saduceoz sic et heliu erat de secta phariseoz qbz assimilāt
tam ī suis opionibꝝ erroneis qz in cōdicōibꝝ suis. **¶** Disapls
¶ x mltis posset haberi q sicut tres amici job erant de
secta saduceoz ut dictū est. Sic heliu erat phariseꝝ
tam in suis opionibꝝ qz in cōdicōibꝝ eius. **¶** De opi-
nionibꝝ enī patz p sermōes imperitos de quibꝝ statim supra
dictū est. **¶** De cōdicōibꝝ patz ex hoc. Nam nec job nec tres
amici sui legunt genealogizari in hoc libro. sed tam ipse qz illi
solum a regionibꝝ suis cognominant. vnde job de terra hus
Eliphaz themanites Baldaach Suites Sophar naamites. he-
liu vero nō solum cognoscitur a regione cū dicitur **¶** Busites. s;
edā imponit ibi nomē pꝛis cū dicitur heliu filiꝝ barachiel. **¶** Silr
nomē cognacōis cū dicitur de agnacōe ram qd interpretat alitꝝ. **¶** In
quo heliu assimilāt phariseis qui gloriabant de bonitate pa-
rentū suoz quibꝝ dicebat **¶** Mt. ii. c. Ne velitis intꝛ vos dicē
pꝛem habemus abraham. Item pharisei cōsueverūt intantū
lactare se q ceteros spernebat ut patz luce. xvii. c. de para-
bola xpi. in qua dicit. Duo homines ascenderūt in templū ut
orarent. vnus phariseus et alter publicanꝝ. **¶** q. quā arrogan-
ciam. s. pharisaicā heliu secutꝝ est qui tam job qz eius aduꝛsa-
rios spernebat ut patz ex dictis suis. c. xxxij. et infra. **¶** Item
heliu fuit motus ex passione ire ut patz cū dicitur. c. xxiiij. **¶** Ira-
tus est furor heliu in job. **¶** Et infra et in tres amicos iratꝝ est
c. **¶** Sup qd verbū glō. vane enī glorie sectatores cū se hoibꝝ
pꝛferūt. alios de futuris sensibus. alios de indignis meritis
rephendūt. hec in glō. heliu aut job de fatuitate et blasphem-
ia et sodos de ignorācia rephendit. **¶** Et sic manifeste inodit
in errore pharisaico qui deo dicebat. **¶** Gracias ago tibi dñe qz
nō sum sicut ceteri hoim luce ubi sup. **¶** Item heliu assimilāt
phariseis in hoc q nō correctōem job desiderabat. s; potꝝ p eꝝ
ruina deū impetrabat. dicebat enī heliu. pater mi pbetur job
vsqz ad finem xxxiiij. c. **¶** In quibꝝ vbi petebat heliu a deo q

non desisteret a flagellacione ipsius job in pñti vita ⁊ etiam
in alia usq; ad etnam cōdempnacōem ut dictū est qđ ad ma
gnam et crudelē supbiā pñebat ut ī glō sup allegata In
quo heliū assumilat phariseis qui in suis oñib; et codicib;
alijs. nūq; erant p eoz cōuersione gentilitatis s; p eoz finali
destructione Ex quib; iam dictis habet qđ opio eoz qui dixerūt
qđ liber job fuit a moyse scriptus est uerifilis. nam sup pen
ta teu con quē moyses scripsit tres diuise snie insurrexerunt.
Prima. s. fideliū aliā uitā; cōcedentū in qua uera sūt pñia
et puniōes et in hac uita psp̄era et adūsa iustis et iniustis
eque cōtingerent. et hec fuit snia ipi? job. alia uo fuit sen tē
cia. s. duceoz qui nullā uitā nisi pñtem concedebāt ⁊ psp̄era
et adūsa hui? uite iuxta merita et demerita hōim esse asse
bant. Tercia uero sententia phariseozū qui duas supdictas
inuoluebant ut sup dictū est

Caplm. xij. In quo oñ diē quid responsionib; diuinis su
per addi intelligit. qđ ad questionem ppositam per job pñē
videatur.

Discipulus

Quoniam job uerā sniam tenuit in pñctis pñt tu asseris
et eadē uerba dei dicta job appbantis testant. cū dicit
non fuistis michi locuti rectū sicut seruus me? job
job vlē. c. **R**esponso igitē dīna uidet esse qđ supflua suffecit
set enī deū approbasse suā sniam et repbasse alias tam triū so
cioz q; heliū. Nec uidet sufficē qđ quidā expositores dicūt. s.
qđ omnia que ī responsionib; dīnis que in xxxviij. c. et xxxix.
cōtinent. tradunt ad immēsitatem dīne potende et sapientie
ostendendā. ut ex hoc mani festet qđ job indiscrete seu fatue
se habuerat in cupiendo disputare cū deo Nam hoc nō uidet
cōuenientē dictū Illa enī que altera pars disputantū per se
concedit nō requirit ut p aliā pñent. Constat autē qđ job cō
cedebat potendā dīnam et sapiām esse tante immensitatis qđ
ab hōib; nō esset cōp̄hensibilis. unde ī caplo xxvj. postq;
job narrauit multa mirabilibus nature a deo facte. subdit
Ecce hec ex pte dicta sūt viay eius. et cū vix pñā scintillam
sermonis audierim? quis poterit conitruū magnitudis ei?
intueri Ex quib; patz qđ job pfitebat immēsitatē et incōp̄e
hensibilitatē dīne sapie et potencie que in dīnis effectib; appa
ret. nō ergo requirebat ut de hoc ulterius aliquid sibi dicē
Rogo ergo ut michi aliquid ulterius arca hoc declares

Magister **N**o hoc qđ petis amplius intelligenđū confi-
derare debes qđ job in suis pclamacōibz instat a deo ptebat
ut deus oñderet sibi causā sue flagellacōis . cū ipse credidisset
se esse iustū . vnde job x . c . dicebat deo . iudica michi . cur
me ita iudices . ad qđ videt job in mltis alijs locis tendere .
deus tñ oñdit sibi in hys caplis qđ interrogatio sua pdicta esset
irracōnabilis . et hoc sic . Constat enī qđ dīna puidēcia dispo-
suit oīa creata pducēdo ea sūm mensurā et modū corrdēntē
cuiuslibet rei existēcie et duracōni ut exemplificat pmo de
terza que habitacōni hoīs cui loquebat est deputata de quo
dicit vbi eras quādo ponebā fundamēta terre tē . q . d . illa qđ
pmanent ad existēciā terre et eius stabilitatem fuerūt p meā
puidēciā fundata et mensurata te non existente nec edam
nūc hoīz racōnem ad plenū cōphēdēte . **S**iliter qđ sequit
Cum me laudarent astra matutina et filij dēi iubilarent tē
Intelligenđū est . q . d . per meā puidēciā dispositum est ut a
pncipio creacōis me laudarent astra matutina et filij dēi iu-
bilarēnt **C**uius puidēcie racōem tu plene nō scis . **S**ilr quod
sequit **Q**uis cōclufit hostijs mare tē . **E**t oñes interrogacōnes
quas deus ipi pponit in pdictis caplis tam de pncipalibus
parabz mūdi qz de dictis cōdicōnibz aliquoz aīaliū per hunc
modum sūt intelligenđe . s . qđ oīa illa p dīnam puidēciā
fuit taliter qđ in suo esse naturali pseuerant . **D**e quibus fra-
gilitas hūana nō sufficeret p singla reddere racōez . nisi solū
qđ oīa pdicta et quecūqz filia p dīnam puidēciā disposita
sūt modo et ordīe debitis . **I**ux illud qđ dicit de sapiēcia dīna
attingit a fine usqz ad finē fortiter . et disponit oīa suauit
Sapie . viij . c . **E**x quo sequit qđ indiscretū est qđ homo qrat a
deo racōem sue puidēcie arca singlares psonas seu actus hu-
manos put job petebat ut dictū est . **S**ed firmit tenendū est
qđ si sapiēcia seu puidēcia dīna oīa suauit disponit licet
a nobis ipius racōes sint incomphēnsibiles . **S**ic edam arca
actus hūanos credendū est . s . puidēciā dīnam esse iustam et
rōnabilem qzuis a nobis eoz racōes nō cōphēdant . **I**ux
illud apli . **O** altitudo diuiciarū sapie et scēcie dēi . vnde in re-
sponsione dīna cōcludit qđdam ppiū et pncipale arca mate-
riam pposite questionis in libro job . s . qđ arca actus hūanos
non semp est causa pīcularis querenda . eo modo quo job vi-
debat tur petere .

Capitulum xiiij. In quo ostenditur quod ex malis temporalibus que hominibus
eueniunt non semper concludi possit eorum malicia. **Discipulus**

Arca huiusmodi materiam scripturas sacras scrutemur ma-
nifeste reperit quod ex hoc quod mala temporalia alicui eueniunt
sumitur argumentum efficax quod ille cui talia eueniunt est
a deo elongatus seu derelictus. legitur enim deuterio. xxxij. capitulo
de populo israelitico quod ex malis que ei aduenerant debebat arguere
seu intelligere quod deus non erat in eo seu cum eo. unde de eo ibidem
dicitur ita ut dicat in illo die vere quod non est deus mecum. inuenerunt
me hec mala. Similiter ibidem xxxij. c. deus redarguens illos
qui ex malis temporalibus sibi euenientibus non intelligebant hoc eue-
nisse ex punitione divine iusticie sic dicitur vnam scirent et intel-
ligerent. Et sequitur quod persequitur unus mille et duo fugarent
decem milia nisi quia deus vendidit eos. et dominus conclusit eos.
Ex quibus et multis similibus habetur clare quod ex malis temporalibus
que hominibus infliguntur seu contingunt arguendum est efficaciter quod
hoc puenit ex divina iusticia puniente talium peccata quod videtur
facere manifeste per opinionem trium amicorum job et etiam heliu.

Magister. In hac materia distinguendum est. Nam secundum
thomam in prima secundae. q. xcix. historias veteris testamenti scru-
tanti seu reuoluenti clare patet quod contrarius status istius populi semper
sub lege in prosperitate fuit quod diu legem obseruabant. Et statim
declinantes a preceptis legis in multas aduersitates incidebant. Sed
alique persone particulares etiam iusticia legis obseruantes in ali-
quas aduersitates incidebant. vel quia iam erant spirituales effecti
ut per hoc magis ab effectu temporalium retraherentur et eorum virtus
probata redderetur. aut quia tales opera legis exteriori implentes
cor carneum habebant in temporalibus defixum et a deo elongatum. de
quibus ysaie. xxix. labijs meis honorat cor autem eorum longe est a
me. hec ille. unde auctores per te allegare de statu totius populi
israelitici loquuntur. In historia autem job agitur de persona particulari
ut est dictum. et est manifestum. et ideo tres socii job et ipse heliu
qui ex tribulationibus ipsius job euenientibus ipsum esse iniustum argu-
ebant erronee se habuerunt. Nam hoc debuissent interpretari in
meliozem partem. scilicet quod hoc ei contingebat ut ipsius virtus appro-
bata redderetur. putat tamen secundum veritatem huiusmodi aduersa ipsi euenierunt
quibus aduersitatibus virtus ipsius job examinata fuit et a deo appro-
bata. putat ex supradictis patet. et ut huiusmodi approbatio seu exami-
natio manifestaretur etiam apud eos qui aliam vitam non credebant.

sicut saducei et infideles **I**deo legiſe job vlamo. c. Et addidit quoq; dñs om̃ia quecūq; fuerūt job duplicia.

Distinctio sexta de scrutinio scripturarū circa ea q̃ iudeis in sua p̃nicōsa p̃fidia post mortē xp̃i p̃ternaciter existētib; enenerūt et alijs ad hec p̃tinētib; et continet xlii. capla.

In p̃mo caplo ostendit̃ q̃ pena iudeorū xp̃m negancū et occidencū cum eorū sequacib; grauior est etiā in hac vita q̃ pena sodomitarū et dathan et abyron qui subito consumpti sunt. et q̃ eorū duracō in hoc seculo cedit in vtilitatē eccl̃ie.

In sc̃do caplo ostendit̃ q̃ tres cōditiones occurrē h̃nt n̄c̃io in p̃ccō negacōis et occisionis xp̃i p̃ quo peccato iudei in hac captiuitate existunt.

In tercio caplo ostendit̃ q̃ nō solum per racōem cōpbat̃ q̃ p̃dictę tres cōdicionē occurrerūt in peccato negacōis et occisionis xp̃i sed etiā hoc fundat̃ in auctib; sacris. et ibidem ostendit̃ q̃ iudei per eorū culpam cecitatē mentis incurrerunt circa cognicōem eorū que erāt eis n̄c̃ia ad salutē. que quidē excecatio seu ignoranciā nō excusat eos s; potius aggrauat.

In quarto caplo datur racō quare p̃mi. s. iudei in captiuitate babilonica existentes nō legim̃ incurrissē excecacōem mentis sicut et sc̃di. s. existentes in hac captiuitate.

In quinto caplo ostendit̃ q̃ p̃ peccato pessimo ypocrisis iudei t̃pe templi sc̃di captiui excecacōem mentis sup̃dictā incurrerunt ysaie p̃phete testimonio.

In caplo sexto ostendit̃ q̃ licet ypocrisis simplr considerata nō sit de grauissimis peccatis. ypocrisis tñ pharisaica quam xp̃s mltiplicat̃ increpauit grauissimum peccatum est quod ex q̃nq; racōibus considerat̃.

In caplo septimo ostendit̃ q̃ in cecitate pharisaica includit̃ negatio dñe p̃uidēde magis culpabiliē q̃ in illis qui peccata sua publicauerūt sicut Sodomite. Et in eodem ostendit̃ q̃ ex huiōi pharisaica ypocrisi nephanda deus eliciūt magnū bonum. s. genū illuminacōem et verūq; fundatur in quadam aucte ysaie de qua hic agit̃.

In caplo viij. ostendit̃ q̃ pharisei triplicat̃ in̄c̃rerunt cecitatem mentis sicut et triplicē veritatē per suā nephandā ypocrisim corruperūt. quorū duo in hoc caplo explicant̃. et ibidē declarant̃ verba ysaie ad hoc p̃tinēcia. s. cū dicit. Et peribit

sapientia a sapientibus eius. quod proprie et multipliciter de phariseis
et eorum sequacibus intelligendum est. Et ibidem declarat quod hoc
non est contra doctrinam christi dicentis de phariseis super cathedram
moysi sederunt scribe et pharisei quicquid dixerit vobis facite.
In capitulo. ix. declarat tertius modus execrationis phari-
saice qui consistit in suis propriis inuentiones et asserciones
abscondunt

In capitulo. x. ostenditur quod multa de inuentionibus seu assercionibus
phariseorum quas ipsi inuentiones seu asserentes minime intelli-
gunt quoniam nobis proficiunt ad erudicionem et quod in terminis per
eos assignatis ad suam redemptionem aliqua emerferunt ad
honorem fidei catholice penitentia

In capitulo. xi. ostenditur quod aliqua verissima circa eorum redemp-
cionem asseruerunt quod tamen ipsi met non intellexerunt. Et quod
hoc prophetatum fuit per ysaiam

In capitulo. xii. ostenditur quod cecitas pharisaica de qua ysaias
prophetavit copendiose traditur in euangelio

In capitulo. xiii. ostenditur quod cecitas pharisaica nullum preiudicium
generat fidelibus de genere descendantibus israelitico. Nam in poten-
tissimis temporibus ecclesie. scilicet in eius exordio et fine in quibus christus
fuit et erit presens in ecclesia in natura assumpta de stirpe israeli-
tica descendentes principaliores fuerunt et erunt. Nam in fine mundi
totum genus israeliticum christo firmissime adhaerebit

In capitulo. xiiii. ostenditur quid de iudeis in tempore intermedio quod
inter primum aduentum christi et 2um secundum scripturarum scrutinium sen-
endum est et ibidem huius tractatur in laude divina finit

Capitulum primum. In quo ostenditur quod pena iudeorum christi negantium
et occidentium cum eorum sequacibus grauior est etiam in hac vita quam pena
Sodomitarum et dathan et abylon qui subito consumpti sunt et
quod eorum duratio in hoc seculo cedit in utilitatem ecclesie

Disapls

Tertium est put sanctus thomas dicit in loco per te alle-
gato secundum sacrarum scripturarum testimonia quod populus in-
daicus dum legem sub qua erat diligenter obseruabat
in tranquillitate vivebat. Cum autem ab huius obseruacione de-
clinabat in magnas aduersitates incidebat. Sed ex hoc occurrit
mihi quedam non modica admiracio que talis est. video enim
quod populus ille iudaicus valde grauius peccauit blasphemando
et crucifigendo christum quam si quicquam alia peccata commisissent circa

blasphemiam dei. dicit enim glosa. ysa. xviij. omne peccatum
blasphemie copatum leuius est. **C**um igitur Chore et dathan et aby-
ron et eorum synagoga propter hoc quod contumaxerunt sacerdotio aaron
et propositure moysi. descenderunt in infernum viventes leui. xvi
capitulum. sic quod nichil ex illis remansit. scilicet de precipitibus in eorum
crimine. quanto magis debuissent subito a terra deleri qui non
solum christo vero deo et homini contumaxerunt sed etiam cum magnis
obprobriis et blasphemis crucifixerunt. **M**axima ergo admi-
racione dignum est quod deus tanto tempore tolerat predictum peccatum. quod
inconspicibiliter maius est quam peccatum dathan et abyron quos tam-
celeriter ab hac vita deus repulit. praesertim cum hoc peccatum continue-
retur et penatiter ab omnibus et singulis sub infidelitate iudaica ex-
istentibus committatur. nullus enim talium est qui predicta peccata in christum
commissa non approbet immo singuli tam in dictis quam in scrip-
pturis suis predicta peccata approbant laudant et commendant putant
in suis codicibus tam talmudicis quam alijs quibuscumque hoc ma-
nifeste reperitur quorum allegatio omittitur. tamen ad plenitudinem vi-
tandam. cum quia ab ipsis contra cederetur. **M**agister
Verum est quod occasores christi praesertim illi qui etiam cognoverunt ne-
quidpes indeorum in quibus si aliqua ignorantia fuit. non tamen eos
poterat excusare cum esset affectata ut in eadem parte. quod xlvij. nec
etiam talis ignorantia excusat maiores de populo. praesertim eos qui
post resurrectionem christi et discipulorum predicaciones. per quam maior seu
papua pars mundi ad fidem christi per testimonia scripturarum et mi-
raculorum evidenciam converisa est. quo non obstante adhuc penat-
iter in sua nequissima perfidia perseverant se excusando per fal-
sas interpretaciones scripturarum quibus nituntur negare christum ut in
prima parte huius tractatus manifeste est ostensum. talis enim excusa-
tio est circumstantia aggravans quodcumque peccatum ut habetur in glo-
sup illud psalmiste. **N**olite exaltare in alium cornu vestrum. **I**tem
aggravat hec blasphemia per concomitans homicidium quod est
gravissimum peccatum inter ea que committuntur in proximum. unde sim-
pliciter concedendum est quod peccatum occidendi christum supradictorum filium et
consentientium seu approbantium illud postquam commissum fuit est sim-
pliciter gravissimum. unde et ei debet gravissima pena. quod deuterio.
xxv. secundum mensuram delicti erit plagarum modus. que quidem
pena licet putetur est gravissima credenda sit eis reservata ad fu-
turum seculum in quo unusquisque accipiet premium vel penam secundum
operum exigenciam. **C**onsiderandum tamen est quod etiam in hac vita non

relinquunt sine pena iustissime a deo proportionata peccato eorum ad ecclesie utilitatem et infidelium confusionem. **Discipulus**

¶ Quæro ut michi ostendas quod in hac vita supradicta preteriti puniantur proportionabiliter ad suum peccatum. cum per te concessum est quod istud peccatum est simpliciter gravissimum et tamen videmus quod illi qui fuerunt tunc diluvii et Sodomite et chore repentina plaga fuerunt sumpti quod pertinet ad gravitatem pene. Isti vero adhuc vivunt in humanis. **Magister** Ex hoc quod isti occisores Christi et eorum sequaces sunt sensui et approbatione non sunt puniti repentino modo sicut legimus de illis quos allegas. non sequitur quod levius puniuntur quam supradicti. duritiam enim duratio penarum sepe efficit maiorem gravitatem pene. sicut et momentanea pene duratio ad levitatem pene videtur quodammodo pertinere. unde de hac propria materia. scilicet de copulatione pene iudeorum ad penam Sodomitarum trecentorum. legimus. Et maior effecta est iniquitas filie populi mei quam peccatum sodomorum que submissa est in momento et non cepit in ea manus. Ex quo patet quod longa duritiam pene iudeorum reddit eam graviores seu magis odibilem quam pena sodomorum momentanea. **Discipulus** Video quod momentanea pena etiam si sit gravissima in se. eligibilior tamen forte est aliqua minori pena non ita gravi et si sit valde longa seu duritiam. unde et publiciter solet dici quod melius est semel cadere quam in perpetuum pendere unde vellem scire quod huiusmodi pene duritiam magis cedit in utilitatem ecclesie prout tu asseris. **Magister** Considerare debes quod iudei Christum occidentes seu ipsi occasionem consequentem approbantes. non subito perierunt de hoc seculo sicut illi de diluvio et Sodomite. et illi qui fuerunt in scismate chore. licet enim isti gravius quam illi peccaverint. hoc cedit tamen in utilitatem ecclesie multipliciter. primo ut ex eis in temporum successione aliqui a deo predestinati salventur per quos ecclesia numero et merito augere ut ex historiis authenticis haberi potest. Et forte aliquid de hoc infra tangeat. Secundo ut testimonia fidei que in veteri lege continentur cuius textus ab eis conservatur ecclesia haberet ab eis. Sunt enim iudei ut dicit quedam glossa. bibliotece nostre et banlii codicum nostrorum a quibus codicibus sacre scripture testimonium accipitur tanto fidei alius quanto nobis supradicta testimonia obtinentur. Tercio cedit in utilitatem ecclesie duratio populi iudeorum in vili statu servitutis seu miserie in quantum vltimo sanguis Christi in eis magis relucet. eo quod in diversis temporibus

et laus eorum delectatio et obprobrium agnoscitur. quod non sic ostenderetur
si in breui tempore ubique et non solum in aliquibus regionibus consumpti
fuissent. Et de hoc prophete intelligitur illud psalmiste. Ne occidas
eos ne quando obliuiscantur populi mei. scilicet ne populus dei obliuiscatur
iusticie domine vltimae occasione christi. Si enim celeriter fuissent
consumpti sicut Sodomites et dathan et abyzon dicto posset hec
vltimo traditi obliuioni sicut multa que temporibus retroactis con
tingerunt iam non sunt in memoria hominum ut certa. sed quasi sub
dubio narrantur. Sed videntes eos cotidie affligi et supprimi in
penam sceleris occasionis christi non possunt ista obliuioni tradere nec
de ea dubitare. Sensus enim visus cordis est auditu et ceteris
sensibus prout patet in primo methaphisice.

¶ Caplum 2um in quo ostenditur quod tres condiciones occurrere debent
necesse in peccato negationis et occasionis christi per quo peccato iuda in
hac captiuitate existat. **¶** Discipulus **¶**

Scripturas sacras scrutanti satis constare debet quod de
quocumque non statim consumit peccatores sed diu in hac vi
ta per penas eos affligit ut ex hoc fortitudo dei et eius
iusticia plenius ostendatur. Legitur enim deum dixisse pharaoni qui di
uinis preceptis de diuisione populi dei resistebat. nunc enim extendens
manum meam percussissem te et populum tuum peste. Ita ut perires
de terra. Idcirco tamen posui te ut ostendatur in te fortitudo domine meae
et narret nomen meum in omni terra. Ex quo patet quod multa
tudo plagarum quas deus egypciis infligit non fuit propter hoc quod
deus non potuisset eos consumi per unam plagam tantam. sed ideo
ut fortitudo dei in eis diuina ostenderetur prout verisimiliter colligitur in
apposito. Sed adhuc velle doceri quid dicendum sit contra iudeos
qui captiuitatem presentem in qua sunt non dicunt eis aduenire propter
peccatum occasionis christi. sed propter peccata suorum predecessorum antiquorum
ut puta propter peccatum vituli in deserto fabricati. unde Rabsa.
super illud verbum exo. xxxij. ubi dicitur Ego autem in die vltionis vi
sitabo hoc peccatum eorum. dicit quod in omnibus oppressionibus seu aduersi
tibus que populo israelitico in diuersis locis et temporibus contingunt
peccatum vituli de quo ibi ad litteram agitur a deo puniuntur. Alii etiam
dicunt quod propter peccata que in templo primo fuerunt perpetrata que
fuerunt magna et multa ipsi puniuntur in hac captiuitate.
Vellem igitur scire si est aliqua ratio seu auctoritas autentica ex
qua ostendi possit quod captiuitas iudeorum et eorum ignominiosa de
iectio in qua nunc sunt eis infligitur propter peccatum occasionis christi

ut tu asseris. licet em̄ hanc assercōez tuā credo esse verā. vellē
tamē ad hoc habere aliquas racōes seu auctōs fulamentū

Magister **S**i diligētē scripturas sacras et alias apud
hebreos autenticas scrutatus fueris certe repies q̄ in pecca-
to p̄ quo iudei in hac consistūt diuturna captiuitate tria op̄
cōcurrē. **P**rimū est q̄ hoc p̄ccm̄ sit valde grauius q̄ illud p̄
quo fuerunt afflicti seu detenti in captiuitate babilonica. q̄d
patz ex hoc. nam sicut p̄ns eoz captiuitas valde longior ē in
duracōe q̄ illa ut est manifestū. **S**ic acrior est atq̄ acerbior
illa. **I**n captiuitate em̄ babilonica ī qua tantū. lxx. annis
durauerūt vt habet̄ Jere. xxx. **J**oachim rex iude honoratus
fuit et in sede regali cū alijs regibz honorifice positus per re-
gem babilonie vt habet̄. iij. **R**e. vlamo. **S**ilr et aliq̄ ip̄ius
gn̄is in honore fuerūt constituti vt habet̄ dan. p̄mo et scōo.
Silr in illa captiuitate nō legim̄ iudā fuisse venditi in vi-
lissimo p̄ao. nec eadē in magna mlt̄itudine infecti. **I**n hac
vero captiuitate cōiter nō legim̄ sic in honore notabili con-
stituti. sed quodāmodo ut serui seu electi vbiq̄ tractant̄. et
de eis maxima mlt̄itudo in destructione iherl̄m p̄ **T**itum in-
fecti et cōsequēter in destructione ciuitatis que dicit̄ biter ubi
innumerabilis mlt̄itudo eoz sub quodam falso messia quez
sibi imposuerāt noīe barcozba cōmorabant̄ maxima multi-
tudo eoz vastata fuit ut ista largius tradunt̄ a **J**osepho in li-
bro de iudaico bello. **E**t in talmuth ī libro qui dicit̄ guitur **J**ē in
captiuitate babilonica int̄ eos fuerūt mlt̄i p̄phete. quidam
eorū p̄sentes fuerūt in ip̄a captiuitate q̄ eos ex p̄te dei increpa-
bāt de p̄ccis p̄teritis et exhortabant̄ ad bonū p̄nitē. **S**ilr de sp̄e
redēptōis et salutis cōsolabant̄. vt p̄z de jeremia et ezechiele
in eoz p̄phetis. **Q**uidā vero p̄phete fuerūt inter eos iam p̄-
pe finē captiuitatis et in p̄ncipio reductionis ut patz de da-
niele et **E**sdrā zacharia et aggeo et huiōi ex quo dā p̄ntia ī
eis manifestabat̄ eo q̄ deus adhuc habebat eos tanq̄ populū
p̄p̄iū. **I**n hac vero captiuitate nunq̄ aliquis p̄pha insurgit
iuxta illud psalmi **I**am nō est p̄pha et nos nō cognoscat am-
plius. q̄d est magnū signum reprobacōis eoz a deo et q̄ eos
iam dereliquit tanq̄ non ppl̄m suū. **E**x quibz et mlt̄is alijs
similibz manifeste habet̄ q̄ iudei in hac captiuitate sunt gra-
uius puniti et a deo elongati q̄ fuerunt in babilonica capti-
uitate. **E**x quo cōsequēter concludit̄ veritas p̄mi p̄suppositi

scz q peccati eoz ex quo captiuitas eoz pñs eis puenit valde
grauius est qz illud p quo in captiuitate babilonica fuerūt.
Cōsequēda p; ex hoc quia sñ mensurā delicti erit plagaz mo-
dus dentro. xxv. Scdm vō qd op; cōcurrere ī hoc pctō ē q sit
cōe omib; in hac captiuitate ubiq; terraz existentib; ita
q in illo omēs quasi cōiter pñapent faciendo ul' cōsentendo
seu approbando. et hoc a tpe quo ista captiuitas incepit usq;
nūc. Qd sic patz. Nam dicere q pctm vīculi ī oreb fabricatū
vl' aliud sile qd cūq; ī quo iudei hodierni nō pñapāt p pctm
seu assensū ul' approbacoē; sit causa tam diuine captiuitatis
est manifeste cōt sacre scripture auctem p quā habet q deus
reddat iniquitates patrū filijs et nepotib; in tēaz et quartā
gñ adonē exo. xx. et xxxiij. caplīs et in alijs loas sñ quam
auctem et alias siles habet q nō plus se extēdit iusticia diuina
in puniendo pctā pdecessoz in hac vita nisi ad qrtam genera-
cionem tñ Cui? racō est. Nam filij et nepotes plures inueni-
unt imitatores paterni sceleris. vñ de ī translatōe caldaica
sup illud verbū vsq; ad tēaz et qrtam gñ acōem dīcē q hoc
est cū filij sequuntē opera patrū. Constat aut q hoc nō habet
locū in pctō vīculi quod cōiter detestā ab omib; iudeis hodi-
ernis. Et sicut isti nō fuerāt pñapes in cōmittēdo illud pec-
catū quia nondū erāt in re; natā. Sic nec pñapant cōsen-
ciendo ul' approbando ut est manifestū. vñ de cōt diuinā in-
stīdam esset q isti p tali pctō punirent. vñ de Rabisal. et
alij hoc videntē fingere vt applicent huic captiuitati pctm ydo-
latrīe qd est de maxīs qd tamē nō habet locum vt dictū est.
Tercū vero qd in pctō hui; captiuitatis op; cōcurrē est q hoc
pctm est eis oīno ignotū. hoc em exp̄sse habet ī libro talmu-
dico qui dīcē magnilla ubi querit racō quare pñmis. s. ex-
istentib; in captiuitate babilonica fuit terminus captiuita-
tis reuelatus vt patz jere. xxix. ubi dī. postq; completi fue-
runt in babilone. lxx. āni vīsitabo vos tē. Et tñ posteris. s.
existentib; in hac captiuitate terminus redempcionis ab hac
captiuitate nō fuit nec est eis reuelatus. Ad qd rñdēt ibidem
sic. pñmis. s. in captiuitate babilonica exñtib; quib; pctm sue
captiuitatis fuit reuelatū. termin; etiā reuelatus fuit. Sed
posteris. s. exñtib; in hac captiuitate quib; pctm sue captiui-
tatis nō est reuelatū. Silr nec terminus sue captiuitatis re-
uelatus fuit hec ibidem. Ex qua aucte apud eos autentica

habes intentū .f. q. pētm p quo in captiuitate cōsistant nō est
reuelatū eis sed est eis occultū seu ignotū qd fuit terciū p sup
positum **E**x quibz bene cōsideratis cōcludit intentū .f. q. pec
catū p quo iudei in hac captiuitate existāt pprie est illud .f.
blasphemā xpi et eius occasio .qd sic patz . **N**am p dicto pec
cato cōueniūt tria p supposita sup dicta et nulli alteri quod
racōnabiliter posset assignari . **A**pplicat enī huic pēto p mū
p suppositū . nam blasphemā dei in psona xpi cū tanto scelē
et enormitate cōmissa usqz ad ipius occasiōē turpissimam
et ignominiosissimā . grauior est qz ydolatria que licet sit de
grauissimis peccatoz nō tñ in psonā dei cōmittit de directo
Vnde nec ydolatria equipari debet blasphemie xpi in graui
tate . **Q**ui enī in psonā regis cōmittit offensam pferam eam
blasphemando et turpiter occidendo criminosius enī offendit
qz qui aliū regem sup se pter ppriū regem imponit vl qz ille
qui dominiū suo regi negat tñ non cōmittendo in suā pso
nam aliā offensā . **C**um enī pēta p mōz put declarāt in qrtō
Re . et in alijs locis fuerūt ydolatria adulteria et homicidia
que licet sint grauiā nō tñ sūt tante grauitatis sicut peccatū
sup dictū qd in psonā xpi veri dei fuit cōmissū . sequit qd hoc
peccatū grauius est qz pēta que in templo pmo a iudeis fuerāt
cōmissa . **S**cōm vō p suppositū qd occurrē debet in pēto est q
tale pētm sit cōe oibz i hac captiuitate ubiqz terraz existi
tibus . qd pprie cōuenit huic pēto .f. blasphemie et occasiōi
xpi . licet enī iuda qui post destructionē scdi templi fuerē nō
intēuerūt in blasphemā xpi et eius occasiōe . omēs tñ qui
cūqz sūt sub hebraica pfidia cōsentit approbant et laudant
omīa scelera atqz pēta que cōmissa fuerūt p suos pdecessores
in psona xpi ut patz per omēs mgtos eorū qui cōueniūt in
hoc qd occasioes xpi fm verā iusticiā legis enī occiderāt . vnde
Rabimōises in libro de iudicijs titulo de regibz et messia sic
dicit . **C**irca finē templi scdi . nazarenus ille iactauit se esse
messiam et ideo sapientes et mgti nri fecerūt de eo seu in eū
qd debebat fieri hec ille **E**t est cōis snia oīm eoz put est satis
notū cuiusqz noticiā eoz habenti . **T**erciū vō qd in huiōi pēto
p quo iudei in hac captiuitate existūt occurrē habet .f. qd tale
peccatū sit eis ignotū pprie applicat pēto blasphemie et occa
sionis xpi . qd sic patz **N**az ipi nō reputāt qd hoc fuit pētm
vnde in hoc credūt obsequiū se pstatte deo . cum estimāt qd fm

iusticiam legis xps fuisset reus mortis ut statim sup dictu e
Cum aut nulli alteri pccō indeoy p̄dicta tria cōueniūt simul
nisi tñ pccō sup̄dicto. s. blasphemie xpi sequitur q̄ istud sit
peccatū p quo solo in hac captiuitate existūt patz Nam nul
lum pccm dari posset qd̄ graui⁹ sit q̄z blasphemia dei. nec ipi
in alio pccō q̄z peccato blasphemie cōueniūt ut est manifestū
nec est etiā aliud pccm in quo omēs cōueniāt. nam si aliqui
eoy peccāt in homicidio ul' adulterio aut vsuris et fraudib⁹
sive mendacijs et hui⁹i Non tñ omēs put manifestum est.
Silit̄ nō omēs peccāt in aliquo qd̄ fm omēs estimet iustū
et meritorū sicut est pccm sup̄dictū. s. blasphemie Ex quib⁹
recte consideratis habet qd̄ queris. s. q̄ pccm sup̄dictū est cau
sa ppria sue captiuitatis per modū demeriti

¶ Caplm̄ terciū in quo ostēdit̄ q̄ nō solū per racōem cōpro
batur q̄ p̄dicte tres cōditiones occurrerūt in pccō negacōis
et occasiōis xpi sed etiā fundat̄ in auct⁹ibus sacris. et ibidē
ostēdit̄ q̄ iudai p eoy culpam cedatē mentis incurrerūt circa
cognicōem eoy que erāt eis necessaria ad salutē. que quidem
excecacō seu ignorācia nō excusat eos sed potius aggrauat

Disapulus

Quod pccm hui⁹ captiuitatis indeoy graui⁹ sit q̄z pccm
seu pccā p quib⁹ fuerūt i captiuitate babilonica ra
cionabile est put tu pmo p̄supponis ad qd̄ etiā scri
pturas scrutando aliquē repiunt auct⁹es que huic cōsonant
veritati. vnde jere. viij. de eis di. nō audierūt me nec inclina
uerūt aurem suā sed indurauerūt ceruicem ⁊ peius opati sūt
q̄z p̄res eoy. qd̄ pprie verificat̄ de occasiōib⁹ xpi ⁊ eoy sequaci
bus Naz ut dicit Cris. sup illud verbū Mt. xxij. Implete
mensurā patrū v̄sroy. patres eoy p̄phetas occiderūt Isti vō
dominū p̄phetaz. Scdm̄ vō qd̄ p̄supponis. s. q̄ pccm per qd̄
iudei in hac captiuitate existūt est cōe oib⁹ in hac captiuitate
exn̄tib⁹ etiā habet aliquas auct⁹es que huic cōsonant veritati
vnde jere. ij. c. Quid vultis mecum iudicō contendē. omēs em
vos dereliquistis me seu p̄uaricati estis me. quod pprie de hoc
peccato intelligi debet fm qd̄ quasi in iudicō videtur cum deo
cōtendere etiā cōdempnādo blasphemādo et hui⁹i. in quo etiā
omēs deū derelinquūt. Ad terciū tam̄ p̄suppositū enū. in quo
ostēdis q̄ hui⁹i pccm est eis ignotum licet hoc fm racōem et
auct⁹em apud eos autenticā manifestas. vellem tamē ad hoc

habere alicui⁹ sacre auctis fulamentum **Magister** **S**i
scripturas scrutat⁹ fueris satis repies q^{uod} inter alias plagas
que a deo infligēde erāt populo iudaico . vna erat papua . s .
ignorancia seu nesciēcia eoy que sibi ad salutē per diuinas
reuelacōes pphetice insinuaban^t . vnde ysa . vi . c . postq^{uam} deus
reuelauit pphete sūma fidei misteria . s . misteriu^m sancte trini
tatis voce seraphica ter pclamando . **S**anctus sc̄s sc̄s fil^{ius} et
dine vnitatis . subiūgendo dñs deus sabaoth in singulari . et
consequenter ibidem innuendo misteriu^m sancte incarnacōis
cum statim subdit plena est om̄s terra gloria eius . q^{uod} p^{rius}
impletū fuit per plenitudinē dīnitatis in xpo habitantē . de
quo in ps̄ . veritas de terra orta est **E**t ysa . xl v . **A**periat^{ur}
terra et germinet saluatore^m . **Q**uā^{do} aut^{em} hec plenitudo grade esset
in hūana natura satis demonstrat^{ur} ex hoc q^{uod} apparicio illa fuit
in effigie hominis sedentis per q^{uod} significabat^{ur} q^{uod} deus assūptur^{us}
esset formā hūanam . vbi attende q^{uod} in eadem serie ut ostē
deret q^{uod} hec misteria ad salutem hūani generis p^{er}tinēda licet
p^{ro}p^{ri}o per veras pphetas pponerent^{ur} iudaico . ipi tñ p^{er} maiori
p^{ar}te p^{re}dicta sacra misteria nequa^{quam}q^{ue} intelligerēt seu crederent^{ur}
p^{ro}p^{ri}o q^{uod} ibidem sequit^{ur} vade et dices p^{ro}p^{ri}o huic audite audientes
et nolite intelligere et videte visionem ⁊ nolite cognoscere .
Et ut ostenderet q^{uod} in credēdis sup^{er}dicis cōsistebat salus eoy
statim subdit **E**xeca^{ta} cor p^{ro}p^{ri}i hui^{us} et aures eius aggraua . et
oculos eius claudē ne forte videat oculis ⁊ in aurib^{us} suis au
diat et in corde suo intelligat et cōuertat^{ur} et sanē eum . **E**x q^{uod}
auctem anifeste habes duo . vnū est q^{uod} cor hui^{us} p^{ro}p^{ri}i debebat esse
excecātū . **S**il^{icet} et aures grauatae et oculi clausi sic ut nō intel
ligerent seu crederēt p^{re}dicta misteria ad salutem hūanā p^{er}ti
nēda . **S**c̄dm̄ est q^{uod} si forte hec intelligerēt seu crederēt et cō
uerterent^{ur} statim essent salui . q^{uod} p^{rius} cor^{re}nderet t^{em}p^{or}e p^{re}supposito
Discipulus **P**lacet michi exposicō p^{re}dicta de miste
riis fidei in p^{re}dicta visione ysaie inclusis . licet enī iudai trīnā
iteracōem hui^{us} dictionis sancte ad maiore^m exp^{re}ssionē sancti
tatis dīne exponāt allegantes quedā que credūt esse similia
ut cū dicit^{ur} jere . xxij . **T**erra terra terra audi verbū dñi . hoc
tamē nō valet . tū quia t^{em}p^{or}e it^{er}acō hui^{us} terminū t^{em}p^{or}e referen
da est ad triplicem distinctionē terre cui loquebatur . erat enī
trip^{ar}ta . vna pars dicebat^{ur} terra iudee . alia galilee . alia vero
transiordanis . vt habet^{ur} in libro q^{uod} dicit^{ur} caubedrin . **E**t de istis

tribus puincijs quibz terra pmissionis diuidebat fit expfle
mendo in euangelio in gestis xpi . fuit em cōcept⁹ in galilea
luce pmo . c . Missus est angelus gabriel tē . fuit natus i iu
dea 7 . scō . c . Cum natus esset ihesus in bebleem inde tē
fuit baptizatus transiordanē ubi erat iohes baptizans ioh .
pmo . c . Et de istis tribz puincijs mtelligenda est trina itera
tio terre p jeremiā ante dicta . Siliter dicendū est de hoc qd lē
Jere . vii . templū dñi templū dñi est . Erat em templū Salo
monis pñapaliter triplicē . s . in sanctā scōy . et sanctā . et in
atriū sacerdotū . vnde ex hijs auctibz jere . magis habet qz ta
lis trina iteratio distinctionē insinuat qz cōfirmacōem . tum
quia licet loquēdo de creaturis scriptura qñqz utat tali itera
tione ad fortificandū suā et huiōi . nō tñ ex hoc ē trahenda
cōsequēda ad iterandū noīa oīno similia quādo de deo agit .
Nam in deo siue pñculosum est mltiplicitatē ponē . nō autē
in creaturis Sed de hoc qd dicitur **Excēca** cor ppli hui⁹ tē . videt
non modicū admirandū . videt em qz verba illa sonant qz
deus pperet ut cor ppli hui⁹ excēcaret et aggrauarent eus
aures tē . qd est incōueniēs cū a deo de directō pcedat cuncta
bona nō aut mala **Magister** . Sare debet qz huiōi excēcacō
seu obduracō que in hoc loco et in alijs silibus habet in scri
pturis nō est intelligenda tanqz a deo directe causata sed po
aus ex defectu liberi arbitrii hūani . nam homo qui se auertit
a deo meret ut deus iuste retrahat gradū ab illo . Cui⁹ grade
effectus est illuminare intellectu . et mollificare affcū . Qua
quidē gradū subtracta homo remanet excēcatus i intellectu
et obduratus in affectu ex sua ppria malicia nō aut ex diuina
opadone **Discipulus** . Licet excēcacō pñcta ex defectu
liberi arbitrii hūani pcedat ut tu dīas adhuc videt qz p ta
lem excēcacōem excusarent a pñto illo quo xpm nō cognoue
runt tē . legiē em ioh . ix . c . xpm dixisse iudais **Si** cecū essetis
non haberetis pñm **Magister** . Cēctas que excusat a
pñto est illa que cōtingit ex nāali defectu . vnde phs in ethi
dis . **Nemo** increpat ceco nato sed magis miseretur . Cēctas
aut de qua ppheta loquiē hic . nō puenit ex defectu nāali s
ex defectu voluntario causato ex liberi arbitrii infirmitate
seu malicia . ideo talis nō excusat sed potius aggrauat pñm
presertim cū sit affectata et ex malicia put est in pposito **Discipulus** . Vellem ut oñderes michi quō in pposito

huiusmodi cecitas sit voluntaria. Cum cecitas dicat omnes per aciem
cognitionis circa illud quod quis sit aptus cognoscere. **¶** **Magister**
Ignorancia seu excecacio quod non solum excusat a peccato sed etiam ipsum
aggravat dupliciter posset contingere. uno modo quando est affecta
ta neputa cum peccator vult ignorare illa que tenet agere vel
omittere ut libenter peccet de quibus job. xxi. qui dicunt deo re
cede a nobis et scientiam viarum tuarum nolumus. **¶** Quod proprie appli
catur iudeis et presertim principibus iudeorum qui in crucifixione
affuerunt qui per scrutinium scripturarum loquentium de christo poterant
et tenebant christum cognoscere. put in prima parte huius tractatus
est ostensum. **¶** Similiter et per eius opera unde io. xv. Si opera non
fecissem in eis que nullus alius fecit peccatum non haberent. unde
de talibus proprie verificatur verbum ysaie pallegatum. scilicet excecacio
cor populi huius et aures eius aggravata et oculos eius claudet et
oculi enim habuerunt oculos clausos quasi non videntes opera christi mi
raculosa ut ex eis perficerent. **¶** Habuerunt etiam aures gravatas
inquantum non audierunt debite ea que a prophetis de christo pronunti
abantur. **¶** Et quia ista in eis predebant ex voluntate depravata
ut dicitur. **¶** Idcirco de ipsis verificatur habuisse cor excecatum. quod to
tum inquantum consideratur per modum pene attribuentium est deo. **¶** Et
sic videtur loqui propheta. inquantum autem consideratur per modum culpe
ex defectu malicioso liberi arbitrii precedentis attribuentium est
ipsis transgressoribus. que omnia applicabilia sunt etiam moder
nis. inquantum nequitie seu facinorosi predecessorum assendunt
¶ **Disapulus** **E**t si modernis posset applicari aggravacio
aurium inquantum ea que traduntur in scripturis de christo debite non
percipiunt. **¶** Similiter excecacio cordis inquantum hanc ignoranciam affectat
¶ Clausura tamen oculorum non videtur eis sic applicabilis. non enim
moderni videntur opera christi miraculosa. **¶** **Magister** **M**iracula
christi bene in corde dispositis nunquam deficiunt. unde in collecta dicitur
Deus qui nullum tempus sine testimonio tue bonitatis relin
quis. **¶** Sed adhuc miraculis christi et discipulorum eius nomine ipsi
faciles credere debuerant. habent enim in multis scripturis eorum
quod christus miracula faciebat et etiam discipuli eius. sed hoc attri
buebant magicis artibus supersticiosi sicut et predecessores eorum
etiam christo perinde dicebant in beelzebub erat demonia. **¶** ix. c.
¶ **Disapulus** **H**abeo primum modum in quo ignorancia seu
excecacio aggravat peccatum. doce ergo me de secundo modo. **¶**
¶ **Magister** **E**st alius modus secundum quem ignorancia peccati

nō excusat sed potius aggrauat peccm et hoc ē cū quis ex ma-
licia passionis errat in electione eius qđ eligendū est de quibz
dicit sapiē. ij. c. **E**xcecavit illos malicia eoz. qđ potissime cō-
tingit peccatis transgressoribus qui ex vicio pessimo inuidie
moti sūt ad crucifigendū vez xpm. vnde **Mat.** xxvij. euange-
lista de pilato dicit. **S**ciebat enī qđ p inuidiā tradidissent eū.
De inuidiā enī **Gregori** in. v. moralū dicit qđ qzuis p omē
viciū qđ petrat. hūano cordi pestis antiqui hostis intus effū-
dit. **I**n hac tñ nequicia tota sua viscera serpens cōcutit. **D**e
enī sapiē. ij. c. qđ inuidia dyaboli mors intrauit in orbem ter-
raz. fuit etiā hec inuidia grauissima inqñtū fuit inuidia frne
grade sūm quā aliquis dolet de augmēto gratie dei. nō solum
de bono pximi. quia racōe talis inuidia ponit peccm in spūm
sanctū scđa scđe. q. xxxvij.

Capl'm iij. **I**n quo dat ratio quare pmi. s. iudā in cap-
tuitate babilonica exñtes nō leguēt incurrisse excecacōnem
mentis sicut et scđi. s. existentes in hac captiuitate

Discipulus
Secundū doctrinā **Gregori** excecacō mentis oritur ex
peccato luxurie. qđ quidē peccm nō legiē fuisse in tem-
plo scđo sicut in pmo. **I**n quo tpe pphete frequenter
increpabāt ppl'm de illo pccō. vnde jere. v. vnusqz ad vxō-
rem pximi sui inhiabat. vnde huiōi excecacō potius debuisse
contingē exñtibus i captiuitate babilonica qz in huiōi scđa
quod tñ non legiē. **Magister.** **S**i bene consideras aliud
est vnū peccatū oriri ex alio. **E**t aliud est aliqđ peccm p modū
pene infūgi alicui. de pmo mō loquit **Greg.** assignās quedā
pccā ex alijs puenire p modū originis. que quidē pccā dicē
filias alterius vt cū dicit qđ inuidiā oriē ex inani gl'a. **S**iliē
excecacō mentis ex luxuria. **S**ed hic agit de scđo mō. s. qđ ex-
cecatio cordis et aggrauatio aurū et huiōi infligē fuerūt po-
pulo iudaico in penam alterius pccī. **I**n quo peccm per modū
pene infligē corrdere habet illi pccō p quo infligit p modū
demeriti. et isto modo excecacō mentis et huiōi infligē sunt
illi ppl'o. demerebat enī excecacōem mentis et clausurā ocl'oz
et huiōi p aliud peccm in qđ voluntarie incurrebat. et hoc per
corrdenciā vni' ad alterū. **I**n iuxta illud vbi sup allegatum.
In iuxta mensurā delicti erit plagaz modus

Capl'm v. **I**n quo oñditur qđ pro pccō pessimo ypocrisis

iudei tpe templi scđi captiuitate excecacionē mēis incurrerūt
ysaie pphete testimonio *Disapls*

Oclara qđ sit illud pctm p quod ppl's iudaic' seu eoz
pñapes excecacionē incurrerūt supdictā. Magister
Si bene scrutatus fueris scripturas repies qđ p pctm
pessimū ypocrisis que ē simulata sanctitas. et fm peronimū
duplex iniquitas. deus claudere habebat oculos eoz de quoz
officio erat legem et pphēas iudais interpretari sic qđ periret sa
pientia a sapientibz eoz. et eoz intelligētia occultaretur qđ
manifeste habet ysaiē. xxix. ubi ppha pñosticauit iudaicaz
cecācitatem a deo infligendā ppo dicens. qm̄ misuit vobis do
minus spm̄ saporis et claudet oculos vros. pphēas. s. falsos
et pñapes vros qui vident visiones operiet. Que quidē exce
cacō et clausura oclorū i iudeis fuit a ppha declarā fore pñā
paliter circa intelligētiā scripturarū a quaz vera intelligen
tia in loqz pñentibz ad cognicōem xpi dupliciter iudei decli
nant. Nam illi qui sūt apud ipos periti ubi pphete loquūē
de tempore aduentus xpi et huiōi. sic qđ fm planū et verum
intellectū xpm iam aduenisse demōstratur. respondent qđ talia
sunt occulta et nō interpretabilia per eos. Simpliciter vero de hoc
excusant per suā impietā de quibz duobus modis quibz veri
tas scripturarū a supdictis amouet. ppheta in loco allegato
sic dicit. Et erit vobis visio oīm sicut vba libri signati. quē
cum dederint scēnt lras dicent lege istā. Et rñdebit nō pos
sum. signatus est enī. qđ pñet ad eoz peritos. Et sequit. Et
dabit liber nescienti lras dicetqz lege. et rñdebit nescio lras.
quod pñet ad illratos. Et sic patet qđ ab verisqz veritas
scripturarū ignorat per excecacionē supdictā. Et reddēs cau
sam quare deus sic clausit oculos eoz ut veritatē in scripturis
traditam mīme pperēt statim subdit. Et dixit dñs pro eo
qđ appropinquat ppl's iste ore suo et labijs suis glorificat me
cor autē eius longe est a me. et timuerūt valde me mandato
hoīm et doctrinis. Deo ecce addam ut admiracōne faciā ppo
huius miraclo grandi et stupendo. peribit enī sapiētia a sapi
entibus et intellectus prudenciā eius abscondet. Ex quo patz
manifeste qđ in ipis habebat esse pctm ypocrisis fm qđ exte
rius deū colebāt. de quo dicit labijs suis glorificat me. Int'
autē nō solum nō glorificabāt deū sed etiā ab eo elongabanē
in corde. In corde autē cultus deī verus fm Aug⁹. consistit

propter quod peccatum deus ab eis abstulit veram sapientiam et intelligen-
tiam. Ideo sequitur. Ideo ecce addam ut admirationem faciam
peribit enim sapientia a sapientibus et intellectus prudentiam eius ab-
scondetur. Quod autem dicitur hic de hac plaga excecationis quod est
miraculum magnum et stupendum. Intelligendum est propter magni-
tudinem delicti quod eis ex ista excecatione contingit. nam propter
hoc errauerunt circa cognitionem christi. ex quo in ceteris aduersita-
tibus et erroribus sunt lapsi. Ex quibus habes appositum. scilicet. causas
excecationis iudeorum a deo inflictam esse in eis penam ypocrisis
nephande. **Discipulus.** Ut super per te dictum est pene corre-
spondere debent culpis. vellem igitur scire quod culpa peccati ypo-
crisis correspondet pene excecationis. putauit autem ysaie supra al-
legata videtur sonare. **Magister.** Correspondentia peccati
ypocrisis supradicta ad penam pro eo inflictam haberi potest per deum
saluatoris dicentis. In qua mensura mensi fueritis remeatur
vobis. **Matth. iiij.** Constat autem quod ypocrita preferam ille qui exte-
rius deum videtur glorificare. Interius autem. scilicet. in corde a deo lon-
ge recedit de quo propheta loquitur dicens. populus iste labijs me
honorat. cor autem eius longe est a me. talis contra veritatem
vite sue que pessima est hominibus sub signis falsis exterioribus
occultare. unde eadem mensura huiusmodi ypocrite remeatur cum
veritas intelligende sacre scripture in qua vita spiritualis hu-
mana doctrinaliter consistit et occultatur seu celatur. Et ideo ypo-
crisis de directo opponitur virtuti veritatis ut in secunda secunda. quod
ex. Ideo eadem huiusmodi pena. scilicet. excecationis per quam veritas
scripturarum diuinarum occultatur proprie correspondet culpe ypocri-
sis supradicte.

Capitulum sextum. In quo ostenditur quod licet ypocrisis simpliciter con-
siderata non sit de grauissimis peccatis. ypocrisis tamen pharisaica
quam christus multipliciter increpauit grauissimum peccatum est. quod ex
quibusque rationibus consideratur. **Discipulus.**

Oportet ypocrisis sit peccatum non tamen semper est mortale prout
in secunda secunda. quod per te allegata habetur. Cum autem est mor-
tale non videtur equipari maximis vitijs utpote ydola-
trie homicidio et adulterio et huiusmodi. Irrationabile igitur videtur
quod pena iudeorum in hac captiuitate existens qui de ypocrisi prin-
cipaliter notantur grauior sit pena promorum qui de ydolatRIA et
alijs peccatis supradictis fuerunt reus. Constat tamen ex supradictis quod
sicut maior est pena exterius in hac captiuitate quam in babilonica.

sic et culpa maior debet esse secundum iam dicta. **Magister.** Licet
ypocrisis simpliciter considerata putet solū dicit simulacrum uel
fictionē nō sit ita grauis culpa sicut homicidiū et adulteriū
tē. **Cū** ypocrisis quāq; possit esse veniale peccatum tūc ut in scda
scde. q. c. xi. ypocrisis tūc de qua hic loquitur. scilicet pharisaica ma-
gne grauitatis est. unde super illud uerbum saluatoris luce. xii.
Attēdite a fermento phariseorū quod est ypocrisis. **Beda** ait Sic
modicū fermentū totam farine in assā corrumpit. Sic simu-
lato animi totā uirtutē sinceritatē et ueritatē fraudabit. **Et**
theophilus ibidē. Nichil enī sic alterat mores ut ypocrisis
scilicet pharisaica. unde patet quod grauitas huius peccati putet in pha-
riseis uigebat magna ē tanquā alteratiua et corruptiua morū
oīum. **Circa** quod considerandū est quod seriem euangeliorū diligētē
scrutanti manifeste patet quod christus nō legisset tantū impugnasse
cetera uicia que in phariseis et alijs suo tpe habundabant
sicut ypocrisim. **Cuius** ratio est. **Nam** ypocrisis pharisaica quā-
mcrepabat ex quāq; reddidit grauissimū peccatum. pmo ppter eius
grauitatez. que quidē grauitas patet ex hoc quod uicium ypocrisis
est corruptiuū oīum morū ut dictū est. **Scdo** quia glō. super
illud trenorū q̄rto caplo. maior ē iniquitas populi mei peccato So-
domorū dicit. **Scelera** autē plāguēt que ī ypocrisim labiūt cuius
maior ē iniquitas peccato sodomorū. **Si** autē querat ratio quare
ypocrisis sit maior iniquitas quā sodomorū. ad hoc dicitur secundum
Iero. super illud ysaie ubi sup̄. populus hic labijs me honorat tē
In compicōe duorū malorū leuius est ap̄te peccare quā simulare
sanctitatē. **In** tali enī simulacōne cōcurrūt duplex iniquitas
quarum vna est maliciā interior. alia uero simulacō exterior.
¶ **Tercio** quia ypocrisis secundum se considerata est quedā spēs men-
daci ut in scda scde questione sup̄ allegata. **Constat** autē quod
mendaciū quāto magis elongat a ueritate tanto est grauius
unde philo. in. v. methaphisice magis mentitur qui asserit de
nouē quod est centū quā qui dicit quod est decem. **Mendaciū** autē quod in
ypocrisi pharisaica includit in exēmis distat a ueritate. **Ipsi**
enī cum essent pessimi et pleni uicijs simulabāt se nō solum
esse iustos ul' bonos sed etiā sanctos tanquā ceteros in bonita-
tate et iusticiā excedentes. ut patet de phariseo ascendente in
templo qui de sua iusticiā iactās cōfidebat ceteros spernendo
luce. xviij. **Intm** enī ex sup̄ba iactanciā ceteros spernebant
huiusmodi pharisei quod dedignabantur ut alij quālibet eos tangerēt

de quibus ysaie. lxx. c. qui dicunt recede a me non appropinques michi quia immundus es etc. Ex quo patet quod eorum similitudo erat maxime mendosa. quarto quia hoc vitium. scilicet ypocrisis pharisaica christo maxime contrariabatur. christus enim qui non solum secundum divinam naturam sed etiam humanam intrinsecus plenus gratie et veritatis fuit. foris tamen in similitudinem carnis peccati mundo apparuit pharisei autem per totum oppositum. conabantur enim magnas innocenciam exterius ostendere ut oves. Intus autem omnes immunditia et rapacitate erant pleni sicut lupi. de quibus etc. vij. veniunt in vestibus ovium. intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Quanto quod ypocrisis pharisaica non solum contrariatur veritati in vili sed etiam particulariter contrariabatur cuilibet spiritui veritatis. scilicet veritati doctrine. et veritati iusticie. et veritati vite. In hijs enim tribus secundum Iero. veritas consistit. quam quidem triplicem contrarietatem veritatis in pharisaica ypocrisi contrariam christus execrabatur etc. xxiiij. ubi ypocrisim phariseorum multipliciter increpavit puniens eis penam eternam. Cum dicit. ve vobis pharisei ypocrite etc. ibidem etiam explicat quod triplicem veritatem supradictam quantum tamen in eis erat offuscare conabantur. Quod patet primo de veritate doctrine. Cum dicit. ve vobis scribe et pharisei qui clauditis regnum celorum etc. scilicet celestem beatitudinem cuius introitus christus est. unde Ioh. x. capitulo Ego sum ostium si quis per me introierit salvabitur. Quod quidem ostium recte apostolus per sanctam doctrinam scripturam et secundum quam vera christi cognitio habetur. unde christus discipulis qui conabantur tendere ad eius cognitionem sensus aperuit ut intelligerent scripturas et sic eum cognouerunt. luce. xxiiij. pharisei vero perversas scripturas que de christo loquuntur interpretando. ut patet in hijs que super in prima parte huius tractatus dicta sunt. regnum celorum claudant quo ad se et eorum sequaces de quo dicit. vos non intratis nec introeuntes finitis intrare etc. Et quia pharisei non solum eos qui de gente sua erant per falsam doctrinam corrumpebant sed etiam laborabant ut gentiles ad suam falsam doctrinam perverterent. Ideo subdit. ve vobis scribe et pharisei qui arcuitis mare et aridam ut faciatis unum populum. et cum fuerit factus facietis eum filium gehenne duplo quam vos. In quo ostendit quod corrumpere conabantur per suam falsam doctrinam non solum israelitas. sed etiam alienigenas. Et quia non solum in hijs que pertinent ad cognitionem christi sed etiam in hijs que ad cultum dei pertinebant doctrinam veritatis nitebantur corrumpere. Ideo subdit. ve vobis

duces ceca qui dicitis. quicumque iurauerit per templum nichil est.
quicumque autem iurauerit per aurum templi debet. In quo Christus
ostendit quod arca observacionem iuramentorum que ad ydolatriam per-
tinet pharisei false interpretabantur scripturas ex cupiditate ex
cecati preferentes sanctitatem auri quo templum ornabatur sancti-
tatem templi per quod aurum sanctificabatur putant cõiter exponitur.
Consequentem ibidem Christus increpat pharisaicam ypocrisim arca
veritatem iusticie. Et primo in hoc quod illa que erant maioris ne-
cessitatis ad salutem consequendam contempnebant ut est miseri-
cordia vel iudiciũ vel fides. Illa vero que modice utilitatis ad
salutem erant ut est decimare mentem magna reputabant. Ad
quod ex duobus propriis suis vicijs movebantur. primo ex iactancia
ut ab omnibus crederentur sancti esse. In quantum decimas de minimis
rebus offerebant. Secundo ex cupiditate ut alijs exemplum prebe-
rent ut solverent eis decimas de omnibus nichil premitendo. et
de hoc dicit vobis scribe et pharisei qui decimatis mentem
et. Idem ostendit sub alio exemplo dicens. vobis duces ceca
excolantes culicem. camelum autem gladiantes. In quo ostendit quod illa
que erant magni ponderis secundum mentem legis ipsi per nichilo re-
putabant. minima vero cum magna diligencia perquirebant quod est
contra veritatem iusticie que unicuique quod suum est reddit secundum
equalitatem proportionis. Consequentem ostendit qualiter veritatem
vite contempnebant. Et primo in quantum de mundicia exteriori. scilicet
vestitu et corporum curabant. Non autem de interiori mundicia. scilicet
mentis que peior est et ad salutem necessaria. de quo dicit. vobis
scribe et pharisei qui mundatis quod de foris est pharisee ceca
munda prius quod intus est ut fiat quod de foris est mundum. Con-
sequenter hoc idem increpat sub alio exemplo dicens vobis
pharisei ypocrite qui similes estis sepulcris dealbatis et. Quod
quidem exemplum differt a precedenti quia prius respicit res exte-
riores. Secundum vero respicit propriam conversationem quam ab extra
honestam habebant ut cooperirent maliciam interiorẽ sicut se-
pulcra ab extra sunt dealbata ab intus vero plena ossibus mor-
tuoꝝ. In ultimo vero exemplo increpat eos de corruptione ve-
ritatis vite. in quantum se conabant ostendere esse meliores quam pres-
eorum unde ornabant et edificabant sepulcra prophetarum qui fuerunt
a suis predecessoribus mactati dicentes. Si fuissim in diebus pa-
trum nostrorum non essemus socii eorum in sanguine prophetarum. Sed quia
ipsi pharisei non solum erant equales in malicia prophetis in occidendis

phetis. sed erāt dispositi ad maximū malū petrandū. s. ad occidendū xpm qui est dñs phetay. **I**ocres eos maledicte phetizando dicens. implete mensurā patrum vroy. pharisei enī xpm occidētes implenerūt mensurā prīm suoy eos i malicie plenitudine excedēdo. **I**n quo summa malicia pharisaice ypocrisis oñdiē. **I**nqñtū iustiores prībō se oñdebant dicētes. **S**i fuissē in diebō prīm nroy tē. et tñ occulte scēm scōy et regem phetay occidere intendebāt. **E**x quibō omībō diligētē cōsideratis satis habē q pharisaica ypocrisis cetera vicia excedat. inqñtū ex ea secuta est occasio xpi q gravior est gravissimis peccis. vnde postq dixit. **I**plete mensurā prīm vestroy. statim subdit. **S**erpētes et genimina vipay quō fugietis a iudicio gehenne. q. d. **S**ic estis in malicia obstinati p excecā cōz mentis quā per ypocrisim meruistis ut ex aucte ysaie supōca ostensum est q nullo modo potestis fugere a iudicio gehenne eterne. nec etiā a pena tpyali. s. a destructione templi tñc p romanos futura de qua in fine capli subdit. **E**cce relinquet vobis domus vya deserta.

Capli vii. **I**n quo oñdiē q in cedate pharisaica includitur negacō diuine puidencie magis culpabilē qz in illis q peccata sua publicat sicut sodomite. **E**t in eodez oñdiē q ex huiōi pharisaica ypocrisi nephanda de elicit magnū bonū. s. genū illuminacōnem. et utrūqz fundat in quadā aucte ysaie de qua hic agit. **D**iscipulus.

Habeo q ypocrisis pharisaica gravissimū peccm ē put tu dicis. s. aliquādo per scrutiniū scripturarū repire posses q grauius peccat ille qui sua peccā publicat qz ille qui ea occultat ceteris paribō. vnde legiē q ppha quosdā increpabat eo q peccā sua publicabāt et nō abscondebant ea. ysaie. iij. c. **E**t peccm suū qsi Sodomā pōcauerūt nec absconderūt ve aie eoy. qd non videt oīno cōsonare pōictis.

Magister. **C**um quis publicat peccā sua nō curans ea abscondere hoc cōiter contingit ex cōtemptu dei et iudicoy eius specialitē cū quis credit q de nō habet noticiā de istis inferioribus. **I**n illud ps. viduā et aduenā interfecerūt et dixerūt. non videbit deus. et hoc manifeste aggrauat peccm. **S**ed si bene consideras hoc etiā includebat in pharisaica ypocrisi. **E**x hoc enī pharisei ypocrite occultabāt peccā sua homībō tñ qz credebant q deus nō esset inspector cordiū. vnde i auctoritate

allegata ysaie. xxix. postq; ppheta pōxit culpā ypocritarū
dicens. labijs me honorāt. cor aut̄ eorū longe ē a me. **S**iliter
et penā execracōis eorū dicens. pibit enī sapiā a sapiētibus
eius. et intellectus prudenciā eius abscondet. **Q**ue quidē pena
correspondet culpe illius ypocrisis vt sup̄ dictū est statī ibidē
ppha declarat q; huiōi pētm ypocritarū abscondentiā pēta p-
cedebat ex hoc q; credebant deū non cognouisse abscondita hu-
manarū mentiū. vnde immedīate ibidē subdit. ve q; pfūdi
estis corde ut a dño abscondatis consiliū quorū sūt in tenebris
opera. **E**t consequent̄ de eis dicit. **E**t dicūt. quis vidit nos ⁊
quis nouit nos. **E**t attendēdum q; negacō dñe noticię seu
puidencię que includit̄ in hijs qui pēta sua simpliciter publi-
cant et si sit valde grauis nō tñ tante grauitatis est sicut ne-
gacō illa que ī ypocrisi pferam pharisaica includit̄. **I**n ista
enī pēta occultant̄ ab ypocritis ut p exteriorē iusticiam alios
deapiant et ad errores deducāt nō aut̄ in alia. **E**x quo patz
q; in pharisaica ypocrisi includit̄ negacō dñe noticię de hu-
manis graui⁹ q; sodomis qui pēta sua publicāt. et sup̄ hoc in
ypocrisi pharisaica addunt̄ alia nephanda que sup̄ tacta sūt.
Discipulus. **V**erba ysaie in aucte p te allegata. s. xxix.
caplo. non vident̄ oīno a diuicē consonare. dicit̄ enī ibidē
Et claudet oculos vros pphetas et pñapes vros qui vident
visiones operiet̄ qđ tu exponis de cecitate pharisaica que in
penā sue ypocrisis est eis influcta qđ satis cōuenient̄ videt̄ esse
dictū cum cōtinuacōe ad illud qđ statim de eis sequit̄. **p**plus
iste labijs me honorat ⁊c. in quo declarat̄ eorū ypocrisis. **S**ilr
et statim subdit penā eorū cū dicit̄ ideo addā ut admiracōem
faciam p̄lo huic miraclo grandi et stupendo. peribit enī sa-
piencia a sapiētibus eius ⁊c. de quib; statī declarat̄ vnū de pñ-
cipalib; eorū motiuis cū dicit̄. ve q; pfūdi estis ⁊c. **E**t dicūt
quis videt nos et quis nouit nos. put cōuenient̄ exposue-
ras. de quo increpat eos ppha dicens puerſa ē cogitacō v̄ra
⁊c. **E**t q; hoc sequit̄ in l̄ra. nōne adhuc in modico ⁊ in breui
conuertet̄ libanus in charmel. et charmel in saltum reputa-
bitur. et audient in die illa surdi verba libri ⁊ de tenebris et
caligine oculi cecorū v̄idebūt. non videt̄ bene cōsonare cū hoc
qđ dictū est et claudet oculos vros ⁊c. vnde peto q; istā pphē-
dā vlt̄ius michi declares que videt̄ mltā facere ad ypo-
cristim pharisaicā declarandā simul cū eorū penā q; fuit mētis

excecacō **M**agister **R**ecte indicasti in hoc q̄ ysaias in
auēte allegata pharisaicā ypocrisim cū ip̄ius pena declarat
sed ad illa verba que vltēri⁹ sequunt̄ quoz pet̄is declaracōez
psupponē debes q̄ fm doctrinā aug⁹. de⁹ adeo est bonus q̄ non
pmitteret mala fieri nisi ex eis bona elicet. pmisit enī pmū
angelū peccare ut inde ruine angelice restitucō p xpm glori
osius fieret. vnde in pposito ex pharisaica excecacōe quam in
penā sue ypocrisis nephāde incurrerūt. diuina bonitas elicit
illuminacōez gentiliū q̄ hactenus i hys que p̄ueniunt ad dīna
erant surdi et cecī. vnde apl's ad **Rō. xi.** **C**ecitas ex pte cōtin
git in isrl̄ donec plenitudo gentiū intraret de quo actū. ix.
Quia vos indignos indicastis eterne vite. **E**cce conuertam̄
ad gentes. **Q**uo psupposito sensus lre quē pet̄is clare habetur
Nam postq̄z ppheta declarauit cecitatē pharisaicāz ut dictū
est. statim subiūgit de illuminacōe gentiū que ex p̄dicta cea
tate pharisaica statim secuta est dicēs. **N**ōne adhuc in mo
dico et in breui cōuerterē libanus in charmel. **C**harmel enim
mons sterilis et siccus ē. libanus vō mons fructuosus et aro
maticus. per hoc figuratue intelligens ut gens iudaica in q̄
cōiter cōsueuerat fructus sp̄iales vigere. cōuerterē i charmel
scz in siccitate seu sterilitate et econē de gentibz **E**t ut hanc fi
guram apte nobis declarasset statim subiit **E**t audiet in illa
die surdi. i. gēiles qui nūq̄ audierūt diuinū vbum. verba
libri. s. legis dīne. et de tenebris et caligine oculi cecoz videbūt
Et est eadem snia **E**t quia ex ista illuminacōe gentiū apli et
discipuli xpi fuerūt valde leti. ioh̄arco subiit **E**t addēt mites
in dño leticiā. qd̄ intelligit de discipulis xpi quos ip̄e docuit.
disate a me quia mitis sum **Mt. xi. c.** **E**t paupes homines in
sancto isrl̄ exultabūt. s. ip̄i discipuli quos ip̄e docuit **Mt. v**
beati paupes spiritu. **A**lia aut̄ racō leticie sup̄dicte. s. mitiū
et paup̄ez xpi subiit **C**um dicē qm̄ defecit qui p̄ualebat. cō
sumatus est illusor. et succensi sūt om̄es qui vigilabāt iniq̄
tatem tē. que om̄ia de cetū phariseoz et scribāz plane intel
ligunt̄. put cōiter exponit̄ qui in destructōe iherl̄m p rōnos
sūt occisi et dispersi et i captiuitatē usq̄ ad p̄ntēz diē deducti
¶ **C**aplm̄. viij. **I**n quo oñdiē q̄ pharisei tripliāt incurrerēt
cecitatē mentis sicut et triplicem veritatē p suam nephandā
ypocrisim corruerūt quoz duo in hoc caplo explicantur. et
ibidem declarant̄ verba ysaię ad hoc p̄ueniētia. s. cū dicit **E**t

peribit sapiēcia a sapientibz eius qđ pprie ⁊ mltipliat de pha-
riseis et eoz sequētibz intelligen dū est. Et ibidē declarā qđ
hoc nō est conē doctrinam xpī dicētis de phariseis sup cathedrā
moysi sederunt scribe et pharisei quidquid dixerint vobis fa-
cite tē.

Disapulus

HAbuc volo qđ michi vba pphete in hac pphēcia con-
tenta. s. ubi dicit Ideo ecce addam ut admira cōnem
faciā p̄lo huius miraculo grandi et stupendo et pibit
sapiēcia a sapientibz et intellect⁹ prudenciū eius abscondet
Si enī hec vba de pharisaica cecitate exponāt supfluiū videt
Iam enī de ipis dixerat modicū sup Et claudet oculos v̄ros
pphetas et p̄ncipes v̄ros qui vident visiones opiet. qđ suffe-
cisset ad ostenden dū cecitatē suā p̄dictā. querendū ergo videt
quid hic addit sup p̄dictā cecitatez cū dicit Idarco ego addā
In quo videt aliquid addē sup p̄dictā cecitatē *Magister*

Si bene scrutatus fueris in hoc loco verba pphete reperies
ip̄a p̄russime adaptari pharisaice cecitati in quā incurrerūt
in penam sue ypocrisis sup̄dictā. ut dictū est Ad cui⁹ declara-
cionem scire debes qđ pharisei ypocrite sicut triplicē veritatem
corrumpebāt seu offuscabant ut sup. vi. c. Si triplicē incur-
rerūt excecacōem mentis. p̄mo. s. arca cognicōem t̄pis aduē-
tus xpī et diuinitatē eius et modū redemptōis eius ⁊ hui⁹
de quibus pphete fuerūt sufficientē locuti. et tñ ipi tanqz clau-
sos mentis oculos habentes hoc nescierūt de quo in p̄ma p̄te
distinctione p̄ma ⁊ m mltis sequentibz large dictū est. Et de
hac excecacōne ppheta loquit̄ cum dicit. Et claudet oculos
v̄ros tē. vsqz ibi nescio l̄ras. De istis enī et similibus l̄rat
eoz qñqz p̄tendūt se excusare dicētes qđ talia sūt signata seu
secreta. Simples vero excusant se dicētes. nescio l̄ras put
sup. Scđo vero incurrerūt excecacōem arca obseruandā legis
mosaice estimantes qđ lex mosaica esset p̄petuo duratura etiā
quo ad cerimonialia et iudicialia qđ falsū est ut patz supra i
p̄ma p̄te di. viij. Et de hoc dicit ppheta peribit sapiā a sapiē-
tibz eius. Ad qđ sciendū qđ hui⁹ cerimonialia t̄pe duratio-
nis mosaice legis iudicabant̄ racōnabilē apud omēs sapi-
encialia esse. unde in gen̄tro. iij. postqz dixit moyses. Scitis
qđ docuerim vos p̄cepta atqz iusticias sicut p̄cepit michi dñs
tē. Subdit. obseruabitis ⁊ implebitis ope. hec est enī vestra
sapiēcia et intellect⁹ corā p̄lis ut audiētes vniūsa p̄cepta

hec dicant. **E**n ppl's sapiens et intelligens gens magna hec.
Que quidem sapientia manifestum est qd perijt ab eis post xpm.
Nam sicut p observantia legalium tpe legis a ceteris nationibus
iudicabantur sapientes. inquantum p huiusmodi observacione regerantur
a deo tanquam populus peculiaris p miracula et revelaciones
propheticas et huiusmodi ut patet in processu veteris testamenti. Sic post
xpi aduentum et divulgacionem euangelij ipsi cum huiusmodi legalia
fuerunt euacuata. ab omnibus iudicantur p observacione earum insi-
pientes et stulti tanquam laborantes in hijs que sunt nullius auto-
ritatis seu utilitatis quod patet ad sensum cum hodie omnia illa ver-
tuntur in derisum apud intelligentes. **E**t de hac ignorancia seu
cecitate propheta dicit. **E**t peribit sapientia a sapientibus. scilicet sapientia
supradicta que in legalium observacione consistebat. **I**tem predictum
verbum. peribit sapientia a sapientibus verificatur de eis ex hoc qd
illud nefandum opus talmudicum eorum cum magnis fatuita-
tibus et absurditatibus permixtis composuerunt. ut large habetur
supra ysaie. xxxiii. et zacharie. ix. in addicionibus. vide ibi de
quibus. scilicet scribis huiusmodi mendacissimam doctrinam componentibus in-
telligitur illud iere. viii. c. **Q**uo dicitis sapientes sumus et lex domini
nobiscum est vere mendacium operatus est stilus mendax scri-
barum. ubi propheta volens reddere causam tante insanie subdit
verbum domini. perierunt et sapientia nulla est in eis. qd. postquam ver-
bum domini. scilicet filium dei perierunt internum caruerunt vera sapientia. qd
ad huiusmodi nefandam doctrinam in scriptis ponendam modo predicto
percesserunt. **E**t quia illa. scilicet contenta in predicto opere talmudico ne-
phandissimo sunt tante insanie et fatuitatis qd merito quilibet
sensatus admirari debet quod talia ab hominibus auderentur conscribi.
Ideo de hoc proprie intelligitur illud in hac propheta ysaie contentum
scilicet. ideo ecce addo ut admiracione faciam populo huic miraculo gran-
di et stupendo et peribit sapientia a sapientibus. qd. hec perditio sa-
pientie ad tantam deveniet insaniam qd in admiraciones stupedas
verteretur quod manifeste patet aspiciendum predictas addiciones. **V**
Discipulus. **V**erum est qd in codicibus illis talmudicis multa
traduntur de deo que si intelligantur ut sonant non solum falsa sed
absurdissima sunt ut cum dicitur in libro barach qd deus in qualibet
nocte super iherusalem et populo israel flendo dicit. ve michi quod destruxi
civitatem meam et combussi templum meum et in captivitate re-
degi populum meum. **S**iliter dicunt in libro qui dicitur hulin qd deus
peccavit in faciendo quod luna esset minoris quantitatatis quam sol.

propter quod peccatum expiandum deus iussit ut in kalendis fieret
sacrificium de vno eorum caprarum ut peccatum dei supradictum expiaretur
que quidem et multa similia in suis codicibus contenta ipsi conantur
a falsitate seu absurditate excusare sic dicunt enim quod ista intel-
ligi debent metaphorice fuisse dicta sicut cum in scriptura deo at-
tribuitur motus ut cum dicitur exo. xix. **D**escendit deus super montem
synai. **S**ic attribuitur deo in scripturis sacris ira et penitudo
que nullo modo competunt perfectissime immutabilitati divine ut
est manifestum. **S**ed ista et similia solummodo exponendo ea metap-
horice fuisse dicta. scilicet quod deus se habet non in se sed in suis effec-
tibus per modum descendens seu irati vel penitentis et huiusmodi.
unde et filii modo dicunt quod sunt intelligenda verba talmudica
supradicta et filia cum de deo dicunt aliqua que nullo modo deo com-
petunt sed metaphorice seu similitudinarie et non aliter. et isto
modo nituntur defendere multa que in dicto opere nephando tal-
mudico supradicto continentur. precor igitur ut michi ostendas quid
arca hoc sit tenendum. **¶** **A**gister. **¶** **S**i bene consideras illa que
de deo in sacris scripturis dicuntur licet imperfectorum important
tamen aliquid bonitatis seu perfectioris includunt. **¶** **Q**uod enim licet
perfectiori divine cuius esse purus actus est. nulli potentia-
litati admixtus omnino non conveniat. importat tamen actum entis quod est
aliquid perfectionis quod deo attribuitur. omnes enim perfectiones que in
creaturis sunt in deo persistunt seclusa quacunque imperfectione que
in eis includitur. **I**ra sicut licet in creaturis est passio quedam que
deo non competit. quia tamen quicquid laudabilis est ut cum mouetur
a ratione recta. **I**darco deo attribuitur sub ratione perfectionis quia
cumque imperfectione amota. **S**ed miser esse quod intelligitur per illud
dictum. ut michi. vel peccare. quod non solum deo sed nec etiam beatis
competit. nullo modo est attribuendum deo cum nec etiam ydolatre
suis diis falsis talia audent attribuire. que tamen fatuitas tal-
mudica deo temerarie attribuit ut dictum est. **I**tem differentia
debet esse inter modum tradendi prophetarum et inter modum tradendi
eorum qui verba prophetarum exponunt. prophete enim quia quicquid de his que
supra hominum sunt eis reuelata loquuntur. quicquid vero ut homines more
loquuntur humano in dictis suis inveniuntur obscuritates. unde
super illud psalmi. tenebrosa aqua in nubibus aeris. **G**loria. ob-
scura doctrina in dictis prophetarum. **E**xpositores tamen qui dicta
prophetarum declarant debent non obscure sicut prophete loqui sed aperte
sic ut errores que contingere possunt in expositione prophetarum locutionum

vitare studeant. non aut inductiua ad errores pponat. unde
et talmudici qui expositores sacrarum scripturarum se dicunt non
methaphoricis locutionibus ut debent. sed methaphoras in scri-
pturis sacris contentas recte habent exponere. Cuius oppositum in su-
peradicis et filiis talmudica insania frequent inducit. Et
attende quod non solum antiqui talmudici in cognitione diuinorum
sepe errauerunt. sed etiam eorum moderni magni rabini. inter quos
papuus fuit Rabin moyses egipcius quem aliter moysen esse di-
cunt. qui quasi per viam pharisaicam ad expositionem sacre scripture
tendere videtur cum hoc tamen in multis errauit que ad cognitionem
pertinent diuinorum. ut cum asserit omnia nomina que de deo et creatu-
ris dicuntur esse mere equiuoca. ex quo sequeretur quod nullam de deo
haberemus veram noticiam. Si vero cum alios errores in suis codicibus
ponit periculosos. de quibus super est aliquid tactum. Item quia hu-
mana perfectio papue consistit in imitatione diuine perfectionis. Iuxta
illud leuit. xi. Sancti estote quia sanctus ego sum dominus deus vester
Ioharco talia in scripturis attribuit deo in quorum imitatione
quicquid homo meritorie perficit. Meretur itaque homo in odiendo im-
pios seu in cursando contra eos propter bonum iusticie. Iuxta illud
nomine qui oderunt te domine oderam et super inimicos tuos tabescebam
et sic ista et filia in scripturis deo attribuitur ut ea homines
imitentur in bonum. Sed miser esse uel peccare. ad quorum imita-
tionem nullo modo homines inducendi sunt deo attribui non debent.
Discipulis. Licet verum est quod pharisei talmudici in credendis
multa falsissima et absurda introduxerunt prout super dictum est
et in tuis additionibus. scilicet ysaie. xxxiii. et sach. v. pleni sunt
nentes. tamen in agendis videtur quod christus eorum doctrinam approbauit
unde **Matth. xxiii.** Super cathedram moysi sederunt scribe et pharisei
quidquid dixerint vobis facite etc. Ex quo patet quod de hijs que
agenda erant. pharisei et scribe non extorserunt sed recte docebant
licet ipsi opere non implerent. **Magister.** Verbum christi supra
dictum intelligendum est de doctrina mosaice legis quam pharisei etiam
non excedebant nec corrumpabant per eorum traditiones. non autem
de lege talmudica quam fingunt esse secundum legem moysi datam
unde notant christus dixit. Super cathedram moysi sederunt. scilicet pha-
risei etc. ut designaret quod loquitur de doctrina in lege mosaica vere
contenta. non autem de doctrina falsa et ficta. scilicet talmudica.
Capitulum. ix. In quo declarat tertius modus excecationis pha-
risaice qui consistit in hoc quod suas proprias muentiones et asserciones.

abscondit.

Discipulus

Habeo duos modos excecacōis pharisaice per te michi
ostensos. sed quia dixisti q̄ tribus modis incurerent
cecatem seu mentis excecacōem. ideo peto vt michi
declaras terciū modū. *Magister.* Tercio incurrerūt mētis
cecatem intm̄ q̄ verba ppria sua et suos mentis cōcepti nō
intelligentes. sue pprie inuencōes ab eis abscondite sūt. Est
enī sup̄ i p̄ma pte i mltis locis ostensū q̄ p dicta doctoꝝ suoz
veritas catholica qñq; oñdiē qd̄ tamē ip̄met nō intelligūt.
Sed sicut de Caypha *Joh. xi.* legīt q̄ nesciens pphetauit ita
et eis accidit. de quo intelligīt verbū p̄dictū ysaie. s. et intel
ligendā prudenciā abscondet. q. d. ppheta nō solum pphedas
antiquas de xp̄o dictas p cecatē mētis nō intelligent. nec
solum sapiam eoz legalem p̄sent. sed etiā qd̄ ip̄met intelli
gunt abscondet ab eis. verbi grā. dicūt q̄ p̄i arche et oēs
sancti ante aduentū messie nō intrabant paradisi sed erant
in eius suburbio donec veniret filius phares. i. xp̄s filius da
uid. et hoc pp̄ pccm̄ ade. et tñ cum hoc negant pccm̄ origina
le fuisse nec esse p xp̄m seu messia expiandū. et inter multa
que ip̄i asseruerūt vera et salubria q̄ tñ ip̄met nō intellexe
rūt ut bene agerent. papue sūt illa que ad terminū aduentū
messie p̄manent. Circa hoc enī fuerūt mltipliā in op̄ionibus
diuisi. Quidam enī volentes claudere portā inquisicōis hui⁹
ēmini p scripturas asseruerūt q̄ termin⁹ redempcōis eoz ab
hac captiuitate est inscrutabilis p scripturas. Et querūt ra
cionē quare p̄mis. s. in transmigracōe babilonica exñtib⁹
fuit reuelatus. s. termin⁹ sue redempcōis *Jere. xxix.* Cū im
pleti fuerint i babilone. lxx. anni visitabo vos. Et tñ scōis
sc̄z qui fuerūt seu sūt in hac captiuitate nō fuit reuelat⁹ ter
minus sue redempcōis. Ad qd̄ respondent q̄ racō hui⁹ dñe
est ista. Nā p̄mis fuit reuelatū pccm̄ seu pccā. p quib⁹ fu
erunt in captiuitate ducti vt patz. iij. Re. et scōo palippo.
Et ideo illis fuit reuelatus termin⁹ sue captiuitatis ut dcm̄
est. Sed scōis. s. in hac captiuitate exñtib⁹ non est reuelatū
peccatū ppter qd̄ in hac captiuitate sūt deduci. et ideo ēmini⁹
sue redempcōis ē eis silr̄ ignor⁹. Alij vō tā antiq̄ q̄ moderni
assignauerūt ēminos diuisos ad hui⁹ aduentū. qui tñ ēmini
om̄es transferūt iam in p̄teritū vt sup̄ distinctōe t̄cia capitel'o
q̄rto plene ostensū est. Quidam vō eoz asseruerūt q̄ oēs ēmini

preterierunt et quod non pendeat redemptio eorum nisi in sola penitentia.
Atende igitur quod sunt tres opiniones supradictas ipsorum propria intelligentia absconditae ab illis. Nam si prima sequantur opiniones oportet eos concedere quod peccatum per quo sunt in hac captivitate est eis ignotum et hoc est verum. putant super in penitentia distinctio ostensum est. **E**t consequenter si hoc peccatum sibi innotesceret. quod quidem peccatum est derelinquere Christum verum deum et hominem et suas facultates sequi. tunc manifestum quod terminus captivitatis esset eis notus. scilicet cum ab isto peccato converterentur per agnitionem veri Christi seu messie. per hanc enim conversionem statim redemptionem adipiscerentur. **S**i autem secundam opinionem sequerentur oportet eos concedere quod Christus seu messias iam venit cum omnibus terminis per suos magistros assignati in preteritum transferuntur. Non enim possunt divine scripture in quibus quilibet eorum secundum suam intelligentiam fundat a veritate deficere. Si autem etiam sequantur opinionem oportet eos concedere quod nullus eorum est in vera penitentia. Nam si aliquis eorum in vera penitentia esset. tunc saltem ipse penitens esset redemptus per messiam. **E**x quibus manifeste habetur quod illud quod ab ipsismet intelligitur circa tempus redemptionis seu adventus messie ab ipsis absconditum. **E**t hoc est quod propheta dixit. **E**t intelligentia prudentium eius absconditum. non enim dixit. **E**t intelligentia eorum prohibet sicut dixerat de sapientia sed dixit absconditum. quod dicitur quod ipsi non percipient ea que per ipsos sunt intellecta sed ab eis abscondentur ut dicitur. nos autem quibus veritas palata est intelligentiam supradictam per eos inuentam. specialiter eorum que aliquid continent veritatis habere possumus et ad nostram eruditionem perficere possunt si sacras scripturas scrutari conemur et quedam vera historialia ad hoc penenda attente per spectamus.

In quo ostenditur quod multa de inveniendis seu assercionibus phariseorum quas ipsi inventores seu asserentes minime intelligunt quoniam nobis perficiunt ad eruditionem et quod in eternis per eos assignatis ad suam redemptionem aliqua emerferunt ad honorem fidei catholice penenda. **Discipulus**

Hoc vltimum quod dicitur ulteriozem requirit declarationem. unde peto quod michi amplius declares quod intelligentia quorundam supradictorum erronee opinantium ad nostram perficiant eruditionem. **Magister** Secundum philosophum in metaphisica veri philosophi in cognitione veritatis profecerunt ex opinionibus antiquorum etiam a veritate deviantium in quantum in talibus erroribus

aliquid veritatis continebat. **Cuius** file in proposito contingit. **Ad**
quod sciendum quod pharisei et eorum sequaces christum perniciose abici-
endo tribus modis circa inquisitionem termini sue redemptionis in
ipso processu temporis se habent. **Quidam** enim eorum sic sunt in sua excec-
atione obdurati quod nec volunt inquirere de peccato pro quo sunt in hac
diuturna captivitate. nec etiam ipsius captivitatis terminum per scri-
pturas scrutari curant. **Et** ideo dicunt quod utrumque est ignotum
et hi assimulantur infirmo qui intumescit incurrit sue sanationis de-
speracionem quod non curat de cognitione sue infirmitatis neque etiam
de curacione. **Et** istis consequenter correspondet primus modus
errandi supradictus qui inter alios pessimus est. scilicet dicendum quod
peccatum pro quo sunt in hac captivitate est ignotum. **Sic** et enim
sue redemptionis. quorum utrumque licet sit verum quantum ad eos qui utrumque
ignorant non tamen quantum ad nos qui utrumque per scrutinium scriptu-
raz cognoscimus ut ex supradictis in prima parte habet hec tamen
ignorancia non excusat eos sed potius accusat cum sit non solum
crassa sed etiam affectata. **Sunt** alii qui non curant de inquirendo
circa peccatum pro quo in hac captivitate detentum sunt vel si curant hoc
attribuunt aliis peccatis antiquis ut puta peccato vituli in deserto
fabricati vel peccatis modernis que non sunt contra totam eorum universi-
tatem sed singularia. quorum utrumque est falsum ut superius ostensum est. cum
de tribus conditionibus huius peccati ageretur. **Isti** tamen conantur scru-
tari terminum sue redemptionis per scripturas. et assignaverunt sin-
guli singulos terminos iam preteritos. **In** quibus tamen uel no-
tabilioribus eorum secundum quosdam fideles in antiqua sacra pagina
litteratos et a iudaica cecitate ad lumen fidei conversos aliquod ma-
gnum bonum spirituale ad laudem dei et honorem christiane fidei emicuit.
quod sic patet. **Nam** inter terminos assignatos per iudeorum doctores
duo fuerunt papue. scilicet terminus assignatus per **Rabim** moysen
egyptum secundum quem redemptionem israeliticam dixit esse futuram in anno
certo computando a creatione mundi. qui quidem terminus iam
transiit in preteritum per cccviii. annos post supradictum. prima. c. iiii.
dictum fuit. **Constat** autem quod in predicto termino ab ipso assignato.
vel fere claruerunt in ecclesia dei duo viri sancti et religiosissimi
scilicet dominicus et franciscus. **Ex** quibus et eorum sequacibus in reli-
gione doctrina fidei et morum ecclesia vltima maxime refulget. ut est
manifestum. **Non** igitur immerito estimandum est quod de tantis
viris et ordinibus in toto orbe conuersantibus aliquod pronosticum cum esset
per scrutinium scripturarum repitendum. vnde tamen quem **Rabim** moyses

egipcius scrutatus est nō ad redemptiōem iudaice perfidie seu
pena de est referendus. sed potius ad redemptiōem ppli dei. s.
xpiani. quis enī mirare sufficēt quot aīe p misterii pōicōis
et docēne pōicatoz et mīozū tam in dictis qz in scriptis sunt
deo coopante a demoniaca captiuitate redempte. certe nullus
nisi solus deus cui soli cognit⁹ est numer⁹ electoz. Item post
pōictū **Rabimoyse** egipciū fuit alter **Rabimoyse** **Gerū**
deū. qui licet nō tam magne auctas fuit sicut p^{ri}mus nō tamē
mediocris auctas fuit sed inter eos magnus reputatus fuit
Scripsit enī sup pentateuchū et sup aliquos alios libros biblie
et sup suū talmuth multa q apud eos habent tanqz magna
lia qui in expōicōe pentateuca in pte p^{ri}miāli cū magna so
lemnitate det^{er}minauit q t^{er}min⁹ aduent⁹ messie futur⁹ erat
certissime in anno. v. millesimo. cxvii. a creacōne mūdi fm
computacōem hebreoz. Qui quidez rabimoyse secut⁹ est in
hui⁹di termini assignacōne **Rabi leuibengm** seu de puincia
puince in sua expōne sup danielē iactans se sup hoc diuina
reuelacōem habuisse p^{ri}ncipaliter ista dicta fuerāt sup di. tēa.
quem quidē t^{er}minū omēs iudē spālīc atra marini tanqz certis
simū anteqz t^{er}minū expectabāt. sed deo disponēte contigit
eis oppositū. pro quo scire debes q i hispania spālīc i regnis
et diuicijs serenissimi dñi dñi regis **Castelle** et legionis a ma
gnis epibz suadente antiquo hoste iudē habebant magnos
status intantū q fidelibz in mltis p^{ri}erant et officia magna et
publica exercebant inter xpianos. et fidelibz in mltis p^{ri}ficie
bant. obanebant enī in domibz regū et etiam magnatū offi
cia magna p que omēs subditi ecā fideles eos in magna ha
bebant reuerencia et timore qd nō in modicū scandalū seu pe
riculū aīaz cedebat fidelū simpliū. De facili enī tales cōsue
uerūt ad errores eoz qui eis p^{ri}sunt moueri. Infideles ecā iu
dei ex hoc occasione p^{ri}sistendi i suis erroribz sumebāt dicētes
et in suis codicibz nōnulli eoz scribentes q p^{ri}phetia **Iacob** pa
triarche. in qua dicit. nō auferet ceptrū de iuda tē. **Gen. xlix**
verificabāt in hoc q iudē i hispania ceptrū dñi seu regimīs
obanebant modo supdicto. Sed scrutanti historias hispanie
notum est q in termino supdicto qui cōcurrīt cū anno dñi.
1300. ccc. lvii. ul' dicit contigit q rex petr⁹ in carcere duxit
illū qui inter iudeos erat maxim⁹ et valde magn⁹ in domo
regia quē in carcere iussit interfici et alios magnos eiusdem

generis cū eo et extūc nō fuit aliquis iudeus qui in domo regia sicut hactenus p̄ficere. Consequentē etiā rex henricus se cū duobus bone memorie fratribus qui regnū fratris habuit. multas cedes seu strages anteq̄ regnassz in iudeos fecit tam ī vrbe Toletana q̄z in quibusdā alijs villis et castris in cōfinibz regni castelle exñtibz. et cū huius rex henricus scō regnauit regno accepto a fratre suo petro. ipse instituit in curijs generalibus q̄ iuda portarent signū distinctōis in suis vestibus put iura canonica volūt. qd̄ tñ nūq̄z fuit auditū ī hispania sed indistincte cū fidelibz cōuersabant. ex quo multa enormia sequebant et diu legi difformia. Consequentē rex iohes p̄m felix recordatōis fili⁹ p̄dicti regis henrici scōi instituit q̄ in dei nlla hērent publica officia nec iurisdicōez etiā mē sapos in criminalibz exercerent. quia quidem iurisdicōez al's maxie abutebant. Post quē. s. regē Iohem regnauit rex henricus tertius sancte memorie fili⁹ eius in āno. xj. etatis sue in cui⁹ regni p̄ncipio deo vlcōne sanguis xp̄i exātante mltitudo popularis magna et valida contra eos surrexit et q̄ plurimi erant interfecti p̄ totam hispaniā. qui quidē tumult⁹ incepit a ciuitate hispanensi ī cui⁹ ecclia metropolitana quidā archidiaconus in l̄atura simplex et laudabilis vite cepit p̄dicare cōt̄ errores iudeoz et modos eoz viuēdi enormes. et cōt̄ sinagogas eoz nōit̄ cōt̄ sacroz canonū tenorē edificantes ex quo tumultus sup̄dictus incepit et consequentē ī breuissimō tempe per totā hispaniā et vltra usqz pereneos et ī insulis maiorica et Sardinie velocissime euolauit. deus autē qui adeo bon⁹ ē ut ex malis eliciat bona sic disposuit q̄ hac vexatione corrente. et etiā post ip̄ius sedicōem nōnulli iudeoz ad cor suū reuersi dixerūt illud dentro. xxj. vere quia nō est mecum deus inuenerūt me hec mala. et vexacōe dante intellēm auditui. scripturas scrutari ceperūt et deo illuminante errorē suū cognouerūt sic q̄ ad deū comisi nomē xp̄i publice et deuote p̄dicantes mltorū corda filioz ad p̄s deo dirigente comiterūt que onia in hys regionibz manifesta sūt. post p̄dictū vero regem henricū etiā sancte recordatōis successit serenissimus rex Iohes filius ei⁹ qui hodie regnat et ī longeuis temporibus felicit̄ regnet. Iste incepit regnare in ciuibus cum esset ī scōo āno etatis sue et sic fuit sub tutoribus usqz ad tempus p̄finitū a p̄e. in cui⁹ tam durante tutela q̄z post cū

tam regimē regnoꝝ suoꝝ accepit mlt̃a fuerūt instituta conē
iudaicam impietateꝝ que in suis curiis et regnis p̃ maiori
parte obseruabant sub quo dīno auxilio opitulante fideliter
expectabat q̃ infidelitas tam iudaica q̃ saracēica supprime
tur. **E**x quibꝫ satis patz q̃ in termino finaliē a peritis iudeoꝝ
pro sua redempcōe assignato incepit vastacō p̃fidoꝝ infidelū
et salus vita ⁊ resurrectio fidelū ad xpm cōuersoꝝ est exorta
q̃d est intentū. **E**t attende q̃ inē duos p̃dictos t̃minos qui p̃
p̃dictos rabinos in suis libris et tractatibꝫ assignati fuerūt
fuit t̃minus alius a duobꝫ iudeis in hispania qui p̃phete dice
bant quoz vnꝫ fuit in ciuitate abulensi p̃uinde cōpostellane
et alius ī villa que dicit̃ ayllon **S**eguntue dicit̃. **T**oletane
p̃uinde. qui quidē duo tam magnalia loq̃bant et q̃nqꝫ fūta
p̃noscabant et occulta reuelabant et fm̃ morē eozū honeste
vivebant. q̃ ab om̃ibꝫ iudeis istius regionis reputabant sic
p̃phete. **E**t isti duo assignauerūt tempus ad videndū signū
sue redempcōis in anno a creacōne mūdi. v. millesimo qua
dringētesimo q̃nto fm̃ eoz cōputacōem. qui quidē āni con
currunt cū anno dñi **M**.cc.xcv. **I**n quo quidē anno ī q̃rto
mense qui ap̃d eos dicit̃ ch̃mum vltima die ip̃i mensis.
in quo die p̃dixerūt q̃ iudei debebāt habē signū sue redempcō
nis a deo miraclose factū ad quozū p̃clamacōem om̃es iudei
fecerūt suas p̃nias in ieiunijs mltis cū satisfactōibꝫ et ele
mosinis q̃si a deū reuē orantes ut sibi p̃dictū signū sue sa
lutis oñderet. in quo āno mense ⁊ die assignatis iudei intra
uerūt synagogas suas ad orandū deū induti sindonibꝫ albis
lineis seu sericis p̃ut est moris apud eos in die expiacōis
scz in die decima mensis. vii. vnde et tūc altissimo deo cōope
rante qui nullū t̃pus sine bonitatis sue testidō relinquit in
sindonibꝫ sup̃dictis apparuerūt signa crucis in oībus et ubi
cūqꝫ erāt eccl̃a in illis sindonibꝫ que seruabant ī suis apotecas
quo signo viso mlt̃a eoz fuerūt turbati. quoz quidā dicebat
q̃ hoc fuerat factū dyabolica arte. **M**imirū cum p̃decessores
eoz de xpo maxima mirac̃la faciente dicebāt. **I**n beelzebub
ciat demonia **M**.ix.c. **A**lij vō dubitabāt nō audētes loqui
neque aliquid circa hoc iudicare **A**lij vō crediderūt hoc signū
fuisse veri xpi crucifixi et disposuerūt se ad eiꝫ fidez cū bapti
smo recipiendā **I**sti tñ fuerūt pauci **I**ux illud jere. iij. c. **A**
sumā vos vnū de ciuitate ⁊ duos de cognacōne tē. **S**aluatoꝝ

etiam de via que ducit ad paradisi dicit. Et pauci inveniunt
eam. **¶** vii. Que oia large tradunt a magistro alfonso valis-
oletani. in quodam suo libro qui dicitur de bellis domini capitulo. xxvii.
qui ex predictis multa vidit et testimonium prebuit. Ego autem
licet nondum essem tunc istius signi natus. qui quidem terminus
precessit natiuitatem meam per. lx. annos fere. testifico tamen coram deo
qui hoc predictum signum modo predicto contigisse sepe et sepius
audiri ab antiquioribus iudeis nemine contradicente in ipso facto
nisi soli in causa eius quia quidam eorum hoc attribuebant magis
artibus. quidam vero causam relinquebant sub dubio. Ego autem
quicquid mirabar quod domini illius temporis presertim prelati ecclesie de hoc
non fecerunt mentionem in suis historiis. de quo tamen rationabiliter
debuisset festum in perpetuum celebrari ad honorem crucis christi. Sed re-
uera hanc admirationem tollit a me excessus indeorum status in
illis temporibus de quo iam dictum est. tantum enim locum habebant cum
regibus et principibus terre tam ecclesiasticis quam secularibus quod hoc
potuerunt cavillationibus suis impedire. Ex quibus omnibus ratio-
nabiliter presumendum est quod sicut in predictis terminis a suis magistris
assignatis redemptio per ipsos false expectata non pervenit. sed
poculus aliqua contigerunt ad confirmationem seu honorem dei et fidei
catholice penenda. Et per consequens ad nostram redemptionem seu
salutem. Sic presumendum est contigisse in aliis terminis de quibus
facta fuit mentio super parte prima dei. iij. licet illa ad nostram no-
ticiam non devenissent propter remotum parvum terre orientalem atque
meridionalium ab hac regione hispanie que occidua est et
septentrionalis

¶ Capl'm. xi. In quo ostenditur quod aliqua verissima circa eorum
redemptionem asseruerunt que tamen ipsi non intelligunt. et quod hoc
prophetatum fuit per ysaiam. **¶** Discipuli.

Habeo ex parte dictis quod ex primis duobus modis errandi
phariseorum circa cognitionem temporis aduentus christi aliquid
nobis vale eliciat. Sed de tertio modo. scilicet asserendum quod omnes
termini aduentus messie seu christi preterierunt et quod non pendet re-
demptio nisi in plenaria vellet aliqualem declarationem ut scire quod
ex hoc aliquid nobis vale insurgat. **¶** Magister. **¶** Iste tertius
modus dicendi eorum verissimus est. nec indiget alia interpretacione.
sed sicut sonat proprium obanet veritatem nam quod omnes termini
adventus iam precesserunt hoc omnino consonat catholice veritati
per quam creditur quod cum venit plenitudo temporis misit deus filium

suum tē. tūc enī plenitudo tēpis venit quādo omēs tēmini per
 scripturas sacras ad hoc assignatī sūt impleti. Si enī sacras
 scripturas fueris scrutatus repies q̄ ad idē temp⁹ aduent⁹
 messie fuerūt termini diuisis modis assignatī. aliqui enī ter
 mini assignatī sūt ex pte ablacōis potestatis seu dignitatis
 p̄ncipatus a ppl'o iudaico. et hoc modo patriarcha assignauit
 huiōi terminū dicēs. nō auferet ceptrū de iuda tē. Gen. xlii
 Fuit enī alius modus assignandi huiōi terminū ex pte mo
 narchiarū que in orbe p̄cesserūt aduentū messie. Et hoc modo
 huiōi terminū daniel declarat cū dicit. in diebus regū istoz
 suscitabit deus celi regnū qđ in eternū nō corrumpet. dan. ii
 Fuit etiā alius termin⁹ assignatus ex absassione. lxx. ebdo
 maday dan. ix. c. et sic de alijs que ad huiōi assignacōem in
 sacris scripturis p̄nt repiri. vnde notabiliter apl's dixit. Cum
 autē venit plenitudo tēpis. tūc enī plenitudo tēpis venit quādo
 tēpa diuisimode ad hoc designata simul cōcurrerēt. Silr et vba
 pharisaica sup̄dicta nō aliud p̄prie sonāt nisi q̄ omēs tēmini
 p̄finitū trānsierūt in p̄teritū et q̄ nō pendet redemptio nisi ex
 p̄nā. Que quidē verba q̄ fidelissima sūt et vera vanā intelli
 gerent ut bene dgerēt. Sed verus intellectus huiōi verborū est
 eis absconditus ut sup̄ dictū est. specialit̄ ex hoc q̄ p̄cēm pro
 quo in hac captiuitate existāt est eis ignotū. qđ exp̄sse p̄n osti
 catum fuit p̄ tēmiā tēn. ii. vbi dī. p̄pheteci et exp̄posito
 tui viderūt tibi falsa et stulta nec apiebant iniquitatē tuam
 ut te ad p̄niam p̄uocarent. Et sic patz q̄ si p̄cēm huiōi esset
 eis cognitū ad p̄niam p̄uocarent. et sic statim ad p̄piscerent
 redemptiōem. Sed p̄ tertiū modū excecacōis quā iuste incurre
 rant per quā p̄prie inuencōes sue sūt eis abscondite. iux̄ illud
 Et intellectus prudendū abscondet. Sannus intellect⁹ p̄prie
 inuencōis eoz est eis abscondit⁹ ut dictū est
 ¶ Caplm. xij. In quo oñ dicitur q̄ cecitas pharisaica de qua
 ysaia p̄phetauit cōpendiose traditur in euangelio

Discipulis

Ex p̄missis habeo triplicem excecacōez pharisaicam per
 ysaiaū auctē sup̄dicta p̄nasticatā cum illuminacōe
 genitū simul in eadem auctē cōtentā. Et vellem scire
 si forte huiōi cecitas fuit a xpo ip̄is phariseis denuntiata
 Magister. Si scrutat⁹ fueris euangelia xpi clare repies
 q̄ illud qđ p̄phetica tuba. s. ysaia de hac cecinit cecitate euā

gelia dicta cōpendiose exposuerūt. vnde saluator i phariseor
pñcia dicit **I**n iudiciū ergo i hūc mundū veni ut q nō vidēt
videāt et qui vident cecā fiant **Joh. ix.** **I**n quibz vñs xp̄us
qua tuor exp̄ssit arca huiōi cecitate. pñm. s. q hoc intelligen
dum erat de phariseis. vnde ibidē subdit **E**t audierūt phari
sei et dixerūt. **N**ūquid et nos cecā sum⁹. **S**cōm q hāc cecita
tem ex iudicō dño incurrerūt pharisei ut iam dictū est. **E**t
de hoc p̄dixit. **I**n iudiciū ergo in hūc mundū veni. **T**ercium
ut illuminacō genai cum p̄dicta cōcurreret cecitate de quo di
ct ut qui nō vident videant. **Q**uartū q huiōi cecitas phari
saica nō excusat a pctō sed potius aggrauat. vnde phariseis
dicentibz. nūquid et nos cecā sum⁹. rñdit. si cecā essetis nō ha
beretis pctm **N**on enī erāt cecā per p̄uacōem lumis naturalis
racōis. sed p lumis grāe subtracōem quā ut sup̄ dictū est
meruerunt

Caplm. xiiij. **I**n quo oñdit q cecitas pharisaica nullum
p̄iudiciū generat fidelibz de gñe descendētibz isrl̄itico. **T**am
m potētissimis t̄pibz eccl̄ie. s. in eius exordio et fine i quibz
xp̄us fuit et erit p̄sens in natura assumpta de stirpe isrl̄itica
descendentes pñcipaliores fuerūt et erūt. nam in fine mundi
totum genus israheliticum xp̄o firmissime adharebit

Disapulus

Considero hanc triplicē execracōem iudicō dño iustis
simo iudiciū plebem incurrisse ut ex vaticanijs p̄phe
taz et euangelicis patz documētis. **D**e qua triplici ex
cecacōe videt̄ intelligendū illud de tro. xxviii. percutiet te
dñs amēcia et cecitate et stupore mentis. vbi nō de cecitate
corpali agit̄ sed mentali. **N**am statim subdit. **E**t palpes in
meridie sicut palpare solz cecus. **S**i enī cecitas de qua loque
batur esset corpalis supflue diceret̄. palpes in meridie sicut
cecus **E**x hoc nō immerito mirandū videt̄ nō solū quomō
aliquis eorū saluari potest ul̄ potuit. sed etiā si aliqui eorū sal
uanē. quomō ab eis ob p̄briū seu macula tante execracōis
tollī possit. **E**t arca hoc sc̄re vellem si de hac sūt aliq̄ p̄phetica
vaticania spāl̄iter loquēcia de sua illuminacōe et eleuacōe
post casū **M**agister **I**n doctrinā saluatoris qd apud
homies ē impossibile nō est impossibile apud deū **M̄. xix. c.**
Et ideo p̄ueniente grāa dñi qua homo se cōuertit ad deū
nō est impossibile q homo illuminet̄ deo adhereat p grāa

gratificante. Sed ad tollendam penitentiam tuam scdam admiracionem
audi aplm ad rom. xi. qui de hac materia alte loquitur et pfunde
et circa hoc tradit verissima documeta ut cum dicit de iudeis
Nunquid sic offenderat ut caderent. absit tunc. In quo docet quod
conversio eorum potius est intenta a deo tanquam ad perfectionem humane
salutis penens quam eorum casus. Et infra. Si enim amissio illorum
reconciliatio est mundi que assumptio nisi vita ex mortuis tunc. In
quo ostendit quod ex quo amissio eorum profuit in reconciliacione mundi
a fortiori considerare debemus quod assumptio eorum potius esset et quasi
vita ex mortuis. Et infra potens est enim deus iterum inferere il-
los. Et ut apostolus ostendat quod huiusmodi conversio eorum non solum reputanda
est tanquam possibilis apud deum quia de multis possibilibus apud
deum quamplurima non preceperunt ad actum. sed quod estimanda est de pos-
sibilibus que expectanda erant seu sunt ventura. Idcirco ibidem
dicit. Nunquid dominus populum suum repulit. quod. nullo modo credendum
est quod deus repulisset populum suum antiquum sic ut eos penitentem nunquam
esset reconciliaturus. quod. probat ex hoc quod sine penitentia enim sunt dona
et vocacio dei. Que quidem verba apostoli si diligenter perspexeris cum
alijs in hoc capitulo contentis admiracione tua penitus tollet. et
de hoc vide. s. prima prece di. ii. c. vi. Et circa hoc attendere debes
quod sicut execracio iudeis incredulitate pharisaica in facis fuit
prophetice premonstrata. Sic eorum conversio saluifera in prophetarum va-
tiantijs repit fore excellens et potentissima instantia quod ubi per
execraciois in honorem converteret quo ad illuminatos. **W**
W Discipulus. De hoc ultimo queso ut me ulterius do-
ceas. **M**agister. Ad huiusmodi declaracionem considerandum est quod si
diligenter scrutatus fueris scripturas repies quod tam in exordio
ecclesie quam in fine que principaliores presunt totius ecclesie christi du-
raciois et in quibus christi penitentia in sua ecclesia potius considerat in
illis. s. duobus partibus. fideles christi de genere israelitico carnaliter descen-
dentes principales assistentes ipsi christo fuerunt seu erunt. In primo
enim adventu apostoli qui per maiorem partem israeliticam fuerunt inter ceteros
a christo fuerunt electi ad fructum redemptionis in orbe produendum.
Iuxta illud ioh. xv. Ego vos elegi de mundo ut eatis et fru-
ctum afferatis tunc. In secundo vero adventu similiter ipsi principalio-
res expectant. iuxta illud. Cum sederit filius hominis in sede ma-
iestatis sue sedebitis et vos tunc. **Mt. xi. x.** Ex quibus tanta ex-
cellencia huic nationi israelitice attribuenta est quod obprobrium ex-
ecraciois superdicte sufficienter ab eis tollit. unde ysaie. xxix. c.

vbi de cecitate quā pharisei ex suis demeritis incurrerūt agie
pphata ibidez subdit. ppter hoc dicit dñs ad domū iacob. nō
modo cōfundet iacob. nec modo vult⁹ eius erubescat quia cū
viderit filios suos sanctificantes nomē meū et sanctificabūt
sanctū iacob et deū isrl' pōicabūt. **I**n quib⁹ verbis ppha re-
mouet opionez false estimandū q ex hoc q pharisei et eoz se
quaces que maior ps iudeoz erant fm numez tantā incurre-
runt cecitatem q xpm eis pmissū eiecerūt q hoc in cōfusionē
ipius iacob a quo fm carnē descenderāt redūderet qd tamē
ppheta improbat dicens. nō mō cōfundet iacob. s. p̄iarcha
pater eoz vt habeat racōem cōfusionis ex hoc q pharisei p̄s-
fimi et ingrati ab ipso fm carnē descenderūt. **N**am cū viderēt
filios suos. s. apl'os qui de sua stirpe descenderunt sc̄ificantes
nomen meū et deū israhel pōicantes. ex quoz sanctificacōe
et pōicacōne errores spūales fuerūt euacuati et increduli le-
gem didicerūt diuinā de quo statim subdit. **E**t sciant errātes
spīritu intellectu et inuitatores discant legē ex hoc nō habet
locū cōfusio sup̄dicta. **E**x quo patz qd dictū est. s. q in exor-
dio ecclie p̄ncipales fuerūt illi qui de stirpe iacob descenderūt
intantū q ex hoc tollit cōfusio iacob et fideliū ab eo descen-
dentiū. licet etiā ex eo pharisei ul' scribe descēderūt. **I**tem ysa-
iij. ubi agie de tpe p̄mi aduentus xpi cū dicit. **I**n die illa
scz inapiente tpe gracie que dies est erit germē dñi. s. xps in
magnificēcia. **S**ubdit. **E**t om̄is qui relictus fuerit in syon.
et residuus in iherl'm sanct⁹ vocabit⁹ tē. qd intelligit de fideli-
bus xpi p̄mitianis qui pauci et quasi derelicti fuerūt. **E**t con-
sequētē sancti vocant⁹ qui om̄es fere de genē isrl'itico fuerūt
vt est manifestū. **I**n sc̄do vō aduentu xpi qui ppe finē mūdi
expectat⁹ ipi qui in p̄mo aduentu xpo p̄ncipalit⁹ assistērūt. **I**n
hoc sc̄do p̄ncipalit⁹ assistere debent ut iam dictū est. de reliquis
vero. s. iudeis qui illo tpe remanserūt cōiter teneē q detecta
anti xpi falsitate xpo firmissime adhibebūt intantū q p ei⁹
fide magnas psecucōes usqz ad martīria passuri sūt et in fide
xpi deuotissimi vsqz in finē pseueraturi. de quib⁹ intelligitur
illud apli ad rō. xj. om̄is isrl' saluus fiet. put doctores ibidē
exponūt qd p̄rie et plane legit⁹. **O**zee. iij. vbi sic. dies mltos
sedebūt filij isrl' sine rege et sine p̄ncipe et sine sacrificio et sine
altari et sine ephod et sine cherafin. **E**t post hoc reitēnē filij
israhel et querēt dñm deum suū et dauid regem suū. vbi in

translatoe caldaica dicitur. Et obediunt messie filio dauid regi
suo. et pauebunt ad dominum. In hebreo habetur Et fluent ad dominum
et ad bonum eius in nouissimis diebus. hec Ozeas. Que quidem
auctas prophetica proprie verificatur de statu iudeorum qui sunt in presentia
diuina et absque certo termino captiuitate quam proprie signat pro
pheta dicens. dies multos. quod per dies multos quorum finis non
est nobis notus. In hac etiam captiuitate manifestum est quod sunt
sine rege de genere eorum et etiam sine principe. quod tamen non fuit in ca
ptiuitate babilonica ubi regem habuerunt et comites quantum
ad honorificandam ut in eodem. Re. Sunt etiam in hac captiuitate
sine sacrificio et altari cum carent templo secundum legem mosaicam
regulato. Sunt etiam in hac captiuitate sine ephod. scilicet veste sa
cerdotali. et sine cheraphim quod est quidam ydolatrie secundum ritum ydo
latricae ad futura cognoscenda ordinatum. laban enim Gen. xxxi
dicebat de suo cheraphim. Cur furatus es deos meos. per ista
enim propheta significare intendebat quod in hac captiuitate iudei
nec colebant deum verum nec ydola. quod tamen aliter non sic erat sed
semper fuerunt cultores dei vel ydolorum. Quid autem de hoc continge
ret in nouissimis diebus arca finem mundi ostendit dicens quod postea
scilicet post multos dies illos qui diuinam signant captiuitatem reti
nent filii israel et conuertentur et querent dominum deum suum. scilicet deum patrum
suum qui deus israel conuictor nominatur in scripturis. et querent dauid
regem suum et messiam et fluent ad dominum et ad deum reuerentes ad
modum impetus fluminis et ad bonum eius. scilicet ad bona spiritualia per
missa per christum et hoc in nouissimis diebus. scilicet in fine mundi ut
dictum est. Ex quo habes quod in nouissimis diebus. scilicet in fine mundi
tota gens israelitica conuicta debet ad fidem christi quod concordat cum
aplo ubi scriptum est. Discipulus. hec auctas Osee exponitur
ab hebreis de messia per ipsos expectato quem dicunt veterum esse in
fine temporis. Magister. Si bene consideras hoc quod dicit propheta
Et querent dauid regem suum. Et secundum translationem caldaicam. et
obedient messie filio dauid regi suo. non potest vere seu proprie
intelligi de messia per ipsos expectato. De illo enim debuisset dici
Et veniet dauid rex suus quia in illo tempore. scilicet in nouissimis diebus
secundum eos primo venturus est. Sed cum dicit Et querent dauid re
gem suum seu obedient messie filio dauid regi suo manifeste
ostenditur quod ille messias iam venerat. Sed filii israel ipsum antea
non querebant nec ei obediebant. et ideo non inueniebant eum.
sed in nouissimis diebus querent deum et obedient vero messie qui

iam erat in mundo licet usq; nūc eum non quesuissent nec
obdormissent et

Capitulum xliij. In quo ostendit̃ qđ de iudeis i tpe medio qui
inter p̃mū aduentū xp̃i et 2° scđm scripturaz scrutiniū sen
ciendum est. Et ibidē huiōi tractatus i laude diuina finitur

Discipulus

Hic ex hīs que docet q; in duobus tpebus p̃puiis
scz in tpe aduentū xp̃i p̃mo et scđo fideles qui fuerūt
et erāt de gñe isrl̃itico excellēciā habent et habere de
bent inter ceteros fideles cōiter. Sed in tpe intermedio vallem
sare quid de eis per scripturaz scrutiniū sciendum sit

Magister. De hoc tpe intermedio qđ valde maius est in ex
tensione duraciōis licz m̃m^o in deuociōis intensiōe ille p̃p̃ha
euangelicus. s. ysaias p̃dixit qualē isrl̃itici descendētes a ja
cob s̃m carnem se debebant habere. s. q; paucissimi eoz p̃ inter
ualla tempoz et locoz distinctōz erāt ad statū salutis collī
gendi. De hīs enī intelligit̃ illud ysaiē. xviij. Et relinque
in eo sicut racem. et sicut excussio oliue duaz aut triū oliu
rum i similitate rami. postq; enī p̃ eoz infirmitatē sūt excussi
et sepati a radice oliue i qua fuerāt antiquitus radicati adhuc
erant i eis relicti q̃si due ul' tres oliue. s. pauci i nūo qui i vi
riditate sue radicis radicati relinquent̃ qđ videm^o impletū
in isto medio tpe. In quo aliqui paucissimi eoz in fide xp̃i sūt
radicati. qđ nō solū intelligendū ē de simplicib; seu illis
eoz sed etiā de viris notabilib; qui feliter eccl̃iaz gubnacula
possederūt et opuscula fidelissima in honorē fidei et xp̃iane re
ligionis cōposuerūt. vnde notanter dixit p̃p̃ha in similitate
rami. q. d. de illis paucis remanentib; nōnulli erant in sum
mitate rami q̃si i apicib; magnis siue sumis eccl̃ie. vnde se
cundū historiā damasci put̃ proloymeus de luca narrat.
Quidā sumus pontifex de gñe isrl̃itico noīe euarsicus in ca
thedra petri sedē anno dñi m^o. cxiij. et septim^o fuit a beato
petro et per .x. annos septem menses et .xij. dies vlem eccle
siam laudabilē rexit et vitam suā gloriose finiuit martiro
fuit etiā in hispania tpe Gethoz quidam de stirpe isrl̃itica no
mīe Julianus pomari qui cōs a beato hillefonsio cathedrā
Toletane eccl̃ie et p̃matū hispaniaz obauit. de cui^o vita
gloriosa dñs Rodericus archieps toletanus in sua cōpendi
osa historia laudabiliter facit mentōnem. Item vincendus

barnacensis in sua historia narrat qd fuit in hispania quidam
de hoc gne noie petrus alfonfi qui quedam dyalogu solempne
edidit ad fidei catholice declaracoez cont pharisaica pfidiam
Qui quidem dyalogus i his pto repit. Fuit eda in hac re-
gione tempe regis alfonfi decimi quidam mgr alfonfus burgē-
sis magnus biblicus phus et al' methaphisicus qui in .lx.
anno etatis sue fere fide xpi et sacru bapisma suscepit. Et
consequenter cu esset sacrista ecclie balisolethane pulcra opus-
cula ad confirmacoeem fidei et confutacoez pfidie iudaice in
hebraica lingua edidit quoz traslacoes i vulgari in domo p-
dicatoz balisolethani hodie repiri pnt. vñ psumendu est q in
alijs mudi pto ubi captivitas isrlitica e dispersa filia coti-
gerit licet ad nraz noticia apte eoz raritate et viaz plicitate
nondū vaneat. quoz oim cōsideracoe pē intelligi impletū fu-
isse illud pphetia. assumi vos vnu de civitate et duos de co-
gnacoe et adducā vos i syon jere. iij. c. **Disapls** In fine
tractatus refert graday actiones

Scrutariū nrm casti eloquiū hora ē ut intrāpat oracō
grāy actō et vox laudis. quē finē scrutandi finis li-
bri expectare nō pē qz incōprehensibil' est quē cepimus
scrutari. et ut vobis vtar hilarij q pie infinita psequit et si
nō se pūctuz novit tñ pfectū gūlat' inestimabile. **I**ta fructū
tā dulcis scrutarij calis laudibz psequam apte cōfidentes qz
hec ē lex dñi imāclata cōtēns aīas testimoniū dñi fidele sa-
piendā prestans pūlis. **I**lla ergo parva stilla sermonū
eius quā ipso distillante scrutando degustauim' a psequēda
lectōne in eius dilectōne sponte nos rapiat. et quē nos di-
ligent' hactenus scrutati sumus scrutemur āmodo diligendo.
Ex quo in his que xpiane religionis sūt penetrabilius sine
carta et calamo pcedemus quia dilectio interdū intrat ubi
cognicō foris stat. **S**i alimenta quoqz morituri corpis edūt
paupes et saturant' ut laudent dñm q requirāt eū in mensa
eloquioz dei medullam eterne vite sub cortice scrutantes in
voce exultacōis et confessionis debent epulantes alacris
resonare. quoniā quidquid in ea studiose scrutamur est veri-
tas. quidquid papitur bonitas. quidquid pmitat' felicitas.
Ipse aut mediator dei et hoim homo xpus ihs veritas ē sine
fallacia. bonitas sine malicia. felicitas sine miseria. **C**ui ho-
noz et gloria in secula seculoz amen. **D**eo gradas.

13/1/27

1/1

BA470
PILLS
1-5130

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO